

دهزگای چاپ و بلاوکردنهوهی

زنجیره ی روشنیبری

*

خاوهنسی ئیمتیان: شهوکت شیخ یهزدین

سهرنوسهر: بهدران شههمهده ههیب

ناوونیشان: دهزگای چاپ و بلاوکردنهوهی ئاراس، گهرهکی خانزاد، ههولتیر

س.پ. ژماره: ١

www.araspublisher.com

عهقیده ی ئیمان

عەقیدەى ئىمان - عەقیدەى كوردیى

"لویبەلعه قایید"

كۆنتىرىن دەستىنوس: ۱۸۱۸/۵/۱۶

۲۴ محرم ۱۲۳۴ هجرى

كۆ و كورت كوردنەوہى

خالىد شارەزوورىى نەقشبەندىى

(مەولانا خالىد)

ئاشناكردن و لىكۆلىنەوہى

بابى لالۆ

(كەمال رەئووف محەممەد)

ناوى كىتەپ: عەقیدەى ئىمان - عەقیدەى كوردیى

كۆ و كورت كوردنەوہى: خالىد شارەزوورىى نەقشبەندىى (مەولانا خالىد)

ئاشناكردن و لىكۆلىنەوہى: بابى لالۆ (كەمال رەئووف محەممەد)

بلاوكراوہى ئاراس- ژمارە: ۲۶۰

دەرھىنانى ھونەرىى ناوہوہ و بەرگ: ئاراس ئەكرەم

سەرپەرشتى: ئەمىرىى حاجى داود

ھەلەگىرى: نووسەر

سەرپەرشتىى كارى چاپخانە: ئاوردەحمانى حاجى مەحمود

چاپى بەكەم: ھەولتەر- ۲۰۰۴

لە كىتەپخانەى بەرپۆتەبەرەپەراپەتەپى گىشتىى رۆشنىبىرى و ھونەر لە ھەولتەر ژمارە (۱۵۹) ى سالى

۲۰۰۴ ى دراوہتەپى

بسم الله الرحمن الرحيم

پیشکش شی هیوای وجودی بی هوو دەم (لالۆی جوانه مه‌رگ...

بۆ گیانی پاک و ئافه‌رینی به‌نده‌ی خوداناس، ئینسانی ژیر، کوردی نه‌ته‌وه و هه‌ژاره‌روه‌ر، کورپی خوینده‌وار و توانا و ره‌وشته‌ به‌رزم، (لالۆی ده‌رچووی کۆلیجی زانیاری - بایۆلۆژیی زانکۆی سه‌لاحه‌دین: ۱۹۹۷ و خویندکاری ناکامی بیکه‌م پۆلی کۆلیجی قانونی - شه‌وانه‌ی - زانکۆی سلیمانی، کارمه‌ندی ده‌ستپاکی ده‌زگه‌ی نیو ده‌وله‌تیی F.A.O... زاوای ناکام که عه‌سری رۆژی ۲۵/۱۲/۲۰۰۲ له‌ گه‌رانه‌ویدا - دوا‌ی گرتنی هیتلانه‌یی له‌ ئوتیلی هاوینه‌هه‌واری دوکان بۆ گواسته‌وه‌ی بووکه‌ حه‌لاله‌که‌ی له‌ ۲۰۰۲/۱۲/۳۱ - له‌ رینگه‌ی گرده‌ بۆری سلیمانیدا، بی‌ گناه و ده‌سته‌پاچه‌ وه‌ک سواریکی تاکسیی، به‌پیکدادانی ئەژده‌هاکیکی دی، (جوانه‌مه‌رگ) بوو... ره‌نجی ته‌مه‌نی بیست و هه‌شت به‌هاری ته‌روپارای، چله‌ی چاوی گه‌شی بۆ خوینده‌واری، خه‌ونه‌ شیرینه‌کانی بۆ دوارۆژی رووناک و به‌رزیی نه‌ته‌وه‌که‌ی، ته‌خت و به‌ختی ژینی خیزانی، هه‌موو پرۆژه‌ نووسینیکی بابی له‌خۆبوردوی و خزمه‌تگوزار و دیار ئاخیر و ته‌نیا و نه‌خۆش و مه‌نفا‌نشینی کویر بۆوه.

لالۆ، کوره‌ پرجه‌وه‌ره‌ خۆش ئاوازه‌که‌م، تۆ و گیانت ئافه‌رینی خودان... تۆ هاوده‌نگی ئەم ره‌نجی بیست ساله‌م بوویت که هه‌تا دوا‌ی هه‌لفرینت بۆ عه‌ده‌م، له‌ ئەویوه‌ هانات بۆ ده‌هینام، به‌خه‌ت ده‌گرتم ئەم (کاره) ته‌واو بکه‌م... سا من گوێ راییل و ئافه‌رینیش بۆ تۆ! لالۆ: هیوای وجودی بی هوو دەم، مه‌رگی تۆ و پیتته‌خته‌ نویه‌کت له‌ گردی «سه‌یوان» سلیمانی، مه‌رگی تۆ و هه‌موو جوانه‌ ناکامه‌کانی بست به‌بستی کوردستانی پیروژ، دلنیاتری کردم که هه‌موو شتی بی هوو ده‌یه؛ ده‌بی و ده‌پرته‌وه‌ و هه‌ر تاکه‌ توانا و خاوه‌ندی عه‌ده‌م و وجود، خاوه‌ندی هه‌ردوو دونیای روون و تاریک، (خودا) خۆی تاقه‌ نه‌مریکه‌ و ئەزله‌یی هه‌ر ئەوه، بۆتیکا دلنیابه‌ هه‌تا دوا هه‌ناسه‌ هه‌ر ده‌لیم: (انا لله وانا الیه‌ راجعون). لالۆ، له‌له‌ی به‌هار و پایزی عومرم، لا-لا-لا، له‌و له‌و- لالۆ جوانه‌که‌م، چاوی هه‌لپینه، وا هاتم!

بابت

که‌مال ره‌ئووف محه‌مه‌د

زیندانی مه‌نفا - ستیل / هۆلاند

نیوه‌شه‌وی ۱/۹/۲۰۰۳ ملیار

لالۆی جوانه‌مه‌رگ

(۲۰۰۳/۱۲/۲۵ - ۱۹۷۴/۴/۲۰)

رستی بابتهکان

پیشهکی 10

بهشی بهکهم

- 1- سهرنجیکی میژوویی خیرا 19
- 2- ئایینی کورد 21
- 3- زمانی کورد 21
- 4- باری خویندن و خویندهواری 22
- 5- باری زمان و ئهدهبی 25
- 1/5- باری زمان 25
- 2/5- باری ئهدهب 27
- 1/2/5- پهسنی ئهدهبی گهل 28
- 1/3/2/5- وینهی ههلبهست و پهخشان ویکرا 30
- 2/2/2/5- وینهی پهخشان- چیرۆک 34
- 2/2/5- پهسنی ئهدهبی نووسراو 35
- 1/2/2/5- شیعر و نهزم- هوتراو و ههلبهست 36
- 2/2/2/5- پهخشان 37
- 1/2/2/2/5- پهخشان بهشیوهی کورمانجی باکوور 37
- 2/2/2/2/5- پهخشان بهشیوهکانی دی 40

بهشی دووهه

- 1- نۆرینی بهولاتی بهبه- باباندا 43
- 2- باری خویندن و خویندهواری ولاتی بهبه- بابان 45
- 3- باری زمان و ئهدهب له ولاتی بهبه- باباندا 46
- 1/3- زمان- شیوهبی 46
- 1/1/3- شیخ سادیق نیو 47
- 2/1/3- مهلا محهمهدی سیوچن 48
- 3/1/3- شاییری گهل عهلی بهردهشانی 48

- 2/3- ئهدهب 51
- 1/2/3- سهردهمی عهبدوررهحمان پاشا- باری ئهدهب 56
- 4- دواڕۆژی ولاتی بهبه- دواڕۆژی ئهدهب 67
- 1/4- دواڕۆژی ولات 67
- 2/4- دواڕۆژی ئهدهب 67
- 3/4- ئارهزووی خهلك- دواڕۆژی هونهرهکانی ئهدهب 69

بهشی سییههه

- 1- عهقیدهی ئیمان، دانان و نووسینی لهنیو کورددا 73
- 2- مهلا- مهولانا خالیدی شارهزووری نهقشبهندی 75
- 1/2- لیکۆلینهوهی ژینی 75
- 2/2- دانراوهکانی 84
- 3/2- کیشهی مهلا- مهولانا خالید 121
- 3- پهسنی دهستنووسهکان 146
- 1/3- پهسنی: د- 1 146
- 2/3- پهسنی: دهستنووسهکانی دی 150
- 1/2/3- پهسنی: 2, 3 150
- 1/1/2/3- پهسنی د- 2 150
- 2/1/2/3- پهسنی د- 3 151
- 3/3- یادکردنهوهی: د- 4 ی بلاوکراوه 152
- 4- مهتنی عهقیدهی ئیمان- خالیدی شارهزووری نهقشبهندی 154

پاشکۆ

- 1- عهقیدهی کوردیی ههلبهستراوی: سهمیع 167
- پهسنی 167
- مهتنی 169
- 2- پهراویزیکی پیتویست 186
- 3- فۆتۆکۆپی دهستنووس و بهلگه و وینه: 191
- 1/2: د- 1 191

پیشه کی

- ۱ -

باوهر ناکه م لهسه ر ئەم زه مینه دا کوردی بئ خه م هه بئ. من بئیکتیکی نیویانم، به لام خه مه که ی من بۆ ئاسوده یی و خه و و خۆراک نه بووه، به لکو بۆ ئازادی و تئ گه یشتن و بئ گه یشتنی هاونه ته وه کانم بووه. ده شبئ له کۆنه وه رۆشنبیره کانی ئەم گه له دوو چاری تالیی بووین، به لام باری من- به هۆی نه خۆشییه وه- له ئەوان توند تر بووه، هه ر بۆیککا له پیشه کیی ئەم «بابه ته» دا، ناچارم ئەو باره نا هه مواره تیکه ل بکه م، نه ک هه ر له بهر باره که خۆی، به لکو بۆ وه لام دانه وه ی مه لامه تی دو اکه وتنی ئاشنا بوونی ئەم بابه ته!

ئه و جا ده لئیم له ژینی رۆشنبیریدا خولیای هیندی بابه تی ناسک بووم. بئیکتیکیان (ئه ده بی نامه نووسی نی کوردی) ه که تا ئه و رۆ فه رامۆشه! بۆ ئەم مه به سته م له سالی ۱۹۸۲ دا بریاری به خۆکه وتن و به جئ هینانم دا، به تایبه تی بۆ به ره و دو له کاری رۆژنامه نووسی پرا دیۆ دوور خرامه وه.

هه لبه ت له راییله ی کۆششدا، پئوست بوو چا و بۆ ناسینه وه ی ریشه ی میژووی (په خسانی کوردی) هه لبه خه م که تا ئەو هه له و تا ئەو رۆش کۆنترین په خشان- شیوه ی بابان، سلیمانی، سۆران- ی هه ر ئەو (عه قیده ی ئیمان- عه قیده ی کوردی) خالی دی شاره زووری نه قشبه ندییه که دۆستم محه مه دی مه لا که رمی لئ کۆل له ۱۹۸۱ دا ئاشنا و بلاوی کرده وه! (۱) هه لپه م بوو، چه ند بتوانم که ره سته ی بابه ته که م چرو پتر بئ، سۆراخی هه ر نووسی نیکی دی بکه م و پشته یوانم بئ. بۆ ئەمه له سالی ۱۹۸۳ دا رووم کرده کتیبخانه ی ئه وقافی سلیمانی و که و قه ده ور کردنه وه ی (ده ستنوسه کۆنه کان) ی گه نجینه که ی که رتبه ره که ی: لئ کۆل مه حمود ئه حمه د گه لئ ده ستنوسی تۆمار و به کتیب بلا و کردۆته وه! (۲) له هه لی پشکنینمدا دوو وینه ده ستنوسی دی (عه قیده ی ئیمان) ه که م بهر چاوت که وت که هه ردو له لایتن رتبه ره ده زگه که وه نیویان- به ژماره وه- رتیز کراوه. سه رنجم دا ئەو که سه. له ئاشنا کردنی بئیکتیکیاندا (به میژووی نووسی نی نه زانیی بئ) بۆیککا محه مه دی مه لا که رمیش ئاگه داری نه بووه که بئ گومان که سه دیش پئی نه زانیوه!

۱- بنۆره: گۆفاری کۆری زانیاری کورد- ب ۸، به غدا، ۱۹۸۱، ل ۱۹۹-۲۲۳.

۲- بنۆره: فهرست الکتب والملخوطات في مكتبة الاوقاف المركزية في السلیمانیه- ۳ جزم: ۱۹۸۲- ۱۹۸۴.

۲/۲: د-۲ 226

۳/۲: د-۳ 251

۴/۲: د-۴ «بلا و کراوه ی محه مه دی مه لا که ریم- گوتاری و مه تنی ده ستنوسه که 263

۵/۲: د-۴ عه قیده که 287

۶/۲: د-۵: سه مبع 307

۷/۲: عه قیده ی سه یید ته های شه مزینی 317

۸/۲: موناجاتی کوردی، (شیخ سادق) 323

۹/۲: تویبا کوردی، (مه لا مه حمود) 324

۱۰/۲: سه ره قه له مه نامه ییکی کوردی، (مه وله وی) 325

۱۱/۲: نامه ی فارسی، (کاک ئه حمه دی شیخ) 326

۱۲/۲: وه قفنامه ی عه ره بی: (عه بدو رپه حمان پاشای به به) 327

۱۳/۲: وینه ی نیگاری زیندووی، (عه بدو رپه حمان پاشای به به) 328

۱۴/۲: چه ند وینه ییکی فوتۆگرافی لئ کۆل له باژیری شام- سوور یادا! 329

ئەم دەستنوسە - باسی پتر دەکرئ - گرنگییەکی لە ئەو دەدا نییە (نیوی پرونوسکەری لەسەر نییە)، بەلکو لە ئەو دایە که پەنجاو هەشت ساڵ پش دەستنوسە بلاوکراوەکی محەممەدی مەلا کەریم نووسراوەتەوه!

ئەم باسانەم لە گەل پتەری دەزگە کردووە و ئاگە دارم کرد که پریارم دا - لە پال کارەکانی دی مەبەستم - خەریکی لی وردبوونەوه و ئاشناکردنی ئەم دەستنوسە بەم. هەر ئەویش دواى ماوەیێکی کەم، وێنەى دەستنوسىێکی دی هەمان عەقیدەى خستە بەر دەستم، بە ئەم پتیه بە بلاوکراوەکی محەممەدی مەلا کەریمەوه چوار وێنە دەستنوسى عەقیدەکەم لى ديار یوف فۆتۆکۆپى سىانیان و ژمارەى رستی تۆماریشیانم وەرگرت!

لەبەرەوه، لە پال کارەکانی دیم، کەوتە راگواستنهوهى مەتنی هەر سێ وێنەکە و لیکۆلینەوهى ئەوان و ژینی خاوندەکیان. لە ئەو هەلەشدا پەنام برده بەر زانا و گەورەم (شیخ محەممەدی خال) که باب ئاسا، دەرگەى دلى، گەنجینه و کتیبخانە نایابەکەشى بۆ کردمەوه و کۆمەلێ کتیبى عەرەبى، نامەى دیرین تا نوێ، هەرۆهە دەستنوسىێکی (عەقیدەى ئیمان) ی هەلبەستراوى (سەمیع) نیویکی خستە بەر دەستم و رینگەیشی فەرموو فۆتۆکۆپى بکەم (۳) کارەکەم هەلکشابوو بۆ بەرەو ژوور و هاتبوومه سەر لیکۆلینەوهى گشتی میژووی هەلکەوتنی (پەخشانی کوردی) و باری لە ولاتی بەبە - باباندا که لە گەرمەى چلەوى چاودا و نیوه شەوى ۱۹/۵/۱۹۸۵، کورە گەورەکەم (کامۆ) لە پرتکدا و لەسەر بانەوه - خەریکی کۆششى تاقیمانەى دوا پۆلی نامادەبى بوو - هاته خوارەوه و شپەرزه و دەم بەهاوار و پرسیار پرووی تى کردم و گوتى: (بابە، ئەوه تۆ دەرگەت لى کردوونەتەوه!). سەرسامى کردم و گوتم: (دەرگەى چى و لە کى بە ئەم نیوه شهوه!) گوتى: (والله سەریان پرە لە قووات خاسه!!)، تومەز نزیکەى دە کەسى پر چهکی نیرووه بى ئابروکانى ئاسایشى بە عەسى عەرەبى عىراق، سەربانە و سەربان بازبان داوئە سەربانى مالى ئیمه و بۆسەیان بۆ پیشمەرگەى کوردستان ناوئەتەوه. ئەوم هینایە خوارەوه و دەرگەى سەربانمان داخست و (نوسینهکانى بەر دەستم) پتچایەوه. ئیدی لە ئەو هەلەوه دەستم لە ئەم کارەى ئیستەمه هەلگرت و ئارەزووم نەچۆوه سەرى!

لە ۱۹۸۷دا کورە گەورەکەم - بى ئاگە لە هەموو تیکەلێیەکی سىاسى و بە تۆمەتى

لاپینگی شۆرشگیران - لە گەل پتر لە سەدوپەنج کوردی جوان و بى گونەه کەوتە بەر کەلبەى گورگەکانى ئاسایشى بە عەسى عەرەبەوه، دواى سالى ئەشکەنجەى دێراندانە و زبندانی و هەرەشەى لە سیدارەدان و دیتنى بە نیتو (دادگەى شۆرش - محکمة الثورة)، خودا هەموویانى رستگار کرد و کورەکەم بەنەخۆشییەکی گرانهوه بەربوو. ئەو سالە هەرگیز قەلەمم پى نەگیراوه.

لە نیوان ۱۹۸۹-۱۹۹۱دا، بارەکانى تەنگانەى دواى (جەنگى کویت)، هەرۆهە قەومانى (رپەرین - کۆرەو) و دەرەدەربى و گرانبى و بى کارى و گەورەبوونى کورەکانم و خۆتەندیان لە زانکۆدا، هەموو ئەمانە - سەربارى رمانى تەندروستیم - هەموو زەبرى گورچک بر بوون بۆ بارى گوزەرنام، بەلام ورم نەبەزى و نووچى نەدا و بەکارى نووسینهکانمەوه، بەگورترەوه خەریک بووم. لە هاوینى ۱۹۹۸دا ناچار، ناچار کەوتە زبندانى مەنفا - هەندەرانەوه... کۆل و بارم چەند دەر دیکى ترسناک و گیانیکی پر هیوابوو، بە تاییەتى بۆ رستگارکردنى کورە گەورە نەخۆشەکەم. لە ولاتی هۆلاندا گیرسامەوه، دەم دەست کەوتە نیتو گەردە لولى کەمپە زبندانە نەگریسەکانەوه، بى کەس و نەخۆش، لە برى ئەوان و کتیب و نووسین، هاوئەنگى، سەبوورین، رەفتارى رەگەزپەرستانە - کە بە عسیان وەبیردەهینامەوه - تا ئەتواری ناشیرینى سەدان پەنا بەرى هەمەرەنگە، جیگەیان گرتنەوه. دواى نۆ مانگى، (دل) لە ئەوه داوو بوەستى. پزیشکان ناچار مان «پاتریبەکی بچکۆلەى کۆمپیوترى» لە سنگدا بۆ بەهینبوونى نەبزی، بچەقین، ئەمەش دەبوو هەمیشە لە ژیر چاودیربیدا بى کە لە نیشتماندا توانای ئەوتۆ نییە. هەرۆهە سىپەلک، جگەر، گەدە، برپەى پشت و هتد، تا ئەورۆ بى دەرمان ماونەتەوه.

دیاریبوو کە بە راستی کەوتومەتى تونى دۆزەخەوه، نەتوانای گەرانەوه بۆ نیشتمان و نەبارگران کردنى ژینی مندالەکانم و کابانم هەیه، نە لە لای سى حکوومەتى عىراق، هەولتر، سلیمانیشدا کار و مووچەم هەیه.

راستییەکەى رۆژتیکم بە سالییک و سالییکم بە سەدان سەده دەبینى، بەلام ئەگەر ئەمە چارەنووسى پاییزى تەمەنى مرۆقتى بى، دەبیت وری بەرز لە عۆدەى بى و زۆرانى لە گەل بگرى، بۆیک - وەک هەمیشە - رینگەى بەرەلستیم گرت و داواى کار و نووسینهکانم لە جگەر گۆشەکانم کرد.

لە نیوان ۱۹۹۹-۲۰۰۰دا، هەگبە بى کارم - بە دەستى چ بەفەکس - بى گەشت. ئەم

۳- لە ۱۹/۱۲/۱۹۸۶ دەستنوسەکەم لە ئەو زاتە گەورەیه وەرگرت و لە ۲۰/۱۲ فۆتۆکۆپیم کرد و لە ۲۱/۲۱/۱۹۸۶ بۆم گپرایەوه.

(بابه ته) ی له نیویدا بوو. ئیدی له نیو ئەم زیندانی که مپ و ئەوی دیدا، شه و رۆژ چلە ی چاوم دا. له پیتشه وه خووم دایه رهنجی بیست ساله م، (ئه ده بی نامه نووسینی کوردیی) و له گه ل پانکوسیی بی کجاره کی، له به ره وه به سی وینه فۆتۆکۆپیم کرد.

به لام هه ر که ته واو بووم، له سه ره تای هاوینی ۲۰۰۱ دا تووشی خوینپژانیکیی کوتوپر و ترسناکی سبپه لک بووم، نزیکه ی دوانزه رۆژئ له خهسته خانه دا که وتم و به نیوه نه شته رگه ری بی و به پلاستیک تی کردنی، رایانگرت و که هاته وه زیندانی که مپ، له ئەو باره دا که سی نه بوو په رداخی تاوم بداتی له هه لیکدا - به نیو - خوشک و له هۆلاند و دوو برا له ئەوروپادا بوون!! ئەم هه ره شه هه می شه بییه ی هه زه ته ی عیزارئیل و که می پر گیتچهل و نادیاریی داخوازیی په نابه ریم - چوار سالی برد - به تابه تیش ترسی له نیوچوونی ئەم هه گبه نووسین و کاره نیوه چلانه یه که هه موو مو لکی نه ته وه که من، ناچار یان کردم گشتیان خه ر که مه وه و له مائی هه ره هاوه لی به شه ره ف و دل سوژم (مه حموود ره زا ئەمین) ی نیشته نیی دووره باژیرتیکی هۆلانددا دایینیم تا بپارزین و ئەگه ر عیزارئیل مو لته تی فه رموو و له ئەم ولاته دا مامه وه، له به ره وه بابه تاو و بابه تم بۆ پۆست بکات کار یان تیدا بکه م! ئەو هاوه له جوامی ره و هاوه لیکی دۆستم (نازاد کاکه ره ش) پیکه وه هاتن بۆ دیده نیم و هه گبه که میان برد که به شیکم جودا کردبووه - ده ستنوسه هه ره گرنگه که ی ئەم بابه ته یشی له نیو دابوو - تا له تاینده ییکی نزیکدا کار یان تیدا بکه مه وه.

هه ر له سه ره تای به هاری ۲۰۰۲ دا که مافی په نابه ریتیم پێ برا، ده بوو چاوه نوژی ده ستگی ربوونی کولانه ییکی دی بکه م که سنووری دیار نییه، من هیزی چاوه نوژیم نه مابوو، به تابه ته ی له مانگی حوزه راندا دیسان تووشی خوینپژانسی سبپه لک بوومه وه و بی ویزدانیی پزیشکه که م دیت که له بریی فریاکه وتمم ناگه داری کردم گویا چاره م نییه و ژینم به به ره وه نه ماوه، هه ر بۆییکه ده ره ده که ی جگه ریشم ده رمان ناکرئ. ئیدی بریاری گه رانه وه م دا بۆ نیشتمان تا له نیشتمانه که مدا بنیتریم، به لام له به ره گه رما گه رانه وه م دواخت بۆ پاییز.

له ئەو هه له دا هاوه له دل سوژه که م (مه حموود ره زا ئەمین) له سه ره سه فه ر بوو بۆ دیده نیی نیشتمان و تکام لی کرد تا ئەو ده گه رپته وه و سه ره ی سه فه ری من دی، به شه کاری (رۆژنامه ی پزیشکه وتم - سلیمانیی) بۆ پۆست بکا تا چه ند بتوانم و تا پاییز ته واوی بکه م. ئیدی بۆیی ناردم و به نه خو شیبه کانه وه که وتمه چله ی چاو. تا ئەو له مانگی ئەیلوولدا هاته وه، کاریکی باشم کردبوو، به لام له پر پیکدا راوه ستام که هیندی سه رچاوه ی

کاره که م لی برابوو، به خه یالی خۆم ئەو هاوه له م له بییری چوه بیاننیری. له گه ل چاوه نوژیی هاتنه وه ی ئەو و ده ستگی رکردنی ئەوه ی مه به ستمه، من له لای خۆمه وه له گه رانه وه م بۆ نیشتمان پاشگه ز بوو بوومه وه، چونکه (لالۆ) کوره نیو نجیبه به خشنده و ژیر و خو شه ویسته که م هاوسه ری هه لپژاردبوو، به ره وام نه زانیی ژینی نوتی به ئەم ده ره سامنا کانه مه وه گیر ده ی دامایی و تالیی بکه م. بگه ر بریارم دا له زیندانی غه ربیابه تیدا بزم خو شتره له ئەوه ی ژینی تال بکه م، ژینی (لالۆ).

که هاوه له که م له مانگی ئەیلوولدا گه رابه وه، له لاییکه وه کولانه ییکی هه وان وه ی نویم بۆ ده رچوو بوو که ده که وته ئاوییه کی چه په کی سه ر سنووری هۆلاند - ئەله مانیا و ده بوو له ۲۲ / ۱۰ / ۲۰۰۲ دا بگوتیمه وه. هه ر که هاته وه ئەم هه والانه م لی ئاشکرا کرد و داوی ئەو (که ره ستانه) م لی کرد که له هه گبه که مدایه، هه ره ها سه ر له نو ی داوی به شه کانی دی (ئەم بابه ته) م لی کرد تا پیکه وه بۆ بنیری و له به ره وه، له کولانه نو ییه که مدا کار یان تیدا بکه م، که چیی چه ند رۆژئ خو ی ماندوو کرد و گه را، هه ر بۆیی نه دۆزرایه وه گویا ئەوانه ی تیدا نییه! ئەم هه واله ته زاندمی و له تاودا په نام برده به رماله دۆستانی دیم وه ک (ئاسوی مام عومه ر) و (لوقمان فه رحان قاسم - بابی بارین) نه بادا ئەم (به شه کارانه) که وتبیتته لایان، که چیی هه موویان ییک وه لامیان هه بوو؛ لامان نییه (۴).

له ۱۵ / ۱۲ / ۲۰۰۲ دا لۆکه م به ته له فوون - دوا قسه ی نیوانمان بوو - ناگه داری کردم که وینه ی هه ره ده ستنوسه کۆنه که ی (عه قیده ی ئیمان) و داواکراوه کانی دیی دۆزیوه ته وه و به هاوه لیکی (شاهۆ) ی برای له سویدا ناروونی و به ئەم نزیکانه ده مگاتی. دل م روون و وره م به رزیوه. له ئەو لاوه شه وه کاکه مه حموود ره زا ئەمین جانتایی نووسین و به لگه نامه و

۴ - نیسته و ئەوساش چه ند بیرم گو شیوه، ئەم ون بوونم به وینه ی ریکه وتی بی هوه ده هینیتته پیش چاو. من له دوا دیده نیی ئەم دوو هاوه له مدا، به جودا ئەو (که ره ستانه) م له کیسه ییکی ره شی نایلونی زیلدا ناخیی بوو. دل نیام ییکی له ئەواندا به هه له کیسه که ی به زیل زانیوه و فریتی داوه. ئەو کیسه یه، وینه ی هه ره کۆنی (عه قیده ی ئیمان) و پانکوسیی هه رسن ده ستنوسه کانی و لی کۆلینه وه ی ئەوان و رۆژگاری هه لکه وتنی په خشانسی کوردیی له ولاتی به به دا، هه ره ها چه ند که ره سه ته ییکی (رۆژنامه ی پزیشکه وتم - سلیمانیی) و کۆمه لی کتییی به نرخی کوردیی و سه رچاوه ی عه ره بیی و چه ند وینه ییکی ده گه م و زۆر کۆنی فۆتۆگرافی هیندی به نیویانگی کوردی تیدا بوو. به لام به ئەوه ی باش بوو فۆتۆکۆپیی (دوو ده ستنوسه ی عه قیده که) و (ژینی خالیید شه ره زووری نه قشه ندیی) و (عه قیده ی ئیمان) ی هه له به سترای (سه مبع) نیو، له ئەو کیسه یه دا نه بوو.

کتیبی بۆ پۆست کردم.

هێشتا که رهسته نێردراوه کانی نیشتمانم بێ نهگه شت بوو - له گهرمه ی پێنج فه رزه نوێژ کردن و چاوه نۆزییدا - له پێچکدا، له ۲۸/۲/۲۰۰۲ دا هه والی جوانه مه رگ بوونی (لالۆ) م بێ گه شت که ته خت و به ختی هه ستمی رماند و هیزی نه ژنۆ و قه له می شکاند و هه رچی ئه لف و بێ و کارێکی نووسین هه یه، هه موو بوون به تارما ییه کی بێ هووده. هه ر ئه و رۆژه هه مووی پێچرا به وه و دامه ده ست کاکه مه حموود تا بۆ رۆژگار بیانپاریزی و رۆژگاری - دوا ی خۆم - ئه و خۆی یان نه وه کانم کاریان ته واو بکه ن... به ئه م پێیه بووم به په رێکی سووکی بێ کیش به ده م گه رده لوولی بێ هووده بیه وه و دیار تا خیریش بووم.

به ته مای گه رانه وه بووم بۆ نیشتمان، به لām به هبوا ی مافی هینانی کابانم و کێژه تا قانه داماهه کانم، هه ره ها له بهر ناله باری و کیشه ی ته واو نه بوونی (کامۆ) و (شاهۆ) ی ده ربه ده رانی سوید و بریتانیا، مانه وه م په سه ندر کرد. هیوا ی بیکه م - دوا ی چوار سا ل چاوه نۆزی و لێ نه پرسینه وه - پووج ده رچوو، بۆ بیکه پرارم دا ئه و داماهانه ش نه که ونه زیندانی مه نفاوه، تا ئه و رۆش که ۲۸/۲/۲۰۰۳ ملیاره هه والی کاره ساته که م له کوره کانم شار دووه ته وه.

ئه م ماوه یه، به ئه م له ش و لار و ئه م زیندانه وه، قه له م شه ره مه ساره وینه ی ژینی مه مره مه ژیم بکیشی، به لām تا ئه م دوا ی میژووه سات نه بووه وینه جوان و ده نگه و ورباکه ی (لالۆ) نه م ورووژین، نه م ته زین، نه م جوو لین... لالۆ قوتابی دوا پۆلی سه ره تایبی بوو که له گه له ده هات بۆ کتیبخانه ی نه وقافی سلیمانیه. من ده وری ده ستنوسه کو نه کانم ده کرده وه، ئه ویش خه ریکی خویندنه وه ی جزمه کانی مه وسووعه ی (ئه له عریفه - المعرفه) بوو.

بێ له پێوه ندیه ی باب و فره ندیه ی، پێوه ندیه کی پیرۆزیشمان له نیواندا بوو، ئه و شه یدای خویندنیکی پێشکه وتوانه و من خو لیا ی خوینده واری و خزمه ت.

دوینێ وینه ی هه ره ده ستنوسه کو نه که ی (عه قیده ی ئیمان) و کو مه له به لگه نامه ی دی که بۆ نارد بووم، پۆست له لای (شاهۆ) ی برابه وه گه یان دییه ده ستم، که چاو م به ئه وانه روون بۆ وه، زایه له ی ده نگه ی (لالۆ) له گیانه وه ده هات: (با به، تو هه میشه خودا، کورد و کوردستان، ئیمه و زانست له نامیزی گیان، له په زمی دل و له روونکی چاوتدا نابوو، چۆن ده بی بوه ستیت؟ مه وه سه ته، گو ر بگه ره وه، ته حه ددا ی بێ هووده بی بکه!)

ئه وه پریارم دا وه به گوتی هاواری راست و په وانی بکه م، هه ر بۆ بیکه پریارم دا -

به ته له فوون - داوای ده ستنوسه کانی دی عه قیده کان و ژیننامه ی خاوه نده که ی بکه م که له هه گبه کانی لای کاکه مه حموود دان، به لām وه کو ئه م کاره شم به جی هینا وه هه رچه ند ده که م له خۆ رانا بینم هینانه بیر بکه مه وه، قه له م بگرم و بکو لمه وه.

راستییه که ی ئه وه په شیمانیم هینا و پریارم دا ته له فوون بکه م که ئه و دل سوژه هیچم بۆ نه نیر، چونکه به راستیه هه ست ده که م به ته واو بووم، بێ له بروای پزیشک هه ست به شکستی ته واوه تیه ده که م!

-۲-

ئه ورۆ ۲۵/۶/۲۰۰۳ ملیاره و شه ش مانگه (لالۆ) که م به جه سه ته له نامیزی خاک و خۆلی گردی «سه یوانه» دا به. باری خۆم و خیزانم مه مره مه ژیه، به لām ئه وه ته - به زه بری گیانی لالۆه - قه له مم گرتووه و پریارم دا وه چه ند با به تیکه عه ره بییه بنوسمه وه (۵).

-۳-

له ئه ورۆه که ۲۲/۷/۲۰۰۳ ملیاره و فۆتۆکۆپیه کتیبه عه ره بییه که م ته واو کرد، پریارم دا وه بکه ومه وه کار له عه قیده نامه که دا.

-۴-

چل و سه وت سا له ولاتی هۆلاند گه رمای ئه و سالی نه دیتووه، په له ی گه رما چل و چواره، پانکه بیکم نییه و چه ند م کرد له بازاردا ده ستم نه که وت. خنکاو م، له چایخانه بیکدا که هیندی فینکه، ئه ورۆ که ۱۰/۸/۲۰۰۳ ملیاره له نووسینه وه ی (عه قیده نامه) هه ره کو نه که بوومه وه.

-۵-

ئه ورۆ ۱۳/۸/۲۰۰۳ ملیاره، له کونجی زیندانه که م دا که و ته ته واو کردنی ئه م پێشه کییه که بیرم تیژ کردۆ ته وه بلیم:

۵- با به ته کانی (وثیقه تاریخیه مفقوده لادانه متهم معروف) و (قراة موثوقه للوضع الکوردد الاجتماعی بعد الحرب العالمیه الاولی) و (عریضة شکوی لنخبة السلیمانیه الی سلطان الدوله العثمانیه) و (باقة رسائل الشیخ معروف النودییهی البرننجی شهاده علی عهد ذاته) بۆ کتیبه عه ره بییه که م که نیوم له (دراسات صحافیة ثقافیة کوردیه) وه گو زیه بۆ (باقة دراسات کوردیه) که له ۱۹۹۱ وه چاوی نۆزی چاپه.

۱- نازانم رۆژانی داهاتووم چۆن ده‌بیت و ئایا حەزرتی عیزارئیل بواری تەواوکردنی ئەم کارە دەدا یان نا؟

۲- ئەگەر بوایم بوو، بەرگەیی درێژداری ناگرم و لەبری هێنان و بردنەوهی جودایبەکانی وشە و رسته گۆردرا و داتاشراوەکانی نێو دەستتوسەکانی (عەقیدەیی ئیمان)، پرپارم دا، دەستتوسەکان -وێک خۆیان، بەنوسینەوێکەیی چوارەم دەستتوسەیی محەممەدی مەلا کەرمەو- چاپ بکرتین کە ئەمە نەک سووک کردنی باری منە، بەلکە دەرڤەتییکی روونە بۆلێ کۆڵەکانی زمان و ئەدەب تا لەلایبیکەوێ باری گۆرین و دەستکاریی هەمان پەخشان- عەقیدە نامە و باری ریتنوسیشیان ورد بناسنەوه.

۳- پێی ویستم زانیی لە ئاستییکی ماقوولدا، کۆمەڵە باسیکی کورد و کوردستان تا هەلکەوتنی هونەری پەخشان و هەلبەست و هۆنراوە -لە ئەدەبی گەل و نووسراودا- بنۆتیم بەشکو خۆتێندەوار روونتر لەباری هەلکەوتنی ئەم پەخشانە- عەقیدەنامەیی تێ بگات و باری گۆرینەکانی بیرو و پیشکەوتنی نووسینی پەخشانێ کوردیی بیین.

۴- دەبوو «فەرەنگۆکی» رێک بخەم، بەلام هەستم کرد تەواوکردنی کارەکە لەپێشتەرە بۆییکا فەرەنگۆکی کرد.

۵- هەموو مەبەستیکی کارەکەم بەتەنێ ئەوێ، ئەم دەستتوسە هەرە کۆنە و راستییەکەیی کۆنیی و دانانی لە میژووی ئەدەبی کورددا ون نەبێ.

۶- دەستتوسەکان، بە عەقیدە هەلبەستراوەکەیی (سەمیعی) نێوێ، چوارن... هەرە کۆنەکەیی کە ییکەم جارە بخرتێتە روو، ژمارەیی تۆماری لە دەزگەیی ئەوقافی سلیمانیدا دیارە و لەبەر دەستەم، بەلام دوو وێنە دەستتوسەکەیی دی ژمارەکانم لە دەست داوه و لێ ون بووه.

ئەم دوو وێنە دەستتوسە -وێک بۆلۆکراوەکەیی محەممەدی مەلا کەرم- گۆرین و دەستکاریی رسته و وشە و ریتنوسیان بەتاشکرا پێوێ دیارە و نرخەکیان هەر ئەوێ و ئەوێشە کە درێژەیان داوه بەبۆلۆبۆنەوێ عەقیدەکە لەنێو خۆتێندەوارەکانی سەردەمەکانیاندا. من لە جێگەیی تاییبەتیدا کەمێ قسەیی دییان لێ دەکەم.

عەقیدە هەلبەستراوەکەیی (سەمیعی) نێویش -کە فۆتۆکۆپییەکەیشی چاپ دەکری- بۆییکا نواندووێ تا بزانی کە (عەقیدەیی ئیمان) کاریگەر بووه و بەشێوێ (هەلبەست)یش لەنێو کوردەواریدا بۆلۆبۆتەوه و دیارە هاوتاییی لە شوێنایی دی

کوردستاندا لە کۆنەوه باو بووه. ئەم باسەم لە بابەتی (عەقیدەیی ئیمان- دانان و نووسینی لەنێو کورد) دا روونتر کردۆتەوه.

۷- عەقیدە دەستتوسەکانی بەردەستم و ئەوێ بۆلۆکراوەیی محەممەدی مەلا کەرمیش، بەرێز و بەنیشانەیی تاییبەتی ئەوێ نواندووێ:

ییکەم: هەرە دەستتوسەیی کۆن بەشێوێ، (د-۱).

دوویم: دەستتوسەیی دوویم کە نێوێراوه بە (لویبۆلەقایید- لب العقائد) بەشێوێ (د-۲). سیبەم: دەستتوسەیی سیبەم کە لەلایبەرەکانیدا نێوێکانی (محەممەد مەزناوی) و (مەزناوی دوویم) هاوێ، بەشێوێ (د-۳).

چوارەم: مەتنی عەقیدەیی بۆلۆکراوی محەممەدی مەلا کەرم بەشێوێ (د-۴).

پێنجەم: دەستتوسەیی (عەقیدەیی ئیمان)ی هەلبەستراوی (سەمیعی) نێو لە پاشکۆدا بەشێوێ (د-۵) کە ئەمیش ییکەم جارە بۆلۆ بکرتێتەوه.

۸- لەبەر باری تەنگم و دەستگیر نەبوونی سەرچاوەیی پێ ویست، بۆم نەکراوه ژیننامەیی کەسەکان، بەتاییبەتی (سەمیعی) و (مەزناواییکان) ورد بنۆتیم. چەندم پێ کرابی و لەبیر دابی، هێندەم گوتووێ.

۹- ئەو نێو نیشانەیی بۆ کتیبەکەم داناوه، پێم وێه راستتر و رەوانتره.

ئیدی ییکێ لەباری من و سەرەمەرگدابی، دیارە هەر کەموکورتی لێ دەقەومێ، خودا بکا بیروا و لێ کۆلینەوه سەرکیش و هەلەیی گەورەیی نەبی و توانیبیت ئەم ئەرکە بەجی بهیتم و گیانی پاکێ (لالۆ)یش کە مایهیی بووژاندنەوهی بوو، رەنجیدە و (ناکام) نەبی. لەدوا دیریشدا دەبێ سوپاسی نووسەری کورد، هاوێ هەرە بەشەرەف و دلۆسۆزم کاکە مەحمود رەزا ئەمین بکەم کە قەلەم ناتوانی دانسانی چاکە و جوامیری بگتیبێتەوه، خودا پاداشتی غیرەتی بداتەوه (*).

ئیمزا

بابی لالۆ

۲۰۰۳/۸/۱۴ ملیار

زیندانی مەنفا، ستیل- هۆلاند

(*) کارەکە بەپشتیوانی خودا نیوێ شەوی ۲۰۰۳/۹/۱ ملیار تەواو بوو.

به نیتوی (کار دۆخیی) یه وه سه ربان بهرز کردۆته وه و گۆبا (کوردی) ئه وورۆ وه چه یانه، به لام رای پیچه وانهش هه یه و گۆبا (کورتییه کان) ی نیشته جیتی ولاتی «میدیای بچووک» با پیره گه و ره ی کورده.

هه چۆنی بی ویرای راگۆرکیی زاناکانی میژوو، زۆریه یان ییکدگیرن که گه لی (کوردی) ئه وورۆ (مادی) و ئاریی نه ژاده، ته نانهت کوردناسی ئه و تو هه یه (زه رده شت) خو ی به ها و ولاتی کوردستانی خو رئا وای ئه وورۆ ده ژمی ریت.

ئه گه ره له ئه و سنوره میژووییه و له ئامیزی ئه و سه جه ره یه دا نیو و گه لی (کورد) هه لکه وتبن، ئه وه وشه و نیو و شوینتی، ولاتی به نیوی (کوردستان) هه له سه ده ی دوانزه ی عیسا یی و فه رمان په وایی (سه لجووکه تورکمانه کان) دا ده رکه وتوو و به ره به ره هیندی ده و له تچکۆتیکی کورد له ئیره و ئه ویدا هه لکه وتوون وه ک: (روادییه، دۆسته کیی، شه ددایی، هه زبانیی، عه یاریی هتد...)، دواتریش کۆمه له میرنشینی هه لکه وتوون، به لام هه رگیز - تا ئه وورۆ - ئه م ولاته و گه له که ی له ژیر ئالای فه رمان په وایی ییکگرتوو. ئازاد نه ها توونه میژوو وه.

ئه و باره درێژه ی کیشا وه، به لام قه ومانی جه نگی گران ی په نجا ساله ی نیوان (سه فه و بییه کان) ی مه زه ب شیعه و (عوسمانییه کان) ی مه زه ب سونه که دوا جه نگیان (جه نگی چالدیران: ۹۲۰ک - ۱۵۱۴ز) بو وه ئه و جا هه لکه وتنی په یمانامه ی نیوانیان هه ره له (په یمانی ئه ماسیه: ۹۶۳ک - ۱۵۵۵ز) هه و تا دوا په یمانی ئیرانی قاجاریی و تورکی عوسمانییه که ناسرا وه به (په یمانی دو وه می ئه رزه رۆم: ۱/ ۴/ ۱۸۴۷ز) هه موو کارتیگه ربوون بو به رزیی و نزمی ئه و میرنشینه کوردانه... ده می سه ره خو ی ته وا و ده می نیمچه سه ره بخۆ و مل که چی فه رمانی لاییکیان بوون، سه ره ئه نجام هه ردوو لا به مه به ستنی په ره سه ندن و تالان کردن، به زۆر و سته م و ئاژا وه نانه وه له نیو خانه دانه کانی میرنشینه کاندان، له به ره وه توانییان قریان تی بخهن و تا نیوه ی سه ده ی هه ژده ی عیسا یی به ته وا وه تی پاکۆیان دان. به ئه و پییه ش کورد و کوردستان وه ک دوو به شی داگیرکراویان مانه وه و جه نگی ییکه می گیتیش له ۱۹۱۴ز - ۱۹۱۸ز. دا باری گرانتر کردن که به شه داگیرکرا وه که ی عوسمانییه کانی کرد به سی که رته وه، که رتیکی بو تورکیای که مالیی هیشته وه - کوردستانی باکوور - و دوو که رته که ی دیی خسته پال دوو ولاتی تازه دروست کراوی: (عیراق) و (سوریا) ی عه ره ب.

به شی ییکه م

۱- سه رنجیکی میژووی خیرا

ئه م ولاتی (کوردستان) ه ی ئه وورۆ، مه له ندی ژین و هه لکردی دیرینی مرۆقاپه تییه، به راده یی ده بیژری (نوح) په یامبه ر و تو فان هه ره له ئه م ولاته دا هه لکه وتوو و قه و ما وه. ئه و با سه ئه گه ره تا ئه وورۆ ئه فسانه بی، ئه و راست و په وان زانست ده ریخستوو و جه ختی کردوو که پیش هه لکه وتنی میژوو، مرۆقی هه ره کۆن و ناسرا و به (نیانده رتال) لاشه که ی له ئه شکه وتی «شانیده ر» ی ئیسته ی سه ره به باژیری «پواندن» و هه رو هه ییکه م گوندی کشت و کێلدار له نیوچه ی «گه رمیان - گوندی چه رمۆ» دا دۆزرا و نه ته وه (۱).

ئه م ولاته سه خته، پر چیا و دارستان و له وه ر و ئا و رووبار و به را و به ره، دواتر کۆمه له گه لیکی به نیویانگی میژووی کۆنی تیدا ژیا وه وه ک، (ماده کان، سو مه ره کان، ئاشووره کان، کاشیبه کان و هتد) و هه ره ییکه ییش له ئه مانه و له سنوورکی میژوو دا، په لاماری ییکدی یان ولاتانی دی وه ک (کلدان، بابل) ه کانیان دا وه، تا پرا و نه ته وه!

ماده کان: گه لیکی کۆن و توانا و پر ده سه لات بوون. په یامبه ری ییکتا ناسیان (زه رده شت) و کتیبی دینیان (ئاویستا) بو وه، بیژرا وه له سه ره تای سه ده ی حه وته می پیش عیسا په یامبه ردا هه لکه وتوو، دوا یی ژیر که وتوو و (کو رۆش) ی پاشای ولاتی فارسی زه فه ری پی بردوون، ولاتی لئ زه وت کردوون. به لام ئه م و ولاته که ییش له ۳۳۰ ی پیش عیسا دا تووشی په لامار و زه وتکاریی (ئه سه که نده ری ما کا دۆنیی) و دوا ی ئه ویش و هی دی، تا له ۶۳۳ ی عیسا ییدا به هاتنی ئیسلام ده سه لات و ولاتیان له ده ست دا و ژیرما له بوون، ته نانه ت زمانی فارسیی په کی که وت، عه ره بیی خو ی دا کوتا، په و اجی بو.

هیندی سه ره چا وه ی میژوو ده لێن (ماده کان) ساتی له نیوه ندی فه رمان په وایی (ئه خمینییه کان) دا کو تیربوونه وه، له ده ورو به ری سالانی ۴۰۰ ی پیش عیسا دا خو ورا ستان

۱- به پیتی لئ کۆلینی ئارکیۆلۆجی - شوینه وارناسی، گوندی «چه رمۆ» له نیوچه ی (زه رزی) دا یه. زه رتیش مانای روونه. (ئاوی زیرین - زبی زیرینه!).

جیگه‌ی باسه هه‌ره میرنشینی به‌نیوانگی دوا رۆژگار، میرنشینه‌کانی (هه‌کاری- جزیرا بۆتان) و (موکری) و (ئه‌رده‌لان) و (به‌به- بابان) و (سۆران) بوون^(۲).

بنچینه‌ی فه‌رمانه‌وه‌وایشیان میراتگری عه‌شاییری بووه و له‌ باه‌وه‌ بۆ کوپ، برا، که زۆریه‌یان له‌سه‌ر ده‌سه‌لات کوش و کوشتار و تالان و پرۆیان به‌رامبه‌ر به‌ییکدی نواندووه.

۲- تایینی کورد

کورد وه‌چه‌ی (ماده‌کان) بی، دیاره‌ زه‌رده‌شتیی تایینی بووه^(۳).

به‌لام دوا‌ی ده‌سه‌لاتی ئیسلامه‌کان ئه‌ویش چۆته‌ ژیر ئالاه‌ بۆییکا زۆریه‌ی سوننه‌ و شافیعیی مه‌زه‌ب، هیندیکیشی -ژیر مال‌ه‌ی عه‌جه‌می ئیران- شیعه‌ مه‌زه‌بن و کۆمه‌لانیکی دیشی ئیزیدییی و عه‌لیوللاهین.

۳- زمانی کورد

وه‌کو زانا کوردناسه‌کان ریشه‌ و پێوه‌ندی زمانی کورد ده‌به‌نه‌وه‌ بۆ کن زمانی (ئاویستا) و به‌زمانیکی ره‌سه‌نی خاوه‌ند په‌سن و پیزی تایبه‌تی ده‌ژمیترن، میژوونوسی کورد (شه‌رفخانی بدلیسی) دابه‌شی چوار شتیوه‌ی سه‌ره‌کیی کردووه: (لوری) و (که‌له‌وری)^(۴) و (گۆرانی)^(۵) و (کرمانجی).

۲- پێته‌خته‌کانیان به‌رپێژ ئه‌مه‌ بوون: نامه‌د- دیاره‌کر، مه‌هاباد- سابلاخ، شاره‌زوور- زه‌لم- سنه، ماوه‌ت- قه‌لاچۆلان- سلیمانیی، رواندز.

۳- گه‌لێ لێ کۆلێن هه‌یه -راستیشن- ده‌بێژن که دوا‌یی چونه‌ته‌ سه‌ر تایینی عیسا.

۴- لوپستان له‌لای هیندی میژووناس کوردستانی باشووره‌ و شتیوه‌ی زمانه‌که‌یش به‌ کوردیی ره‌سه‌ن ده‌ژمیترن. من له‌گه‌ل ئه‌و رایه‌م و نیوپردنی کوردستانی -عیراق- باشوور به‌هه‌له‌ ده‌زانم و راسته‌که‌ی کوردستانی نیوه‌نده. جیگه‌ی خۆتی -بی له‌ لیکدانه‌وه‌ی میژووناسان و زمانه‌وانه‌کان- من خۆم له‌ زیندانه‌کانی مه‌نفادا چهند ئاشناییکی زمان «که‌له‌وی» م هه‌بووه‌ و به‌ئه‌نقه‌ست و دوور و درپژ ناخاوتووین و په‌ندی پیشینان و مه‌ته‌ل و گۆرانییمان گێراوه‌ته‌وه‌ و سه‌ره‌نجام ته‌واو له‌بییک گه‌یشتووین و هاوسۆز بووین.

۵- شتیوه‌ی گۆران «کرماشان» و «سنه» و هیندی نیوچه‌ی شاره‌زوور ده‌گرته‌وه‌.

به‌پیتی باری راستی زمانه‌وانیش، کورمانجیی دوو شتیوه‌ی زاری لێ ده‌بیته‌وه‌، کورمانجیی باکوور، باشوور^(۶).

۴- باری خۆپندن و خۆپنده‌واری

گه‌لی کورد -لێ کۆلینه‌وه‌ی نووسه‌رانی عه‌ره‌ب و کورد جه‌ختی بۆ ده‌که‌ن- ییکیکه‌ له‌ گه‌له‌ دیاره‌کانی دلسۆز و په‌رۆشی تایینی ئیسلام و داب و ده‌ستوور و زانستی. له‌ باژیره‌کانیه‌وه‌ تا ئه‌وپه‌ری گوندی چه‌په‌ک مزگه‌وت و فیرگه‌ی خۆپنده‌واری ئیسلامییان تیدا ئاوه‌دان کراوه‌ته‌وه‌. میره‌کانی، خه‌لکه‌که‌ خۆی، خه‌رجیی ئاوه‌دانیی، مووچه‌ی مامۆستایانی، بژپیی شاگرده‌کانیان گرتۆته‌ ئه‌ستۆ. گه‌لی مامۆستا گوند، زه‌وی و زار، کانیی و جۆگه‌یان پێ به‌خشاوه‌، به‌لام وه‌کو هه‌زاران زانی به‌نیوانگی گۆش کردووه - فه‌ری زۆریشیان بۆ گه‌ل و ولاتی دی و زانست و زمانیان بووه - ئه‌وه‌ له‌به‌ر نه‌ریتی کۆمه‌لایی عه‌شاییری که‌ پتر لاوچاکیی و ئازاییتییی و نیوانگی په‌سه‌ندتر کردووه، هه‌روه‌ها له‌به‌ر پشیویی سیاسی و ناله‌باری گۆزه‌ران، پێژه‌ی خۆپنده‌واریی که‌م بووه و وه‌ک ئه‌ورۆ پێ خۆپندن هه‌موو که‌سی باو نه‌بووه.

شاگردی تا له‌ زانسته‌کانی «عه‌قلیی» و «نه‌قلیی»^(۷) ئیجازه‌نامه‌ی -شه‌هاده‌ی-

۶- کورمانجیی باکوور کورده‌کانی کوردستانی باکوور (ژیرماله‌ی تورکان) و کورده‌ ئیزیدییه‌کان، کورده‌کانی کوردستانی خۆرئاوا (ژیرماله‌ی سوریا عه‌ره‌ب) و به‌یرووت، هیندی له‌ کورده‌کانی باکووری خۆرئاوا کوردستانی خۆره‌لات (ژیرماله‌ی عه‌جه‌م) و کورده‌کانی کوردستانی نیوه‌ند (ژیرماله‌ی عیراق) که‌ نیوچه‌ی «بادینان» ده‌گرته‌وه‌. کورمانجیی باشووریش -راستتر نیوه‌ند- نیوچه‌کانی ولاتی جارانی (سۆران) و ولاتی (به‌به)، ولاتی (موکری) ده‌گرته‌وه‌ که‌ بیکه‌م و دووهم کوردستانی نیوه‌ندی (ژیرماله‌ی عیراقی عه‌ره‌ب)، و سییه‌میان کوردستانی خۆره‌لات (ژیرماله‌ی عه‌جه‌م)ه‌.

۷- زانسته‌کانی نه‌قلیی، ئه‌و زانسته‌ شه‌رع کراوانه‌ی (قرآن) و فه‌رماییشته‌کانی په‌یامبه‌ری ئیسلام محمه‌ده‌ که‌ ده‌ستکاریان ناکریت و تایبه‌تن به‌میله‌تی ئیسلام. له‌ ئه‌م سه‌رچاوانه‌شه‌وه‌ زانستی دی هه‌له‌ده‌قۆلێن وه‌ک، حه‌دیس، ته‌فسیر، فیه‌قه‌ و ئوسوولی فیه‌قه‌، عه‌قاید، زانسته‌کانی قسه‌، زمان، نه‌حو، سه‌رف، به‌یان، به‌لاغه‌، ئه‌ده‌ب. زانسته‌کانی عه‌قلیی ئه‌و زانسته‌یه‌ که‌ دانایی مرۆف پێکاونی و بنچینه‌ی داناو و فه‌ریان لێ ده‌ستگیر ده‌بێ و به‌کاری ده‌بن، وه‌ک فه‌لسه‌فه‌، پزیشکی، گه‌ردوونناسیی، بێرکاری، ئه‌ندازه‌، سروشتناسیی، میژوو، موسیقه‌ و هاوتاکانیان، به‌لام له‌ کوردستاندا له‌ پێزی هه‌ردوو زانسته‌که‌دا -نه‌قلیی و عه‌قلیی- پتر نه‌حو، سه‌رف، =

وهرگرتوه و پلهی «مه‌لاییتی» پی براره،^(۸) زۆری ویستوه.

شاییتییان لی داوه.

وه‌قفنامه‌که عه‌ره‌بیه و کوردیه‌که‌ی ئەمه‌یه:

(ئیدی، ئەوه سهرکه‌وتم، هه‌رچی عه‌قارمه و به‌کرین بوونه‌ته مولکم له باخ و به‌راوو خان و دوکان و زهویی و جوگه و تیماره‌وه، تا ئاوی و گونده‌کانی شاره‌زوور و ده‌وروبه‌ری، کوئیسنجق و ده‌وروبه‌ری، هه‌ولیر و ده‌وروبه‌ری، که‌رکووک و ده‌وروبه‌ری، مه‌ریوان و گونده‌کانی، هه‌موویانم بریه‌وه بو فیرگه‌کانی قه‌لاچوالان و مامۆستا و شاگردانی، هه‌روه‌ها مزگه‌وته‌کانی و پرده‌که‌یشی، دیسان به‌هه‌مان شیه‌ له شاره‌زووردا، بو هه‌تیوه خوینده‌کانی نیو قه‌لاچوالانیش، رۆژوو گره‌کانی دوای ده‌ی رده‌مه‌زان و هیندی رۆژانی دی. هه‌روه‌ها بو میوانخانه و واعیز و وه‌رگیتر و دانه‌ره‌کان، بو فیرگه‌ی گولعه‌نیه‌ر -خورمال- و مامۆستایان و شاگردانی و مزگه‌وته‌که‌ی، بو فیرگه‌ و شاگردان و مامۆستایانی ئاوی کوئیی، بو فیرگه‌ی هه‌ولیر و مامۆستایانی، بو دوو فیرگه‌که‌ی که‌رکووکیش که‌ دروستمان کردوون و بو شاگرد و مامۆستایانی که‌ سهرگه‌رمی کتیه‌که‌ی «حوجه‌ج» ن به‌جوی).^(۱۰)

له ئەو ماوه‌یه‌دا گه‌لێ فیرگه‌ و مامۆستا و ئەم باژیر و ئەو ئاوی و ئەو گوندی میرنشینه‌کانی پیاوه‌ که‌ به‌نیویانگه‌کانی له ئەم شوینانه‌دا بوون: نامه‌د- دیاره‌که‌ر، بانه، بایه‌زید، بیاره، پینجوتین، تورجان، ته‌که‌به، حه‌ریر، خه‌ریان، زیاره‌ت، رواندز، رۆست، سلیمانی، سنه، شه‌قلاوه، شنۆ، قه‌لاچوالان، قه‌رداخ، که‌رکووک، کوئیی، گراو، گه‌لاله، گولعه‌نیه‌ر، خورمال- خورماد، ماوه‌ران، مه‌هاباد، سابلاخ، هه‌زارمێرد، هه‌ولیر و هتد...^(۹) له ئیره‌دا وینه‌ی به‌لگه‌یه‌کی میژووی گرنگ بو پشت گرتن و پیز لی نانی خوینده‌واری و زانست، مامۆستایان و زانایان ده‌نویمن که‌ (سلیمان پاشای خالید پاشای به‌به) له سالی ۱۷۶۰-۱۷۶۱ز. دا سامانیکی زۆری بو مزگه‌وت و فیرگه، مامۆستایان و شاگردانی شوینانی زۆر -وه‌قف کردوه- بریه‌ته‌وه و گه‌لێ زانا و مامۆستای رۆژگاره‌که‌ی مۆری

=مه‌نتیق، ئیستعاره، وه‌زع، موناژه‌ره، عه‌قاید، ئوسولتی فیه‌قه، گه‌ردووناسی، به‌لاغه، حه‌دیس، ته‌فسیر، خویندراون و له هیندی نیوچه‌شدا بیرکاری و گه‌ردووناسیش فه‌رامۆش کراون.

۸- که‌سێ خویندنی مه‌به‌ست بووی، له شه‌ش سالانه‌وه خراوه‌ته به‌ر حوجره‌ی مه‌لای و چه‌ند سووره‌تیکی (قرآن) و به‌تاییه‌تی «جزمی عه‌مه» و سه‌ره‌تاییه‌کی ناسینی ئەلف و بی و ژماردنی فیر کراوه. دوایی چۆته به‌ر فیرگه‌ی و پله‌ی «سوخته‌یی - شاگردی» که‌ هه‌شت نۆ سالیکی بردوه و به‌شیه‌یه‌کی چر کتیه‌ی باوی وه‌ک «عه‌وامیل» ی جه‌رجانی، سه‌عه‌داللهی سه‌غیر، «شه‌رحوله‌غنی» خویندوه و ئەگه‌ر کارامه‌ش نه‌بووی خویندنه‌که‌ی پتری پی چوه. دوایی چوه‌ته سه‌ر پله‌ی «فه‌قیاتی» که‌ دوو سالی سهرگه‌رمی خویندنی «نه‌حوو»، «وه‌زع»، «ئیس‌تعا‌ره» ی عه‌ره‌بیه‌ی بووه، ئەوجا چۆته سه‌ر دوا پله، «موسته‌عه‌یدد- ئاماده‌یی» که‌ پینج سالی به‌خویندنی «نه‌حوو»، «سه‌رف» و له‌پالیاندا «شه‌رحی ئەلفیه» ی نوسبووتی و «شه‌رحی شافیه» ی سه‌یید عبدالله که‌ لیک دانه‌وه‌ی «شافیه» ی ئیبنولحاجیه، هه‌روه‌ها وانه‌ی «ئیس‌تعا‌ره‌یی عیسا موددین و «موته‌وه‌ل» ی سه‌عه‌ددین ته‌فته‌زانی و «موخته‌سه‌ر له‌سه‌ر کورته‌ی مه‌عانی - المختصر المعانی و «ته‌هزیب» ی ته‌فته‌زانی و لیکدانه‌وه‌ی، هه‌روه‌ها کتیه‌ی «جه‌مع‌ولجه‌وامیح» و «فه‌تح‌ولعه‌ین» له‌شه‌ردا، کتیه‌یه‌کانی دیش له‌مه‌ر «عه‌قاید»، «ته‌فسیر»، «هه‌یه» وه‌ک «ئه‌لرولوعولجیب» و «ته‌شریح ئەلئه‌فلاک». مه‌به‌ستی ئەم که‌سه‌ش خۆ ئاماده‌کردنه بو ده‌ستگیرکردنی «ئیحازه‌ی زانستی» له‌دوا مامۆستای و که‌ پیتی گه‌یشته له‌ ئاهه‌نگیکدا ئیحازه‌ی دراوته‌ی و به‌ (مه‌لا) ناسراوه، ئەگه‌ر کارامه‌ش بووی و نیازی زانستی پتر بووی، به‌ ولاتانی دیدا گه‌راوه، یان له‌ فیرگه‌یه‌که‌دا دناوه به‌ (مامۆستا).

(۹) بنۆه: محمد قزلی -التعريف بمساجد السلیمانیة ومدارسها الدینیة، بغداد ۱۹۳۸.

۱۰- ئەم وه‌قفنامه‌یه مۆزکراوی زاناکانی سه‌رده‌مه‌که‌ و مامۆستایانی «قه‌لاچوالان» و ده‌وروبه‌ریتی وه‌ک: محهمه‌د وه‌سیمی گه‌وره، مه‌لا ئیسماعیل و مه‌لا حسینی بیاره‌یی، مه‌لا عه‌بدولقادر و شیخ عه‌لی و شیخ له‌تیفی مامۆستایانی فیرگه‌کانی «قه‌لاچوالان»، مه‌لا محهمه‌د -ئیب‌نولحاجی مامۆستای فیرگه‌ی «هه‌زار مێرد»، مه‌لا جه‌لالی کولعه‌نیه‌ری، قازی عه‌بدولکه‌رمی ته‌ره‌ماری، مه‌لا محهمه‌دی گولانی، مه‌لا حه‌سه‌نی قازی «سورداش»، مه‌لا محهمه‌د و مه‌لا یه‌عقوبی مامۆستایانی فیرگه‌ی «سورداش»، محهمه‌دی کوری ئەجمه‌دی شلیری، مه‌لا ئەجمه‌دی مامۆستای فیرگه‌ی «هه‌رم»، شیخ ئەجمه‌دی عه‌بدالانی، مامۆستایان عه‌بدوسسه‌لام و شیخ عه‌بدوسسه‌میعی ته‌ختی، مامۆستا عه‌بدولکه‌رمی سه‌قزی، مامۆستا عه‌بدولقادر ئه‌ریلی، مه‌لا محهمه‌دی ریشکانی، مامۆستا مه‌لا مه‌حموود و مه‌لا ره‌سوول و مه‌لا یوسف و مه‌لا محهمه‌د و مه‌لا ئیسماعیل و مه‌لا خالید و مه‌لا وه‌لی و هتد... بنۆه: محمد الخال -الشیخ نعروف النودیعی البرزنجی، بغداد ۱۹۶۱.

هه‌رچی هه‌والتیکی میژوویی و یادگاری ده‌ستنوسی ئه‌ده‌بی کورد هه‌یه - تا پمانی میرنشینه‌کان- جه‌خت ده‌کهن له‌لاییکه‌وه، له‌بری زمانی نه‌ته‌وه‌یی کورد خۆی، له‌هه‌موو فیرگه‌کاندا زمانی «عه‌ره‌بی» به‌ته‌ن و که‌م که‌می فارسیی باو بووه. له‌لاییکی دیه‌وه، له‌هه‌موو میژووی فه‌رمانه‌وه‌ی خۆمالیی کورددا - تا سالی ۱۹۱۸ز- زمانی کوردیی هه‌رگیز زمانی کاروباری فه‌رمانه‌وه‌ی نه‌بووه.

هیندی ده‌بیژن ئه‌م باره - ناخۆلایه - مایه‌ی کیشه‌ی سیاسی و مایه‌ی بینکته‌گرتوویی شیوه‌ زاره‌کان بووه که هه‌ردووکیان بی‌گومان مه‌لامه‌تی کاریگه‌ن، به‌لام راستترین را ئه‌وه‌یه که ده‌بیژرئ: مه‌لامه‌ته‌که‌ پیز لئ گرتنی بی‌ئنده‌زی خه‌لکی موسلمانیی - شافیعی مه‌زه‌بی- کورده‌ بو زمانی (قرآن) که ئه‌و زمانه‌ عه‌ره‌بییه له‌جیهانی موسلماناندا، هه‌روه‌ها له‌ کاروباری فه‌رمانه‌وه‌ییدا بالا ده‌ست و باو بووه.

راستییه‌که‌ی مه‌زه‌بی شافیعی خۆی داخوازی راست و په‌وانی هه‌یه که بانگی داوه‌ بو (تیکه‌ل بوون - ئیندیماج- ی ته‌واوه‌تی له‌ عه‌ره‌بییدا) (۱۱)، دیاریشه‌ چینی هه‌لبژارده‌ی خوینده‌وار و فه‌رمانه‌وه‌ی کورده‌کان مل که‌چی ئه‌و داخوازه‌ بوون و فه‌رامۆش کردنیان به‌لادانی یان نه‌نگیی و تاوانی داناه و چاویان له‌ گهلانی دی نه‌کردوووه.

ئه‌گه‌ر ئه‌م بره‌و و خوونه‌ریته‌ نه‌بی، داخۆ بوچی ئه‌و (چینه‌ هه‌لبژارده‌) خوینده‌واره‌ ده‌سه‌لانداری نیو فیرگه‌کان و کۆمه‌لانی خه‌لکی له‌ ولاتی «به‌به» وه‌ تا ولاتی «سۆران» نه‌ک هه‌ر ترسنوکانه‌ و شه‌رم، به‌لکو به‌چاویکی سووکه‌وه‌ سه‌یری (زمانی کوردیی) خۆیان ده‌کهن و هانی پینشکه‌وتنی ناده‌ن؟ من بو سه‌لمانندی ئه‌م راستیییه‌ سی به‌لگه‌ی حاشا هه‌لنه‌گر ده‌هینمه‌وه:

۱- مه‌لا محمه‌دی ناسراو به‌ئینولحاج که خۆی مامۆستاییکی زانا و خاوه‌ندی «فیرگه‌ی هه‌زار میرد» بووه و بیکیکه‌ له‌ ئه‌و زانیانه‌ی «وه‌قفنامه‌که‌» ی سلیمان پاشای خالید پاشای به‌به‌ی کورژرای مۆرکردوووه، له‌ سالی ۱۷۶۲ز دا باه‌تییکی به‌نیوی (مه‌هدییانه‌) و به‌شیوه‌ی نه‌زم داناه و باسی مه‌هدیی و ئاجووج و ماجووج ده‌کات،

کۆتاییه‌که‌ی که په‌لاماودانیکی زمانی کوردیی به‌ئهم جۆره‌یه:

نه‌زم کرد به‌قه‌ولی سه‌حیح

(به‌له‌فزی کوردیی نافه‌سیح!!)

بو مونسیفان لا لیشه‌حیح

بو ئینتیفای عامه‌تی!! (۱۲)

۲- زانییکی به‌نیویانگی میرنشیننی سۆران (۱۷۸۴ز- ۱۸۳۷ز) که خاوه‌ندی گه‌لی دائرای زانستییه، ته‌نانه‌ت له‌ ئه‌ستیره‌ناسیشدا و نیوی (مه‌لا ئیبنو ناده‌م) ه، ویستوویتی (په‌راویزیکی کوردیی) بو کتییی عه‌ره‌بی «مشکاة المنقول- موشکاتوله‌نقول) دابنی، که‌چی گه‌لی زانی دی لی راست بوته‌وه و په‌خه‌یان لی گرتوووه که کاریکی ئه‌وتۆ بکات!! مه‌لا ئیبنو ناده‌م هه‌ر خۆی له‌ په‌راویزی را‌قه عه‌ره‌بییه‌که‌ی هه‌مان کتیبدا راستیییه‌که‌ی گپراوه‌ته‌وه و به‌ عه‌ره‌بیی باسی کردوون و نووسیوتی: (سه‌یر ئه‌وه‌یه لئیان به‌عه‌یب گرتووم پینشه‌کییه‌که‌م به‌کوردیی! به‌ئوه‌دا ئه‌و گوته‌یه‌ی کوردیان لی به‌راست ده‌گه‌را که ده‌لین: وه‌ک هیلکه‌ له‌ قه‌پیلکی خۆیان ده‌رجوون) (۱۳).

۳- کاک ئه‌حمه‌دی شیخ- کورپی شیخ ماری نۆدییتی به‌رنجه‌یی- که لئیی گوتراوه‌ گۆیا کیتاب و سونه‌تی بو شاگردانی به‌ کوردیی لئیک داوه‌ته‌وه، له‌ نامه‌ییکی عه‌ره‌بیی و ده‌ستنوسی خۆیدا بو زانا مه‌لا عومه‌ر ئه‌فه‌ندی هه‌ولیری نووسیوه - پینش سالی ۱۸۸۱ز- گوتوویتی: (سوپاست ده‌که‌م بو باوکردنی کتیبه‌کانی عه‌قاید، تکا ده‌که‌م ئه‌گه‌ر به‌هه‌ردوو زمانی فارسیی و عه‌ره‌بیی بن پتر که‌لک ده‌به‌خشن!!) (۱۴). و هه‌لبه‌ت هه‌ر ئه‌م بره‌ویانه‌ مایه‌ی سووک کردن و توانجی بیانه‌کان بووه به‌رامبه‌ر زمانی کورد که

۱۲- بنۆره: محمه‌د عه‌لیی قه‌ره‌داخیی- مه‌هدینامه‌ی ئیبنولحاج، به‌غدا، ۱۹۷۵ (به‌ده‌ستکاری رینوسوه‌ه).

۱۳- بنۆره: مه‌سعود محمه‌د- حاجی قادری کۆبی، ب، ۲، به‌غدا ۱۹۷۴ ل ۱۲۷-۱۲۹.

۱۴- بنۆره: إحسان المفتی: رسائل کاک احمد الشیخ الی الحاج ملا عمر کجکه‌ أریلی، کاروان- ژ، ۲۴، ئه‌یلوولی ۱۹۸۴. مه‌ته‌ عه‌ره‌بییه‌که‌یشی ئه‌مه‌یه: (أشکرک علی ترویج کتب العقاید وأرجو أن تكون باللغتين الفارسية والعربية وتكون أنفع!!).

تورکان گوتوویانه؛ «کورد زمان په سمیی نییه»^(۱۵) عه ره بان ههروه ها^(۱۶) و فارسه کانیس (کوردییان به تری کهر زانیوه!!).^(۱۷)

۲/۵ - باری ئه دهب

ئو هه لویتسته ناله باره ی (چینی هه لئبارده) ی خوینده وار له لایتیک و زهبری ژینی سیاسی و نابوری و خوینده واری له لای دیوه، هه موو ده مانبه نه بهردهم دوو راستیی گه وره:

بیته کم: پیوستیی میژوویی و نه ته وهیی بو هه لکه وتنی جوړه ئه ده بیته کی سه ر به نه ته وه - گه له کهم خوینده واره که. ئو ئه ده بهش که بی گومان هه لکه وتووه، (ئه ده بی گه له) و ئه وړۆ نیویراوه به فۆلکلۆر.

دووه م: راستیی دوکه وتنی ره وتی (ئه ده بی کورد) به گشتی و (ئه ده بی نووسراو) به تاییه تی.

۱۵- بنۆره: په سوول ناجی؛ پیشکه وتن - سلیمانیی، ژ ۸۷، ۱۹۲۱/۱/۲۲، گوتاری (زمانی خویمان له بیر نه چی!) و تورکمان ده لئین: «گرد لده لسان رسمي یوقدر» و عه ره بان ده لئین: «اكراد ما عندهم ليسان!».

۱۶- بو راستیی قسه ی سه رچاوه ی پیشوو، ئاماژه بو میژوونووس و شاعیری ناسراوی عه ره ب عوسمان ئیبینو سه نه د ئه لوایی ئه له سه رپی موریدی کی گه وره ی مه ولانا خالیدی نه قشه ندیی ده کهم که له باره ی زمانی کوردیی هه و تواجی کی ناشرینی نووسیوه و ده لئ: (مالاکراد و البیان وهم عجم الطباع واللسان/ کورد و ره وان بیژیان نه گوتووه، ئه وان سروشت و زمانیان عه جه مانه یه!!). بنۆره، عثمان ابن سند الوائلی البصری - اصفی الموارد فی سلسال احوال الامام خالد، المطبعة العلمیة، مصر ۱۳۱۰هـ، ص ۲۵.

۱۷- فارسه کان گوتوویانه:

أصل عربي أمت «ئه سل عه ره بییه»

ترکی هنر است «تورکی هه نه ره»

فارسی شکر است «فارسی شه که ره»

کردی کوز خر است «کوردیی تری که ره»

بنۆره: پیشکه وتن - سلیمانیی، ژ ۷۰، ۱۹۲۰/۱۰/۲۸

(نووسراوی بی ئیمزای میجه رسۆنه soane که به لیکدانه وهی خوئی ئه م تواجه شه رمه ساره له رۆژگاری فه رمانه وهی عه جه م فه ته عه لیبی شادا بلاویۆته وه و «سوئن» توند په رچی داوه ته وه و فارسی به لاواز و کوردی به زمانییکی یادگار و بنجداری ماده کان ده زانی.

۱/۲/۵ - په سنی ئه ده بی گه ل

به ری هۆش و بیر، ئاره زوو، زمان، کیش و ئاوازی دانان و هۆنینه وهی خه لکانی - ژن و پیای - گه له و جگه رگۆشه یانه. پتر کاری خه لکانی نه خوینده واره و به ده گمه نیش نیوه خوینده واری که ئه وه ری فه قتیبه بووه.

له بریی قافه ز و قه لئه م بو تۆمار کردنی، هه لگرتن و راگواستنه وهی - که به ختی ئه ده بی نووسراوه - بیر و زمان و گپرانده وهی ده ماو ده م و نه وه دوای نه وه، ژیان دووتی زاووزتشی کردووه.

به راورد کردنی شیوه و بابه ته ره نگینه کانی هونه ری، جه خت ده کهن که به میژوو، به قه باره وه کۆنتر و گه وره تره، له لای نه ته وکه ش میراتیکی پیروژه.

هه ردوو هونه ری (هه لبه ست) و (په خشان) ی گرتووه و لقه کانی هونه ری ئه ده بیته - له ئه ده بی نووسراو پتر، بی بابه تی زانستی - پان و به رین و چروپر تره، (په ندی پیشینان، ئه فسانه، به یت، چیرۆک، داستان، گۆزانی، لاوک، حه یران، مه ته ل) هه مووی مایه ی دانایی وزانایی، ره نج و گه نج، خه م و خویشی، شه ر و ئاشتی، باوه ری ئایینی، خو و نه ریت و ره وشتی په تیی خوین و هه موو شیوه زمانه کانی گه له که یشی هاو ده نگ و هاو به شه.

(به یتی شیخی سه نعان) وینه ی بابه تی ئایین، (به یتی کاکه میر و بابه شیخ) وینه ی بابه تی کۆمه لیه. (به یتی قه لای دمدم) و (به یتی ئه وره حمان پاشای به به) وینه ی بابه تی میژوویی و (به یتی مه م و زین)، (لاوکی خه ج و سیامه ند) وینه ی بابه تی ئه قینیه، (لاوکی که یغان) و چیرۆکی (وئسو ئاسکه) وینه ی سوارچاکیین و ئیدی هه تا خوا خه ز بکا بگه ری و بییه! عه لاتو ددین سه ججادی میژوونووسی ئه ده ب ریشه ی (په ندی پیشینان) ده باته وه بو لای که له پووری (ماد) ی باپیره گه وره. لی کۆلیکی دی (به یت - لاوکی زه مبیله فرۆش) نزبکی که له پووری (هینده کان) ده کاته وه. به رۆشنایی لی کۆلینه وهی توفیق وه هی زانا له مه ر (قه لای جۆلۆندی) قه لای گه لی (کیانی) (۱۸) وی ده چی (به یتی جۆلۆندی) پیوه ندیی به که له پووری ئه وه گه له وه هه بی. ئه فسانه (به یتی شیخ فه رخ و خاتوون ئه ستی) نزبکی که له پووری عیسانی و جووه کانه. سه دان چیرۆکی

۱۸- ئه م قه لا دیرینه هیشتا شوینه واری ماوه که ده که ویتته نیوچه ی ئاوی سورداش - سلیمانیی.

سهرزاري دا پيرانيش مه گهر ههر خودا بزاني سهر و بنيان چيبه .

هه لبه ت وه كو خاوه ندى هه ره به شى گه و ره ي ئه م كه له پوور و يادگارانه نانا سرتينه وه و ون، ده ستور پيكي فير بوون و وه رگرتن و راگواستنه وه بيان هه بووه .

ئوسكارمانى ئه له مانىي له سالانى ۱۹۰۱-۱۹۰۳ دا و به نيوچه ي (موكريان) دا گه راوه ، سه رنجى ئه م باسه ي داوه و لبي ئاخاوه تووه . كه سانى ژير و زهين روون و وردبين ئه م گوند و ئاوايى و باژير ده پتون و له هه ر شوينه و له لاي هه ر وه ستاييكي شاره زا و ليزان به تكا و به ديارى بيك و دوو ده دوزنه وه ليسان فير ده بن و وه رده گرن و بلاوده كه نه وه . ئه و جو ره كه سانه به گشتيى (شايير، به يتبيژ، چيرؤكبيژ، لاووكبيژ) يان پت ده لئين :

قادري فه تاحى قازيى نيوى كو مه له وه ستاييكي شاره زا و به نيويانگى هيناوه ، ويراى په حمانى به كرى موكرى -ئوسكارمان زورى ستاييش كر دووه و گه ليكي له زاره وه وه رگرتوه - ده فته رى بو نيو و تاريخى كو مه لي راگرتوه وه ك؛ (جه مشيد، حه مه عاسمانى، وسو شايير، قاسم هه وشارى، هه لكه تيبى و خرئال، ئه حمه د حه لئا، حه مه به نكيه ، عوسمان به گ، به شير به گ، مامه شيره ، له شكرى - ئه بولقاسم، ئه حمه دى كو ر، مه جيد گروئ، حه سه ن سووتاو، عه زيز دمراقايه ، ئه حمه د به گى جانگير به گ، مام باپير، حسبن كه نيله ، ميرزا بايه زيد، عه لى به گ، خانه ي مام عه زيز و هتد...) (۱۹).

به لام چ ئه و و چ محه مه د توفيق وردى، هه روه ها خو ميش، كه سيكي لي هاتووى وه ك (عه لى به رده شانى) به سه ردارى هه موو به يتبيژ و شاييرانى دوو سه ده ي له مه وه به ر ده زانين. (عه لى هه ريرى) ش كه شاعيرى نه ته وه په روه ر و گه و ره حاجيى قادري كو بى نيوى هيناوه ، هاوشانى بووه .

حاجيى، هه ر دوويان ده خاته ريزه ي (حه سسان كورى سابت) ي شاعيرى گه و ره ي عه ره ب و ده لي :

دوو (عه لى) ن شاعير وه ك حه سسان

«به رده شان» و «حه رير» ه مه سكه نيان

ئه م گه له شايير و به يتبيژه هه لكه و توانه تا سه ده ي بيسته م ده ورى گه و ره و په نجى فه رهاديان بو گه شه ي (ئه ده بى گه ل) داوه . مخابن له به ر پيشه ي ده فته ر نه گرتن، زور به يان

۱۹- من هينده نيوم له ببرد اماوه ، به لام ئه و لي كو ل و كو كه ره وه ي ئه ده بى گه ل، ده فته رى بو راگرتوون . بنؤره : مه د وفا، ته برتيز، س ۱۹۶۵ .

نيويان كو تر بو ته وه . ميژوونوسى كورد و كوردستان، شه رفخانى بدليسى كه سالانى ۱۵۹۷ز- ۱۵۹۸ز (شه رفنامه) كه ي داناوه ، بيكه مين كه سه كه يادى ئه و كه سانه ي كر دؤ ته وه .

شه رفخان له باس كردنى وه چه ي به به - بابانه كاندا (مير بوداغى كورى ئه بدال به گ) دا ليسان ده ئاخويئ، (شاييران و خو شبيژانى كوردستان، ده رياره ي دلاوايى و ئازادىي ئه و مير، «به يت» ي زوربان هه لبه ستوون و په سنيان داوه و پيسان هه لگوتوه و له كو رى ديوه خاناندا ده نگ خو شان به ئاهه نكه وه ده ي خو تينه وه!) (۲۰).

دلنيا و پر باوه ر ده توانم بلئيم، ميژووى - نه نو سراوى - ئه م ئه ده به (ئه ده بى گه ل)، زور پيش ميژووى (ئه ده بى نو سراو) كه و تووه ، هه روه ها له نواندى هونه ره كانى (هه لبه ست) و (په خشان) يشدا، له ئه و پيشكه و تووتره ، به تايبه تيش له رووى دووه م هونه ردا .

بي دريژكر دنه وه ش، له لايي كه وه بو نواندى زمان پاراويى ئه ده بى گه ل و له لاي ديه وه بو ناسينى وينه ي هه ر دوو گولزار، دوو گول هه لده برتيرم .

۱/۱/۲/۵- وينه ي (هه لبه ست و په خشان ويكرا)

(به يتى كاكه مير و باهه شئخ) (۲۱)

كاكه مير و كاكه شئخ ئاغاي مه ركه بيان بوون . مه يته ريان بو ولاغى خو يان قه ت نه ده گرت. ده بوو ژنى په عيه تان بي ته ويله ي بمالئ، ئه سپان ئا و بدا، كا و جو يان بداتئ . ئه گه ر خه لاسى ده بوو ده بوو بچيسته وه . ده يانگرت، ده ركه يان لي ده گرت، ده يانگا و ده ياننارده وه ، ژن و كچيان نه هئيشت .

هه يدەر گوران پياويكى ره شيد بوو، خه لئى ديتيكيه ي پاكي وه خر كر ده وه، پاكي قورعانى خوارد. گوتيان: (ده بي قسه مان بيك بي، سبه يني ده بي بانگ ئيشتنيان بكه ين بو ماله هه يدەر و گوراني، فه سلئ نه هاري).

كاكه مير و كاكه شئخ دوازه برابوون، بانگ ئيشتنيان كردن. هه ر برايكيان ده نيوانى

۲۰- بنؤره : شه رفخانى بدليسى - شه رفنامه ، وه رگيراني له فارسىيه وه بو كوردى: هه ژار موكريانى، چاپخانه ي كو رى زانيارى كورد، به غدا، ۱۹۷۲، ل ۵۲۰ .

۲۱- بنؤره : ئوسكارمان - توحفه ي موزه فقه ريبه ، ساخر دنه وه و رينووس هينانه وه ي بو كوردى: هيمن، كو رى زانيارى كورد، به غدا، ۱۹۷۱، ل ۶۸۹-۶۸۹ .

دوو کرمانجدا دانا. نانیان هیتنا، دایاننا. کوتیان: (بسم الله). دستیکیش کوتی: (یالله).

هه رکهس جیرانی خوی گرت، سه ری هه ر دوازدان له مه جلسیان برین. خوین به سه ریاندا رژا. رایانکیشا ماله کاکه میر و کاکه شیخان، کچی وانیان فساد کرد. به تو لهی خویان، عیوه زیان کرده وه.

هه یدهر گوزان هه موو مه خلوقه که ی هه لگرت، پاکی برده سه ر خمی، پاکی ده خمی نا. پاکی ده قوری نان.

رۆبین بۆ ئەسته مبولتی بۆ شکایه تی سولتانی، یای ئەستی ده لئی به یای به غدانی:

خوشکی دلم به غلوره، چه نده به غلوره،

ته ماشای ئیخته رخانه ی کاکان بکه،

ده بهر بوورو بره وانم که وتوو جل و هه وسار و نووره.

له دیوه خانی کاکان هه لگیراوه هه ژده موته کا و دوازده مافوره

ئه و رۆژانه خوشکی کاکان سه ر به قوربان،

ئه گه ر له سه ر مالی کاکای مه یان هه لگرت که و ل و قاقوم سه مبووره

ئه و ئی رۆژی مل به کوتین بای، ئه گه ر له داری جه نگه ی له شکر،

له دووی کاکئی مه ده بوو جه مبووره به جه مبووره.

ئیسته بی ساحتیب بووم، حدووی بی نیشانه،

بی سه لابوون خانمی ده روو سووره.

چه ندم کوت: کاکه مه چۆ ماله هه یده ری،

پیاویکی غه یان، له دۆستایه تی ده ووره.

خه لقی مه رگه، ئه من چ بکه م، چ بکرتیم؟

بۆ خۆم ده عوایتیک بکه م، یا به سولتانی رابگه ییتیم؟

ئه من خوینی دوازده برای خۆم له کئی بستینم؟

یای به غدان ده لئی:

یای ئەستییبه:

خوشکی ئه وه هه لاه هه رایه ت بۆ چیبه؟

جاری بچن جه نازده یان بیئینه وه، له ماله هه یدهر گوزانی،

ته سلیمیان بکه ن به گلئیبه

ئه وه ده می مه سلله حه تی لی ده که یین، بزانی ته گبیرمان چیبه!

چه ندی نوکهر و پیشخزمه ته پراوه ستاوه

ئه ویی ره عیبه ت بی له ولاتی مه رگیدا نه ماوه،

چوونه ماله هه یدهر گوزانی،

جه نازه ی برایان هه لده گرت و ده یان هیتناوه

بانگ له سه ر بانگیان لی داوه،

ده لئی: هیچ که س وای لی نه قه و ماوه

له دوازده برا ییتیک نه ماوه

پاکی کفن و دفن کراوه

پاکی چوو ده خاکئی نراوه

مه خلوق بۆ مالی گه پراوه.

یای ئەستی ده لئی: خوشکی یای به غدانی،

خه به ریکم ده بیست، ییتکه م ده ده دینه

غولوویتیک له ده رکی ماله بابئی مه یه،

نازانم ئه و غولووه نه شاییه و نه شینه

کئی بوو له کاره که ری گوارز پینه

له ولایه را ده چوو به گوشادیی و به پیکه نینه

له ولایا ده هاته وه به گریان و روو پچربنه

ده لئی: خاتوونینه،

وه رن هه موو ویکرا بگرینه،

ئه وه غولووه له ده رکی ماله باجمان بوو،

شایی بوو، لییان بوو به شینه

له دیوه خانی کاکانیان هه لگرتن ئافتاوه و مه سینه

له ئیخته ر خانی کاکای مه یان ده رهیتنا جوانووله ی ده نه وزینه

خاتوونیان پیل ده گرت و ده ریانده هیتنا،

سواری جوانووله یان ده کردن به قه ره پۆشی ده شینه

بەمەردن و تالانیش قايیل نەبوون، ژنیان بەئیخسیر بردینە
جا مە تەگبیری چلۆن بکەین خەبەری بدەین بە سولتانی ئەمینە؟
یای بەغدان دەلتی:

خوشکی چەندم کوت: کاکە مەچۆ بەری مەرگی بەمیوانیی،
مەچۆ ماله هەیدەری دەگەڵ گۆرانی،

فیلتی وانم گەلیک زۆرتەن لە فیلت و فەرەجی شەیتانی
قەت بوو لەکنە خۆت پیاویتی بکە، بدەیهووە نانی؟

قەت واشدەبێ بی پوحمیی و بی ئیمانی

سەری دوازدە برابان بیری لە سەر سفەری دە نانی؟

خولای بکا مەرگەبیان ببینم هەر وەهایان بەسەری،

پسقیی وانم بچیتە سەرپشتی ماکەری،

سەد باری پەحمەتان ببی لە کوری میری دەگەڵ میرە «دەسکەری» (۲۲).

بەتۆلە ئاغای خۆی هەژدە دانە بەر خەنجەری،

هەژدە دەدیشی داویتنە بەری،

لە زەبری دەستان و لە خۆینی جگەری،

ئەوا لکە ی شل دەبوو لە خەنجەری.

نەحەت لە بابی ئەو وەستایە بی،

لەپاش کورە میرە «دەسکەری»،

ئەگەر سێ بزماران ئەدا لە گۆی خەنجەری،

ئەگەر خەنجەر بزمارێ ببی لە دەسکی نایەتە دەری.

هە ی پۆ، برالە پۆ،

ئەو جیتی کاکە میر و کاکە شیخ (۲۳) لیبیان دەکرد شەقیین و شەرەگۆ، ئیستە مەرگەبی

۲۲- دەسکەرە ئاوابیە کە لە لای کفری و سەر بەولاتی بەبە بوو.

۲۳- بە پیتی رووداوی میژووی فەرمانرەوایانی ولاتی بەبە- بابان ئەم دوو کەسە (کاکە میر و حاجی شیخ- کاکە شیخ) کورانی ئیبراھیم نیون کە لە دوای کوێر بوونەوادی خانەدانی بەبەو دەرکەوتوون و دەسەلاتیان گرتوو و دیارە (ئاغا) بوون. بەلام میژوو نیوی دوانزە برابان نابات و هەر نیوی (سلیمان) ی برابانی بردوو. هەر بەقسە میژووش ئەو جووتە برابیی بەیتەکیان بەسەردا =

گوو خۆریان دەیکەنە برنجار و پەمۆی کەس نییە جووتە دیارە ئاغان، جووتە ی ناسکە
سواران، هەلگری و بیاناتەو موقبەرە ی کن بابی خۆ؟ (پەحمان) خۆش بی،
(ساحیب) (۲۴) رەحمەت لە تۆ!

۲/۱/۲/۵- وینە ی (پەخشان- چیرۆک)

«بێ نیونیشانە» (۲۵)

لە دبیی لاجانی، دوو ئامۆزا تەفەنگیان دەشانی کرد. چوونە راوی گا کیتیوی. ئەو ی
رۆژی پینج گا کیتیویان کوشت. شەویان بەسەردا هات، چوونە ئەشکەوتیکی. ئاوووریان
کردهو، کەبابیان کرد، دەستیان کرد بەخواردنی.

بیکیکیان کوتی: (ئامۆزا، ئەمن ئەو دەنووم، ئەتو کیشکی بکیشە، خەوت لێ
نەکەوی، ئیرە بەترسە!).

خەوی لێ کەوت. ئەوی دیکە زۆر، خەوی دەهات، نوست. نیوی شەوی وەخەبەر هات.
تەماشای کرد ئامۆزای نەماو. ئاووری خۆش کرد، تەماشای کرد خۆین زۆر پزراو.

لە ئەشکەوتە کەیدا کونیکی دیبەو، روونایی دەدا. چوو دەکونە کەبەو، تەماشای کرد
لە بنەبانی جانەوریک دانیشتوو، ئاووری کردۆتەو، کەبابی دەکا، کیردیکی بەدەستەو
کەلاکی ئامۆزاکە ی لەتەنیشتی بەکیردە کە دەبیری، لەسەر ئاووری دادەنی، نیو بەریشتوو
دەبخوارد. کابرا سەرسام بوو، تەفەنگی خۆی پر کرد، رووی لە سینگی وی کرد، لیتی ئاوور
دا. دەعباکە گوللە کە ی بەدەستی گرتەو، بۆلژنیکی لێ هات، گوللە ی بۆ هاویشت.

کابرا زۆر ترسا، چوو تەفەنگی ئامۆزاکە ی هینا، پری کرد، دوو گوللە ی لێ هاویشت،
لەپشتی ئاووردا. جانەوەرە کە بۆلژنیکی لێ هات، کەوتە سەر عەززی. کابرا چوو سەری،

=هەلدراو، لە سالی ۹۴۱ک- ۱۵۲۴ز. دا کوژراون، بەلام وەک دەگبیرتەو کوشتنیان لە
(مەرگە) دا بوو، باسی چۆنییتی ناکات. دیارە لەنیوان میژوو نووسین وەک زانست و ئەدەبی گەلدا
وەک هونەری گەلی جودایی و ناریکی هەلدەکووی بەتایبەتی کە قومای دەماو دەم و سالەهای دوور
و درێژ بسووریتەو، وێرا شتی کە گرنگ بی ئەو بە، بییری گەل کوێر نییە و زمانیشی تەر و
هونەریشی بەکارە.

۲۴- پەحمان بەیتبێژکە یە (ساحیب) کە ناسنیوتیکە لە هەموو فەرەنگییان نراو، مەبەست لە
(ئۆسکارمان) ی ئەلەمانە.

۲۵- میرزا جەواد قازی لە سالی ۱۹۰۳ دا بۆ ئۆسکارمانی گێراو تەو.

دوازده خه نجهری لی دا، جانه وه ره که می کوشت.

ئهوئ شهوئ لهوئ بوو، سبحه بنه هه لستا چوه دپیی... ردینن سپیی ببوو. خه لقیی نه یانناسیه وه. کوتی: (بابه حیکایی تیکی وام به سهردا هاتوه ردینم بوئ سپیی بووه. وهرن بچن مه یته که می بهیننه وه!)، چون هینا یانه وه. / ته و او (۲۶)

هه لبه ت له هینده پتر باسی (ئه ده بی گه ل) بو ئه م کتیبه ناشی له داهاتووشدا وینه دی دیته بهرچاو.

۵/۲/۲- په سنی ئه ده بی نووسراو

ئه ده بی نووسراو وه کو نیوه که می به خوویه، ئه ویش هه بهری هوش و بیر و ئاره زوو، زمانی ئه و خه لکانه ی گه له که خوینده وارن. ئه م خاوند و سنووری میژوویی دیاره، ده فته ر و قه له می نووسین ده ستا و ده ستی پین ده کا و ده یگیری و بلاوی ده کاته وه. فیترگه کان و ماموستایان و شاگردانی، لانه و وه ستای هه لکه و تنین له هه ر رۆژگار ی کدا.

وردبوونه وه له یادگار هه کانی - هه تا سه ره تای سه ده ی بیستی عیسا یی - راستیی ده نوینن که لایینگری هونه ره کانی (شاعر - نه زم / هونراوه و هه لبه ست) بووه و زور درهنگانی چمکی هونه ری (په خشان) ی گرتوه. له هونه ری بیکه مدا به هونه ری هونینه وه شه وه، په بیره وی کیش و ئاوازی عه ره بیی، چ کیش و ئاوازی خو مالیی کردوه، به لام له پرووی باه ته وه پتر ده ور و خولی (غه زه ل) و (ستاییش) و نزا و پارانه وه ی تایینی داوه و توخی باه ته میژوویی، کو مه لیی، زانستی نه که و توه و به ده گمه نیش له ئه و هونه ره باس کراوانه دا باه تیکی داستانیان گپراوه ته وه.

وردبوونه وه ی ژیرانه راستیی که می دی دناسیته وه که ئه وه یه؛ ئه و غه زه ل خوان و هه لبه ست نووسانه، که زوره یان زانا و ماموستای تایین و فیترگه کانن، زه بری زمان و (ئه ده بی گه ل) یان پیوه دیاره و به ره مه کانیا ن به لگه و شاییتن بو ناچار ییان و نزیک بوونه وه یان له راستیی و خه لکیی، به لام دیاره ئه م هه لویتسه یان زور درهنگی پین چوه که له زوه که وه تا درهنگ، ویزدان زیندوه کانی نه ته وه، شاعیرانی گه وره ی وهک (ئه حمه دی خانی: ۱۷۰۶ ز مردوه)، (حاجیی قادری کوئی: ۱۸۹۷ ز مردوه) ره خنه یان له به کار نه هینانی نووسین و دانانی کوردیی گرتوه.

۲۶- بنۆره: ئۆسکارمان. توحفه ی موزه ففهریه.

ئه مه بو خویشی شاییتیی به بو ره وتی سست و به ره می که می ئه م ئه ده به له چاو گوئ و گولزاری چری ئه ده بی گه لدا، به لام و پیرای ئه وه، له هه موو شپوه زمانه کانی کورد و ئه ده بی نووسراو یاندا، به ره می قه شه نگ و نایابیان تیدا هه لکه و توه و شانازیان پیوه ده کری.

من چاکتری ده بینم - له ئه م کتیبه دا - بی دریزداریی سه رنجی میژوو، هه ره ها دیارترین یادگار هه کانی ئه م ئه ده به له نیوه هه موو شپوه زمانه کانی کوردا و هه ریمه کانی کوردستاندا بدری و خوینده وار ره وانتر بیانناسیته وه، چ یادگار هه کانی (شاعر، هه لبه ست)، چ (په خشان).

۵/۲/۱- شاعر و نه زم - هه لبه ست

تارمانی هه موو میرنشینه کانی کورد له کوردستاندا و نیوه ی سه ده ی هه ژده ی عیسا یی دیارترین وینه ئه مه ن:

۱- به شپوه زاری (لوری)؟ یادگاری شاعیری - دایک کوردی - گه وره و به نیویانگ (بابا تایییری هه مه دانیی - عوریان) که خوئ له ده وره ی سالی ۱۰۱۰ ز. دا ژیاوه و شاعر هه کانی - به قسه ی لی کوله کانی ئه ده بی کورد - نزیک شپوه زاری نیو براوه.

۲- به شپوه ی (گۆران)، یادگاری شاعیری خاوند دیوان (ئه بولقاسم - مه لا په ریشان) که سالی ۱۳۹۸ ز زیندوو بووه. ئه و جا به هه مان شپوه خاوندی داستانه شاعیری «شیرین و خوسره و» ی شاعیر (خانای قوادی) که سالانی ۱۷۰۰ ز - ۱۷۵۹ ز ژیاوه، هه ره ها شاعیرانی دی وهک (مه لا عومه ر - ره نجووری) که سالانی ۱۷۵۱ ز - ۱۸۰۹ ز، ژیاوه، هه ره ها (مه عدووم - مه وله ویی) که سالانی ۱۸۰۷ ز - ۱۸۸۳ ز ژیاوه و هتد...

۳- به شپوه ی کورمانجیی - باکوور - جزیرا بو تانیی، یادگاری شاعیری شاعیر و سو فیی (مه لای جزیری) که سالانی ۱۴۰۷ ز - ۱۴۸۱ ز ژیاوه و دیوانی چاپ کراوه. ئه و جا خاوندی داستانه شاعیری به نیویانگ «مه م و زین» (ئه حمه دی خانی) که سالانی ۱۶۵۰ ز - ۱۷۰۶ ز ژیاوه، هه ره ها چه ندی دی.

۴- به شپوه ی کورمانجیی - خو ره لات، نیوه ندی کوردستان - موکری و بابان: شیخ سادق نیویکی نه ناسراوه که دیاره له سالی ۱۷۴۳ ز. دا به یی پارانه وه ی بو شیفای کوره زای سلیمان به به (خالید پاشا) داناوه و به یته که یشی هه ر به نیوه یه وه ناسراوه (۲۷) دوای

۲۷- باسی دیتته وه.

ئەو مەنزوم - ھەلبەستى (مەھدینامە) ى زانای ئایین مەلا محەمەد ئیبنولحاجە که لە ۱۷۶۱-۱۷۶۲ ز.دا، ئەوجا بەھەمان شێوەى ھەلبەستى (بەیتى ئەووەل و ئاخیر- تەزکیرەتولعەوام) ى مەلا محەمەدى سێوچى که سالى ۱۷۷۸ ز.داياناوه، ئەوجا مەنزوم- ھەلبەستە فەرھەنگۆچکەى شێخ مارفى نۆدیبى بەرنجیبى که لە سالى ۱۷۹۴ ز.داياناوه، تا دەگاتە شاعیرەکانى دوا رۆژگارى بەبە- بابان.

۵/۲/۲- پەخشان

لێ کۆلینەوهم دلنیاى داومەتێ بلیم، لە ھەلێکدا مێژووی «پەخشان» ى کوردی لە (ئەدەبى گەل) دا کۆنتر دەبینم، ئەو ھەرچى بەلگە و دەستنووسى کوردی ھەبە و تا ئەو رۆژ دەستگیرن جەخت دەکەن کە پەخشانى (ئەدەبى نووسراو) تازەبە.

بەر لە یادکردنەو ى ئەم ھونەرەى ئەدەب، پێ وىستە بشزانرێ کە کوردە پێشینیەکان - بەمیران و زانایانەو- بەر لە بەکاربردنى پەخشانى کوردی، بەزمانەکانى بیانەکان پەخشانیان نووسیو: بۆ وینە میرى شارەزور و کارکەنار کراو، (مەئموون بێگە بەگ) لە سالى ۹۸۵ک- ۱۵۷۵ ز.دا بە «تورکى» سکالا و یاداشتى خۆى بۆ سولتانی عوسمانى (مورادى سێبەک) نووسیو (۲۸) ھەرۆھا میر و مێژوونووسى بەنیویانگى کورد و کوردستان (شەرفخانى بدلیسى) لە سالى ۱۵۹۷ ز- ۱۵۹۸ ز.دا شەرفنامەکەى بەزمانى «فارسی» نووسیو.

۵/۲/۲/۱- پەخشان بەشێوەى کورمانجى باکور

ئەو دەستنووسە یادگارەى کە تا ئەو رۆژ دەستگیرن، جەخت دەکەن کە گەلى کوردی باکور - لە ھەکارى، جزیرا بوتاندا - بەراستى دەستپێشخەر و کارامە بوون بۆ بەکاربردنى «پەخشانى کوردی».

کۆتترین یادگارێ کە دیار و ناسراى، (دەستوورى زمانى عەرەبى) ە بەکوردی کە زانایى ئایین و شاعیرى تى توانا (عەلى تەرەماخى، لە سالى ۱۵۹۱ ز.دا بەدواو ە ژباو ە) دایناو ە و زانایى دى (مەلا مەحمودى بایتزیدى) لە سالى ۱۲۷۴ک-

۲۸- بنۆرە: مذكرات مأمون بیگەگ- ترجمة محمد جمیل روزیانی و شکور مصطفی، بغداد ۱۹۷۱.

۱۸۵۷ ز.دا بەدەستى خۆى روونووسى کردوو ە و پێشەکیبەکی خۆبشى خستۆتە پال (۲۹). ئەمە کەرتىکی وینە نووسىنى ئەو دانراو ە:

(اعلم تو بزان اى مفردى مذکر مخاطب کوژ بوى طایفا اکرادان را ژى لازمه کو ب کرمانجى او ژ علمى صرف بزانن. لورا لبنا و اساسا همو علمان ل سر علمى صرفى يه. علم حسیبکه دکو میزینه ژ بوئى علومید مایی دا فنونید ب علم صرف تینه و زانیدین کو

۲۹- پێ وىستم زانیى بەشێکی ئەو پێشەکیبە بنۆتم کە لەلاییکەو ە شێوەى نووسىنى دوو سەد سالى دواى دانراو ە، لەلایىکی دیو ە ھیندەى ھەوالى خۆیندەواریش تیدا دەخۆینەو ە... ئەمە تە:

(بسم الله الرحمن الرحيم)

معلموى تە ببت کو طلبه و فقهايد اکرادان حتى تاريخا جزارى علمى صرفى ژ کتیبید عربى العبارة وکو کتیبى سعدالدين تفتازانى کو سعدینى دبیزین و ژ چار پردى بى و ژ سعدالله گور ە ژ فان امثال کتیبان استنباط و اخراج دکرین و اخراجا ژ کتیبید عربى ە ژى زاف دژوار دبویە. پاشى د تاریخا جزارى بشو ە و قضايد حکاریان دقضا مکشیدا گوندەک ھبە ترەماخ دبیزین، ژى وى گوندى ناڤى على مروڤکه خوى ذهن و ادراك و صاحب هش و فطانت پيدا بویى، طلبا علم و فنونید گریایى و مایی و خوندى و کسب کمال و فنون علوم کرى. دڤنى علمى صرفیدا زیدە مھارات و رسوخ پيدا کرى. د زمانى خودانى -زمانى کوردى/ کەمال- قوی و زیدە مشهور و معروف بو ە و بلکو حتى نھاڤى ناڤ و نیشانید وى د کوردستانیدا ھین. اوى «على ترەماخى» بخو بدستى خو دنیشا گوندى مزگفت و مدرسه بنا کرینه و مدیکى بخوژ درس گوئینه.

وکو دبیتە و مشاھدە کرینه کو علمى صرف فنكى زحمت و دژوار و اسى به. و مبتدى زو بزو صیڤه و اعلالید وان ژ کتیبید عربى اخراج ناکن. ژ بوى ھبسیا مبتیدیان بزمانى کورمانجان عبارەتکى تصریفى تصنیف کریبە کو او عبارە د نیڤا طلبه ید اکرادان قوی مقبول و اھم و لازمە. البتە وکو طالبى مرادا خوندنا صرف و نحو و مادە منطق و علومید مایی دکن. البتە برى متن و عبارەیا على ترەماخى بخونن و ژ بد بکن، پاشى دست بعلومید مایی بکن، لورانى اڤ علم صرف میزى نە، البتە ھر شێک حوجەبى میزى نى نەدا درست و نەدرستیا وان کفشن ببە، لورانى برى زاف مدارس د ولانید کوردستانیدا ھبون و شھرتا علومان ژى گلک ھبون دکافە باژیر و قضا و قصبە و گوندید اھل اسلامید کوردستانیدا، البتە فلابد مدرسەیک و دو و سە و بلکو ایدى زیدە ھبون و بلا درجە دقت و اھتمام ژ کنارید والى و اھالیان درحق امرید مدارس و علمان ھبون ولنک نزم و بچوکید کوردستانى قدر و رفعتا علم و علمان ھبو، ملاید قوی ذو فنون د جزیر و عمادى و صوران و سعرت و اطرافاندا زاف بون، طلبه ید کوردستانى حتى بغداد و بصر و موصلی دچون و گریان تحصیلا علوم دکرین... ھتد)

درست و غلیظا وی علمی و خبر دانا وی کلامی راست و درست بیه. لورا وکو تشتک نئیتنه و زاندين، کسک تمام و کيما سیاوی نزانه. بس وکوهايه واجبه کو مروف علمی صرف بزانه دا تکلم و خبردانا راست و درست بیه. بی علمی صرف کلام درست نابی.

لورا لازمه کو تو وضعاً خبردانی بزانی... مثلاً مفرد و تشبیه و جمعان فرق بکی بزانی و غایب و حاضری ژ ئییک و دو جودا بکی و مذکر و مؤنثی ژ هف دو ققینی کو حتی خبر دانا راست و درست بیه. مثلاً اگر تو بزانی به لفظاً مفردی دگل تشبیه و جمعی خبر بدی، کهلامی ته غلط دبی و جعلاته معلوم دبه. اڤ علم صرفی و حمو کافید لساناندا هیبه و اجرا دبه، اما ئیک و نها ژ بوی مه لازمه زمانی کرمانجیه، لکن لازمه کو بعضک زمانی عربی و فارسیی مثالان بینن لورا ئەڤ عیلم صرف به اصل و ابتداد زمانی عربی دا بویه و الفاظید کو لازمه ژ بوی علمی الفاظی کو لازمه ژ بوی علمی صرفی الفاظی عربینه... هتد) (۳۰) ئەگه ئەم (په خشانهی زانستی) ه نوخشه بیکی کۆنترین په خشان بی، به لگه ی دی له ههمان رۆژگار و شیوه زمانه وه لکه وتوو و (مه لا مه حمودی بایزیدی) نیوی هیناوه و دهستنوسه کهیشی زیندوو. ئەم به ره مه (مه ولودنامه ی کورمانجی - یان مه ولودنامه ی مه لای باته یی) ه که دانه ره که زاناییتی ناسراوی سه ده ی پانزه ی زایینی بووه (۳۱) به لگه ی دواتر په خشانیکی زانستییه له مه ر داو و دهرمان و پزیشکی له دهستنوسه که ی لای زانا عه بدور په قیب یوسفه که له سه ری نووسراوه (طبا کردی - توپا کوردی) و دانانی (مه لا مه حمود) نیوی که که روونوسه که ره ده ی سالی ۱۲۱۲ک / ۱۷۹۷ز - ۱۷۹۸ز روونوسی کردۆته وه.

ئهمه وینه بیکی نووسینه که یه: (بسم الله الرحمن الرحيم و به ثقته، درمانی: چاچی طاری بوی: نیڤ مثقال دار و فلفل، مثقالک بری بحری دو مثقال شکری نبات تیکدان بکنه کل د چاچی خوه بکیشن.

درمانی چاچی کوره تازه گرتی: بری بحری و کسپکیت هیکان چیژک ژی درافی هر

۳۰- بنۆره: در. مارف خه زنه دار- دهستوری زمانی کوردی عه لی ته ره ماخیی، به غداد ۱۹۷۶ (په رینوسی خۆیه وه).

۳۱- ههمان سه رچاوه، ل ۲۶، در. مارف له په راویزدا نووسیویتی که دهستنوسی (مه ولودنامه که) له کتیبخانه ی «لینیاگراد» دا پاریزراوه، (وینه ی ئەم مه ولودنامه یه ی مه لای باته ی له سالی ۱۹۱۵ز- ئەسته نیولدا چاپ کراوه / که مال).

دوکان وکی یک بکن دچاچی خوه بکیشن.

درمانی چاچی کوراهی لی بت کفن: زعفرانه

درمانی چاچی هیستر بکن دندکیت قسپان بصوژن. بقطن تیکل بکن پاشی دچاچی خوه بکیشن.

درمانی چاچی ژ بر فی بایش: دوی تتونی بکلچرفی تی بکیشن.

درمانی چاچی خون نی هبت: بنی پری فرخکی کوتران تی بکیشن.

درمانی چاچی مژانک هوا بگرت یانه ورکرت: اری بهاره پاک دناڤ دهنی هغیر بکن لسر بن پاشی چلکی بخونا حیضی بصوژن پاشی بقطن دچاچی بکیشن.

درمانی شفقوژی: جگرا رش پایزی داننه سر اگری کلچوڤکی دشون اڤاوی بکیشن، فلفلان هور بقطن پیوربکن دما نفستن دچاچی خوه بکیشن: یا نه خونا کوترا رش هشک بکن بقطن بکنه چاچی خوه... هتد) (۳۲)

۲/۲/۲/۲/۵ - په خشان به شیوه کانی دی.

به ئەو و پینیه ی تا ئەو رۆ چ لی کولتیکی ئەده بی کورد هه وائیکیان له مه ر په خشان ی شیوه کانی (لور، گۆران، موکری، به به، سوژان) رانه گه یاندوو - یان من لییان بی ناگام - دیاره تا درهنگانیکی زۆر، له ریزی ئەو شیوه و زمانانه و له (ئەده بی نووسراو) دا، باو نه بووه. دواترین هه وائیکی راست و په وان بو هه لکه وتنی (په خشان) له ولاتی به به - باباندا، وینه بیکی بی که م چاره کی سه ده ی هه ژده ی عیساویه و ژینی (مه لا خالیدی شاره زووری - مه ولانا خالید نه قشبه ندی) ه که له داهاتوودا پتر روون ده بیته وه و بناغه و مه به سستی ئەم کتیبه یه. بو ئەوهش پی ویسته ورد ته ماشای ولاتی به به و زمان و ئەده بی بکری.

به ره له ئەم کاره، به چاکی ده بینم کاکله ی باسه کانی له مه ر ئەده ب وه بی ره یه نیمه وه که

۳۲- بنۆره دهستنوسه که که پیوه ی دیاره دانه ره که ی له په راویزدا هیندی تاریفی داناوه و من پین ویستم نه زانی بیانویتمه وه. شایه نی باسه، رینوسی ئەم دانراوه - دهستنوسه بلاونه کراوه - به نرخه که هیندی دهنگی - تیپی زمانی کوردی وه کو (گ، ف) وه ک خۆیان نووسیوه که ئەم کرده وه به یادگاری نووسراوه کانی کورمانجی: موکری - به به - سوژانه وه درنه که وتوو و تا بی کجارج درهنگ «سج خالیان» له سه ر (ک) بو (گ) و (ل) بو (ل) داناوه.

ئەمەيە، تا ئېرە لە خۆئىندەوار روونە، (ئەدەبى گەل) بىن هېچ گومانى و لە ھەموو شىپوھ زمانەکانى كورددا، كۆنتر و چروپر ترە، پېچەوانەيشى (ئەدەبى نووسراو) لە كۆرى ھەموو شىپوھ زمانەكان و ميرنشېنەكانى كورددا و لە چاو گەلانى ديدا وەكو زۆر كۆن نېيە، پتر بە شىعر و ھەلبەست و زۆر كەمترېش پەخشانەوھ خەرىك بووھ. ھەروھە (ئەدەبى نووسراو) شىپوھ زمانى «گۆزان» و «كورمانجىيى باكوور» پېش شىپوھ زمانى كورمانجىيى نىوھند: موكرىي، بەبە، سۆزان كەوتووھ. ھەروھە مېژوووى ھونەرى (پەخشان)ى كورمانجىيى باكوور لە ئەمان كۆنترە و وپراى بابەتى ئايىنى، زانستى زمان، زانستى پزېشكىيى يەسەركردۆتەوھ كە لەلای ئەمان ئەوھ ھەرگىز رووى نەداوھ يان زۆر زۆر درەنگ - پتر باسىش دەكرى- و پتەى بابەتى ئايىنى تېدا ھەلكەوتووھ لە ھەلپكدا نەلەلای ئەوان و نە لەلای ئەمان زمانى كوردىيى (زمانى رەسمىي) نەبووھ. ھەلبەت ئەم بارە جوپتە مەلامەتى سىياسىيى و رۆشنىيرىيى و زانستىيى لەپشتەوھ ھەيە كە بىتكىكى كارىگەرىيى زەبرى سىياسىيى و شەرى ھەمىشەيى و چاوچنۆكىيى ھەردوو دەولەتى ئىرانىيى و عوسمانىيە بەرامبەر ولاتانى موكرىي، بەبە، سۆزان و زەبرى نزيكىيى زمان و ئەدەبى فارسىشە لىيانەوھ كە تا رادەيى ئەو زەبرانە ھەموو سووكتەر بەر ميرنشېنەكانى (ھەكارى- جزىرا بوۆتان) و شىپوھ زمانى كورمانجىيى باكوور كەوتووھ. لە لايتكى دىەوھ - پترېش باس دەكرى- دەبىنم شىپوھ زمانى ولاتى بەبە- سلىمانىيى لەگەل رەوتى رۆژگار و بەرز و نزمىيى خانەدانى بەبە، بەرە بەرە جىگەى خۆى لە (ئەدەبى نووسراو) دا كردۆتەوھ تا بەخۆيدا ھاتووھ و پۆشە بووھ و ئەم شىپوھىيەى ئەورۆى لى دەرچووھ.

۹۳۰ک-۱۵۲۳ز) باسی بابانه کانی گیتراوه ته وه و ده لیت، (حاکمانی بابان له نیو حاکمه کانی کوردستاندا به زۆری خیل و هۆز و فرهیی لایینگی و نوکەر نیوانگی ته و اوایان هه بوو، به لام که فه رمانره وایی نه و زنجیره یه وه کو باسی ده کرى به پیر بوداکی به به یی و به براکه ی گه ییشت و نه وانیش وه جاخ کویر مردن، ئیدی فه رمانره وایی بنه ماله که که وه ته ده ست نوکهرانیان، که سه ی که بو کاروباری فه رمانره وایی سه ره کاییتی لی وه شاهه یی له نیو نه و بنه ماله یه دا نه ما) (۴).

جارتیکی دی و له باسی فه رمانره وایی به به دا، شهرخان ده لیت: (ئیسته ئیلی بابان بی فه رمانره واییه، به لام به رامبهر چوار هه زار پیای ئه سپ سواری پر چه که له نیو نه و قه ومه دا هه یه و سه ر بو که سه نه ویی ناکهن. هه ر ئاغای له ئاگانانی هۆزه کان نیوچه بیکی نه و ولاته ی گرتوته ده ست. هه موو سالی چوار خه روار زیر له نیو خویندا گرد ده که نه وه و ده یده ن به خه زینه ی شه رزور، ویلایتی بابان له ریزی موکی تاییه تی سولتانه... تا نه ورۆ که سالی ۱۰۰۵ک-۱۹۹۶ زاینه بارو گوزه رانی نه م ویلایتی به نه م جوهریه) (۵). به رۆشنایی نه و وینانه، دیاره سه ره تای هه لکه وتنی به به- بابانه کان، وپرای فره خیتی و پر چه کی و ده وه مه ندییان، زوو به زوو کویر بوونه ته وه و سه ریان هه لدا وه ته وه.

لا په ره کانی میژوو جه خت ده که ن- وپرای ناکوکی هه میشه یی نیو خانه دانه که- ژین و گوزه ران و فه رمانره واییان هه میشه به ر زه بری کاربگه ری هه ردوو ده وه تی سه فه ویی و قاجاری له لاییکه وه، عوسمانییش له نه م لاه که وتوون و رهنگی تیری په یمانه کانی نیوانیان، (په یمانی نه ماسیه، ۱۵۵۵ز) و (په یمانی زه هاو، ۱۶۳۹ز) و (په یمانی نه رزه رومی دووه؛ ۱۸۴۷ز) یان به سه ردا رژاوه و به رزوزمی کردوونه ته وه تا سه ره نه نجام ده وه تی عوسمانی له سالی ۱۸۴۹ز دا به ییکجاری میرنشینه که ی پاکو دا و «سلیمانی» پیتته ختی پر سه ربا ز و ده سه لاتی خۆی کرد.

سنووری ولاتی- میرنشینی به به- بابان به پیتی باره کانی رۆژگار له کشان و داکشاندا بووه، هیندی جار له لای باکووره وه سنووری میرنشینی موکریان و له لای باشووره وه گه یشتوته زهنگاباد و زهاو و چپای حه مرین و جه سسان و به دره و مه ندلی، له لای خو ره لاتیسه وه سه ریوان و بانه و سه قز و سنه، له خو رئا وایشیه وه گه یشتوته کوین،

۴- شهرخان بدلیسی- شهرنامه، ل ۳۶۲.

۵- شهرخان بدلیسی- شهرنامه، ل ۳۷۰-۳۷۱.

بهشی دووهم

۱- نۆرینی به ولاتی به به- باباندا

چونکه لانه ی راسته قینه ی لی کۆلینه وه که م- وه که بابه ته که خۆی- ولاتی به به یه، پی یسته به خیرایش بی ته ماشاییکی باری سیاسی و رۆشنیری بکه ین.

به به- بابان ناسنیوی خانه دانیکی هۆزی (نووره ددینی) ی نیشته نیی نیوچه ی «پشدر» ۵. ریشه ی ناسنیوه که و خانه دانه که و میژوو راستی فه رمانره واییان زور روون نییه. نوو سه رتیکی کورد بنه چه یان ده باته وه سه ر کورده (شه دداییه کان) ی خاوه ند ده وه تی «شه ددایی» کورد (۱) توفیق وه هببی زانا- له لی کۆلینه وه بییکدا- میژوو نه وه ی ییکه می فه رمانره واکانی گیتراوه ته وه بو سالانی ۱۳۳۵ز- ۱۳۸۰ز و دامه زرتنی نوپی خانه دانه که (فه قی نه حمه دی دارشمانه یی) وه گو یا سولتانی مو سلمانان ئازاییتی نرخانه دووه و هه ریمیکی نه م نیوچه یه ی بی به خشیوه (۲) زانای هه لکه وتوو ی ولاتی بابان شیخ ماری نو دیتی به رزنجیه ی له نامه ییکی عه ره بیی خویدا- بو عه لیی ره زا پاشای والی به غداد و رۆژگار که ییشی سالی ۱۸۳۴ز ده گرتته وه- میژوو خانه دانی خۆی له مه مله که تی باباندا بر دوته وه بو پتر له پینج سه د سالی رابردوو که لیکنده وه ی قسه که ی، جه خت بو میژوو که ی توفیق وه هبی ده کات (۳)، رهنگی میژوو ی خانه دانه که کۆنتریش بی!

شهرخان بدلیسی له سه رده می هه لکه وتنی شا ئیسماعیلی سه فه وییه وه، (۹۰۷-

۱- لی کۆل جه میل محه مده یی سه یی- نیشته نیی سوید- گفتوگوییکی ته له فوونیدا پروای خۆی نه وه نواند.

۲- لی کۆلینه وه بیکی نه نتروپۆلۆژی. «نه ز خولامی چاوی ده کلۆلیم- خان قه یغان»، دهنگی گیتی تازه- س ۱، ب ۵، شوپاتی ۱۹۴۴.

۳- نامه عه ره بییه که م له گه نجینه ی زانا (شیخ محه مده دی خال) وه وه رگرتوه و له لامه. شیخ مارف هه رگیز نامه یی یان کارتیکی دی به په خشان کوردی نه نوو سیوه. کاک نه حمه دی کوریشی هه ره ها. که رتیکی نامه که دیتته به رچا و.

پشده، هه‌ریر، پردی، هه‌ولیر، به‌لام له دوا رۆژگارەکانیدا بێکجار ته‌سک بۆته‌وه و نێوچه‌ی سلیمانیی و کۆیی گرتۆته‌وه.

هه‌ره‌ مبری توانا و زانا و به‌ده‌سه‌لاتیان که به‌دامه‌زێنه‌وه‌ی خانه‌دانی به‌به‌- بابانیش ده‌ناسریت: (سلیمان پاشای گه‌وره) یه‌ که سامانیکی زۆر و نێویانگی گه‌وره‌ی هه‌بوو. هه‌ر ئه‌ویشه‌ که پێته‌ختی له‌ ئاوی «ماوت» هه‌ راگواسته‌وه بۆ ئاوی «قه‌لاچولان» به‌لام له‌ شیرینه‌خه‌ودا، شه‌ویکی سالی ۱۱۷۸ک- ۱۷۶۵ز «فه‌قی ئیبراهیم» نێوی به‌خه‌نجه‌ر کوشتوویتی.

ئبراهیم پاشای کوری ئه‌حمه‌د پاشای بابان له‌ سالی ۱۱۹۹ک- ۱۷۸۴ز دا پێته‌ختی راگواسته‌وه بۆ ئه‌م «سلیمانی» هی ئیسته‌ و ئاوه‌دانی تی خست. له‌ ئه‌و هه‌له‌شه‌وه - وه‌ک پێشینه‌کان- تا یرمانی میرنشینه‌که، شه‌ری براکوژیش هۆیکی گه‌وره‌ و کاریگه‌ر بوو بۆ نه‌هامه‌تی و یرمانی.

میژو (سلیمان پاشای گه‌وره) ی کوژراو و وه‌چه‌یکی (عه‌بدوپرهمان پاشای کوری مه‌حمود پاشای به‌به) به‌ دوو که‌سی دباری خانه‌دانه‌که ده‌ناسی که یاری سه‌ره‌خۆیی بوون، ته‌نانه‌ت دووه‌میان له‌سه‌ر ئه‌و نیازهی و له‌ سالی ۱۸۱۱ز دا - له‌ کۆبه‌دا- تووشی په‌لاماری دوو قۆلی ئیرانییه‌کان و تورکه‌ مه‌مالیکه‌کانی به‌غداد بوو.

۲- باری خۆنده‌واری و لا‌تی به‌به‌- بابان

وه‌قفنامه‌که‌ی سلیمان پاشای به‌به‌ی باس کراو، بۆ خۆی به‌لگه‌ییکه‌ گه‌شی دلسۆزی و په‌رۆشی و پیزی به‌به‌کانه‌ بۆ ئایین و زانست و خۆنده‌واری که هه‌تا دوا‌ی پاکۆیونی ته‌خت و ده‌سه‌لاتیان هه‌ر چاویان تی بریی بوو. ئه‌حمه‌د پاشای کوره‌زای عه‌بدوپرهمان پاشای به‌به‌ دوا‌ی کارکه‌نارکردنی و نیشه‌جیی له‌ ئه‌سته‌نبوول و ئه‌وجا دامه‌زرانی به‌فه‌رمانه‌وه‌ی و لا‌تی (یه‌مه‌ن) له‌ ئه‌وپراوه‌ خێرا خێرا باره‌ ده‌ستتووسی ده‌گه‌من و کتیبی زانسته‌کانی (نه‌قلیی) و (عه‌قلیی) نایابی بۆ کتیب‌خانه‌ی به‌به‌ له‌ «سلیمانی» دا نارده‌وه. ئیسته‌ش کۆمه‌لیکی به‌ مۆری خۆبه‌وه‌ هه‌لگیراون.^(۶)

له‌ لاییکی دیه‌وه‌ هه‌لکه‌وتنی گه‌لی زانا و شاعیر دیسان به‌لگه‌ی ره‌وانه، زانایان مه‌لا مه‌حمودی غه‌زایی، ئیبنولحاج، عه‌بدالله‌ی بێنوشی، سیوچی، مه‌لا عه‌بدوپرهمانی

جه‌لیی، شیخ عه‌بدولکه‌رمی به‌رنجه‌یی، شیخ ماری نودییی، مه‌لا خالیدی شاه‌زوریی که هه‌ردووکیان ره‌ابه‌ری ریبازی (قادری و نه‌قشبه‌ندی) بوون، شاعیران: ره‌نجووریی، مسته‌فا به‌گی کوردیی، مه‌لا خدر- نالیی، سالمی ساحیبقران، مه‌وله‌ویی و مه‌حویی و گه‌لیکی دی که له‌ ئه‌م کتیبه‌دان، هه‌موو به‌خاک و ئاو و هه‌وا و نان و نه‌کی ئه‌م ولا‌ته‌وه‌ هه‌لکه‌وتوون.

۳- زمان و ئه‌ده‌ب له‌ ولا‌تی به‌به‌دا

۱/۳- زمان

هیندی لی کۆلی ژیر بنج و بناوانی هۆزاییی میرنشینه‌کانی (موکریی، سۆران، به‌به) به‌ ییکه‌ی ده‌ناسی... ئه‌مه‌ راست بی یا نا له‌ لای من جیگه‌ی باس و لی وردبوونه‌وه‌ی چر نییه، مه‌به‌ستی گه‌وره‌ی من زمان و ئه‌ده‌بی خه‌لکه‌که‌یه.

له‌مه‌ر زمانه‌که‌ له‌ سه‌ره‌تادا ده‌لیم: هه‌تا ئه‌ورۆ، هه‌رچ شێوه‌ زمان و یادگاری ئه‌ده‌بی گه‌ل و ئه‌ده‌بی نووسراوی هه‌ر سێ میرنشینی (موکریی، به‌به، سۆران) هه‌یه^(۷) دلناییی زۆر ده‌به‌خشن، ئاخواتنی - شێوه‌ زمانی هه‌ر سیان بێکجار به‌ییک ده‌چی ئه‌گه‌ر نه‌لیم هه‌ر ییکی بوون و گه‌ری چه‌رخ رۆژگار و ده‌سه‌لاتی فه‌رمانه‌وه‌ی جوئی، تیکه‌لیی هۆز و تیره‌ی دی هیندی جودایی تی خستین. له‌ لاییکی دیه‌وه‌ پر باوه‌رم که هه‌ردوو شێوه‌ ئاخواتنی (به‌به، سۆران) بنجه‌که‌یان شێوه‌ی (موکریی) یه، به‌تایبه‌تی تا نیوه‌ی سه‌ده‌ی هه‌ژده‌ش زۆربه‌ی یادگاری (ئه‌ده‌بی گه‌ل) و (ئه‌ده‌بی نووسراو) ی چینی هه‌لێژارده‌ پێوه‌ندی گیلانی گیلانی به‌ئو شێوه‌یه‌وه‌ هه‌بووه‌ و دوا‌یی (شێوه‌ ئاخواتنی و لا‌تی به‌به) ئه‌و شێوه‌یه‌ی گرتوه‌ و چه‌سپیه‌ که ئه‌ورۆ نێوی لی ده‌نری (شێوه‌ سلیمانی).

راستییه‌که‌ی ئه‌گه‌ر (ئه‌ده‌بی گه‌ل) و (ئه‌ده‌بی نووسراو) ی رۆژگاری فه‌رمانه‌وه‌ی «به‌به» وردبکه‌ینه‌وه‌ - به‌نه‌زم و په‌خشانه‌وه‌ - ئه‌وه‌ ئه‌و پێوه‌ندییه‌ و کاریگه‌رییه‌ی شێوه‌ی موکریی ده‌بینین.

دریژداریی - بۆ قه‌باره‌ی کتیبه‌که‌ - ناشی و هه‌ر بۆ وینه‌ی راستیی و له‌پال هیندی به‌لگه‌ی پێشوو، ئه‌م چه‌ند وینه‌ به‌لگه‌یه‌ش ده‌نوینم.

۷- وینه‌ی یادگاری موکریی و سۆران به‌ده‌سته‌وه‌ نییه.

۶- بنۆره: فهرست مخطوط مکتبه‌ الاوقاف المركزي في السليمانية- ج ۱- ۳

۱/۱/۳ - شیخ سادق نیو له سالی ۱۷۴۳ز.دا، بهه له بهست- نه زمی نزا و پارانه وه که یه وه - مونا جات- بو شیفای خالید پاشای به به، بیکه م وینه ی (ئه ده بی نووسراوی نیشان داوین و ئه مه چنه پریشکیتی:

یاره ب به شقی حه بیبان به ئه سراری نه جیبان
له بو بابی غه رببان یاره بی بده ی شیفای
نۆکه ر گردبوون ته مامه دو عایان بده ی به عامه
خز مه ت له مه حه رامه یاره بی بده ی شیفای
نۆکه ر گرد بوون به بی کجار بو وان ئه فغان و هاوار
بو «خالید پاشا» ی نازدار یاره بی بده ی شیفای
پاشای گرفتاری کردیا، له دیوانی نووریا
سه لای ته له ب کردیا، له دیوانی بو له شکر، یاره بی بده ی شیفای

مه لام بی ننه سه رینی ده ست بکا به یاسینی
من ده چمه ژیر زه مینی یاره بی بده ی شیفای
یا الله یا سه بوور یا پادشاهی غه فوور
بی ناز نه که ی شاره زوور یاره بی بده ی شیفای
یا الله و یا سویحان یا سه خیبی و یا ده بیبان
«خالید به نی سوله یمان» یاره بی بده ی شیفای
«خالید پاشا» ی به حوکمات

ئه نجا، مو هله تی بدات، یاره بی بده ی شیفای
پاشای نه بی تان زه لیل، یاره بی بده ی شیفای
یا خالیقی زولمینه ن چون ئه ز هائیم له وه تن
ده ستم برا له مه سکه ن، یاره بی بده ی شیفای
«سادق» به نده ی که مته رین،

(یا ارحم الراحمین)

یاره بی بده ی شیفای (۸)

۲/۱/۳ - مه لا محه مده ی حاجی حه سه ن (ابن الحاج) با به تیکی به نیوی (مه هدی نامه) وه به شیوه ی هه له به ست هۆنیوه ته وه و هه ر به شیوه زمانی پیتشوو ده چی. من - له مه نفا دا- هه ر ئه م چنه د پیره م له به رده سته:

یاره ب تویی ساحیب هو دا
وه قستی ده بین فیتنه به دای
حیفره ن بکه ی «یا ذا الندا»
به ئیسمی تو بی دایه تی
بی دایه تم به ئیسمی تو
له زی کری فیتنه ی خه لقی تو
وی فقی حه دیس نه بیی تو
زانیمه به ئیرسییه تی (۹)

۳/۱/۳ - شاییری گه ل (عه لیی به رده شانیی) له به یتی سه رزاریی ئه ده بی گه لدا، به یۆنه ی کۆمه لئ شه ر و ئازاییتی عه بدور پر حمان پاشای به به وه - پیکه وتی سالی ۱۸۰۵ز قه ومان- ئه وه ئاخا وه تو وه:

تا ق و ته نیا ته ن، سویحانی
توفیق ده ری مو سته عانی،
خالیق و حا کمی هه مووانی
چاک و خراب خۆت ده یزانی،

= پیتو ندیی ئه م مه نزومه - هه له به سته و خا وه نده که ی به پاشای نیو روا وه پچ نه زانیوه، من خۆم به راوردی میژوو، به سه رهات و شو تین کۆچی دوایی پاشاکه، هه روها (أرجوزة- ملحمه الموصل، سید فتح الله القادری، تحقیق سعید الدیوه جی، بغداد، ۱۹۶۷) م کرد و ناسیمه وه، به لام به ر له وه ی خۆم بلاوی بکه مه وه، با سه که م دا به نه وشیروان مس ته فا ئه مین، (میراییتی بابان له نیوان به ردا شی رۆم و عه جه مدا، له نده ن ۱۹۹۸) که ئه ئا گه داری سه بیید سادق و به ره مه مه که ی، هه روها ئور جو زه که ش نه بوو. له لاییکی دیه وه له کتیبه که ی نه وشیرواندا نووسرا وه گۆیا من له به ر ده ست نووسیکی دی چوار تاکه به یتی کۆتایم دانا وه، راستییه که ی له ئه و کتیبه ی ئه ودا- که من روو نووسم کردۆته وه- په راویزیکم بو خۆی نووسی بوو- ئا گه دارم کرد بوو که ئه و کۆتاییه محه مده عه لیی قه رده داخیی له به ر ده ست نووسیکی دی وه رگرتوه.

۹- بنۆره: محه مده عه لیی قه رده داخیی- مه هدی نامه- چاپخانه ی کۆری زانیاری کورد، به غداد ۱۹۷۵.

۸- بنۆره: محه مده عه لیی قه رده داخیی- که شکۆلی که له پووری ئه ده بی کوردیی، ب ۱، به غداد ۱۹۷۵ (به ده ستکاری پیتو سوه) جیگه ی خۆییتی راستیی بنۆنیم: محه مده عه لیی قه رده داخیی =

ئەزم «عەلبى بەردەشانى»
 لەنگم نەكەى دەزبانى،
 بەيتى دەلتىم بەرەوانى،
 فەتخى پاشاى كوردستانى.
 عاميان پاشا، كاميان باشە،
 شايدە «رۆمىي» ن «قزلباش» ه،
 ھەرچەند جارئ شىرى كيشا
 عالم دەھاتنە تەماشاشا،
 مەردە ئەورەحمان پاشا
 پاشاى بەبان، جىھانگىرى،
 رەنگ «رۆستەم، زال» ى پىرى،
 (رانا بۆترم بەفەقىرى،
 ناكەم خزمەتى وەزىرى،
 نانى دەستىنم بەشىرى،
 بەشىر نەبى قەت پىك نايە
 سۆتندم خواردووە بەوئەللەيە،
 ناچمە سەفەرى لە «حسايە»
 ياغىي دەبم لە بەغدادىيە،
 ياغىي دەبم ئىنشالە،
 تەوئەككول و تەعال اللە
 ئافەرىن و بارەكە اللە،
 ھەى كورە بەبىنە ھاللە... ھتد (۱۰)

وھك پى وىستى نايىنم وىنە بەلگەى دى پتر بنۆتىم - ھى دىش ھەر دىنە پىشەوہ -
 پرسىيارىكى گرى كۆپر بەبەرچاوەوہ قووت دەبىتەوہ كە دەلتى: ئەگەر شىوہ زمانى بەبە و
 موكرىي ھاوبەش بووبن - وىراى ئەوہى كوردىي زمانى فەرمانرەوایی و خویندەواریي

نەبووہ - بۆچىي و ئايا لەبەر ئەو دوو مەلامەتە ئەو ھەسسەت و درەنگانى خۆى گرتووە و
 بووہ بەزمانىكى ئەدەبى نووسراو و پۆشتە بووہ.

بەر لە ھەر وەلامى، دەبىت بزائرى كە زمان بەزەبرى تايىن و دەسەلاتەوہ بۆ خویندەواریي
 و فەرمانرەوایی ھىز دەگرئ و دەچەسپى. ئەوجا دەلتىم: ئەگەر لەلايىكەوہ (پەيمانامەى
 ئەماسىيە ۱۵۵۵ز) ى نىوان ئىرانىي و عوسمانىي، ھەر چوار مىرنشىينى (ئەردەلان،
 موكرىي، بەبە، سۆزان) ى لە نەخشەى سياسىي و جوگرافىي جوئى كرىتەوہ و داىپىي بن
 كە بى گومان زەبرىكى يىكجار ئاستەم و گرانە، ئەوہ (بەبە) لە چاو مىرنشىينى
 (ئەردەلان) ى فەرمانرەوایی شارەزوردا - لەپىشدا پىتەختىشى قەلاى زەلم بووہ - خانەدان و
 مىرنشىينىكى تازە ھەلکەوتوو بووہ كە لە ھىندئ رۆزگاردا كۆپر بۆتەوہ و سەرگەردان. بۆ
 وىنەى ئەو راستىيە، شەرەفخانى بدلىسى - باسىشى دووبارەيە - وىنەى قۆناغىكىيانى
 گرتووە و گىراوئىتەوہ كە ئاگانى ئەو و لاتە بى فەرمانرەواییيە - كۆپرەوہ بووہ - سالىي
 باى چوار خەروار زىريان داوہ بەمىرنشىينى (ئەردەلان) كە ئەو ھەلە خانەدانى مىر (بىگە
 بەگ) فەرمانرەوایی ئەردەلان بووہ.

لەلايىكى دىوہ، وىراى دىرىينى و دەسەلاتى مىرنشىينى ئەردەلان با زمانى خۆبشى
 زمانى فەرمانرەوایی و خویندەواریي نەبووبى، ئەوہ شىوہ زمانى خۆى، «گۆزان»،
 بەراستىي (زمانى ئەدەبى نووسراو) بووہ كە بەدرىژايى خۆى و تەمەنى مىرنشىينى
 (بەبە) ش و تا سەدەى بىستىش لە ولاتەكانى بەبە و ئەردەلاندا، (شىوہ زمانىكى ئەدەبىي
 باو)، قەدر گران، بەپىت و بەرەكەت بووہ.

وىراى ئەم بارە، دەبىنرى كە (بەبە) بەرە بەرە دەسەلاتى بەرز ھەلکشا و بەھىز بوو،
 شارەزورىشى كەوتە بن دەست، بەتايىيەتى لەسەردەمى فەرمانرەوایی (سلىمان پاشاى
 گەورە) و كوژراوہوہ، ئەوجا ئىدى شىوہ زمان و ئەدەبى ولاتى بەبە - ھۆز و تىرەى دىش
 تىكەلى ژىنى بوو مىلى داوہتە بەر بەخۆكەوتن تا بەرە بەرە دەستى بەخۆدا ھىناوہ.

۱۰ - لە چەند سەرچاوەدا، (ئوسكارمان، محەمەد توفىق وردىي، حسين حوزنىي موكرىيانى) و ھتد...
 بلاوہ.

ئەگەر لە مېژووی ئەدەبى دىارى ولاتى بەبە ورد بېيىنەو - بەھەردوو جوڑە ئەدەبەو - ئەو ھەتا پېش بنىاتنانى سلېمانى، بەتەنى لەلايىكەو بەرى درەختى (ئەدەبى گەل) لە شايير و بەيتىژەكانەو ھەردەگرين كە وپراي «لاووكى كەنغان» ى لەمەر سوارچاكيى فەقى ئەحمەدى دارشمانەبىى بنجى خانەدانى بەبە، (شەرفخانى بدلىسى) بەئامازە و «موناجات» ە ھەلبەستەكەى (شىخ سادق) نىو بو خالىد پاشا و «مەھدى نامە» و «تەزكېرەتولەعەوام بەيتى ئەوول و ئاخىر» نەبى، چىبى دى لە (ئەدەبى نووسراو) دا نايىتە بەرچاو و دەستگىر نەبوو.

ئەمە ھەك بەلگەيشە بوون بوونى ھونەرەكانى ئەدەبى نووسراو و دەستە پاچەبى بەرامبەر نواندىنى كارى زانستانە، ھەرچىبى بى، بەلام ھەك ئامازەبىى يان وپنەبىى لە پابردودا شتى خرابىتە روو، ئەو ھەكەونە بارىكى دىو ھەك قەسى لى دەكرى.

۱/۲/۳- قوناغى بەخۆ كەوتن.

ھەرچەند پېشكېتى ئەوتوم نواندوو، بەلام پى وىستە گەرمتر و روونى بکەمەو. ولاتى بەبە، ھەتا رمانى مېرنشېنەكەى، بەراستى لەرووى سىياسىيەو تا دەگاتە كۆمەلبى، ئەدەبى، دوو قوناغى گۆرېن و بەخۆ كەوتنى پېشكەوتوانەى بەخۆو دىتوو ھەك وپراي دەسلات و توانا، وریابوونەو ھەك سەربەستى خواز بوو.

قوناغى بېكەم رېكەوتى فەرمانرەواى (سلېمان پاشاى كورى خالىد پاشا) ى ھەك لەپال قەدر گرتنى زانست و زانايان و چاودېرى كەردنى شاگردان، چاوشى پېرەتە پىشتىوان مسۆگەر كەردن كە پېشەزانى «بارووت» دروست كەردنى لەخۆى كۆكردۆتەو و پەنجى بو داو. وپراش سنورى دەسلاتى (بەبە) ى گەپاندۆتە ئازادكەردنى باژېرە گەورەكانى ھەك (كەركوك) و (شارەزوور) و تا سنورى مەريوان كشاو و خولبايىكەى بو سەربەخۆبى ترسى خستۆتە دلئى عوسمانىيەكان و ئېرانىيەكانەو، بوپىكا بەجووتە پېلانبان لى كەرد.

بەلئى لەسەردەمىدا، بارى زمان و ئەدەبى كوردى ولاتەك گۆرېنىكى دىارى پېو نىبە و دەشتى كوشتنەكەيشى بەدەستى «فەقى ئىبراھىم» ى نالەبار، كۆسپى لەبەردەم نەشومای خویندەواربىشدا دانابى، بەلام بىن گومان بنجى وریابوونەو ھەكەى لە خانەدانەكەى و نىو خەلكى ولاتەكەدا داکوتى كە پىم ھەبە - دواى خۆى - راگواستەو ھەپىتەخت لە «قەلاچولان» ھەو، ماىھى ئەو.

قوناغى دووھم، رېكەوتى بنىات كەردنى «سلېمانى» ە لە ۱۷۸۴ز.دا، گرنكى قوناغەكە لە دوو لاو ھەكە دىار و رووناكە. لايىكى كارى بنىاتنانى باژېرى، كەردىشى بەپىتەختى مېرنشېنى، ئەمە بو خۆى وپنەى پېشكەوتنىكى شارستانىتى، سىياسى، كۆمەلبى، رۆشنىرىيە. بەكورتى بو خۆى كەردەو پىكى كارىگەرە بو وریابوونەو ھەپتر.

لاى دووھم: لە ئەو سەرتاىەدا، ئەستېرەى جووتە برا، (عوسمان، عەبدوپرەھمان) ى كورانى مەحمود پاشاى بەبەى كوژراو ھەروشاو ھەو، بەتاىبەتېش لەنىوان ۱۷۸۶ز- ۱۸۱۳ز.دا.

براگەرە (عوسمان) ئەستېرەى بەختى زوو كوژاىبەو، لە ۱۷۸۷ز.دا توركە مەمالىكەكانى بەغداد، ژەر خوارديان كەرد، بەلام (عەبدوپرەھمان) ى برا بچكۆلە، جىگەى گرتەو و - ئەگەرچىبى شەش جار كار كەنار و چەند جار بەندى و دەربەدەرى و شەرى گەرە و ھېندى جار نوشوستى دىتوو - نىكەى چارەكە سەدەبىك وپنەى پاشايىكى توانا و ئازا و ورە بەرز، پەروشى ئاسايىش، پېشكەوتن و لەسەر و ھەمووشىيەو سەربەخۆ خوازىكى راستەقىنە بو.

عەبدوپرەھمان پاشاى مېرى مېران - ھەرچەندە ئاموزاكانى بى بار و ھاوكارى دوژمنانى بوون، خۆى و براكانى ھەمىشە ھاودەنگ و رەنج و سەنگەر بوون - لەرووى خویندەوارى، پەفتارى سىياسىيەو ھەلگەوتوو بو.

لەرۆوى بىكەمەو لەسەر دەستى مامۆستا زانا بەنىو بانگەكاندا پەرەردە و لە زانستەكانى «نەقلى» و «عەقلى» دا پى گەيشتوو بوو، تەنانت لە فېرگەى خۆدا، (مەزگەوتى عەبدوپرەھمان پاشا) دا مامۆستايى كەردوو و دەرزى بەشاگردان گوتۆتەو. بەلگەنامە و دەستنوسى بەدەستەو ھەن كە فارسى و عەرەبىيەكى چوپر و جوان و پەوانى زانىو و پى نووسىون. زانايان، شاعيران، نووسەرانى كورد تا عەرەب گەلىكىان دۆست و نىكى بوون.

لەرۆوى دووھەمەو شەرى و ئاشتى لەگەل توركە مەمالىكەكانى ھەرىمى بەغداد كەردوو. شەرى گەرە گەرە كەردوو و ھېندى جار خراپ تووشى نوشوستى بوو. ھېندى جار - لە دژى پاشاكانى بەغداد - ھارىكارى عەرەبەكانى كەردوو و ئەوان ناپاكيان نواندوو. ھېندى جارى دى ھارىكارى لايى لە ئىرانى و مەمالىكەكانى عوسمانى دوژمنانى كەردوو كە ئەوان ھەمىشە ترسى ھېز و گىبانى سەربەخۆ خوازبان لى كەردوو.

لە سالى ۱۸۱۰ز.دا ھەرىمى بەغدادى كەوتە بن دەستەو، خەلكانى عەرەب تەكايان

لئى كرد خۆى سهروهه و والبيان بئى، بهلام نيشتمانى نه گۆرپهوه به تاجى درهخشان. وهكو چهند ميژوونوسى -چ راپورتى كاربه دهستانى عوسمانى- دهگيرنهوه، نهو سالفه به شيرى خۆى (عبدالله)ى خهزنه دارى به (والبى- پاشا)ى به عداد داناهه. ميژوونوسى عه ره ب -هه رچهند ناحه زى بووه- ياسين نه لعمه ريبى به (جه ببار- دلاوه ر)ى كوردى ناساندوهه (۱۱).

مه به ستى گه وهى عه بدوره رحمان پاشا - وهكو ميژوونوسه كان دهگيرنهوه - سه ره به خۆى و خو نه به ستنه وه بووه به والبى به عداد وه و تاماده بووه پتر باجى سالانه بدا به (سولتانى عوسمانى) و هه ر سه ر به نه و بئى، به لام چ سولتان و چ مه ماليكه نو كه ره كانى به عداد و چ ئيرانييه كان دوژمنى مه به ستى بوون. به وهى به رزيه وه، له سالى ۱۸۱۱ ز. دا گوئى نه دا بئى والبى به عداد (عبدالله پاشا)ى كوژنه خه زنه دارى نه كه به حه رام، نه و و شازاده ئيران محه مه ده عه لىبى ميرزا به جووته ري كه كه وتن و پيلانيان لئى كرد. شه ست هه زار سويا بى عه جه م له (كوئى) دا گه مارويان دا، به لام نه و به حه فتا- هه شتا شوژه سوارى كوردى به به وه نازا بئيتيه كى بئى و يتنه نواند، دوژمنه كانى هيو ا برا و ناچارى ري كه كه وتن كرد!

ميژوونوسى عه ره ب، شاعير عوسمان ئيبنوسه ند نه لوئيلى نه له به سربى بو نازا بئيتى و به رگربى له نه و شه رده دا، كه سيده بيكى دريژى پر ستايشى به عه ره بى بو نووسيوه و به زانا مه لا سه بهغه توالله حه بده رييدا نار دو و يتتى. نه مه هينديكى كه سيده كه به :

اليه تحيات حسن تواترت	فأهدت من المدح العريض له اللبا
تحيات صب لم يزل ذا حشاشة	مقرحة من حب من قطن اللبا
فنى من هواه صور الله معصما	فصير فيه قلب عاشقة قلبا
جفاه فهذا قلبه متوجعا	عليه وهذا دمعه يفيض السحبا
وحق هواء العذب ما ذاق جفنه	كراه وإن أمسى كمنطقه عذبا
ولم ينس لما ان جفاه لياليا	بهن دعاه للهوى وله لبا
وعاطاه أقداحا لها ملاً الهوى	معتقة تدعو الى شربها الصبا
فما برحا والانس يسقيهما معا	هوى لو سقا شيخا سلافته شبا
الى ان جنى الدهر الخوان فاصبحا	وكل مناه أن يرى مرة قربا

۱۱- بنوره: ياسين أفندي العمري- غرائب الاثر في حوادث ربيع القرن الثالث عشر: نشره محمد صديق الجليلي، موصل ۱۹۴۰.

وان يودع الارواح منه تحية
فها هو ذا يهوى النسيم لانه
سما بيني كُرد بن عمر وبن عامر
فماء السما لو كان يدريه آتيا
فكم بيت عز شاده بمهند
وكم حومة أروى بها حائم القنا
وكم غارة شعواء كف رعيها
فعن طعنه فاسأل فوارس فارس
يرومون نشر الرفض في أرض قومه
فكر عليهم كره حميرية
فدارات رحى الحرب العوان عليهم
فكم هامة قد فلقتها سيوفهم
وكيف وبيض الكرد تجزم للطللى
قفت عابد الرحمن والفارس الذي
اليك ابن ماء المزن مني تحية
تحية مشتاق اليك لوده
مضمنة خير الدعاء يزينها
فانت الذي اعززت للدين راية
وأنت الذي خضت المنايا بذابل
ولست بمستقص ثناك وإن أكن
فدونكها حسناء ترفل بالثنا
وما قصدت الا قبولك مهرها

مضمنة من ذوب مُهجته حبا
يبلغ عنه حسن تسليمه الحبا
مفاخر تسمو بالمفاخرة الشهباء
لسامي به الاقبال للعرب العربا
متى مادعا موتا لمضربه لبا
اذا لم يذق غير الدما ذابل شربا
فانهلها طعنا ونكلها شربا
غداة أتوه مجتمعين له ألبا
وقد نشروا الريات في نصره عجا
باسد يرون القتل في دينهم عذبا
وقد صدروه في مقدمها قطبا
وكم رافضي مات من سلها رعبا
فشورتها كسرا وتمنعها نصبا
له صدرت قحطان في وردها الحربا
توافيك بالاقبال منشرحاً لبا
يرى غاية الاجلال أن يلثم التربا
ثناء يحاكي نظمه اللؤلؤ الرطبا
بعضب يمين الرفض من ضربه عضبا
تكاد تخذ الاسد من هزه رعبا
نظمت لك الأكليل في المدح والقلبا
متى أنشدت في الركب أطربت الركبا
فخذها فإن السعد من ختمها هبا (۱۲)

۱۲- بنوره: اصفى الموارد- ۷۵-۷۷ من نه باسانه داوه به خاوه ندى (ميرايه تبي بابان...) شايانى باسه تا ئيستته ش له «كوئى» دا و نزيكى «ره زى شوخن» شوئنه وارى كوژراوه كانى شه ره مهردانه كه ماوه و ناسراوه به گورستانى (شه هيدانى عه جه م) كه هه ر نه نئو لئى نانه خۆى به لگه بيكى و ربا بوونه وهى خه لكى ولاتى به به يه.

هەرچه‌نده ولاتی به‌به و میرنشینی و ده‌سه‌لاتی (عه‌بدوپرره‌حمان پاشا) به‌هۆی کاری دۆژمانانه‌وه مایه‌ی تاشووب و گه‌لی جار تهن‌گانه‌ی سه‌خت بووه، به‌لام وه‌ک میژوونووسه‌کان ده‌گێرنه‌وه، بیکێ له‌ نامانجه‌کانی خۆی تاسووده‌یی و تاسایش بووه که ئەم باره‌ پتر به‌ دوا چوار سالی فه‌رمانه‌وه‌اییه‌وه‌ دیاره. بۆ راستیش، گه‌شتوانی سکۆتلانندی (جه‌میس بیللی فریزه‌ر J. B. FRASER) که له‌ سه‌رده‌می (سلیمان پاشای به‌به‌)ی کوری عه‌بدوپرره‌حمان پاشادا ده‌یده‌نی «سلیمانی» کردووه، له‌ نامه‌ی بیکێ ۱/۱۱/۱۸۳۴ی خۆیدا و له‌ زمان (عه‌ولی خدر تاغا) نیویکی متمانه‌ یی کراوی پاشاکه‌وه که یادی رۆژگاری فه‌رمانه‌وه‌ایی (عه‌بدوپرره‌حمان پاشا) ده‌کاته‌وه، نووسیویتی، (گه‌وره‌م چیی بلیم؟ پاشا -مه‌به‌ستی سلیمان پاشایه‌/ که‌مال- له‌ ولاته‌که‌ی خۆیدا گیرگرفتی زۆره. هیچ حاکمیکێ ئیمه‌ ماوه‌ی بیکێ ئه‌وه‌نده درێژ نامینیته‌وه تا ئه‌وه‌نده به‌هیزی، بتوانی پارێزگاری هێمنی گشتیی و تارامیی بکا... به‌لام ئه‌مه له‌سه‌رده‌می ئه‌وه‌پرره‌حمان پاشای بایی سلیمان پاشا و مه‌حمود پاشا و هه‌ها نه‌بوو. له‌سه‌رده‌می ئه‌ودا کارێ له‌ ئه‌م بابه‌تانه‌ پروی نه‌ده‌دا. له‌ ئه‌وه‌په‌ری قه‌له‌مه‌وه‌ی پاشایه‌تیه‌وه تا ئه‌مه‌په‌ری، له‌سه‌رده‌شته‌وه تا کفری و له‌ کۆتیه‌وه تا بانه، گه‌وه‌هه‌رت به‌سه‌ره‌وه و زێرت به‌ده‌سته‌وه هه‌بویه، ده‌توانی پۆی بێ ئه‌وه‌ی هیچ که‌س هه‌جرت لێ بێرسێ دونه‌ی ئه‌ره سه‌لامونه‌له‌بک و عه‌لبکوموسه‌لام یوو!) (۱۳)

گه‌لی سه‌رچاوه له‌ عه‌بدوپرره‌حمان پاشای به‌به -شه‌وی ۱۷ی رهبیعی دووه‌می ۱۲۲۸ز- ۲/۳/۱۸۱۳ز (۱۴) به‌نه‌خوشیی کۆچی مائناوایی کردووه- له‌ زمان خه‌لکه‌وه ده‌لین، له‌ گیانه‌لادا به‌زۆر دابین کراوه سکالای کردووه، (چۆن ده‌بی من له‌نیو جیگه‌دا بمرم؟).

شاعیری (عینایه‌ت به‌گ)ی نیو بووه له‌ قه‌سیده‌ی بیکێ فارسییدا میژووی کۆچی و په‌سنی نووسیویه:

چو بود او ظل رحمن در حقیقت

از ان شد سال فوتش (ظل رحمن: ۱۲۲۸هـ) (۱۵)

۱۳- فریزر- رحله‌ فریزر الی بغداد.

۱۴- بنۆره: گۆفاری رۆژی نوێ- ژ، ۱۹۶۱.

۱۵- بنۆره: محمد قزلی التعریف بمساجد السلیمانیه و مدارسها الدینیة، بغداد، ۱۹۳۸، (واته چونکێ سیبه‌ری په‌حمان بوو، سالی کۆچی ئه‌وی ده‌می بوو).

۳/۲/۱- سه‌رده‌می عه‌بدوپرره‌حمان پاشا- باری ئه‌ده‌ب

بیکه‌م چاره‌کی ته‌مه‌نی «سلیمانی» پیتته‌ختی نوێی میرنشینی (به‌به) به‌شریخه‌ی شیر و بریقه‌ی تیغی خه‌نجه‌ری ده‌بان و هه‌للا و هه‌لمه‌ت و قوربانیی سواره‌ی ولاتی به‌به‌وه، به‌ (عه‌بدوپرره‌حمان پاشا)ی میری میران و کوپ و برایانیه‌وه، به‌گیانیکی سه‌ره‌به‌ستی خوازه‌وه، رووبه‌پرووی شه‌ر و غه‌دری هیزی گه‌وره و پۆشته‌ی تورکانی عوسمانیی، سوپایی ئیرانی و نۆکه‌ره ناپاکاکه‌کان بۆه، بی هیچ گومانێ تا ئه‌م ته‌مه‌نه‌ خۆنینه، هه‌ست ته‌زینه، وه‌رچه‌رخانیکی میژوویی و قوناغیکێ ناسکی (وربابوونه‌وه)ی له‌ ژینی کورد و به‌تایبه‌تی کوردی ولاتی (به‌به)دا خولقاندووه.

تایا ئه‌وه به‌زمان و ئه‌ده‌بی ولاتی (به‌به)وه دره‌وشاوه و پۆشنه‌؟

رواله‌تی بار و به‌ره‌م به‌شپه‌ی خۆیان ده‌نوین، نه‌ زمانی فه‌رمانه‌وه‌ایی -ره‌سمیی- و نه‌ زمانی ئه‌ده‌بی و به‌ره‌می، به‌رگی کوردییان به‌به‌ردا نه‌پرا. له‌ عه‌بدوپرره‌حمان پاشا خۆیه‌وه تا زانا و مامۆستا و خوینده‌واره‌کان، هه‌ر په‌په‌وی ده‌ستووری زمان و نووسینی رابردوویان کردووه و (ئه‌ده‌بی نووسراو) چ کۆریه‌ی بیکێ جوانی ئه‌وتوی نه‌بووه، مه‌گه‌ر ئه‌و تاقه‌ کرده‌ویه -فه‌ره‌ه‌نگۆچکه‌ی (ئه‌حمه‌دی)ی شیخ ماری نویدی به‌رنجه‌یی نه‌بی که نیویشی به‌خۆیه‌تی- که له‌به‌ر خاتری ئه‌حمه‌دی کوری و بۆ فیربونی زمانی عه‌ره‌بی دایناوه! (۱۶) و پرای ئه‌م رواله‌ته‌ سارد و سه‌ر به‌پیتی لیک دانه‌وه‌ی قانونی پیتشکه‌وتن که (وربابوونه‌وه) به‌نجینه‌ی کرده‌وه، یه، ئه‌وه به‌پراستی کاکله‌ی ساغی باره‌که پری خلینه‌ی وریابوونه‌وه که نیشانه‌ی به‌هۆش و بێر و کرده‌وه‌ی هاوسه‌رده‌مه‌که و پشتا و پشته‌وه مۆره و هه‌لکه‌ندراوه.

خلینه‌کانی وریابوونه‌وه، گیان، دل، چاوی بۆ هه‌ست و په‌زم کردن و ته‌ماشای روون، ناسینی خه‌م و په‌ژاره و خۆشی، ئازایی و ترسنۆکی، قوربانیی شه‌هید و شه‌رمه‌سار بوونی ناپاک، نیشانه‌کردنی زاتی خۆ و دۆست و دۆژمن، چاک و خراپ، په‌وا و نا په‌وا و هه‌تا دوايي ئه‌مانه‌یه. هه‌لپشت و پین گه‌یشتنیشیان هه‌لبه‌ت مه‌رح نییه ده‌مو ده‌ست بێ - که ده‌مو ده‌ستی پیه‌ دیاره- و سروشتییه به‌ره به‌ر بگری، پین بگا، جوان و دلفرین خۆ بنوین.

زه‌بری ئه‌م وریابوونه‌وه‌یه له‌ قوناغی (عه‌بدوپرره‌حمان پاشا)دا، له‌ (ئه‌ده‌بی گه‌ل)دا

۱۶- و پرای ئه‌م پراستییه، هه‌ر نرخی خۆی هه‌یه و بیکه‌م فه‌ره‌ه‌نگۆچکه‌ی بیکێ عه‌ره‌بی کوردییه!

به کالای و والا کوردییه په تییسه که یه وه، دیاره و له (ئه ده بی نووسراو) دا به «شپوه زمانی گورن» و «که متر به شپوه زمانی به به»، ههروه ها به زمانه کانی «فارسی، عه ره بی» هوه ده رکه و تووه که شایتری گهل تا زانا و مهلا و شاعیر، به شی خو نواندنیکی راسته قینه یان هه بووه و زوریش دیاره که پاشای نیوبراو پیزی خو یان و کرده و یانی زور پچ زانی بی.

له (ئه ده بی گهل) دا، شایتران و به ییتیژان نه ک هه ر دیوه خان نشینی پاشابوون، به لگو - به ره هه میش خو ی به لگه یه - تیکه لی رووداو و به تاییه تی شه ره به نیویانگه کانی پاشا بوون.

سه رداری شایتران (عه لی به رده شانی) خو ی تیکه می ریزه که و پرای کاره به نیویانگه میژووییه که ی (به ییتی عه بدورپه حمان پاشا). ههروه ها (به ییتی عوسمان پاشا) یشی - بو برا جوانه مهرگه که ی پاشای - هونیه ته وه و تا نه و پوژش له سه ر زارانه (۱۷).

له نه وهش پتر - نه گهر پاشا بو خو شیی و تاقی کرده وه له گهل ژنه شایتر (مه لکه) شه ره به ییتی پچ کردی - نه وه سه رداری شایتران (عه لی به رده شانی) داستانی نه تیکه ی به (په خشان و هه لبه ست) هوه له ده ست هاتووه و بو پاشا و بو نه ده بی گه لی کرده وه به دیاری و هیتشتا له خوینی دل و له بیلبله ی چاوان و به سه ر زارانه وه یه.

قادی فه تاحی قازی نه ده بناسی گهل (داستانی میهر و وه فا) ی له که سیکی ولاتی «موکری» هوه وه رگرتووه و (عه لی به رده شانی) داستانی نه تیکه ی به (په خشان و هه لبه ست) هوه له ده ست هاتووه و بو پاشا و بو نه ده بی گه لی کرده وه و به دیاری و هیتشتا له خوینی دل و له بیلبله ی چاوان و به سه ر زارانه وه یه.

قادی فه تاحی نه ده بناسی گهل، داستانی (میهر و وه فا) ی له که سیکی ولاتی «موکری» هوه وه رگرتووه و (عه لی به رده شانی) به خاوهندی ده زانی که بو پاشای نیوبراو گپراوه ته وه. وینه ی به شه «په خشان» هکه ی نه و داستانه نرخیکی نه ده بی گه وه ره ی بو ناسینی شپوه زمانی روژگار که تا پیزی نه ده به که خو ی هه یه، بو بیکا نواندنی پچ ویست ده بینم و خوینده واری لی بی به ش ناکه م.

سه ره تای (میهر و وه فا) نه مه یه، ده لی:

۱۷ - پیره میردی شاعیر و روژنامه وان له روژنامه ی (ژین) ی چله کاندای بلاوی کرده ته وه. من به هیتدی پراویزه وه سه ره له نو ی له روژنامه ی (عیراق) ی کوردییدا نواندمه وه، مخابن له زیندانی مه نفادا نه ژماره ی روژنامه که و نه مه تنه که ییم به ده سته وه نییه.

عه لی - مه به ست به رده شانییه / که مال - نه گهر هاته ژووری بو میری شتیکی کوت. کوتی: شتیکم بو بلتی پیم خو ش بی و قه تم نه بیست بی.

کوتی: میر دوو برا بوون، بیکیان نیوی سو یحان و بیکیان نیوی میر سه همان بوو. میر سه همان برا گه وره بوو، ته وای دنیا له ترسی نه وانه ده له زری.

برای گه وره یان نه گهر هاته مردنی، کورپکی بوو، نیوی خدر بوو. کابراش کچیکی بوو نیوی ناز بوو.

کوتی: نیمه هه ر شه ربکین، ته وای دنیا له نیمه ده ترسی! کوتی: ناز له خدر ماره بکه. دایکی خدر جحیل بوو، هه ر خدری بیوو. نوژگی بوو، نه وه ره ی بوو، لینی ماره کرد.

چه ندی پچ چوو بابی خدر مرد. مامی پی کوت: روژله نه تو لیره کانه به، نه میش ده چمه جیتیکی دی، خهریکی کاسپی و به سه ر عیل راگه بیشتن ده بین.

کورپکه هیتنه به جه وه ره بوو، نشتیای له وه ی بوو پیای ره شید را بگری. مامه که یشی عه جایه باتی وا هه ر نه بوو، ته وای کوردی تورکیه خهرجیان بو ده نارد.

نه گهر میوانی مامی ده بوو، چای ده که وت به ناز، روو حیان ده گهل بیکتی تیکه ل ده بوو، هه رکیان جحیل بوون، ناره زوی بیکتی بیان وه ها بوو وه کو پیانو ناره زوی ناوی که وسه ره ی هه یه.

جا خدر چوار که سی نارد، پیای که بخودا و ردین سپی و ئیختیاردار.

کوتی: به مام بلین نازم بداتی، چیدی بو له ماله خو ی پرا ده گری؟

کوتی: واللله ماره کراوی خوینی، دهیده می، به لام نه میش دل به دایکییه وه ییتی، نه ویش دایکی بدا به من!

خدر رقی هه ستا. کوتی: جا چون مام له پرووی هه لا تووه: جا نه وه قسه یه مام کوتوویتی؟ له و قسه یه گه ری! عه یه بو ی، پیای و ساحیب جه وه ره قسه ی وا پکا؟ نازیشم بداتی و خوداری نه کا! کوتی: واللله هه رتک چای کو بی، دایکیم نه داتی، نایده می. نایه لم چای به ناز پکه وی.

جا خدر کوتی: نه وه سه فی بووه شتیکی وای به من کوتووه. نه وانیس نیسحه تیان کرد و کوتیان: مامته هه ر به زمانی خو ش.

ته قریبه ن حفته ییکی پچ چوو، وه ک ئیسته سه ر چاک... نه وه مال و مندالی پاشا ده گهل ناز چوونه سه ر چاک. چاکه که ش دوور بوو، ریگه ی چوار سه عات ده بوو. ناز

خواجه سهراييتكى نارد كه پتي بلتي: خاترجه م بي، به خواييشت بام نايادتى، بي هلمگرى و ميا. هاتن خه به ريان به خدر دا. جا دهست به جى خدر سوار بوو، كورتى بپرتهوه، هات پيشى پي گرتن، بيخسيري كرد. يازده ژن و كچى دهگه ل بوو.

كوتى: مامم ههچ خه له تيكي دهكاو بكا!

ئه گهر خه بهر بۆ مامى چووه، وهك تيخي چاك دهكالاندا رانه دههوستا.

ئه وه هات، سازبوو بۆ سه ر خدر. حهوت خوشكى بوو، ناخير كچ و كچى ديكه و تاييه فله و شيست ژن جله وه كه يان گرت، خرخالى جه واهيرات له ملدا.

كوتيان: ئيمه دين، ناييلين ئه وشه ره ببي!

كوتى: له بهرگى ژناييتيدا نابى بيتن، زرى و شير و خه نجه ره له خوتان بدن. ئه وشه ره ده بي! ده بي نهنگوتى كهون!

عافره ته كان هه موو وهكو بيزا ناسك و دولبه رن. ئه وان هاتن. خه بهرى له خدر نارد، كوتى: كه لى گه يشته سه ر، حازر بي ئه وه ته كه لى دهگه ل من كرد!

خه به ريان دا به دا يكه كه لى خدر... نيزي كه لى حه فتا و پينج كچ و ژنى هيناوه، هه مووى غه رقى خه نجه رن، ئه وانيش بۆ شه رى هاتون.

جا دا يكي، خدرى بانگ كرد، كوتى: رۆله هاتون بۆ شه رى، راره سته ئيمه ش له شكريكى وا سازي كه ين، جوا بى بده ينه وه.

ئه ويش به خوشك و خوشكه زا و هه شتا عافره تى ساز كرد. هه مووى پته ت له پشتى بدابايه ده په رى وهك ره شه ريحانه.

ناز كه تازى هينا بوو، ئه وه به ته و او بى ئه سله حه لى له خوى دا. خوى زرى پۆش كرد، ئه ويش تيدا بي.

خدر زورى خو شده ويست، ئيست ه كانى نه يگوت مه به: كوتى: ئه تۆش حازر به!

ئه وه ردين سپيى و كه يخوادايان نارده كن بيتك، قسه يان بيتك دگر نه بوو.

دا يكي خدر نيوى «به سى» بوو، مامه كه لى كوتى: خدرى به سى، هه لبه ت ده لى لى لى م ده ترسى، ناييلم چيى ديكه رووحت ببي، كچم له كنت بيخسيري بي!

جه نكه كه قه وما... تى رزان تيكر ا ژن و پياو... هتد (۱۸).

له (ئه ده بى نووسراو) دا، زانا و شاعيريكى ديارى ولا تى به به، خاوه ند يادگارى

۱۸- بنۆره: ميه ر و وفا... ل ۱۵۶.

زانستى - به فارسى - و ديوانى شيعرى كوردى به «شپوه زمانى گۆران» و به ده گمه نيش به «شپوهى به به» داناوه و گوتوه (۱۹).

كه سى كه ژيرييه كه لى هانى داوه بۆ تو مار كردنى ميژووى رووداوه كانى ولا تى (به به)، نهك هه ر ژيرى و سۆزى به رامبه ر (عه بدورپه حمان پاشا) و خانه دانه كه لى نواندووه، به لكو - وه كو عه لى به رده شانى - هه ستن به كار ه سته كان و هه لس و كه وته كان كردووه و بيتكه ميكه كه نيوى (ويلاييتى كوردستان) به ينى!

سليمان پاشاى گه وره، والى به غدادى توركى عوسمانى دواى چوار سال كار كه نار و دهست به سه رى كردنى (عه بدورپه حمان پاشا) له به غداد دا، له سالى ۱۸۰۱ ز. دا ئه و پاشايه و (سه ليم به گ) لى برالى له باژيرى «حيلله» دا زيندانى كرد.

ئه و زانا - شاعيره، مه لا عومه ر - ره نجوورى به شپوه زمانى «گۆران» قه سيده بيتكى داناوه و بوشى نار دووه كه ئمه به شى كييتى:

ره وان به راهى چون به رى و ره هوار

مدارا مه كه ر تا وه «به غدا» شار

نه باره گه لى خاسان بوازه هيممه ت

روو كه ر نه ماواى قه يس پر به ينه ت

دهور بده ر نه مولك «بابل» بي ئه نديش

بشو وه جا يى «حيلله» ماچان پيش

شه هزادى جه نه سل به گزاده لى بابان

جه نه وه لى ئوجاغ، ماليك ريقابان

(والى و ولاييت گشت كوردستانه ن

ئيسم شه ريفش عه بدورپه حمانه ن)

ستاره لى به ختش قيران نه حسه ن

جه «حيلله» لى دنيا نه «حيلله» حه بسه ن... (۲۰)

زانا و هوشمه ندى دى وهك ماموستا و زانا (سه ييد عه بدولله تيفى به رزنجيه لى) و ماموستا و شاعير به زمانى فارسى (مه لا خاليدى شاره زوورى - مه ولانا خاليد)

۱۹- له ديوانى ئه م شاعيره دا چه ند به يتى شيعر به ئه وشپوه به دياره و به ده ستمه وه نيه.

۲۰- بنۆره: محمه د عه لى قه ره داخى - ديوانى ره نجوورى، به غداد، ل ۱۹۸۳، ۲۰۵-۲۰۷.

توانیش ژیربی هستی خویان نواندووه. بیکه به زمانی عه‌ره‌بی (۲۱) دووه به زمانی فارسیی.

مه‌لا خالیدی شاره‌زووری - مایه‌ی تم لی کولینه‌وانه و بابه‌ته‌که خوی - نه‌ک وینه‌ی پیوه‌ندی به‌هیزی خوی له‌گه‌ل (عه‌بدو‌رپه‌حمان پاشا) نواندووه (۲۲)، به‌لکو قه‌سیده‌کانی هست کردنیکی جو‌دایه که دۆست و دوژمنی جوئی کردۆته‌وه، له‌لاییکه‌وه پاشا و برا و که‌سی به‌دۆستی خوی و والیی به‌غدادی تورکی عوسمانیی - با نوینه‌ری خه‌لیفه‌ی گویا موسلمانان بی - به‌دوژمنی ته‌وان و خوی ناسیوه.

پاشای به‌به (عه‌بدو‌رپه‌حمان پاشا) له ۱۲۲۱ک - ۱۸۰۶ز.دا، چند شه‌ریکی گه‌وره و سه‌رکه‌وتوانه‌ی له‌گه‌ل والیی به‌غداد (سلیمان که‌هیا) کرد. له‌ته‌و شه‌رانه‌دا، (سه‌لیم به‌گ) ی برای پاشا شه‌هید بووه (۲۳)

۲۱- مخابن له زیندانی مه‌نقادا شیعه‌که‌یم به‌ده‌سته‌وه نییه.

۲۲- ته‌و پیوه‌ندییه - به‌لینک دانه‌وه‌م - تا سالی ۱۸۱۳ز - ی خایاندووه.

۲۳- سه‌رداری شاییران عه‌لیی به‌رده‌شانیی له (به‌یتی عه‌بدو‌رپه‌حمان پاشا) دا ته‌وه‌ی په‌سن کردووه:

سه‌لیم به‌گ بوو میری میران
په‌سه‌ندی شا و وه‌زیران
چهند که‌سی کوشتن به‌شیران
روو وه‌رناگی‌پری له تیران
روو وه‌رناگی‌پری هه‌ر قه‌ت
گه‌یییه هه‌وی ناخیره‌ت
جوابی به‌پاشه‌وه هات،
ته‌ی هاوار، میرن ته‌نگوت،
پاشا سه‌رت سه‌لامه‌ت». .
پاشا بوئی هه‌لکی‌شا ناخ
حه‌یف بو مه‌ردی قوچاخ
په‌ردی که‌وتن وک به‌یداخ
بی نازی کـــردن چراخ
چۆلی کردن «قه‌ره‌داخ»
دۆست و دوژمن ده‌لین: ناخ!
تورک و عه‌ره‌ب و عه‌جه‌م،
پاکیان بۆیان کی‌شا خه‌م

ته‌ویش بوئی (لاواوه‌ته‌وه)، قه‌سیده‌بیکی دیشی بو (میر عوسمان) به‌هه‌مان شیوه و بو مه‌رگی داناوه:

۱- لاوانه‌وه‌ی فارسیی بو سه‌لیم به‌گ:

هزیر بیسه‌ی مردی سلیم بن محمود انکه
به نوک نیزه اش بس عقده‌ی وانا شده، واشد
زکینش رزمگه شد دست چین از بس تن بی جان
تومی گوئی ز جیهه‌ش قابض الارواح هویدا شد
تمنا داشت پیش شیر شیران داور اعظم
کشد خودرا و اخر عمر اودراین تمنا شد
بسوی اشیان قدس در پرواز شد جانش
روانش طوطی نزهتگه فردوس اعطی شد
به‌چشمش روز روشن چون شب تاریک یلدا شد
به‌ماقم داریش آشفته شد شاهنشاه ایران
ز مرگ او بسی اه و دریغا در جهان افتاد
همیت تاریخ سال مرگ او «اه» و «دریغا» شد

= ۱۲۲۱ک / ۱۸۰۶ز (۲۴)

۲- لاوانه‌وه‌ی فارسیی بو میر عوسمان:

داد ازین گردون، فریاد ازین
نیست جز مردان حق را در کمین.
بحر احسان، کوه عرفان، کان جود،
فخر دوران، ناصب اعلام دین.
«میر عثمان» انکه رای روشنش،
بود نظم ملک را حبر المتین
گشت جانش تیر قدرت را هدف،
باد بروی رحمت از جان افرین

۲۴- بنۆره: میراییتی بابان له‌نیوان به‌رداشی رۆم و عه‌جه‌مدا - له‌ندن، ۱۹۹۸. ل ۱۳۳ (من توانای گۆزینی شیعی فارسیم نییه!).

ماه ذالحجه بد و بیست و یکم
 رخس همت کرد در یکشنبه زین
 رخت بیرون برد از دنیای دون
 خیمه بر افراشت در خلد برین
 شد ز صهبای شهادت جرعه نوش
 گشت با همنام پیشنش قرین.
 خاک بر فرق فقیران کرد و رفت،
 خاطر خوشنود عالم شد حزین
 بسکه نداند آسمان را از زمین
 زاریش را شب همه شب تا سحر
 دیده‌ها بگشاده چرخ هشتمین
 از پی تاریخ سالش گفت دل
 «با صد باره به مرگش افرین»

= ۱۲۲۱/ک۱۸۰۶: (۲۵)

مه‌لا خالید - مه‌ولانا خالید - ی‌شاره‌زووری دیسان هاوسوزبی و هاوده‌نگیبی خوئی و به‌تایبه‌تیش بو (عه‌بدوپرره‌حمان پاشا) نواندوو که چنده‌بیته شیعرتیکی فارسیبی به‌روه روو کردوته‌وه و ستایشی ده‌کات. وی ده‌چی بونه‌که‌ی ریکه‌وتی نه‌وی ده‌می بی که پاشای نیوبراو به‌گیانی سه‌ره‌خوئی خوازبیه‌وه گوئی نه‌ده‌دا به‌والیبی عوسمانیبه‌غداد (سلیمان که‌هیا - سلیمان پاشای کوچک) که له سالی ۱۲۲۳ک - ۱۸۰۸ز. دا بریاری په‌لاماردانی دابوو. عه‌بدوپرره‌حمان پاشا له‌شکرتیکی پینج‌ه‌زار سواره‌ی به‌به‌ی له «ده‌ره‌ندی بازبان» دا گرد کرده‌وه و خوئی بو‌ناماده‌کرد، به‌لام والیبی به‌غداد به‌چاوساغبی هه‌ردوو ناموزای ناپاک (محمده‌د به‌گی خالید پاشا و سلیمان پاشای ئیبراهیم پاشا) و دوی

شه‌ریکی بی‌کجار سه‌خت و پر‌قوربانیبی شکاندی که له سه‌ره‌تادا به‌رگه‌ی په‌لاماری گرتیوو.

وی ده‌چی شیعه‌که‌یش ریکه‌وتی نه‌وه به‌رگه‌گرتنه‌ی سه‌ره‌تای شه‌ره‌که‌بووی که ده‌لی:

عبدالرحمن، شیر میدان، شاه گردون، جاودان
 با عموم شهر تش، مهرانست مانندسها
 توپ از دروار را چون بر عراده تکیه داد
 پاره‌شد خمپاره‌وش قلب عدو زین اعتنا
 حسب حال خصم ملهم گشت تاریخش بدل
 «دشمن بد چون رهد از شیر یا از اژدها»

۱۳۳۲ک - ۱۸۰۸ز: (۲۶)

بی‌ته‌وی مه‌به‌ستم له‌بیر چوویتته‌وه، نه‌م هاوده‌نگیبی تاییه‌ته‌ی مه‌لا خالیدی شاره‌زووری، هانم ده‌دا پیونده‌ندیبه‌که‌ی روشنتر بکه‌مه‌وه. نیوبراو له‌نیو نامه‌عه‌ره‌بیبی و فارسیبه‌کانیدا، نامه‌بیکی یادگاری - به‌فارسیبی - هه‌یه و بو‌خوئی ئاوتنه‌بیکی رووناکیبی نوتنی نه‌وه پیونده‌ندیبه‌ناسک و به‌هیتزه‌یه.

نه‌م نامه‌یه‌ی - به‌وه‌رگرتیاری له‌لایین منه‌وه - بو‌کوردیبی نه‌مه‌یه (۲۷): (ساحتیب، جینگه‌ی هیوا، چونکی سه‌روچاوه‌ی دل‌سوزبی نه‌سلی کاری فره‌پاکیزه و له‌گه‌شتی پر‌کی‌شهی ده‌رووندا له‌نه‌ندازه‌به‌ده‌ر بنجی دا‌کوتاو، نه‌وه هه‌ر روزه‌ی میوه‌بیکی تازه‌پی گه‌بیشتووی راستیبی، هه‌رده‌مه و به‌ری نوبی دوستیبی به‌بار ده‌هینتی و نه‌وه‌ته‌گه‌بیشتیش به‌شاگولی گولستانانی ته‌ریقه‌ت، سه‌رووی بیستانانی حه‌قیقه‌ت، نه‌ستیره‌ی بورجی کام، گه‌وه‌ری دور‌ناسای سه‌روه‌ری، که‌شتیبی دانسقه‌ی نه‌پینیبی یه‌زدانیبی، دوری بی‌هاوتای ده‌ریای عیرفانی سوحنانبی، مه‌له‌وانی چاپوکی هیدایه‌ت، ده‌نگی دین، حه‌زه‌تی قوتیبی عاریفان، گه‌وره‌ی خوداناسان: سه‌بید محه‌مه‌دی هیراتبی چینیبی که‌رسته‌کانی له‌رزه و له‌رزوکیب پیکه‌وه داوه، ته‌نافه‌کانی جودایی ته‌واو له‌بی‌ک پساندوو و پاکوئی داوه.

به‌ته‌رکی سه‌رشافی ده‌بینم، منیکی ده‌ولته‌خواز، به‌درتیرایی شه‌وگار و روزه‌گار - آناء

۲۶ - سه‌رچاوه‌ی پیشوو، ل ۱۳۴۰ - ۱۳۵۰.

۲۷ - نووسینه‌وه‌ی مه‌تنه‌ فارسیبه‌که‌ی نامه‌که‌م پی‌ویست نه‌زانیبی!.

۲۵ - بنوره سه‌رچاوه‌ی پیشوو، ل ۱۳۴۰ جینگه‌ی باسه‌ نه‌م شیعه‌ که دیاره‌ باسی (میر عوسمان) ده‌کا و گویا له‌ نه‌و میژوو‌ده‌دا کوژراوه - مردوو، له سه‌رچاوه‌کانی میژوو‌دا نیوی کوژرانی میری به‌نه‌و نیوو نه‌ها‌توو، به‌لام نه‌وه سه‌رچاوانه هه‌روه‌ها‌عه‌لیبه‌رده‌شانیبی نامازه‌ بو‌کوژرانی کوری عه‌بدوپرره‌حمان پاشا، (خالید) ده‌کن، من هه‌ست ده‌که‌م نه‌م شیعه‌ تیکه‌ل بووه!؟

اللیل و اطراف النهار - دهستی نزا و پاراندنه وه بۆ کام و سه رکه وتنی دین و دونیای ئیوهی ریزدار به ره و پرووی ده رگه ی به زدانی نافه رینکار به رز رابگرم و له هه ر بواریکدا خۆم له دهسته ی هۆگران دوور رانه گرم.

تا په یامه که ش ون نه بێ، ئەوه یێک دانه ته زییحی موزه مزه م که به زیاره تی دیباری هه ره مه یینی شه ریفه بین پیروژه بووه، هه ره ها بری زێرکه یێکی له خۆشه ویستانی «خوراسان» ناردبوویان بۆ خزمه تی سه یید و ئەویش بۆ پیروژی به منی چه په لێ ره وایتوو، له گه ل کلاویک که ده ستچنی خۆبیتی، بۆ پیروژی پیشکه شتانی ده که م! هیوام په سه ندیتانه که مایه ی خۆشیی ئەو ئازیزه شه. ئیدی قه لئه م له نگه، به ری نامه ته نگه و وه نه بێ باس و خواستیش نه مابێ، به لام بۆ گوێ فره بیژی لاله.

هیوام کام و خۆشیتانه، وه سه سه لامو وه ئیکرام (۲۸).

[ته واو]

ئهم نامه یه - وێرای په سه نه نیشان کراوه که ی- راستیی گه وره مان ده خاته دله وه که مه لا خالیدی مامۆستای «فیرگه ی عه بدورپه حمان پاشا» له نیو ریزی زانا و مامۆستا به نیویانگه کانی پاشای نیوبراو، پاشایی که وێرای ئازایی و نیویانگی، مه به ستی گیان و ره فنجی شانی سه ره به ستی خوازی، هۆشی زانسته په ره رانه ی، گو ی راپیئل و دۆستی با به تی ئە ده بیی کوردیی - له به یت و داستان، هه لبه ست و شیعر و په خشان ی هه ر زمانیک - بووه! هیچ به دووریش نازنرێ که خولیای هه لکه وتنی با به تی کوردییی ئە وتۆش بووبێ، با به ته کانی «ئیسلام» به کوردیی بیینی و پروویشی له مه لا خالیدی مامۆستا - زانا نه نابێ، یان ئە م مه لا - زانایه خۆی هه ستی به کرده وه یێکی ئە وتۆ نه کردبێ تا له لای پاشا و له نیو ریزی خه لکدا پتر قه در گران بێ!! ئە گه ر وا نه بێ و زه بری ئە و له رزه ی ورپابوونه وه ی قۆناغی فه رمانپه وایی پاشای نیوبراو توندوتیژ نه بووبێ، داخۆ چۆن دوا ی مردنی پاشا - به شه ش سا ل - با به تیک ئایین: (عه قیده ی ئیسلام) و به شیوه ی «په خشان» ی کوردیی

۲۸- بنۆره: (جیگه ی نامازه یه: ئەو سه یید محمه د هیراتییه ی نیوی بر دووه هه ر ئە و که سه یه که هاتوو به دوویدا و بر دوویتی بۆ هیندوستان. له لاییک دیه وه جیگه ییتی هه ر زوو بلیم، ئە م پێوه ندیه ده ی دوا ی ته ریه ت و هه رگرتن و گه رانه وه ی مه لا خالید نه قشه ندیی، پرووی له تیک چوون کرد به راده یی - نامه ی خۆی به لگه یی و با سه که ش له ژبان نامه یدا روونتر کراوه ته وه - عه بدورپه حمان پاشا نه به رابه ری و نه به نه خۆشی قاییل بووه!

ولاتی به به ی لی هه لده که وی که که سیکی دی پیش نه که وتوووه.

ئهو با سه خۆی و - له جیگه ی خۆشیدا روونتر ده بیته وه - وینه ی به لگه ی دی، ییکجار دلنیا م ده که ن بلیم، قۆناغی باس کراو، به راستیی بنجی ورپابوونه وه ی له هۆش و بییری خه لکدا به جو ریکی ئە وتۆ پته و دا کوتا وه که ته نانه ت پشته و پشته نه وه کانی گرتۆ ته وه.

منداله کانی رۆژگاری فه رمانپه وایی (عه بدورپه حمان پاشا)، شاعیره هه لکه وتوووه به رزه کانی دوارۆژ، (نالیی: ۱۷۹۷-۱۸۵۵ ز)، (سالم: ۱۸۰۵-۱۸۶۵ ز) که دوو ئە ستیره گه شه و دلداری خاک و خۆل و ئاو وه وه و زمان و ئە ده ب، ئازادی گه لی کوردی ولاتی به به ن، وینه به لگه ی زیندووی میژووی ئە ده بن.

با دوورتر پرۆم و با به ته که به دوا وینه یێکی دانسقه ی زه بری له رزه ی ورپابوونه وه ی پشته و پشت مۆر بکه م که تا وی پریشکی له پریشکی خۆر ناسکتر، تیژتر و گه رمتره... بنۆره: مندالی له پشتی بابیدا بووه و هه رگیز قۆناغی، (عه بدورپه حمان پاشا) ی نه دیتوووه، ته نانه ت له رۆژگاری فه رمانپه وایی (سلیمان پاشای کور ی عه بدورپه حمان پاشا) دا مندالیکی پینج شه ش سا له ی به ر حو جره بووه، ئا ئە م منداله گه وره و کامل بووه، یاد ی رۆژگاری (سلیمان پاشا) و «دارملوکی بابان» ی کردۆ ته وه، هۆش و بییری به جو ری گۆش کراوه، هاتوو گرتنه که ی به غدادی سا لی ۱۸۱۰ ز باس ده کات و بابی (سلیمان پاشا) یشی - بێ نیو هینانی - له ریزه ی (سلیمان پاشای گه وره) دانا وه... ئە و منداله - گه وره و کامل بووه، شاعیری گه وره و بیرو زمان تیژی کورد: (شیخ ره زای تاله بانایی) (۲۹) ه که له شیعه ناسرا وه که یدا ده لی:

به زه ره بیی حه مله یه به غدادی ته سخیر کرد و تیی هه لدا

سوله یمانی زه مان، راستت ده وی باوکی سلیمان بوو!

۲۹- شیخ ره زا له سا لی ۱۹۱۰ ز. دا گیانی سپار دووه و له به غداد دا نیژا وه.

هرچه نده نيونيشان و بابه تى كتيبه كه سنورى لى كۆلينه ووه مى پتوه دياره، به لام ده بيمم بۆ گه شهى بىرى خوينده وار- هينديكى دى پړوم و تارمايى هيندى پرسىارى ماقول پره و پتمه وه.

۱/۴- دواړوژى ولات

مردنى عهبدوپرهمان پاشاى آزا و به هيز و به نيوانگ - ته مە نيشى نيشانه نه كراوه و پيم وه به هه له په نجا سالييدا بووه - سه ره تاي وهرچه راندى ميرنشينى به كه و ولات ته كه بو به ره نو شوستى و ناكامى. له لاييكه وه هه دوو دهوله تى عوسمانى و ئيرانى قاجاره كان ددانيان لى تيژ و پيلان و په لاماريان گهرمتر كرد. له لاييكى ديه وه ئه و بيكيه تيبه لى له نيوان (عهبدوپرهمان پاشا) و براكانيدا هه بوو، دواى خو لى له نيوان كورپه كاني خويدا، رايته لى پساو كورپه كاني - وپراى ناموزا و ميمله كانيان - شه رى برا كورپان ده كرد و هه ر بيكه يان به پشتيوانى عوسمانى يان ئيرانى به كان پاشقولى خويناوى له وى دى ده گرت. په تاي «پشانه وه» ش، نا ئاسووده يى، مال ويرانى و كاول بوون، په ك كه و تنى ژينى بازارگاني و كشت و كيتل كردن، خوينده وار بيش روزه پوژ باربان گرانت ر ده بوو. له سه ره كه لايكى ئه م باره كار ه ساتاويه ش و له ماوه دى چاره كه سه ده بيكي دى دواى (عهبدوپرهمان پاشا) دا ئه وى هه ره قازانجى كرديج هه دوو دوژمن: عوسمانى و ئيرانى بوون كه له نيوان سالانى ۱۲۳۸-۱۲۶۳ ك/ ۱۸۲۲-۱۸۴۵ ز. دا به دوو په يمانامه ناسراو، «په يمانى ئه رزه رومى بيكه م و دووه م» بۆ خو يان ريك ده كه وتن و فه ريان ده بىنى و ميرنشينى به به و ولات ته كه و گه له داماو ه كه ش له به ر بيك هه لده وشا و نابوت و په رت و بلاو و برسى و ئاواره ده بوو. برايانى (عهبدوپرهمان پاشا)، عهبدالله، ئه حمه د، عومهر، ههروه ها كوراني مه حمود، عوسمان، سليمان، حه سه ن، عه زيز و كوراني ئه مانيش هه موو - له گه ل ناموزا ميمله كان - كه سى ان جل ه و يان پى نه گى رايه وه تا سه رته نجام له ۱۸۴۹ ز. دا ميرنشينه كه رما و هه رچيى ئه و پاشايانه و نه وه يان هه به كوژران يان كه و تنه ئيرانه وه، يان زوره يان - به خاو و خيرانه وه - راپيچى ئه سته نبول كران و نه هيلرا سه ر به ولات ته كه دا بكه نه وه و له غه ربى به تيدا كوچر بوونه وه.

۲/۴- دواړوژى ئه دهب

سه رده مى (عهبدوپرهمان پاشا) ي باس كراو كه هه ره زه برى كار بگه رى بنج داكوتانى

ورباوونه وه بوو. رووداو و كاره كار ه ساته كاني چاره كه سه ده كه دى دواى خو يشى بى گومان هينده تال و دژوار بووه كه ته نانه ت - شىخ مارف گوته نى - (۳۰) چراى خو بندنى كه و توت ته كزبى و رووى له كوژانه وه كرووه، له لاييكه وه هوشى نيشتمانى و نه ته وه دى بوژانده وه و كورپه لى كى ژير و دل سوژ و خوينده وار هه لكه و تون و له ئاستى ئه م هه موو په لاماره دى دا گى ركران و ئه م هه موو خو ينه و مال ويرانى به دا ته قيونه ته وه و به هه ست و قه ل ه م و ده نكيكى ئه ده بى نارازى به وه خو يان نواندووه و به تايبه تى (شىعر) يان چرپوه و ده ره ده رى، ئاواره بوونى ولاتان، زمانى لال نه كرووه، (مسته فا به گى كوردى، نالى، سالم، شىخ حسينى قازى، حاجى قادرى كوچى، شىخ رهاى تاله بانى و هتد...) ئه مانه

۳- له گه نجينه ماموستا (شىخ محمده دى خال) وه كومه لى نامه دى عه ره بى زمانى (شىخ مارفى نودى به رنجه يى) م وهرگرتووه كه - وه كو باس كرد هه رگيز خو و كاكه ئه حمه دى كورپى نامه يان به كورديى نه نووسيوه - ئامازه بۆ شكستى بارى خو يندن و كاول بوونى فتره گه كان و كه م بوونه دى شاگردان ده كات. ئه م نامه عه ره بى به - خو و ميژوى هيج نامه بيكى نه نووسيوه - كه به ليكدا نه وه دى خو م له سالى ۱۸۳۴ ز. دا بۆ والى به عدادى عوسمانى، (عه لى رها پاشا) دى نووسيوه، ئه و راستى به مان بۆ روون ده كاته وه! من نواندى مه تنه عه ره بى به كه دى نامه كه پى ويست نابىم، ئه مه كه رتيكى كوردي به يتى من كرووم: (بۆ حه زره تى والى باژيرى سه لام - به عداد / كه مال - و اى نه زمى كاروبارى ده وله تى چاك و خو يشى له روزه گارى ژيندا بۆ تايىنى ئىسلام كارامه و چاك بى. و اى له هه لى مه رگدا كوچى به ئىمانه وه بى. و اى خو و له ترسى به خت و سزاي دوو دلئى و سزاي مالى توله بيا رى. و اى له روزه شه هاده تدا به شى له مالى سه رفراز بيدا نه مرى بى كه هه ر بيكه له ئه م دوعايانه له بۆ ئه وانى خه ون ده بىن، خو شه و بى ستره له زير گرتنى زه وى! ئه و جا، سه بى ده كاني به رنجه يى له مه مله كه تى باباندا، به ر له چه ند سه ده بى به كه وه، له پيچ سه د ساله وه، گوندى زورى ان، نيشته نى و خو شترين بار و ژينيان هه بووه و به پى فه رمانه كاني شه ر، توانا كاروبارى ان هه لسو و رانده وه. ئه وه ته دى شاي عه جه م و سه ربازه كاني شيعه رافيزه كان ئه م مه مله كه تى ان دا گى ر كرووه، كاروبارى دنيا و دين شى واوه. له گونده كاندا كوچ و كوچوونه نه ماوه كه گونده كان هه موو ئاوه دان بوون، كه چى ئه و روه سه ره و ژيرن، خو بندنش له قوتا بخانه كاني ئه م باژيرده - سليمانى / كه مال - په كى كه و توه و كه سى له شاگردان تيدا نه ماوه له برى كى كه م به ته ولاوه. فتره گه كاني ئيمه ش پتر له حه فتا شاگرديان تيدا هه بوو، كه چى ئه و روه كه م تر له دى تيدا هه به و ر ژوره كاني فتره گه كاني شمان ويران، هه ر بۆ بيكا ئيمه دى گه له سه بى به رنجه يى برى ارمان دا به خاو و خيرانه وه، به نو كه ر و دو ستمانه وه به ره و مه مله كه تى ئه فه نديان - والى / كه مال - كوچ بكه بن... هتدا!) بنوره: كتيى: ئه ده بى نامه نووسى كورديى - كه مال ره نووف محمده د، يان (باقة دراسات كورديه) م، (دووه م چاوه نوچى چاپه).

بیتک به دواى بیتکدا و تا دواى رمانى میرنشینی به بهش له زمان نه که وتون.

سه رده می وربابوونه که خوئی و سه رده می نوشوستیی، به تاییه تیش که کۆمه لانیکی خه لکیی زۆر، چ به هۆی گرانیی باری سیاسی و ئابوری و کۆمه لایی و، چ به هۆی نه خوشیی و شه و ئاژاوه وه «سلیمانیی» ان چۆل ده کرد، کاریکی نه وتۆی کرد خه لکه ره سه نه که ی باژی ره که مینیتته وه که شیوه زمانه که ی خوئی پپاریزی و له ئه ولایشیه وه به زه بری کاریگری رووداوه تاله کان، هه ره ها مردنی زانا و مامۆستا کان یان کۆچ کردنیان، هه موو کاریکیان گیترا ئه م شیوه زمانه ی (به به) روو بکاته ئه م شیوه یه ی که نیسته باوه له هه لیکدا له ئه و بۆشاییه دا و به زه بری گۆرینی ژینی سیاسی و رۆشنیری، «شیوه زمانی گۆران» یش پتر سه ری به زکرده وه و گۆری گرتته وه، به تاییه تی که شاعیریکی وه ک (مه وله ویی- مه عدووم) و هاوتایان دهنگیان زولال و شان به شانیه شیوه زمانه که ی (به به- سلیمانیی) ئه ده بی کوردیان رهنگین ده کرد (۳۱).

۳/۴- ئاره زووی خه لک- دوا رۆژی هونه ره کانی ئه ده ب

دلنیام خوینده وار له باسه کانی رابردوو دا ئه گهر ته واو ئه م باسه ی نه چیتیبی، بۆنی کردوه. من ده مه وی پتر دلنیای بکه م که گه لی کورد به گشتیی چونکی په ره رده ی سروشتییکی سه خت، ولاتیکی جوان و ناسک، زمانیکی سازگار و شیرینه، چونکی هه میشه له هه لئس و کهوت و گه ران و دوو چاری پلاری قه ده ر و تیری ژه راوی دوژمان بووه، به شی زۆری خوینده واری و زانستی به رنه که وتوه، ناچار بووه سه رپیتیا نه - به لام ورد و جوان- چ هه ستییکی هه یه، له قالبی هه لبه ست- به يتدا بیهۆنیتته وه و به سه ر زارانه وه له ئه م نه وه بیکا به دیاری بۆ نه وه کانی دی. له به رامبه ریشیه وه، ده سته ی هه لپژارده ی خاوه ندی (ئه ده بی نو سراو) که کاری ده ستووری خویندنی ئیسلامی و زمانی عه ره بیی و فارسیی و چۆته خویندیه وه و خه لکی ره شوکیی به ته نئ گۆی راپیتلیان بوون، ئه مانه ش ئاره زووی «نه زم- هه لبه ست» و «هۆنراو- شیعر» یان هه بووه و به ره به ره ناچار

۳۱- ده بیت گه ری (ئه ده بی گه ل) یش فه رامۆش نه کړئ که به رو بوومی درێژیه هه بووه. بۆ وینه (به یتی: شه ریفی هه مه وه ند) که محه مده توفیق وردیی له کتیبی «فۆکلۆری کوردیی- ۲، به غداد ۱۹۶۵) دا بلاوی کردۆته وه له مه ر ئه و که سه و - گۆیا کۆری ژنیکیی دی عه بدو پرچه مان پاشا بوو- له گه ل سلیمان پاشای کۆری عه بدو پرچه مان پاشا به شه ر هاتوه و داوا ی ته ختی میراتیی کردوه، به لام له شه ریکیی سه خت و له گردی سه یواندا، سه ری دانا و به شیریی برا که ی په ری!

پردیکیان له نیو خوین و ئه واندا دروست کرد. چونکی با به ته کانی زانسته کانی به «هه لبه ست و هۆنراو» روون نابنه وه و ئه وان بۆ خویشیان که به زمانه کانی دی شاره زاییان هه یه و به کوردیی پتی ویستیان نه بووه، ئه وه تی گه یاندنی خه لکی ئاساییان بی بهش کرد. به ئه م رۆشنا بییه ش پتی ویستیان به (په خشان) ی کوردیی نه بوو، په خشان بی ناز مایه وه که فه رمان په واکانیی - ده سه لاتداره کان- بی ناز تریان کرد.

ئاره زووی خه لکیی، هه ردوو به شی خوینده وار و نه خوینده وار به ئه م جوړه ماوه ته وه تا به ره به ره، پتی ویستی کۆمه ل و پیتشکه وتنی رۆژگار و مه رامی چینی هه لپژارده ی خوینده وار، ورده ورده باری هه لکه وتنی «په خشان» ی ئاسانتر کرد.

له ولاتی به به دا که هه موو باریکمان نواند - گوتیشمان زمان ده سه لاتی ئاین و فه رمان په وایی ولات ده یچه سپین و په واجی به هیتز ده کات- باره که ئه وه مایه وه هه تا قۆناغیکیی وربابوونه وه رووی دا و له راپیتله دا مه لاییکیی توانا و زانای وه ک (مه لا- مه ولانا خالید) هه لکه وت و له به ر پتی ویستی خوئی وه ک رابه ریکیی - رپیا زیکیی - ئایینی و گه یاندنی په یامی خوداناسیی به خه لکیکی زۆر و گرد کردنه و یان له خوئی، توخنی هونه ری «په خشان» ی کوردیی که وت و ئه م (عه قیده ی ئیسلام- عه قیده ی کوردیی) هی گه لاله کرد و نووسییه وه که له سی سه ره وه خیری بۆ تی گه ییشتی خه لکیی، ئه ده بی کوردیی، خویشی دایه وه.

هه رچه نده باری سیاسی چ باری که سی خوئی و ولاتی به بهش جیگیر و هیتور نه بوو، خوئی ولاته که ی چۆل کرد و سه رته نجام غه ربیاتیی هه لپژارد، جاریکی دی نه چۆوه سه ر ئه و جوړه هونه ره ی ئه ده ب، ئه وه یادگاره که ی جیگه ی خوئی کردوه و له ئه م ده ست و ئه و ده سته وه، له ئه م نه وه بۆ ئه ویی دی ده په رپیه وه و کاری له که سانی دیش کرد لاسایی هونه ره که ی بکه نه وه. ئه وه بوو، دوا ی ئه م کاره، (شیخ حسینی قازی: ۱۸۰۰ - ۱۸۷۵ ز) کۆری ولاتی به به، په خشان و هه لبه سته ی به کاربرد بۆ هه لکه وتنی با به تی له داییک بوونی پیغمه ری ئیسلام و نیوی لی نا (مه ولوودنامه ی کوردیی) (۳۲)

۳۲- به پیتی گه لئ سه رچاوه ی میتزووی: ده ستووری (مه ولوود) خویندن له نیو کورددا و به تاییه تی له رۆژگاری (موزه ففه روددین کۆکه بریی) له هه ولپه ره وه هه لکه وتوه! مه ولوودنامه که ییشی سالی ۱۹۳۵ چاپ کراوه له لاییکیی دیه وه - وه ک با سم کرد- میتزووی مه ولوودنامه ی کوردیی و نووسییه به شیوه ی کورمانجیی باکوور، پیتشکه وتوتره.

بهره بهره‌ش نرخى هونه‌ره که له لای خه‌لکى گه‌وره‌تر و تامى شیرینتر بوو، به‌رادیی - ویرای زه‌برى یمانى فه‌رمان‌ره‌وایی به‌به و ژیرماله‌بوونی ولاته‌که له‌لایین تورکانه‌وه - خه‌لکه خوینده‌واره‌که کهم کهمه له نامه نووسینشدا به‌کاربان برد و (مه‌وله‌ویى - مه‌عدووم) ی زانا و شاعیر به‌پیتچووه شیوه‌زمانى «تاوه‌گۆزى» خۆبه‌وه سه‌ره‌قه‌له‌میتكى (نامه‌نووسینى) پیتوه ده‌ره‌که‌وتووه (۳۳)، تا خه‌لکانىكى ژیر و خوینده‌وار و موسلمانى راست و کوردی دلسۆز له سه‌ره‌تای سه‌ده‌ی بیستدا: وه‌ک قازى پینجوتین (مه‌لا محه‌مه‌دى خواهه‌رزاد) نازایانه (ته‌فسیرى قرآن) ی پیرۆزى به‌کوردی نواندووه که له سالى ۱۹۱۴ز دا بیست جلدی ته‌فسیر کردووه و نیوی لى ناوه، (تذکار ایمان بو کۆمه‌لى کوردان - یادگارى ئیمان بو کۆمه‌لى کوردان) (۳۴).

ئهم ره‌فتاره له‌گه‌ل «په‌خشان» و له ولاتى به‌به‌دا - دیاریشه له ولاتى هه‌کارى و شیوه زمانى کورمانجى باکووردا زووتر کراوه - که وینه‌ی وربابوونه‌وه و ناره‌زووی خه‌لکه و ئه‌نجامى پى‌ویستى رۆژگاره، ره‌وتى خاو و بارى گران و کۆسپى زۆرى له‌به‌رده‌م بووه... بازارى گه‌رمى «هه‌لبه‌ست و هۆنراو - نه‌زم و شیعەر»، نه‌بوونى چاپ و پیتگه‌کانى بلا‌وبوونه‌وه‌ی خپرا، پشت نه‌گرتنى هیتدى زانا - وه‌ک کاکه ئه‌حمه‌دى شیخ - بو کوردی نووسین، ئه‌مانه و نه‌خوینده‌وارى زۆریه‌ی خه‌لکى هه‌موو به‌لگه‌ی راستین.

هه‌رچۆنى بى به‌بووژاندنه‌وه‌ی گیانى نه‌ته‌وه‌بییه‌وه - ده‌توانم بلایم له رۆژگارى عه‌بدورپه‌حمان پاشاوه - هونه‌رى په‌خشان و ناره‌زووی خه‌لکى ییکیان گرت و ده‌روازه‌کانى پروناکییان لى کرایه‌وه که هه‌رگیز کلتۆم نادرین!

۳۳- شیعرنامه به‌ر له په‌خشاننامه له‌نیوه‌ده‌بى گه‌ل و ئه‌ده‌بى نووسراوى کورددا زووتر هه‌لکه‌وتووه. ئهم سه‌ره‌قه‌له‌مانه‌ی (مه‌وله‌ویى) له په‌راوتى شیعردا بو شاعیرى کورد (ئه‌حمه‌د به‌گى کۆماسى) دا هاتوون که چوار جار نووسینى:

- ۱- تا‌قه‌ت خۆ نایى! خالۆ، فه‌رمووده بوند کاغه‌ز بنووسمه په‌نجه - گونده / که‌مال - یان له گره‌وه نزیکتره!! ئه‌رى خاک وه‌سه‌رم به‌و خاس نزیکه. له گره تا په‌نجه، رۆژه پیتگه ئه‌ست. نازانم چ بنووسم؟ دهرم دووباره بوو گه‌شه‌وه؟ یاخوا خۆم له کاغه‌ز زووتر برۆمه‌وه، ناخ!
- ۲- به‌خودا ئه‌گه‌ر ئینساف بوئ، به‌شه‌که‌ی قیامه‌تیچت به‌سه، به‌شه‌رتى له‌گه‌ل «زه‌هاویى» وه‌پیتکۆه بخوتین! کاکه به‌مه‌رگى تو جارى تر که‌س ناویژئ!
- ۳- ناخ خۆم له کویم بوئ بخوینم.
- ۴- قافلە‌ی به‌هارییه، ها خاسى بخوتنه! ئامان هه‌ی داد! (بنۆره: محه‌مه‌د عه‌لى قه‌ره‌داخى - شارۆپیتک له باخچه‌ی ئه‌ده‌بى مه‌وله‌وى، گۆقارى کۆزى زانیاری کورد، به‌رگ ۶، به‌غداد ۱۹۷۸، ل ۲۵۴).

۳۴- ده‌ست‌نوسه‌کانى ئهم باب‌ته له کتیبخانه‌ی ئه‌وقافى سلیمانیدا پارێزاون و دیومن. مخابن - له‌گه‌ل هه‌گبه ون بووه‌که‌م ژماره‌ییم لى ون بووه. مه‌لا محه‌مه‌دى پیاوچاک له پیتشه‌کیى کاره‌که‌یدا ده‌لئ: [ئهم به‌نده‌ی که ئموونه‌ی بى چاره‌ی کهم عیلمییه که مه‌علومه به محه‌مه‌دى خوا هه‌رزادى پینجوتینى و جورته‌تى کرده سه‌ر ئهم کتیه‌ عه‌زیمه که ته‌فسیرى (قرآن) ی که‌ریمه به زمانى کوردی، له‌به‌ر ئه‌مه بوو که چاویم پى‌که‌وت ته‌فسیرى به فارسى و تورکیى و هیندیى و سائیرى زبانی جیا‌جیاش کراوه، وه به‌زبانى کوردی نه‌بووه، دلم مه‌یلی چووه سه‌ر ته‌فسیر کردنى به زبانی کوردی «تا قه‌ومى کوردانیش ره‌سم و ناویکیان بى... هتد». / به‌ده‌ستکاری ریتنوسه‌وه].

(توبزان، ركنى اسلامى پيڻجن. ركن اولى كلمه شهادته، [اشهد]: از شهادى ددم
[ان لا اله الا الله]، كونين تو معبودى...

هه تا كۆتايى، السلام على من اتبع الهدى^(۳).)

هه والى زۆر و نووسراو به دهسته وه هه ن بهره بهره - بى له كاك نه حمه دى شىخ و پشت
نه گرتنى دانانى به كوردى كه نامى خوښى به لگه به - تا سه دهى بيست زانا و ماموستا
و شاعير و نووسهران به هه لبه ست و په خشانه وه خه ربكى بلا و كرده وهى بوون. به لام وه كو
دياره زووتر له كورمانجى باكووردا ده ركه وتووه و درهنگتر له كورمانجى باشوور - به به دا،
ئه وه كاره كهى مه لا خاليد - مه ولانا ييكه مه بۆ ره و اج پى دانى له ئه م شيوه زمانه دا كه
ته نانه ت دواى - كارى گه رى - خوښى، كه سانى دى به هه مان شيوه زمان و
به «هه لبه ست» وه هه ره و اجيان پى داوه، پيرۆز رايانگرتووه.

عه قیده هه لبه ستراوه كهى (سه ميع) نيو كه روونوس كرده وهى له ۱۳۱۴ ك -
۱۸۹۶ ز. دا به، وینه ييكى روونه و ده شى زووتر دانرايى. ئيدى گه ليكى دى و به شيوه
زمانه كانان و له ئيره و ئه ويدا هه لكه وتوون، بيري خه لك و ئه ده دى كورديان گه ش
كردۆته وه! ئه ميسته به ده بيان (عه قیده ئيمان) و (مه ولودنامه) به هه لبه ست و
په خشانه وه كه وتوونه ته روو، به لام له ئه و كۆزانه كۆنتر نين^(۴).

۳- دۆستم عه بدورره قيب يوسف له نامه ييكى سالى ۱۹۸۴ د، ئه م باسه ي بۆ كردم كه پتر روونى
ده كاته وه، عه قیده كه سيانزه لاپه ره به و له «مه كته به تودد پراسات ئه لوليا - مکتبه الدراسات العليا،
بغداد» دا هه به. (شىخ عوسمان پۆرى) ش زاناييكى ئايين و هه لكه وتووى سه دهى نۆزده بووه.
گۆره كهى له ژير گومه زيكدا به له پشت باژيري «ته توان» ي سه ره كه نارى خۆرئاواى ده رباچه و ان -
قه زاي بدليس له كوردستانى باكووردا.

۴- له گشت شيوه زمانه كاندا و به تايبه تى له كورمانجى باكوور و كورمانجى باشووردا «!!»: موكرى،
به به - سليمانى، سۆران! مخابن ده رفه تى ريز كردنبايم نيبه ئه گه رچى هه واليانم له بهر دهسته.

به اشى سيبه م

۱- عه قیده ئيمان - دانان و نووسينى له نيو كورددا

عه قیده ئيمان - ئيسلام، نيو و باه تى به خو وه يتى و پى ويستى به روون كرده وه به
نيبه، شتى كه هه ره گرنگ و شايانى باس بى ئه وه به؛ خۆى وه ك زانستىكى ئيسلامى،
باه تى خو يندن و قه در گران بووه و هه ره له گه ل هه لكه وتنى ئايينى ئيسلام، عه ره به كان،
ئه و جا دواتر عه جه م و تورك و هينديبه موسلمانه كان، هه ره ها كورديش بيكجار
بايخيان پى داوه و پيرۆزه ريانگرتووه و ليبيان نووسيوه و بلاويان كردۆته وه.

له نيو گه لى كوردا و (ئه ده بى نووسراو) يدا، ميژووى - به به لگه ي راسته وه - هيندى
له به رده سه، ئه م يادگارانه ده ينون.

شاعير و زاناي كورد (ئه حمه دى خانى: ۱۶۵۰ - ۱۷۰۶ ز) به شيوه هه لبه ست و
به كورمانجى باكوور (عه قیده ئيمان - ئيسلام) ي داناه و ئه و پۆش چاپ كراوى
دياره!^(۱) ماموستا و زانا: (مه لا - مه ولانا خاليدى شاره زوورى نه قشه ندى: ۱۷۷۹ -
۱۸۲۶ ز) به شيوه په خشانى كورمانجى باشوور - نيوه ند: به به، سليمانى: (عه قیده
ئيمان - عه قیده كوردى) داناه و بلاوه.

زانا و شاعير - لايينگيرى ريبازى نه قشه به ندى - (مه وله ويى - مه عدووم: ۱۸۰۷ -
۱۸۸۳ ز) به شيوه هه لبه ست و به شيوه زمانى گۆران دوو جار، جارى به نيوى (العقيدة
المرضية) و، جارى به نيوى (عه قیده ئيمان) وه هه مان باه تى داناه و به رچاويش
كه وتوون^(۲).

شىخ عوسمانى پۆرى به شيوه په خشان و كورمانجى باكووره وه له ۲۹ ي ره مه زانى
۱۲۷۳ ك - ۱۸۵۶، ۱۸۵۷ ز. دا (عه قیده ئيمان) ي داناه. سه ره تا و كۆتايى،
به رپنووسى خو وهى ئه مه به:

۱- سالى ۱۹۱۸ ز له ئه سه نه نيولدا چاپ كراوه.

۲- بيكه م سالى ۱۹۳۴ و دووم سالى ۱۹۷۷ چاپ كراون.

۱/۲- لی کۆلینه وهی ژینی

خالید - کوری جافی شاره زوور^(۱) - کوری ئەحمەد کوری حسینه. دەبیژری له بابەوه چۆتەوه سەر پیاوچاکی ناسراو (پیر میکاییلی شەش ئەنگوست)^(۲)، له دایه وه - نیوی چەند جۆرە - گۆیا ریشە ی دەچیتەوه سەر پیاوچاکی ناسراو (پیر خدری شاهۆی)^(۳).

رۆژی دووشەممە مانگی کوحەرپەرەمی ۱۹۳ک - مانگی کانوونی دووهمی ۱۷۷۹ز له ئاوی «زەردیاوا» دا، قەرەداخی سەر بە باژیری «قەلاچوالان - سلیمانی» ی مەلبەندی بە بەدا هاتۆتە دنیاوه^(۴).

سەرەتای ژینی خۆیندنی، چوونە بەر فیرگەبیکە که (قرآن) ی خەتم کردووه. هەر وهه «المحرر» ی ئیمامی شافعیی له «فیقهی شافعیی» و «المتن الزنجانی» له بابەتی سەرفدا، هەر وهه شتیکی له ریزماندا خۆیندووه^(۵).

پیش خۆناسین - بالتق بوون - بالا دەست بووه له دانانی پەخشان و هەلبەست و شیعی فارسییدا^(۶). دواتر خولیا گەشت بووه بۆ زانست وەرگرتن و فیربوون. چووه بۆ «زەهاو» و «حەلوان» و لەلای زاناکانیاندا: «شرح الکمال علی متن الشافیة - ئیبنو لحاجیب» ی خۆیندووه^(۷). ئەوجا گەر اووه بۆ سلیمانی و له ئیرەدا و لای زانای گهوره (شیخ عەبدولکەرمی بەرزنجەیی) بابەتی «شرح الکمال علی متن الکافیة - ئیبنو لحاجیب» ی خۆیندووه^(۸). هەر وهه له لای زانای گهوره (محەممەد سألحی تەرەماریی) شتیکی له بابەتی «شرح الجامی» له مەر هەردوو زانستی نەقلیی و عەقلیی خۆیندووه^(۹). هەر وهه له لای زانایان (شیخ ئیبراهیمی بیارەیی) له بابەتی «فی الادب والوضع من وسائله» و هیندیکی له زانستی «مەنتیق» خۆیندووه^(۱۰). هەر وهه له لای زانایان (شیخ عەبدوورەحیمی بەرزنجەیی)^(۱۱) برای شیخ عەبدولکەرمی و له لای (شیخ عەبداللهی خەریانیی) ش خۆیندوویتی^(۱۲).

خالید - فەقی - له ئەوه بەدواوه جاریکی دی ئارەزووی گەشت کردن و زانست وەرگرتنی بووه. له سەرەتای سالی ۱۲۱۱ک - ۱۷۹۶ز. دا^(۱۳) رووی کردۆتە «کۆیج» و «هەری» و دەورووبەریان و لەلای زانا (مهلا عەبدوورەحیمی زیارەتیی) ی ناسراو به (مهلا زاده)

(* چونکه بابەتی پەرۆزەکان زۆر درێژن ناچار خستمنە دوا لاپەرەکانی باسەکه وه.

بابەتی (شرح الجلال علی تهذیب المنطق) ی بە پەرۆزەوه خۆیندووه^(۱۴). هەر وهه له لای زانای توانا (مهلا محەممەدی بالەکیی - ئیبنوئادەم)^(۱۵) یش خۆیندوویتی. ئەوجا هاتۆتە بۆ «کۆیج» و کن زانا (مهلا عەبدوورەحمانی جەلیی) که له ئەوه لەدا نەخۆش بووه و مردووه^(۱۶). ئیدی گەر اووه بۆ سلیمانی و دەورووبەری و لەلای زانا (مهلا محەممودی غەزایی) بابەتی «شرح الشمسیة فی علم المنطق» و «المطول فی علم البلاغة» ی خۆیندووه^(۱۷). ئەوجا رووی کردۆتە بەغداد و بابەتی «مختصر المنهی فی الاصول» ی تیدا خۆیندووه^(۱۸). ئەوجا گەر اووه بۆ سلیمانی و بە فیرگەکانیدا سوور اووه وهه. هەر چه نده له چاو مامۆستاکانیدا تەمەنی کهم بووه، بەلام زبەرک و لی هاتوو، زمان پاراو بووه و چ بابەتیکی زانستی وهک «تحفة - ئیبنو لحو جەر» و «تفسیر ئەلبەیزاوی» و زانستهکانی دی لی گیر نەبووه. دەنگی داوه تەوه بەراده بی (ئیبیراهیم پاشای ئەحمەد پاشای بەه)^(۱۹) تکای لی کردووه له فیرگەکانیدا مامۆستایی بکا بەلام ئەویکی خولیا زانست و هەلامی داوه تەوه که هیشتا شایستە ی ئەو پایە داربە نییه^(۲۰). ئەوجا له سەرەتای سالی ۱۲۱۳ک - ۱۷۹۸ز. دا رووی کردۆتە باژیری «سنه» و دەورووبەری و زانستهکانی «بیرکاری، ئەندازە، گەردوونناسیی و ئوسترلاب، حیکەم» ی له لای زانا (شیخ محەممەد قەسیمی سنهیی) خۆیندووه^(۲۱). ئەوجا له سالی ۱۲۱۳ک - ۱۷۹۸ز. دا گەر اووه تەوه بۆ سلیمانی و دوای روودانی پەتای پشانەوهی نیو سلیمانی که مامۆستا کهی شیخ عەبدولکەرمی بەرزنجەیی پین مردووه و له فیرگە (مزگهوتی عەبدوورەحمان پاشا) له جیگە ی ئەو مامۆستایەدا بووه بە مامۆستا^(۲۲). له ئەم هەله شهوه خەریکی دەر ز گوتنەوه و بلاوکردنەوهی زانست، هەر وهه کاری نووسینی خۆی بووه هەتا له دەورووبەری مانگەکانی زیلقه عیدە - پەمەزانی سالی ۱۲۲۰ک - ۱۸۰۵ز. دا بەرپێگە «مووش، دیار بە کر، رها، حەلب، شام» دا رووی کردۆتە «مەککه» بۆ حج کردن. له چوون و هاتنەوهیشدا - بەرپێگە حەجدا - له باژیری «شام» دا بە دیداری زانای گهوره، (شیخ محەممەد کوزبەری)^(۲۳) گەشتوووه و بابەتی «حەدییس» ی له لا خۆیندووه و ئیجازەیشی لی وەرگرتووه. هەر وهه شاگردی ئەو زانایه، زانا (شیخ مستەفا کوردیی)^(۲۴) ئیجازە ی «تەریقەتی قادری» پین داوه.

رێگە ی هاتنەوهی هیندە ی رێگە ی حەجی بردووه^(۲۵) و له سەرەتای سالی ۱۲۲۱ک - ۱۸۰۶ز گەشتۆتەوه سلیمانی. دەستی کردۆتەوه بە مامۆستایی، بەلام خولیا و چاوەنۆری دەلیلی بووه - گۆیا - بیککی دی بۆ لای که له توافی که عەبه و دەمی حج کردندا بیککی پیتی

گوتووه: (فهتھی تو له ئیراها دا نییه و له هیندوستاندا یه. چاوه نوێر بیه، ناماژت بۆ دئی!!) (۲۶). سهرئه نجام له ئهو ولا تهوه - بیکه که - (۲۷) هاتووه بۆ سلیمانیی و به حاجیی مه لا خالییدی گوتووه: (رابهر و زانا بیککی هه بیه و ته ریفه تهی نه قشبه ندییه، سا وهره هاوه لیت بکه م بۆ گه بیشتن به خزمه تی له باژیری جیهان ناباددا. من ناماژم وهر گرتووه که بۆ ئهو نیازت بگه بیته ئه وئ!!).

مه لا خالیید - گۆیا - زۆر دلئی روون بۆ تهوه و دهستی له مامۆستایی هه لگرتووه و له گه ل ئهو که سه و له سه ره تای مانگی موچه پرهمی ۱۲۲۴ ک - ۱۸۰۹ ز. دا (۲۸)، سلیمانیی به جی هیشتووه و به ریکگی ئیراندا (۲۹) چووه بۆ هیندوستان... به باژیری کانی «رهی، تاران، به ستام، فهرقان، سه منان، نیساپوور، تووس، مه شهه د، هیرات، کهنده هار، کابول، بیشاوور، لاهوور» دا رۆیشتووه و له ریکه دا چاوی به گه لی زانا که وتووه و کو بۆ تهوه و دیده نیی چه ند مه زاریکی پیاوچا کانی کردووه هه تا گه یشتو ته باژیری «جیهان ناباد» (۳۰). ئیدی له لای «پیره که - شیکه که» ی چۆته گۆشه ی خزمه تگوزاری و کۆشش و زیکره وه که پینج مانگیکی بردووه (۳۱) تا بووه به ئه هلی «حوزوور» و «موشاهه ده» و پیره که مزده ی پین داوه و ئیجازه ی رابه ری و خه لیفاتیی ته واوی له پینج ته ریفه تی (۳۲) «نه قشبه ندیی، قادری، سه هره وه ردیی، کوره وی، چه شتی» دا خه لات کردووه. ههروه ها ئیجازه ی به گیره نه وه ی هه رچی «حه دیس» و «ته فسیر» و «ته سه ووف» و «ئه حزاب» و «ئه ورا» هه یه، پین داوه. له ئهو هه لانه شدا (شیخ عه بدولعه زیزی حه نه فیی نه قشبه ندیی کوری ده لیوالله ی حه نه فیی نه قشبه ندیی) ئیجازه یی که له مه ر (روایات الصحاح) و هیندیک له «ئه حزاب» پین داوه. ئه وجا که سالیکی ته واو نه کردبوو (۳۳) پیره که ی فه رمانی داوه بگه رپه ته وه نیشتمانی تا ده ست بکات به رابه ری و په روه ده کردنی ته ریفه تخواز. پیره که ی نزیکه ی چوار میلئ هاوه لئ به ری کردنی بووه، ئه وجا که گه یشتو ته به نده ری له به نده ره کانی هیندوستان، به ریکگی ده ریادا که په نجا رۆژیککی بردووه، گه یشتو ته به نده ری «مه سقه ت» و له ئه ویشه وه به ره و باژیری کانی ئیران (۳۴) «شیراز، یه زد، ئیسفه هان، هه مه دان، سه نه» دا هاتو ته وه بۆ سلیمانیی که ریکه وتی سالی ۱۲۲۶ ک - ۱۸۱۱ ز بووه و گه وه پیاوان، زانا یان، خه لکیکی زۆر به ره و پیری چوون و گه رم و گو ر پشوازیان لی کردووه (۳۵)! ماویکی کورت ماوه ته وه ئه وجا به ناماژ بیککی (پیره) که ی رووی کردو ته وه باژیری به غداد و له گۆشه ی «ته کییه ی غه وس - شیخ عه بدولقادری گیلانی» دا حه واوه ته وه و دهستی به «ته ریفه ت - ریباز» نوئیی کردووه. دوا ی پینج مانگی (دهمه و

کوئایی سالی ۱۲۲۶ ک - ۱۸۱۱ ز) گه راوه ته وه بۆ سلیمانیی و خه ریککی ریبازنوئیی و کاری زانسته نه ی له زانسته کانی (نادیار و دیار - باطین و ظاهر) دا بووه (۳۶).

له ئه م ده مه وه رووداوی، گۆیا ناکۆکیی مه ولانا خالیید و شیخ ماری نوئییی رابه ری ریبازی «قادری» هه لکه وتووه به راده یی له لای فه رمانه وایی ولاتی به به - عه بدو وره حمان پاشا / که مال - قسه ی خراوه ته پال گۆیا داوا ی ویلا یه ت ده کات!! سه ره نه نجام له بیکه م چاره کی سالی ۱۲۲۸ ک - ۱۸۱۳ ز. دا زویر و تو راور، رووی کردو ته وه به غداد و له «فیرگی ئه لئه حسائییه» ی ناسراو به «ته کییه ی خالییدی» دا جیکیر بووه که ئه وئ ده می والیی به غداد (سه عید پاشای کوری سلیمان که هیا) فه رمانه و بووه و گه لی ریزی گرتووه و له ئاستی ناکۆکییه که دا، لایینگری بووه و له سه ری کردو ته وه (۳۷).

ئه وه وه هه تا سالی ۱۲۳۲ ک - ۱۸۱۶ ز ماوه ته وه و ئه وئ ده می مه حموود پاشای کوری عه بدو وره حمان پاشای فه رمانه وای به به، هاتووه بۆ به غدا و تکای گه رانه وه ی لی کردووه بۆ سلیمانیی (۳۸) و له پاره ی حه لالی خۆی، مزگه وت و خانه قای بۆ دروست کردووه و خه رجیی خۆی و مورید و شاگردانی گرتو ته خۆی و گوند و جوگه ی - وه قف کردووه - بۆ برپوه ته وه (۳۹) ئیدی هاتو ته وه و دهستی به رینمایی و فیرکردنی زانست کردووه، به لام سه ره له نوئ زویر بووه و بۆ دووم جار، له ۲۰ ی ته شیرینی بیکه می ۱۸۲۰ ز. دا (۱۲) ی موچه پرهمی ۱۲۳۶ ک) رووی کردو ته وه به غداد و «ته کییه ی خالییدییه». نامه کانی خۆی به لگه ن که له ئه و ماوه به دا دیده نیی کوئسته نه کانی سلیمانیی کردووه و - موریدانی - مه حموود پاشای به به و براکانی کۆششیان کردووه و بیگیر نه وه بۆ سلیمانیی، به لام نیازه که یان بی ئه نجام بووه (۴۰).

له سالی ۱۲۳۸ ک - ۱۸۲۲ ز. دا «به غداد» یشی چۆل کردووه و «شام» ی هه لئێژاردووه بۆ حه وانه وه (۴۱). له ئه ویدا به ده ستووری جارانیه وه ره فتاری کردووه، دوا ی ماوه ی بیکیش چووه دیده نیی بۆ «قودس» و، ئه وجا سه ره له نوئ چۆته وه بۆ حه ج و هاتو ته وه بۆ شام. شه وی هه ینی ۱۳ / ۱۴ ی ذیقعه عیده ی ۱۲۴۲ ک - ۱۸۲۷ / ۶ / ۷ ز، به په تای «رشانه وه» مردووه و له به رزاییه کانی چیای «قاسیبوون - ته ل ئه لئوور» دا ئه سپارده ی خاک کراوه (۴۲).

مه لا - مه ولانا خالییدی شاره زووریی نه قشه به ندیی که گه لی نیوناسی دی وه ک (ئه بولبه ها زیبا ئوددین زبلجه ناحه یین - أبو البهاء ذی الجناحین) (۴۳) ی به سه ردا دا پراوه، گه لی لایینگر و خه لیفه ی هه بووه که وینه ی زانا و نووسه ره گه وره کانی هاوه ده نگ و ریبازی

ثمهن(٤٤).

- فهو بهكر محمدهد حنهفبى نهلهحسائىبى. (خاوهند كتيبى: النشر الوردي باخبار مولانا خالد النقشبندى الكردى).

- ئىبراهيم فهسبح حهدهرىبى. (خاوهندى كتيبى المجد التالدى فى مناقب الشيخ مولانا خالد، ههروهها كتيبى: عنوان المجد).

- نهى سهنا سهبيد مهحمود تالوسبى، (خاوهندى كتيبى الفيض الوارد على مرثية مولانا خالد. ههروهها نزهة الالباب وغرائب الاغتراب. ههروهها: مسك الازمر فى علماء القرن الثالث عشر. ههروهها: نشوة الشمول- نشوة المدام).

- سهبيد ئيسماعييل عومهر غهزهبى عاميربى- موفتبى ديمهشق.

- محمدهد نهسهده ساحيب- برازاي (خاوهند كتيبى: بغية الواحد- ههروهها: الفيوضات الخاليدية، ههروهها: جمع القلائد ومجمع الشوارد فى فرائد حضرة مولانا خالد. ههروهها: نور الهداية والعرفان).

- شيخ محمدهد نهمين عابدين- موفتبى شام، (خاوهند كتيبى: سل الحسام الهندي لنصرة مولانا خالد النقشبندى).

- شيخ محمدهد نهمين- موفتبى حيلله، (خاوهند كتيبى: القول الصواب برد ماسمى بتحرير الخطاب).

- محمدهد سليمان حنهفبى بهغدادبى، (خاوهند كتيبى: الحديقة الندية فى اداب الطريقة النقشبندية والبهجة الخالدية).

- شيخ محمدهد رهخاوبى، (خاوهند كتيبى: الانوار القدسية فى مناقب السادة النقشبندية).

- شيخ محمدهد عهبدالله مستهفا خاشى، خاوهند كتيبى (البهجة السنوية فى آداب الطريقة العلية الخاليدية النقشبندية. ههروهها: السعادة الابدية فيما جاء بالنقشبندية).

- مهلا حاميدى بيارهيبى شارهزوربى- كورد، (خاوهند كتيبى: رياض المشتاقين/ فارسبى!).

- شيخ حسين نهحمدهد دووسهرىبى، (خاوهند كتيبى: الاساور المجسدية فى المآثر الخالدية. ههروهها: الرحمة الهابطة فى ذكر اسم الذات والرابطة).

- شيخ داود سليمان جهرجيس نهلعانى نهلبهغدادبى، (خاوهند كتيبى: مسلي الواجد ومثير التواجد فى تشطير مرثية مولانا خالد).

- شيخ عهبدولمهجيد محمدهد نهلخانى، (خاوهند كتيبى: الحدائق الوردية فى حقائق أجلاء النقشبندية).

- سهبيد عهبدولفهتتاح نهلهدههمى- ناسراو به واعيز، (خاوهند كتيبى: البهجة الحلبية فى المشايخ النقشبندية).

- عوسمان كورى سهنهده نهلواثيلى نهلبهسرى، (خاوهند كتيبى: أصفى الموارد فى سلسال احوال الامام خالد. ههروهها: مطالع السعود).

زانا -شاعير و ميژوونوس- عوسمان ئيبنوسهنهده، له ريزى ئيمامى غهزالبى و ئيبنولوقربى دايناوه و شيعرىكى زورى بهسهدا ههلهداوه. بو وينه دهله(٤٥):

فيا (قرداغ) إفخر فانك مطلع
لبدر تسامى عن وجود مناظر
ومعدن عرفان سما بعارف
أويد لم تدرك بأعمال خاطر
فدع عنك ما قال الحواسد إنما
هو الغوث كم غاث النهى بالمواطر
إذا أخذته نشأة الذكر خالد
لدى السكر رضوى كل سام و سامر
أبان لنا نهج السلوك فاصبحت
مناهجه تهدى لأسنى الذخائر
فلم يبق فى بيدائه غير مهتد
ولم يبق فى ظلماته غير سائر
رياض التقى لولاه روض زهرا
لما كن فى ذا العصر ذات أزاهر
تخبرنا منه العلوم بانه
هو البحر لولا انه غير زاجر

زاناي گهوره و بهنيوانگى عيراق نهى سهنا سهبيد مهحمود نهلتالوسبى -شاگردى بووه- لى گوتووه كه كهسيكى هاوتاي نهديتووه. دواى ستايشيكي زوريش شيعرى

به سهردا هه لداوه. ده لى (٤٦):

الامام الجليل غوث البرايا
غيثها المرتجى ندى احسانه
ذو سجايا مثل الرياض سقاها
وابل القطر من ندى هتسانه
بحر جود له جداول عشر
في يديه تدفقت من بنانه
سار في الخافقين ذكر علاه
وعلا قدره على كيوانه
فائض العلم عن روية فكر
كاد يجلو سر القضا بعيانه
ثابت الذهن كم خفايا علوم
قد جلاها بالكشف عن برهانه
فهو كشاف مشكلات معان
جل الفاظها بديع بيانه.

ئه ديبى ديمه شقى شىخ موساى سيباعى له ١٢٣٩ك. دا، شيعرى به سهردا هه لداوه و
تبيدا ده لى (٤٧):

هو خالد في التمكين عارف وقته
ملجأ الرجال بحضرة الاطلاق
النقشبندى الكامل البحر الذي
لذوي الهدى والحب اضحى الساق
هو ذو الحقائق والمعارف والهدى
عين الزمان حديقة الاحداق
بدر المطالع جامع العرفان إذ
يعلوه نور الفضل بالاذواق
شمس بدت للعارفين واشرقت
بدمشق فهو الطيب الاعراق

ههروهها شىخ شاهين عه تتار، شيعرى به سهردا هه لداوه و ده لى (٤٨):

ان الغرام مقرة في خالد
وشعاعه ضاء على العشاق
كالشمس تغرب عند عين ظمان
واذا بدت عمت على الآفاق
صدر المحامد جمعت بكامله
فاثارها بمحاسن الاخلاق

شىخ محهمد عابدينيش بو كوجى مالتاوايى مه لا- مه ولانا خاليد قه سيده ييكي جوانى
داناوه، تبيدا ده لى (٤٩):

أي ركن من الشريعة مالا
فرأيناه قد أمال الجبال
مد رزنا باوحد العصر علما
وبهاء وبهجة وكمالا
واجتبهاداً وطاعة وصفاء
وسخاء وعفة ونوالا
هو بحر العلوم شرقاً وغرباً
ويميناً وقبلة وشمالا
هو قطب عليه دارت رحى العر
فان وهو الفريد قالا وحالا
هو شيخ السلوك من نال هدياً
من سناه فقد تزكى فعالا
ولعثمان ذي الحياء وذو النو
رين صح انتسابه واجلاله
دأبه نشر حكمة وعلوم
كم به من بعد تقرب حالا
تعاد النجوم اتباعه في
كل قطر به صفوا أعمالا
كم من خليفة زاد قريبا
وأمتطى في التقى مقاماً وتعالا

قد أجاب الاله لما دعاه
ولدار النعيم دام إنتقالا
فبكت العيون دمعاً غزيراً
فكان العيونُ أصبحت ثكالا
خالد لُقْطَب انْ يَزَلْ فَهْدَاهُ
خالداً في الأنام ليس مزالا
ما سرى في الضمير ذكراً خفي
وإرتضاهُ سبحانه وتعالى

له نیتو دهیان شاعیر و دهیان قه سیده دیدا، شاعیر محمدهد جه داد سیاپوش (؟)
به قه سیده بیکی به رزه که نه بیلسه ناء مه حمود نالووسی روونی کردوته وه-
لاواندنه و بیکی بو کردوه. دهلی (۵۰):

لباذخ هذا الفضل لقبك الوری
بحق ضياء الدين والاسم خالد
ومن أجل ذا كنية ثم أبو البها
بهذا صفت للسالکین الوارد
أحباء يراعي في الرثاء وإنني
الجواد ولا يُرقي لما أنا واجد
بكاك بعين الرفق كل موحّد
لأنك فرد في الكرامة واحد
ولما هويت الحق قلت مؤرخا

هو للقاء الحق في القدس خالد / ۱۲۴۲هـ

نیویانگی مه لا- مه ولانا خالید و ریبازی، به پوشنایی نامه کانی خو و دهیان
سه چاوهی باوه پئی کراو، دهیسه لمینن که نه ک هه ره له کوردستاندا (۵۱) به لکو له
نهسته نبولئی پیته ختی دهوله تی عوسمانییه وه هه تتا: به غداد، به سره، نه حسا، شام،
قودس، مه دینه، مه ککه، میسر، مه غریب، ته نانته هه تا له که فکاسیادا (۵۲) دهنگی
داوه ته وه؛ دهیان خه لیفه، سه دان ته کییه، هه زاران مورید- لایینگری هه بووه به وه زیر و
پاشا و میرزاده و زاناه (۵۳).

کلودیوس جیمس ریچ Rich ی گهشتقانی ئینگلیز که دیده نیی «سلیمانیی» کردوه، له
یاداشتی رۆژی ۲۴/۷/۱۸۲۰ز. د- ۱۲ی رهمه زانی ۱۲۳۵ک، ده گپریته وه:
(موسلمانیتی خوداپه رستی گه وره له سلیمانیدا هه یه و نیوی شیخ خالیده. کوردان
پتیا نهنگه له «حه زه تی مه ولانا» ی که متر پئی بلین، گفتریشی ده خه نه ریزه ی
«حه دیس- حدیث» وه. له هه موو شوینتیکی جودا جودای تورکیا و ولاتانی عه ره بدا دوانزه
هه زار لایینگری هه یه. کوردان هه موو به «وه لیبی» ده زانن و زوریان قسه کان له ریزه ی
فه رمایشته کانی په یامبه ریان پیغه مبه ریان داناوه (!).

عوسمان به گ- کوری عه بدورپه حمان پاشا / که مال- بو منی گپریه وه که خو و پاشا-
مه حمود پاشای برای، هه روه ها نزیکه ی هه موو سه رداره کانی کورد لایینگری
نه ون / ته واو (۵۴).

ماموستای میژوونوسان عه بیاسی عه ززای - زور به مه ولانا وه خه ریک بووه و لیتی
نوسیه- ده لی: (له سنوری نه و رۆژگارانیه دهوله تی عوسمانیی پان و به ریندا،
لایینگریه کانی مه ولانا خالید له ماوه بیکی که مدا خو دا له بیست هه زار کهس) (۵۵).

خاوه ندی: (الانوار القدسیة) قسه ی له نه و رۆژگاره ی مه ولانا و پاشتر کردوه و ده لی:
(خه لیفه و لایینگریه کانی خزیان داوه له سه ده زار کهس پتر!) (۵۶).

له مه ر شتیه ی نوسراوه: (پیاوتیکی بالابه رز، چوارشانه، سپیکه له و روومه ت ئال،
چاوو مووره ش، برۆ پان، ریشدارتیکی هیتور و جوان. جلوه رگ پوشته و بی دارده ست و
ته یله سان بووه!) (۵۷).

۲/۲- دانراوه کانی: عه ره بیی- فارسیی- کوردیی

۱۲/۲- سه رده می مه لاییتی- ماموستایی

۱/۱- تعلیقات علی حاشیه عبدالحکیم السیالکوتی علی الخیالی فی علم الکلام
(یان) حاشیه علی الخیالی فی العقائد. (چاپ کراوی نهسته نبول: ۱۳۰۷ک-
۱۸۸۹ر).

۲/۱- جلاء الاکدار والسيف البتار بالصلوة علی النبي المختار.

۳/۱- حاشیه علی جمع الفوائد من جامع الاصول وجمع الزوائد. (دانراوه که خو، شیخ
محمدهد ئیبنو سلیمان مه غریبی دایناوه!).

٤/١- حاشية على نهاية الرملي في الفقه الشافعي الى باب الجمعة.

٥/١- ديوان شعر مولانا (يان) ديوان بلاغتحوان مولانا الشيخ مجدد طريق نقشبندي ضياء الدين خالد قدس سره العزيز (چاپ كراوى تهسته نبوول: ١٢٦٠ك- ١٨٤٤ز، ههروهه ها سالي ١٩٧٧ز. شيعره كانى عه ره بيبى، فارسى، كوردى شيوه «گۆران» ن).

٦/١- شرح أطباق الذهب لجارالله الزمخشري (فارسي).

٧/١- شرح العقائد العضدية في علم الكلام.

٨/١- شرح لمقامات الحريرى.

٩/١- فرائد الفوائد (يان) شرحه على حديث الايمان (فارسي).

١٠/١- الفوائد الضيائية (يان) حاشية على السيلالكوتي لحاشية عبدالغفور اللاري على شرح العارف الجامي على كافية ابن الحاجب في علم النحو. (سه د و سى په ره ي له سالي ١٢٥٩ك- ١٨٤٤ز. دا چاپ كراوى تهسته نبووله).

٢/٢- سهرده مى رابه ريبى.

١/٢- جالية الاكدار في تقلبات الامصار

٢/٢- رسالة في اثبات الرابطة (سالانى ١٨٤٠ز، ١٨٩٢ز چند جاري له «قازان» و تهسته نبوول» دا چاپ كراوه).

٣/٢- رسالة في اداب الذكر.

٤/٢- رسالة في اداب العبارات.

٥/٢- رسالة في اداب المرید مع شيخه (سالي ١٨٩٥ز له رووسايدا چاپ كراوه).

٦/٢- رسالة في طريقة (سالي ١٢٦٢ك- ١٨٤٥ز له ميسردا چاپ كراوه، تهوجا كراويشه به توركيى).

٧/٢- العقد الجوهري في الفرق بين كسبي الماتريدي و الاشعري. (سالي ١٣٠١ك- ١٨٨٣ز له به غداددا چاپ كراوه).

٨/٢- عقيده ئيمان- عقيده كوردى. (دهستنوسى هه ره كوئى ريكه وتى: ٢٤ى موحه پرده مى ١٢٣٤ك- ١٨١٩/٣/٢٠ز. به له ١٩٨١ز. دا وینه يتيكى ١٨٧٧ز بلاو كرايه وه. هه ره وینه ي كوئى ته مه يه له ته م كتيبه دا).

پهراوتزه كانى مه ولانا خاليد:

١- بو خوتيو بردن و له سه ر نووسينى، بنوره: بغيه الواحد- ص ١٧٣. ٢٤٥ / الرقعه ٤٤، ٨٤. ههروهه ها: يادى مهردان- ج ١، ٢٥١ / نامه فارسي، ژ ١١٤.

تاريخيكي جاف: هوزيكي كورده واري زيندووه. له كوئزه وه له چند تيره و به ريكي كوچه ري نيو كوردستاني باشور- نيوه ند پيك هاتووه و هينديكيان نيويان ماوه و هينديكي زيندووه. ته وانه زوره يان- له ته مه سه ده يه دا- نيسته نيى و جيگير بوون و تاك و ته رايشيان به مالاته وه گه رميان و كوستان ده كه ن. كوئى له زه هاو و سته و بابان و ساپلاخدا ده هاتن و ده ريون و هينديكيان له نيوياندا جيگير بوون. جاف، يتيكه مين جار له به لگه نامه يتيكا نيوى ده ركه وتي له (به يمانه مى زه هاو: ١١ى موحه پرده مى ١٠٤٩ك- كانوونى دووه مى ١٦٣٩ز) دايه. جاف، له گه له لق و بو يى گه و ره و بچووك پيك هاتووه، تيره ي «ميكايلي» يتيكيكه له لقه گه و ره كانى و ته ميش چند په ليكي هه يه و «تاليى به گيى- عه ليى به گيى» يتيكيانه و (مه لا- مه ولانا خاليد) و (تاليى) شاعير به ره بين (بنوره: العشائر الكردية- ص ٤٧، ٢٨). جاف، له ته مه ني به به- باباندا، به تاييه تى له دوا نيو سه ده ياندا ناسراو بوو، خزما يتيكى، هاريكار بيان هه بوو، دواى به به خو يان و پيوه ندييان له گه ل ده و له تى عوسمانى- توركي دا گير كره ري سلتماني- هه بوو، ده سه لاتيان گرت. مه حمود پاشاى جاف لييان هه لگه رايه وه و دوايى داناشت. له دوايى يتيكه م جه نكي گيتيه وه، ده سه يتيكيان هاريكارى ئينگليز و ده سه يتيكيان پشتيوانى حوكمدار- مه ليكي كوردستان، حه فيد زاده مه حمود بوون. ته و خانه دانه «هه له بجه» نشين بوون و له شه سه ته كانى سه ده ي رابردووه زوره يان چولييان كرد، كه وتنه سلتمانيى و به غداد وه. له نيويان جافدا و بنه ماله ي «هه له بجه» دا، برايان، تايير به گ و ته حمه د موختار جاف شاعيرانى ديار بوون. عاديله خانى دا يكيان سياه ستمدار بوو، نيشانى «بهادر» ي له لايين برتانيا وه پيپرا. ته ميسته زوريان خو يان دا وه ته خو ينده واريى و بازرگانى. كوردستان نشينه كانيشيان- گوند نشينه كان- خه ريكي كشت و كتلن. تاريخيكي شاه زوور: نيويجه يتيكى فراوانه له كوردستاني نيوه ندا. ميژوونوس (شه مسه ددين ساميى) ي تورك له (قاموس ته لئه علام) دا ده لئى: سنوورى شاه زوور له خو رئاوايه وه روويارى ديجه ليه، خو رئاواي باكووريش باژيري موسله. باشووريشى نيويجه ي هه كارييه. خو ره لاتيش سنوورى ئيرانه. خو رئاواي باشووريشى، چياي حومرينه.

ياقوتى حه مه ويى ده لئيت: له هه ريمي چواره دايه. ديريابي حه فتا پله يه و سى يتيكه. پانيى به ري سى و حوت پله و سى چاره كه. هه ريميكي فره چياي نيوان هه وليتر و هه مه دانه. دانيشتووه كانى ته م شو تانه هه موو كوردن. مسه سه عمه ر بن موه له له ته لئه ديپ ده لئى: شاه زوور باژير و گوندانه. ناوييه كه ي له ته م هه له دا «نيم از راي» پى ده بيتزن و له ده شتانيدياه. خه لكه كه ي توندوتير و جه ره زه ن. خو يان به هيتز ده كه ن و مالنجان ده پارitzen. ته ستوورى شووره ي باژيره كه هه شت گه زه. زوره ي مي ره كانى خو يين. ولا ته كه يان هه واره گه ي شه ست هه زار ماله كوردى جو ر به جو رى هوزه كانى:

گه لالی، باسیانی، حه کیمی، سۆلییه. کشت و کیتلی زۆره، خه لکه که ی له بهر و بوومی دهشته کانیان دهخۆن. له نزیك ئەم باژێرهوه چیا یێ ههیه «شه مران- شه میران» ی نێوه. له خۆرئاواییهوه چیا یێکی دی ههیه «زهلم» ی نێوه. له شاره زووردا باژێرێکی دی ههیه «شیز» ی پێ ده بێژن و گۆمێکی تیدا ههله دقۆلێ و دهرواته دهروه. ئەم باژێره، دارای کوری دارا دروستی کردوه. ئەسکه ندر پیتی نهوێرا. پیتوه ندیشی ههتا خانه قین کشاوه. (بنۆره: الشیخ معروف، ص ۹-۱۰). ئەم ههوالانه ی سه ده ی چواره می کۆچی، یادی دوا ژۆمان پێ دهکهنه وه که زۆر دهبا. من له بری درێژکردنی، (به لگه یێکی دهستنووس و به نرخ) یاد دهکهنه وه که له گۆقاریکی ۱۹۸۴ دا بلاوه. به لگه که یاداشتی خانه دانێکی ئایینه روهری نێو شاره زووره و له سه ر لاپه ره کانی (قرآن) یێکی پیرۆزدا، وه چه دوا ی وه چه نووسراوه ته وه. یێکه میان که با پیره گه و ره ی هه مووانه و له سالی ۲۵۸ ک- ۱ ئۆقمه بری ۱۳۳ ز. دا له ده ره وه ی شاره زووره هه تا ته نێوه وه و له سالی ۵۴۰ ک- ۳۰ ی ئه پرلی ۱۱۵۰ ز، له باژێری «خورمال» ی ئیسته وه ئەم ههوالانه ی نووسیوه: (باژێری «خورماد» نێو له ئەوه وه هه تا ته وه: پاشایی هه بووه نێوی «ماد» بووه. قه لایێکی سه ختی دروست کردوه و نیوی «خۆز» ی تاقه کوری لێ ناوه. هه ردوو نێوه له یێکدراوه که ی باب و کور به «روز- پۆژ» و به کارهینانی زۆریش وشه که ی داتاشیی بۆ «شه ره زوری کوری ماد»! به رۆشنایی ئەو به لگه دهستنووسه ش روونه که «خۆرماد» هه ر «دزدان» و «خورمال» ی ئیسته ته، بگره من ده لێم ئەم وشه ی «هه واران» ه ی ئیسته ریشه که ی هه ر بۆ «خۆرماد- خوراماد، خورامان، هورامان، هه واران» ی چیا و نێوچه ش ده گرتیه وه! شایانی باسه، ئیبنوخه له کانی میژوو نووس له (وه فییات لوله عیان- ج ۱، ل ۲۲) دا ده لێ: شاره زوور له لایین «زوور» ی کوری «زه هاک» وه دروست کراوه. له لایێکی دیه وه به لگه ی باس کراو، یاداشتی وه چه یێکی دی (محمه مد مه نسوور: ۱۷۷۰ ک- ۱۶ ی ئۆگۆستی ۱۳۶۷ ز) ده نوێنێ که به عه ره بیی وه ک پێشینه کانی نووسیویته: (ئیه راهیم ئەله سه ن له سالی ۵۳۰ ک- ۱۱ ئۆکتۆبری ۱۱۳۵ ز، له باژێری «خورماد» دا «عه نه بر» ی کیژه تاقانه ی «به در پاشای خۆرمادی لێ ماره کراوه و خۆشی بووه به راویژکاری کاروباری ئایینی ئەو پاشا زاده یه. دوا ی مردنی پاشاییش - ده وره بری ۵۵۱ ک، ۱۱۵۵ ز- عه نه بر خاتون بووه به شازنی خۆرماد که هه تا سالی ۵۶۴ ک- ۵ ی ئۆکتۆبری ۱۱۶۸ ز ژیاوه. له پاش مردنی شازن خۆی، «بیلال» ی کوره گه و ره ی بۆته پاشا). (بنۆره: محموود ئەحمه د محموود- حلقه مفقوده من تاریخ شهرزور أو مذکرات مجموعه علماء البلباسیین: گۆقاری کاروان- ۵، ۱۹۸۶. هه ولیر) جیگه ی باسه زۆره ی سه رچاوه کان و لێ کۆلینه وه کانی جاران، له مه ر ریشه ی نێوی «گولعه نه بر» که وتبوونه هه له وه. بۆ وینه گوتویهانه گۆیا ئەم نێوه ئەو هه بووه: (خورمال- خولمار- گولمار، گول عه نه بر) یان (گولعه نه بر- گرمال- خرمان) یان (گولعه نه بر کیژه جوویکی جوان بووه) و وشه که ییش «خورمار، خاکی ماره» یان «مالی رۆژه». راستیه که ی هه ره رای نیزیکیان ئەوه یه که گوتویته: (گولعه نه بر کیژیکی خانه دانی کوردان و سه رده می شازنی خورمال بووه) که ئەمه له کتییی (العراق الشمالي-

ص ۴۵۰) دا هه تا وه. (بۆ گه ری ئەم بیروایانه، بنۆره: اصول اسماء المدن- ج ۱، ص ۱۶۲). جیگه ی داخیشه، دوا ی راپه رینی ۱۹۹۱ ز، کور و کالێکی هونه ره روه ره دۆست، له نه شاره زاییه وه (نمایشی گولعه نه بر) یان نواندوه و کردیان به پیاویکی شۆره سوار و تیکه لێ سه رده می عوسانی و رووداوی ئەم رۆژگاره یان کرد. من زۆرم پێ پێ گران بوو، به یێک دوو که سیانم گوت: که چیی ناش له خه یالێ و ناشه وان له خه یالێ. راستیه که ی کرده ی هونه ریان له لایێک و نه شاره زایی میژوو ش نه گبه تیی رۆشنییری و سه ر لێ تیکه چوونه. خودا خراپتر نه دا! بیه مه وه سه ر باس و ده لێم: له دوا ی مردنی شازنه وه، خۆرماد وه کو بوو به «گولعه نه بر»، ئەم نێوه هه ر به ئەو شتیه وه له رۆژگاری «به به» دا به نێوچه ی خورمال و ده وره بری - به هه له بجه شه وه - نێوراه، نه ک به نێوی شاره زووره وه. له رۆژگاری به به دا «شاره زوور» م باس کردوه که کوئی گرتۆته وه، به لام دوا ی رمانی بابان و به ر له ریکه خستنی (هه ریمی مووسل)، نێویشانی «شاره زوور» به شتیه یێکی ره سمی درا به لیاکانی که رکوک و قه زاکانی که رکوک، هه ولیر، رانیه، رواندز، کۆسنجق، سه لاهییه - کفری. شاره زووری میژوو ییش - گولعه نه بر - وه کو قه زایی، به هه له بجه شه وه خرایه سه ر سلیمانیی، (بنۆره: تاریخی سلیمانیی - ل ۱۷). «گولعه نه بر» له ده ست چوو، قه زای هه له بجه ئاوه دانتر و «خورماد- خورمال» ه کۆنیش بوو به ئاوییه کی سه ر به هه له بجه که هه تا ئەو رۆش باری ئەو هه یه. به لام «شاره زوور» ی هه ره کۆن به ته لێن به ده شتێکی کشت و کیتلی ده وله مه ندی سه ر به ئاوی «عه ره ته» و ده وره بری ده ناسرێ. من پێشنیاز ده کم ئەم نێوه ی (خورمال) ه لایدرێ و (خورماد) ی لێ بندرته وه. نێوی (گولعه نه بر) ییش به سه ر قوتا بخانه یێکی کیژانی خۆرماد دا دا برن.

۲- بنۆره: الحدیقه الندیة - ص ۲۹، اصفی الموارد - ص ۲۳. ئەم دوا سه رچاوه یه ده شلێ: مه ولانا به نه سه ب عه ره به چونکی پیرمیکاییل - شه ش ئەنگوست - ده چیته وه سه ر عوسمانی کوری عه ففانی سیته م خه لیفه ی ئیسلام. نامه ی ماجستیر - نووسراو به عه ره بیی - له لاپه ره «۲» دا به رۆشنایی (سلیمان فاق به گ - تاریخ بغداد) وه رگێرانی له تورکییه وه بۆ عه ره بیی: موسی کاظم نورس ده لێ: بابی مه ولانا «ئه حمه د ئاغا» بووه. هه ره ها له لاپه ره «۲۷» دا ده شلێ، بابی مه ولانا له سه ره تا دا - مندایی مه ولانا / که مال - له به ر باری گوزه رانی سه ختی نبازی نه بووه پیتی بخوێنێ. جیگه ی باسه، هه رگیز چ سه رچاوه یێکی دی هاو رۆژگاری ژینی مه ولانا، باسی «ئاغایی» بابی مه ولانا یان نه کردوه. کتییی: الحدیقه الندیة، هه ره ها اصفی الموارد که سالانی ۱۳۲۲ و ۱۲۳۴ کۆچی دانراون و ژیننامه ی مه ولانا یان له (نوسراوی شاگردێکی مه ولانا وه) وه رگرتوه، ته نانه ت دانراوه کانی محمه مد ئەسه د ساحیبی برازیشی و که سانی دی، هه رگیز بابی مه ولانا یان به «ئاغایی» نیشان نه داوه. بێ ئەمانه هه مویشی، نامه کانی مه ولانا خۆی، هه رگیز نیشانه یێکی نه وتۆ ناوین!

۳- بنۆره سه رچاوه کان: الحدیقه الندیة: ص ۲۹. ۳۰ که پتر ده لێ: (پیر خدر فاتیمه) و اصفی الموارد - ص ۲۳ ده لێ: (دایکی مه ولانا عه له بییه) و یادی مه ردان - ج ۱، ل ۷، به نێوی (فاقه) ی ناشنا

کردووه. الانوار القدسيه- ص ۲۶۰ نيوى (فاتمه)ى بهكيژى تاقانهى مهولانا ئاشنا كردووه، بهلام نامهى ماجستير- ص ۸، دهلى «خاتو پيرۆز»ى نيو بووه گؤيا مهلا عارف نيوئىكى سهرشه قامبى سليتمانيى ئەم رۆژگارە ئەو نيوه دايكى مهولاناى پى زانبوه كه ههوكيژ سهرچاوتى نيوئىكى ئەوتۆيان نههيناهه و بړوا دهكم پيشهى راستيشى نهبى. جيگهى گوتنه سهرچاوه كونهكان نيوى «پير خدر»يان بى ناسنيوى «شاهۆبى» نواندووه كه له نيو كوردهواربيدا ههر به «پير خدرى شاهۆبى» ناسراوه.

۴- سهرچاوهكان: الحديقه النديه- ص ۳۰، اصفى الموارد- ص ۳. ئەم سهرچاوانه نزيكهى سالى ۱۱۹۰ك- ۱۷۷۶ز بۆ هاتنه دنباى مهولانا دهنوئىن، بهلام برازى خۆى له بهراوتوى، الحديقه النديه دا، ئەم ميژووهى به «۱۱۹۳ك» نواندووه گؤيا ئەمهى بهرۆشنايى وهسيه تنامهى مهولانا ليك داوهتوه و پتر روونى دهكاتوه، (بهگيژاندنهوى نوئزه فهرهزكانى سبى و پينج سالى تهمهنى كه وهسيه تى بۆ كردبوو! خويشى بهنجا سالى مانگييك و حهفته رۆژ كه زياوه و ئەوه دياره له ئەم ميژووهدا له دايك بووه!). بهئو رۆشناييه، سهرچاوهكانى دى: التعريف بمساجد، تاريخى سليمانى، الشيوخ معروف، يادى مهردان، سالى ۱۱۹۳ك دادهنيان، بهلام نامهى ماجستير- ص ۱۲، بهتهنى دهلى: (له پيكي لهخيوهتهكانى نيوان ههردو گوندى تهزهيت و نهفتى سهر بهقهردهاغ له دايك بووه!) ئەم گفتارهيشى له ئەم كلاو رۆژنهوه هاتووه گؤيا (براى مهولانا مهحمود ساحيب له ۱۱۹۷ك- ۱۷۸۲ز له گوندى نهفتى سهر بهزهردياوا) هاتوته دنباوه و له: الفيوظات الخالديه- ص ۴۹دا نووسراوه. راستيبهكهى ئەم پيتوانه پهسهند نيبه چونكى ئەگهر شوتنى مهولانا ديار نهبوويه دهشيا بهشوتنى له دايك بوونى براكهى بكهون، بهلام ههرچى سهرچاوه بى «قهردهاغ» دهنوئىن و باسى دهكهن و كهسيان نيوى گوندى «نهفتى» نههيناهه. بۆيىكا نيوى «قهردهاغ» يشيان هيناهه چونكه لهگهلهه لكهوتنى عوسمانى و تيكهلى و داگيركاربيان -ههتا لهسهردهمى فهمانهوايى بهبهشدا- نيوه كوردى بههسه نهكه: (زهردياوا)يان بهكار نهبردووه و ويرا نيوه ههره بههسه نه كوردى بههسه كه خۆى «كاردوخ» يان «كارد-ناخ/ عهردى كاردو- ولاتى كاردو- كورد»ى پيش ئيسلاميان كوتير كردوه. «نهفتى»ش گونديكه كه سهر بهزهردياوايه. بنۆره: اصول اسماء المدن- ص ۲۷۱-۲۷۳.

۵- بنۆره: الحديقه النديه- ص ۳۱، اصفى الموارد- ص ۲۷. ئەم دوو سهرچاويه تا دهگاته: التعريف بمساجد، الشيوخ معروف، تاريخى سليتمانيى، يادى مهردان نيوى مامۆستاكانى «قهردهاغ»يان نههيناهه، بهلام نامهى ماجستير- ص ۱۵ دهگيژيتهوه گؤيا. (له ماله بابيدا فبرى خوتندن بووه). له لاپهه ۲۶دا دهسلتى گؤيا (بابى مامۆستاي بووه و قرانى له لا خهتم كردووه). هيچ سهرچاوه بى، ههتا پيىكه سهرچاوه: الحديقه النديه- مهولانا باسى خۆى بۆ شاگردهكهى كردووه- قسهى ئەوتۆيان نهكردووه كه ئەم نامه به له لاپهه ۲۷يشدا نيوى «شيخ له تيفى قهردهاخى»ش دهبا گؤيا. مامۆستاي بووه!!

۶- بنۆره: الحديقه النديه- ص ۳۰، اصفى الموارد- ص ۲۸ كه هيچيان باسى برهه ميكي كوردى

مهولانا نهكردوه.

۷ سهرچاوهكان نيوى مامۆستاكانى ئەم ههلهيان نههيناهه.

۸- بنۆره: اصفى الموارد- ص ۲۹، الحديقه النديه- ص ۳۰ و هاوتايان.

شَيْخْ عَهْبُولْكَهْرِيْمْ بَهْرَنْجَهِي كِيَه؟

كورى ئەبيلقاسم كورى حهسهنى بهرنجهييه، كتيبى «حلية البشر- ج ۳، ص ۷۵۴ له نيوهينانى شيخ تههاى كورى شيخ عهبدووره سولتى كورى بايه زييدى شافيعى موسه وييدا دهلى ئەم زانايه له لاي عهبدوولكهريم و عهبدووره حيمي كوراني ئەبيلقاسم كورى حهسهنى بهرنجهيى خوتندوتى!» خاوهندى: علماؤنا- ص ۳۱۲ دهلى: كورى شيخ قاسم كورى شيخ حسين كورى شيخ بايه زييد كورى شيخ ئيسماعيل كورى شيخ بابا ره سولتى بهرنجهييه. مامۆستا محمهد خال (مجلة المجمع العلمي العراقي- م ۵، س ۱۹۵۸، ص ۲۷هـ) دهلى: (له دهروبهى سالى ۱۱۴۰ك- ۱۷۲۷ز له گوندى بهرنجهى سهر به سليتمانييدا له دايك بووه، له سالى ۱۷۹۸ز به پهتاي رشانهوه كهى سليتمانيى مردووه و له ئەم گۆرستانه دا نيزراوه كه ئيستنه نيوى ههگرتهوه. مهولانا خاليد بهقهسيده پيكي فارسى بۆ كوچى مالتاوايى لاواوتهوه).

قهسيدهكهى مهولانا خاليد سالى مردنهكهى به ئەم شيوه راگرتووه:

بنى تاريخهم ربّ الرحيم

«كفاكم خالد دار النعيم = ۱۲۱۳ك»

بنۆره: يادى مهردان- ج ۱، ل ۵۹۵.

التعريف بمساجد- ص ۳۸ دهلى: (مهلا ئيبراهيمي بياره بى زانا، شاگردي بووه). ههتا ئيستنه ش ههوالى بهرهه مى دانراوى ئەم زانايه ئاشكرا نيبه كه دهسلاتى زانستى بنوينى بهلام قهدر و حورمه تى بهئهوه دا دياره، فيرگه- مرگهوتى عهبدووره حمان پاشاي بهبه ئەسپاردهى كراوى ئەم بووه. خاوهندى اصفى الموارد- ص ۲۹ ستايشيكي زۆرى كردووه و شيعرى بهسهردا ههلهداوه. بۆ ويته دهلى:

ولطف الذكا قويم القياس	وشريف نراه علماً عليا
فاتض الدر طيب الانفاس	سيروه علماً فألفوه بحراً
من بحوث تغنى عن النبراس	فبتحقيقه أبا ن محيا
إذا قيل من للمشكلات يحلها	أعاذل في الأكراد لم يك مثله
سقاها من الأفكار جوداً يطلها	إذا روضة الابحاث صوح نبتها
سريع الى جل المسائل حلها	يداوي كلوم المعضلات بفكرة
وإن كان سعداً بالخطوط يحلها	سما كل من خلفاه بدر البلدة
إذا قيل هل خريت فهم بدلها	أجل اولى التحقيق في حلبة

هتدد

مهلا محممه‌دی سألجی تهره‌مایی کئییه؟

هر هینده خاوه‌ندی حيلة البشر- ج ۳، ص ۱۳۰۴ به شیخ محممه‌د سألج کوردی شافیعیی نه‌شعهریی نیوی هیناوه و سه‌رچاوه‌ی دی به‌ره‌م و یادگاری نانوتین. (ته‌ره‌مار) یش گوندیکی لای تاوایی سورداشه! التعریف بمساجد- ص ۳۸ ده‌لئی: نیجازه‌ی مه‌لاییتی له سألج نه‌فه‌ندیی حه‌یده‌ریی وه‌رگرتووه. نامه‌ی ماجستییر- ص ۳۵ ده‌لئی: مه‌لا محممه‌د مه‌لا ره‌سول زه‌کیی شاگردی نه‌م زانایه بووه. بز مردنه‌که‌ی، حيلة البشر- ج ۳، ص ۱۳۰۴ ده‌بخاته سالی ۱۲۲۰ و هیندی!! به‌لام مه‌ولانا خالید که به‌قه‌سیدیکی فارسیی بز مه‌لا سألج نیوی- ههر نه‌ویشه- لاواوته‌وه، سالی مردنه‌که‌ی راگرتووه که یادی مه‌ردان، ج ۱، ل ۶۰۷ و په‌راویزی ۱، هه‌مان قه‌سیده و دوا نیوه دپیری قه‌سیده‌که‌ی به‌تیپه‌کانی نه‌بجه‌دی لیک داوه‌ته و به سالی ۱۲۰۵ک ده‌ژمیری. پیم وه‌یه راگرتنه‌که‌ی ناته‌واوه که له‌گه‌ل نیشاندانی لاوانده‌وه‌که‌ی مه‌ولانا خالید که بزئی گوتووه:

فرید دهر ملا صالح زاد
که تا بد داد علم و فضل میداد
روانش بود مرغ گلشن قدش
روان شد سوی نزهتگاه خودشاد
ستون علم و عمان معانی
همه استاذ هارا بود استاد
رقم زد خامه تاریخ وفاتش
(که از پا ان ستون علم افتاد)

نه‌م دواتاکه - گویا ده‌کاته ۱۲۰۵ - به‌ریزکردنی تیپه‌کانی سالی ۱۲۲۹ک - ۱۸۱۴ز ده‌گریته‌وه و به‌نه‌م شیوه‌یه:

$$\text{که} = \text{ک} / ۲۰ + \text{ه} / ۵ = ۲۵$$

$$\text{از} = \text{ا} / ۱ + \text{ز} / ۷ = ۸$$

$$\text{پا} = \text{پ} / ۲ + \text{آ} / ۱ = ۳$$

$$\text{آن} = \text{ا} / ۱ + \text{ن} / ۵ = ۵۱$$

$$\text{ستون} = \text{س} / ۶۰ + \text{ت} / ۴۰۰ + \text{و} / ۶ + \text{ن} / ۵۱۶ = ۵۱۶$$

$$\text{علم} = \text{ع} / ۷۰ + \text{ل} / ۳۰ + \text{م} / ۴۰ = ۱۴۰$$

$$\text{افتاد} = \text{ا} / ۱ + \text{ف} / ۸۰ + \text{ت} / ۴۰۰ + \text{د} / ۴۸۶ = ۴۸۶$$

خاوه‌ندی: اصفی الموارد- ۱۲۲۹ک ص ۳۰ قه‌سیده‌ییکی به‌سه‌ردا هه‌لداوه.

بز وینه ده‌لئی:

یا کاملاً خطب الكمال بفکره
الوقاد حتی کان من أربابه

شکراً لمن أولاك علماً لم يزل
يحياً الهدى بسحابه وأبائه
ادرکت بالتحريير للبحث الذري
ونظمت بالتقرير در سخابه
أقرأت خالدا الاجل المرتقى
شرفاً تُخال الشمس دون هضابه
وفتحت عين الفكر فيه فاتحاً
من وراد الاحسان مُرتجُ بابه
وبقيت مُفتخراً بأقراء امرئ
دين التقى هو إرتشاف حبابه
وكلت بالتوفيق طرفك ناظراً
من خالدٍ فضلاً على أضرابه.

۹- نه‌و دوو زانسته‌مان تاريف کردووه.

۱۰- بنوره: الحديقة الندية- ص ۳۰، اصفی الموارد- ص ۳۱، التعريف بمساجد- ص ۳۸، هامش ۱.

مه‌لا ئیبراهیمی بیاره‌یی کئییه؟

خاوه‌ندی، علماؤنا فی خدمه، ص ۲۴-۲۵، لئی گوتووه: کوری مه‌لا ئیسماعیلی ماموستای گوندی «بیاره»ی سه‌ر به‌ئاوایی «گولعه‌نیه‌ر- خورمال» بووه. له ۱۱۸۵ک- ۱۷۷۱ز له لاوییدا بز زانست فیتربوون گه‌شتی کردووه، له نه‌م هه‌له‌دا بابی مردووه. بز جینگه‌گرتنه‌وه‌ی بابی پتر خوتیندویتی و له‌لای شیخ عه‌بدولکه‌ریی به‌رنجی‌یی و له سلیمانیی» دا خوتیندی ته‌واو کردووه. میرانی به‌به- بابان ریزیان گرتووه و فیرگه‌یان بز ناوه‌دان کردوته‌وه. ده‌گینه‌وه له زانسته‌کانی (به‌لاغه، وه‌زع) دا شاره‌زابوو. بز له نه‌وانه‌ش له زانسته‌کانی نه‌قلیی و عه‌قلییدا بالا ده‌ست بووه. هاو رۆژگاری زانایان! شیخ عه‌بداللهی خه‌ریانیی، مه‌لا جه‌لالی خورمالیی بووه. دوو کوری، مه‌لا حسین و مه‌لا تاهیری هه‌بووه، بیته‌میان مه‌لا مسته‌فا و مه‌لا ته‌یبیی بووه. مه‌لا مسته‌فایش مه‌لا عه‌زیزی بووه که جیگیری قازی «گولعه‌نیه‌ر» بووه. مه‌لا ئیبراهیمی بیاره‌یی له ده‌روبه‌ری ۱۲۵۰ک- ۱۸۳۴ز دا مردووه! (به‌هیندی ده‌ستکارییه‌وه). خاوه‌ندی، حلیه‌ البشر- ج ۱، ص ۴۵-۴۶ ستایشی کردووه و ده‌لئی یا له سالی ۱۲۲۰ک- ۱۸۰۵ز، یا له ۱۲۹۰ک- ۱۸۷۳ز دا مردووه که بز گومان به‌رامبه‌ر سه‌رچاوه‌ی پیئشو، که‌وتوته هه‌له‌وه.

خاوه‌ندی: اصفی الموارد- ص ۳۱، ستایشی کردووه که به‌مه‌لا- مه‌ولانا خالیدی خوتیندوووه،

شعیریشی به‌سه‌ردا هه‌لداوه، نه‌مه وینه‌تی:

علمٌ سما للعلم أعلى ذرورة
شمخت على الأعلام والأطاد
مغنى اللبيب يفيد كل مطول
تلخيصه في مجمع الأبراد

مفتاح ايضاح لمعنى مزتج مصباح مفتقر الى الامداد
من عابه في الدرس قال مقررأ يحيى الدروس بذهنه الوقاد
هو روضه لكن كمائم روضه لم يخلها يوماً من الاوراد
ذكر الربيع فقال يا أم اشكري مني ربيعاً للبيوطي الهادي
هتد...

خاوهندی: التعريف بمساجد- ص ۳۳ دهگيرتتهوه، له سالی ۱۹۹ک- ۱۷۸۴ز که ئیبراهیم پاشای
بهبه سلیمانیه ناوهدان کردهوه، مهلا ئیبراهیمی له گوندی «مهلهکندی» دا به ماؤستا دانا.
۱۱- بنۆره: الحدیقة الندیة- ص ۳۰، اصفی الموارد- ص ۳۱، التعرف بمساجد- ص ۳۸.

شیخ عهبدووره حیمی بهرزنجیهی کییه؟

برای شیخ عهبدوولکه رهیمی بهرزنجیهی باس کراوه. ژین و به رهه می ژۆر دیار نییه. دۆستی
هاوړۆژگاره کانی، شیخ ماری نۆدی، مهلا عهبداللهی خه پانیی بووه.
خاوهندی: اصفی الموارد- ص ۳۱، ستایشی کردووه و شیعی به سه ردا هه لداوه. ئه مه وینه بی:

من لعبد الرحيم في البحث حاذا
ولكم شدا للنادر حاذا
وأرانا العلوم تفتراً ثغرا
من رأه يقول مالي وهذا
لا تطع فيه عاذلاً باذ وأسأل
من الى ما أجراه في الدرس باذا
فهو فاروق كل بحث وأن كنت
اراه للهارين معاذا
ما لقوم قد أنكروا علوا
قد تسامي باحمد لا قبازا
هتد...

خاوهندی: حلیة البشر- ج ۲، ص ۸۴۲- ۸۴۴، ستایشی کردووه و سالی مردنی به ۱۲۱۲ک-
۱۷۹۷ز داناوه. ئه مه شه هه له یه و دواتر کۆچی کردووه و هه تا سالی ۱۲۱۶ک- ۱۸۰۱ز هه
زیندوو بووه و له فیرگی «گولعه نهبر» دا مامؤستا بووه که به لگه و مۆری خۆی به سه جه ره نامه بیکی
مهلا عهبدالله خه پانییه وه هیه و محه مه د عه لیبی قه ره داخیی بلاوی کردۆته وه. بنۆره: محه مه د
عه لیبی قه ره داخیی- شیخ عهبدالله خه پانیی، گۆقاری زانیاری کورد، ۲-۲، ۱۹۷۴، ل ۲۵۰.
خاوهندی: یادی مهردان- ج ۱، ل ۱۲ لیبی گوتووه: ئیجازه نامه ی ده چیتته سه ره سه بیید محه مه دی کوری
خدری حه یه ره یی.

۱۲- سه رچاوه کانی: الحدیقة الندیة- ص ۳۰، الشیخ معروف- ص ۳۸، یادی مهردان- ج ۱، ل ۹۱. نامه ی
ماجستیر- ص ۳۸، ئه مانه جۆری خۆیندیان نیشان نه داوه.

شیخ عهبدالله خه پانیی کییه؟

کوری سه بیید ئیسماعیل کوری سه بیید محه مه د کوری سه بیید عه لیبی کوری سه بیید خدر، کوری سه بیید
ئه ویسی، کوری سه بیید نووره ددین، کوری سه بیید مسته فا، کوری سه بیید سه لاج، کوری سه بیید عه وه ز
هه تا ده گاته (ئیمام هه مه زه ی کوری ئیمام مووسای کازم)!!

پیشه و بنجی نیشته نیی که سوکاری ده چیتته وه بۆ گوندی «ته کیه» ی سه ره به قه ره داخ. وئ ده چی خۆی
له گوندی «خه پان» ی سه ره رتگی «هه له بجه- بیاره» دا و له ده وره ره ی ۱۱۵۹ک- ۱۷۴۶ز له
دایک بووین.

خۆیندی (قرآن) و سه ره تا کانی نه حوو سه رفی له لای بابی خۆیندوووه. چه ند شوینی دی گه راوه،
وینه یان گوندی «ته ره مار» ه. نیوناسی «ئیبینزه بیح» ی له بابیه وه هه لگرتیو، به لام به «خه پانیی»
نیونانگی به رزیووه. زانیکی هاو رۆژگار و دۆستی، شیخ عه بولقادی موهاجیر، شیخ ماری
نۆدی، شیخ عه بدولکه رهیمی به رزنجیه یی، شیخ باه عه لیبی ته کییه یی و شیخ مسته فای قازی
سلیمانیه ی، شیخ عه بدوره حیمی به رزنجیه یی بووه.

شیخ عهبداللهی خه پانیی له ۱۲۱۶ک مامؤستای فیرگی گولعه نهبر بووه. سه جه ره نامه بیکی مۆری
هیندی زانی باس کراوی به سه ره وه هه یه. شیخ ماری نۆدی به رزنجیه یی- براینه- ئیجازه
نامه بیکی له هه موو زانستی کدا که خۆی له زهینواعا بدینه وه وه رگرتووه، به قه له می خۆی بۆ
نووسیوه.

شیخ عهبدالله له چه ند شوینیکی وهک، گولعه نهبر- هه له بجه دا مامؤستاییتی کردووه. هه ره ها له
سالی ۱۲۳۶ک- ۱۸۲۰ز دا که مه ولانا خالد سلیمانیه ی چۆل کرد له فیرگی و خانه قاهه ی مه ولانا دا
جیگیر بووه و ۳-۵ سالیکی تیدا رابردوووه و ئه و جا گه راوه ته وه بۆ هه له بجه!

شیخ عهبدالله لای پاشا و میرزاده کانی به به وه، ئیبرا هیم پاشا، سلیمان پاشای خالد پاشا و ئه حمه د
به گی برای، عه بدوره حمان پاشا، مه حمود پاشا و کورانیه وه ریز لئ گیرا بووه. دووه م و سییه م
یادگاریان هه یه که کتیبیان له سه ره وه قف کردوووه، هه ره ها ئه وان به روو بووم، رووباری «دیلین،
مالوان» و گونده کانی «ته ویتله» و «خه پان» و «کوله زئ» و شوینی دیان له سه ره فیرگی که ی و خۆیشی
وه قف کردوووه که هه تا جه نگ بیکه می گیتی به ده ست نه وه کانیانه وه بوو.

سه رچاوه کانی باسه کان: محمد الخال- محمد فیضی الزهاوی مفتی بغداد، مجلة المجمع العلمي
العراقی- م ۵، س ۱۹۵۸، ص ۱۲۴، هامش ۲. هه ره ها، محمد علی قرده اگی- الشیخ عبدالله
الخیرانی من خلال مخطوطات مکتبته- مجلة المجمع العلمي الکردي، م ۲، ع ۲، س ۱۹۷۴،
ص ۲۳۹-۲۷۵.

جیگی باسه هه ره به رۆشایی ئه و سه رچاوانه، گه لئ شاگردی هه لکه وتوون: مه ولانا خالد، نالی
شاعیر، زانا مه لا عه بدوره حمانی نۆده شه یی، مه لا ئه حمه دی موفتیه ی نۆده شه، مه لا سادقی
ته ویتله یی، محه مه د فه یزی زه هاوی، مه لا یوسفی نشاری، مه لا ئه حمه دی هه له بجه یی، مه لا
مه عرووفی ده ره ند فه قه ره دی ناسراو به ئیبینوتالیع، مه لا یاسینی ته ویتله یی.

مه‌لا عه‌بدوورپه‌حیمی زیاره‌تی کێیه‌؟

زانایه‌تی گه‌وره‌ی رۆژگاری خۆی بووه. خاوه‌ندی، اصفی‌ الموارد- ص ۳۳-۳۴ ستایه‌شی کردووه به‌فه‌ره‌نگی ژماردووه و شیعی به‌سه‌ردا هه‌لداوه. ده‌لتی:

قصائد لم تطربن الا لانها
لها من علا عبدالرحيم مساند
إمام زكا عرقا فاضحي محله
له سميرت فوق السماء مصاعد
تجسد من علم فمن قال انه
عباب ففيما قال لاحت شواهد
تقارير أما زهرها فسوائر
ولو انها كالحالدات خوالد
فوانده في الدرس هن فرائد
ولو انها للدارسين موائد
قواعد أباهن غرايزينها
نوادير في الأفاق هن الشوارد
إذا جال في بحث رأيت به فتى
له طاب من بحث العلوم الموارد
له عزر لماعة وبراعة
لها من بديع النظم صارت أوبد

خاوه‌ندی: حلیة البشر- ج ۲، ص ۸۴۴ ستایه‌شی کردووه به شیخ عه‌بدوورپه‌حیم نه‌ز زیاری ناسراو به مه‌لا زاده نه‌شش‌افیعی نه‌لته‌شعه‌ری نیو بردووه. سالی‌ مردنی به ۱۲۱۲ک داناوه. نه‌مه‌ هه‌له‌یه چونکه خاوه‌ندی: علماء ومدارس، ص ۹۰-۹۱ ده‌گه‌یه‌ته‌وه که له سالی ۱۲۳۹ک- ۱۸۲۳ز. دا ئیجازه‌یه‌تی مۆرکراوی خۆی داوه به نه‌بووه‌کری مه‌لا عوسمان که ته‌ییدا ده‌لتی: (وأنا الحقير قرأت العلوم النقلية والفنون العقلية والحكمية والاعتقادية والصنایع العربية على العلامة صبغة الله افندي وهو على مولانا صالح افندي الحيدري). سه‌رچاوه‌ی نیوبراو پتر ده‌لتی: که عه‌بدوورپه‌حیمی زیاره‌تی کاوه‌یی له هه‌ولتیه‌شدا ده‌رزی گوتۆته‌وه. هه‌روه‌ها ده‌یه‌تی، مامۆستا مسته‌فا نه‌قشبه‌ندی گوتۆتی که مه‌لا زاده له مزگه‌وتیه‌کی بچوکی خۆره‌له‌تی هه‌ولتیه‌دا ده‌رزی گوتۆته‌وه و دوا‌ی هه‌ر له نه‌و شۆینه‌دا مزگه‌وتی نه‌بووه‌که نه‌قشبه‌ندی نه‌قشبه‌ندی دروست کردووه. نه‌مه‌مانه‌دا دیاره، ده‌نگتر و له دوا‌یی ۱۲۳۹ک مردووه که نازنری که‌یه!! جیگه‌یه‌تی بلیم: زیندوو‌بوونی نه‌و زانایه‌ دوا‌ی

ته‌ریقه‌ت وه‌رگرتنی مه‌ولانا خالید له‌به‌رچاوه. نامه‌یه‌کی -فارسیی- مه‌ولانا به‌ره‌و رووی ده‌لتی: (مخلص صميم ومشفق قديم أستاذ اجل ملا عبدالرحيم). بنۆره‌ یادی مه‌ردان- ج ۱، ل ۲۱۹. زیاره‌ت، دوو گونده‌ یه‌کی له دامینی خۆره‌له‌تی چای په‌یره‌مه‌دایه. نه‌وی دی له دامینه‌کانی خۆرئاوا ی چپای سه‌فین دایه و هه‌ردوو سه‌ر به‌نیوچه‌ی خۆشناوه‌تین له شه‌قلاوه‌دا. بنۆره: علماء ومدارس- ص ۸۹. هه‌مان سه‌رچاوه‌ ص ۲۸۵ ده‌لتی: کوری مه‌لا مسته‌فای زیاره‌تیه‌ و له ده‌رویه‌رانی ۱۱۸۰ک هاتۆته‌ دنیاوه. خۆیتندی له‌لای بابی ده‌ست پی کردووه و ئیجازه‌یه‌شی لی وه‌رگرتووه، هه‌روه‌ها ئیجازه‌ش له زانا سالی حه‌یده‌ری. زیاره‌تی عه‌بدوورپه‌حیم ئیجازه‌یه‌شی داوه به مه‌لا عه‌بدوورپه‌حمان رۆژه‌یانی.

۱۵- سه‌رچاوه‌کان: الشیخ معروف- ص ۱۰۳. ه (له عنوان المجد- ص ۱۱۴هه‌). علماء ومدارس- ص ۱۰۴، یادی مه‌ردان- ج ۱، ص ۱۹. الحدیقه‌ الندیة- ص ۳۰ نیوی شوین زاناکه، ئیبنوئاده‌می نه‌هتیاوه و گوتۆتی: (کۆیی و هه‌ری و ده‌رویه‌ریان).

ئیبینو ئاده‌م کێیه‌؟

محهمه‌د- ئیبینو ئاده‌می باله‌کیی -کوری عه‌بدالله باله‌کییه. له زانست و زانیندا گه‌وره‌ترین زانای باله‌که. سالی ۱۱۶۴ک- ۱۵۷۰ز له گوندی «رۆست» ی باکووری «گه‌لاله» ی سه‌ر به‌باژی پی رواندز له دایک بووه. له نه‌ویشدا پی گه‌یه‌شتوو و له سه‌ر ده‌ستی کۆمه‌لتی زانا خۆیتدووتی وه‌ک: زانای گه‌وره محهمه‌د کوری عه‌بدالله بائییدی که ئیجازه‌نامه‌ی پی داوه. له نامه‌یه‌کی ده‌ستووسی خۆیدا -سلسله‌ الذهب که سالی ۱۲۳۴ک/ ۱۷۷۸ز دایناوه، ژینی خۆی ده‌نووتی و ده‌یه‌تی: له ته‌مه‌نی سبی سالاندا خۆیتندی زانسته‌کانی ئیسلامی ته‌واو کردووه و په‌راویزی بۆ هیندیکیش داناوه. نه‌وجا خوری داوه‌ته زانین. مامۆستا محهمه‌دی خالی ده‌لتی: زۆر هۆگری گه‌شت بووه، بۆ وینه‌ سالی ۱۱۹۲ک- ۱۷۷۸ز چووه بۆ «مه‌هاباد» بۆ فیه‌رونی فارسیی که له نه‌و هه‌لانه‌دا مامۆستا و نووسه‌ر بووه. دواتر، وئ ده‌چن تا دوا‌ی ۱۲۰۵ک- ۱۷۹۰ز له گوندی «ویلتزی» داژیابن و نه‌وجا رووی کردیه‌ته رواندز که میر محهمه‌د پاشای کۆر داخوازی بووه، به‌لام دوا‌ی چهند سالی -دیاری نه‌کردووه که‌ی؟- له‌گه‌ل پاشا تیک چووه و ناچار له گوندی «رۆست» دا جیگیر بووه. له نه‌م شۆینه‌شدا زۆریه‌ی دانراوه‌کانی داناوه. مه‌لا وه‌یسیی کوری مه‌لا عه‌بدالله که وه‌چه‌ی خۆین ده‌لتی، له سالی ۱۲۶۰ک- ۱۸۴۴ز. دا کۆچی کردووه. ئیبینو ئاده‌م دوانزه‌ کوری هه‌بووه، هه‌ندیکیان له زانست و داناندا بالا ده‌ست بوون. ئیبینو ئاده‌م له رۆژگاری خۆیدا گه‌لتی زانا و مامۆستا دۆستی هه‌بوون، له پێدا: مه‌لا یه‌حیای مزوریی، شیخ مارفی نۆدیه‌ی به‌رنجه‌یی، مه‌لا عه‌بدوورپه‌حمانی جه‌لیی، مه‌لا عه‌بداللهی خه‌ریانیی، مه‌لا عه‌بدوورپه‌حمانی رۆژه‌یانیی، عه‌بداللهی گه‌لالیه‌ی، عه‌لیی دووسانیی، مه‌لا محهمه‌دی خه‌تی که نه‌م سیانه‌ی دوا‌یی -ویرای مه‌ولانا خالید- شاگردی بوون. به‌قسه‌ی زانا مه‌سعود محهمه‌دیش، حاجیی قادری کۆیش هه‌روه‌ها. ئیبینو ئاده‌م پیه‌نده‌یه‌کی زانسته‌نه‌ی به‌یه‌تری له‌گه‌ل شیخ مارفی نۆدیه‌ی هه‌بووه. بۆ به‌لگه‌ له‌سه‌ر مه‌نزومه‌کانی نۆدیه‌ی «كفاية الطالب نظم

كافية- ابن الحاجب» و «مصباح الخافية في شرح الكافية» ي نووسيوه. ههروهه ئيبنو ئادهم پيئونهندي له گه ل عهبدوورپه حمان پاشاي به بهش هه بووه. (له شويتني ديدا پتر باسي ده كه م!). ئيبنو ئادهم به راستيي زانايتكي هه لكه وتوو بووه، له زانسته كاني (كه لام. مه نتيق، سه رف، به لاغه، حساب، نه ندازه) دا دانراوى به ترخي هه يه، ديسان له زانستى (گهردووناسيدا- فه له ك شوناسيي) يانزه دانراوى هه يه كه تيكرا هه موو سبي و شهش دانراوه. وهك باسيم كردووه، **مه به ستي كوردى بنووسى و بهريان لى گرتووه**. ده بيتري هه لبه ستي كوردى- ههروهه عه ره بى- داناوه. ديسان بيتراوه هيندى به يتى كوردى دوزراوه ته وه كه نيتوناسى (واجم) ي به كار بردووه. ئيبراهيم فه سيح حه يده رى ليتى گوتووه: له نيتو ئه و مه زنانه ي له منداليدا پتيان راگه يشتووم و ميوانى ئه سعه د حه يده رى بايرم بوون، زاناي هه لكه وتووى دونيا، سه ركه وتوو به سه ر هه موو زانا و پيرانى عتراقدا، خاوه ندى چه ند دانراوى به نرخ، پيرى هه موو له هه موو شتتيدكا، مه ولانا محه مه د ئيبنو ئاده مى كورده. بنۆر: علماء ومدارس- ص ۱۰۲-۱۰۸ به هيندى ده ستكار بيه وه.

۱۶- سه رچاوه كان: الحديقه النديه- ص ۳۱. اصفى الموارد- ص ۳۴، ههروهه هى دى.

مه لا عهبدوورپه حمانى جه لى كيبه؟

كورى مه لا عه بداللهى بيكهم، كورى مه لا محه مه دى ناسراو به «مه لا زاده» ي دانيشتوى گوندى «شيواشان» ي سه ر به ئاوايى ته ق ته ق- كوڤين. كورى ئيبراهيم كورى مه لا حه سن، كورى ميرزا مه لا ئه بووبه كرى دانيشتوى گوندى «گلاس- بيتگه لاس» ي نيتوچه ي پشه در. (بيتگه لاس لاي من ئه و كه سه يه كه به يتى ناسراو و لاووكى لاس و خه زالى به سه ردا هه لداوه/ كه مال) ميتوووى له داىك بوونى- ته واو- روون نييه و وى ده چى له ده وروبه رى ۱۱۴۰-۱۷۲۶ز. دابى و له نيتو خانه دانه كه يدا ده ستى به خوڤندن كردووه، ئه وجا بو زانست گه راوه. بو نمونه، له لاي محه مه دى كورى خدرى حه يده رى - كوچ كردوى ۱۷۶۴ز- خوڤندوتيبى و ئيجازى وه رگرتووه. دوايى له گوندى «جه لى» نزيك چىاي «ئاوه گرد» ي باكوورى قه زايى «كوڤين» دا جيگير بووه. له سه ر خواستى (عهبدوورپه حمان پاشاي به به) ها توته «كوڤين» و فيرگه ي بو ئاوه دان كراوه و پيى لى گيراوه. مه لا عهبدوورپه حمانى جه لى كوتمه لى دانراوى چاپ نه كراوى هه يه، وهك په راويزه كانى له سه ر (شرح مولانا الجمي على كافية ابن الحاجب)، (شرح كمال الدين الفسوي رشافيته)، (حاشية الملا اليزدي في المنطق)، (شرح العقائد النسفية للتفتازاني)، (المختصر والمطول في علم البلاغة)، (شرح جمع الجوامع)، (شرح مختصر المنتهى)، (شرح منهاج البيضاوي في اصول الفقه) (المنح المكية في شرح القصيدة الهمزية- الشيخ احمد بن حجر الهيثمي)، (فتح المين- الاربعين النووية)، (أشكال التأسيس في الهندسة)، (شرح الجغميني) ههروهه له (اثبات الواجب) دا ناميلكه بيتكى هه يه و روونى كردوته وه. ههروهه له سه ر (خلاصة الحساب- بهاء الدين العامل) و په راويزى دى له سه ر (خلاصة البيضاوي) و (تحفة المحتاج- ابن الحجر). بنۆر: علماء ومدارس، ص ۶۲-۶۳.

خاوه ندى: اصفى الموارد- ص ۳۴ شيعرى به سه ردا هه لداوه و ستايشى كردووه و ده لى:

ولعُ بابكار المعاني فكره
فكانها عرب اليها يطربُ
صفي من العلم الدقيق زجاجة
فوها عن السرّ الإلهي معربُ
يا ربع فقه الشافعي بشارة
إذ جاد روضك منه دان صيبُ
اصبحت مفتر الازاهر ضاحكا
من علمه ففناك منه مخصبُ
أضحت مواردك الشهية في الورى
مورودة إذ طاب منك المشربُ
حكم أراها ما يدون لعارف
إلا سما وله أتم المطلب
ونوادر مازلن منه شواردا
نادي العلوم بها مريع مخصب
رقت زجاجة طبعه فطلبته
إنال منه مابه أتقرب
والشيب لم يكرع بفودي ذوده
وقضيبه برد النجاة يسحب
فصرخت عنه لسوء جد في الورى
وبقيت لاشرف لدي ومنصب

خاوه ندى: حيلة البشر- ج ۲، ص ۸۲۹-۸۳۰ به شيخ عهبدوورپه حمان ئه لعيراقى ئه لشافعي ئه لئه شعهرى نيتو بردووه و په راويزتيكى هه له و ستايشى بو نووسيوه. سالى ۱۲۱۲ك- ۱۷۷۹ز به سالى مردنى داناوه. علماؤنا، علماء ومدارس و چه ندى دى سالى مردنه كه يان به ۱۲۱۷ك- ۱۸۰۲ز داناوه. نامه ي ماجستتير- ص ۴۵ به ده وروبه رى ۱۲۱۱ك- ۱۷۹۶ز داناوه! وردبوونه وه به بيتكى پى ويست له ئه م گه شته ي مه ولانا خوڤندكار! و ئه و سالانه ي نيشان دران، كاريكم پى ده كه ن له مه ر (گه شته كه ي نيوان هه رير- سليمانى) وردتر ته ماشا بكه م كه چه ند نه يتيبى - ناديار- شايانى بينكلا كرده ون: جارى: «الحديقه النديه- ص ۲۹-۳۱» كه بيتكه م سه رچاويه قسه ي له گه شته كه ي كردووه، كه ده لى: (على ما اخبر تلميذه/ وهكو شاگرده كه ي ناگه دار كردووه) واته مه ولانا، دلنيام ده كا كه گفتاره كانى له مه ر ئه و گه شته، دروست كراو نييه و ورد داريتودراو مه ولانا خوڤى شاييته، به لكو چاكتره رووى راستيى له ئه م ئامازه گرنگه وه ته ماشا بكه م كه: (زاوى مه ولانا محه مه د خانيبى خاوه ندى، البهجة السنية- ص ۳: ده گيريتته وه: الحديقه النديه چاكترين

کتیبه بۆ نواندنی تهریقه تی خالیدی نه قشبه ندیی. پتر ده لئ: جارنیکیان مه ولانا قه دده سپیره وه و پرسباری لئ کردم، فهرمووی: چیی بۆ موریده کان ده خوینسته وه؟ گوتم: کتیبی الحدیقه الندیه. فهرمووی، نایا عیبارته کانی ره وانن؟ گوتم: له دونیادا ره وانتر نییه؟ فهرمووی: هه موو عیباراتی منه! / ته واو). نه تینی له ئەمه دا ئەوه، مه ولانا خوئی هه موو وشه یئکی بۆ «الحدیقه الندیه» گتیره ته وه و - وه ک ماموستا محمه مد خال ده لئ- خاوه ند کتیبه که هه ر بزوی کردوه و پئکی خستوه. له ئەم سه رچاوه یه وه، رسته یئکی یئکگرتوو ده بیژئ: (۱- رحل الی نواحي کویی و حریر / پرووی کرده ناواییه کانی کۆیی و هه ریر! ۲- قرأ شرح الجلال علی تهذیب المنطق بحواشیه علی ملا عبدالرحیم الزبیری المعروف بملا زاده / ئەو کتیبه و به راویزه کانی له لای مه لا زاده خویندوه! ۳- وأخذ في تلك النواحي غير ذلك من غیره / له ئەو ده وره رانه دا چشتی دی له که سانی دی وهرگرتوه و خویندوویی! ۴- فعاد الی قصبته «کویی» للاخذ عن العالم العامل الملا عبدالرحمن الجلی / ئیدی گه راپه وه بۆ کۆیی و خویندن له لای جه لیبی! ۵- فصادفة مریضا الذي توفي فيه / پئکه وتی کرد نه خوئشه و پئی مرد! ۶- ورجع الی السليمانية / گه راپه وه بۆ سلیمانی!، ئەمه و اصفی الموارد، ص ۳۴-۳۵، هه تا ده گاته: الانوار القدسیه - ص ۲۲۵، هه رپئکه به دارشتنی خوئی هه هه مان مه به ستیان داوه به ده ستوه. ئەم ناویته یه بۆ چه ند باسی و لئ بوردبوونه و دیان هانم ده دا، وه ک:

- نایا مه لا عه بدورپه رحمانی جه لیبی، له ده وره یه ری ۱۲۱۱ ک یان له ۱۲۱۷ ک مردوه؟ بۆ سالی ۱۲۱۱ ک به لگه ی تومارکراو دیاره که ده لئ: هه تا پاش رهمه زانی ۱۲۱۱ ک که سی مانگی قه مه ری بۆ ته واو بوونی ئەو ساله و هاتنی سالی ۱۲۱۲ ک ماوه، جه لیبی زاده هه ر زبندوو بووه، چونکی عه بدورپه رحمان پاشای بابان، به مۆزی خوئی هه کتیبی «صحیح البخاری» له سه ر وه قف کردوه - ره نگیی هه ر به بۆ نه ی جه ژنی رهمه زانی شه وه به دیاری - بۆی ناردوه. روو نووسکه ره وه ی کتیبه که: محمه مد کوری شیخ یووسفی کوری شیخ مه ولانی کوری شیخ عومه ری نه وه ی نه ویسی قه ره نیی، ده لئ: (له مانگی رهمه زان له نووسینه وه ی ته واو بوو) بنۆره: مه سه عود محمه مد - حاجیی قادری کۆیی - ج ۱، ل ۲۵۷-۲۶۰ که وینه ی ده ستنووسه که یشی نواندوه. مایه وه سه ر سالی ۱۲۲۷ ک، نایا ئەم ساله له به رامه به ر گفتماره که ی «شاگردی مه ولانا والحدیقه الندیه دا» که ده لئین: (جه لی زاده به نه خوئشیی دیتوه که پئی مردوه، ئەوجا گه راپه وه بۆ سلیمانی) په سه نده؟ مه ولانا خالید - فه قئ- که له کۆیی هه گه راپه وه ته وه بۆ سلیمانی - له ئەوی و ده وره یه رید - له لای مه لا محموودی غه زایی و هی دی خویندووتی، ئەوجا (چوه بۆ به غدا) و شتیکی خویندوه، ئەوجا (گه راپه وه بۆ سلیمانی) سه رده می ئیبراهیم پاشای به به) که دوا ی لئ کردوه له فیرگه که یدا ماموستا بی و نه ویش خوئی په راندۆته وه و په سه ندی نه کردوه، ئەوجا چوه بۆ «سنه» و کئ ماموستای دی: شیخ قه سه می سینه ی. ئەوجا (به پاش روودانی په تای رشانه وه که ی سالی ۱۲۱۳ ک- سلیمانی) و مردنی شیخ عه بدولکه ری به رزنجه یی (هاتۆته وه بۆ سلیمانی و بووه به ماموستا له فیرگه که ی ماموستا کۆچ کردوه که یدا!).

به پشستی ئەم باسانه ده لئیم:

- ۱- دیاره سالی ۱۲۱۷ ک ته واو له جه لیبی زاده وه دووره. به واتا یئکی دی مه ولانا له ئەو هه له دا «شاگرد» و له ۱۲۱۷ ک ماموستا بووه.
- ۲- راستیی هه که ی من وه ک: حلیه البشر که ده لئ: (ولم يمضي عليه حتى اختار- واته جه لیبی زاده- الاخرة دار السلام/ چند ره ژئکی پئ نه چوه که تاخیره تی مالی ئاسوده یی هه لئژارد) م پئ راسته که ئەم سالی ۱۲۱۲ ک نیشانه نه کردوه.
- ۲- رسته ی (واخذ تلك النواحي غير ذلك من غیره) نه تینی هه که ی هه ر ئەوه ی، دره نگتر - وه ک ئیبراهیم فه سیح حه یه ده ری له المجلد التالدا روونی کردۆته وه - رووی له ده وره یه رانی دی، رووی کردۆته لای مه لا محمه مد ئیبنو ناده می باله که یی که له ئەو ره ژگارانه دا جه لیبی زاده و ئیبنو ناده م هه ره به ئیوانگی ئەو ده وره یه رانه بوون. له ئیره دا په نجه ده دم له نامه یئکی عه ره یی مه ولانا خالید که له سه رده می خویندکار ییدا - بئ نه وه یئان - بۆ ماموستا یئکی نووسیه و رسته ی «لترصدی نقلتکم الی المصایف فی القری / سه رنجی چوونتانم بۆ کۆیستانه کانی گونده کان دا» ئەوه ده نوئینت که وئیری دیار بوونی وهرزه که، نامه که ی بۆ ماموستا یئکی کوردستان نشین نه ک به غداد نشین نووسیه. وپرای ئەمه ش - له ئەم نامه عه ره یی هه ی مه ولانا خالیدی خویندکاردا - رسته ی «ناده م» بی هوه ده دانه تراوه که دلنیام مه به ستی ئیبنو ناده مه خوئتی... بزانه نامه که ی چیی ده نوئینت:

بسم الله الرحمن الرحيم

حمداً لمن علم آدم الاسماء تعليماً وكرماً نبیّه على العالمين تكريماً واصطفى منهم محمداً وعظمه تعظيماً وصلی الله عليه وعلى آله وسلم تسليمًا. وبعد فیا من أوجني الله الی نواله مع غاية عنای وأكرمني من عميم أفضاله مع نهاية رجاء والذی سلك بنا مسلك التعلم والتعليم وإنه قسم له تعلمون عظیم. إنني لم أرد حين إنتقالي من (وطني) الأ وصالي الی جنابكم ولم أنو زمان إرتحالي من مسكني سوی إكتحالي بتراب ابوابكم وإلا فالعلماء في أرضنا أكثر من أن تُسقى مع أن جلاء (الوطن) من فرط القتاد اصعب وقد استهلته وصحاب الاحبة من كل عذب أعذب وقد إعتزلته. وأما سبب عدم توقفي بعد ما بلغت ذلك المقام فهو عدم إطاقتي لغلبة الكثرة والازدحام وإنزواي في هذه الورطة مسور الاحجار والشرى، لم يكن الا لترصدي نقلتكم الی المصایف من القری. فالآن أن تأمرو بعودنا فنحن راجعون قهقري، والأ فسبيل مجيئنا یری ورضينا من القلم لما جرى والسلام.

بنۆره: بغية الواحد - الرقعة الثامنة والاربعون، ص ۱۸۱ هه روه ها: بادى مه ردان - ج ۱، الرقعة ۳۴، ص ۳۷۸.

۳- ئاره زوو ده که م خوینده وار پتر دلنیای هاتن و چوونه که ی مه ولانا - خویندکار بکه م و به تاییه تی له لایئیکه وه دلنیای بئ که له کاتی په تای «رشانه وه که ی سلیمانی» و «ئیبراهیم پاشای به به» دا له سلیمانییدا نه بووه و دوا ی ئەو په تاییه گه راپه وه وه و بووه به ماموستا. هه روه ها زه بری په تاکه ش بناسی... غرائب الاثر، ص ۵۱-۵۴ که په تاکه ی نیو سلیمانی ده خاته کاتیکی دره نگی ۱۲۱۳ ک -

۱۷۹۸ز، ههروههها خویشی باسی رووداوهکانی «مووسل» ی ۱۲۱۴ک- ۱۲۹۵ک، دواتر دهکا، دهلت: «له زیلقه عیدهی ۱۲۱۴ک- نیسان ۱۷۹۹ز په تاکه گه یشته مووسل و له نیوهی سه فه ری ۱۲۱۵ک- ۱۸۰۰ز دا برابره. له باژیری سلیمانیدا ههژده هزار، ته نانهت ده بیژری بیست و سهوت هزار که سی مراندوه، سی لاشه و پتر خراونه ته چالیکه وه. وئ دهجی په ریشانیی و شپزه یی زۆر قه و مابج بۆینیکا سه گی هار به ربوونه ته لاشه ی مردوو، ته نانهت هینده به وه زهن - موزیر- بوون چل که سیان کوشتوه. ئیبراهیم پاشای نه حمده پاشای به بهی فرمانه وایش ناچار بووه پیاوهکانی به گولله قریان تی بخه ن! به کورتیی، مهولانا- خویندکار که له «سنه» وه هاته وه و په تاکه برابزه، له سالی ۱۲۱۴ک- ۱۷۹۹ز دا، له تمه نی بیست و بیتک سالاندا بووه به مامۆستا!.

۱۷- سه رچاوه کان، اصفی الموارد- ص ۳۵. الحدیقه الندیة- ص ۳۱ (بج نیو هینانی مهلا مه محمود)، ههروهه سه رچاوه ی دی.

مهلا مه محمود غه زایی کتیبه؟

کوری محمه دی غه زایی- محمه ده کورده ی غه زایی، کوری دانیال کوری محمه ده غه رب، کوری پیر به کر، کوری سویمان، کوری محمه ده منسووری بلجاسی، کوری سادق کوری سادقی باب(*) کوری بیلال کوری: ئیبراهیم و شازن عه نه به خاتونی کیژی پاشا به دری کورد، پاشای خورما- خورمال له پیش ۵۳۰ک- ۱۳۶ز دا. بنۆره: کاروان- ژ، حلقة تاریخیة... خاوهندی: حلیة البشر- ج ۳، ص ۱۴۸۲ ستایشی کردوه و به مهلا مه محمود کوری غه زایی کوردیی سلیمانی شافیعیی نه شعهری نیشان داوه و پتر دهلتی گویا: له سالی ۱۲۱۲ک- ۱۷۹۷ز دا له دایک بووه که نه مه هه له یه. سه رچاوه ی دی به دهسته وه نییه هه موو ژینی و به رهه م روون بکاته وه، اصفی الموارد- ص ۳۵ ستایشی کردوه و شعری به سه ردا هه لداوه. نه مه وینه یی:

یا طالباً تحف العلوم عليك ما
برویه محمود من الآثار
کم جوهر ابدی بحلقه درسه
ترویه عنه عواطل الافکار

(*) رهنگی بیکی له نه م دوو (سادیق) نیوه، کور و باب، نهو (شیخ سادقه بی که موناجاته که ی بز خالد پاشای میری بابان، کوچ کردوو له باژیری نۆرفه، ۱۵۶ک- ۱۷۴۳ز دا گوتوه!) و هه ره نهنگی سادقی کوریشی بی. بابی نه م زانایه که له لای، حلیة البشر- ج ۳، ص ۱۴۸۲ به غه زایی کوردیی سلیمانی شافیعیی نه شعهری نیویراوه، له گه لئ سه رچاوه شدا هه ره به (محمه ده کورده ی غه زایی) ناسراوه. نه م ههسته پاکه ی دهچینه وه سه ره ریشه ی خانهدانه دیرینه کورده که ی پاشانینی کوردی خورما- خورمال. نه م سه جهه ره یه ش که وهک باسم کرد له سه ره لاپه رهکانی (قرآن) یکی پرۆز بز پشنا و پشت نووسراوه: له لای نهوشیروان مسته فا نه مین - هه رچه نده پیتم گوت من له گه ل رای نیم- به ده ستکرد و تازه بابته و بز مه به ستی له قه له م دراوه که نهو رایه ی په سه ند نییه. کۆنه ده ستنووسن له سه ره لاپه رهکانی (قرآن) ی پیرو ز به لگه بیکه بز پیروزی و قه ده غه بوونی ده ستکاری و پاراستنی راستیی که رهنگی له سه ره لاپه ره ی قاقه زی دیدا بوونا به، له میژبوو کویر ده بوونه وه، ده فه وتان.

عیناً لآثار النبي وجدته
أو ما تراه كل يوم جار
هتد...

۱۸- سه رچاوه کان: الحدیقه الندیة- ص ۳۱ (بج نیویردی جوژی خویندنی و مامۆستای)، الانوار القدیمة- ص ۲۲۵ (به نیویردی خویندن و مامۆستایه وه)، یادی مه ردا- ج ۱، ل ۱۰ (له المجد التالده وه)، نامه ی ماجستیر- ص ۲۱ (هه ره خوژی ده بیژی له لای حه یده ریه کان خویندویتی!!)
۱۹- ئیبراهیم پاشا کتیبه ...?

کوری نه حمده پاشا کوری خالد پاشا کوری به کر به گ کوری به به سلیمان. میژووی له دایک بوونی دیار نییه. له سالی ۱۱۹۶ک- ۱۷۸۱ز دا نیوی ده که وهت که به ره زامه ندیی (مه محمود پاشای به به) ی مام و جگه رسۆزه ی هه میشه یی بابی، بووه به فرمانه وای کۆیی و هه ریر، به لام له نه م هه له دا - له ژیره وه له گه ل مامی ناپاک بوو- له گه ل والیی عوسمانیی به غداد ریک که وت بز جودا و ده ست به ردا بوونی مامی. له ۱۱۹۷ک- ۱۷۸۲ز دا له «ده ربه ندی بازان» دا گفستی که دابووی به والیی دوژمن، به جیی هینا و هاریکار بوو بز ده ره براندن و که وتنی مامی، خویشی به به رگ و نیشانی پاشاییه وه کرا به فرمانه وای به به و کۆیی و هه ریر، مامیشی په نای برده ئیران و له نه ویدا، ۱۱۹۸-۱۷۸۳ز به پیلانیکی ئیرانییه کان تووشی شه ری بوو له گه ل (بوداق خان) ی موکری و به گولله یی به کوشت چوو، ته نانهت سه ره پردرا، ئیبراهیم له سالی ۱۱۹۹ک- ۱۷۸۴ز دا «سلیمانیی» ئاوه دان کرده وه که مه محمود پاشای مامی له ۱۱۹۶ز دا سه راییکی له گوندی «مه لکه ندیی- سلیمانیی» دا دروست کردبوو. له سالی ۱۲۰۱ک- ۱۷۸۶ز دا له فرمانه وای به به خرا و (عوسمان پاشای مه محمود پاشا) دامه زرا. له ۱۲۰۳ک- ۱۷۸۸ز دا سه ره نوئ به پاشاییتی دامه زرایه وه، له ۱۲۰۴ک- ۱۷۸۹ز دا جاریکی دی لی خراو رای کرد بز ئیران. له نیوان ۱۲۰۵- ۱۲۱۲ک / ۱۷۹۰- ۱۷۹۸ز، له به غدادی تورکه مه مالیه کاندایا و سه له نوئ - وهک دارده ستی- هاته وه چیگه ی عه بدویره حمان پاشا. له ۱۲۱۶ک- ۱۸۰۱ز دا باژیری «کۆیی» و «هه ریر» له سه لیم به گی برای عه بدویره حمان پاشا سه ندرایه وه و خرایه پال نهو له ۱۲۱۷ک- ۱۸۰۲ز دا له باژیری «مووسل» دا به نه خویشی مرد و له گوندی «نبی الله یونس» دا نیژا. وه رگیروا به کورتیی له (دوچه الوزرا، مختصر مطالع، غرائب الاثر، اربعة قرون، تاریخی سلیمانیی) وه.

۲۰- سه رچاوه کان: الحدیقه الندیة- ص ۳۱ (هیندی میری نیویردوه)، الفیض الوارد- ص ۲۲۰ (هه ره کو پیشوو)، اصفی الموارد- ص ۳۸ (نیوی ئیبراهیم پاشای نواندوه)، الانوار القدسیة- ص ۲۲۵ (دهلتی که اصفی الموارد نیوی ئیبراهیم پاشای هیناوه و خاوهندی المجد التالده نیوی عه بدویره حمان پاشای هیناوه)، یادی مه ردا- ج ۱، ل ۱۱ (نیوی عه بدویره حمان پاشای هیناوه).

۲۱- سه رچاوه کان: الحدیقه الندیة ص ۳۲، اصفی الموارد- ص ۳۱، الانوار القدسیة- ص ۲۲۵، التعریف بمساجد- ص ۳۸، ۱۵ (به محمه ده قه سیمی کوردستانی نیوی بردووه).

شیخ محمدمهد قهسیم کییه؟

کوری شیخ نه حمه دی دووهم کوری شیخ مه محمود کوری شیخ نه حمه د، کوری شیخ مسته فای ته ختی، کوری شیخ شه مسه ددینی بیکه م، کوری شیخ عه بدولغه ففار، کوری گوشایش کوری شیخ محمده دی مهردو وخی. وه چه دی ده گیتیته وه، له سالی ۱۱۴۳ک- ۱۷۳۰ز، له باژیری «سنه» دا له دایک بووه. له سالی ۱۲۴۳ک- ۱۸۲۳ز، له نه ویتدا کوچی کردووه. خوتندی له نیتو خانه دانه که یه وه ده ست پی کردووه، نه و جا له لای زانایانی وهک:

مسته فای سوزانی بالیسانی، شیخ محمده د شیخ ئیبراهیمی عه لیجی داغستانی و هتد... (زنجیره ی ماموستاکانی گه وره به و جیگه ی نایته وه). گه ل زانای دوا رۆژ شاگردی بوون، وهک: مه لا علی زبیری. بنۆره: علماؤنا- ص ۴۳۵-۴۳۸. التعریف بمساجد- ص ۱۵ ده لئ: له سالی ۱۲۳۶ک- ۱۸۲۰ز، دا مردووه. (من نه مه به راست نازانم). خاوهندی، اصفی المارد- ص ۳۹، به ستایشه وه شیعی به سردا هه لداوه، وینه ی نه مه یه:

بوجه سندرچ أمسی منیرا
 کبدر لاح فی أفق وهلا
 وسل علی ید الإبداع سیفا
 فعادت بعد ذاك السل شلا
 هتد...

خاوهندی: التعریف بمساجد- ص ۴۸ ده لئ: له گه پاندنه وه که ی مه لا- مه ولانا خالید به «سنه» دا بو سلیمانی، نه م زانایه ش بووه به موریدی.

۲۲- سه رچاوه کان: الحدیقة الندیة- ص ۳۲، اصفی المارد- ص ۴۰. التعریف بمساجد، ص ۳۷، ۳۸ له نیوهیتانی فیرگه و مزگه وته کانی نه و رۆژگاره ی سلیمانیدا، دوو مزگه وت- فیرگه ی گه پکی گویره ی سلیمانی نیشان داوه:

- مزگه وتی عه بدورپرهمان پاشا که شیخ عه بدولکه ریمی به زنجیه ی بیکه م ماموستای بووه و دوی مردنی مه لا خالید- مه ولانا جیگه ی گرتوته وه.
 - مزگه وتی میری میران عه بدورپرهمان پاشا که خزیشی ده رزی تیدا گوتوته وه. دواپی نه م نیوه ی له سه ر لایراوه و به مزگه وتی سه یید حه سه نی موفیتی نیوبراوه (*).

(* نه م مزگه وت- فیرگه یه ده بیت نیوی عه بدورپرهمان پاشای به به ی لی بنریتته وه چونکه نه ک هه ر دامه زرتین بووه، ماموستاییتی تیدا کردووه. کتیبخانه که ی نه و قافیش که نه سلنه به یادگاری «به به کان» وه زیندووه، ده بن نیو بگوردی بز (کتیبخانه ی بابان)، ته نانه ت نه و بالاخانه یه ش که له نه م فیرگه یه دایراوه ده بیت هه مان نیوی لی بیدری. (پیشم وه یه، کاتی خوی به عسی دوژمن به نه نقه ست نه و بالاخانه یه قوت کرده وه که هیوام هه یه دوارۆژ برمی و بخریتته وه سه ر مزگه وته که و جواتر ناوه دان بکرتته وه! ده بیت بشزتری- په سه ن- به عس دژی هه موو په مزئی بووه کورد بنوینت و ها په یکه رتاشینیشی له کوردستاندا قه دهغه کرد!.

نه میسته هه ر ماوه و له لایینکدا بالاخانه ییتی تیدا کراوه که بارگه ی «کتیبخانه ی نه و قافی سلیمانی» یه. شایانی گوتنه چ سه رچاوه یی سالی دامه زانندی نه و مزگه وت- فیرگه یان نه نواندووه!

۲۳- شیخ محمدهد کوزه بهری کییه؟

کوری شیخ عه بدورپرهمانی دیمه شقی شافیعییه، له ۳ مانگی شه عبانی ۱۱۴۰ک- ۱۷۲۶ز. دا له دایک بووه. له بهر دهستی بابیدا خوتندوویتی، خالی بابیشی شیخ عه لی کوری نه حمه د کوزه بهری که به شافیعییه بچکۆله ناسراوه فیری فیه بووه. زانا شه هاب نه حمه د مه نیبیش فیری حه دیسی کردووه. هه روه ها له زانایانی دیش: عه لی نه فه ندی داغستانی، شیخ عه بدورپرهمانی کوری جه عفه ری کوردی و که سانی دی زانسته جزر به جزه کانی وه رگرتووه. شه وی هه یی، ۱۹ ی په بیعولته وو له ۱۲۲۱ک- ۱۸۰۶ز له مالی خویدا، گه رکه ی شاغور- دیمه شق کوچی کردووه. بنۆره: حلیه البشر- ج ۳، ص ۱۲۷-۱۲۹.

۲۴- مسنه فا کوردی کییه؟

په گه زی زۆر روون نه کراوه ته وه، به لام وی ده چ کوری شیخ عه بدورپرهمانی کوری جه عفه ری کوردی بی. اصفی المارد ص ۴۷ به شافیعییه نه شعهری و زاناییتی گه ور و پاکی ناساندووه، ده لئ له ۱۱۷۱ک- ۱۷۵۷ز. دا له دیمه شقدا له دایک بووه و له سه ر دهستی بابی و زانا گه وره کانی دی په روه ده بووه، ده شلی: شیخ محمده د کوزه بهری ماموستای بووه. حلیه البشر- ج ۳، ص ۱۵۴ ده لئ: له سالی ۱۲۳۹ک- ۱۸۲۳ز. دا و له دیمه شقدا مردووه و له مزگه وتی «مرج الدحاج» دا نیژراوه. خاوهندی اصفی المارد- ص ۴۸ ستایشی زۆری کردووه قه سیده ییتی دریزی به سه ردا هه لداوه. نه مه وینه یتی:

صوفي حب لواء القوم في يده
 وزاهد لسوى مولاه لم يدن
 قل فيه ما شئت من علم ومن كرم
 ولا تشبهه بالدماء والمزن
 هتد...

۲۵- سه رچاوه کان: اصفی المارد- ص ۴۱-۴۳ (باسی جۆری خوتندی له «شام» دا و ماوه ی حه جه که ی ناکا!). الحدیقة الندیة، ص ۳۲-۳۳ (نه و باسانه ی کردووه و ده شلی «ومکث فیها مکوث الحاج»، له لای دیه وه گفтары مه ولانای گپراوه ته وه که گوتویتی «ورجعت بعد قضاء المناسک الی الشام». نه و دوو به لگه یه ی پیشوو رووناکیمان ده دنت و مانگی «ذیلحیجه» که دوا مانگی سالی کوچی. سالی ۱۲۲۰ک- ۱۸۰۶ز دئ و وینه ی کاروباری میرنشینی به به و (عه بدورپرهمان پاشا) و پیته ندی له گه ل والبی به غداد، عه لی پاشا ده بینن. نه و والبی له ۵ ی په بیعولته وو له ۱۲۲۰ک- ۱۸۰۵ز. دا له به غداوه وه و به هاریکاری خالید پاشا و سلیمان پاشا- پیشتریش نیو و باسیان

کراوه- بهر پرتیگه که ورتن به رهو دهر به نندی بازیان بۆ لئی خستنی عهبدو پرده حمان پاشا. سه رته نجام - له مانگی رهجه بیدا- شکاندیان و دهر یان په راند بۆ «سنه». ئەوه بوو دواى پیتوه نندی به غداد و ئیران، ههروهها پاش شهري «زیتیار» که عهبدو پرده حمان پاشا (سلیمان که هیای که یخودای به غدا) ی به دیل گرت، ئیدی خوئی له مانگی رهجه بى ۱۲۲۱ک- ۱۸۰۶ز. دا دامه زرايه وه به میری بابان. (بنۆره: العراق بين احتلالين، حوادث سنة ۱۲۲۰-۱۲۲۱، ص ۱۶۳-۱۷۶. ههروهها دوحه الوزراء، ص ۲۳۷۲۲۸. ههروهها غرائب الاثر، ص ۶۸-۷۲). جیگه ی باسه و بهرۆشنايى: الحدود الشرقية- ص ۸۴، ۱۲هـ، ۲۸۵، ۱۳هـ، دهرده که وئى که بهر له ئەم دوا شهري زیتیار، عه لیبی پاشای و الیبی به غداد پیتته ختی ده و له تى عوسمانیى ناگه دار کردوه که له گه ل خالید پاشای نیوبراو ده که و نه ریتگه بۆ په رچ دانوه ی په لاماری عهبدو پرده حمان پاشا و هاریکارانی. ئەمهش له نامه بیکی و الیبدا هاتوه که له ۲۴ی ربه ی عولتاخیری سالی ۱۲۲۱ک- ۱۸۰۶/۶/۱۱ دا نووسراوه. بهرۆشنايى ئەم باسانه و ئەو رۆشنايیهش، مه لا خالید له ۴ی شه و والی ۱۲۲۰ک- ۱۸۰۵ دا گه یشتوته باژیری «حه له ب» بۆ روو کردنه «شام» و ئەوجا به جی هینانی حه ج، دیاره که چوونه و هاتنه و نه ویشی ریتگه وتی رۆژگاری فه رمانه وایى (عهبدو پرده حمان پاشای به به) یه.

۲۶- الحديقة الندية- ص ۳۳ (دیاره گفتماری مه ولانا خویتی که شایانه پتر بنا سرتته وه. ده لئى: له مه دینه ی پیرو زدا بۆ پساو چاکى ده گه رام هه تا له نامۆژگاری به وه بهر که ت وهر بگرم و هه می شه په یه و یی بکه م. تووشی که سیتی که مه نیی بووم. زانا ییکی کارامه و راست دیار بوو. منیش وه کو که سیتی بئ ناگه و ده ست کورت به رام به زانا ییکی ژیر، تکای نامۆژگاریم لئ کرد. زۆری بۆ گوتم، وه ک ئەوه ی: له «مه که که» دا نکولی له شستى نه که م که رواله تى له گه ل شه ربه عت ناگو نجى. «!!/که مال» کاتى، رۆژى هه نیی گه یشتمه حه ره مى «مه که که» که قه ول و پریم له گه ل خو م کردبوو په یه وه یی نامۆژگاری به کانی بکه م، له بهر «که عبه» دا چۆ کم دا و که و تمه ده لاتیل خو تندنه وه. له ئەو هه له دا پساو چاکیتی ریش رهش، جل و بهرگ عه وامم دیت: پشستى کردبووه «شا ذروان» و رووی له من بوو... دل پیتی گوتم: ئەم که سه له گه ل «که عبه» به ئە ده ب نا جو لیتته وه! ئەو، هات پیتی گوتم: «ئه رى فلان، نازانیت حورمه تى ئیماندار له لای خودا له حورمه تى که عبه گه و ره تره؟ ئیدی بۆ جی په رخنه ده گرت؟ ئایا له مه دینه دا نامۆژگاری نه کراویت؟». ئیدی منیش گو مانم نه ما و دلنیا بووم که ئەم که سه له وه لیبه گه و ره کانه و خوئی له ئەم ئە تواران هه دا شار دۆ ته وه. که وتم به سه ره ده ستیدا و ما چم کرد، تکای لئ بوور دنم کرد، ههروهها و تکاشم کرد به شکو ریتگه ی راستیى- هه قم نیشان بدات. پیتی گوتم: «فه تح، مه به سستی تۆ له ئەم باژیرانه دا نییه»!! «!!/که مال»، ئیشاره تى به لای هیندوستاندا بۆ کردم و گوتمی: «له ئەو یوه ناما ژه ت بۆ دئ و فه تح و مه به سست له ئەو باژیرانه دایه»!!

۲۷- الانوار القدسیة- ص ۲۲، التعریف بمساجد، الشیخ معروف، یادى مهردان- ج ۱، هه موو به (میرزا ره حیم الله به گی ناسراو به محمه مد دهر ویش عه زیم ئابادی) نیتویان بردوه. به لام سه رچاوه

کورد هه واری به کات به شتیه ی (میرزا ره حیم الله محمه مد دهر ویش) یان نواندوه. راستی به که ی هه مویشی- چ له باسی نایینه شدا که دیتته پیتشه وه- هه ر ئەو که س و نیتوه به که مه ولانا خالید به نامه ی خوئی بۆ عهبدو پرده حمان پاشا، ناشنا ی کردوه. الانوار القدسیة: ئەوه ی نووسیه: (دلایل حیره لیل الطالبین و شفاء غلیل العشاء الصادقین، صفوة المرشدین الهادین المهديين، میرزا رحیم الله بیک المسمى بمحمد درويش العظيم ابادى قدس سره، تشرف بخدمة حضرة الشيخ عبدالله دهلوي- غلام علي/ هه ر له خو یه وه - که مال- عن علائقة بالكلية فسلك حتي أتم سلوکه وفاز بالاجازة والخلافة الروحانية ثم لبس مسحا أسود وتوجه الى «بُخاري» لزيارة سيدنا ومولانا شاه نقشبند قدس الله سره العزيز وساح في اكثر بلاد الاسلام مثل: الروم والمغرب والحجاز والعراق والشام وهندستان وما وراء النهر وخراسان، ولما قدم «سليمانية» الاكراد لقي حضرة مولانا خالد قدس الله سره، فشكى له عدم وجود المرشد الى الله تعالى... فاخبره بوجود مرشده القطب الدهلوي وأنه الغوث الاعظم والمرشد الاكبر وأنه اشار الى قدوم عالم من بلاد الروم اليه وقال أرجو أن تكو انت. فهلم اوصلك الى حضرته. فشرح الله صدر حضرة مولانا الى خيره. وسار الدرويش محمد في خدمته حتى وصلا الى «دهلي»، فجزاه الله خير الجزاء وتكلم بعض الناس في حقه عند حضرة مولانا خالد بما يلائم، فراه الله ايام على صورة الخنازير، فزاد اعتقاده لحضرة الدرويش محمد وليث تسعة اشهر في معبته، ثم عاد لسياحته.

وكان له جراءة تامة على الملوك والامراء في الحسبة وقدم راسخ في الارشاد ونفع الله به كثيراً من العباد في اكثر البلاد ولو لم يكن من مناقبه الا اندراج حضرة مولانا واصحابه في صحيفته لكفى. ثم القى عصا التسيار في مدينة «سبز» اي المدينة الحضره وهي من اعمال «بخارى» وتزوج من أهلها ولمذهب للامام الشافعي رضي الله عنه وحصل له بها ظهور عظيم بخدمته للصادر والوارد وأحبّه والبهها محبة مفرطة مع الاخلاص التام. فاغبر يوماً خاطر احد حكام تركستان من والى «سبز» فدس على الشيخ سماً، فقتله اغاظه للوالي، ففاز بسعادة الشهادة قدس سره / ته واو).

بهرۆشنايى نامه بیکی مه ولانا؛ یادى مهردان - ج ۱، ل ۳۳۱ - ۳۳۲ که فارسی به و بلاو که ره وه که ی لئی گو توه (برایى نامه ی مه ولانا و دهر ویش محمه مد نائى - په یمانى برابى و دۆستى پیتشینی له گه ل نوئى کردۆ ته وه) دیاره ئە وه یش هه ر له گه ل ئە وه. جیگه ی خویتی و به یادی ئەو نامه ی وه که بۆ (عهبدو پرده حمان پاشا) ی نار دبوو - له رابورد وودا نواندم - یادى نامه بیکی دی عهبدو پرده حمان پاشا بۆ مه محمود به گی کور ی که مه ولانا خالید به فارسی و به زمانى پاشا وه نووسیه یی به کینه وه؛ پاشا داوا ی له کور په که ی - مه محمود به گ، پاشای دوا رۆژ - کردوه که (زۆر جوان قه در و حورمه تى حاجی محمه مد ی چینی سالیکی ته ربه ت بگرن!) بۆ بنۆره: یادى مهردان - ج ۱، ل ۱۷۰، نامه ی ژماره ۲۵ی مه ولانا. دیسان جیگه یی سه رنجی نووسینه کانی محمه مد ئە مین زکیی له مه ر (که سئ) به دین که نووسیه ی تى: (کتابى مآثر سلطانية؛ له جومله ی حادیساتى ۱۲۲۸، هجری بیدا،

مه‌سه‌له‌ی خواجه محمدهدی کاشغری به‌یاد ده‌کا و ده‌لئی؛ ئەم زاتە له‌شازاده‌کانی چین بوو، له‌هیندوستاندا موده‌بیتک و دوایی له‌ئهوروپا و بیلادی رۆمدا به‌عزێ سیاحتی کردبوو، له‌میسره‌وه‌هاته‌ سلیمانی و عه‌بدورپه‌رحمان پاشای کرد به‌موریدی خۆی و ته‌فرده‌دا و برده‌ی سه‌ر به‌ع‌داد ئەم‌شاره‌ی زه‌وت کرد، له‌ دواییدا خه‌لکی به‌ع‌داد له‌ئسته‌نبول شکانیان له‌عه‌بدورپه‌رحمان پاشا کرد و به‌ئهم‌ری ئه‌سته‌نبول ئه‌هلی به‌ع‌داد عه‌بدورپه‌رحمان پاشایان کرده‌ ده‌روه. عه‌بدورپه‌رحمان پاشا له‌گه‌ل‌خواجه محمده‌ گه‌راپه‌وه‌ سلیمانی. له‌سه‌ر ئەمه‌ شاه‌ی ئیران ئهم‌ری کرد به‌شازاده محمده‌ عه‌لی‌میرزا تا عه‌بدورپه‌رحمان پاشا ته‌ئدیب بکا. له‌سه‌ر ئەوه‌ شازاده به‌له‌شکرته‌که‌وه‌ رووی کرده‌ ولاتی به‌به‌ و عه‌بدورپه‌رحمان پاشا رایکرد و ولاتی به‌به‌ تالان‌کرا!! ئەم‌ین زه‌کیی پتر ده‌لئی (ئهم‌ حادیسه‌یه‌ ئه‌گه‌ر سه‌حیح بێ. ئەبێ ته‌ئریخه‌که‌ی پیشتر بێ، چونکه‌ هاتنی شازاده محمده‌ عه‌لی‌ میرزا بۆ سه‌ر عه‌بدورپه‌رحمان پاشا له‌ ۱۲۲۶ دایه‌ / ته‌واو). وردبوونه‌وه‌م هانم ده‌دا لێ گوتنی له‌مه‌ر ئەو که‌سه‌ - محمده‌ کاشغری نیو - و قه‌وماوه‌کان بکه‌م و بلێم؛ ئەگه‌رچی سه‌رچاوه‌ی دیم نه‌دیته‌وه‌ لایبگیری «مأثر سلطانية» بێ، ئەوه‌ له‌ لایبته‌که‌وه‌ ئه‌و قه‌وماوه‌ پتر روو‌داوه‌کانی سالی ۱۸۱۰ز ده‌گرته‌وه‌. له‌ لایبکی دیبه‌وه‌؛ که‌سه‌که‌ له‌ لای من هه‌ر ئه‌و محمده‌ ده‌رویش (*) ناشانکراوی مه‌لا - مه‌ولانا خالید خۆبیتی که‌ نۆ مانگێ ماوه‌ته‌وه‌ و پاشای نیوبراو - به‌رۆشنایی دوا نامه‌ی باسکراو - قه‌در و حورمه‌تی گرتوه‌، به‌لام باوه‌ر ناکریت هه‌رگیز موریدی بووب، چونکی **پاشای نیوبراو** - وه‌ک باس دیته‌ پینشه‌وه‌ - نه‌ قاییل بووه‌ به‌مورشیدی که‌س و نه‌ به‌خالید خۆی دوا ده‌که‌وتنی **نیویانگی نه‌قشه‌ندیانه‌ی**! دیسان باوه‌ریش ناکه‌م کیشه‌ی گه‌وره‌ی عه‌بدورپه‌رحمان پاشا له‌گه‌ل‌والیبه‌کانی به‌ع‌داد به‌ئاماژهی کابرایبکی ئه‌وه‌ه‌ بێ!

۲۸- سه‌رچاوه‌کان؛ الحديقة الندية - ص ۳۴، اصفی الموارد - ص ۵۶، الفیض الوارد - ص ۲۰۱، البهجة السنية - ص ۸۴، محمده‌ ئه‌سه‌د صاحب، الانوار القدسیة - ص ۲۲۷ (هه‌موو مانگی ساله‌که‌یان نه‌نواندوه‌). التعریف بمساجد - ص ۴۸، ۱۵. هه‌روه‌ها؛ تاریخی سلیمانی - ص ۲۲۶ - الشیخ معروف - ص ۳۹ - یادی مه‌ردان - ج ۱ که‌ باسی ساله‌که‌یشی نه‌کردوه‌، هه‌موو نه‌ک هه‌ر مانگی چوونه‌که‌یان نه‌نواندوه‌، بگه‌ر ساله‌که‌یشیان به‌ ۱۲۲۲ک - ۱۸۰۷ز داناوه‌ که‌ هه‌له‌یه‌ و وێ ده‌چی هه‌موویان به‌ر هه‌له‌ی (الفیوضات الخالدية - ص ۴۹) که‌وتون که‌ له‌ رایبته‌ی گفتاریکی ئالۆزی له‌مه‌ر مه‌حمود ساحیبی برای مه‌ولانادا، نووسیویبیتی؛ (وحینما ذهب - واته‌ مه‌ولانا - الی البلاد الحجازية والهندية لاستنشاق نفحات الحق القدسیة عام مائتین والف وائتین وعشرین - ۱۲۲۲ک/ که‌مال - قام مقام أخیه علی ال‌اهل والمدرسة!!). مه‌لا - مه‌ولانا خالد خۆی شایبیتی راستی مانگ و سالی چوون و گه‌یشتنه‌که‌بیتی که‌ له‌ لایبته‌که‌وه‌؛ اصفی الموارد - ص ۳۶ گفتاری مه‌ولانای گه‌راوه‌ته‌وه‌؛ (وصلت دار السلطنة الهندية - جهان آباد بمسیره‌ سنة كاملة!). له‌ لای

(*) نامه‌ی ماجستیر - ص ۷۸ هه‌ر خۆی به‌ته‌نێ نیوی به‌محمده‌ زاهید برده‌وه‌ که‌ ج سه‌رچاوه‌بێ لایبگیری نیبه‌.

دیبه‌وه‌؛ نامه‌ی فارسیی مه‌ولانا که‌؛ یادی مه‌ردان - ج ۱، ل ۱۷۴، ژماره‌ی نامه‌ ۲۹ و په‌راویزی بلا‌کردوته‌وه‌ و مه‌لا - مه‌ولانا خالید نامه‌که‌ی له‌ رۆژی «؟» مانگی ره‌جه‌بی ۱۲۲۵ک. دا نارده‌وه‌ و گوتووبیتی؛ (سپیده‌ی ۲۶ی زله‌حیججه‌ی ۱۲۲۴ک) گه‌یشتمه‌ باژیری شاه جیهان ئاباد (*)

له‌ عه‌سری ئەو رۆژه‌دا به‌بیتکه‌م دیداری - شاه عه‌بداله‌ دیهله‌وی - شادبووم). پتر باسی خۆی کردوه‌؛ (ئه‌وته‌ حه‌وت مانگه‌... له‌ ئه‌رده‌م!). له‌ ئه‌وه‌به‌ریشه‌وه‌؛ بپه‌راوه‌؛ (به‌سالتیک گه‌یشتوته‌ جیهان ئاباد). که‌واته‌ ده‌توانین بلێین؛ له‌ رۆژگاری فه‌رمانه‌وایی (عه‌بدورپه‌رحمان پاشا) دا و ره‌نگی له‌ مانگی موحرره‌می ۱۲۲۳ک - ۱۸۰۷ز. دا که‌وتیبته‌ ریگه‌ به‌ره‌و جیهان ئاباد.

۲۹- له‌ ئەم باژیره‌دا له‌گه‌ل (موجته‌هید ئیسماعیل ئه‌لکاشی) کۆبوته‌وه‌وه‌ و به‌رامبه‌رینیکی زانستی له‌گه‌ل کردوه‌ و به‌گیری هیناوه‌ که‌ سه‌رچاوه‌کانی کۆن و نوێ باسیان کردوه‌. مه‌لا - مه‌ولانا خالید که‌ له‌مه‌ر سه‌رانسه‌ری گه‌شته‌که‌ی شیعی به‌فارسی و عه‌ره‌بی داناوه‌ و باسی دیدنه‌ی مه‌زاره‌کان و کۆبوونه‌وه‌کانی کردوه‌ - گه‌راوه‌یان پتویست نیبه‌ - و له‌ قه‌سیده‌بیتی درێژی عه‌ره‌بیدا، له‌مه‌ر ئەم ئیسماعیله‌ ده‌لئی:

وهم روافض (***) آذربيجان الاولى
هم اشنع المخلوق في الافعال
ومضله الكاشي اسمعيل إذ
قد حار لما شب نار جدال
سحقاً له من مدع متزخرف
بعداً له من منكر مضلال

بنۆره: الانوار القدسیة - ص ۲۲۸.

۳۰- مه‌لا - مه‌ولانا خالید له‌ قه‌سیده‌ عه‌ره‌بیه‌که‌یدا که‌ باسی گه‌یشتن و ستایبشی شاه عه‌بداله‌ دیهله‌وی کردوه‌، له‌ هیندی باردا، هه‌ستی خۆی و دووره‌ ولایتی نواندوه‌، بۆ وینه‌ ده‌لئی:

(*) شاه جیهان ئاباد = دیله‌بیه‌ و به‌نیوی «شاه جیهان» ی ئیمبراتۆری مه‌غۆله‌کانه‌وه‌ نیوزاوه‌ که‌ زۆریه‌ی هیندوستانی له‌ ۱۶۳۸ز. دا داگیر کرد و بوو به‌په‌یته‌ختی. بریتانییه‌کان له‌ ۱۸۰۳ز. دا داگیریان کرد.

(**) من ده‌قه‌که‌ی خۆیم نووسیوه‌ته‌وه‌ ده‌نا ج ئەم مه‌لا خالید - مه‌ولانا یه‌ یان شیخ مارفی نۆدیبی - له‌ نامه‌یدا - ئەم ناسنیه‌یان بۆ «شیعه‌کان» داناوه‌، ئه‌قلی من په‌سه‌ندی ناکات و ژیر باری بریاری ئەوان نیم، بگه‌ر هه‌ر په‌سه‌ندی ناکه‌م، شیعه‌ بێ یا سونه‌، لای من هه‌ر موسلمانن مادام بێک خودا و بێک پیغه‌مبه‌ر و بێک (قرآن) ده‌ناسن و روو ده‌که‌نه‌ بێک قیسه‌له‌. جیگه‌ی باسه‌؛ وشه‌ی «ره‌وافیز - روافض، رافضه‌/ نه‌ویستراوه‌کان - سه‌رپه‌چه‌کان؛ زاراوه‌بیتکه‌ زه‌یدی کۆری عه‌لیی کۆری حسین به‌سه‌ر ئەوانه‌دا داگیریی که‌ له‌ «کوفه‌» دا لێی جوێ بوونه‌وه‌ له‌سه‌ر ئەوه‌ی نکولبی لێ کردن به‌رامبه‌ر په‌تانووتیان له‌ ئه‌به‌رکه‌ر و عومه‌ری کۆری خه‌تتاب. خه‌لکی سونه‌ش - بێ له‌ زه‌یدییه‌کان - به‌گه‌شتی به‌سه‌ر شیعه‌کانیاندا داگیریه‌. هه‌روه‌ها ئەو ناسنیه‌ش به‌سه‌ر عه‌جمه‌دا داگیراوه‌!

كَمَلْتُ مَسَافَةً كَعِبَةُ الْأَمَالِ
حَمْدًا لِمَنْ قَدْ مَنَّ بِالْإِكْمَالِ
وَأَرَاهُ مَرْكَبَتِي الطَّلِيحُ مِنَ السَّرَى
وَمَنْ اعْتَوَارَ الحَطُّ وَالتَّرْحَالِ
وَأَزَاهُ عَنِّي قَسِيدُ حُبِّ (مُؤَاظِنِي)
وَعِلَاقَةُ الْأَحْبَابِ وَالْأَمْوَالِ
وَهُمُومٌ (أُمَهْتِي) وَحَسْرَةٌ (إِخْوَتِي)
وَعِغْمُومٌ (عَمٌّ) أَوْ حُبَالٌ (الحَالِ)

بنۆره: الانوار القدسية - ص ۲۲۸

هروهه له قهسیده بیکی فارسیشدا - که له لای رۆشبییره کۆنهکانی کورد زۆر ناسراوه - ههستی خهست و خۆلی خۆی بهرامیهر غوریه تی خۆی و دووره ولاتی تالی نواندوو، دهلی:

موسم عیید است و ما نومید از دیدار یار
عالمی در عیش و نوش و ما دو چشم آشکبار
سینه سوزان، دل فروزان، کوچه کوچه دریدر
هرکس با یار در گشت گلستان است و من
ز اشک سرخم شد کنار از داغ هجران لالقرار
جان نثار مقدم جانان نکرده دم بدم
جیست بهره از نفرجهای تخت جان نثار

- هه تا -

بکهره جوئی شد زهر چشم روان از خون دل
عاقبت کردم دوا داغ فراق سرچنار
(خالدا) گرنیستی دیوانه و صحرا نوود
توکجا و «کابل» و «غزنین» و خاک «قندهار»

بنۆره: یادی مهردان، ل ۵۱۵ - ۵۱۶.

۳۱- سهراوهکان: الحدیقه الندیه - ص ۳۸. اصفی الموارد - ص ۶۱. هروهه هی دی. جیگه
گوتنه؛ له نامه ی فارسیی خۆیدا؛ ژماره ۲۹ ی باس کرد، مهلا - مهولانا خالیید باری «ئه و پینج مانگه» نه کردوو.

۳۲- تهریقته: الطریقه (تاکه و کۆشی طرائق) ی عهه بییه، واته: رتیاز، بار، مهزه (بنۆره: المجد - ص ۴۶۵). هروهه تهریقته: طرایق (تاکه و کۆشی طریق) ه و به زمانی «بهمامه کان» ههر چشتیکی درێژه له دار خورما درێژتر بی. له ئیره دا واته: مهزه که تاییهت به خودا په رستانه بۆ پریی ههره ریگه و شوینی بهرز له خودا ناسیندا. (بنۆره: الفیض الوارد - ص ۱۹۰). نه قشبه ند -

نقشبند: واته نه قش که وینهی که مائی راسته قینه یه به دلی موریده وه. پیرهکانی پیش شیخ به هاته ددین - ناسراو به شاهی نه قشبه ند که سالی ۷۱۸/ک / ۱۳۱۸ز له بوخارادا له دایک بووه و دووشه مهی په بیعی بیگه می ۷۹۱/ک / ۱۳۸۸ز. مردوو - له ته نیاییدا به نه نییی، له کۆمه لیشدا به ناشکرا زیکیان کردوو، به لام به فهرمانیکی نه نییی گیانیی - مه عه و بی - سه روکی نه لقیه خواجه کان؛ شیخ عه بدو و خالیقی عه جده وانیی نه ویسیی، له ته نیایی و کۆمه لدا، زیکرکردن به دهم به ستنی (لا اله الا الله) وه له دلدا، کرا به نه نییی. ئه م زیکره بيش کاریکی گه وری کرده دلی مورید و به ئه م زه به رش ده بیژری (نه قش) و به زیکره کesh (به ند) یان (به سته / که مال) نه قش؛ واته: وینهی مؤری نه گهر له مؤم یان له هاوتای به ند بکری - بدری؛ بیه ستری، (چه سپ بکری / که مال)، ئه وه ده می نیته وه و پا کو نای. به ئه م جزیره ئه وی نه قشه که می ته و او کردی به (نه قشبه ندیی) نیوبراو، واته: له گه ل نه قشه که می، وینه که می بووه و پییه وه به ند - به ستر او بووه. (به ده ستکار بییه وه؛ بغیه الواجد - ص ۴۱، الفیض الوارد - ص ۱۹۸. تی بی نی: که مال نامازه بیگه بۆ کرده وی خۆم). جیگه ی باسه؛ مه لا - مه ولانا خالیید به و ده رگرتنی، ئیجازه له ئه و ته ریقه تانه دا، هروهه ها ناسراوه به: خالد النقشبندی المجددی السهروردي الکبیروي الجشتمی (بنۆره: الفیوضات الخالدیه - ص ۵۲. الحدیقه الندیه - ص ۲. هروهه ها نامهکانی مه ولانا به عه ره بی له: بغیه الواجد، یادی مهردان - ج ۱د).

۳۳- سهراوهکان: اصفی الموارد - ص ۶۲ (دهلی: قال تلمیذه: لم یر علیه عام!!). الفیض الوارد - ص ۲۰۳ (دهلی: لم یكمل سنه!!). الحدیقه الندیه - ص ۳۹، هروهه ها البهجة السنیه - ص ۸۷ «دهلی: بعد ملازمته سنه». ههر چۆنی بی، وی ده چی سالیکی پی چوو بی به تاییه تی له لاییگه وه خۆی دهلی «حهوت مانگه له ئیره دام» و پینج مانگیکیش خه ربکی مه شق بووه که له شوینی خۆیدا نامازهی بۆ ده که مه وه.

۳۴- هاتنه وه که می به ریگه ی ده ریادا و ده شتانیی بووه، دیاره که متری پی چوو و چه ند جار بکیش له لای ئیرانییه کان گیتچه لی پی کراوه.

۳۵- هیج سهراوه یی مانگی سالی هاتنه وه ی نه نواندوو و به ته نی (خواه ندی یادی مهردان دهلی: هاتنه وه که می ریگه وتی فه رمانه وای به به خالیید پاشای ئه حمه د پاشایه). من لایینگیری ده که م؛ به لام ههر زوو خالیید پاشا - دوا ی شه ره که می کو بی و پیلاتی عه به داله ی والیی به غداد و ئیرانییه کان - عه بدور په حمان ها توته وه سه ر ته ختی فه رمانه وایی.

۳۶- ئه و ماوه کورته بيش که مه ولانا خالیید له سلیمانیدا ماوه ته وه و ئه و جا چوو بۆ به غداد، له لای من ههر ریگه وتی ئه و باره یه که عه بدور په حمان پاشا کار که کار کرابوو، به لام که هاتنه وه سه ر کار ئه ویش هاتوه.

۳۷- سهراوهکان: الحدیقه الندیه؛ ص ۳۹ - ۴۶. اصفی الموارد؛ ص ۶۵ - ۶۷. البهجة السنیه - ص ۸۸. الانوار القدسیه؛ ص ۲۳۲ - ۲۳۳ (هه موویان لایینگیری مه ولانا نان). بۆ سنووری میژوویی و بنجی کیشه که خۆی؛ بنۆره با به تی: (کیشه ی مه لا - مه ولانا خالیید).

۳۸- الحديقة الندية - ص ۴۱. اصفى الموارد؛ ص ۷۴ - ۷۵. الانوار القدسية - ص ۲۷۵؛ همو
زور جوان ستاییشی مهحمود پاشای کوری عهبدوپرهمان پاشایان کردوه بهی نیشانهکردنی
(ماوه)ی مانهوهی مهولانا له بهعدادا. سهراوهکانی خومانهش بو مانهوهکهی نهوهه خویمان
نواندوه.

- التعریف بمساجد - ص ۴۷. ه، الشیخ معروف - ص ۴۱. ه گوتویانه «مکت فیها مدة/
ماوهی تییدا بووه».

- تاریخی سلیمانی بی دنگه و باسی نهکردوه.

- نامه ماجستیر - ص ۱۳۳ بهین بهلگه و لیکولینهوه، دهلی: نیزیکهی سال و نیویکی تییدا
ماوهتهوه. بهلام هر نهو له ص - ۱۶۵ دهلی؛ دوو سال.

- یادی مردان - ج ۱، ل ۳۸ دهلی: (له هیج بهلگه بیتهکی میژوو بییدا هم گه راندنه وهی مهولانا نام بو
سلیمانی نهدیتوه، بهلام دیاره یا له سالی ۱۲۳۱ک یا له ۱۲۳۲ک. دا بووه چونکی تا سالی
۱۲۳۰ک هر سعید پاشا والیی بهعداد بووه و له نهوه دا عهزل کراوه. به یارمه تیی مهحمود پاشا
(داود پاشا) بوو بهوالیی بهغدا و بهسره و شاره زورور. له ۱۲۳۱ - ۱۲۳۲ دا نیوانی مهحمود پاشا
و داود خوش بوو، مهحمود چوه بو بهغدا بهلام له ۱۲۳۳ک. دا تیکچوو!).

بهرامهر بههم باسانه، هم بهلگانه وهلام ددهنهوه:

- سهید عبداللهی قادری شه مدینی ههکاری، تهریقتهی له سالی ۱۲۲۹ک / ۱۸۱۳ز. دا له سهیر
دهستی مهولانا خالد وهرگرتوه. (الحديقة الندية - ص ۶۶. الانوار القدسية - ص ۲۶۰).

- له ۲ شهوالی ۱۲۳۰ک / ۱۸۱۴ز. دا ئیجازهی تهریقته و خهلافه تیی - جینشینی داوه
بهمهحمود ساحیبی برای. (الفیوضات الخالدیه - ص ۵۲: که ئیجازه کهی نهو میژوهی لی
نوسراوه، بغیة الواجد - ص ۱۶۲، الرقعه ۳۷، ههروه؛ یادی مردان - ج ۱، ل ۳۴۰، الاجازة
الثانية - الرقعة الرابعة نواندویانه).

- محمده سلیمان هه نهقی بهغدادی خاوهندی؛ الحديقة الندية - ص ۳، دهگپتهوه؛ له سنوری
۱۲۳۱ک / ۱۸۱۵ز. دا بهخزمتهی مهولانا شادبووه.

- خاوهندی: المجد التالد - ئیبراهیم فهسیح ههیدری کورهای نهسهده ددینی ههیدری
موفتیی هه نهقی بهغداد، دؤست و موریدی گیانی گیانی مهولانا بووه. هم، له مهر پروداوه کانی
۱۲۳۲ک - ۱۸۱۶ز باسیکی گرنگی گتراهتهوه و دهلی: داود پاشا ماوهی پازده سالی شاگردی
باپیرم بوو، له نهوهه زانسته کانی نهقلیی و هی دی وهرگرتوه. کاتی که هه رای کرد و چوو بو
شاره زورور، هاتهوه و گه ماروی بهغدادی دا که سعید پاشای والیی تییدا بوو. باپیرم له بهر پیوه ندیی
باسکراو، له والیی ترسا. نه خوش بوو. بابی - بابی ئیبراهیم/ که مال - نارد بو لای مهولانا خالد
تا ناگه داری بکا و بی بو دیده نیی. باهم و مامم چوون بو «تهکیه ی خالی دییه» بو کن هه زه تهی
مهولانا خالد که پاش نویزی شیوان هات بو لای باپیرم بو ماله وه. پیی گوت «نهی نهسهده

نهفه ندیی من شیخ نیم و خاوهندی که راماتیش نیم و هر هیندهم که سیکی پیش خزمتهی زانستی
پیروزم... بهلام ناگه داری دهکهم، زه دهکهم و عیلمیش هر له لای خودایه؛ داود پاشا پانزه رژی
دی دهگاته بهغداد و دهی بهوه زیر و سعید پاشا له قه لادا دهخنکیت. توش مهترسه و چ شتیکت
لی بهسهر نای؛ «دوی پانزه رژی داود پاشا هاته نیو بهغداده وه و بوو بهوه زیر و سعید پاشا له
قه لاکه ییدا خنکا! سهپردرا. بنوره: بغیة الواجد - ص ۱۸۶ بهدهستکاری و کورته کردنه وه؛ که واپوو
کورت و رهوان؛ مهولانا خالد له دوی رژیگاری ۱۵ ره بیعی بیکه می ۱۲۲۸ / ۱۸۱۳ز. هوه
هه تا نهو کاته له بهعدادا بووه و ژیاوه، واته له نیوان ۱۸۱۳ - ۱۸۱۶ز. دا. نایا مهولانا خالد له
۱۲۳۲ک - ۱۸۱۶ز. دا له گه مهحمود پاشای بهی کوری عهبدوپرهمان پاشا - هاریکار و
پشتیوانی داود پاشا - گه راهتهوه بو سلیمانی؛ وهکو نامه دهستنوسی شیخ مرف خزم له لا
هیه و - ویرای تککاری له داود - بهلگه بیتهکی بو دستاییتیان. نهو له لای و له لای دییه وه،
داودی دهفته ردار که هات بو سلیمانی و چل رژی له لای مهحمود پاشا هه لانه میوان بوو،
دهشپ له نهو ماوه ییدا کوشی کردی بو خاوهنده وه و ناشتوبونه وهی شیخ مرف - مهولانا. که
مهحمود پاشا له گه داود پرویان کرده بهغداد و سعید پاشا لی خرا و سهری تییدا چوو، دیاره
(له گه مهولانا خالد)ی سهروهی کویتهوه و تکای ناشتوبونه وهی له گه خوی و شیخ مرف
کردوه و (مهولانا) قاییل بووه. نه مانهم له (کیشه ی مهلا - مهولانا) دا پروتتر کردتهوه؛ من وهک
دلنیم دوی جیگیربونی داود پاشا و گه راندنه وهی مهحمود پاشا، مهولانا خالی دیش - له بهغداد
و نهو هه لکه وتهدا - بریاری گه راندنه وهی داوه، بو نهوه دهچم هر دوروبه ری - دوی ره بیعی بیکه م
- مانگی شهعبانی ۱۲۳۲ک / ۱۸۱۶ز گه رابیتتهوه بو سلیمانی و دهموده ست بهردی بناغه ی
مژگهوت - خانه قای مهولانا ناش دانرا بی که نه مه مانا بیتهکی گوره ی بو نهو خوی و نیونیشانی ولاتی
به بهش هیه و که سیکی راهری تهریقتهی قادری - شیخ مرف هه رگیز بهخوه نه دیدیتوه.
باوه پرشم بههیزه له ۱۲۳۳ک - ۱۸۱۷ز. دا تهواو بووه. شایانی باسه - وهک خوم چومه ته سهیری
مناره که و له خسته کاشیه کانی چه سپاوی روکاری مناره که وردبوومه تهوه و، دوابی ماموستا
محمده خالی زاناشم له ۱۹۸۶ز. دا ناگه دار کرد و گوتم؛ نهو میژوهی نوسراوه؛ (۱۲۳۸ه /
۱۸۲۲ز) بو دروستکردنی مناره ی مژگه وته که - خانه قاکه دانراوه (هه له به). بو راستییش له هم
باسانه ورد بهره وه:

- الحديقة الندية - ص ۴۲ دهلی: له کاتی ریکخستنی هم نامه یه - کتیه که - دا که ریکه وتی
سالی ۱۲۳۳ک - ۱۸۱۷ز - هه میسته له خانه قاکه ی و سلیمانیدایه.

- مهولانا له هلی دروستکردنی خانه قاکه دا خوی شایته که له نامه بیتهکی فارسی خویدا - بو
بیکیکی نهاسراو - باسی کاروباری دروستکردنی خانه قاکه ی دهکات و دهلی: (له بهر قه ره بالغی
کاروباری تهریقته دان، مهده خه سی نه کردوه / سبب به کثرت ازدحام و قلت اتفاق مشاغل طریقه
علیه، اورا مرحض نمودیم) پتر دهلی؛ (نه گه ر ئینشالله ههچ پشجوی و هه لای نهقه و ما،
دروستکردنی خانه قاکه تهواو بوو، دوی همه نه گه راره زووی گه راندنه وهی هه بوو، به هیوام به فه یز

بگات/ اگر انشاءالله تعالی هیچ آشوب و انقلاب روی نداد، بنیای خانقایی نهاده اند باتمام رسد، بعد از آن اگر رغبت عودن داشته باشند، امید است بفیض برسند/ بنۆره: نامه که: یادی مهردان - ج ۱، ل ۳۸۶، ژماره: ۱۵۶).

۳۹- سرچاوه‌کان: الحديقة الندية - ص ۴۱. اصفی الموارد - ص ۷۵ (نیوی چ گوندیکیان نه‌هیناوه)، الشیخ معروف - ص ۴۱ (له نیوهینانی گونده‌کاندا نیوی «که‌مالان»ی هیناوه)، نامه‌ی ماجستیر - ص ۱۳۴ (نیوی دوو گوندی: داره‌تووی ژووروو، ژترووی هیناوه که له نیوچه‌ی بازیاندان!).

۴۰- سرچاوه‌کان: الحديقة الندية - هه‌تا سالی ۱۲۳۳ک باسی ژینی مه‌ولانا نه‌وجا محهمده ئەسعه‌د ساحیب باسی دوارژژی مه‌ولانای کردووه. اصفی الموارد - هه‌تا سالی ۱۲۳۴ک باسی کردووه. البهجة السنية - له سرچاوه‌کانی پیشووه‌هه گفتاری وهرگرتووه و باسی رۆژگارکانی سالانی ۱۲۳۲ - ۱۲۳۸ک نه‌کردووه و به‌ئوهه براندوویتیبیه‌هه گۆیا؛ له به‌غدادوهه هاتووه بۆ شام و هتد... ص ۹۰. الانوار القدسیة؛ ص ۲۴۳ - ۲۴۴ له شیخ عه‌بدولمه‌جید خانینی خاوه‌ندی؛ الحدائق الوردیة وه گفتاری وهرگرتووه و دووباری کردۆته‌وه؛ قه‌ده‌سه‌ه سیرپه‌هه بۆ جاری سیتیهم هاتووه به‌غداد و له فیرگیه‌ی ئەلئه‌حسانیه‌دا - بۆی نوێ کرابه‌وه - جیگیر بوو تا له ۱۲۳۸ک. دا چوو بۆ شام. (هۆی زویربوونی دووهم جاری و چۆلکردنی سلیمانی باس نه‌کردووه). خاوه‌ندی؛ گه‌شتی ریج/ رحلة ریج - ص ۲۲۷ تاقه‌ سرچاوه‌ییه‌ که هیندی مه‌لامه‌تی بیستراوی ده‌هینتته‌وه و خۆشی باوه‌ریان بپن ناکات که راست بن. هه‌ره مه‌لامه‌تی هه‌لبه‌ستراو نه‌وه‌یه گۆیا؛ (پاشا تووره‌ بووه که مه‌ولانا خالید که‌راماتی نه‌بووه و ده‌سته‌پاچه‌ بووه به‌رامبه‌ر نه‌خۆشیه‌ کوشنده‌که‌ی کوره‌که‌ی!!) ئەمه‌ش قسه‌ییکه‌ی پووچه و مه‌لامه‌ت نییه‌! جیگه‌ی راستکردنه‌وه‌ه؛ الشیخ معروف، یادی مهردان، نامه‌ی ماجستیر، که میژوووی دوا رۆیشتنه‌که‌ی (۱۸۲۰ز)یان له (ریج)وه وهرگرتووه گۆیا رۆژی ۲۵ی ته‌شرینی ییکه‌می ۱۸۲۰ز بووه، ئەو سرچاوانه هه‌له‌ییکه‌ی چاپیان به‌سه‌ردا تیبه‌ر بووه و ئەو (۲۵ی ته‌شرینه) راستیه‌که‌ی (۲۰ی ته‌شرینه)؛ چونکی یادداشتی ۱۹ تشرین اول - ص ۲۲ ده‌لتی؛ (تیمرۆ بۆ مالئاوایی دیدنه‌ی پاشام کرد)، یادداشتی گۆیا: ۲۵ تشرین اول - ص ۲۲۷ ده‌لتی؛ (ئهم به‌یانیه‌ شیخ خالیدی به‌نیویانگ هه‌رای کرد). هه‌مان یادداشت له - ص ۲۳۱دا ده‌لتی؛ (ئهم به‌شهی گه‌شتهم له سلیمانیدا ته‌واو ده‌ب و سه‌هی رۆژ بار ده‌که‌م به‌ره‌و موسول)، یادداشتی ۲۱ ته‌شرین اول - ص ۲۲۳، ده‌لتی؛ (به‌خه‌میکی ییکجار زۆره‌هه گه‌لتی برادره‌ به‌رێگه‌یان خستین و نزیک سه‌عات شه‌ش و نیوی ئەورۆ سواری و لاخ بووین... هتد). دواي ئەم یادداشته، (یادداشته‌کانی ۲۲، ۲۳، ۲۴، ۲۵ ته‌شرین... هتد) دینه‌ پیشه‌وه و (دوو جار میژوووی ۲۵ تشرین اول به‌چاپه‌ عه‌ره‌بیه‌که‌وه‌ دیاره) و له ۲۵ ته‌شرین اول - ص ۱۲۴۰؛ (گه‌بیشتۆته‌ پردی - ئالتون کۆپری). هه‌لبه‌ت ۲۰ی ته‌شرینی ییکه‌م ۱۸۲۰ز که ده‌کاته‌ ۱۲ی موچه‌رپه‌می ۱۲۳۶ک، ئەو سرچاوانه ده‌داته‌ دواوه که گوتووینه‌؛ (سالی ۱۲۳۵ک، رۆیشتووه!). شایانی باس نه‌وه‌یه‌ ماوه‌ی ژینی مه‌ولانا (له شه‌عبانی ۱۲۳۲ک - ۱۸۱۶ز تا (۱۲ی موچه‌رپه‌می ۱۲۳۶ - / ۱۰ / ۱۸۲۰) ۲۰) له سلیمانیدا (۳ سال و نیو پتیره) و هه‌رگیز ییکدگیر نابێ له‌گه‌ل ئەو سرچاوانه‌ی ده‌لتین:

(نیزیکه‌ی شه‌ش سال ماوه‌ته‌وه). بنۆره: گفتاری؛ یادی مهردان - ج ۱، ل ۴۱. هه‌روه‌ها نامه‌ی ماجستیر - ص ۱۳۶. به‌لام تیکرای ژینی مه‌ولانا - له دواي هاتنه‌وه‌ی له هیندوستانه‌وه‌ بۆ سلیمانی - ماوه‌ی (چوار سال و نیو پتری بردووه) که هه‌تا ئەم هه‌له (نیزیکه‌ی پینج سالی له به‌غداد)دا بردووه، به‌ئوه‌ پینج مانگه‌شه‌وه‌ که سالی ۱۲۲۸ک - ۱۸۱۳ز تیبیدا بووه؛ به‌لام ئەو ماوه‌یه‌ که له به‌غداددا بوو، هه‌روه‌ها که به‌ییکجاری له ۱۲۳۸ک - ۱۸۲۲ز. دا رووی کرده «شام» هه‌مووی ده‌کاته (حه‌وت سالی و هیندی) نه‌ک (نۆ سال) وه‌کو؛ نامه‌ی ماجستیر - ص ۱۶۴دا ده‌لتی (حه‌وت و نیو و ده‌می نۆ) و یادی مهردان - ج ۱، ص ۱۴۱، پ ۱ ده‌لتی: (هه‌شت سال). ئەوانه له لای و له لای دیبه‌وه: یادی مهردان - ج ۱، ل ۲۰۶ و ۲۰۴ و ۲۰۹؛ (نامه‌ی فارسییه‌کانی مه‌ولانا بۆ مه‌حمود پاشای به‌به و عوسمان به‌گی برا) و (نامه‌ی عه‌ره‌بیه‌کانی بۆ عه‌بدولقادر حه‌یده‌ری و ئەسعه‌د حه‌یده‌ری: بغیة الواجد - ص ۱۷۳ و ۱۸۵، یادی مهردان - ج ۱، ل ۳۷۴ و ۳۸۳)، هه‌موو به‌ئاشکرا باسی کۆشش بۆ گێرانه‌وه‌ی ده‌که‌ن. به‌لام نامه‌ی عه‌ره‌بیه‌ی - بۆ ئەسعه‌د حه‌یده‌ری - پاشگه‌زبوونه‌وه‌ی مه‌حمود پاشای به‌به‌ ده‌نیوتنی و ئاشکرای ده‌کا که (کۆششه‌که) به‌ری نه‌گرت، پووچه‌ل بوو. خاوه‌ندی: یادی مهردان - ج ۱، ل ۴۳ به‌ته‌نێ هه‌والی نواندووه‌ گۆیا؛ (مه‌حمود پاشا خۆی چوو بۆ لای و مه‌ولانا ش گوتی له رجا و تکای نه‌گرتووه و عوزری بۆ هیناوه‌ته‌وه) که چ سرچاوه‌ییکه‌ی دی لاینگیری نییه‌! له لاییکه‌ی دیبه‌وه‌ هه‌موو سرچاوه‌ییه‌ ده‌لتین؛ له به‌غدادوه‌ به‌رێگه‌ی «دیره‌ز زور»دا چوو بۆ «شام»، به‌لام (یادی مهردان) ده‌لتی: له هه‌واری «سه‌رگه‌ت»وه، که دیاره له ئەم هه‌واره‌هه‌ گه‌راوه‌ته‌وه‌ بۆ «به‌غداد» و ئەوجا چوو بۆ «شام». جیگه‌ی خۆییتتی بلیتم؛ نامه‌ی مه‌ولانا (بغیة الواجد - ص ۲۵۰ الرقعه ۹۰، یادی مهردان - ج ۱، ل ۴۱۶، الرقعه ۷۵) ده‌گێرتته‌وه (هه‌تا ئەم کاته؛ رۆژی ۵ شه‌مه‌ی ۱۷ی ربه‌یعی ییکه‌می ۱۲۳۸ک/ ۱۸۲۲ز، هیشتا خیزان و به‌هاددینی کوری نه‌گه‌بیشتون!) ئەمه‌یه‌شم پتر بۆ ئەوه‌ گێرابه‌وه؛ خاوه‌ندی یادی مهردان، رایگه‌یاندووه‌ گۆیا له ئەو رۆژگارانه‌دا بووه که مه‌حمود پاشا کۆششی بۆ گێرانه‌وه‌ی کردووه؛ راستیه‌که‌ی - قه‌وماوه‌کانی میژوو ده‌نیوتن - مه‌حمود پاشا له ۱۱ی شه‌عبانی ۱۲۳۷ک - ۲ی مایس ۱۸۲۲ز. دا عه‌بدالله پاشای مامی ده‌رپه‌راند و هاتووه سلیمانی و زۆر نه‌حه‌سایه‌وه و - له هه‌لی هه‌لکه‌وتنی په‌تای رشانه‌وه‌دا - مامی په‌لاماری داوه‌وه بۆوه به‌پاشای به‌به، تا له جومادی ییکه‌می ۱۲۳۸ک - کانوونی دووهمی ۱۸۲۳ز. دا مه‌حمود پاشا سه‌رله‌نوێ دامه‌زراوه‌هه؛ من پیم وه‌یه‌ کۆششه‌که‌ پیتش ئەم دوا رۆژگارانه‌یه!

(۴۱) - الانوار القدسیة - ص ۲۴۴... ده‌لتی: زانا و ئەدیب شیخ محهمده‌ جه‌مله‌ی خه‌لوته‌تبی دیه‌شقی به‌قه‌سیده‌ی (سال)ی گه‌بیشتنی نیشانه‌ کردووه که سه‌ردتا و کۆتایی ئەمه‌یه:

أضحت «ديمشق» بهجة ومسرّة
والنور والاشراق منها صاعد
والطير غنى والغصون رواقص
تهستز من طرب وهن موائد

مذْ حَلَّ بِالشَّامِ الشَّرِيفَةِ سَيِّدٌ
وعليه من حُلَى الكَمَالِ فَرَائِدُ
فَسَأَلْتُ عَنْهُ أَرِيَابَ الْهُدَى
قالو «ضياء الدين» هذا؛ «خالد»

هه تا...

فعليلهم مني جزيل تحية
ما حر للرحمن عبيدُ ساجدُ
والسالكين طريفة أهل الهدى
طول المدى ما أن تنبسه رافد
إن قيل من قطب الوري أرخ بقي
قطب الوري يا سائل هو خالدُ
/ ١٢٣٨هـ

٤٢- سه رچاوه كان؛ البهجة السنية - ص ٩٠ و ٩٧ الانوار القدسية - ص ٢٤٦ و ٢٥٠ هه روهه
سه رچاوه دی.

٤٣- الفیض الوارد؛ ص ٢٤٥ - ٢٤٧

البهجة السنية - ص ٣ (نیوشی بر دوه به: ابي البهاء ضياء الحق والحقیقة والدين).

٤٤- الشيخ معروف - ص ٦٤ (کهسانی دی پتر ناشنا کردوه).

٤٥- اصفی الموارد - ص ٢٢.

٤٦- نور الهداية والعرفان - ص ٨ الشيخ معروف - ص ٤٧.

٤٧- الانوار القدسية - ص ٤٦.

٤٨- الانوار القدسية - ص ٢٤٧

٤٩- الانوار القدسية - ص ٢٥١

٥٠- الفیض الوارد - ص ٢٤٥

الانوار القدسية - ص ٢٥٤

٥١- بهرؤشنایی نبوی خلیفه کانی و دوستانی - نامه یشی به لگهن - دیاره به ته نئی له (ولاتی سوزان -
رواندز) دا هم ریتبازه جیگهی نه بۆته وه. من وهک سه رنجم دا، مه لامهت ته وه به که میری میران
محهمه پاشای رواندز ریتگهی نه داوه. تاکه خه لیفه ییکی دیار له ته و ولاته دا، همر (شیخ
هیدایه تواللهی هه ولتیری) بووه و گبیراویه تیبیه وه؛ (پاشای نیوراو گوتوویه: هه که سئ له
مزگه و تیکدا یان له گۆشه یی کدا دانیشتم و دهرزی نه گوتوه، با له هم باژیره دا نه مینتی - واته له
ولاته که ییدا - چونکه من زانستم دهوی و پتویستم به ته ریفهت نییه!). بۆ گفتاره که بنۆره: حلیه

البشر - ج ٣، ص ١٥٧٩، هه روهه علماء و مدارس - ص ٦٧!.

٥٢- بغیة الواجد - ص ٧٤، پ ٤٥؛ له سه ر نامه ی عه ره بی مه ولانا خالید بۆ شیخ نیسماعیل
شیروانی (*) خلیفه ی ده لئی:

شیخ نیسماعیل شیروانی خالیدی داغستانی له به غداد و سلیمانیدا له گه ل مه ولانا بووه. له هه موو
ده رزیکه عه قلی و نه قلییدا ناماده بووه، ته ریفه تی لی وه رگرت و به ئیجازه ی ئیرشاده وه ناردی بۆ
مه لبه ند و باژیری خۆی «شیروان - ولاتی قه فقاس» و هم زانایه گه لئی زانا و خلیفه ی پیگه یاند و
به نه ملا و نه ولای ولاتی روسیادا بلاوی کردنه وه. وینه یان: شیخ شامیلی داغستانی ناسراو
به شاشانی، شیخ فه وزی مه لا که پیگه وه سی و شه ش دژی «مۆسکۆف - روس» جه نگان. له
ده وروبه ری سالی ١٢٧٠ک - ١٨٥٣ز له باژیری «نه ماسیه» ی عوسمانییدا کۆچی کرد.

٥٣- من بۆ نواندنی کاریگه ری و ده سه لاتی مه ولانا خالید له نیو زانا و کاربه ده ستان و به تاییه تیش که
له خلیفه کانی، پتویستی ده م که هیندیکیان بنویتم و خوینده وار تیبیگات که (مه ولانا خالید توانا
و ده سه لاتی گۆرینی هه بوو یان نا؟).

ئه - خلیفه کورده کانی:

١- شیخ ئیبراهیمی جزیری.

٢- شیخ نیسماعیلی زه لزه لئی.

٣- شیخ نیسماعیل کوردی سلیمانلی.

٤- شیخ نیسماعیل مسته فای به رزنجه بی کونه کۆتری.

٥- شیخ نیسماعیل هه نارانی.

٦- شیخ نه بو به کری نه حمده کوردی گه لالی.

٧- شیخ نه بو به کری هه ولتیری - کوچک مه لا.

٨- شیخ نه حمده خه تیبی هه ولتیری.

٩- شیخ سه یید نه حمده - سه ردار - سه رگه لویی.

١٠- شیخ مه لا نه حمده کوردی هه کاری.

١١- شیخ مه لا نه حمده کوله لیککی سورچی.

١٢- شیخ حامیدی بیاره بی شاره زووری.

١٣- حاجی شیخ حسین نه فه ندی خه لاتی.

١٤- شیخ حسینی نه حمده دی دو سه ری - به سه ری (خه لیفه ی له نه حسادا).

١٥- شیخ خالیدی جزیری - مه دینه بی.

(*) شیروان - شیروانه، نیزیک باژیری «باکو» ی پیته ختی تازه ریتجانی سؤقییه تی جارانه و ناسراوه به «کیرۆف
ئاباد» به قسه ی مامۆستا خال سالی راستی کۆچی زانای نیوراو ریتکه وتی: ١٢٧٥ک - ١٨٦٠ز. به
(بنۆره: الشیخ معروف - ص ٤٩، ه).

- ۱۶- شیخ خالیدی هه‌ریی.
- ۱۷- مه‌لا ره‌سوولی سابلاخیی.
- ۱۸- مه‌لا سالحی کوردی دانیشتووی (طیبه - مصر).
- ۱۹- شیخ تاهیری ئاکره‌یی.
- ۲۰- سه‌بید ته‌های شه‌مزینیی هه‌کاری نه‌هریی (خه‌لیفه‌ی وان).
- ۲۱- مه‌لا عه‌باسی کۆیی.
- ۲۲- مه‌لا عه‌باسی که‌رکوکیی.
- ۲۳- شیخ عه‌بدوپوره‌حمان کوردی ئاکره‌یی (هاوه‌لی مه‌ولانا بۆ چونه‌حه‌ج و هیندوستان - بی‌کهم خه‌لیفه‌ی له‌دیقه‌شق‌ادا).
- ۲۴- مه‌لا عه‌بدوپوره‌حمان پۆژبه‌یانیی.
- ۲۵- مه‌لا عه‌بداللهی جه‌لیی کۆیی.
- ۲۶- شیخ عه‌بدالله قادری شه‌مزینیی هه‌کاری.
- ۲۷- شیخ عه‌بدولوه‌هایی سووسیتی ئامیدی (ده‌رکراو له‌ ته‌ریقه‌ت).
- ۲۸- مه‌لا عه‌بدولغه‌فووری که‌رکوکیی.
- ۲۹- شیخ عه‌بدولفه‌تاحی ئاکره‌یی (برای شیخ عه‌بدوپوره‌حمان).
- ۳۰- شیخ عه‌بدولقادی به‌رزنجه‌یی سه‌رگه‌لوویی.
- ۳۱- شیخ عه‌لی په‌زا به‌گ زاده - خالیدی خه‌رپوتیی (خارپوتی).
- ۳۲- شیخ عوبه‌یداللهی حه‌یده‌ری ماوه‌رانیی.
- ۳۳- شیخ عوسمان سیراجه‌ددینی ته‌ویله‌یی.
- ۳۴- شیخ عومه‌ری قه‌ره‌داخیی - شیخ هۆمه‌ر.
- ۳۵- شیخ عیسای کوردی شاره‌زوویی.
- ۳۶- شیخ عیسای موسای مه‌نده‌لیی.
- ۳۷- شیخ محه‌مه‌د حافزی ئۆرفه‌یی په‌هایی.
- ۳۸- شیخ محه‌مه‌د سالحی سلیمانیی.
- ۳۹- شیخ محه‌مه‌د فیراقیی کوردیی.
- ۴۰- شیخ محه‌مه‌د قزله‌ریی.
- ۴۱- شیخ محه‌مه‌د قه‌رمه‌شلیی.
- ۴۲- شیخ محه‌مه‌د کفره‌یی بدلیسی تاهیی.
- ۴۳- شیخ محه‌مه‌د مه‌جزوویی ئامیدی.
- ۴۴- مه‌لا مسته‌فای مه‌لا جه‌لالی گولعه‌نبه‌ریی - خورمالیی.
- ۴۵- شیخ موسای به‌نده‌نجیی - مه‌نده‌لیی.
- ۴۶- شیخ مه‌حموودی کوردیی.

- ۴۷- شیخ مه‌حموود ساحیب (برای).
- ۴۸- شیخ مه‌حموود عومه‌ری سووسیتی.
- ۴۹- شیخ مه‌سعودی ئامیدی.
- ۵۰- مه‌لا هیدایه‌توالله‌ی هه‌ولتیری.
- ۵۱- مه‌لا به‌حبابی مزووری.
- بی - خه‌لیفه‌کانی دی:
- ۱- شیخ ئیسماعیلی شیروانی.
- ۲- شیخ ئیسماعیلی دوریکی.
- ۳- شیخ ئیسماعیلی شیخ عومه‌ری غه‌ززه‌یی.
- ۴- شیخ ئیسماعیلی به‌سپه‌یی.
- ۵- مه‌لا ئه‌بویه‌کری به‌غدادیی.
- ۶- شیخ ئه‌حمه‌دی ئه‌غره‌بووزیی (خه‌لیفه‌ی ئه‌سته‌نبوول).
- ۷- شیخ ئه‌حمه‌دی بو‌قاعیی.
- ۸- شیخ ئه‌حمه‌دی سلیمان عوسمان ته‌رپالوسیی ئه‌روادیی.
- ۹- شیخ ئه‌حمه‌دی سه‌مین.
- ۱۰- شیخ ئه‌حمه‌دی قوسه‌نتینی.
- ۱۱- شیخ ئه‌حمه‌دی مسته‌فا زیئه‌ددین کومه‌شخانی.
- ۱۲- شیخ حه‌سه‌نی شوکری رۆمیی قوسه‌نتینی.
- ۱۳- شیخ حه‌سه‌نی قۆزانیی خه‌تتات.
- ۱۴- شیخ سامنی ئه‌رده‌بیلیی.
- ۱۵- شیخ عه‌بدالله ئه‌رنجانیی مه‌ککه‌یی - مه‌ککه‌.
- ۱۶- شیخ عه‌بدالله حه‌نه‌فیی هره‌ویی.
- ۱۷- شیخ عه‌بدالله فه‌ردیی.
- ۱۸- شیخ عه‌بدالله هیراتیی.
- ۱۹- شیخ عه‌بدولغه‌فوری مه‌شاهیدی به‌غدادیی.
- ۲۰- شیخ عه‌بدولقادی دیمالنیی.
- ۲۱- شیخ عه‌بدولقادی محیه‌ددینی جه‌زائیری - مه‌غریب.
- ۲۲- شیخ عه‌بدولمۆمینی بو‌خارایی - به‌له‌دوالله‌ حه‌رام.
- ۲۳- شیخ عه‌لی بالوولیی.
- ۲۴- شیخ عومه‌ر راسیم ئه‌فه‌ندیی - ئه‌سته‌نبوول.
- ۲۵- شیخ فه‌یزوالله‌ی ته‌رتووم.
- ۲۶- شیخ محه‌مه‌د ئیمام.

- ٢٧- شیخ محمەد ئەمینی عابدین (موفتیی شام).
- ٢٨- شیخ محمەد خانیی.
- ٢٩- شیخ محمەد سلیمان بەغدادیی.
- ٣٠- شیخ محمەد جەدید بەغدادیی.
- ٣١- شیخ محمەد ناسیح.
- ٣٢- شیخ محمەد عاشقی میسرایی.
- ٣٣- شیخ محمەد هیراتی.
- ٣٤- شیخ محمەد گیلانی.
- ٣٥- شیخ محیەددین جەزائیری - مەغریب (خەلیفە مەغریب).
- ٣٦- شیخ مستەفا ئیمام.
- ٣٧- شیخ موسا جووری عێراقیی.
- ٣٨- شیخ مەسعود قریملی.
- ٣٩- شیخ مەعروف تکریتی عێراقیی.
- ٤٠- شیخ یوسف ئیسلام بۆلی.
- تێ - هیندی زانا و پاشا و میرزادە دۆست و لایتنگیری
- ١- زانا شیخ ئەبی سەنا مەحمود ئالوسی.
- ٢- شیخ ئەبوخلەیری دیار بەکری.
- ٣- زانا حسەن ئەفەندی تەقیەددین حسین (موفتیی دیمەشق).
- ٤- سەید خەلیل ئەفەندی سەمین (نەقیبی تەرابلوس).
- ٥- داود پاشا (والیی بەغداد).
- ٦- راغیب ئەفەندی (بەنئیوانگی ئەستەنبول).
- ٧- سلیمان پاشا عەبدوڕەحمان پاشای بەبە.
- ٨- شیخ سالحی عەجلونی - ناسراو بە ئەبی ئەلفەتح.
- ٩- شیخ سەدرەددین محمەد ئەسەد حەیدەری ماوەرانی (موفتیی حیللە).
- ١٠- عوسمان بەگ عەبدوڕەحمان پاشای بەبە.
- ١١- شیخ و میژووناس عوسمان ئیبنو سەند ئەلوائیلی ئەلبەسری.
- ١٢- شیخ عومەر غەزەبی - دیمەشق.
- ١٣- شیخ عومەر موحتەهیدی دیمەشقی.
- ١٤- شیخ شیخ عەبدوڕەحمانی تیبیی.
- ١٥- شیخ شیخ عەبدوڕەحمانی کوزبەری.
- ١٦- زانا عەبدولقادر حەیدەری کوردیی ماوەرانی (قازی بەسەر).
- ١٧- عەبدالله پاشا (فەرمانەرەوای عەککا).

- ١٨- زانا عەبدالله حەیدەری (موفتیی شافیعی - بەغداد).
- ١٩- عەینی ئەفەندی (بەنئیوانگی ئەستەنبول).
- ٢٠- عەینی سەبید محمەد ئەسەد ئەفەندی ئیبنولنایب.
- ٢١- عەینی محمەد ئەفەندی جوندیی (موفتیی مەکەررەتولنەعمان - حەلەب).
- ٢٢- عەینی محمەد ئەمین سویدی بەغدادیی.
- ٢٣- عەینی محمەد محمەد تاهیر ئەفەندی حوسەینی (موفتیی قودس).
- ٢٤- عەینی محمەد محمەد قەسیمی سەیی.
- ٢٥- شیخ مستەفا ئەفەندی عاسیم زاده (شیخولئیسلامی دەولەتی عوسمانیی).
- ٢٦- مەحمود پاشا عەبدوڕەحمان پاشای بەبە.
- ٢٧- حاجی وەلیەددین پاشا (والیی سوریا).
- سەرچاوەکان: الحدیقة الندیة، الفیوضات الخالدية، بغیة الواجد، الشیخ معروف، خلفاء مولانا خالد، یادی مەردان.
- (٥٤)- بۆرە: رحلە ریج - ص ٩٨.
- (٥٥)- عەبباس عەززاوی - خلفاء مولانا.
- (٥٦)- الانوار القدسیة - ص ٢٦٠.
- (٥٧)- الانوار القدسیة - ص ٢٥٠.

تا ئەوپۇز مەلا - حاجىي - مەولانا خاليد، گەلى لىكۆلى كورد و بيانى خەرىك كوردووه. خۆمانەكان بەسۆزەوه بەسەر هەلسوكەوتى خۆى و باسەكانيدا پرادهبوورن و بەبيانووى زانايبەوه زۆرى لى ورد نابنەوه، لە نەيتنەكانى ناكۆلنەوه. هيتندى بيانيش هەروەها، تاكوتەرايىكى ديكەش خۆى و پىيازەكەى تىكەلى بابەتى سىياسەت دەكەن و تىكرا هەموو - لە رۆژگارى خۆيشيبەوه - قسە لە كيشەى دەكەن كە قەوماوه و نيويان لى ناوه؛ (كيشەى شىخ مارفى نۆدبىي بەرزنجەيى - مەولانا خاليدى نەقشەندىي).

من سەرنجم داوه و دىتم پىويستە لە ئەو كيشەيه بدوتم كە دەبينم كيشەكە - بەپراندنەوهى لە گەل شىخ مارف - نەپراوهتەوه، بەلكو گەورەتر بووه؛ ولاتى بەبەى بەبيكجارىي چۆل كورد؛ چوو بەغداد و لە ئەويتشدا نەحوەوايوه و هەلنەكرد و پرووى كرده «شام» تا مرد. ئەم بارەى كارى لە من دەكا بلتيم؛ راسترە بىيژرى (كيشەى مەلا - حاجىي مەولانا خاليد) و لە ئەم چيوەيهدا كۆشش بۆ ناسينەوهى بكرى.

من كۆششى ئەوتۆ بەگران دەزانم، بەتايبەتى هەر خودا خۆى دەزانى چەند نەيتىيى گرنگ؛ ون و كوێر بوونەتەوه و بەلگەى نووسراو و راستيش بەدەستەوه دەگمەنە كە رۆشنايى بدن و جوان رىنمايىم بكەن، بۆيىكا پيشەكيبى پىي لى دەنيم، من هەر لە سنوورىكى پىويست و ماقولدا دەتوانم دەور و خولى بدەم كە رەنگبى مايىكەى چشتى پتر بى و خويىندەوار وردتر هيتندى لايىن بناسيتەوه. لەسەر ئەم رىگەيهشدا - با ژينيم خەست و خۆل نواند بى - نارەوا و هەلەى نابينم كە پوخته و كاكەلەى هەستونەستى، هەلسوكەوتى، رەنج و مەبەستى بدەمەوه بەر نەشتەر و كنهى تيدا بكەم؛ (بنچينەى كيشەى بناسينەوه).

سەرەتا، من ژين و رەفتار و رەنجى خاليدى جافى شارەزوورى - كە ئەم نيوناسانەيشى بەكار بردووه - لە سى قۆناغدا دەبينم:

- قۆناغى مندالىيى؛ شاگردىي، فەقياتبىي، مەلايىتىي و بوونى بەمامۆستا.

- قۆناغى چوونە حەجى.

- قۆناغى تەربىقەت وەرگرتنى لە هيندوستاندا تا كوچى مالتاوايى لە «شام» دا.

كە تەماشاي قۆناغى بىكەمى دەكەيت؛ جارى لە رۆژگارى بنياتنانى «سليمانى» ي پىتەختى نوئى بەبەدا لە داىك بووه. خۆى - بۆ كوچى ئىبراھىم پاشاي بابان - لە

شيعرىكى فارسىيدا، ئەو بە (بنياتنەرى ئەم باژىرە نيهاد بەهەشته / بانى اين بلده، جنت نهاد) دەژمىرى، بەلام لە ئەوه پتر قسەى لەمەر پاشاكانى دى ئەو ولاتە نەكردووه، ئەوه نەبى - بەشيعر و بەنامە - پىوهندىي گەرم و سۆزى بيكجارجار نەرمى بەرامبەر (عەبدوررەحمان پاشاي بەبە) و رەنجى، برا و كوړ و كەسەكانى دەنوئى. ئەم وىنەيهى هەلوئىستى بەرامبەر ئەم خانەدانە بەلگەى زەبرى كارىگەرى قۆناغى و رىابوونەوهى ولاتى بەبەيه كە سەروچاوهكەى ئەم دەستەيهى خانەدانى نيوپراوه.

ئەو زەبرەى كە هۆش و بىرى تەزاندووه، هەر زوو، بەتواناي بۆ شيعردانانى كوردىي - بەشيوه زمانى بەبە و پتر گۆران - و بەفارسى و عەرەبى راست كرددۆتەوه هەروەها بە زمانى فارسىي دلۆسۆزىي نواندووه بۆ ئەو دەستە خانەدانە و؛ «دوژمن» ي پاشاي «شبرى شيران» و «شەهادەت» ي كەسانى دەناسى، گيان و سۆزى نىشتمانىي زووتريش و لە رۆژگارى فەقياتبىيهوه (وئەن) ي خۆى لە دلدا چەسپاندووه - نامەيشى بۆ ئىينو نادەمى مامۆستا و زانا بەلگەيه و لە سەرەتاي قۆناغى سىيبەمدا - لە رىگەى هيندوستانەوه - دلئى هەر لە لاي بووه بەپرادهيى شيعرە فارسىيبەكانى كە باسى «خۆشەويستىي خۆولاتى»، «دايك، برا، مام، خالۆكان» ي دەكا و يادى «بەكرەجۆ و سەرچنار» دەكاتەوه، كارىكى پىي كرددووه؛ خۆى بە (دەربەدەرىكى دىوانە) بىتە بەرچاو.

ئەم هەست و نەستە نىشتمانىيبە - كە مەگەر مەلا عومەرى رەنجوورىي زانا و شاعىر و عەلىي بەردەشانىي شايىرى گەل نواندبىتيان - نەك هەر بەلگەى زىرەكيبى، هەست ناسكى نىشتمانپەرورەربىيبە، بەلگەيبىكى بيكجارجار بالايه بۆ بۆردانەوهى زۆرەي زانا و مامۆستاكانى، بەتايبەتيش (شىخ مارفى نۆدبىي بەرزنجەيى) ئەويى هەرگىز - كۆمەلە نامەى عەرەبىيشى لە بەردەستەم - لە ستايشكردنى والىيبەكانى بەغدا و بەئەولاه - وىپراي بالادەستيشى لە شيعرى فارسى و عەرەبىيدا، تاكە دپرە شيعرىكى نە بۆ پاشايى، نە بۆ نىشتمان، نە بۆ كۆستە گران و تالەكانى خەلكى ولاتى بەبە نەگوتووه. پىچەوانەى ئەوهش، هەر دەستنووسى (شىخ مارف) خۆى بەدەستەوه هەيه كە سالى ۱۲۳۲ك / ۱۸۱۶ز، بەبۆنەى دانانى (داوود پاشا) بەوالىي بەغداد، پەخشانامەيبىكى ئەدەبىي شيعر ئامىزى بەرزى عەرەبىي بۆ ناردووه و گەلى ستايشى كرددووه و بەسەرىدا هەلپداوه.

هەر بۆ وێنه له بهشی شیعردا سه‌ره‌تا و کۆتاییه‌که‌ی ده‌نۆتیم^(١):

١- وێنه‌ی شیعرى مه‌لا خالید - به‌ر له‌ ته‌ریقه‌ت و ده‌رگرتن - به‌شیه‌و زمانى و لا‌تى به‌به و شیه‌وى گۆران
ئه‌مه‌یه:

١/ به‌شیه‌وى و لا‌تى به‌به

دیسان دیاری دلبه‌رى وه‌ک مه‌شه‌ه‌لستان دا دیار
نوور بوون له‌سه‌ر کیه‌وى ئوحوود تۆمار به‌ تۆمار ئاشکار
خۆش خۆش نه‌سیمى عه‌نه‌ره‌ین بێن خۆش ده‌کاتن سه‌ر زه‌مین
ئه‌ما نه‌بۆی عه‌نه‌ره‌ین یا نه‌فه‌یى می‌شکى ته‌تار
بێ واده ئیمشه‌و رۆژه‌ه‌لات یا نوورى جانان سات به‌ سات
رۆشن ده‌کاتن سه‌ره‌بیسات، (فی اللیل یولج النهار)
په‌ر بو له‌ نوور ده‌شتى فه‌قا، گۆیا حه‌بیبى خۆش لیقا
(لیلاً على السلع إرتقى، من نوره القحاح إستنار)^(*)

٢/ به‌شیه‌وى ئه‌رده‌لان

وه‌ ئه‌و دال نه‌که‌م... وه‌ ئه‌ودال نه‌که‌م...
تا که‌ی خۆم چون قه‌یس وه‌ ئه‌ودال نه‌که‌م
بازووی ده‌رویشیم په‌ر خه‌خال نه‌که‌م
پۆشاکى جه‌ لۆنگ شا ده‌سمان نه‌که‌م
چه‌نى ده‌یری یان مال به‌چۆل نه‌که‌م
ته‌حسبیل رۆزى به‌که‌شکۆل نه‌که‌م
فه‌نا بیه‌ به‌خاک سه‌حراى به‌ر نه‌که‌م
به‌و کانیى و سبیل و دیدم ته‌ر نه‌که‌م
بێخ ریشه‌ی نه‌خل زه‌وقم په‌ی نه‌که‌م
چار گۆشه‌ی جیهان مه‌سکه‌ن ته‌ی نه‌که‌م
په‌رئ به‌خت و بێم خاک وه‌سه‌ر نه‌که‌م
یا مه‌ن هو و په‌ی سه‌د سه‌که‌نده‌ر نه‌که‌م
جه‌ قه‌وم و عه‌شه‌رت خۆم بێزار نه‌که‌م
عه‌زم وه‌ ئه‌ی کابیل و قه‌نده‌هار نه‌که‌م
(خالید) بێ ره‌فیع رۆژ وه‌ شه‌و نه‌که‌م
چون تاف ئاوان ته‌رک خه‌و نه‌که‌م^(**)

(*) مه‌لا خالید - له‌ رینگه‌ جه‌دا - له‌ باژێرى «مه‌دینه» دا ئه‌م هۆنراوه‌ی گوتوه‌.

(**) وێ ده‌چێ له‌ رینگه‌ی ته‌ریقه‌ت و ده‌رگرتندا دا بنایه‌. (بۆ هۆنراوه‌کان بنۆره: یادى مه‌ردان - ل ٦٢١، ٦٢٢).

تسامى فقال البدر هذا هو البدر
واعطى فقال البحر هذا هو البحر
وأعمل في العلياء همة ضيغم
فأشبهه في همة الضيغم الدهر
وزفت له بغداد من بعد غيره
فعادت له بغداد وهي به بكر
وما مهرها الا وقار وسودد
وسيف مناه من طلي المارق النحر
بشارك بشرى بما تهوى قضى الزمن
والجد منك علي والرجا حسن
وروض بشرك حسان لبسمة
مذ جاده للسرور العارض الهتن
يصاغ من درع داود لها زرد
عن الاعادي اذا ما مرة طعنوا
أبا سليمان! خذ حسنا بهكنة
صبت اليك وإداعي لها بدن^(٢)

هه‌لبه‌ت خۆپنده‌وار ته‌ ده‌گا که‌ شیعر گوتنى (مه‌لا خالید) ئه‌وه‌ نیه‌ ده‌ستمايه‌ی خۆ
نزیکه‌کردنه‌وه‌ی بێ له‌ ده‌سته‌ی خانه‌دانى نیه‌روا، به‌لکه‌و راستیه‌که‌ی له‌ خۆشه‌و بیه‌ستیه‌ی
نیه‌ستمانه‌وه‌یه‌ که‌ ته‌نانه‌ت - وێرای باوه‌رى ئیسلامیه‌ی - والیه‌کانى به‌غداد و شه‌ر و
به‌لایانى داوه‌ته‌ به‌ر توانج، بگه‌ به‌ «دوژمن» ی ناساندوون.

ئا له‌ ئه‌م قۆناغه‌ی بیه‌که‌مدا، هه‌تا دوا ئیجازه‌نامه‌ی که‌ وه‌ریگرتوه‌. -پێشینه‌ی
ئیه‌ره‌یم پاشاى به‌به‌یشه‌ی بۆ مامۆستایه‌ی له‌ فیه‌رگه‌که‌یدا په‌سه‌ند نه‌کردوه‌ - له‌ ئه‌و هه‌موو
گه‌شت و گه‌رپانه‌یدا بۆ لای زاناکانى نیه‌روا و لا‌تى به‌به‌ و ده‌ره‌ویشه‌ی، هه‌رگیز توخنى خۆپندن
له‌ لای (شێخ ماری نۆدییه‌ی به‌رزنجیه‌ی) زانا و مامۆستای به‌نیه‌وانگه‌ی ئه‌و رۆژگاران و
(په‌ره‌رى ته‌ریقه‌تى قادریه‌ی) نه‌که‌وتوه‌. ئه‌مه‌ گه‌لێ گرنه‌گه‌ و په‌رسپاریه‌کی گه‌وره‌یه‌!؟.

٢- بنۆره: محمود احمد محمد - وثيقة تاريخية «الشيخ معروف النوديهي و داود پاشا والي بغداد»،
مجلة كاروان/ المسيرة، ع ٦٠، تشرين الاول والثاني ١٩٨٧.

بۆجیبی (شیخ ماری نۆدییبی بهرزنجیهیی: ۱۷۵۲-۱۸۳۸ز)ی فەرامۆش کردوو؟ من هەرچەندە سەر دەهینم و سەر دەبەم، بئجی مەلامەتەکم پێ نادۆزیتەوه؟ بەلام ئەگەر بۆ ئەوه دەستەپاچەبم، دەتوانم وەک تۆ گومانێ بەکم و بلتیم، تۆ بلتیی مەلامەت جودایی ریشەیان، شیخ ماری (سەبید) و ئەو (عەشاییری) بووی، یان نیویانگە گەوره و گرانهکی شیخ ماری، بەزانست و رێبازەوه، گرتییکی لە دەرووندا دروست نەکردی؟ بەلام لە هەمان هەلدا، لە بەرامبەر ئەمەوه، چاوهنۆز نیت (شیخ ماری) یش بە ئەو هەلۆیست و فەرامۆشییهی شاگردی، فەقییه، مەلاییکی ئەوهه زبەد و چست و چالاک و پێشکەوتوو، ناپەخت نەبووی که کار گەیشته ئەوهی لە جیگە ی زانا شیخ عەبدولکەریم بهرزنجیهیی مامۆستای مەلا خالید و لە (فیرگەکی ئیبراهیم پاشا) دا پرووی مامۆستایی لی بنری -باوەریشم بەهێزە لەبەر دڵ راگرتنی عەبدوپرەحمان پاشا بووه نەک ئەوه گۆیا هیشتا شایستە ی ئەرکیکی ئەوتۆ نبییه- و پەسەندی نەکردوو و دوا یی بووه بە مامۆستای (فیرگە ی عەبدوپرەحمان)؟.

من ئەگەر ئەم باسه بەزەنگی بیکەم سەرکەوتن و نوخشە ی بەنیویانگی مەلا خالید بزنام، ئەوه هەبێ و نەبێ مایه دڵگرائیی (شیخ ماری) یشە. راستییەکی ئەم باره و هەلکەوتنی مەلا خالید، لەلای من چەند پەرەپەرە ی دفتەری بیکەم قوناعی ژینی هەلبەدەمەوه و زەرەبینی لی بدم، هەر هیندە دەبینم که خالید کەسیکی بیکجار زبەد، وره بەرز، توانا و کارامه، بەتایبەتیش بەهەلپه و شەیدای پێشکەوتن و هەلکەوتن و بەرز یی بووه.

دووهم قوناعی ژینی که ریشە ی بەبیکەمەوه گری دراوه، لە کەوتنە رێگەوه بۆ «حەج» و بەتایبەتی لە «شام» هوه دەست پێ دەکات که هەر زوو، دیارترین وینە ی دانسقه ی دەبینین و ئەوهیه؛ لە ئەم باژێردا «ئیبجازە ی لە تەریقەتی قادری» دا وەرگرتوو. ئەمه بۆ خۆی - بەرامبەر شیخ ماری رابەری ئەو رێبازە- بەناشکرا بەلگە ی کاریکی سەرپێچییە بەرامبەر (شیخ ماری)!!.

هەر وهه ئاوینە بیکە ی رووناکیشه بۆ نواندنی (هەلپه) ی گبانی بۆ چوونه سەر رێگە ی تەریقەت وەرگرتن و بەکاربردنی بۆ دواڕۆژی ژینی. ئەگەر کەسیکیش باوەر نەکات و بلت، ئەم تەریقەت وەرگرتنە ی لە زاناییکی «شام» هوه، ئاساییه، ئەوه هەر لە ئەوتوه و کەوتنە رێگە ی (مەدینه) و (مەککه) وەلامەکه، پاکه ی من پەسەند دەکات.

لە (مەدینه) دا کەسیکی «یەمەنی» دیتوو و زۆر ناخاوتوون. ئەو کابرایی -چ ئەویی

بەدوویدا دی- لەلای ئەو پیاو چاک و تەنانەت ئەویی (مەککه) بەوهلیی دادەنی. من دەرکەوتنی ئەم دوو کەسه هەرگیز بەرێکەوت نازانم، بەلام با لە ئەوه نەکوتمەوه و ویکرا تەماشای هەستی (مەلا خالید) و بیکەم و دووهم کەس بکەین! یەمەنییهکه پیتی گوتوو: (ئەگەر لە مەککه دا چشتیکت دی روواله تی لەگەل شەرع نەگونجا، لاریت نەبێ و نوکولیی لی مەکه!) که لە (مەککه) شدا کەسی دووهمی دیتوو، خۆی دلی بۆ کردۆتەوه و تکای لی کردوو: (رێگە ی راستیی - هەقی نیشان بدات!!) و کابراش پیتی گوتوو: (فەحی تۆ لێره نبییه!!) و پەنجە ی ئاماژە ی بەلای «هیندوستان» دا نیشان داوه.

من پێ ویستی نابینم بکەمه شیی کردنەوه ی بیروپرەفتاری ئەو دوو کەسه که (مەلا- حاجیی خالید) هەر لە (مەککه) دا لەلای دووهم: خۆی بەکەسیکی بی دەسلالات و نەزان لە قەلەم داوه -بەلێ بەئەوه هەموو کۆلە زانستانه و گیانی خودا پەرسندییهوه- داخواری رێنمایی دەکات و لە (فەتح؟) دەگەری!!

بۆجیبی دەگەری؟ ئەوه تە دەرویش محەممەد- بە ئاماژە کردنی پێشینهکانی- هات بۆ سلیمانیی و مەلا و حاجیی خالید گەشکەداری بوو، (سکالای بۆ کرد، رابەری نبییه بۆ رێنۆینی و خوداپەرستی/ فشکی لە- بۆ دەرویش محەممەد- عدم وجود مرشد الی الله تعالی)، ئا ئەمه، ئەم هەلۆیست و باوەرە، بە راستیی بەلگە ی (هەلپه کەیتی بۆ تەریقەت گرتنیکی جودا -لە شیخ ماری- و هیزگرتن و هەلکەوتنی)، بگره دەسلالات گرتن ئەهەرچی بەروالەت ئامانجەکی خوداپەرستی پەتیبیه!!.

من چاک لە زانایی و خوداپەرستی دەگم، تەنانەت لە نیشتمانپەرورەری که تا لە «رێگە ی هیندوستان» دا بووه، لە دلیدا بووه و تا ئەو کاتانەش هەر پێوهندییهکی بەهیزی لەگەل (عەبدوپرەحمان پاشا) هەبوو که وێرای (نامە) ئاشکراکە ی و باسی دەرویش محەممەد و دیاری هەناردنی، پاشایی هەر بەدۆست و دلۆسۆزی نزیک ی خۆی ژماردوو، تەنانەت کورەکانی ئاگەدار کردوو، که (قەدر و حورمەتی دەرویش محەممەد بگرن) (۳)، لە ئێردا -بەر لە ئەوه ی بچمه سەر باسی قوناعیکی دی- پێ ویستی دەبینم خۆیندەوار هۆشیار بی و بزانی که (مەلا خالید) ی روو لە حەج، کەسیکی ژیر و چاودیری (قەوماوه

۳- مەلا خالید- حاجیی، بەزمانی عەبدوپرەحمان پاشاوه نامە بیکە بەرهو پرووی محموود بەگی نووسیوه: (له مالى پاشادا زۆر جوان قەدری حاجیی محەممەدی چینی بگیری!!) بنۆره: یادی مەردان- ج ۱، ل ۱۷۰، نامە ی فارسیی ژماره: ۲۵. (له پەراوێزی ژبانامەیدا ئاماژە ی بۆ کراوه)

سیاسییه‌کانی خو و ده‌وروبه‌ربووه! که بی گومان ئەمه مانای گه‌ورده‌یه، به‌تایبه‌تی له ئەو رۆژگارانه‌دا که نیازی (تەریقەت وەرگرتن)ی له «شام»‌وه بۆ جێبه‌جێ بوو، دو‌اتریش -هەر زوو- له «جیهان‌تاباد»‌یشدا.

بۆ سه‌لمان‌دنی ئەم باسه، نامه‌ییکی فارسیی مه‌لا خالیید که -به‌ریگه‌ی چه‌جدا- له باژێری «حه‌له‌ب»‌وه بۆ مه‌لا ئەحمه‌د یاوه‌زی دانیش‌تووی «سلیمان‌یی»‌ ناردووه، به‌لگه‌یه... نووسیویتی. (چوارهم رۆژی مانگی شه‌ووالی ۱۲۲۰ک - ۱۸۰۵ز/ که‌مال- له باژێری هه‌له‌بی شه‌هاوه‌ بار ده‌که‌م بۆ شام... ئەگه‌ر ئێمه‌ چه‌ججاه‌کانی ئەم سال، نه‌گه‌راییه‌وه، با دایکم و دۆستانم دل‌گیر نه‌بن. ئەگه‌ر ئەم سال نه‌گه‌رامه‌وه، ئەوه به‌ چه‌ججاه‌کانی -سالی- تایینده‌دا باسی «رووداوی ویلايه‌ت- ولاتی به‌به/ که‌مال- به‌تایبه‌تی ده‌عوایی عه‌جه‌م و فره‌نکم بۆ بنووسن و بۆم بنێرن!»^(۴)

له ئێرده‌دا پێ‌ ویستی ده‌بینم ئەم چاودێرییه‌ی مه‌لا خالیید -هێشتا نه‌بووه به‌حاجیی- به‌راوردیکی چاودێری (شیخ ماری نۆدی به‌رنجه‌یی) به‌که‌م که له نامه‌ییکی عه‌ره‌بیی خۆیدا بۆ (مه‌حموود پاشای کوری عه‌بدووره‌حمان پاشا) پرسیا‌رتکی لی کردووه و ده‌لی: (له‌نیومان‌دا بیژراوه، رۆم و عه‌جه‌م ریک‌که‌وتوون ئەم ولاته‌ به‌خه‌رتنه‌ ژێر باری رۆم، به‌لام ئەم باسه‌مان لا روون نییه. ئەگه‌ر ئەم قسه‌یه‌ راسته، سا مژده‌مان به‌ده‌ری تا خه‌لکی لی ناگه‌دار به‌کین و دل‌نیا بین و گرتی ناخۆشیی بره‌وتیه‌وه. ئەگه‌ر درۆشه‌ سا ناگه‌دارمان به‌که‌ به‌شکو مشووری خو بخۆین و ده‌ربچین و روو به‌کینه‌ ولاتانی ئیسلام!)^(۵)

ئه‌وجا ئەگه‌ر به‌چاوی عه‌قله‌وه سه‌رنجی هه‌ردوولا به‌ری، که‌مترین شتی که‌ ده‌بی بیژری ئەوه‌یه؛ (مه‌لا خالیید - مه‌ولانا خالیید) هۆشیا‌ریی سیاسی گه‌وره و ده‌ربه‌ست بووه و (شیخ ماری نۆدی به‌رنجه‌یی)ش له ته‌واتیری نیو خه‌لکه‌وه له راستیی ده‌گه‌ری و پرس به‌پاشاکه‌ی ده‌کات، واته‌ له سه‌روه‌ری سیاسه‌ت و کاروباره‌کانیدا که‌م ناگایه!

مادام نیوی (شیخ ماری)یش هاته‌وه، چاکه‌ ناماژه‌ به‌که‌م بۆ ئەوه؛ باری مه‌لا خالیید - حاجیی خالد له‌لای ئەو، بی گومان گرانتر بووه به‌تایبه‌تی له‌ ریگه‌ی چه‌جدا؛ ئیجازه‌ی له «تەریقەتی قادری»‌دا وه‌رگرتووه و به‌زانایی و حاجییه‌تی و ئیجازه‌که‌شه‌وه، دیاره‌ نیویانگی گه‌وره‌تر و ئەستیره‌ی گه‌شتر بۆته‌وه. هاتنه‌که‌ی (ده‌رویش مه‌مه‌د)یش که‌ گۆیا چه‌ند مانگی له «سلیمان‌یی»‌دا بووه و میوانی پاشا و مه‌لا حاجیی خالیید بووه، ئەوه‌ش بی گومان کاریکی گرانی لی کردووه، به‌لام ره‌نگی له هه‌مووی گرانتر -وه‌کو باس کرا- به‌ریگه‌وتنی نیویراو بی بۆ هیندوستان و به‌یاوه‌ریی ده‌رویشی نیویراو.

ئوه‌ به‌خه‌مه‌ لای و له‌لای دیه‌وه؛ ئەوه‌ گرنگه‌ روون بی، مه‌لا - حاجیی خالیید، له‌ جه‌نگه‌ی ئەو باره‌ سیاسییه‌ی خۆره‌له‌لاتدا که‌وتۆته‌ ریگه‌ی چه‌ج و له «مه‌دینه» و «مه‌که‌که»‌دا، ئەوجا له «سلیمان‌یی»‌دا به‌چه‌ند که‌سه‌ی گه‌یشته‌ که‌ ئەنجامی ئامۆژگاریی و پینمایی

۵- نامه‌که‌ بی میژووه، به‌لام به‌راوردی بابته‌ و پرسیا‌ره‌که‌ی له‌گه‌ل رووداوه‌کانی میژوو، دل‌نیام ده‌کات ب‌لیم؛ ریکه‌وتی هه‌لکه‌وتنی (دووه‌ په‌ماننامه‌ی ئەرزۆم: ۱۸/۷/۱۸۲۳ز)ه و پاشاکه‌ی ئەوی ده‌میش مه‌حموود پاشای عه‌بدووره‌حمان پاشایه. مه‌تنه‌ عه‌ره‌بییه‌که‌ی نامه‌که‌م نه‌تواند که‌ له‌ گه‌نجینه‌ی مامۆستا (مه‌مه‌د خال)‌وه فۆتۆکۆپیم وه‌رگرتووه. ئەم نامه‌یه‌ش -پیش بلا‌وکردنه‌وه‌ی له‌لاین خۆمه‌وه- بۆ که‌لکی خۆینده‌واران دام به‌خواه‌ندی کتیی (میراییی بابان له‌ نیوان به‌رداشی رۆم و عه‌جه‌مدا) که‌ نامه‌که‌ش لا په‌ریه‌یکه‌ له‌ لا په‌ره‌کانی کتیبه‌ ده‌ست‌نوسه‌که‌م؛ (ئه‌ده‌بی نامه‌نووسینی کوردی).

۴- بۆ نامه‌که‌، بنۆره‌ هه‌مان سه‌رچاوه: ۱۷۱، نامه‌ی فارسی ژماره: ۲۷. جێگه‌ییتی ئەو باسه‌ی له‌مه‌ر (ویلايه‌ت- ولاتی به‌به) و (ده‌عوای عه‌جه‌م و فره‌نکم) شتی روون بیته‌وه... له‌مه‌ر ولاتی به‌به‌ی خو، تا هاتنه‌وه‌یشی، عه‌بدووره‌حمان پاشا فه‌رمانه‌ریاوه‌وه که -وه‌ک له‌ په‌راویزی ژینییدا باس کردووه- سه‌فه‌ره‌که‌ خو ریکه‌وتی ده‌سه‌لاتی ئەم پاشایه‌یه. ئەوی گرنگه‌: پرسیا‌ره‌که‌ی له‌مه‌ر (ده‌عوای عه‌جه‌م- ئیران، فره‌نکم- فره‌نکه‌) شایانی باسه: ئەو رۆژگارانه‌ له‌ کیشوهری ئاسیا‌دا و به‌تایبه‌تی له‌نیوه‌راستی خۆره‌له‌لاتدا، زۆر رووداوی گرنگ رووی داوو، یان به‌ریگه‌وه‌ بوون. بریتانیا له‌ ۱۸۰۳ز.دا ولاتی «هیندوستان»‌ی داگیر کردبوو، فره‌نسه‌ش به‌سه‌رکردییتی (ناپلیۆن پۆنپارت) به‌ره‌به‌کانیی ده‌کرد. سه‌رچاوه‌کانی میژوو ده‌گێرنه‌وه، له‌ ئەو هه‌لانه‌دا -مه‌لا خالییدیش چاودێری رووداوه‌کانی کردووه- فره‌نسه‌ له‌ گه‌رمه‌ی ته‌قه‌للاداندا بوو بۆ خو‌ن‌زیک که‌وتنی له‌گه‌ل هه‌ردوو ده‌وله‌تی عوسمانی- ئیرانی تا پیکه‌وه‌ په‌یمانیکه‌ی هاریکاری و له‌شکری له‌ دژی رووسیا و بریتانیا مۆر به‌کن. هه‌ر له‌ رایینه‌ی ئەمه‌دا له‌لاینکه‌وه‌ فره‌نسه‌ یارمه‌تی (عه‌لیی پاشا)‌ی والیی به‌غدا‌ی دا و به‌ده‌ستووریکی ئه‌وروپایی، تیپه‌ له‌شکری مه‌شق پێ کرد. له‌لای دیه‌وه -دوا‌ی نارونی ده‌سته‌ییکی فره‌نسه‌وی به‌سه‌رۆکاییتی ژه‌ره‌را‌ل گاردان- په‌یمانیکه‌ی له‌گه‌ل ئیرانییش مۆر کرد بۆ سازکردنی له‌شکری ئیران، به‌رامبه‌ر ریکه‌دان به‌ نیروه‌کانی فره‌نسه‌ و تی په‌ریونی به‌ ئیراندا به‌ره‌و هیندوستانی داگیرکراوی بریتانیا که‌ ئەمه‌ ئامانجی هه‌ره‌ گه‌وره‌ی فره‌نسه‌ بوو. هه‌له‌ته‌ کرد و کۆشی له‌گه‌ل ده‌وله‌تی عوسمانیی بی فه‌ر و ئەنجام بوو، بریتانیاش تا توانیی به‌ره‌له‌ستی کرد و ئەو نیازه‌ی پوچه‌ل کرد، ته‌نانه‌ت توانیی له‌ ۱۸۰۹ز.دا ده‌سته‌ییکی فره‌نسه‌ویی له‌ ئیراندا ده‌ربه‌په‌رینی. بنۆره: حکم الممالیک، ص ۶۹-۷۲، هه‌روه‌ها، تاریخ‌ الاقطار، ص ۷۸-۷۹. (وشه‌ی فره‌نگ زا‌راه‌ییکی لاتینییه‌ هه‌موو ئەوروپایی ده‌گرتیه‌وه، به‌لام له‌ ئێرده‌دا مه‌به‌ست فره‌نسه‌یه‌!).

هموویان تاکه شتیکه؛ نهو روو بکاته هیندوستانی که داگیرکراوی بریتانیایه!

له مهر سیبهم قوناغی ژینی مهلا - حاجیی خالیدهوه له نهووه دهست پچ دهکهم؛ نهو ماوهیبه له «جیهان تاباد» و له بهر دهستی پیرهکهی (شاه عبداللهی دیلههوی) دا بووه - وهک همموو سهراوه لایبنگیرهکانی خوی باسیان کردوه - به تاییه تی وهرزشیکی مهعنهوی پی کراوه و هرچی کاری گران و ناشایسته یه - وهک پاکیزکردنهوه، ناوگیراندن، خزمه تکاری، برسییتی، تیئوویتی پی کراوه و چیژتوویتی و تهواو ملکه چی همموو فرمان و فرمایشیکی پیرهکهی بووه و تا مردن به مووی لای نه داوه - ناشتوانی لابتات - که نهوه هره مهرجی گورهی دهستوری ته ریکه ته که ییتی!!

خوی چند جاری له نامه کانیدا ناماژهی بو گوپراییتی و ملکه چیی خوی بو پیرهکانی کردوه. بو وینه - چۆن بیژراوه دواي هاتنهوهی بو سلیمانی به ناماژهی پیرهکهی رووی کردوته به عداد - له نامه ییکدا دهلی؛ (نهه هزاره - فه قیره، به بی ئیجازهی پیرانی گوره، هرگیز ناتوانی باربکا، له شوپنیکدا جیگیر بی!) (۶).

نهوه قوناغی سیبهمی ژینی له بهر چاواندایه، هه لپهی گورهی گیانی کاریکی کرد گیاندیبه هیندوستان و نهوه له نهویدا به کامی دلی خوی گیشته و (پیکهی راستی - ههق) و (فه تح؟) ی دوزیبهوه و جاران که سکالای له بی رابه ری دهکرد!!، نهوه نه میسته به هیز و توانا و ئیجازه پیدانی له کومه لی ته ریکه تدا و به تاییه تی «ته ریکه ی نه قشبه ندی» ش، خوی وهکو (رابه ری) کردهوه به «سلیمانی» پیته ختی به ده!

مخابن سهراوه ییکی راست و به لنگه ییکی نووسراوم نه دیتوووه که راست و پهوان میژوووی گه رانه وهکهی، که سی فرمانه وای (به به) دهستنیشان بکات، به لام به پی وردبوونه و هم، وی دهچی که گه رانه وهکهی ریکه وتی فرمانه وایی (خالید پاشا) ی میری به به بی که له نهوه هه لانه دا، (عه بدورپرهمان پاشا) هر میری «کوپی و هه ری» بو، به لام هر دواي سی مانگی، دیسان خالیدی ناموزای لی خرا و خوی بووه به فرمانه وای هممو و لاتی (به به)!

مهلا خالید - بی نهوهی خه لکی ناگه داری داب و دهستور و مه بهستی روونی ریپازه نوپیکهی بی - هر به دل و چاوی پر حورمه تی جارانه وه، له لایین کاربه دهستان و خه لکیکی زوری سلیمانییه وه پیشوازی کرا. دوو مانگی ماوه ته وه - وی دهچی بو

۶- بنوره: یادی مردان - ج ۱، ۱۸۳ ل، نامه ی ژماره: ۳۸.

رپیکه خستی کاروباری و خوشکردنی لانه ی ریپازه که یشی بی - نهوجا رووی کردوته به عداد (۷).

تو بیهینه بهر چاوی خوت و لیکی بدهروه؛ نهه باره نوپیه ی مهلا خالید - که وی دهچی دواي ییکه م دانشتینی له به عداددا ناسنوی مهولانا به سهردا دابرا بی که دواتر به نیمامیش له قه لاه دراوه - له لاییکه وه بو «ریپاز - ته ریکه تی قادری» و رابه رکه ی (شیخ ماری نوپیتی به رنجه یی) مایه ی نهک هر سه رسورمان ده بی، به لکو مهلامه تیکی گوره شه بو گرژبوونیکي ئاشکرا، بگره نواندنی به ره لستی، به تاییه تی مهلا - مهولانا خالید که چوه به عداد «ته کییه ی قادری - مرگه وتی حه زره تی غه وس؛ شیخ عه بدولقادی گیلانی پیری گوره ی ریپازی قادری» کرد به شوین حه وانه وهی و دهست کردن به رینمایی خه لکی بو ریپازی نه قشبه ندی. نهه بو خوی و به ئاشکرا وهک کاریکی نه نقه ست دینه بهرچاو، کرای بو به ره لستی (ریپاز - ته ریکه تی قادری) شه!

له لاییکه دیه وه - زور وی دهچی دواي هاتنهوه عه بدورپرهمان پاشا بو سهر ته ختی فرمانه وایی به به - نهه پاشایه که تا دوینی نزدیک جیگه هیوا و سهروه ی مهلا خالیدی ماموستای فیرکه که ی بو، هر زوو ههستی به گوپنی نه تواری دوسته که ی کرد بی که نه میسته خوی به (رابه ری ته ریکه تیکی نو) و خاوه ندی دهنگی تاییه تی، دهسه لاتیکی سؤفیکه رانه و کاریگه ر ده نوپتی و له به عدادی پیته ختی (والیی) دا نازاد و دهنگ به رز و به نیوانگ و ریپزلیگیراوه.

من پیتم وهیه؛ عه بدورپرهمان پاشایی که ته مه نی له گه ل سیاست و ناسینی چینه کانی کومه لی ولاته که ی، زانایان و دهوری کاریگه ری «ته ریکه تی قادری» بردوته سهر، هر زوو سلی له مهلا - مهولانا خالید و هیزی ته ریکه تیکی نو و به هیژ کردوته وه، به راده بی خوی وهک ییکه م دهسه لاتی توانا و باری گرانی ولاته که یشی بهرگه ی هیژکی دی ناگرن! مهولانا که دواي پینج مانگی هاتوته وه بو «سلیمانی» عه بدورپرهمان پاشا، بی هیچ گومانن وهکو جارن له لایین پاشاوه رووی نه دراوه تی، بگره خویشی زور دهر به ست نه بووه و خه ربکی کاروباری رینمایی خوی و کوکردنه وهی جه ماوه ر بووه.

۷- وهک خوی و سهراوه کان ده بیژن؛ (به ناماژهی پیرهکهی بووه!) نهوه بیرم بو نهوش دهچی مهلامه تی دووبی عه بدورپرهمان پاشایش، مهلامه تیکی تاییه تی دهروونی خوی بی که پیتم وهیه؛ له خالید پاشا دلنیا نه بووه و حه زیشی پی نه کردوه!

زۆر وی دهچن عهبدوپرره حمان پاشا؛ لهژیرهوه -میملی مهولانا خالید - شیخ ماری نویدی بهرنجهیی وروژاندنی مهولانا خالیدی بهئهو خوش کردیی. جاری له نیو سلیمانیی خۆیدا، بهناشکرا بهرهی (شیخ ماری) ی لی راست بوتهوه، بهرادهیی -وهک مهولانا نووسیویتی - ئهوه بهریه (ویستویانه -نزیکه ی دوو سهده کهسی بوون - گویا مهولانا خالید له نوژی هینی و له مزگهوتی گهردهدا بکوژن!!)(۸).

من نه گهر باوهر بهئه مه نه کهم و ته ماشای ده می دهستهیی زانا و ماموستای ناسراو بکه که له نامه یاندا بو والیی به غداد؛ (سه عید پاشا) گوتویانه؛ (مهولانا خالید قهدهسه سپیرهوه، سالیکی تهواو له نامیزماندا بو، نه شیخ ماری، نه کهسی دی، نه یانتوانی قسهییکی له روودا، خراپهییکی بهرامبهر بنوین... هتد)(۹)، له ئهوه دلنیام که (شیخ ماری) بهناشکرا بهرهه لستی کرد - که ده لیم شیخ ماری مه به ستمه به زانیی و پابه ریبه وه بو ته ریه تهی قادریی خاوهن جه ماوه ری خوی - و شیر ی نار په زایی لی بهرز کردهوه کاتی که مهولانا خالید، به تواروییه وه، رووی کردهوه به غداد و ئه م جار له «فیرگه ئه لئه حسائییه - دواتر ناسراو به ته کییهی خالیدییه» دا جیگیر بو، شیخ ماری (نامه ی ناشکرای به رهو رووی والیی به غداد؛ سه عید پاشا) کردهوه و مهولانا خالیدی به (درۆزن و گومراه) ناساند و (داوای شار به ده رکردن) ی کرد! نامه که ییشی به نیویانگه و ناسراوه به (تحریر الخطاب فی الرد علی خالد الکذاب)(۱۰)، که ئه م کاره چ له ولاتی به به خوی و چ له به غداد و ولاتی دیدا، دهنگی دایه وه، خه لکانیکی زۆری وروژان و زانییکی زۆر

۸- بنۆره: بغیة الواجد - ص ۲۱۰. له المجد التالدهوه.

۹- بنۆره: بغیة الواجد - ص ۲۱۳ (ئه م ماموستا و زانیانه که نامه یان بو والیی به غداد نووسیوه، به قسه ی خاوهن کتیه که خویان له به ره ی شیخ ماری نویدی بهرنجهیی جوئ کرده ته وه و گویا لاینگیری نین!).

۱۰- له راییله ی ناساندنی زانا و نووسهران و شاعیران لاینگیری (مهولانا) دا نیوی ئه و که سانه ی (وه لام و به رهه لستی) یان بهرامبهر شیخ ماری نواندوه، ریز کردهوه و ده توانیت بیاناسیت! هه لبه ت من یی را ناگه م هه مو قسه و باسیکیان بگێرمه وه، به لام ویرا هه ر ده بیته ئاماژه بو وه لامی (سه عید پاشا) ی والیی به غداد بکه که گوتوویتی؛ (ئه گهر مهولانا موسلمان نه بی کئ موسلمانه؟)، ئه و جا سه بیید محه مده ئه مینی موفتی «حیلله» ی راسپاردبو به نامه ییکی ناسراو؛ (القول الصواب برد ما سمي بتحریر الخطاب) وه لامی بداته وه که هه مو زاناکانی ویلاییتی به غداد لاینگیری و مۆریان کردبو!

کهوتنه نیوان دوو به ره وه و به گشتیش ئه وانه ی به غداد و ولاتی دی، به (سه عید پاشا) ی والیی به غداد خۆیه وه، ده موده ست و توندوتیژ وه لامی (شیخ ماری) یان دایه وه و (کیشه که گهره تر بوو!)

ئایا (عهبدوپرره حمان پاشا) به راست تیکه لی کیشه که و مایه ی تۆرانی - ییکه م جار ی - مهولانا خالیده؟

په نگبی ییکی ره خنه بگری و بلتی ئه م دوو دلاییه چییه که ده نیوینم؟ ئه و ئه گهر راست بکا، ئه وه من دوو دل نیم، به لکو مه به ستم له دوو باره بوونه وه ی باسی تیکه لایی (عهبدوپرره حمان پاشا) بو ئه وه یه، له سه ره تادا به خۆینده وار بلیم؛ هیه چ سه رچاوه ییکی میژوویی تا ئه ده بیی - بیانی و خۆمانه - تا ئه ورۆ به لای ئه و تیکه لاییه دا نه چوون و ئه ویان له تیکه یشتن راستیی بی به ش کردوه. من ئه وه نا که م و بو ییکه مین جار راستییه کانی ده خمه به رچاوه، به تاییه تیش به پشتیوانی (مهولانا خالید) خوی.

مهولانا خالید له نامه ییکی فارسیی خۆیدا که رووی ده می کرده ته (میری ره وه شن نیهاد - میری ره وه شن زه میر) که ده بی مه حموود به گ یان عوسمان به گی کورانی عهبدوپرره حمان پاشا بن، به ناشکرا ده لئ؛ (پاشا... باوکت) و ئه و جا راستیی هه لویستی بابیان تی ده گه یینی و ده لئ، (جاره ها گوتوویتی مورشیدی تی، گهره یی منی ئاواره ی نیشتیمان، ههروه ها خالید په سه ند ناکات!) له هه مان نامه شدا - ناشکرایه عهبدوپرره حمان پاشا به نه خۆشیی مرد - هه ر مهولانا خوی ده لئ؛ (رستگار بوونی بابت به دهستی پزیشکی خاتره ی سیلسیله ی پیرانی علییه یه، هه رچه نده له ئه و - واته له عهبدوپرره حمان پاشا / که مال - ره نجاوم، به لام له بهر تکای تو، دوعای شیفای بو ده که م ئه گهر خودا لیم بگری!)(۱۱).

ئه م هه مو رووناکییه، جاری هه لویستی نار په زایی (عهبدوپرره حمان پاشا) مان نیشان ده دا که قاییل نییه نه به رابه ریتی و - ته ریه ته که ی - و نه به مهولانا خالید خۆیشی.

ئه مه مانای هه ر ئه وه یه به راستی پتوه ندییه که ی جارانیان، پرده که ی پساره و پاکو بووه، ههروه ها هه لویسته ی پاشایش، هاوده نگیه بو رابه ری ریبازی قادری؛ (شیخ ماری نویدی بهرنجهیی).

۱۱- بنۆره: یادی مهردان - ج ۱، ل ۱۸۱-۱۸۲؛ نامه ی ژماره: ۳۷.

که‌واته پروون و ناشکرایه؛ مه‌ولانا خالید - له دواى بیکه‌م هاتنه‌وه‌ی له به‌غداد‌وه‌ه بۆ سلیمانیی عه‌بدوپرهمان پاشا - که‌وتوته نیتو ته‌له‌ی به‌ره‌ه‌لستی دوو لایینه‌ی پاشا و رابه‌ری نیوبراو و باری که‌وتوته لێژیی و ناچاره - وه‌ک تۆرائیکی بیکه‌م جار - پروو بکاته به‌غدادی والیی (سه‌عید پاشا).

دباریشه له ئەم هه‌لانه‌دا بووه - عه‌بدوپرهمان پاشا نه‌خۆش که‌وتوه - کورده‌کانی، به‌تایه‌ت مه‌حمود به‌گ، نامه و راسپێردراوی گه‌یان‌دووتن و (هانیان داوه بگه‌رپه‌ته‌وه و دو‌عای شیفاش بۆ بابیی بکات!)، که ئەم باره بێ گومان پیکه‌وتی به‌ر له‌ مردنی (عه‌بدوپرهمان پاشا) یه له مانگی ربه‌یعولئه‌وه‌ولی ۱۲۲۸ک/ ۱۸۱۳ز. ۱۵. (۱۲)

ئاوابوونی خۆری (عه‌بدوپرهمان پاشا) وه‌ک سه‌ره‌تای له‌ گه‌رپه‌ته‌وه‌ چوونی ده‌رگه‌ی ماله‌که‌ی خۆی و دوا‌رۆژی ولاته‌که‌ بوو (۱۳)، ده‌روازه‌بیکه‌ی گه‌مه‌ی ده‌ستگیرکردنی که‌لکی

۱۲- جیگه‌ی پروونکردنه‌وه‌یه؛ نامه‌بیکه‌ی دی و فارسیی زمانی مه‌ولانا خالید، دیسان به‌لگه‌بیکه‌ی گه‌رگه - مخابن یادی مه‌ردان به‌نامه‌ی سه‌رده‌می تۆرائی دووم جار و پیکه‌وتی مه‌حمود پاشای به‌به‌ی زانیوه - که له لاییکه‌وه و له ده‌می رۆبشسته‌که‌دا، عه‌بدوپرهمان پاشا زیندوو بووه و مه‌حمود به‌گی کورپشی یارمه‌تیی داوه و مه‌ولانا ئاواره‌یه و به‌پیکه‌وه‌یه بۆ لاییکه‌ی دیاریی نه‌کراو که سه‌ره‌نجام به‌غداد بووه. مه‌ولانا خالید له ئەم نامه‌یه‌یدا که بۆ عه‌بدولقادری زاوای نووسیوه، له‌لاییکه‌وه؛ (وه‌لیی عه‌هدی شه‌میم میر جه‌لیلوشان مه‌حمود به‌گ) به‌دۆستی گیانی ده‌زانی و پێیان ده‌لێ (موزاحمه - نه‌گه‌تاوی نه‌که‌ن) چونکه ئەو (ئه‌گه‌ر ئینسانه شه‌یتانه‌کان لێی بگه‌رپن چاکه‌ی لێ چاوه‌نۆز ده‌کرێ). ئه‌وجا پتر به‌زاواکه‌ی ده‌لێ؛ (بۆ میرم نووسیوه؛ - بۆ مه‌حمود به‌گ/ که‌مال- ئه‌گه‌ر ولاختان ده‌ست نه‌که‌وت، له میری داوا بکه‌ن، چونکه نیتوانی ئیتمه و ئەو ناته‌بابی تیدا نییه!) هه‌روه‌ها ده‌لێ؛ (له‌به‌ر پشیتیوی پیکه، ئەو و شێخزاده‌کانی «خیتوه‌ت» و چه‌ند که‌سی سواره و پیاوه‌ی دی - گونده‌کانی/ که‌مال- کونه‌ کووتر و سه‌نگاو پرووی تی بکه‌ن تا ویکرا پروو بکه‌نه لاییکه‌ی نادبار!).

۱۳- ئەم باسه، به‌تایه‌تیش بۆ ناسینی سه‌ره‌تای ناله‌باری فه‌رمانه‌واویی مه‌حمود پاشای کورپ، به‌کورپیش بێ شایانی پروونکردنه‌وه‌یه؛ پیلان و ده‌ست تپه‌وردانی (سه‌عید پاشا) ی والیی به‌غداد و ئێرائیه‌یه‌کان که‌وتوه‌ گه‌ر، بۆ وینه؛ له سالی ۱۸۱۳ز. دا براکانی عه‌بدوپرهمان پاشا؛ عه‌بدالله به‌گ، ئه‌حمه‌د به‌گ، عومه‌ر به‌گ «سلیمانیی» ان چۆل کرد. [دوحه - ص ۲۶۳]. هه‌ر ئه‌و سه‌له‌ش له‌لاییکه‌ی دیه‌وه، والیی به‌غداد ده‌سه‌لاتی مه‌حمود پاشای ته‌سک کرده‌وه و باژێری «کو‌پێ» ی لێ سه‌نده‌وه و خسته‌یه پال سلیمان پاشای کورپ ئیبراهیم پاشا [تاریخی سلیمانیی - ۱۳۱]، هه‌روه‌ها له سالی ۱۸۱۴ز. دا «مه‌نده‌لیی و خانه‌قین» خراونه‌ته پال عه‌بدالله به‌گ =

چه‌ند لاییکه‌ی به‌رامبه‌ری کرده‌وه... له‌لاییکه‌وه (شیخ مارفی نو‌دیبی به‌رنجه‌یی) میملی (مه‌ولانا خالید) باری لار، به‌ته‌نێ و ده‌نگی کزیوو، به‌تایه‌ته‌ی که‌ کو‌مه‌لی زانی (سلیمانیی لێ جو‌ی بۆه (۱۴)، بۆبیکه‌ تاچه ده‌سه‌که‌لایێ که به‌ده‌سته‌یه‌وه مابوو، گه‌وه‌ی پێی بساته‌وه و له ئەم گۆبه‌نده‌ پرستگاری بکا، هاتبووه سه‌ر نه‌رمیی و - ئه‌گه‌ر به‌سه‌رزاریش بێ- ئاشتبوونه‌وه!

= [دوحه - ۲۶۶]، له ئەمانه‌ش گه‌رگه‌تر له سالی ۱۸۱۵ز. دا [حکم الممالیک - ص ۱۶۶] له پریکده‌ به‌فیتی هه‌تیبیکه‌ی ئێرائی - حومادی نیو-ی دۆستی تاییه‌تی سه‌عید پاشای والیی به‌غداد، مه‌حمود پاشا له پاشاییه‌تی خراوه و عه‌بدالله به‌گی مامی کرا به‌فه‌رمانه‌وا و به‌له‌شکه‌وه هه‌لی کوتایه سه‌ر مامی، به‌لام مامی شکاندی و له جیگه‌ی خۆیدا مایه‌وه. [تاریخی سلیمانیی - ل ۱۳۲]. ئەم باره لاره‌ی مه‌حمود پاشا کاریکه‌ی پێی کرد هه‌رکه (داوود) ی ده‌فته‌رداری والیی به‌غداد به‌پیلانی (والیی) زانیی، گۆیا به‌ته‌مايه بیکوژیت و له ناچاریدا - به‌نیتوی راوه‌وه - خۆی دووسه‌د و په‌نج سواره‌ی پروویان کرده که‌رکووک؛ (۱۲ ی ربه‌یعی بیکه‌می ۱۲۳۱ک/ ۱۸۱۵ز)، مه‌حمود پاشا هه‌له‌که‌ی قۆسته‌وه و نامه‌بیکه‌ی به ئەم مانایه‌وه بۆ ناردوه؛ (هه‌موو نیروه‌کانی کوردستان - به‌به‌ی ده‌خاته پال و له خزمه‌تی والیه‌یه‌کاندا درێغیی ناکات ئه‌گه‌ر والیه‌یه‌کان خراپه‌یان له‌گه‌ل نه‌که‌ن. ئه‌گه‌ر داوودیش وه‌زاره‌تی به‌رکه‌وت - بوو به‌والیی - ئەوه له فه‌رمانی ده‌رنه‌چێ و لا له ئێران ناکاته‌وه و سه‌ر به‌ئه‌وه‌ ده‌بێ و ئاماده‌شه پشتیوانی بێ [دوحه - ص ۲۷۲، هه‌روه‌ها العراک بێن - ص ۲۳۲]). داوود ئەم هه‌له‌ی به‌هه‌لیکی زێرین زانیی و پرووی کرده «سلیمانیی» و چل رۆژی میوانی مه‌حمود پاشا بوو، ئه‌وجا مه‌حمود پاشا و سلیمان به‌گی برای به‌له‌شکه‌وه له‌گه‌ل (داوود) پروویان کرده که‌رکووک و به‌ته‌مای په‌لاماردانی به‌غداد بوون. له ئەم هه‌لانه‌دا که (داوود) نامه‌ی بۆ سو‌لتانی عوسمانیی ناردبوو، فه‌رمانی دامه‌زاندنی به (والیی به‌غداد) پێی گه‌یشت و ئیدی پروویان کرده به‌غداد (سه‌عید پاشا) ی والیی سه‌ری تیدا چوو، داوود بوو به‌ والیی به‌غداد. [تاریخی سلیمانیی - ۱۳۱]. له ئەم هه‌لانه‌شدا، مه‌حمود پاشا دیده‌نیی مه‌ولانا خالیدی کردوه و ئاشته‌کرده‌وه و باسی گێراندنه‌وه‌ی بۆ سلیمانیی گه‌رم بوو که سه‌ره‌نجام به‌ری گرت!

۱۴- له سه‌ره‌تای ناکۆکیه‌که‌ی شیخ مارف - مه‌ولانا خالیددا که خۆشی له سلیمانییدا بوو، شیخ مارف نامه‌بیکه‌ی بۆ بیکه‌ی له زانا هه‌ره گه‌وره‌کانی کوردستان و ولاته ئیسلامیه‌یه‌کان (زانا مه‌لا یه‌حیای مزووریی ئامیدی؛ ۱۷۳۲-۱۸۳۶ز) ناردبوو گۆیا؛ (فریا بکه‌وی، ئەوه مه‌لا خالید ئیددیعی و یلایه‌ت ده‌کات!!). مه‌لا یه‌حیاش که گه‌یشته سلیمانیی، له پیکه‌وه چوه لای مه‌ولانا خالید و دوا‌ی چه‌ند پرسباریکه‌ی کورت، ده‌سته‌به‌جی بووه به‌موریدی و باوه‌ری به‌به‌هره و زانیی و ته‌ریقه‌ته‌که‌یشی هیناوه، که خۆی - مه‌لا یه‌حیا - له پێش مه‌ولانا خالیده‌وه ئیجازه‌ی له ته‌ریقه‌تی نه‌قشه‌ن‌دیشدا وه‌رگرتوه. **مه‌لا یه‌حیا کورپ عه‌بدولئه‌حمه‌د** - یان - کورپ خالیدی مزوورییه، گه‌لی =

مهولانا خالد - ویرای دۆستاییتی کۆنی له گهڵ مهحمود پاشای کوری عهبدوپرهمان پاشا مردنی پاشای باسکراو باری سووکت کرد، له ئەم لایشهوه ئەم ماوهیهی له بهغدادی والیبی (سهعید پاشا) دا بوو، گه له پزلیگیگراو، پشت نهستور، بهنیویانگ بوو، دامهزاندنی (داود پاشا) یش که خۆی که لایینگیری بووه و سهبعهتواللهی حهیدهری مامۆستای داوود، موریدی بووه و له ئەوهش پتر ئەمیسته هاوپهیمانی مهحمود پاشایه، هه موو کاریگهر بوون تا نهرمی بنوینی و ملی ریگهی ریککهوتن، ناشتبوونهوه، گه پاندنهوه بۆ «سلیمانیه» بنکهی خۆی بگری، به بهرچاوی دۆست و دوژمنهوه، دهسهلاتی خۆی و تهریقتهکهی بنوینی، به تاییهتی که مهحمود پاشا بریاری داوه (مزگهوت و خانهقا) ی بۆ ئاوهدان بکاتهوه و سههر و سامانی بۆ بپزێتهوه که ئەم ناز و نهوایه هه رگیز - له ولاتی به بهدا - بهر چ زانیی نهخوازه لا تهریقته تدارئ نه که وتوه!

مهحمود پاشاش ده بووه ئەو گری کۆترهیهی سهردهمی بابی که له ئاستیدا دهسته پاچه بوو، بیکاتهوه. ههروهها باری خیزانه که و دهسهلاتی خۆشی و به تاییهتی هیتوری ولاته که ی بنیات بنیتهوه قهدر و حورمهتی هه میسه یشی بۆ (مهولانا خالد) بنوینیتهوه؛

= زانای رۆژگاری خۆی و دواي خۆشی لییان نووسیوه، یان شاعیریان وهک عهبدولباقی ئەلعومهری خواهندی دیوانی (التریاق الفاروقی - ط ۲، س ۱۹۶۴) شیعریان به سهردا هه لداوه و ستایشیان کردوه. له المجد التالدهوه خواهندهکانی؛ حلیه البشر، بغیة الواجد، علماؤنا هه موو به سهروه ریکی میللهتی موحه مدهی ده ژمیرن. مه لا یه حیا خۆی ده پزێئ؛ بهر له وهی بیته موریدی مهولانا، ئیجازهی له تهریقتهکانی؛ قادری، چهشتی - له بابیهوه - سه هره ودری، کوریهی، نه قشبه ندیددا وه رگرتوه. ئیجازه نامه ییکی خۆی که داوتی به زانای گه وری عیراق مهحمود شه هابه ددینی ئالوسی، ده لئ؛ شیخ ئەحمده عهتتاری دیمه شقی، شیخ محمه د کوزبهری، شیخ محمه د مه قدیسی ئیجازه نامه یان له عولوومی ئالی، ههروهها زانستهکانی نه قلی و عه قلی پین داوه! ههروهها له سههر دهستی زانا گه ورهکانی وهک؛ عاسیم حهیدهری، سالتح حهیدهری خوتندوویتی. شه هابه ددین ئالوسی به خودا په رستیکگی گه لئ نه فس به رزی راگرتوه، ئەم شیعراهی به لگه یه:

علي ثيابٌ لو يُباع جميعها
 بفلسٍ لكان الفلّسُ منهنَّ أكثرا
 وفيهن نفسٌ لو تُباع مثلها
 نفوس الوری كانت أعزُّ وأكبرا

بنۆره: سه رچاوه باسکراوهکان، عه بیاس عه زواویی - خلفاء مولانا خالد.

هیزی له رووی ئیران و به غداددا پین بگری و ئاسووده پزی، ههردوو رابه ر و تهریقته که شه به خۆشی هه ل بکه ن، سلیمانی پسته ختیسی به گپرانده وهی مهولانا خالد، کاروان سه رای زانایانی ولاتان و لایینگری تهریقته که پین و نیویانگی دهنگ بداته وه که خۆی و براکانیشی موریدین!

داوود پاشاش بۆ راگرتنی لهنگه ری تهرازووی دهسهلاتی سیاسی خۆی و دلنیا کردنی پسته ختی سولتانی عوسمانیهی له ئەم کهسه و تهریقته که ی، ههروهها بۆ راگرتنی دلنی مهحمود پاشا و به هیز کردنی له رووی ئیراندا، دیسان به نیازی که لک وه رگرتن له کهس و دهسهلاتی (مهولانا خالد) له دواي گه راندنه وهی، پین چاک و په سه ند بووه!

به ئەو شیوهیه، مهولانا خالد، له دهروبهری شه عبانی ۱۲۳۲ ک/ ۱۸۱۶ ز. دا به سه رکهوتن و قهدر و حورمهت و هیز و دهسهلاتی کارامه یوه هاته وه بۆ سلیمانی و پتر - له کاروباری زانستی - سه رگه رمی رینمایی و بلاو کردنه وهی تهریقته که ی بوو (۱۵).

۱۵ - پیتش هاتنه وهی مهولانا خالد بۆ سلیمانی - وهکو سه رچاوه کان ده گپرنه وه - مه لا یه حیا ی مزووری، جاریکی دی نامه ی بۆ شیخ ماری نۆدیته به رزنجیه یی (*) ناردوه و مه ولانا یشی لئ ناگه دار کردوه. دیاره ئاماده یی شیخ ماری بۆ ناشتبوونه وه پین راگه یاندوه بۆ بیکا مه ولانا ش - به مه حمود پاشادا - نامه ی بۆ شیخ ماری ناردوه و گه ردنی ئازاد کردوه. دواتریش شیخ ماری به هه مان شیوه نامه ی بۆ گه ردن ئازادی مه ولانا ناردوه. نامه ی مه ولانا بۆ مه لا یه حیا سه ره تای کوشش و ئەو باسه روون ده کاته وه و خۆی بۆی نووسیوه: (... له گه ل نامه که تان، وه لامنامه تانم بۆ شیخ ماری پین گه یشته که به و پزێدان و به لگه وه پین دهنگتان کردوه! ئەوه ئیمه ش له گه ل الییمان =

(*)

شیخ ماری - مه عرووفی نۆدیته به رزنجیه یی کنیه؟

شیخ محمه د کوری سه بیید مسته فا کوری سه بیید ئەحمده ی به رزنجیه یی که به سه جهره ی خانه دانه که یدا سیانزه مین با پیره ی؛ سه بیید عیسا ی به رزنجیه یی کوری سه بیید بابا عه لی هه مه دانیه - سه بیید بابا عه لی برای بابه تاییتری شاعیری گه وره و به نیویانگ و خوداناسی به رزه؛ له مندالییدا له لای بابی (قرآنی) پیروژ و هیندی ورده کتیبی فارسی و ریزمان و فیقهی ئیسلامی خوتندوه و فیترکراوه و له تمه ننی دوانزه سالییدا بابی بر دووتیه بهر فیترگه ی «غه زایی» به نیویانگ له «قه لاچولان» ی پیتته خندا. له ئەو هه لانه دا که ژیری و زیره کبی له گه شه کردندا بووه، سلیمان پاشای به به - له ۱۸۶۴ ز. دا - کوژرا. ئەو ناچار رووی کردۆته گوندی «هزار میترد» ی نزیک «قه لاچولان» و له فیترگه ی زانا (ئیبسولحاج) دا

ئەگەر هاتنەوێکە دەوێت و دەروونی خەلکیی روون کردبیتەو، ئەوێ خۆشییەکی دەتێت

= مەحمود پاشا / کەمال - نامەمان بۆ نارد !

نامەی گەردن ئازادیی مەولانا خالید بۆ شیخ مافی نۆدی

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله حق حمده والصلاة والسلام على خير محمد وعلى آله وصحبه من العبد المسكين والفقير المستكين الى جناب سيدي الجامع لشرفي الفضل والاداب الحائز لكرامتي الحسب والنسب سيدنا ومولانا السد معروف سامحه الله بفضله الكرم الرئوف. وبعد فقد بلغني ما وصيتم به الاخ الملا حسين القاضي وأمرتموه بتبليغهم البنا من حسن العبارات ولطائف العبارات ولطائف الاشارات ثم ما القيتموه مع قرة عيني العالم الفاضل السيد اسماعيل من مكارم الاخلاق والاشتياق الى التلاق وإظهار الأسف على ما صدر منكم في حق الفقير على سبيل الاتفاق بسعاية أرباب الاغراض وأهل الشقاق والاعتذار عن جميع ما جرى به الجرايم في (رسالتكم المعهودة) الناشئة عن تقليد الوشاة وعن عدم الاطلاع المهيجعة عند بعض عوام الميدين لفرط الوحشة وشدة النزاع الحاکمة على هذا المسكين بأمور تنبى عن استماعها الاسماع من استحلال المحرم والكلمات الدالة على الكفر وداعية الاستيلاء على البقاع وغير ذلك مما لا يليق بشأن الاوغاد والرعاع، وتفصيله لا يخفى على ذهنكم الوقاد وطبعكم النقاد (واني لبريء مما نسبتم الي من فنون المثالب والفساد والافساد)، وأمرتم السيد المذكور أن يستكتب مني الوكعة تنطق ببرائة ذمتكم عن جميع ما صدر وغير جرى به القلم بمقتضى القضاء والقدر لتصير مفتاحاً لا باوا الاتلاف ومصباحاً لداجير المرء والخلاف وبلغني من السفيين المذكورين تصميمكم على الامساک فيما بعد من امثال ما مضى من النزاع والمفاخرة وملاقات ما فات بطيب التحاب وحسن المعاشرة وتبديل المعارضة والمنافرة =

نەکیشاوه، چونکه کاروباری سیاسی ولاتەکه - بەرۆشنایی هەموو سەرچاوەیی - رووی لە تالیی کردووه. من قوول نایم و هەر بە کورتیی دەلیم؛ لە نیوان ۱۸۱۶ / ۱۸۳۴ ز. دا ولاتی بەبە بە دەست شازادەیی ئێران (محەممەد عەلی میرزا) و (داود پاشا) و - هەتا ۱۸۳۱ ز. والیی بووه - وەک هەمیشە تووشی پیلان و پەلاماردان، تیکچوونی شیرازەیی پێوەندی کوپ و برا و نامۆزایانی (عەبدوڕپرەحمان پاشا) و شەری براکوژیی و مال و ویرانیی بوو.

= بالمفاکهة والمسافرة فسررتني هذه الحکاية غاية المسرة.

و حمدت الله تعالى على هذه النعمة المرة بعد المرة شكراً لمن بدل الشقاق بالاتفاق وهياً اسباب الوصال بعد طول الفراق ادامنا الله تعالى على هذه المنية وأتم لنا بمنه هاتيك الامنية. ثم الامر بارسال المكتوب امتثلناه وهو أحسن مطلوب ونريد جواباً على أبلغ اسلوب. وأما الابراء فهو يصدر مني ليلاً ونهاراً وأفصحت به في المحافل جهاراً قرع سمعكم مراراً وأما حب اللثام وترك الخلاف فأمر يشناق اليه أهل الانصاف فكيف بمن يدعي له قدم في طريق التصوف ولو بالجذاف. ولا يخفي عليكم ان السبب الأصلي لهذه الوحشة إنما هو ترك التردد وتقليد أقاويل الناس فإن صح ما بلغني عنكم بالاعراض عن الكلمات المؤدية الى الشك والوسواس، فإن احوال الفقر وراء العقل والعلم لا يدرك بالقياس. وبعد اللتا والتي يضمن لك هذا المسكين أن ثبت قدمك وما طغى قلمك بعد اليوم ان ترى نتائج لا يحتمل اكثرها السفير وتزيد على حوصلة التقرير والتحرير.

ومن بعد هذا ما تدق صفاته وما كتبه احظى لدى وأجمل

والسلام عليكم وعلى ولديكم السيد محمد والسيد (كاكا أحمد)

ورحمة الله وبركاته.

(انتهت)

بنۆه: بغية الواجد - ص ۵۷، الرقعة/ نامه: ۹۵. ههروهه ص ۲۰۷، نامه ۶۶.

شیخ مافی له زانسته جوێره جوێره کانی وەک: نهحوو، سەرف، مەعانیی، بەیان، بەدیع، وەزە، ئاداب، بەحس، موناژەر، فیقه، حەدیس، ئوسوول، عەقاید، عەرروز و قافیە، فەرئاید) دا، بەشێعر و پەخشانی عەرەبیی و فارسیی پتر له «شەست» دانراوی هەیه که له نۆیواندا هەر «ئەحمەدی» بێکەیی بەهەلبەستی عەرەبیی - کوردییەوه داناو. شاعیریتی شیخ مافی له هۆنینهوهی بابەته زانستییه کاندای دەرکەوتوو، بەلام وەک شاعیرانی دی توخنی عەزەل، یان ستاییشی خانەدانانی بەبە و خەلکی ولاتەکه و هەرگیز توخنی (پەخشان) ی کوردیی نەکهوتوو. نامه کانی بەلگەن - له بەردهستمن - هەمیشە هاو دەنگی دەولەتی عوسمانیی و والییەکانی بەغداد بووه و وەک مەولانا خالید، ئێرانییەکان به «رەوافیز» دادەنێ!! (تەماشایا بکه چۆن هەردووکیان لەسەر ئەو باوهره کوک ویتکدگیرن که چیی ناکوکیش بوون. ئایا ئەمە وینە ناکوکیی بۆ دەسلالات نییه؟) شیخ مافی =

دامەزراره. له ئێره ئه وێکی فەقی و هاوێله کانیشی ئەو پەری تالیی گوزەران و نەبوونیان چیتۆوه، بەلام ورەیی بەرزبووه و کۆلی نەداوه و هەر خۆتێندوویتی. له سالی ۱۱۸۰ ز- ۱۷۶۶ ز. دا دەستی که مامۆستای بەنیو بانگ زانا عەبدالله بێتووشی - کورد و بەسەرئێشین - هاتوو بۆ دیدەنیی (ئێبێنولحاج) شیخ مافی هەلی قۆستۆتوو و نامۆزگاریی لێ وەرگرتوو که ئەو رێنمایی کردوو بۆ خۆدانه هۆنراو - شێعر. دوا رابواردنی چوار سالی له «هەزار مێتر» دا که ئەوێ دەستی باری میرنشینیی بەبە هیتور بۆتوو، گەر اوێتهوه بۆ «فێرگەیی عەزایی» و ئیدی رۆژ بەرۆژ تیکۆشاوه بۆ خۆتێندن و زانست وەرگرتن تا له سالی ۱۱۸۵ ک/ ۱۷۷۱ ز. دا (مەلا محەممەدی عەزایی) مامۆستای ئیجازەیی له زانسته کانی نەقلیی و عەقلییدا لێ پیرۆز کردوو. له سالی ۱۱۹۹ ک - ۱۷۸۴ ز. دا که ئێبراهیم پاشای بەبە، «سلیمانیی» ئاوه دان کردوو، شیخ مافی دانا بە مامۆستا له «مێرگەوتی گەر» دا و چاودیری کتیبخانە کەیشی پێن سپاردوو. له ئەو هەلهوه ئەو شوێنە بوو بەسەرچاوەیی زانست و مەلەبەندی زانستپەرەران که گەلی هەلکەوتوو وەک: موفتی زەهاویی، شیخ حسینی قازی، شیخ محەممەدی بەرزنجەیی، شیخ بابەرەسوولی سەبیید محەممەدی ناسراو به (سەنانوودینی بەرزنجەیی) و هتد... گوێش کردوو.

نايا له بهر ئەو ناله باربيهي ژين و هه لكردي خه لكي ولاته كه و ئەو خانه دانه ، ناتهبايه ؛
 (مهولانا خاليد) له پريكدا و له ۲۰ / ۱۰ / ۱۸۲۰ ز.دا - بو دووهم جار توژا - سهري
 هه لگرت و چوو «به غداد» ي (داود پاشا) ي واليي و ئيدي هه رگيز «سليمانيي»
 نه ديته وه ؟

= رابهري «تهريقه تي قادري» ده ستوره كه ي و ئيجازه يشي له (شيخ عه ليبي دؤلپه مزي) مامي
 باببييه وه وه رگرتووه و ئه ويش له (شيخ ئيسماعيل قازانقاييه وه). هاوسهري هه لپژاردوو و زور
 درهنگ (كاكه ئه حمه د) ي كور ي بووه. دوا ئارامگه ي شيخ مارق خاكي «گردي سه يوان» ه.

دانراوه كان

۱- دياره كان

- ۱/۱- الاحمدية: (كوردبي - عه رهببي چاپ كراو)
- ۲/۱- أوثق العرى في الصلاة والسلام علي خير الوري.
- ۳/۱- أزهار الحمائل في الصلوات المشتملة علي الفضائل والشمائل.
- ۴/۱- الاغراب في نظم قواعد الإعراب.
- ۵/۱- أيشده (فارسيي ، بو ستاييشي په يامبهري ئيسلام).
- ۶/۱- ترصيف المباني، نظم تعريف الزنجاني
- ۷/۱- التعريف بابواب التصريف.
- ۸/۱- تنقيح العبارات في توضيح الاستعارات.
- ۹/۱- تنوير البصائر في التحذير عن الكبائر.
- ۱۰/۱- تنوير الضمير في الصلاة المشتملة على اسماء الله الحُسنَى.
- ۱۱/۱- الجوهر الاسنى في الصلاة المشتملة على اسماء الله الحُسنَى.
- ۱۲/۱- الجوهر التّضيد في قواعد التجويد.
- ۱۳/۱- راحة الارواح في الصلوات والتحيات المشتملين على...
- ۱۴/۱- روض الزهر في مناقب سيّد البشر.
- ۱۵/۱- الروضة الغناء في الدعاء باسماء الله الحسنَى.
- ۱۶/۱- سلم الوصول الى علم الوصول.
- ۱۷/۱- الشامل للعوامل.
- ۱۸/۱- شرح الصدر بذكر أهل البدر.
- ۱۹/۱- شرح لمنظومة تنقيح العبارات في توضيح الاستعارات.
- ۲۰/۱- عقد الدرر، نظم نخبة الفكر.
- ۲۱/۱- عقد الجوهر، في الصلاة والسلام على الشفيح المشفع في يوم المحشر.

راستبييه كه ي وه لاميتكي بيكجار ته واو ره وان هه رگيز ده ستگير ناكري به لام - نه گه ر
 باسه كه ي له مەر شيخ مارق برابيتته وه - هه وال به ده ستته وه هه يه كه له هه لي ئەو ناتهباييه ي

■ ۲۲/۱- عمل الصياغة في علم البلاغة.

۲۳/۱- غيث الربيع في علم البديع.

۱/۲۴- الفتح الالهي في الصلاة المشتملة على المناهي.

۲۵/۱- فتح الرحمن في علم المعاني والبيان

۲۶/۱- فتح الرزاق في اذكار دفع الاملاق و جلب الارزاق.

۲۷/۱- فتح الرؤف في معاني الحروف.

۲۸/۱- فتح المجيد في قواعد التجويد.

۲۹/۱- الفرائد في نظم القواعد.

۳۰/۱- قطر العارض في علم الفرائض.

۳۱/۱- كفاية الطالب، نظم كافية ابن الحاجب.

۳۲/۱- كشف الغامض، شرح لمنظومة قطر العارض.

۳۳/۱- كشف الاسف في الصلاة على سيد اهل الشرف.

۳۴/۱- نظم آداب البحث.

۳۵/۱- نظم العروض.

۲- نادياره كان

۱/۲- ايضاح المحجة وإقامة المحجة على الطاعن في نسب سادات البرزنجية

۲/۲- البرهان الجلي في مناقب الامام علي.

۳/۲- تنوير العقول في احاديث الرسول.

۴/۲- تنوير القلوب في مدح حبيب علام الغيوب.

۵/۲- زاد المعاد في مسائل الاعتقاد.

۶/۲- السراج الوهاج في مديح صاحب المعراج.

۷/۲- فتح الموقف في عالم المنطق.

۸/۲- الفريدة في العقيدة.

۹/۲- كشف البأساء باذكار الصباح والمساء.

۱۰/۲- نظم الرسالة العصندية في الوضع.

۱۱/۲- وسيلة الوصول الى علم الاصول.

بنۆره: الشيخ معروف، ص ۱۱۷... هه روه ها باقه دراسات كردية- أبو لؤلؤ (موضوع: الشيخ معروف
 النودهي) / مخطوط.

خانه‌دانی نیوبراودا، (مه‌ولانا خالید) کوششی بۆ ته‌بایان کردوه، ته‌نانه‌ت سهرچاوه‌کانی میژوو جه‌خت ده‌که‌ن؛ مه‌حمود پاشا و عوسمان به‌گی برای و عه‌بدالله پاشای مامی کۆکردۆته‌وه و به (قرآن) و ته‌لاق و خه‌نجه‌ر سوئدنی داو؛ (هه‌ر نامه‌بیکی ئیرانی و به‌غدادیی) ان پی بگا بۆ دنیایی ئه‌و ده‌سته‌یه له‌به‌ر چاوی خۆیدا بیکه‌نه‌وه و که‌سیان ناپاکیی له‌ ئه‌وانی دی نه‌کا. به‌ماناییکی دیش هه‌رسیکیان هاوده‌نگ و پشتیوانی بیکی بن و پیکه‌وه راویژ بکه‌ن، به‌لام دوای ئه‌وه و هه‌ر زوو، محمه‌د به‌گی کوری خالید پاشای ناموزا، سلیمان پاشای برای مه‌حمود پاشا، عه‌بدالله به‌گی مامیان په‌نایان بردۆته به‌ر شازاده‌ی ئیران و ئه‌و سوئند و به‌لینه‌ فه‌رامۆش کرا که ئه‌مه له‌ ره‌وشتی سیاسه‌ت‌بازاندا باوه و ئاساییه. به‌رواله‌تیش ره‌نگی ئیدی (مه‌ولانا خالید). بیزاربوویی و هه‌ستی کردبی که ئه‌و خانه‌دانه ناله‌باره و چاره‌سه‌ری ئه‌وان و ولاته‌که له‌ وزه‌ی ئه‌ودا نییه؛ من ئه‌گه‌ر ئه‌و باسه‌م -له‌گه‌ل تۆ- خوئنده‌وه و به‌مه‌لامه‌تیکی بزائم بۆ سه‌ر هه‌لگرتنی، ئه‌وه دوو باسی گرنگ خۆیان ده‌سه‌پین و پرسیار ده‌که‌ن: ئایا ئه‌مانه‌ش پیوه‌ندیی به‌ئو سه‌ره‌لگرتنه‌وه‌یه‌وه هه‌یه بۆ به‌غداد یان نا؟

به‌ر له‌ ئاشناکردنیان، پیتشه‌کیی ده‌لیم؛ منیکی بن ده‌سه‌لات که به‌لگه‌ی نووسراوی پشتیوانی نه‌یینه‌کان به‌ده‌سته‌وه نابینم توانای بریاردانی ته‌واوم نییه و هیئنده‌م پی ده‌کری؛ دوو باسه‌که بخه‌مه روو و منیش عه‌ودالیی بنوینم بۆ راستیی. دوو باسه‌که ئه‌مه‌ن:

۱- کلۆدیۆس جه‌می ریچ Rich ئینگلیز، نوینه‌ری کومپانیای هیندی خۆره‌لات بوو له‌ به‌غدادی (داود پاشا)ی والییدا به‌نیوی ئاووه‌وا گۆرینه‌وه گه‌شتیکی چه‌ند مانگه‌ی به‌کوردستانی ژیر باری قاجاره‌کان؛ میرنشینی ئه‌رده‌لان کرد. له‌ سه‌ره‌تای هاتنه‌ سلیمانیی (مه‌حمود پاشای به‌به‌)دا -خۆی گوتنه‌یی- رۆژی ۵ مایسی ۱۸۲۰ (مه‌ولانا خالید)ی دیتووه و له‌ یاداشتیی ئه‌و رۆژه‌یدا ده‌لی: (ئه‌مه‌رۆ له‌گه‌ل شیخ خالید-نه‌ک شیخ مارف/ که‌مال- بیکیدیمان دیت. ئه‌م شیخه‌ موقه‌ده‌سه‌... عوسمان به‌گ -کوری عه‌بدویره‌حمان پاشا/ که‌مال- ده‌یگوت که شیخ خالید له‌ شیخ عه‌بدولقادر که‌متر نییه... هتد) (۱۶)،

۱۶- بنۆره: پیتشه‌که‌وتنی -سلیمانیی، س ۱، ۲، پینجشه‌مه‌ ۷ ئۆکتۆبری ۱۹۲۰ (ئه‌مه‌ له‌ وه‌رگێرانه‌که‌ی «سۆن Soane» دایه‌ که له‌ وه‌رگێرانه‌ عه‌ره‌بییه‌که و کوردییه‌که‌ی: رحله‌ ریچ- گه‌شتی ریچ دا نییه!). جیکه‌ی گوتنه‌ چ لئ کۆلینه‌وه‌بیکی میژوویی- سیاسی نووسه‌رانی کوردم نه‌دیتووه ناگه‌داریی خۆی بۆ ئه‌م باسه‌ بنوینیی!!

ده‌ی چۆن و بۆچی مه‌ولانا خالیدی دیتووه؟ له‌لاییکی دیه‌وه، ریچ Rich که له‌ گه‌شتی ئه‌رده‌لان هاته‌وه و مه‌ولانا خالید هه‌ر له‌ سلیمانییدا بوو؛ (بۆچی رۆژی پیتش رۆیشتنه‌وه‌ی ریچ Rich به‌ره‌و به‌غداد سه‌ری هه‌لگرت؟) ئایا ئه‌و بیکیدی دیتنه بۆ ئه‌وه بووه، کابرای قونسول - گاوور- بکات به‌ موسلمان و موریدی؟ ئایا ئه‌و بیکیدی دیتنه ریکه‌وت بوو؟ من نه‌ له‌ کابرا و، نه‌ له‌ سه‌رچاوه‌بیکی راستی میژوووه‌هه‌ باسی نه‌یینه‌کانی ئه‌و بیکیدی دیتنه‌م نه‌هاتۆته به‌ر چاو، بۆییکا ئه‌وه ده‌هیتلمه‌وه بۆ میژوو، هه‌روه‌ها بۆ ته‌قلتی سیاسه‌ت‌بازنه‌کان، به‌تایبه‌تی ئه‌وانه‌ی لیتیان نووسیوه و بایه‌خیان نه‌داوه به‌لایینی بیر و ره‌فتاری سیاسی مه‌ولانا خالید که وه‌ک باسه‌م نواند؛ په‌رۆشی چاودیری کاروباری سیاسه‌ت بووه!

۲- نامه‌بیکی عه‌ره‌بیی (مه‌ولانا خالید) بۆ (داوود پاشا) خۆی، کرده‌وه‌بیکی دانسقه و سه‌رسوورمیتن ده‌نوینیی چونکه -نامه‌که خۆی به‌لگه‌یه- ئه‌و کوششه‌ی بۆ بیکیخستن و سوئددانی گه‌وره‌کانی ئه‌و خانه‌دانه، ره‌نگی ئاماره‌بیکی (داوود پاشا) پیوه‌بی و ئه‌وان ئاگه‌یان لئ نه‌بوویی (۱۷). ئه‌وه‌ته ده‌سته‌بیکیان له‌ مه‌حمود پاشا جوی بۆوه و چوو له‌

۱۷- نامه -عه‌ره‌بییه‌که-ی مه‌ولانا خالید بۆ داوود پاشا ئه‌مه‌یه:

بسم الله الرحمن الرحيم

وعليه التعويل وهو حسبي ونعم الوكيل، من العبد الفقير الى جناب العلاء النحرير الغطريف العلم صاحب السيف والقلم لازالت صحاب الامور لقائد رأيه لينة القيادة وفكرة الصائب ناظماً لشتات مصالح البلاد والعباد.

أما بعد، تواترات الاشارة عنكم الى أفقر الفقراء وزاد في الحاح والإبرام وزير الامراء ليتوسط الفقير لإصلاح ذات البين وليبذل النصح لرفع الكدورة والشحناء والشين ليتبدل النفاق بالوفاق وتتحوّل المنافرة الى الاتفاق مع ان إقتحام هذا المسكين الفقير وخوضه في مثل هذا الأمر الخطير كان بالنسبة لبعض العقول سبباً للسقوط عن العيون والانحطاط والنزول على ان الإعتماد على عهود أهل الدنيا حق الإعتماد عزيز علينا إذ هو أصعب من خطر القتاد ولانأمن من نقصهم الميثاق واخلافهم الميعاد. الا أنا لما نظرنا الى رضی المولى جلّ جلاله وأن أمر وزراء الاسلام مالم يخالف الشرع يجب إمتثاله وغلبتنا حمية الدين وملاحظة صلاح المسلمين وتقوية السنة السنیه ورعاية جانب الدولة العلية وتجاه المئمنين عن سلط الفرقة الافاكة الدنية، قبلنا المطاعن والعار واعرضنا عن سفاسف الاشرار كما قيل إذا رضی الكريم بفعل مرء فلا يرتاع ان لام اللثام فشرنا عن ساعد الجّد تشمير اولي العزائم واقدمنا عليه بعونه تعالى وتقصد اقدام من لا يخالف في =

ئیرانییه کان!

تۆ بلیتی ئەم کارەى مەولانا و ئاشکرا بونى لە لای مەحمود پاشا و کەسەکانى، مەلامەتى بۆ تیکچوونيان لە گەڵ مەولانا و سەرھەلگرتنى بۆ بەغداد؟ من ھەرچەندە دەوورى نازانم دیسان راستییە کە دەھێلمەوہ بۆ مێژوو!!

ئەى بۆچییى لە ١٨٢٢ ز.دا «بەغداد» یشى بەجى ھىشت و تا سەر نەھە وایەوہ و «شام» ى ھەلبژارد؟ ئایا مەرگ ھەللى گرت بۆ غوربەت؟ یان گومان و پەستییى دامودەزگەى سولتان لە خۆى و تەریقە تەکەى (داود پاشا) ى ناچار کردبوو لە پەناوہ ئامۆژگاریى بکات و بلیت بڕۆ؟ یان لەتاو وام - قەرزیکى زۆرى سەرشانى؟

=الله لومة لائم وتوجھنا إستحازة و إستمداداً الى ساداتنا وقاداتنا أئمة السلسلة النقشبندية قدسنا الله تعالى وتقديس باسراھم السنیة كما ملأ الخافقين بغیوضهم وانوارهم البھیة واستحضرننا انیر امراء البایان محمود پاشا وعمه عبدالله پاشا وأخاه عثمان بك مع القاضي ومعظم أكابر أعوانهم مجتمعین بعدما كلمناهم واحداً بعد واحد منفردین فملئت بتأییده تعالى قلوبهم وأذانبهم من زواج الوعظ وحشیت جیوبهم وارادئهم من جواهر اللفظ حتى أجابوا وانقادوا لهم وعمما ترسخ فیهم طول السنین واعتادوا ثم عقدنا لهم محفلاً وشددنا علیهم غاية التشدید وسددنا عنهم طرق التوریة وانذرناهم بالوعید ویدلنا المجهود فی إتقان تحلیف محمود پاشا بالوجوه العدیدة وأخذنا منه الموائیق والعھود الأكیدة وسلکنا به فی ذلك المسلك الأواعر وما احتفلنا به مع حقوقه اذ حق الله تعالى اجلّ واكبر.

وهذه صورة التحلیف قد ارسلت اليكم مع المصحف المهور وكم من وجه من التأكید ما استحسننا ثبتها فی هذه السطور، وبالجملة لا يتصور نكث هذه الموائیق والعھود الا من لا يهاب والعیاذ بالله جزاء اليوم الموعود ولا يتأتى نقض هذه الآرام الا من يهون علیه الخروج عن دائرة الاسلام والبراءة من ملة سيد الانام ومصباح الظلام علیه وعلى آله وصحبه أفضل الصلاة والسلام. فاذا نقضتم انتم وبالله المستعان أو محمود پاشا هذا الميثاق والالیة وتعرضتم لسخط الجبار تعالى وتقديس لاجل جيفة دنیة واركتبتم الخروج عن دائرة الاسلام واستوجبتم العار والبوار والملام وأطلتم اليكم السنة الضعیف أو على غیره من الوضیع والشریف أم أي قصور يتنظر الى المملحف والتحلیف، أقول هذا ولا أعلم الغیب، وسيعلم الذين ظلموا أي منقلب ينقلبون. وجل صلوات الله وتسليماته على خاتم النبیین وعلى آله وصحبه أجمعین بد الأبدین عدد معلوماته ومداد كلماته فی كل لحظة وحين وآخر دعوانا ان الحمد لله ورب العالمین.

(انتهت)

بنوره: بغیة الواجد، ص ١٠٨ - ١١، نامہى ١١.

یان دەیزانیی - چۆن بەر لە سەر تێداچوونی سەعیید پاشای والیی بەغداد، بەئەو چارەنوسەى زانیی - ھاكا سەرەى (داود پاشا) ش ھات و ھەك ھەموو پیتشینەكانى، تەخت و تاراجى دانا؟ یان بەنامازە ئیشارەتى پیرەكانى؟

مەرگ - ھەكوژین - فەرمانى خودای ھەرە توانایە و شوینەكەیش ھەر ئەو دەزانى كۆى دەبێ! دامودەزگەى سولتانیش ھەلامیان لە (داوود پاشا) ھە بۆ چۆتەوہ و دلنیاى كردوون كە (مەولانا خالید) بێ ھەبە و خوداپەرستییكى پاكە و تەریقە تەكەیشى ھەر ھە و «ھەبابییەكان» نییە ترسى لى بكرى! ھەر داود پاشایش - دواى رۆشستەكەى مەولانا خالید بۆ شام - خۆى سببى ھەزار لیبرەى زێرى غازیی مەحمودیى گەورەى بۆ داووتەوہ و پەنگبێ ئەوہش لە رووى ھەفاوہ بێ بۆ مامۆستاكەى و خوداش ھەر خۆى عالیموغەییە. بۆ چارەنوسى داود پاشایش كە ھاكا تەختى ھەرگەرا، ئەوہ داوود - ھەرچەندە دوا رۆژى رەش بوو - تا سالى ١٨٣١ ز ھەر والیی بوو (١٨). كەواتە؛ دەبێ ھەر بەنامازەى پیرەكانى رۆشستبێ و خوداش خۆى لە ھەموو كەس زانائترە! ھەرچۆتێ بێ؛ ئەوہ خولیا و ھەلبەى لاویتتى ھاتە دى!

دوا پرسیارى كە خۆى توند دەچەسپینی ئەوہبە؛ ئایا مەولانا خالید، بەئەو ھەموو زانست و دەسەلات و نیتوانگەى خۆى و كارىگەرى تەریقە تەكەییەوہ، لە كوردستان و بەتایبەتى لە ولاتى بەبەدا، بگرە لە عیراقى ھەرەبى ژێر چەپۆكەى ئەو والیبە كێراوانە -

١٨ - ھەك باس كراوہ، لە ئەو دەمانەى لە بەغداد داوود پاشا - پیتش چوونە شام - مەحمود پاشای بەبە كۆششى بۆ گێرانەوہى كردووە و مەولانا. لە دیدەنبی ھاوینەھەواری نیتوچەى تەوتلەدا داخووزیبەكەى (مەحمود پاشا) ى دۆستى داووتە داووە كە مەحمود پاشا دەیزانیى ھاتنەوہكەى بۆ بارى سیاسى خۆى كەلكى ھەبە، بەتایبەتى كە خۆى بەدل ھەزى بەوالیبى بەغدا (داود پاشا) دەكرد نەك بەئیرانییبەكان و دەیزانیى مەولانا ش دۆستى والیبى نیتووراوہ، مەبەستى بوو بەھاتنەوہى پیتوہندیبەكەى لە گەڵ والیبى بەھیز و دلنیا بكا. دیارە ئەو كاتە مەولاناى بەنیتوانگ و بۆیتیکا گوتى نەداووتى چونكى خۆى لە ئەو گەورەتر و بەنیتوانگتر و بەدەسەلاتتر بێ زانیوہ و دەربەستى ناز و نعیمەتبان نەماوہ.

جیگەى خۆیتتى لە ئیرەدا نامازە بكەم بۆ ئەوہ: مەلا - مەولانا خالید لە دواى تەریقەت ھەرگرتنى و ھاتنەوہیشى لە ھیندوستانەوہ، ھەرگیز توخنى شیعەر بەسەرداھەلدانى خانەدانى بەبە نەكەوتووە و نامەى بەسۆزى بۆ نەنوسیبون! ییكى خۆى توانا بێ بۆچیبى روو لە كەس دەنى چۆلەكەى بۆ بگرى و پیتی بلتى: كاكە؟

مهملوووكانه‌دا، نه‌یده‌توانیی گۆرینیکی گه‌وره‌ بنویتی؛ ژین و دوارۆژی ئه‌و خه‌لكانه و وه‌چه‌كانیان ڕستگار و نازاد بکات؟

ئه‌گه‌ر به‌چاوی پیشکه‌وتویی بی‌ر و زانستی ئه‌و ڕۆوه‌ ته‌ماشای ئه‌و سه‌رده‌مانه‌ بکری، په‌نگی و ه‌لام؛ (به‌لێ) بی، به‌لام ئه‌گه‌ر له‌ ڕۆژگار و باری خویشیه‌وه‌ بنۆرین و وردبینه‌وه‌، دیاره‌ ده‌لێین؛ (نه‌خیر) چۆن ده‌یتوانیی که‌ له‌ لاییکه‌وه‌ بیکه‌م چینی ده‌سه‌لاتداری کوردی به‌به‌ و هاوتایان، هه‌روه‌ها عه‌ره‌به‌کانیش شه‌ره‌ کلاویان بوو؟ له‌ لاییکه‌ دیه‌وه‌، هه‌ر مه‌ولانا خۆی، به‌چاوکیکیه‌وه‌، ئیرانییه‌کانی به‌ «په‌وافین» ده‌بینیی و به‌چاوکیکی دیه‌وه‌؛ ده‌وله‌تی عوسمانیی - بی‌گومان والییه‌ نۆکه‌ره‌کانیشیان ده‌گریته‌وه‌ - به‌هه‌ره‌ سه‌روه‌ر و پیروۆز و ده‌بینیی؟

مه‌ولانا خالید له‌ نامیلکه‌ی دانراوی خۆیدا له‌مه‌ر بابه‌تی «پایته‌ - پێوه‌ندی» ئا به‌ئهم شیوه‌یه‌ ئامۆژگاری موریده‌کانی ده‌کات؛ (فه‌رمانتان پێ ده‌ده‌م که‌ به‌یان و هیوار و دوعای چاکان بکه‌ن بۆ پشتیوانیی ده‌وله‌تی علییه‌ - به‌رزی عوسمانیی مه‌داری ئیسلام و سه‌رکه‌وتنی به‌سه‌ر دوژمنانی دین و یاخی بووه‌ دل پيسه‌کاندا!) (١٩).

هه‌ر چۆنی بی، گه‌شتی ژینی مه‌لا - مه‌ولانا خالید چه‌ند کورت و گران بووی، له‌ ژینی ولاتی به‌به‌دا، گه‌شتی هه‌لکه‌وتوییکی کاریگه‌ر بوو!

٣. په‌سنی ده‌ستنوسه‌کان

١/٣. په‌سنی؛ د-١

ژماره‌ی له‌ کتیب‌خانه‌ی ئه‌وقافی سلیمانیدا؛ ٢١٧٠ / ٢١٦٩. خۆی هه‌ژده‌ په‌ره‌ی زه‌ردباوه‌ به‌قه‌باره‌ی ١١ سم × ٢٠ سم.

بیکه‌م لاپه‌ره‌ی نیتونیشانی، نیتوی دانه‌ر، سه‌ره‌تاکه‌ی به‌ ئه‌ندازه‌ی لاپه‌ره‌یه‌ی و نزیکه‌ی هه‌شت دیرتیکی لێ که‌مه‌و ونه‌ هه‌روه‌ها له‌ هیندی لاپه‌ره‌ی دیدا، به‌ئه‌ندازه‌ی گوێچکه‌یی قاقه‌ز، رسته‌و وشه‌ی دی له‌به‌ر په‌رپوتیی ون.

دوا لاپه‌ره‌ی نیتوی چ که‌سی؛ خاوه‌ندی یان- وه‌ک باوه‌- روونوسکه‌ره‌وه‌ی به‌سه‌ره‌وه‌ نییه‌.

له‌ ئهم دوا لاپه‌ره‌یه‌دا په‌سته‌ییکی فارسیی زمان و میژوووییکی سالانی هیجری- کۆچی به‌ئهم شیوه‌یه‌ نووسراوه‌؛ تمت شد فی ٢٤، ج ١، سنه ١٢٣٤) واته‌ (ته‌وابوو له‌ ٢٤ی «جومادیی بیکه‌م» ی سالی ١٢٣٤ که‌ ده‌کاته‌ (٢١ی مارتی ١٩١٩) ی عیسیی. (١)

به‌راوردی نیتوۆکی بابه‌ته‌که‌ کورت کراوه‌ی عه‌قیده‌ی ئیسلام و باوه‌ له‌ نیتو زانا نووسه‌ره‌کانی عه‌ره‌ب و فارسدا- محمه‌دی مه‌لا که‌ریم ئاماژه‌ی بۆ کردوه‌- هه‌روه‌ها به‌راوردی له‌گه‌ل (د-٢) که‌ له‌ بیکه‌م لاپه‌ره‌دا به‌عه‌ره‌یی نووسیویتی؛ (ترجمه‌ و مختصر جمیع العقاید) واته‌ (وه‌رگێران و کورتیی گشت عه‌قیده‌کان)، ئه‌و جا نیتوۆدی به‌ (لب‌العقاید/ لوبولعه‌قايد/ کاکله‌ی عه‌قیده‌کان)، ئه‌مانه‌ هه‌مووی به‌لکه‌ن که‌ ئهم (عه‌قید، نامه‌یه‌) وئ ده‌چی ئه‌سلی خۆی به‌ (لوبه‌له‌قايد) وه‌ نیتو براو و دانراوی هه‌لبه‌ت ئهم باری سه‌رنجه‌ ده‌بی راست بی، چونکه‌ خاوه‌نده‌که‌ی خالیدی شاره‌زووری نه‌قشبه‌ندیی زانا ده‌بیت هه‌ر ئه‌و نیتووی لێ نابێ که‌ شاییتیه‌ بۆ راستیی کرده‌وه‌که‌ی خۆی؛ کورتیی هه‌موو ئه‌و عه‌قیدانه‌یه‌ و وه‌ریگێراوه‌ بۆ (کوردیی).

هه‌ر چوار ده‌ستنوسه‌که‌ش- به‌ئاشکرا یان به‌نیتوۆکه‌وه‌- شاییتن که‌ کرده‌وه‌که‌ هه‌ر هی هه‌مان که‌سی نیتوۆراوه‌.

١- ڕۆژی ١٣/٨/٢٠٠٣ به‌ته‌له‌فون- له‌ کابانه‌وه‌- له‌ لایین دۆستم عه‌بوورپه‌قیب یوسفه‌وه‌ پێم گه‌یشت.

١٩- بنۆره‌ نامیلکه‌که‌: بغية‌ الواجد، ص ٧٧-٧٩. جیگه‌ی خۆیتی ئاماژه‌ش بۆ ئه‌و باسه‌ بکه‌م، زۆره‌ی تورکه‌ عوسمانییه‌کان «حه‌نه‌فی» بوون، به‌لام ته‌ریقه‌ته‌که‌ی مه‌ولانا- ئه‌سله‌ن نوێ کرده‌وه‌ی نه‌قشبه‌ندییه‌ بۆیکه‌ به‌موجه‌ددیه‌یش ناسراوه‌- لاینگره‌ «حه‌نه‌فییه‌کانی ده‌هینایه‌ سه‌ر مه‌زه‌بی شافیعی» و له‌ ئهم باره‌یه‌شه‌وه‌ مه‌ولانا خالید نامیلکه‌ییکی تابه‌تی بۆ ئه‌و جوۆره‌ لاینگر- موریدانه‌ی به‌نیتووی (رسالة‌ في‌ العبادات) هه‌و داناه‌ که‌: الحديقة‌ الندية- ص ٤٢، ه، الشیخ معروف- ص ٤٤، یادی مه‌ردان- ج ١، ٧١ نیتووی دانراوه‌که‌ یان هیناوه‌.

به‌رۆشنایی میژووی ئەم دەستنوسه و پتهویی دارپشتنی په‌خشانه‌که، زمانپاراویی و راست و ته‌واویی نیژه‌پۆکی، هه‌روه‌ها جودایی له‌گه‌ڵ ده‌ستنوسه‌کانی دی پر له‌گۆرینی زمان و وشه‌و که‌موکرتیی، هه‌روه‌ها به‌رۆشنایی ناته‌واویی هه‌ر سێ ده‌ستنوسه‌که‌ی دی- به‌ئه‌و بلا‌و‌کراوه‌ی محه‌مه‌دی مه‌لا که‌رمی‌شه‌وه- له‌ (ئه‌سلی شه‌شه‌م) ی با‌به‌ته‌که، دیاره‌ ئەم ده‌ستنوسه له‌ هه‌موو ئەوانه‌ راستتر و ته‌واتره^(۲).

به‌راو‌ورد‌کرد‌ن‌یشی له‌گه‌ڵ هه‌ر سێ ده‌ستنوسه‌که‌ی دی- به‌بلا‌و‌کراوه‌که‌وه- جه‌خت ده‌کا که له‌رووی پێنوسه‌وه له‌ هه‌مووان کۆکتر و په‌وانتر و بزواتوتره‌ دیسان له‌ رووی کرده‌وه‌ییکی زانستییه‌وه، له‌ هه‌مووان پته‌وتر و راستتره‌ به‌ئه‌ندازه‌ی پێویست نه‌بێ، هه‌رگیز په‌سنی به‌سۆزی به‌کار نه‌بردوه‌ و پێچه‌وانه‌یشی ده‌ستنوسه‌کانی دیه، بۆ وینه ده‌ستنوسه‌ بلا‌و‌کراوه‌که، رسته‌ی به‌سۆزی (نم‌کنوم‌ العروس) ی به‌کاربردوه‌ که له‌ ئەم ئەسه‌له‌دا نووسینی ئەوتۆ نادیتری.

زمانه‌که‌ی به‌ناشکرا وینه‌ی زمانی ولاتی به‌به‌یه‌ که بۆ وینه‌ وشه‌کانی ؛ (ئه‌سه‌ر= له‌سه‌ر)، (ئه‌ده‌ستی= له‌ده‌ستی)، (ئه‌پیش= له‌پیش)، (ئه‌جه‌ه‌ننه‌م = له‌جه‌ه‌ننه‌مدا)، (دی، دیش)، (دا= تا)، (له‌نیو)، (وی= ئەو)، (له‌ورا= بۆبیکا، له‌به‌رئه‌وه)، (چه‌ندانکو= چونکه، هه‌رچه‌نده)، (لک= لق)، (ئاویتن= هاویشتن)، (ده‌بێ= دی)، هه‌روه‌ها هه‌میشه‌ (ده‌ی بۆ سه‌ر‌کردار و (بی) درێژی ئەو پۆکه‌ی بۆ نېسه‌ت به‌ شپوه‌ی (ای) دا‌کشا‌وو‌گه‌لێ جار (ژێر- که‌سه‌ر) ی بۆ نېسه‌ت و بۆ زه‌میرو (سه‌ر- فه‌تخه) و (بۆر- زه‌مه) و (زه‌نه- سکون) ی بۆ بزواندنی وشه‌کانی به‌کاربردوه، به‌لام (ک) هه‌ر بۆ تپه‌کانی (ک، گ) وه‌ک بێک و بێ نیشانه‌ داناوه، هه‌روه‌ها بۆ (وو)یش درێژ (وو)ی داناوه و بۆ (پ)اش (ر)ی نووسیبوه، هه‌روه‌ها (ل)ی هه‌ربێ نیشانه‌بێ به‌ (ل) نواندوه.

ئه‌ویی شایانی سه‌رنجه‌ هێندێ جار که وشه‌کانی وه‌ک (هه‌زاره‌ن- هه‌زارن)، (ئه‌فضه‌لته‌ره‌ن- ئه‌فه‌زه‌لترن)، (ئه‌مر واهه‌ن- ئه‌م‌ری وه‌هان)، (په‌یغه‌مبه‌ر) ی نووسیوه، کاربگه‌ری زمانی فارسیی و شپوه‌ زمانی «گۆران» ده‌نوێتن، به‌لام هێندێ جاریش (په‌یغه‌مبه‌ر) و (خراپتر) و هاوتایانی به‌شپوه‌ی گۆی ئەو‌پۆزی نواندوه‌ جاری ئەوتۆش هه‌له‌ی نووسینی تی‌ که‌وتوه‌ وه‌ک جارێ (قه‌د)ی له‌ بریی (قه‌ت- قه‌ط) نووسیوه و

۲- محه‌مه‌دی مه‌لاکه‌ریم له‌ پێشه‌کیی بلا‌و‌کردنه‌وه‌که‌یدا- له‌ گۆقاری کۆری زانیاری کورددا- ئەم راستییه‌ ونه‌ی به‌سه‌ردا تی‌ په‌ربوه‌و ئاماژه‌ی بۆ ناته‌واویی ده‌ستنوسه‌ نه‌کردوه!

(قه‌ط) ده‌که‌یشی نواندوه‌وه. به‌لام به‌گشتیی نووسینه‌کانی هه‌له‌ی زۆر که‌مه.

من له‌ ئەمه‌نده‌ پتر له‌مه‌ر پێنوس و زمانی نادویم و ئەمه‌ ده‌هیلمه‌وه‌ بۆ پێشه‌ی زمانشوناسه‌کان، به‌لام ئه‌ویی گرنکه، له‌ نووسینه‌وه‌ی مه‌تنی ئەم ده‌ستنوسه‌دا کۆششم کردوه‌ په‌وان و ناچارانه‌ به‌ پێنوسی ئەو‌پۆزی باو بجو‌ولیمه‌وه‌ نه‌ک به‌ پێنوسی خۆی که به‌پێی پێنوسی عه‌ره‌بیی هه‌موو وشه‌و تپه‌کانی بزواندوه‌وه،^(۳) پرسپاریکی گه‌وره‌ و گرنکه‌ ئه‌وه‌یه‌؛ ئەگه‌ر نیوی خاوه‌ندی یان روونوسکه‌ره‌وه‌ی به‌سه‌ره‌وه‌ نه‌بێ، داخۆ ئەو ده‌ستنوسه‌ کرده‌وه‌ی کتیه‌؟ خالیدی شازه‌ووری نه‌قشه‌ندی خۆی یان که‌سیکی زۆر نزیکی؟

جاری ئەگه‌ر له‌ میژووه‌که‌ی ۱۹۱۹/۳/۲۱ وردبینه‌وه، ئەمه‌ بۆ خۆی به‌لگه‌ی ئاشکرایه‌ بۆ رێکه‌وتی رۆژگاری فه‌رمانه‌واویی میری به‌به‌ (مه‌حموود پاشای کوری عه‌بدوره‌حمان پاشا) ی و مه‌ولانا خۆبیتتی!

ئهو هه‌له‌ ئەم زاته‌ بۆ دووم، جار و دوا‌ی ئاشت کردنه‌وه‌ی له‌ لایین هه‌مان پاشاوه، هاتبۆوه‌ سلیمانی و مزگه‌وت و خانه‌قayı بۆ ئاوه‌دان کرایه‌وه‌ هه‌ر ئه‌و کاته‌و میژووه‌ش کپشه‌ی- به‌نیو‌زانستی و به‌ئه‌سل‌کپشه‌ی ده‌سه‌لات- نیوان ئەم زاته‌و شیخ‌مارفی نو‌دی‌یی به‌رنجه‌یی رابه‌ری (رێبازی قادری) هێور بووبۆوه‌ و بیکدی‌ان گه‌ردن‌ ئازاد کردبو. هه‌له‌ته‌ ئەم میژووه‌شدا، نیو‌بانگی خالید- مه‌ولانا، به‌نیو‌ولاتانی ئیسلامدا ده‌دره‌وشایه‌وه^(۴).

ئهو‌جا ئایا له‌ ئەم میژووه‌دا که له‌ سلیمانییدا‌بووه، ئەم (عه‌قیده‌ی ئیسلام)‌ه‌ی داناوه‌ یان پێشتر؟ من چه‌ند وینه‌ ده‌ستنوسی جو‌ربه‌جو‌ری ئەو زاته‌م نه‌دیتوه‌وه‌ و ناتوانم ته‌واو به‌راو‌ردیکی ئەم ده‌ستنوسه‌ی پێ‌ بکه‌م بۆبیکا بۆم نیسه‌ بریاری کۆتایی بده‌م که له‌ رۆژگاری (مه‌لا‌بیتتی) خۆیدا و فه‌رمانه‌واویی عه‌بدوره‌حمان پاشای به‌به‌دا که تا سالی ۱۸۱۳ی خایاند، ئەم عه‌قیده‌یه‌ی داناوه، به‌لام پتر ده‌لیم ئەگه‌ر کاری ئەم پاشایه‌ به‌ژنبیه‌وه‌ هه‌بێ ئەمه‌یش راستییه‌- ئه‌وه‌ پتر لایینگیری داناوه‌که‌یم له‌ رۆژگاری دوا‌ی (ته‌ریقه‌ت‌ وه‌رگرتنی و سه‌ره‌تای نیویانگ په‌یدا کردنیدا، به‌لکو‌ره‌نگبێ رێکه‌وتنی

۳- مخابن پێنوسی بێگرتوومان نیسه‌ و شالله پێنوسه‌که‌ی کۆری زانیاری کورد سه‌ری نه‌خو‌رایه‌ و له‌ ئەم کپشه‌یه‌ رستگارمان بوایه‌ که سه‌ری لێ تپک داوین و که‌سمان راست نانووسین!!

۴- له‌ ژینامه‌یدا باس روونه!

شام، بگره دواى مردنى و پيش (د-۳) و (۲-۴) يش كه وتبى. من -وهك باسم كردوه- له بهر دلسوزبیه كه ی بۆ (د-۱) كه لکم لى و درده گرت بۆ پرکردنه وهى ئه وى پيشووى سه رتا فه وتا و به ناسته م كه م و كورت.

۳/۲/۱/۲: د-۳: ژماره ی تو ماری له كتیبخانه ی ئه وقافى سلیمانیدا هه یه و له من ون بووه، به لām په نگبى (۱۱۸، ت ۱۱۳۸) بى (۱).

خویشی ۱۲ لاپه ریه كه قه باره ی هه ریبكى (۱۰سم × ۱۸سم) ه و قاقه زه كه یشى كۆن و زهرد هه لگه راوه.

مه حموود ئه حمه دى رتیه رى ئه وسا كه ی ده زگه كه -كه خستیه به رده ستم- له بیکه م لاپه ردا و به مپژووى ۱۹۸۴/۶/۲۳ نووسبویتى، (ئه مه عه قیده ی مه ولانا خالیده، بیکه م په خشانى كوردیه به كورمانجی خواروو). / به ئیمزایه وه (۲).

به راورد كردنى له گه ل (د-۱) ی هه ره كۆن و شاییتى خویشى، به لگه ن كه نزیکه ی دوو لاپه ره و چاره كى لى كه مه وه و (ئه سلى شه شه م) ی وه كو ئه وانى دى بته ديار نییه.

ههروه ها كه دوا لاپه ره یشى ونه، نپوى پوونوسكه ره وه ی و ج مپژوویتكى به سه ره وه نییه. دوا رسته ی دوا لاپه ره ی (پتى هه لده خلیسكى و ده كه و تته حه هه ننه مه وه) به.

له لاپه ره (۲، ۸، ۹) دا په راویزی فارسى و كوردی لى نووسراوه كه گرنگ نین، به لām له لاپه ره (۲، ۹) دا دوو ده ستنوس و نپوى جوداى لى نووسراوه، (أنا الحقیير محمد المزناوى) و (المزناوى الثانى) و زۆر وى ده چى كه وپكرا هه ردووکیان ده ستا و ده ستیان پى كرده ی و خویندبیا نه ته وه و په راویز و نپوى خویمان له سه ر نووسى بى. دياریشه - ده ستنوسه كه ش به لگه یه - محمه د مه زناوى بیکه مه كه یه له نووسیندا.

ئه م ده ستنوسه له چاو (د-۱) و (د-۲) دا، وه كو زۆر زۆر به ده گمه ن رینوسى بزواندوه، شتیكى نوپى ئه وه یه - وهك ده ستنوسه بلاوكراوه كه - سى خال (»و«) ی بۆ نواندنى ده نگ- وینه تیه په كانى (ل، گ) داناوه، به لām وهك ئه وانى دى هه رگیه ر «شه دده» ی بۆ (ر) ی قه له و داناوه. وپرا ئه م ده ستنوسه ده ستكارى و داتاشینى دارپشتنه وه ی نوپى زۆر پته دياره كه ئه و پته زانستى و ئه ده بییه ی (د-۱) نانوتنى!

۱- ژماره ی بیکى ئه وتۆم به قه له میتكى كالى له سه ر دوا لاپه ردا نووسیه، نایسته وه بیرم ژماره ی ده ستنوسه كه خویتی یان ژماره ی بیتی له «فهرست مخطوطات» دا؟

۲- بوییکا نواندم تا خوینده وار ئه و ئیمزا و لى نووسینه بناسنه وه.

* محمه د مه زناوى، مه زناوى دووم كین؟

له زندانى مه نفادا سه رچاوه م به ده سته وه نییه ته واو رۆشنیان بکه م، به لām هینده ی په نجم بۆ داوه، ئه نجامه كه ی ئه مه یه:

۱- محمه د مه زناوى- یان مه لا محمه دى مه زناوى كورى مه لا ره سووله. له مزگه وت، فیرگه ی مه لکه ندی- سلیمانى و له لای مه لا محمه دى ده نگ گه وه خویندوویتی و ئیجازه ی زانستى و هه رگرتوه و به مه لا ناسراوه. سالى ۱۹۲۰ ز كوچى دواى كردوه (۳).

۲- مه زناوى دووم- یان مه لا محموودى مه زناوى كورى مه لا ره سووله. وهك برا گه وه ی پيشووه، ئه مپش هه ر له هه مان فیرگه دا خویندوویتی و ئیجازه ی زانستى و هه رگرتوه و به مه لا ناسراوه. ئه میان له «ته كیه ی شیخ عه لى تاله بانى» له كه ركوكدا جیگیر بووه (۴).

رۆژنامه ی كوردی مردنه كه ی نیشان كردوه كه رتیه وتى سه عات دوو پاش نیوه رۆى ۱۰ نیشانى ۱۹۲۱ ز-ه. ته مه نى نزیک نه وه د سالان بووه. رۆژنامه كه په سنیشى كردوه و ده لى: (دوو به شى سالانى ژيانى به ده رز دادان و زانسته وه رابواردوه و ئیجازه ی به چه ند سه د كه سه ی داوه. زاتىكى گه وه و باش و به ته قوا بووه. له عیلمیشدا ته واو بووه!) (۵)

۳/۳- یاد كرده وه ی (د-۴) ی بلاوكراوه.

پى وستم زانى - بۆ هۆشيارى خوینده وار- هیندى كورت سه رنجىكى (د-۴) ی بلاوكراوه ی محمه دى مه لا كه ریم بده م. بلاوكه ره وه ی به نیونیشانى (عه قیده ی كوردی مه ولانا خالیدی نه قشبه ندی) وه له پيشه كییدا ده لى: (ئه مه نامیلکه بیکه، وهك نووسه ره وه كه ی له پيش ده ست پى كردنى تیکسته كه یه وه نووسیه، ناوى «عه قیده نامه ی كرده» و وهك له پاش لى بوونه وه یه وه نووسیه: «عه قیده كرده» یه. هه ر كامیکیان پى

۳- دۆستم عه بدورپه قیب یوسف - دواى ته له فون كردنم- رۆزى ۲/۸/۲۰۰۳ ملیار گه یانده بوو به كبانم (داىكى لالۆ) و ئه ویش بۆ گپامه وه.

۴- هه مان سه رچاوه.

۵- بنۆره: پيشكه وتن- سلیمانى، س ۱، ژ ۵۲، پینجشه مه ۱۳ شه عبانى ۱۳۳۹- ۲۱ ی نه پريل ۱۹۲۰. (گه وره یه كه م بو/ل ۳).

یانه بی و ناو به فارسی بی یا به کوردیی بوویی، ئەبی لە ناو خەڵکدا یا بە «ئاقیهی مهولانا» یا بە «ئاقیهی کوردیی» مەشهور بوویی^(٦).

ئەم نامیلکە بە دراوێتە پال مهولانا خالیدی نەقشە نەدی و هەک بە بار و دۆخی سیاسی و کولتوری ئەو سەر دەمە و بە هەلسووران و چالاکیی مهولانا خالید خۆشیددا دەر ئەکەوئ، ئەو درانه پالە راستە و نامیلکە هەبی مهولانا یە.

کەواتە بیکەمی دوو کۆتترین پەخشانی کوردیی دیالیکتی کورمانجیی خواروو - ناوچەیی سلیمانییە و لە گەڵ مهولود نامە کە ی شێخ حوسەین، شان بە شانی ئەو، لە بارەیی هونەرشەو زۆر پالە و گەیشتووە بە پایە بیکەیی ئیجگار بەرز و بلند^(٧).

بلا و کەرەوێ دەستنووسە کە پەسنی دەکات و دەلی: (دەستنووسی ئەم نامیلکە یە بیکیکە لە شەش نامیلکەیی دەستنووس و هەندێ وردە بابەتی دووا و سەلاوات کە تیکرا لە بیک سەر دەمدا نووسراوە تەو و بیک کەس نووسیو نە تەو و پیکە و هەش جزوو یە ند کراون و ئیستا بە هەموویان لە کتیبەکانی کتیبخانەیی مەرکەزی ئەوقافی سلیمانیی و سەر جەمیان ژمارە: ٢٥٤٧ - ٢٥٥٢ یان لە سەر دانراوە.

پرو نووسکەرەوێ هەر شەش دەستنووسە کە ئیسماعیل ناوی کورپی سلیمانی گەلالییە و سلیمانیی - وەک کاک مەحمود ئەحمەد محەمەدی بەرپۆهەری کتیبخانە کە پیتی و تم و هەر خۆشی بوو لەم دەستنووسانەیی ئاگادار کردم و ئەم نامیلکە یەیی بو وێنە گرتمەو^(٨) بە گوێرەیی ئەوێ لە داوینی قورئانیکەو نووسراوە کە ئیستا لە کتیبخانەیی مووزەخانەیی عێراقدا یە لە بەغدا، کورپی سوو فی رەبەنە و ئیستاش باخیک لە گەلالە هەیی پیتی ئەلین، باخی سوو فی رەبەن.

نامیلکە کە ی ئەم کۆمەڵە دەستنووسە بەرپۆز ئەمانەن:

«١» کیمیا السعادة له ١٦ ی سەفەری ١٢٩٤ (١٨٧٧/٣/٣) دا نووسراوە تەو.

«٢» عقیده نامه بیک بە عەرەبیی کە بە کتیبیکیی ئیمامی نەووی وەرگیراوە.

٦- خۆیندەوار دەبی یادی (د-٢) بکاتەو کە بە (لب العقائد) ی کوردیی نیوی بردوو، بەلام دلنایام هەر بە (عقیده ی کوردیی) نیویانگی هەبوو.

٧- پیم و هەیی ئەم جوداییە دەگەرپتەو بە دوو بابەتە کە، بیکەم زانستی و دوو سۆزناکی!

٨- من لە گەڵ کاک محەمەد بووم کە لە میهرەجانی (نالیی) شاعیرەو چووین بو کتیبخانە کە و بە راستیی زۆر شادبووم بە ناسینەوێ ئەم دەستنووسە.

«٣» عقیده نامه ی کردیە کە ئەمەیی بەر دەستمانە.

«٤» نامیلکە بیک لە بابەتی ئەحوالی شیخی و مریدی بە فارسیی.

«٥» نامیلکە بیک لە باسی حەجدا بە فارسیی.

«٦» نامیلکە بیکیی دووا و سەلاوات کە لە ٢٩ ی جومادای بیکەمی ١٢٩٤ (١٨٧٧/٧/١١) دا نووسراوە تەو.

کەواتە ئەبی ئەم نامیلکە یە مهولانا ییش لە نیوان مانگی سەفەر و جومادای بیکەمی ئەو سالا دا نووسرا بیکەو. لە داوینی «عەقیده نامه ی کردیە» کەو ئەم چەند دپەر نووسراو: «تت کتاب عقیده کردیە از مصنفات حضرت مولانا خالد رحمه الله، از دست اسماعیل گلاله،، برای نورچشم شیخ عثمان القادری. مبارکش باد. امین» واتە: (کتیبیی عەقیده ی کوردی کە بیکیکە لە دانراوەکانی مهولانا خالید رەحمەتی خودای لی بی، بە دەستی ئیسماعیل گەلالەیی تەواو بوو بوو نووری چاوم عوسمانی قادری، خوا بکا پیرۆزی بی) «^(٩) جیکە ی روون بوونەو هەیی، سەرەتای ئەم دەستنووسە بلا و کراو هەیی بە (هەدا کتاب عقیده نامه کردیە - بسم الله الرحمن الرحيم) و ئەوجا (ئەگەر کەسێ دە پرسیت ئیسلام چیکە؟) تا (روکنی پینجەمین بوو ئەو هەیی مەر تەبەیی چاک و عالیی پایە بلندیان بدەنی لە بەهەشتی!!)^(١٠)

من لە ئەمە پتر نارۆم کە فۆتوکۆبیی گوتارە پیکە کە و (مەتنە) بلا و کراو هەیی دەنوینم.

٤- مەتنی (عەقیده ئیمان - عەقیده ی کوردیی)^(١١)

خالید شارەزووری نەقشە نەدی ٢٤ ی جومادای بیکەمی ١٢٣٤ ک- ١/٣/١٩١٩ ز.

٩- گوشاری کۆری زانیاری کورد- ب ٨، بەغداد ١٩٨١، ل ١١٩-، ٢٠٠، ٢٠٣-٢٠٤ (محەمەدی مەلا کەرم).

١٠- بی گومان (ئەسلی شەشەم) ی لی کەمە و کەواتە دەستنووسی ناتەواو.

١١- لە گوێرینی رینوسیدا بوو یاری نووسینی ئەو روو، لە ژیر تیپ- دەنگە عەرەبییەکانی ئەم و هەر مەنتیکی دیدا، شپو عەرەبییە کەم ورد داناو و ناساندنی و چاپ کردینم بی و بست زانیی! (مخابن لە چاپ کردندا ئەم مەبەستە نەهاتەدی!).

خهرجی و زهخیره ی رتگات بیی هه رتا دهچی و دئییه وه رتگات ئه مبین بی.

ئه گهر که سێ ده پرسی ئیمان چیه؟ ئیمان ئه مه ته باوه ر و یه قبنت بیی به شه ش ئه سلان له گه ل هه موو لک و ته فسیلان. ئه سلی ئه ووه ل ئه مه ته باوه ر و به قبنت بیی به مه عنای له فزی (الله) که زاتی که واجیه بوونی، مه عبودیه که به حق، ئیجاد که رتکه موتله قه له بو ته وای عالم و عه رش و کورسی و به هه شت و جه هه ننه م و ئاسمان و زه مین، وه هه رچی له واندا هه یه ئه و زاته بوونی به خو وه ئیجاد کردوون، له پاش نه بوونیان ده یانباته وه فه نای. له پاش بوونیان، له پیش هه موواندا بووه. له گه ل هه مووانیش هه یه، له پاش هه مووانیش هه یه، له پاش هه مووانیش ده بی، حوکمی به سه ر هه موواندا هه یه، حوکمی که سی به سه ر وه نییه، هه موو سیفه ت که مالی هه یه، هه یج نه قسی نییه، چاوی که وتنی له دونیادا جایزه قه د واقیع نه بووه، له قیامه تدا چاوی که وتنی ده بی به بی چوونی. ئه ولییا که ده لێن چاومان پێ ده که وێ، ئه و به چاوی ده لیا له مه ستیدان که دل به چاوی سه ر ده زانن. ره سه ولوالله ش که چاوی پێ که وتوه له دونیادا نه بووه. میسل و نه زهر و دایک و باب و ژن و فه رزه ندی نییه، له هه موو جیگان، له گه ل هه موو که س و هه موو چشتان له ره گی به ده نی نزیکتره، که س نازانی نزیکی چلونه. له زات و سیفات و فیعلدا ته نها و بی شه ریکه، قه ت ناگوژی. ناوی بی حیسابه و بی غایه ته چه ندانکو هه زار و بیته، به شه وره ت، وه نه وده دوو نۆیه به کیتاب و سونه ت، حه وت یا هه شت سیفاتی زاتی ئه زه لیه، هه موو وه ک زاتی پاکی خۆی بی چوونن، هه یه تیبی (*) هه یچیان وه ک سیفه تی مه خلوقات نییه، به قیاسی عه قل ده رک نا کرین، ئه ما نیشانیکی له هه ر سیفه تیک له و سیفه تانه ی له زاتی ئینساندا ئیجادی فه رموه، دا که میکیان لی بزانیان، ئه ما حه قیقه تیان که س نه ی زانیوه، ناشیزانن، هه ر له ئه زه ل هه تا ئه به د، ئه و سیفه تانه له گه ل ئه و زاته پاکه بوون وه هه ن ده بی بن! ئه و سیفاتانه ی ئه مه نه، زیندوویییه، زانییه، خواهیشته، تووانیه، بیستنه، دیتنه، قسه کردنه. هه ندیک ئیجاد کردنه و هه ندیک باقیمانیشیان کوتوه، ئه و زاته ئیجاد کردووی که متره له توانینی. هه موو عالم موحتاج به ویه، ئه و بی ئیحتیاجی موتله قه!

ئه سلی دووه مبین ئه مه ته باوه ر و یه قبنت بیی به مه لاتی که ی خودای که هه موو جیسمی له تیفی نوورانیه، ده توانن خو بان بنوینن به گه لی شکلان، هه موو عه بدی خودان

(*) خۆی نووسراوه (هیتی) واته (هه یه ته تی) یان (هه یه تیبی - ماهیتی)

(عه قیده ی ئیمان)

بسم الله الرحمن الرحيم

ئه گهر که سێ ده پرسی ئیسلام چیه؟ ئیسلام پینج روکنی هه یه، له سه ر هه موو که سی موسلمان بی، عاقل و بالغ بی واجیه بیزانی عه مه لی بی بکه ن.

ئه ووه ل ئه مه ته (أشهد): به دل ده زانم، به یه قین، به زوبان ده لیم به ئیختیار (أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ)، هه یج مه عبود نییه لایق به په رستن بی ئیلا ئه و زاته نه بی، واجیه بوونی، بی میسله، هه موو سیفه ت که مالی هه یه، هه یج نه قسی نییه، ئیسمی (الله) یه،

و (أشهد) هه م به دل ده زانم، به یه قین به زوبان ده لیم به ئیختیار (أَنْ مُحَمَّدًا) به حه قه ت ئه و موحه مه ده ی ئاده می عه ره بیی (قوره شی) هاشیمی، روومه ت زهریفی برۆ پاکشای چاوه رشی) ناوچه وان پانی ره نگ له ما به ینی سوور و سپی، نه زۆر نه ویی نه زۆر بوله ندی، له هه موو ئه ولادی ئاده می زهریفتی بی سیبه ری، له به ر نازیکی و له تیفییان دیواری له روومه تیدا دیار بووه، ناوی باب و باپیرانی عه بدالله کوری عه بدولموتته لیب، عه بدولموتته لیب کوری هاشمه، هاشم کوری عه بدوله ناهه، ناوی دایکی ئامینه یه کچی وه هه ب له تاییفه ی زه ره ییه، له مه که که ی به وه له د بووه، خودا له وێ کردوویه په یغه مبه ر به فه زلی مه رحه مه تی، چووه ته مه دینه، له وێ وه فاتی کردوه. ئه مه کییه وه ها؟ ره سوولوالله ی ره وانه کراو و په یغمبه ری خودایه، له سه ر جین و ئینس به ئیتتیفاق، وه ئه سه ر سائیری مه خلوقی دی به ئیختیلاف.

روکنی دووه مین ئه مه ته به راستی، به دوروستی به دایمی له شه و و روژتیکدا پینج فه رز نویت به جی بیی له گه ل هه موو شه رتی روکنیان.

روکنی سیمین ئه مه ته زه کات و سه ر فیه ری مالی خۆت به دی له و چشتانه زه کاتیان لی ده که وێ، بیگه بیی به وه که سانه زه کاتیان پێ ده شی به بی مینه ت.

روکنی چواره مبین ئه مه ته هه موو مانگی ره مه زانی به روژوویی له گه ل هه موو شه رتانی. روکنی پینجه مبین ئه مه ته له عومری خۆتدا ده فعه یی روو بکه یه مالی خودای که له مه که که یه به و شه رته تا قه تیت بیی، نان و نه فه قه ی موندالانت بیی، ولاغ سواریت بیی.

نهوه لداشنى^(۱) نه كچنى. قسه‌ى كافران دروځه، هه‌موو دوستى خودان، له ئه‌مرى دهرناچن، هيچ گوناخ و نافه‌رمانى ناكهن، مې و نېرى و ژن و ميتردييان نييه، نه‌ما به قه‌ولى عه‌بداللهى كورى ئيمام عه‌باسى: تاييفيكيان هه‌يه جينى پې ده‌لېن: وه‌له‌ديان^(۲) ده‌بې، شه‌يتان له‌وانه له هه‌موو مه‌خلوقى زورترن، له‌بهر زوربان خودا نه‌بې هيچ كه‌س نازانې چه‌ندن. له هه‌موو ئاسمانان جىگاي پيټيك نييه كه فرېشته له‌و جىگادا يا له روكووع يا له سه‌جده‌دا نه‌بې. هيچ چشتيك نييه نه له ئاسمانان نه له زميندا كه فرېشته ييكي له‌سهر تا عين^(۳) نه‌بې، هه‌موو وه‌ك خودا خواهى هه‌يه ناگاي لې بې له عه‌مه‌لى بيتن. هه‌موو واسيته‌ن له‌مابه‌ينى خودا و مه‌خلوقى خودادا. هينديك له‌سهر هينديك له فرېشتان، هينديك له‌سهر هينديك له ئينسانان به پيغه‌مبه‌رى په‌وانه ده‌كرين، هينديك دائيم له روكووعدان، هينديك دائيم له سه‌جده‌دان، هينديك غه‌رقى جه‌مالي پاكي خودان، ناگايان له هيچى دى نييه، هه‌ر ييكه جىگاييكي مه‌علووميان هه‌يه، ناتوانن ته‌جاوه‌ز بكه‌ن له‌و جىيه. دوو دوو سى سى و چوار چوار زياتر په‌رييان هه‌يه، تاييفه‌يكيان قاپه‌وانى به‌هشتين، سه‌رداريان «ريزان»ى ناوه. تاييفه‌يكيان قاپه‌وانى جه‌ه‌نه‌ميتن گه‌وره‌يان «ماليك»ى ناوه، نه‌سته‌قچىي ئه‌هلى جه‌ه‌نه‌مه، به‌قه‌وليك ئه‌و قاپه‌وانانه يا نوزده كه‌سن يا نوزده تاييفه‌ن «كيرامولكاتبين»^(۴) چوار شه‌خسن، دوو له رورژيدان دوو له شه‌ويدا، يييك له‌سهر شانى راستييه، خيران ده‌نووسى، يييك له‌سهر شانى چه‌پيه شه‌ران ده‌نووسى. ئه‌وه‌ى ئه‌وى له‌سهر شانى چه‌پيه له ئه‌مرى ئه‌وى ديدايه، مونكيير و نه‌كيير، سووال و عه‌زابى قه‌بريان به‌ده‌سته، وه به‌عزى سايلي موسلمانن، مويه ششير به‌شيران پې ده‌لېن هه‌نديكيان به‌سهر هه‌نديكيان فه‌زليان هه‌يه، نه‌فزه‌ل و چاكترين مه‌لائيكه‌تان چوار شه‌خسن و چوار تاييفه‌ن، ييكي له چوار شه‌خسه‌كانى چه‌زده‌تى «جبره‌ئيل» هه‌رچيى خودا فه‌رمويه گه‌ياندويه به‌پيغه‌مبه‌ران به‌ئه‌مينى. دووه‌ميينيان چه‌زده‌تى «ميكائيل» هه‌رچيى زه‌مىن وه‌كه‌م و زوربى ريزق و رووزبى به‌ده‌سته. سيمييينيان چه‌زده‌تى «ئيسرافيل» هه‌ر نه‌فخى سوورى^(۵) به‌ده‌سته،

۱- واته نه كورنى.

۲- واته ده‌زيتن.

۳- خوى له‌بري «تعين» ئه‌وه‌ى نووسيوه.

۴- كرام الكاتبين

۵- خوى ئه‌وهه (سور)ى نووسيوه نه‌ك (صور).

دووجارى فوو پيدا ده‌كا، به‌جارى ئه‌وه‌له‌ميين هه‌رچيى زيندووه ده‌مرى، غه‌برى خودا و ئه‌وانى ديتن^(۶)، به‌جارى دووه‌ميين هه‌موو زيندووه ده‌بنه‌وه. چوارميينيان چه‌زده‌تى «عيزرائيل» هه‌رچيى كيشانى به‌ده‌سته، تاييفه‌ى ئه‌وه‌ل ئه‌وه‌نه عه‌رشيان هه‌لگرتووه، ئه‌مرو چوارن، له قيامه‌تدا ده‌بن به‌هه‌شت. تاييفه‌ى دووه‌ميين ئه‌وه‌نه نه‌زديكى ديوانى خوداى ته‌عالان، تاييفه‌ى سيمييين فرېشته‌ى عه‌زاب و سه‌ردارى مه‌لائيكانن. تاييفه‌ى چواره‌ميين فرېشته‌ى ره‌حمه‌تدين. ئه‌و چوار كه‌س و چوار تاييفه‌ فه‌زليان هه‌يه به‌سهر هه‌موو ئينسانانه‌وه، پيغه‌مبه‌ر نه‌بن. ساليح و ئه‌وليباي ئينسانان فه‌زليان هه‌يه به‌سهر عامى مه‌لائيكانه‌وه. ئه‌وان نه‌بن، عامى مه‌لائيكان فه‌زليان هه‌يه به‌سهر گوناهاكارى ئينسانانه‌وه، به‌نه‌فخه‌ى ئه‌وه‌ل هه‌موو مه‌لائيكان ده‌مرن غه‌برى ئه‌و چوار شه‌خسه‌كان و ئه‌و تاييفه‌ى كه عه‌رشيان هه‌لگرتووه، ئه‌وان له‌پاشان ده‌مرن، به‌نه‌فخه‌ى دووه‌ميين هه‌موو زيندووه ده‌بنه‌وه، ئه‌وان نه‌بن له‌پيشدا زيندووه ده‌بنه‌وه كه ئه‌و بوزرگانه ئه‌سلى ئيجاد وه ژيانه‌وه‌ى پاش مردنيان له‌پيش هه‌موو گيانداراندايه، مردنشان له‌پاش هه‌مووانه.

ئه‌سلى سيمييين ئه‌مه‌ته باوه‌ر و يه‌قينت بې به‌هه‌موو كوتوبى خوداى ته‌عالاى كه هه‌موو كه‌لام قه‌ديم وه سيفه‌تى قائيمن به‌زاتى خوداى ته‌عالاوه، مه‌خلوق نين^(۷)، هه‌موو حه‌قن، هه‌رچيى له‌واندايه راسته، هيچ درو نييه. (قرآن) له‌وانى دى چاتره وه فه‌رق و ته‌میزی هه‌يه به‌ئه‌مه‌ كه هه‌مووى بردووه‌نه‌وه پاشه‌وه، به‌نه‌وعيتك وه‌ك له ئه‌ييامى (ره‌سول الله) دا بوو هه‌تا ئه‌مرو وه هه‌تا دنيا ده‌پرېته‌وه به‌بې زيادى و كه‌مى و غه‌له‌ت هه‌يه، ده‌بې بې، ته‌واوى عيلى ئه‌وه‌لېن و ئاخيرييينانى تيدايه. گه‌وره‌ترى مو‌عجيزاتى (ره‌سول الله) ئه‌گه‌ر هه‌موو ئينس و جين و مه‌له‌ك گردبېنه‌وه ناتوانن كه‌لامىكى وها بلين. ئه‌و كيتابانه به‌شووره‌ت سه‌د و چوارن هاتونه خوارى. ديان ئه‌سه‌ر ئاده‌م پيغه‌مبه‌ر وه په‌نجا ئه‌سه‌ر شيت په‌يغه‌مبه‌ر وه سبى ئه‌سه‌ر ئيدريس په‌يغه‌مبه‌ر وه ده ئه‌سه‌ر ئيبراهيم په‌يغه‌مبه‌ر. ئه‌مانه ناويان سوخوفه، ئه‌و چوار دى ته‌وراتى (موسا) په‌يغه‌مبه‌ره وه زه‌بوورى (داوود) په‌يغه‌مبه‌ر وه ئينجىلى (عيسا) په‌يغه‌مبه‌ر وه (قرآن)ى (ره‌سول الله) مو‌حه‌مه‌د. «صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَعَلَىٰ آلِهِمْ وَصَحْبِهِمْ وَسَلَّمَ».

ئه‌سلى چواره‌ميين ئه‌مه‌ته باوه‌ر و يه‌قن بكه‌ى به هه‌موو ره‌سولى خوداى ته‌عالان كه

۶- واته ئه‌وانى دى.

۷- تن بينيم كردووه له هينديك ده‌ستتوسن به (نه‌بن)ى زانويه.

په سوول له ئینسانان میردی دهی، نازاد، بی عیب و عیلهت، له هه موو کهسی ته بیامی خۆی چاتره، په یغه مبهه نه بن له پیش په یغه مبهه ریدا. له پاشانیش هیچ گوناھی گه وره و بچوکی نه بن، شه ربهه تیکي په وانه کرابیته سه ری، له تهرهف خوداوه ئه مری پی کرابی بیگه بیته به خه لقی دی. نه گهر ئه و ئه مری پی نه کرابی، ئه و نه بییه په سوول نییه با وهر کردن به په سوولان ئه مه ته که بزانیی خودای ته عالا هه مووی هه لیزاردوون به فزه ل و که ره م نه وه که له بهر پیازهت و تا عه تی زوریان. پیغه مبهه ری و ری نیشان دانی به خه لقی و ته و او نیشان دانی ئه مری دین و دونیا یان، هه موو وه که خودا ئه مری پی کردوون، به سه عیی گه یان دوویانه به خه لقی دی به ته و او بی. چه ندانکو دژمن و لومه که ریان زور بوون، خودای ته عالا یاریده ی هه مووانی داوه به موع جیزاتی ئاشکرا، دا شاهید بن بو ده عوای په یغه مبهه ری یان. هیچ کهس تا قه تی نه بووه تا سه ر ده عوایان^(۸) له گه ل بکا، هه موویان له قیامه تدا به ئیزی خودای شه فاعهت ده که ن بو گونا کاران و لییان قه بوول ده بی و به لکو سالیح^(۹) و ئه ولییای ئومه تیان وه هان، وه هه موو له قه بریدا نه وعییک له زندوویان هه یه، خاک به ده نیان ناخوا له بهر ئه مه له حه دیسیدا هه یه حه ج و نویش ده که ن، له عهینی خه ودا چاوی دلیان به خه به ره، له ئه سلی نه بییه تییدا به رابه رن، هیچ فه رقیان نییه. نه گهر که سه ی با وهری به تیکیکیان نه بی، ئیمانیه به هیچ کامیان نییه. قهت له مه رته به ی په یغه مبهه ری ناکه ون وه که هیندیک ئه ولییا لی که و توون. هیچ کهس له ئینسانان غه بی په یغه مبهه ر و هیچ کهس له ئه جینه و ه مه لاییکان ناگاته مه رته به ی ئه وان. ئه ما له نیو خویاندا هیندیک له هیندیکیان شه ریفتن له بهر عومومی ده عه وت و زوری ئومه ت و عیلم و مه عرفه ت و ناو و شووره ت و موع جیزه ی بیک له دوو بیک و ه قاهیمی^(۱۰) شه ریعه ت. له بهر ئه وه ی سه ره وه ری عاله م «صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ» له هه موویان ئولو وعه زم، له په سوولان په سوول، له نه بییان ئه فزه ل تهرن. ته وای په یغه مبهه ران به شووره ت سه د و بیست و چوار هه زارن، سی سه د و سیزده یا یازده له وان په سوولن، ئولیلعه زم: (نوح و ئیبراهیم و مووسا و عیسا و موحه مه ده «صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ»).

ئه و پیغه مبهه ری که مه علومن سیی و سه شه خسن، ناویان ئه مه ته: (تاده م و شیت و ئیدریس و نوح و هوود و سالیح و ئیبراهیم و لووت و ئیسماعیل و ئیسه حاق و

۸- واته به رامبه یی- شه ریان له گه ل بکا.

۹- تی بینیم کردووه له هیندی ده ستنوسدا (مه شایخ) نو سراه.

۱۰- واته: توندوتولی. (قائم- قاهیم، قاییم)

یه عقووب و یوسف و ئییب و شوعه یب و مووسا و هاروون و خیزر و یوشه ع و ئه لیا س و یه سه ع و ذولکیفل و شه معوون و ئه شمویل و یوونوس و داوود و لوقمان و سولیمان و زه که ربیا و یه حیا و عوزیر و عیسا و زولقهرنه بن و موحه مه دی عه ره بیی) «عَلَيْهِمْ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ وَعَلَىٰ آلِ كُلِّ وَصْحِهِ الْكِرَامِ». ئه ما له پیغه مبهه ری خیزر و لوقمان و زولقهرنه بن و زولکیفل دا قیسه هه یه.

واجیبه که بزانیی: ئیبراهیم خه لیلوالله یه، یه عنی دۆستی جانبی^(۱۱) خودایه که له غه بی مه حبه ته ئه ویی خالیی بووه وه مووسا که لیموالله یه، یه عنی هام قه سه ی^(۱۲) خودایه که له گه ل ئه ویی گوفت و گو ی کردووه، وه عیسا که لیمه توالله یه، یه عنی قه سه ی خودای که بی باب هه ر به قه سه ی خودای له دایکی بووه وه ده بی. حه زه تی پیغه مبهه ری ئاخیره زه مان موحه مه د عه ره بیی «صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَعَلَىٰ آلِهِ وَصْحِهِ وَسَلَّمَ» به چه ند وه جه ان له هه موو په یغه مبهه ران زیاتر بزانیی، هه رچه ند ئه و وه جه انه له حیساب نایین وه کو سیفه ت و شه ماییه که له روکنی ئه ووه لی ئیسلامدا به یا مان کرد وه ئه مه که جایه ز نییه قه ت بلتی له شه راندا شکستی خوار دووه، وه ئه مه که هاتنه ده ری قه بر و حازیر بوونی حه شری و چوونه ئه به هشتی ئه پیش هه موو که سیکی ده که وی. وه له جومله ی ئه و وه جه انه ته: با وهر کردن به میعراجی ئه وی، له شه ویدا نه که له خه ویدا به رووح و جه سه د نه که به رووحی ته نی، به سواری بوراق له گه ل جیبه ر ئیل ئه مین له مه که که ی تا قودسی شه ریف، له وی تا ئاسمانان، له ویش تا خودا ده زانی رۆیوه، به ده ولته تی گوفت و گو ی خودای ته عالا موشه ر په ف بووه، مه دح و سه نای کردووه، وه جه وایی گوفت و گو ی داوه ته وه، وه خودای ته عالا په نجا نوژی له سه ر ئه ویی و ئومه تی فه رز کردووه، وه چه ند جار به ئیشاراتی، مووسا پیغه مبهه ر بو که م کردنیان چووه به ره و ژوور، هاتووه ته وه به ره و ژیر، په جای کردووه، گه یان دوونه^(۱۳) به پینج فه رزان، ئه ویی خودا ده زانی پی گه شتووه، دیتوویه تی، وه بیستوویه تی، له گه ل چه ند هه زار هه زار خه لات و ئیکرام هاتووه ته وه جی خۆی، خۆی هیشتا گهرم بووه، وه ئه مه که گه وهری هه موو په سوولانه.

هه ر په یغه مبهه ریک خودا په وانه ی کرد بی، عه هدی لی وهر گرتووه، نه گهر له پیش مردندا

۱۱- دۆستی گیانیی

۱۲- تا سه ر ئه وهد له بری «قه سه» ی نو سراه!

۱۳- خۆی ئه وه نو سراه نه که (گه یان دوونیه).

بگات به شه‌ره‌فی دیتنی ئەو سەروره‌ره، ئیمانی پێ بێتی، وه‌لداشیی (١٤) و یاریده‌ده‌ری بکا، ئەگەر نه‌گه‌یی له‌ قه‌ومی خۆی ئەو عه‌ده‌ده‌ و درده‌گری. هه‌ر که‌سێ که‌ گه‌یی به‌و ده‌وله‌ته‌ رووخی خویان (١٥) باخت بکه‌ن، ئیمانی پێ بێتن. وه‌ ئەمه‌ که‌ خاته‌مونه‌بیینه‌ که‌ پێغه‌مبه‌ری به‌زاتی پر که‌مالتی ئەوی ته‌واو بووه‌، له‌پاش ئەو سەروره‌ره‌ هه‌یج پێغه‌مبه‌ری دی نابێ. وه‌ هه‌زهره‌تی عیسا پێغه‌مبه‌ر هه‌رچه‌ند له‌مه‌و پاش دێته‌ خوارێ، له‌سه‌ر دین و شه‌ریعه‌تی مه‌تینی ئەویی ده‌بێ. وه‌ ئەمه‌ که‌ ره‌حمه‌ته‌ بۆ هه‌موو عاله‌م. وه‌ ئەمه‌ پێغه‌مبه‌رێکه‌ ره‌وانه‌ کراوه‌ ئەسه‌ر جین و ئینس به‌ئیتتیفاق، ئەسه‌ر ساییری مه‌خلوقی دی به‌ئیختیلاف. پێغه‌مبه‌ری دی، هه‌ر بێکه‌ ره‌وانه‌ کراوه‌ ئەسه‌ر تاییغه‌بێ له‌ ئینسانان. وه‌ ئەمه‌ هه‌یج که‌س ناتوانێ شه‌فاعه‌تی بکا هه‌تا ئەو شه‌فاعه‌تی کوپرا ده‌کا. وه‌ ئەمه‌ هه‌ر موعجیزه‌ و فه‌زل و که‌رامه‌تی که‌به‌بێکی له‌ پێغه‌مبه‌ران عه‌تا کرابێ، به‌ته‌نها هه‌مووی دراوێ، گه‌لێکی دیش که‌ به‌وانی دی نه‌دراوه‌. وه‌ ئەمه‌ موعجیزاتی وی، غه‌یری خودای که‌س حیسابی ناتوانێ بکا. وه‌ ئەمه‌ شه‌ریعه‌تی وی هه‌موو شه‌ریعه‌تی بووردوونه‌ (١٦) پاشه‌وه‌ وه‌ دین و ئومه‌تیشی له‌ هه‌موو دین و ئومه‌تان چاتره‌. ئەما له‌ ئومه‌تیدا ئەولیا له‌ هه‌مووان چاترن، ئال و ئەسحابیش له‌ هه‌موو ئەولیا چاترن. له‌نێو هه‌موواندا هه‌زهره‌تی لایه‌ق به‌ته‌ختی خه‌لیفه‌تی سیددیقی ئەکه‌بر، ئیمامی ئیمامان (ئەبی به‌کر کوپری ئەبی قوحافه‌) «رضی‌ الله‌ عنهما» له‌پاش جه‌ماعه‌تی پێغه‌مبه‌ران چاترینی ئەوه‌ه‌لین و ئاخیرین ئەولادی ئاده‌مه‌، خه‌لیفه‌ی ئەوه‌ه‌لی (ره‌سولوالله‌) «صلی‌ الله‌ علیه‌ و سلم»، له‌پیش ئەبیامی نوپوه‌تی ئەو سەروره‌ره‌ش هه‌م خودای ته‌عالا به‌لوتفی خۆی له‌ کوفر و زه‌لاله‌تانی حیفز کردووه‌. وه‌ له‌پاش ئەویی (ئیمام عومه‌ر کوپری خه‌تتاب، «رضی‌ الله‌ عنهما») خه‌لیفه‌ی دووه‌میینه‌، وه‌ له‌پاش ئەوی (ئیمام عوسمان کوپری عه‌ففان «رضی‌ الله‌ عنهما») خه‌لیفه‌ی سیمینه‌، وه‌ له‌پاش ئەویی (ئیمام عه‌لیی کوپری ئەبی تالیبه‌ «رضی‌ الله‌ عنهما») خه‌لیفه‌ی چواره‌میینه‌ وه‌ له‌پاش ئەویی (ئیمام حه‌سه‌ن کوپری ئیمام عه‌لیی «رضی‌ الله‌ عنهما») خه‌لیفه‌ی پێنجه‌میینه‌. خه‌لیفه‌ی که‌ نه‌بیه‌تی (ره‌سولوالله‌) یه‌ «صلی‌ الله‌ علیه‌ و سلم» مودده‌ی سببی سال‌ بووه‌، به‌و پێنج ئیمامانه‌ ته‌واو بووه‌، وه‌

له‌پاش ئەوان ئیمام (حوسه‌ین کوپری ئیمام عه‌لیی «رضی‌ الله‌ عنهما»). وه‌ له‌ حه‌دیسدا هه‌یه‌، خه‌دیجه‌ سددیقه‌ی کوپرا و عاییشه‌ حه‌ره‌می ره‌سولوالله‌ وه‌ فاتیمه‌ توززه‌رای کچی، له‌گه‌ڵ مه‌ریه‌مه‌ی دایکی عیسا پیغه‌مه‌ری، ناسیه‌ی کچی موزاحیم چاترینی هه‌موو ژنی ئەولادی ئاده‌من. له‌وه‌ پاش چاترینی ئەسحابان، باقیی عه‌شه‌ره‌ی موپه‌ششه‌ره‌ن. وه‌ له‌وه‌ پاش ئەه‌لی به‌درن. وه‌ له‌وه‌ پاش ئەه‌لی ئوحدون. وه‌ له‌وه‌ پاش ئەه‌لی به‌یعه‌توریزوانن (١٧) «رضی‌ الله‌ عنهما». وه‌ هه‌ر که‌س موسلمان بێ، ده‌بێ جه‌میعی ئال و ئەسحابانی خۆشی بووی بۆ خۆش ئەویستی (١٨) جه‌نابی (ره‌سولوالله‌ «صلی‌ الله‌ علیه‌ و سلم»)، هه‌ر که‌س ئازاری ئەوان بدا ئازاری من ده‌دا. هه‌رکه‌س ئازاری من بدا ئازاری خودای ده‌دا. هه‌رکه‌س ئازاری خودای بدا خودا ده‌یگری. وه‌ هه‌م فه‌رمویه‌: هه‌رکه‌س خودا حه‌ز بکا به‌چاکیی پیاویکی له‌ ئومه‌تی من، مه‌حه‌به‌تی ئەسحابه‌ و داوێته‌ دلێه‌وه‌. وه‌ ئیمام و ئەکابیری دین فه‌رمویانه‌، ئیمانی به‌ (ره‌سولوالله‌) نیبه‌ هه‌ر که‌سێ به‌گه‌وره‌ی نه‌زانێ.

ئەسحابه‌ی ئەوی، وه‌هه‌م ئیمامی ئەعه‌زم (ئەبی حه‌نیفه‌ی کووفیی) وه‌ ئیمام (مالیکی مه‌ده‌نیی کوپری ئەنه‌س)، وه‌ ئیمامی (شافعیی موچه‌مه‌دی میسری کوپری ئیدریس) وه‌ ئیمام (ئعه‌مه‌د حه‌نه‌لیی به‌غدادیی) «رضی‌ الله‌ عنهما» هه‌موو ئیمامی به‌رحه‌ققن. ئەمه‌رۆ له‌سه‌ر زه‌مین هه‌رکه‌س تاییع به‌بێکی له‌مانه‌ نه‌بێ له‌ خه‌ته‌ردایه‌، جایه‌ز نیبه‌. هه‌رچه‌ند ساییری ئیمامی دیش به‌رحه‌ققن، ئەما مه‌زه‌بیان ئەمیسته‌ له‌ زه‌بتدا نیبه‌. له‌به‌ر ئەم سه‌به‌به‌ هه‌یج کام له‌ ئەسحابه‌ی کیرامیش هه‌م ته‌قلید نابێ بکه‌ی وه‌ له‌به‌ر عه‌ینی ئەمه‌ له‌ عه‌قیده‌شدا تاییع به‌ غه‌یری (ئیمام ئەبوخله‌سه‌نی ئەشه‌عه‌ری) وه‌ (ئیمام ئەبوو مه‌نسوری ماتوریدی) جایه‌ز نیبه‌. وه‌ ته‌ریقه‌تی ئەولیا هه‌موو حه‌ققه‌، له‌ حه‌ققه‌تدا سه‌روه‌ری موخالیفی شه‌ریعه‌ت نیبه‌ هه‌رچه‌ند به‌زاهیر به‌عزی ئەتواریان وه‌ها نانویتن.

ئەسلی پێنجه‌میینه‌ ئەمه‌ته‌ باوه‌ر و یه‌قینت بێ به‌رۆژی قیامه‌تی که‌ له‌ وه‌قتی مردنیه‌وه‌یه‌ تا ئاخیری حه‌شری به‌ئمه‌ که‌ هر چ (١٩) حه‌زهره‌تی (سه‌بیده‌لمورسه‌لین «صلی‌

١٧- بیعة الرضوان.

١٨- خۆی وشه‌که‌ی ئەو هه‌نوسیه‌ و منیش به‌پیتی بزوانده‌که‌ی و به‌ئمه‌ جوړه‌ی (خۆش ویستی) داناوه‌.

١٩- خۆی (چه‌)ی نووسیه‌ و هه‌رچه‌نده‌ من ئەوه‌ به‌ راست ده‌زانم به‌لام له‌ تاو به‌ندوبای ئەوڕۆ ناچار (چ)ه‌که‌م داناوه‌.

١٤- له‌ ئێرده‌دا واته‌: هاوه‌لیی.

١٥- واته‌: به‌خت بکه‌ن (دیاره‌ رێنوسه‌که‌ «با»ی فارسییه‌ و له‌بری «به‌»یه‌).

١٦- خۆی ئەوه‌ «بوورونه‌»ی نووسیه‌.

اللَّهُ عَلَيْهِ عَلَى الْوَصْحَبِ أَجْمَعِينَ» (خه بهری دادوه له شهرت و نیشانهی و موقه ددیماهی و هک زوهووری (موحه مدهی مه هدی) و هاتنه خواری (عیسا) پیغه مبهری و خو روو جی ده ججال دابه تولته رز(۲۰) و یاجووج و ماجووج و غهیری دی له گه ل ساییری ماجه رای قیامت، هه موو راستن، دین و دهن بی کم و زیاد. وه ته فسیل نه مه ته بهیه قین بزانیی عه زابی قه بری بۆ کافر و به دکاران وه راحه تی قه بر بۆ موسلمان و سالیحان ده بی که مردوو زیندوو ده که نه وه، له قه بریدا رۆی دهنین و مونکیر و نه کیر دین و لئی ده پرسن که خودای تو وه پیغه مبهری تو کتیه؟ وه دین و نیمامت کامه؟ وه نه گهر جه وابی دوروست دابه وه قه بری بۆ فراوان ده بیته وه، کولانیکی له به هه شتیوه بۆ تی ده بی، شهو و رۆژ جیگای خوئی له به هه شتی ده بی، له گه ل نیعمت و به شارهت به جیتی دیتن و ده رۆن. وه نه گهر جه وابی نه زانیی وه های لی ده دن به گورزی ئاسنین غهیری ئینس و جین ناله نالی ده بیین وه قه بریش وه های ده گوش پی راسووی راست و چه پانی تیک ده په رین، کولانیکی له جه هه نه مه وه بۆ ده بیته وه، له قه بریدا شهو و رۆژ چاوی به جیگای خوئی ده که وی. له جه هه نه مه مده به نه نوعی عه زاب گرفتار ده بی تا حه شری. وه هه م باوهر بکه ی جارتیکی دیش هه موو مه خلوق له پاش مردنیان و رزینی وه چ نه عزای موه فه رریق بووی وه چ نابوت بووی وه چ، نه مابی، وه هه ر چ مابی هه موویان په پدا ده که نه وه وه، ته رتیبیان ده ده نه وه وه روویان ده که نه وه به جیسمیاندا. له قه بریدا ده پانه نه جیگای حه شری، ده فته ری عه مده لی چاکان له ته ره ف راسته وه دینه نه ده ستی راستیان، وه ده فته ری چه بیان وه حیسابی عه مده لی چاک و خه راب(۲۱) و گه وره و بچووک و دزیی و ئاشکرایان چ له ده فته ری عه مده لیاندا بی وه چ نه عزایان شاهیدی ده دن وه چ له عیلمی خودای دابی هه موویان ئاشکرا ده که ن. وه سووال(۲۲) ده که ن له مه لاتیکه وه ئینس و جینان، نه ویی خودا نه مری کردوونی به جیبیان هیناوه بیان نه؟ جه زای چاکیان بیان ده دنه وه به چاکیی وه جه زای خراپیان به خرابی، هیندیکیان ده دی سه به ب به گونا هیککی بچووک به عدل له گونا هی گه وره و بچووک هیندیکیان خوش ده بی به فه زل، له ورا که خواهیشتی بی له هه موو گونا هان خوش ده بی غهیری شیرک، نه ما هه رگیز له موشریکان خوش ناب. وه ته رازووی

۲۰- دابة الارض.

۲۱- خوئی تا سه ر هه ر به نه شه یوه (خراب)ی نووسیوه.

۲۲- خوئی به شه یوه (سووال)ی نووسیوه بوئیکا نه وه م داناوه.

قیامت به قه ولی موختار ته رازوویکه نه گهر هه موو نه رز و ئاسمان بنینه تاییکی جی ده بیته وه. تای چاکیانی نوورانیی له ته ره ف به هه شته وه که له لای راستی عه رشه ده بی، تای خه رابیانی زولمهت(۲۳) نه وه یه له ته ره ف جه هه نه مه وه که له لای چه پی عه رشه ده بی، هه موو عه مده لی چاک و خرابی پی ده کیشن.

تای گرانی مه یل به ره و ژووور ده کا وه تای سووکی مه یل به ره ژیر ده کا به عه کسی ته رازووی دونیایی. وه پرد سیرات که پردیکه له موو باریکتره وه له تیغ تیژتره به فه رموده ی خودای ده بنینه سه ر پشتی جه نه مه ی. نه مر ده که نه هه موو مه خلوقی که به سه ریدا رابورن، هه رکه س به هه شتی بی، هیندیکی وه ک برووسکه وه هیندیکی وه ک با وه هیندیکی وه ک نه سپی، له ییکدا راده بورن(۲۴) ده چه به هه شتی. وه هه رکه س له دنیا دا چا تر به سه ر ریگای شه ریعت رابوردی چا تر به سه ر سیراتا راده بوئی تا خه رابتر خه رابتره. وه جه هه نه مییان پییان لی هه لده خلیسکی، ده که ونه جه هه نه مه وه. وه حه وزی که وسه ری که حه وزیکه ریگای مانگیک گه وریه، ئاوی له شیری سپی تره، بونی له میسکی خو شتره، له نه ستیره ی ئاسمانانی زیاتر پیاله ی له سه ره، هه رکه س ده فعه بی لئی بخواته وه نه گهر چند سال له جه هه نه مه مده بی تینووی ناب. وه نه نییا و نه وییا وه مه لاتیکه وه سالیحان شه فاعهت ده که ن بۆ هه موو گونا هی گه وره و بچووک موسلمانان چه ندانکو بی تو به مردن. وه شه فاعهت له و رۆژدها پینچ نه وعه، ییککیان بۆ حیسابی زوو له گه ل کردنیان، دووه میین بۆ ئاسانی سووال وه سووکی حیسابیانه. سیمین بۆ ناویتی خه تا کارانه نه جه هه نه مه ی. چواره میین بۆ ده ره یانانه وه یانه له پاش ئاویتنیانه جه هه نه مه ی. پینجه میین بۆ مه رته به ی گه وره و پایه ی بولندیان له به هه شتی. وه به هه شت دائیمه یه وه نیعمه تی بی حیسابه، وه به هه شتی، نه به دیی به هه شتی دهن. وه به هه شت هه شت مه رته به ی هه یه. به هه شت هه رکه س به قه دهر ئیمان و عه مده لی خوئی، مه رته به ی بولندی ده بی، جه هه نه مییش دائیمه، وه نه هلی جه هه نه مه هیندیکیان دائیمین. هه ر دووکیان وا هه ن.

به هه شت له ژووور ئاسمانی هه فته میینه، جه هه نه مه له ژیر ته به قاتی زه مینه.

۲۳- ظلمت: تاریکی.

۲۴- له ده ستنووسه بلاو کراوه که ی محه مده ی مه لا که ریدا به شه یوه (لینک) نووسراوه که له نه رده ا نووسراوه، (لیکداراد بوورن).

(ئەسلى شەشەمىيىن ئەمەتە كە بى شەك و گومان باوەر يەقىنت بىي وە بزانی هەر چ
جەنابى پاكى خودای تەعالا خواهىشتى بوو وە موقەددەرى فەرمووە كە بىي يا نەبى، بى
زىادىي و نوقسان هەر وەها دەبى. هەر چ خواهىشتى بوو بەبوونى، نەبوونى مەحالى هەر
دەبى. وە هەر چ خواهىشتى بوو بەنەبوونى، مەحالى هەر دەبى، بوونى مەحالى وە هەرگىز
نابى) (۲۵)

تەمەت شود

فى ۲۴ ج ۱ سەنە ۱۲۳۴

لە ۱۹ى مارتى سالى ۱۹۱۹ز

[تەواو]

پاشكۆ: ۱

عەقىدەى كوردىي - هەلبەستراوى - سەمىع

- پەسنى

- مەتنى

۲۵- ئەم ئەسلى شەشەمىيىنەم خستە نىچو دوو كەوانەوە تا بناسرېتەوە كە هەموو دەستنووسەكانى دى
فەرامۆشيان كردوو و ناتەواون، راستىيەكەيشى زۆرم پىن سەيرە و ئايا ئەو كەسانە لە «واتاكەى تى
نەگەيشتون يان چىي؟» .

عەقیدەى كوردیى ھەلبەستراوى «سەمیع»

- پەسنی

وەك ئاماژەم پێ داوه، زانای گەورەم شیخ محەممەدى خال ئەم دەستنوسەى لە گەنجینە نایابەكە پەوه پیتشكەش كردم كە رۆژى ۱۹۸۷/۱/۷ فۆتۆكۆپیم كرد.

من بۆ پیتكا دەینوینم تا خۆتندەوار ویتەبیکی ھەلبەست- مەنزوومی عەقیدەى ئیسلام و بەرھەمی كەسێكى نیوچەى سلیمانیی كۆنەپیتەختى (بەبە) ببینی كە دنیام ھەلكەوتنى پەخشانە (عەقیدە) ھەكەى مەلا- مەولانا كاری بۆ ھەلكەوتنى ھەبوو، و پێرا خۆتندەوار بۆی ھەبە بەناسینی ئەم ھەلبەستراو، جوداییەكى نیوان ھەردوو ھونەرى پەخشان و ھەلبەست بناسی كە چۆن پەخشانیكى زانستی- با مەبەستەكەیش پیتك بێ- جوداییەكى دیاری لەگەڵ ھونەرى ھەلبەست ھەبە كە لە ئەمدا سۆز، كیش و ئاواز سستان بۆ نواندنی زانست. (۱)

پەسنی دەستنوسەكەش ئەمەبە كە خۆی لە نیوی سێ بابەتى دیدایە و سەرەتاكەى (لەیل و مەجنون) یكى ھەلبەستراو بەفارسیی و دوا لاپەرەى ئەمەش كە لاپەرە سببە سببە كۆتاكەبیتى و لە ئەم لاپەرەبەدا (سەرەتای عەقیدەكە) دەست پێ دەكا و لە ھەمان لاپەرەشەو ديسان ھەلبەستراویكى فارسیی دی بەنیوی (دیوان الظهرانین) ھو لەسەر لاپەرەكانى ئەم عەقیدە دەستنوسەدا دەست پێ دەكا.

لەیل و مەجنونەكە (رۆژى سێ شەنبەى ۸ى جومادى ئاخیری سالى ۱۳۱۴ھ- ك لەلایین مستەفای كۆرى حاجى قادر بەگەو ھەبوو و سۆز كراو) و دیارە لە ئەم مێژوو ھو (۱۳۱۴ك- ۱۸۹۶ز) دەست بەنووسینەو ھى (عەقیدەى كوردیى) ھەلبەستراو كراو كە لە دوا لاپەرەدا (بێ نیشان دانى رۆژى تەواو كوردنى ھەر بەتەنى نووسراو):

(تمت الكتاب العقيدة / كتیبى عەقیدە تەواو بوو!) ... وئ دەچى فەرامۆش بوونى

۱- خۆتندەوار لە مەتنى ئەم ھەلبەستراو وردبیتەو چاك دەبینى كە كەف و كۆلى سۆز كاریكى كوردو ھو رستەى ئەوتۆ دوور لە عەقیدەى ئیسلامەو ھو بھۆ نیتەو ھو.

مێژووى تەواو كوردنى بگەریتەو ھو بۆ درێژەى ھەلبەستراویكى دی- نازانم چیبە- كە ھەتا دوا لاپەرەى عەقیدەكەش تەواو نەبوو ھو. من روونووسكەرەو ھى نیو براوم پێ ناسریتەو ھو لە ئەم مەنفايەدا و سەرچاوم بەدەستەو ھى نیبە، بەلام دەتوانم لێى بدویم كە خۆتندەوارو شارەزاو ورد و خۆشوووس بوو ھو و نیوانس و مۆرى (مصطفى حلمى) یشى ھەبوو!

ژماردنى پەرەكانى (عەقیدەى كوردیى) ھەلبەستراوى (سەمیع) ھەشتە كە دەكاتە شانزە لاپەرە و قەبارەى ھەربیکەى: ۱۷سم × ۲۰سم! ھەرچەندە من تەواوى مەتنەكەم نووسیبوو، ناپەسەندى نابینم سەرەتا و كۆتایی بنوینم؛ نووسراو، (بسم الله الرحمن الرحيم. هذا كتاب عقيدة كردي / ئەمە كتیبى عەقیدەى كوردیى) ھو و كۆتاییشى ئەم دوو تاكەبە: (سەمیع گوناھكار ئەو رجا دەكا... بۆ فاتیحاییك ئیلتیجا دەكا!). لە بنبەو ھو نووسراو؛ (تمت الكتاب العقيدة / كتیبى عەقیدە تەواو بوو!).

من كاتى خۆى لە مامۆستا (خال) م پرسیبى (سەمیع) كى بى؟ فەرمووى: نازانم! ھەرچەندە وردبوو مەتەو (سێ سەمیع) نیوی كورد ھەن:

۱. عەبدووسەمیع چناریى؛ مامۆستای فیرگەى ئەلئەحمەدیەى باژێرى ھەلب. ۲. شیخ سەمیع بەرزنجەبى (سلیمانیى: ۱۸۴۳ز- ۱۹۲۰ز) كە مستەفا نەریمان و بیلۆگرا فیاكەى ئاشنایان كردو ھو؛ خاوەندى (عەقیدە- كوردیى) بوو ھو و حوزنێى موكریانى لە رواندز و سالى ۱۹۲۷دا بەنیوی (باو ھى ئابین) و چاپخانەى نەجاشى بەغداد بەنیوی (عەقیدەى كوردی) ھو لە ۱۹۳۵دا، ئەوجا لە مەھاباد و ھولێر و بەغدادیشدا لە نیوان ۱۹۶۸- ۱۹۷۰دا چاپیان دووبارە كردۆتەو (۱).

۳. مەلا سەمیع محەممەد ئەمین كە بەقسەى مەحمود ئەحمەد (عەقیدەى كوردیى) بەھەلبەستەو داناو ھو سەرەتاو كۆتایی ئەمەبە: (۲)

ئەو ھەل ئیبتیدا بەئیسىمى الله

پەس ھەمد و سەنا- الحمد لله

تا

یارەب بۆ خاترى ئاسمان و زەمین

ببەخشى گوناھى محەممەد ئەمین

۱- من چاپكراو ھەكەم نەدیو ھو، بەلام بیستمەو ھو خراپن!

۲- بنۆرە: فەرست مخطوطات مكتبة الاوقاف المركزية في السلیمانیة- ج ۳، ل ۴، ۱۹۸۴.

من- هه‌رچه‌نده له زبندانی مه‌نفادا ده‌سه‌لاتی ناسینی ژیننامه‌یانم نییه- گه‌لی باوه‌ر ده‌که‌م که خاوه‌ندی ئەم (ده‌ست‌نووس) ه و عه‌قیده‌یه‌ی به‌رده‌ست، هه‌ر کرده‌وه‌ی هه‌مان (سه‌میع- محه‌مه‌د ئەمین) بێ که وێرای تۆزه‌لقانی جودایی سه‌ره‌تاو کو‌تایی، به‌ییک ده‌چن. ر‌نگیش بێ یی‌کیکیان پیش ئەوی دی دانراو و نووسراو بێ مخابن مه‌حموود ئەحمه‌د چ سالیکی نه‌نواندوه تا به‌راوردی ئەم ده‌ست‌نووسه‌ی بێ بکه‌م که نازانم چاپ کراوه یان نا!! گ‌رنگ ئەوه‌یه- چاپ کرابێ یان نه‌- ئەم ده‌ست‌نووسه‌ی نیو‌گه‌نجینه‌ی مام‌وستا (خال) یی‌که‌م جاره خۆر بیینی. هیوام زۆره که‌سانی دی دوای هه‌ر سێ که‌س و هه‌ردوو عه‌قیده‌ی هه‌لبه‌ستراوی شیخ سه‌میع و سه‌میع محه‌مه‌د ئەمین بکه‌ون و هه‌واله‌کان بۆ خوێنده‌وار روونتر بکه‌نه‌وه و پیشه‌سه‌کی کاربان راست بێ!. ئەمه‌ش مه‌ته‌که‌ییتی:

(هاذا کیتاب عه‌قیده‌ی کوردی)

بسم الله الرحمن الرحيم

ئهووه‌ل ئیبتیدا به نامی خودا په‌س^(۱)
 حه‌مد و سه‌نا ئەله‌مدو لله
 ئەوجا سه‌له‌وات له‌سه‌ر مسته‌فا
 هه‌م ئال و ئەسحابی ئەربابی سه‌فا
 گوێ بگرن به‌عام حه‌چی موسلمانن
 ئەگه‌ر به‌راستی ساحب ئیمانن
 هه‌رچ واجیبه‌ ده‌بێ بی‌زانن
 گه‌ر شه‌یتان بیلێ زۆر زۆر ئاسانن
 ئەوه‌لی هه‌مووان ناسینی خودایه
 هه‌رچی له‌ تاقه‌تی عه‌قلی تۆدایه
 ئیمه‌ی خولقاندوه ئەوی دا^(۲) بیناسین
 ئیتاعه‌ی بێ بکه‌ین لێشی بترسین
 پینج روکنه ئیسلام با‌زانن چیه
 باوه‌ریان بێ بکه‌ین ئەم‌ری ره‌بیه

۱- پس : «ف» ئیدی، ئەوجا

۲- دا: تا

ئهووه‌ل که‌لیمه شاده‌تی ئیمان
 دووه‌م پینج فه‌رزه باشه‌رت و ئەرکان
 سییه‌م سببی رۆژه‌ی مانگی ره‌مه‌زان
 مه‌حفووز له موفتیر هه‌م له‌غوو بوتلان
 چواره‌م زه‌کاته له‌گه‌ل سه‌رفیتره
 پینجه‌مین حه‌ججه ئەو له‌گه‌ل عه‌مره
 ئەم پینج روکنانه به‌فه‌رزیان بزانیان
 قه‌ت ته‌رکیان نه‌که‌ین گه‌ر موسلمانن
 هه‌رکه‌س ته‌رکی کرد یی‌کی له‌م پینجانه
 بێ شک روکنیکی دینی نوقسانه
 ئەوجار با مه‌عنای شه‌هاده‌تی لێ بده‌ین
 مه‌عنای بزانیان باوه‌ریان بێ بکه‌ین
 (اشهد ان لا اله الا الله)
 هیچ مه‌عبودێ نییه‌ غه‌یری زاتی خودا
 چیی بۆت و سه‌نهم ئەسته‌یره و ئاگر
 که ده‌په‌رستان تائفه‌ی کافر
 غه‌یره‌ز بێ شه‌ریک پاکیان به‌تالان
 عابیدیان هه‌موو ئەه‌لی زیالان
 حه‌ق‌قه موحه‌مه‌د ره‌سوولی خودا
 ناردی به‌ره‌حمه‌ت بۆ پێی ئیبتیدا
 بۆ سه‌ر ئینس و جین مه‌لاییک یی‌کسه‌ر
 چیی خودا فه‌رموویه ئەو بیدا خه‌به‌ر
 بێ شک ئینسانه ئەو مه‌له‌ک نییه
 فه‌رمانی به‌رداری ئەم‌ری ره‌بیه
 بیینه سه‌ر به‌عسی سیفاتی خودا
 حه‌وتیان قه‌دیم له‌وه‌ی نین جودا
 حه‌یه‌ی زیندوه هه‌رگیز نام‌ری
 عالیمه به‌ئه‌شیا هه‌رچ بک‌ری

ههـموو له لای ئه و ته و او زاهیره
 له عیلمی ئه و دا ههـمووی حازیره
 سهـمیع و بسیر، دهـبییه و دهـبینی
 له دوور و نهـزدیک له ژیر زهـمیینی
 قادیر و مورید له زۆر و لهـکهـم
 چیی بیکا خهـلق چیی بیکا عهـدهـم
 ساحیب که لاهه نهک بهـحرف و دهـنگ
 بییک زاتی له تیف بی جیسم و بی رهـنگ
 له ژیر ههوت زهـمین جیگهـی جهـهـنـهـم
 له وئ بهـرهـوژیر سهـحـرای عهـدهـم
 له ژوور ههـموو شتییک عهـرشـی عهـزهـیه
 له ویش بهـرهـو ژوور سهـحـرای عهـدهـمه
 وهک سهـحـرای عهـدهـم ئینتیهای نییه
 زات و سیفاتی ههـر وهـکو و بییه
 له سهـحـرای عهـدهـم (...) عهـدهـم
 ههـرچیی تیـدایه له زۆر و لهـکهـم
 له نهـزهـلهـوه ههـیچ مهـوجود نهـبووه
 سهـرپاکی له نهـبوو ئهـو خهـلقی کردووه
 ههـر چ زی رۆحی نهـفهـس ههـلبـینی
 ئهـو نهـفهـسانه ئهـو دهـیخوئقیینی
 ههـر له بزووتنیان تا سالیح بوونیان
 له خووتووراتیان تا هاتوچوونیان
 چیی نهـیخوئقیینی ههـیچ مهـوجود نابی
 دهـبی ههـموو شتییک خهـلقی خودابی
 لهـزهـی خاکی تا چله گیایی
 له جوژییاتی پهـلکه گهـلایی
 قودرهـتی خودای گهـر له گهـل نهـبی
 بهـبییک نیم تورفه پاکی عهـدهـم دهـبی

پاکیان دهـزانی و دهـبینی و دهـبییه
 موحتاجی بهـدل و چاو گوئی نییه
 قهت ئهـو بهـهیچ شت ئیحتیاجی نییه
 ئهـوه ههـموو شتییک موحتاج بهـوییه
 ههـر بهـوهـیی بزانی که بی مهـکانه
 جیی نه له نهـرزه نهـئاسـمانه
 هیچ مهـکانی نهـبووه ئهـو قهـدیم بووه
 ئیحتیاجی بهـهیچ مهـکانی نهـبووه
 ئهـلئان به مهـکان ئیحتیاج نییه
 ئهـگهـر موحتاج بی بۆ ئهـو نهـقسـیه
 گهـر ههـموو زی رووح پاکیان بهـجاری
 لئی تهـلهـب بکهـن ههـرییک سوئالی
 بهـجاری پاکیان جی بهـجی دهـکا
 هیچ پاش و پیش تهـئخـیریان ناخا
 سهـر پاک دهـیزانی لئی غهـلهـت نابی
 ئهـگهـر وانهـبی نابی خودا بی
 (سُبْحَانَ مَنْ لَا يُشْغَلُهُ شَاغِلٌ
 وَلَا تَغْلَطُ عَنْهُ الْمَسْأَلُ)
 خالیقی خیره خالیقی شهـرپه
 خالیقی نهـفهـ خالیقی زهـرپه
 ئهـوبی شهـریک و ههـم بی وهـزیره
 بی میسل و شوپهـه ههـم بی نهـزیره
 قهـدیم ههـر بووه ئهـو نهـزهـلییه
 باقی ههـردهـبی ئهـو نهـبهـدییه
 هیچ نهـقسـی و تهـغـیر و گوـرانی نابی
 ههـر وهـک بی عهـیبه ههـر دهـبی و ابی
 ئیـمهـی خوئقاندووه بۆ تاعهـت کردن
 نهک وهک حهـیوانات بۆ خهـوو خواردن

ناردی پیغهمبهر بهوهجهی رهحمهت
 دا تهعلیممان کا بو رتی هیدایهت
 نهو موحه مدهه ئیبنو عهبدالله
 نهشره فولوهره نهو حه بیبوالله
 عهبدولموتته لیب باپیری وییه
 ئیبنو هاشیمه نهو قوره شیییه
 دایکی ئامینه کچی واهه به
 له گه وره گه وره و نه سلی عه ره به
 له مه ککه ی شهریف به وه له دبووه
 هیجره تی له بو مه دینه کردووه
 ره وزه ی شهریفی له مه دینه به
 ئاگای له کوللی نه و مته تی هه به
 باوه ریان پی بکه یین مه له کی جیهان
 دایم مه وجودن له نه رز و ئاسمان
 بی خه وو خواردن بی که سب و غه فلهت
 دایم مه شغوولن به زیکر و تاعهت
 هه ر بییک به نه وعی هه ر که س به کاری
 بی نه مری ناکه ن به هیج قه راری
 (قرآن) و ئینجیل ته ورات و زه بوور
 سو حوف هه رچ بوون گه ر که م و گه ر زور
 مه جمووعیان بی شک که لامی خودان
 نه ما هه موویان نه سخن به (قرآن)
 سه د و بیست و چوار هه زار پیغهمبهر
 که خودا ناردوونی بو رتی خیر و شه ر
 باوه ریان پی بکه یین هه موویان حه قن
 نه وان گه وره تری جه میعی خه لقن
 سی سه دو سی زده له وان نه فزه لن
 ئولولعه زمن وه نه علاهوم دینن

نوح ئیبراهیم حه زه تی مووسا
 عیسا روو حوالله نه حمه د مسته فا
 سه رداری هه مووان سه بییدولبه شه ر
 یه عنی موحه مده شه فا خوی مه حشه ر
 له پیش هه موواندا نهوی خه لق کردووه
 له دوای هه موواندا نهوی ناردووه
 دینی وی نه سخی هه موو دینانه
 مه علووم نه فزه لتی جه معی دینانه
 له سه ر وی خه تمه روتبه ی ریسالهت
 دینی وی باقییه تاروی قیامهت
 گه وره ترین خه لق له دوا نه نبیا
 چوار یاری نه بیی یه عنی خوله فا
 نه ویش به ته رتیب و روتبه ی خیلافهت
 بییک له بییک زیاتری بیی خیلافهت
 نه بوویه کر و عومه ر عوسمان و عه لیبی
 له دوای نه وان جه میعی نه سحابی عه لیبی
 هه رچی فه رموویه وه حیی خودایه
 نه مانه ی و قمان بی شک وه هایه
 سوئالی قه بر و عه زاب و نیعمهت
 له ترس و شادی، دوزخ و جهننهت
 قه بر بو سالیح ره وزه ی جینانه
 نه ما بو فاسیق بییری نیرانه
 یاده ردو میحنهت یا خوشیی و راحهت
 هه ر که س به نه وعیک تا روی قیامهت
 جه معی زیرووحان هه روهک نه ووه لجار
 زیندوویانی ده کا واحیدولقه ههار
 ئینسان و مه له ک جنیی و حه یوانات
 پاکی جه مع ده کرتین له ناو عه ره سات

ئەوسا سى سەد سال جىگى ھەببە تە
 گىرىبان و زارىبى خۆف و ھەشتە
 جەمەى مەخلووقات ھەتتا ئەنبىا
 غەيرەز ھەزەرەتى پاكى مستەفا
 كەس ياراي نوتق نىشتى نىيە
 ئەو رۆژە رۆژى نەفسى نەفسىيە
 مندالى مەسووم بى دەرد و مىحنەت
 سەربان سفىدە لەترس و ھەببەت
 جەھەننەم ھەلقەى لە مەخلووق داوہ
 پىتى سەد سال دەره لەھەرچوارلاوہ
 ئەمما كە ھەلمەت بۆ مەخلووق دىنى
 بەعزى ھەلدەگرى زوى دەسووتىنى
 ئەوسا ئومىدى نەجات بوونى دەبرى
 بگىيە ، ھاواری عىلاجى ناكرى
 ھىچ نەفە نادا ئەولاد و مالاان
 مەر خودا رەھمەت بكا بەھالان
 ھەر تا شەفاعەت دەكا پىغەمبەر
 رەھمەت دەنوئىنى خالىقى ئەكبەر
 لە جىگەى ھەببەت نەجاتمان دەدا
 لەپىشدا ھەشىرى ھەيوانات دەكا
 ئەوجار كاغەزى ھالان دىن
 نەختە نەختە پىمان دەخوئىن
 ھەركەس چاكەى بى شوكرى خودا دەكا
 گەر خرابەى بى لىتى حاشا دەكا
 ئەوسا لال دەبى مۆردەكرى زمانى
 لىتى دىتە شاھىد پاك ئەعزاکانى
 ۋەى ۋەى وا ۋەيلا لەو خەجالەتە
 لەو خۆف و ترسە لەو نەدامەتە

ھەركەس زۆلمى لە كەسى كىردى
 تىكە نانىكى بى ئىزنى خواردى
 گەر ئىحسانى بوى لىتى دەستىن
 ۋەرنە لە جىياتى ئەو دەيسووتىن
 مىسقالە زەرپە لە خەير و لەشەر
 ھىچ ون نابى پاكى دىتە دەفتەر
 بەمىزانى ھەق موقابىل دەكرى
 لىئەزە مولىھوم پاداش دەدرى
 ھەركەس كافىرى بەو ھالە مردى
 يا شەيتان سەلبى ئىمانى كىردى
 ئەو ھىچ ھىساب و پىرسىيان نىيە
 جىبى وانە جەھەننەم بەئەبەدىيە
 باقىيى موسلمان چىي گوناھكاران
 لە گوناھى خوئان خەجالەتباران
 پىغەمبەر بۆ وان شەفاعەت دەكا
 بەعزى خودا خۆى رەھمىيان پى دەكا
 باقىيى گوناھكار لەو دەما ماون
 دەكەونە خواری بۆ ناو جەھەننەم
 ئەعووز و باللە لەو بەدبەختىيە
 لەو دەرو مىحنەت تەنگىي و سەختىيە
 ئەو ۋەل بەقولىلابى ئاسنىن دادەرى
 ۋەك گۆشتى قەساب پىي ھەلدەواسرى
 ھەتا دەسووتى و قەلبى دادەرى
 ئىسقان و گۆشتى پىكدا ھەلدەكرى
 سەپاكى ھەلدەپرۆى و بەردەبىتە خوار
 دىسان دەيانكەن ھەرۋەك ئەو ۋەلجار
 بەلى لە ئەو ۋەلجار رۆژ رۆژ خراپتر
 دەسووتى دىسان لە ئەو ۋەل چاتر

ھەربەم دەستوورە ھەرتا تەدابی
 ھەر عەزاب دەدری مردنی نابی
 مارو دوپشک لە گشت خراپتر
 خودا خولقاندوونی سەرپاک لە ناگر
 ھەریەک سەد قللە زەھر تەدایە
 ھەرکەس پێوہی دەن بۆی واپلایە
 ھەتا ھەفتا سالت دەئوسی و ژان دەکا
 لەو دەمەدا دەرزێ لیتی سەیلان دەکا
 غەلل و زنجیریان لەگەردن دەکەن
 ھەریەک بەنەوعی عەزابیان دەدەن
 ساعەت بەساعەت ھەر لیتی زیاد دەکری
 مردن زۆر خۆشە ئەمما نامری
 مەعلووم جەھەننەم ھوت تەبەقەبە
 ھەر تەبەقەیکی لەبۆ فیرقەبە
 ھەر ھاوار ھاوار ھەر وا وەیلایە
 ھیچ کەس بەزەبێ بەکەسدا نایە
 ئاویان (...) عەینی ھەمەیمە
 یا عەینوئغووتە ئەو زۆخ و کیمە
 خۆراکیان خریع قورسی زەقوومە
 ئاو گەرم و بۆگەن ھەم تال و شوومە
 دەرخواردیان دەدەن خریع و زەقووم
 ئەوان دەگرین لە تەنگیی خەلقووم
 ئەو چییە خودایە نەبۆی دیتە دەر
 ھاوار ھاواریە ئاوم بێننەسەر
 فەورەن زبانی ئاوی بۆ دینیی
 کە دەبخوا ناوسکی پاک دادەرزینیی
 بەحسی عەزابیان ناییتە تەقیریر
 بۆ خۆی فەرموویە وەبئەسەلمەسیر

ھەرکەس ئەزبەتی خەلقى دابی
 بۆ زۆلمی مەخلووق زۆر تی کۆشابی
 ئەو زۆر زەلیلە خەیلی بەدبەختە
 زیاتر لە ھەمووان عەزابی سەختە
 ناخیری زۆر دەگرین زۆر شەکوا دەکەن
 تا ھوت ھەزار سالت دەلێن ھاوار یا مەننان
 ھەزار سالت ھاوار دەلێن یا ھەننان
 ھەزار سالت دەلێن ھاوار یا مەننان
 ھەزار سالت دەلێن ھاوار یا پەئووف
 ھەزار سالت دەلێن ھاوار یا عەتووف
 ھەزار سالت دەلێن یا کەریم ھاوار
 ھەزار سالت دەلێن یا رەحیم ھاوار
 ھەزار سالت تر دەلێن یا رەحمان
 رەحمان پێ دەکا پادشای سویمان
 تا جویرەئیلی دی بزانت ئەو حالە
 دەپرسن کێیە ئەو نووری جەمالە
 دەلێن جویرەئیل ئەمەینە داوەر
 کە خودا ناردوویە بۆ لای پێغەمبەر
 ئەوساکە ناوی پێغەمبەر دەبیبەن
 پاکیان بەجاری لیک ھاواری دەکەن
 یا رەسوول اللہ بێ بەھاوارمان
 بەخودا خراپە ، بەدە حالمان
 جەمعی ئەنبیا لەگەڵ پێغەمبەر
 شەفاعەت دەکەن دەیانھیتنەدەر
 ھەر کەس شادەتی بەحەق ھیتابی
 بەو حالە مردبێ ئەبەدیی نابی
 پاکیان دیننەدەر نەجاتیان دەدەن
 ئەو وەختە داخل بەھەشتیان دەکەن

مه دحي بهه شتي نايته گوفتار
 (جنات تجرى من تحتها الانهار)
 مه علووم و راسته ههشت ته به قه يه
 نه ههشت ته به قه سه د درجه يه
 ههركه سى هات و لى ته له ب كا
 له وه دنيا روتبه ي ته نه زول ده كا
 ههركه سى له دنيا رفته تارى پاك بى
 نه و چاك ده بى جى بالا و چاك بى
 به عزى كيان ميناو بلوورى سافه
 به عزى نالتوونه زورى شه فافه
 ديواريان سافه وهك بلوور پاكه
 مه نعى روئيه تى ماوه را ناكه
 به عزى سه ده فه وهك دورى سپيه
 به عزى غه يرى خودا نازانى چيه
 له ناو قه سراندا ته ختى گه وهه رن
 هه ريپك حه فتا نه و فه رشيان له سه رن
 له رهنك و بوذا يپك له يپك چاتر
 هه ريپك جورى كى وا له سه ر حازر
 لقى دره خت دور و ياقووته
 گه لاي پيروزه عه ينى زه مرووته
 نه وشكى پاييز نه سه ردى زستان
 نه خدمت كردن رهنجى باخه وان
 ميوه يان خوش بو عه جهب له زيزه
 خوش تام و خوش رهنك تازه ته ميزه
 نه نوعى ميوه جه ميعى ته عامات
 حه لواو گوشت و رن هه م نوقل و نه بات
 به تالى بخون گوم نابى لى يان
 فه ورن يپكى تر ديتسه وه جى يان

چوار جوگه ي تيايه يتيان هه نگوينه
 يپك له شيرى ساف عه جهب شيرينه
 يتيان شه راب و يپك ناوى خوشه
 نه ترافيان سونبل لاله و وه نوشه
 به دره ختانه وه ته ير ده خوتى
 گوشتى هه ته يرى (... دىنى
 به پوخته كراوى دى لى تير ده خوى
 له وه دوا هه لده فرى ده چيته جى خوى
 له هه ته معى كه خوت تير ده كه ي
 جامى شه رابى له سه ر نوش ده كه ي
 عه ره قى كه خوش بو وهك ميسك و عه نه ر
 بى نه زيه ت له جه معى به ده نا ديتسه ده ر
 له هه مروان كه متر به قه د رووى دنيا
 نه و مه له كه دلته پى گه رم ده كا
 هه موويان جوانن پاكى سى و سى سالن
 بى ريش و سمپل شيرين جه مالن
 هه ريپك حه فتا حوورى بو له ززه ت
 پينج سه د غولامى هه به بو خدمت
 دايم هه ر كچن نه و جه معى حووران
 (لم يطمشهن انس ولا جان)
 گه ر ناوى ده ميان بيته جه ره تال
 پاكى شيرين ده بى وهك ناوى زولال
 گه ر يتيان ده ستى بينيته دنيا
 شه وقى مانگ و رور مونه ديم ده كا
 هه ريپك حه فتا نه و عه لى باسى له به ردا
 نه نوعى خشل و زيوه ره سه ردا
 چا وره ش و و بو خوش گه ردن فرازن
 خوش خولق خوش كه يف شيرين تاوازن

چەند نازەنەن عەجەب جوان و چاکن
 لە عوزرو لە خۆین هەموویان پاکن
 بەدەنیان سافە وەک شیشە ی بولور
 میسکی لولاکیان دیارە لە دوور
 هیچ بوغز و کینە و تەشویش نازان
 هەموویان عاشقی میرو و جوان
 داایم لە گەلیان ئیستیمتاع دەکەن
 لە ساعەتیکا سەد جیماع دەکەن
 پیری و نەخۆشی و مردن نامینی
 ئەو مال و مولکە کەس لێی ناستینی
 هەر پۆژی جوومعە زیافەتی خودایە
 خەلەتی رەزاو فەیز و لبقایە
 (وَجُوهَ يَوْمَئِذٍ نَاضِرَةٌ
 اِلَى رَبِّهَا فِيهَا نَاطِرَةٌ)
 مەدحی بەهەشتی قەت تەواو نابێ
 مەسلەحەت وایە ئەم جار کۆتابی
 یا مالیکو لمولک سەتتارو سەبوور
 یاپادشای جەبار غەففار و غەفوور
 هەرکەس بخوینێ یا گوێی لێ بگری
 ئەو بەخۆشی و چاک بەئیمان بری
 (سەمیع) گوناھکارە ئەو رجا دەکا
 بۆ فاتیحاییک ئیلتیجا دەکا
 (تەمەت ئەلکیتاب ئەلعهقیدە) (۱)

۱- بوارم نییە فەرەهنگۆکی بۆ وشەکان بکەم و شوێن و ژمارە ی ئەو سوورەتانە ی (قرآن) و نیشاندرای
 بنوینم کە لە عەقیدەدا دەرکەوتون!

لە لاییکی دیووە هەر هیندەم پێ کراره، لە ژێر وشە عەرەبییەکاندا- وەک خۆی- تیپەکان بنوینم
 ئەگەر وشەبێک بۆ نەخویندراوە چۆل و لە نێو دوو کەواندا دامناوە. (مخابن لە چاپدا نەلوا تیپە
 عەرەبییەکان لە ژێر وشەکاندا دا بنوین. (فۆتۆکۆپیە کە ی ئەم کەلێنە پر دەکا تەوه!).

پاشکۆ: ۲

بێکەم: لە هەلی چاپکردنی ئەم کتێبە و لە نیوان ۲۸- ۳۰/۳/۲۰۰۴ دا چەند
 دانیشتنیکی کورتم لە گەل لێ کۆلی کە لە پووری کورد کاک محەمەد عەلی قەرەداخی
 هەبوو! لە راپێلە ی قسە و باسدا هەوالی ئەم کتێبەم پێ گەیان و ئەویش ئاگاداری کردم
 کە دوو پەخشانە دەستنووسی (عەقیدە ی کوردی) سەبید تەهای شەمزینی- خەلیفە ی
 مەولانا خالید- ی لە «دار سەددام بۆ پاراستنی دەستنووسەکان- بە غەداد» و لە
 (ئاشنا بێک) یەو دەستگیربوو مەتنی بێکەمی بە قەڵەمی خۆی، فۆتۆکۆپی دوو هەمی
 پێشکەش کردم و لاری نەبوونی نواند بۆ تێهەلکێشکردنی باس و مەتنبان و وینەیان
 لە ئەم کتێبەدا کە بە تەنێ لە ئەم پاشکۆیەدا هیندکۆکە ی جێگە ی دەبیتەوه.

دوای خویندەوه و لێ وردبوونەوه ی (عەقیدە) ی نیویراو- هەردوو وینەش بێک مەتنە
 بەکەمی کەم و زیادیی وشەوه - میژوویشیان زۆر نزیکە- دلتیا بووم هاوشیووی
 دەستنووسەکانی (۱-۴) ی (عەقیدە ی کوردی) مەولانا خالید نییە و لە گەلێ روو و
 جودایە، بۆتیکا پتوبستم نەزانی تەواوی مەتنە کە ی بنووسمەوه و ئەو هەم هیندەوه بۆ کاک
 محەمەد عەلی قەرەداخی خۆی.

من- لە گەل بلاوکردنەوه ی فۆتۆکۆپی دوو دەستنووسی عەقیدە کە بۆ کەلکی لێ
 کۆلەکانی ئەدەب و زمانشوناسەکان و ئاگەداریی خویندەوارەکان- بە تەنێ هەر ئەم تیبیانە
 دەنوینم:

۱- میژووی هەردوو وینە کە ی (عەقیدە) سەبید تەهای شەمزینی لە بەرامبەر (د- ۱) /
 عەقیدە ی کوردی) مەولانا خالید دوورە و هیچیان دەستنووسی دانەریش نین کە رەنگبێ
 دوای کۆچی مالتا وایی (مەولانا) کە ی داینا بێ چونکی وەک خەلیفە بێکی مەولانای- لە
 ژینی مەولانادا- دەبوو هەر رەواجی بە دانراوە کە ی ئەو بدایە ئەم جوداییەش هەمووی لە
 رووی دانانەوه مانای ئەو یە کە ئەم (عەقیدە) یە راگواستنەوه ی (د- ۱) و هاوشیووی
 نییە، بە لکو ئەگەر چاویکەرییە، دانراویکی سەریەخۆیە.

۲- شیوکانی عەقیدە کە- هەردوو مەتن و دەستنووس- بێکە و پتر بە شیوە زمانی
 (سۆزان) نەک بە بە دەچێ و نیوەرۆک و دارپشتنیشی لە چاودەستنووسەکانی دی؛ (۱-
 ۴) جودایە و گەلێ وشە و رستە ی کوردیشی بە لای عەرەبیدا داتاشیو، تەنانەت بە ئاشکرا
 با بۆ خەلکی رەشۆکییش دانرابی- لاوازی ئەدەبیی پێو دیارە!

۳- پێچهوانه‌ی ده‌ستنوسه‌کانی (۲-۴) که (ئه‌سلای شه‌شه‌میان لی که‌مه)، ئەم عه‌قیده‌یه - به‌هه‌ردوو وینه‌وه - ئەو (ئه‌سله‌)ی نواندوو، به‌لام له‌ رووی داریشتنه‌وه‌ی له‌ به‌رامبه‌ر (د- ۱) ته‌واو جودایه!

۴- نرخی تاییه‌تی ئەم (عه‌قیده)یه هه‌ر ئه‌وه‌یه؛ به‌لگه‌ و ئاوینه‌بێکه‌ بۆ نواندنی زه‌بری کاریگه‌ری (عه‌قیده- په‌خشان-ی کوردیی) مه‌ولانا خالید بۆ هه‌لکه‌وتنی (په‌خشان‌ی کوردیی) شیوه‌ زمانی به‌به‌- سو‌ران- موکری به‌تاییه‌تی بۆ (بابه‌تی ئاییینی) که‌ بی‌ گومان (په‌خشان‌ی کورمانجیی باکور) گه‌لی له‌ ئەو کۆنتر، پێشکه‌وتووتر، فره‌ بابته‌تره!

۱/۵- بێکه‌م وینه‌ی مه‌تنی (عه‌قیده‌ی کوردیی) سه‌یید ته‌های شه‌مزینی به‌سه‌ره‌تاییکی فارسییه‌وه‌ خۆی نواندوو که‌ ئه‌مه‌یه؛ (ه‌ذا رساله‌ عقايد نثر از کلام سيد شمرزینی- رحمه‌الله- بزبان گُردی، بجهت تفهيم عوام انشا فرموده/ ئه‌مه‌ عه‌قیده‌ نامه‌ی په‌خشان‌ی کوردی سه‌یید ته‌های شه‌مزینییه‌- به‌ر دلاوایی خودا بکه‌وئ- که‌ به‌زمانی کوردیی بۆ تیگه‌یاندنی خه‌لکی ره‌شۆکیی دایناوه!)

ئه‌وجا نووسراوه؛ (بسم الله الرحمن الرحيم... ئە‌ی براده‌ری دینی، بزانه‌ روکنی ئیسلامی پینجن، له‌سه‌ر هه‌موو مو‌سلمانان واجیبه‌ بیزانن و عه‌مه‌لی پێ بکه‌ن. روکنی ئه‌وه‌ل که‌ لیمه‌ی شه‌هاده‌ته‌ینه‌ به‌مه‌عناوه... هتد).

کو‌تاییشی ئه‌مه‌یه؛ (روکنی شه‌شه‌م؛ باوه‌رکردنه‌ به‌یه‌قین که‌ خه‌یر و شه‌ر به‌ده‌ست قوده‌تی خودان. هه‌موو حه‌ره‌کات و عه‌مه‌لی مه‌خلوقات له‌ ئه‌زله‌دا نووسیایه‌، مه‌علوومن له‌لای خودای عالم. له‌ ئه‌وه‌ل تا ئاخیر هه‌رچی واقیع بی‌ ده‌بی مووافیقی ئه‌و نووسیینه‌ بی‌ که‌وا مه‌علومه‌ له‌لای خودا که‌ خالیقی عه‌مه‌لانی خودایه‌، مه‌خلووق سه‌به‌به‌ له‌ بۆ سووتانی وه‌لی خودا به‌خه‌یر رازییه‌ و به‌شه‌ر نارازییه‌، ئه‌گه‌ر چ ئیراده‌ و خواهی به‌هه‌ردووکیان ته‌علووقی هه‌یه‌ ئه‌ما چونکه‌ عه‌بد جوژی ئیختیاری هه‌یه‌ ده‌بی جه‌زا و سزای عه‌مه‌لی چاک و خراپی بدریته‌وه‌، یا به‌سه‌واب -ثواب- ئه‌گه‌ر چاکه‌ بی‌ یا به‌عه‌زاب خرابه‌ بی‌.

وه‌سه‌لام! ۱۳۱۲ [ه- ک ۱۸۹۱/ز/ که‌مال].

۲/۵- وینه‌ی - ده‌ستنوس- دوومه‌ی عه‌قیده‌که‌ که‌ له‌ گه‌ل دوا تا که‌کانی ده‌ستنوسی هه‌لبه‌ستراوه (تذكرة العوام- به‌یتی ئه‌وه‌ل و ئاخیر)ی مه‌لا محه‌مه‌دی سیوچ له‌ رۆژی ۱ی مو‌حه‌ره‌می ۱۳۱۶ [ه/ک- ۲۲/۵/۱۸۹۸/ز/ که‌مال] روونوس کراوه، له‌ بێکه‌م

لا په‌رده‌ا دیسان ئەو پێشه‌کییه‌ فارسییه‌ی ئه‌وه‌ی پێشو نووسراوه؛ (ه‌ذا رساله‌ عقیده‌ء کُردیه از نثر کلام سيد طه شمرزینی- رحمة‌الله- که‌ برای تفهيم عوام انشا فرموده) ئه‌وجا (بسم الله الرحمن الرحيم... ئە‌ی براده‌ری دینی، بزانه‌ روکنی ئیسلامی پینجن، له‌سه‌ر هه‌موو مو‌سلمانان واجیبه‌ بیزانن و عه‌مه‌لی پێ بکه‌ن. روکنی ئه‌وه‌ل که‌ لیمه‌ی شه‌هاده‌ته‌ینه‌ به‌مه‌عناوه... هتد)

کو‌تاییشی ئه‌مه‌یه؛ (روکنی شه‌شه‌م؛ باوه‌رکردنه‌ به‌یه‌قین که‌ خه‌یر و شه‌ر به‌ده‌ستی قوده‌تی خودان، هه‌موو حه‌ره‌کات و عه‌مه‌لی مه‌خلوقات له‌ ئه‌زله‌دا نووسیایه‌ و مه‌علوومن له‌ لای خودای عالم. له‌ ئه‌وه‌ل تا ئاخیر هه‌ر چه‌ واقیع بی‌ ده‌بی مووافیق ئه‌و نووسیینه‌ بی‌ که‌وا مه‌علومه‌ له‌لای خودا که‌ خالیقی عه‌مه‌لان خودایه‌، مه‌خلووق سه‌به‌به‌ بۆ عه‌مه‌لی و ئیختیار هه‌ر وه‌ک ئاگر سه‌به‌به‌ له‌ بۆ سووتانی، وه‌لی خودا به‌خه‌یر رازییه‌ و به‌شه‌ر نارازییه‌، ئه‌گه‌ر چ ئیراده‌ و خواهی خودا به‌هه‌ردووکیان ته‌علووقی هه‌یه‌ ئه‌ما چونکه‌ بدریته‌وه‌، یا به‌سه‌واب -ثواب- ئه‌گه‌ر چاکه‌ بی‌، یا به‌عه‌زاب ئه‌گه‌ر خراب بی‌.

والسلام - علی من اتبع الهدی.

تمت شد سنة ۱۳۱۶ حرره‌ معروف [ته‌واو بوو سالی ۱۸۹۸.ز. مه‌عروف نووسیویتیته‌وه‌/ که‌مال] (۱)

دووم: له‌ ئەم کتییبه‌ و به‌شی (کیشه‌ی مه‌ولانا خالید)دا، به‌رۆشنایی لی‌کو‌لینه‌وه‌م له‌ باری سیاسیی ولاتی به‌به‌ و سه‌رده‌می میری میران عه‌بدوره‌حمان پاشا، هه‌روه‌ها به‌رۆشنایی هه‌لسه‌نگاندنی هیندی نامه‌ی فارسیی مه‌ولانا بۆ مه‌حموود پاشای عه‌بدوره‌حمان پاشا -له‌ شوینی خۆیدا نیشانم داو- گه‌یشتیومه‌ دلنایی که‌ (بێکه‌م زویربوونی مه‌ولانا روو له‌ به‌غداد کردن، به‌ر رۆژگاری فه‌رمانه‌وایی عه‌بدوره‌حمان پاشا که‌وتوو) و دیسان دلنایییم نواندوو که‌ (پاشای نیویراوه‌ ده‌ستی له‌ کیشه‌که‌ و تۆرانی مه‌ولانا دا هه‌بووه!).

ئەم باسانه‌م- که‌س و سه‌رچاوه‌بێکی دی پێش من ئاماژه‌یان بۆ نه‌کردوو- بۆ کاک محه‌مه‌د عه‌لیی قه‌ره‌داخیی گێرايه‌وه‌. ئەو که‌ ئه‌مه‌ی لی‌ بیستم، ئاگه‌داری کردم؛ (مه‌لا

۱- هه‌ردوو وینه‌ به‌ده‌ستکاری رینوسیا نه‌وه‌ خراونه‌ته‌ روو!

بۆ ناسینی فۆتۆکۆپی دووم ده‌ستنوسیش بنۆره؛ پاشکۆ- ۳

حامیدی بیارهیی^(۲) موریدی ریبازی مهولانا خالید و خهلیفه شیخ عوسمان سیراجه‌ددین- له نیوان ۱۸۱۰ز، ده‌وروبه‌ری ۱۸۹۲ز. دا ژیاوه- کتیبیکی فارسیی زمانی به‌نیوی (ریازولموشتاقلین/ ریاض‌المشتاقلین) هوه داناو و تا ئه‌و رۆش چاپ نه‌کراوه و ده‌ست‌نووسیکی له «دار سه‌ددام بۆ پاراستنی ده‌ست‌نوسه‌کان- به‌غداد» دا دۆزیوه‌ته‌وه و خۆی- کاک محهمده‌علیی قه‌رده‌داخیی- له پینجه‌م به‌رگی کتیبی خۆیدا؛ (بووژاندنه‌وی میژووی زانایانی کورد له رینگه‌ی ده‌ست‌خه‌ته‌کانیا‌نه‌وه) کردووه به‌کوردیی و (له ئه‌و کتیبه‌ی مه‌لا حامیددا هیندی باس له مه‌ر مه‌ولانا خالید و عه‌بدوهره‌حمان پاشا و مه‌حمودی کوری نووسراوه!).

هه‌لبه‌ت من- له زیندانه‌کانی مه‌نفادا- هه‌رگیز ناگه‌داری ئه‌و پینج به‌رگه‌ کتیبه‌ نایابه‌ی کاک محهمده‌علیی قه‌رده‌داخیی نه‌بووم به‌را‌ده‌یی که نیوی «پینجه‌م به‌رگی هینا» پرسیارم له‌مه‌ر چاپکردنی کرد^(۳) و ئه‌ویش ده‌موده‌ست نوسخه‌ی کتیبخانه‌ی مائی خۆی بۆ رۆژی خسته به‌رده‌ستم.

من وه‌کو پتیبستی نابینم هه‌موو نووسراوه‌کانی مه‌لا حامیدی نووسه‌ری (ریازولموشتاقلین) له کتیبه‌که‌ی ئه‌و دۆسته‌وه بنویتمه‌وه ، ئه‌وه ناپه‌سه‌ندی نابینم له‌لایه‌نکه‌وه: باری هه‌لویتست و نووسراوه‌کانی ئه‌و نووسه‌ره به‌رامبه‌ر هه‌ردوو پاشای به‌به- باب و کور- هه‌لبه‌سه‌نگینم. له لایه‌نکه‌ی دیه‌وه ناپه‌سه‌ندی نابینم به‌ئه‌ندازه‌ی پتیبست نووسینه‌کانیی به‌رامبه‌ریان بخه‌مه به‌رچاوی خۆینده‌واران:

۱- بۆ باری هه‌لویتست و نووسراوه‌کانی نووسه‌ری نیویراو، ده‌بیت بلتیم مه‌لا حامید- ناسراو به‌کاتیب- بیاره‌یی، له سه‌رده‌می عه‌بدوهره‌حمان پاشای به‌به و گه‌رانه‌وه‌ی مه‌ولانا له هیندوستانه‌وه بۆ سلیمانیی و بیکه‌م زویربوونی و رۆیشتنی بۆ به‌غداد و ئه‌وجا مردنی ئه‌و پاشایه له ۱۸۱۳ز. دا، ته‌مه‌نی سی سالان بووه هه‌روه‌ها ده سالان بووه که مه‌ولانا له ۱۸۲۰ز. دا، بۆ دووم جار زویر بوو، بۆ به‌ره‌و دواش سلیمانیی چۆل کرد. ئیدی هه‌رگیز باوه‌ر ناکرئ ناگه‌داری قه‌وماوه‌کان و نه‌هینییه‌کانی بوونی. ویراش له سالی ۱۸۳۴ز. دا ئه‌وجا- دواي خۆیندن ته‌واوکردن- له‌سه‌ر ده‌ستی شیخ عوسمان سیراجه‌ددین ته‌ریقه‌تی وه‌رگرتووه و بووشه به‌نووسه‌ری. ئه‌مه‌ش به‌لگه‌بیکه‌ که ره‌نگبێ تا ئه‌م هه‌ل و هه‌لکه‌وته

۲- بۆ ژیننامه‌ی بنۆره: مه‌لا عه‌بدولکه‌ریم موده‌رپرئیس- یادی مه‌ردان، ب، ۲، ل ۳۴۳- ۳۵۱- .
۳- چاپکراوی ۲۰۰۳، به‌غداد!.

بیری نووسین و به‌تایبه‌تی ئه‌م باسانه‌ی نه‌بووه!

به‌کورتیی- به‌رۆشنایی نووسینه‌کانی له مه‌ر ئه‌و دوو باب و کورپه‌ پاشایه- دیاره که دره‌نگانج و له گه‌رانه‌وه‌ی خه‌لکانی دیه‌وه و به‌تایبه‌تی له لایه‌نگه‌ گه‌وره‌کانی ریبازه‌که‌وه قسه‌وباسی- به‌هه‌وای ئه‌وان و خۆی- وه‌رگرتووه و هۆنیوه‌ته‌وه و خۆی شایه‌تییکی گه‌وره‌ی حال نه‌بووه دیسان وه‌ک دیاره مه‌لا حامید میژوونوس نه‌بووه و پتر سۆفیه‌کی ده‌مارگیری ریبازه‌که‌ی بووه و -نووسراوه‌کانی شایه‌تیه‌لگه‌ن- ته‌واو ره‌ها له مه‌ولانای ئاخاوتووه و ئه‌وی گه‌وره و گران و عه‌بدوهره‌حمان و مه‌حمود پاشای بچووک و سووک راگرتووه.

هه‌روه‌ها هه‌رگیز نرخ‌ی قه‌وماوی سیاسی و به‌تایبه‌تی زۆران و زۆرداری ئیرانی قاجاریی و تورکی عوسمانیی و والیه مه‌مالیکه‌کانی به‌غدادی نه‌گرتووه و زه‌بری کاربگه‌ریانی به‌سه‌ر ولات و خه‌لکی به‌به‌و کورد و کوردستانه‌وه نه‌خۆیندوووه‌ته‌وه، بگره - بۆ وینه- په‌لاماری والیی به‌غداد بۆ سه‌ر ولاتی به‌به و لا‌بردن و دانانی عه‌بدوهره‌حمان پاشا و خالید پاشای ئامۆزای به‌شپوه‌یی له خۆینده‌واری ده‌گه‌بیتن و وه‌کو ئه‌وه په‌لاماره (له‌سه‌ر مه‌ولانا بێ) که ئه‌مه دووره له راستییه‌وه.

راستییه‌که‌ی ته‌واو روونه که هه‌ره مه‌به‌ستی گه‌وره‌ی مه‌لا حامید به‌ته‌نێ ئه‌وه بووه قسه و ره‌فتار و کرداری مه‌ولانای پیرۆز و دانسقه بنویتن و تانوت و قه‌باعه‌ت به‌ به‌ری عه‌بدوهره‌حمان پاشا و مه‌حمودی کورپدا بپری!

هه‌ر چۆنی بێ دانراوه‌که‌ی مه‌لا حامیدی بیاره‌یی- هه‌موویشی هینستا نه‌کراوه به‌کوردیی و چاپ نه‌کراوه- بێ گومان له که‌لک به‌ده‌ر نییه، به‌لام پتیم وه‌یه به‌تایبه‌تی ئه‌و نووسینه‌ی له‌مه‌ر عه‌بدوهره‌حمان پاشا و مه‌حمودی کوری، له رووی زانستی میژوودا ته‌واو به‌ری دل ناگرن.

۲- وینه‌ی نووسراوه‌کانی له‌مه‌ر ئه‌و دوو پاشایه ئه‌مه‌یه:

۱/۲- کاک محهمده‌علیی قه‌رده‌داخیی له کتیبه‌که‌ی مه‌لا حامیده‌وه - ریبازولموشتاقلین- به‌کورتیی ئه‌م قسانه‌ی رگواستوووه‌ته‌وه؛ (کاتی مه‌ولانا دیته‌وه سلیمانیی- دواي گه‌رانه‌وه‌ی له هیندوستانه‌وه و دیده‌نییه‌ کورته‌که‌ی بۆ به‌غداد و مانه‌وه له مزگه‌وتی شیخ عه‌بدولقادی گیلانییدا/ که‌مال- ماوه‌بیتکی که‌می پتیده‌چیت سلیمانیی و ده‌وروبه‌ر و ئه‌ملا و ئه‌ولایش گه‌لێ په‌رۆش له ده‌وری مه‌ولا کۆده‌نه‌وه، عه‌بدوهره‌حمان

پاشایش دهچیتته خزمه تی و له کۆری پیرۆزی بههره‌مه‌ند ده‌بیت و شه‌یدیای ره‌وشت و ریبازی مه‌ولانا ده‌بیت به‌جۆری پاش ماوه‌بیکی که‌م دلّی له کاروباری فه‌رمانه‌وایی هه‌لده‌که‌ندریت و کاروباری ولّات به‌مه‌حموود پاشای کوری ده‌سپیری و ماوه‌بی به‌و جۆره کات به‌سه‌ر ده‌بات تا سه‌ر نه‌نجام چه‌ند که‌سی له پیاوانی ده‌ربار به‌دوو روویی و زمان لووسی و درۆ و ده‌له‌سه ده‌چه‌ ژیر پتی عه‌بدورپه‌رحمان پاشا ده‌یخلسکیتن و ده‌رگه‌ی به‌ده‌ختیی له‌به‌رده‌م ده‌خه‌نه سه‌رپشت، تا کار ده‌گاته نه‌وه که‌ عه‌بدورپه‌رحمان پاشا- راسپیر/که‌مال- بۆ لای ده‌نیری؛ «نه‌گه‌ر وه‌ک جارن خه‌ریکی ده‌رس گوتنه‌وه ده‌بیت و خزمه‌تگوزاری نایین و رۆشنییری ده‌که‌یت، نه‌وا خزمه‌تگوزارت ده‌بین و چیت بوئ له رینگه‌تدایه. به‌لام نه‌گه‌ر خه‌ریکی ئیرشاد و شیخاییتی و په‌روه‌ده‌ی موربدان ده‌بیت، نه‌وه به‌لای زانایان و شیخان و پیاوه‌ ماقوولانی نه‌م ناوچه‌یه‌وه په‌سه‌ند نییه و ئیمه‌ش به‌مه‌ نیگه‌ران ده‌بین، بۆ بیکا نه‌گه‌ر وا ده‌که‌یت، کویت به‌لاوه په‌سه‌نده بۆی بچۆ، خودا یارت بی.»

مه‌ولانا وه‌لامی ده‌داته‌وه و پیتی ده‌لّیت: ئایا تو گومانی نه‌وه ده‌که‌یت که‌ من فه‌رمانی خودا و پیغه‌مبه‌ری خودا و پیرانی ته‌ریقه‌ت پشت گوئ ده‌خه‌م بۆ نه‌وه‌ی له‌ نه‌م ولّاته‌ی تو‌دا- هه‌مان ولّاتی جارن و ئیسته‌ی مه‌ولانا/ که‌مال- که‌ به‌نه‌ندازه‌ی سفه‌ری بیوله‌تیکه، دا‌بنیشم؛ نه‌مه له‌ می‌شک ده‌ر بکه! ئیمه وه‌ک ئیوه ده‌تانه‌ویت نه‌م ناوچه‌یه‌تان بۆ به‌جی ده‌هیلین، به‌لام بزانه کامان مایه‌ی پشیمانی ده‌بیت؟ کاتیک مه‌ولانا خوئی ناماده ده‌کات ولّات به‌جی به‌یلت و بروات، هه‌وال ده‌گاته به‌غداد وه‌زیری به‌غداد له‌گه‌ل کۆمه‌لیکی زۆر به‌ره‌و سلیمانی ریکه‌وتوه بۆ ئال و گۆرکردنی میر و فه‌رمانبه‌رانی.

عه‌بدورپه‌رحمان پاشایش له‌وه‌ی به‌رانبه‌ر مه‌ولانا کردبووی په‌شیمان ده‌بیتته‌وه و تکاکار ده‌نیریتته‌ خزمه‌تی و خۆشی به‌هاوار و گریان و پارانه‌وه دیتته‌ خزمه‌تی و داوای به‌خشین و لی‌ بوردنی لی‌ ده‌کات، مه‌ولانایش وه‌ک پیشه‌ی پیاوچاکان و گه‌وره مه‌ردان ده‌یه‌خشیت، به‌لام چونکه له‌ پینشوازی له‌شکری وه‌زیردا سه‌رکه‌وتوو ناییت، به‌ناچاری شکسته‌ خواردوانه‌ خوئی و دار و ده‌سته‌ی روو ده‌که‌نه ولّاتی عه‌جه‌م و وه‌زیری به‌غدادیش خالید پاشا ده‌کا به‌فه‌رمانه‌وای سلیمانی و دینیری بۆ ده‌ست به‌کاربوون.

که‌ خالید پاشا دپت بۆ سلیمانی له‌سه‌ر ریبازی عه‌بدورپه‌رحمان پاشا له‌ به‌ره‌ه‌لستی مه‌ولانا‌دا به‌رده‌وام ده‌بیت و رووی ناداتی.

مه‌ولانا سلیمانی و پاشای له‌و شوومی و به‌ده‌ختیه‌دا به‌جی ده‌هیلیت و روو ده‌کاته سه‌رگه‌ت و پاش چه‌ند مانگیک دووباره خالید پاشا له‌ کار لاده‌بریت و عه‌بدورپه‌رحمان پاشا ده‌خه‌رتته‌وه شوینی نه‌م جاره عه‌بدورپه‌رحمان پاشا دلنه‌وایی مه‌ولانا و بانگی ده‌کاته‌وه بۆ سلیمانی، مه‌ولانایش به‌قه‌سه‌ی ده‌کات و دیتته‌وه سلیمانی.

زۆری پتی ناچیت جاریکی دی مه‌نجه‌لی کینه و حه‌ساده‌تی سینه‌ی به‌دکاران دیتته‌وه کۆل و نه‌وه‌یان پتی قووت ناچیت که‌ مورید و شه‌یدا‌یانی ته‌ریقه‌ت له‌ جارن به‌سۆز و کۆلتر له‌ ده‌وری مه‌ولانا کۆده‌بنه‌وه دووباره به‌فه‌روفیل و ته‌له‌که‌ بازییه‌وه عه‌بدورپه‌رحمان پاشا له‌ خشته‌ ده‌به‌نه‌وه و جاریکی دی ده‌رگه‌ی به‌ده‌ختیی له‌سه‌ر ده‌خه‌نه‌وه سه‌رپشت و ده‌یکه‌نه‌وه به‌گژی مه‌ولانا‌دا. مه‌ولانا نه‌م جاره به‌ییکجاری دلّی له‌و بارودۆخه‌ ده‌ره‌نجیت و به‌ره‌و به‌غداد ده‌که‌ویتته‌ ری [واته‌ ییکه‌م زویربوونی مه‌ولانا/ که‌مال].

هه‌ر له‌ تاو و مۆی کۆچکردنی مه‌ولانا‌دا به‌ریدی مه‌رگ لای عه‌بدورپه‌رحمان پاشا بارگه‌ ده‌خات و نه‌خۆشییه‌کی سه‌خت ده‌بیت به‌میوانی هه‌مدیسان پاشا په‌شیمان ده‌بیتته‌وه و نامه‌ییکه‌ بۆ ده‌نیریت، به‌لام هیشتا په‌یامبه‌ری پاشا به‌دیداری مه‌ولانا شاد ناییت و له‌ خزمه‌تیدا به‌هره‌مه‌ند ناییت، له‌و لاره‌ پاشا گیانی به‌خودای خوئی ده‌سپیریت. مه‌ولانایش وه‌لامی نامه‌ی عه‌بدورپه‌رحمان پاشا ناداته‌وه و ته‌عزیه‌ نامه‌یش بۆ مه‌حموود پاشا ده‌نیریت» (٤)

٢/٢- کاک محه‌مه‌د عه‌لیی قه‌ره‌داخیی به‌شیکی دی نووسراوه‌کانی مه‌لا حامید ده‌گێرتته‌وه که‌ نووسیویتی؛ (له‌ جۆگه‌ی حه‌وته‌مدا باسی نه‌وه ده‌کات که‌ چۆن ناحه‌زان و دل‌ ره‌شان چاویان به‌وه‌دا هه‌لنه‌هاتوه مه‌ولانا نه‌و پله و ریزه‌ی هه‌بی که‌ بووبه‌تی و ویستوو‌یانه هه‌ر چۆن و به‌هه‌ر نرخ‌ هه‌بی نه‌و بارودۆخه‌ تیکبده‌ن و بۆ نه‌و مه‌به‌سته‌ که‌وتونه‌ته‌ دوو زمانیی و هاورد و تیکبده‌ن و بۆ نه‌و مه‌به‌سته‌ که‌وتونه‌ته‌ دوو زمانیی و هاورد و بردنی قسه‌ له‌ نیوان مه‌ولانا و که‌سانی دیدا تا باره‌که‌یان ئالۆز کردوه و کاریکی وایان کردوه مه‌حموود پاشایش- کوری عه‌بدورپه‌رحمان پاشا/ که‌مال- داویه‌تییه‌ پال نه‌یارانی مه‌ولانا و باره‌گییه‌ته‌ نه‌وه شه‌ر و ئاژاوه‌ دروست بییت و مه‌ولانایش بۆ نه‌وه‌ی کاری و روو نه‌دات نه‌وه‌ی هه‌لبژاردوه که‌ ئاگره‌که‌ بۆ نه‌وه‌ی کاری و روو نه‌دات نه‌وه‌ی هه‌لبژاردوه که‌ ئاگره‌که‌ خامۆش بکات و رینگه له‌ رووداوی ناله‌باری چاوه‌روان نه‌کراو

٤- هه‌مان کتییی پيشوو- ل ١٩٣- ١٩٥.

بگریت، بریاری داوه بهرهو بهغداد کۆچ بکات و سلیمانیی بهییکجاریی جی بهیلتیت، بۆییکا شهوئ له ناکاودا خۆی و مال و خیزانی بهجی هیشتوه.

کاتی مهولانا گهیبهته بهغداد مهحمود پاشا پهنجهی پهشمانیی گهستوه و له پیشدا ههولئ داوه له ریگهی داوود پاشاوه - بهشیهی ئهوهی له سلیمانییدا نهکرا- مهولانا له بهر چاوی ناشیرین بکهن و جیگهی پچ لهق بکهن، بهلام ریزی مهولانا لای داوود پاشا و پلهی ناشکرای لای ههسوان لهوه بهرزتر بووه بهقسه و قسه لۆکی ئهه و ئهه - با پاشایش بی- له کهدار بییت! بۆییکا پهنایان بردۆته بهر شیوازهکی جارن و پهشمانیی دهپرین و پهشمانیونوه لهکاری پیشوو و داوای لی بردن و داوای گهراوههی مهولانا بۆ سلیمانییان گرتوهته بهر، بهلام ئهه جار ههولانا ئهه تئ و نامه بیکی پر سهزهنشت و بهخشین و شیر و شهکر و بیرخستنهوهی کارانی پیشوو بۆ مهحمود پاشا دنوو سی و لی بردنی مهحمود پاشا رادهگه بیئ، بهلام مهرجی تهوبه و پهشمانیونوه بۆ پاشا و دهسته و دایههه دادهن⁽⁵⁾ [بی گومان نهشگهراوهتهوه و - وهکو نووسه رهکه باسی کردوه، سی سال له بهغداد دا ماوهتهوه و دوایی پرووی کردۆته شام / کهمال].

پاشکۆ: ۳

فۆتۆکۆپی دهستنوس و بهلگه و وینه:

۱/۲ : د-۱

۲/۲ : د-۲

۳/۲ : د-۳

۴/۲ : د-۴ «بلاوکراوهی محهمه دی مه لا کهریم».

- گوتار و مهتنی عهقیدهکی ۱۸۷۷ز

۵/۲ : عهقیدهکه.

۶/۲ : د-۵ : عهقیدهی ئیمان (سه میع)

۷/۲ : عهقیدهی سه بیید تهها شه مزینی

۸/۲ : دهستنوس: مونا جاتی کوردیی (شیخ سادق)

۹/۲ : دهستنوس: توبیا کوردیی (مه لا مهحمود)

۱۰/۲ : دهستنوس: سه رقه له منامه ی کوردیی (مه وله ویی)

۱۱/۲ : دهستنوس: نامه ی فارسیی (کاکه ئه حمه دی شیخ)

۱۲/۲ : دهستنوس: وه قفنامه ی عه ره بیی (عه بدورپه حمان پاشای به به)

۱۳/۲ : وینه ی نیگاری (عه بدورپه حمان پاشای به به)

۱۴/۲ : چهند وینه بیکی فۆتۆگرافی (لی کۆل) و یاوه رانی دۆستی؛ کاک عادیل

میرانیی و کاک عادیلی کوردی سوریا، ههروهها زیوانه ی مه زاری مهولانا خالیل کاک

زه که ربیا وانیی) له گۆرستانی «ته للونور» ی چیا ی «قاسییون» ی شام و مه زاری خودا

لی خۆشبوو (مه لا- مهولانا خالیل دی شاره زوربی نه قشبه ندیی) له رۆژی ۱۸/۲/۲۰۰۴

میلاردا!

بفضل فیض عظیم بحق حبیب مختار
له به شتم بکات بقیم عفویم بکائن کجاست
من زور دم بجانیه لو کسه بی بیچی
لحمد له ثنایه لخران سر نه بیچی

بدل بکا و عایشه بولما جهه سبوحی

بیت سید احمد

بندار ساعیده کردیه نثر از کلام سید شمس‌الدین رحمانه که برای توبه عوام انشا فرموده
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
ای برادر دینی بزرگین اسلامی بیخیش لسه ره مسلمانا و اوجه بیان زان
علمی دکن دکن اول کلیمه شما دینه بمعنا وه آشهد امن شادی بعین
دوم بدل لفظ دکن بزبان به اختیار آن کلام الله که بین هیچ معبودی که لایق
پرستی بکلام الله الا ذات بکن بمثل بنی که خیر سر روانن له فکر او پر ابرو مخلوقا
نا و الله به معبودیکه بجهت بر او وجودی بخوبی خالق حکم همونه بنمو
عالم محتاج بپوشه او احتیاجی بکس بنده ناعلیکده مختار به چکده و مکانه له هو
چیک حاضر بئو انسان لروح نزر کینه لذات خدا و این هو صفای کلام
له صفات خدا و احوتیا ن قدیم حیاته و قدرته و عطا و ارادیه و بیستنده و
ببیننده و تکلمه ام صفاته قدیم له ذات خدا جدا انان به خدا بکه له هو عیب و
نقصان و آشهد امن شادی دوم ان کتبت بکف و به تحمدا لله علیه و سلم
آدیه عربیه فرشته شامیه رومیت نظر بغیر زوزناست لطیفه بروی را کشاوه
چاو رسته بنو چاوان با نه زک سور و سپیده صورت مبارک و تو آو پنه

بغلاف

بشفاق رفته در و دیوار تیداد یازده خریفه بر لوله هو اولاد آدم با پای او
نواوه ابرهنا و اسپه بگوئونه سر از حق تکلمه بولده بویه کوی بویه به پیغمبر کوی و شش
جوت بدینه غیر شخصیت سه ساله له بدینه منوره بویه کوی دکن کراوه و غیر مطهره و
حرف منوره و وضه معطر لویه تا و با و کوه عبدالله به کوی عبدالله لطلبه او پیش کوی
ناشده او پیش کوی عبدالله المناف او پیش کوی قضیه او پیش کوی کلابه او پیش کوی
حریه او پیش کوی کعبه کوی کوی غائب کوی فخره کوی مالک کوی نظره
کوی کینا کوی کوی خرم کوی مدر کوی الیاسه کوی حضایه کوی نزاره
کوی معده کوی عد نانه و اکید آمینیه کوی و هبه لطایفه زهریه او پیغمبر کوی
بم نوعه بیانان کرد رسول الله روانه کرا و ضایه لسه ره انسان چنان
ملائکتان جمیع مخلوقات به اتفاق که زوی حقیقان به نشان به با و کوی
خراب منعیان بکا و حکم خدا بتواوی بی بی بیان دکن دوم ائمه برستی و
پرستی سعی بدانی له هو شورش و بیکله بیخ فرض نو پر بی بیان محل همو
شرایط ارکانان دکن سیم ائمه زکات سر فطره بدن کوشی که زکات
لی دگو بوقوت با اختیار مردم بیدن بو کسانه که بشرع بی بان و برسته به دست
دکن چهارم ائمه هو ما کدر رمضان برور و بن بوا فنی شرع دکن بیخ
ائمه لعر خوت دا بچیک عزوبک بی بی بی اگر کالت بی و بیکه این بی و بیکه
له سر تبت بی دکن ایمان شش اند دکن اول باوره بخدا جلون با و بیکه
که خدا دانیکه بکه و بمثل و کویا نامرد دکن دوم ائمه با و بیکه بلا بیگان خدا

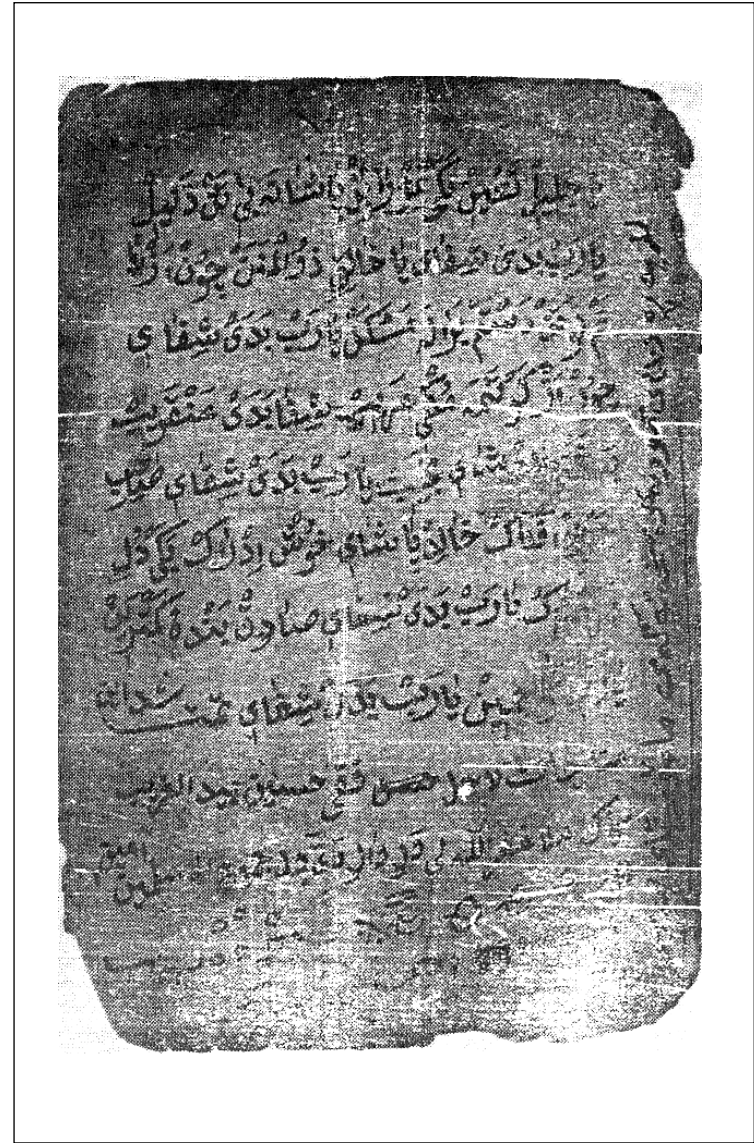
که بخشد یکبارگت لطیف و نازنین لبوا عرض دادیم حاضرین برین ایخود غافلند
 از خوردن لادن میروند و زود میروند برین که کل مخلوقات بکوه بین آوان
 زودتر از نظر باران بوز که بیکد کما و کلا می داران که و از خلایق خزان که زنج
 چه و جوی باران که عدد کل حیوانات از جانوران حیوانات تا سبب بلکه که هو
 مخلوقات موجودات زیا تر از آمانه هر یک یکبارگت ملائکه که اسر مستطه و با هر خدا
 تصرفات و دکات از علی بنی و دینی که زودتر از خدا بنی کس نازان عدوان
 چندین کار و کسب آوان همیش و دایم طاعت که رحمت طاعت آسمانان می
 بکین خالی نیک ملائکت که از کوعدا و اسجود و این بعضی و با هر یک با بعضی همیشه
 که روح و ان بعضی بدوام که سجده دان بعضی علی الذم غرق که بر او هر حضور
 جمال یک خدا لادن آ که بان عالم همه و نه ل آدم کبی و از سران رست ایم
 همه خیران و نویسی که و از سران چپ ایده هر سران و نویسی او بان که ل سر
 سنان چپ که امر او ترا که کس نای با او نایلی تا حوت سعادت پندیشی بیکه
 سبب و با استغفاری که با جنت تبدیل بی سردار هو ملائکتان حضرت
 جبرئیل صاحب بنام و لیلاد و می امرضای بوسه هر و بفران چنان و ده
 اسر قبل نفع حضور بر سینه عزرائیل روح کینان بر سینه میکائیل رز فی
 مخلوقات بر سینه صفیکیان جمله العرش عرش عظیمیا برسان هل کرده
 هست چوار لادن قیامتیا دین بر مرث صنفی نیز که دیوان خدا صنفی
 که برین ملائکت عذاب صنفی روحان ملائکت رحمتن که کین
 با بر

با دیگر که در جنت خدا بزرگتر از کین بکصد و چوار لادن کما غده ده لوان
 لوانه لواندم و لوانه لوانه لوانه لوانه لوانه لوانه لوانه لوانه لوانه لوانه لوانه
 صحیفن نورانه لوانه لوانه لوانه لوانه لوانه لوانه لوانه لوانه لوانه لوانه
 یوحسرت حتمه المصطفی من الله علیه و تم به لوانه حقیق کلام خدا ان حکم او ان
 بطلان بونوه با نازل بون حکم قرآن ان حکم قرآن با و دینی تا آخر زمان بی کم زیاد
 که کین چوار با و کرد به بنوعی بفران که ل هر قرآن زمانیکه خدا و در عالم بوجهر
 رحمت انسا بیکه بان لسان لادن بری که بوجهری با بری باطنی که بوجهری
 عصر و زمان خوبی زیاتر و نوا و تر بر رحمت خوبی که دوی به به بفران و بفران
 که بیکه حقیقت معارضه و برابر کردن او نبوده که بمقابله رتو بکا لوانه تو ایم
 و می بونار و نون که امر خدا بکین بون و خلق آنت خویان آوان که هو
 خلق پاکترن حد دایان چندین بکصد و بهت چوار هزاران صاحب آنت فرسل
 لوان بکصد و سیزدهن مستهور لوان چندین آدم شیب ادریس نوح هود
 صالح ابراهیم لوط اسمعیل اسحاق یعقوب یوسف اوتوب شعیب
 موسی و هارون خضر یونس الیاس الیسع ذوالکفل شمعون انشویل
 داود سلیمان عیسی و زکوا با و عذرا بود انال ادریسا و خرقیل یوشع جرجیس
 عیسا و محمد صلوات الله تعالی علیهم اجمعین لوانه بچیان اولوا العزمین
 نوح ابراهیم و عیسا و موسی و محمد صلی الله علیه و سلم یعنی صاحب دین سرچون
 اولو بچیان بفران عام بون غیر از بفران که محمد المصطفی صلی الله علیه و سلم

آری اتفاق همو عالمای سلامی بر کلیل آیت صریح خبر دادین پیغمبران پیغمبر عاتید و
 له پیغمبران بکله له همو عالم جا کتر و کوره تره دکنین پیغم امته باور یقین بکنین
 برور قیامت هر چه پیغمبران فرموده لسان آفرمان همو دین بی سکت کسان
 چونکه بیادون سفیان ختم مهربان بود و جلاله نند خوار و عسی پیغمبر له آسمان چوارم
 بگوشن و دعای و کت بیا بون اوج ماجوج و ابلیس و ابلیس و ابلیس و ابلیس و ابلیس و ابلیس
 بگوشن له مغرب تا بویه آسمان و کوه بیا بون و کوه بیا بون و کوه بیا بون
 ارض له جبهه جباریک له مغرب جباریک له مشرق جباریک له جزیره عرب
 م و کوه بون غلم و بناتن زور بون فشق خیا نشان زیا بون بری و عیب
 برستان سوادری بد اصلا و کون قبول کردن بیا وان قصه زنیان کوی
 کندون له امر با و کون و انبیا و کوه بون دین داری و پسر منی عالمان زور بون
 نادانان عزت و حرمت فاسقان هر چه پیغمبر صیغه علیه و سلم فرموده لواقعات
 حشر و کوه و بون کسان کت بت بون آسمان ز رزاد خوار و پسران
 بچاندنوه آسمانان بون زور بون مکتب روزان تیکل بون و سکت بون
 بحران ادایش غیرا و انبیا له بانه واقعات قیامت منی همو پسران دین دین
 یکم و زیاد همو حقیق سکت واقع ظاهری دین آو جارد و همو مخلوق رسوله
 بن کرده بن له ارض شام شریف کاغذ خیر و سران دونه دستیان عمل
 دین حشر و نه سوال اعمالمان لی درین تر از دین بکنانه هیچ عمل له
 چاک خراب بجزا و سرانان بن بفرمان خدا بر روی له سر جهنمی داد و نرسه
 بهمنه

بهشتی له و پرتوه و چند سر حوض کوشی جهنمی له اهل خلیفین و کوه ناو جهنمی
 شفاعت و کن بوکنا بکاران کور و بچون مسلمانان پیغمبران اولیا مان
 مشایخ صالحا و علما کس مسلمان به نامین به ابلیس له جهنم و انانند بعصیان
 کسی در کوه دارد چنین سیدی بیس ره جهنم حوت طبعین بسته له
 تیر حوت جبهه ارض و ان بهشت بهشت وان له زور آسمان حوت بکن
 دکن ششم با و در کوه بیغین که خیر و شر بدست قدرت خدا همو حوت
 عمل مخلوقت لایزاله انوسیا و ان معلومن لای خدای عالم له اول تا آخر
 هر چه واقع بی و به موافق او نوسینه به کوه معلومه له لای خدا که خالق
 عملان خدا به مخلوق سببه بوعمل و اختیار هر کون اگر سببه کوه سوسمانه
 و لی خدا بجز را ضمه و بستر ناراضیه اگر چه اراد و خواست خدا
 به هر دو بیان تعلیق همه آنچه کله عبد جز به اختیار هیه
 و به جزا و سزای عمل چاک خراب بدر بیه
 یا بواب اگر چاک به یا بعباد اگر
 خراب به و التالام من الله
 الحمد لله
 بحسنه
 محترمه
 معتمد

۸/۲: دهستنوس: تویا کوردیی (مهلا مهحموود)

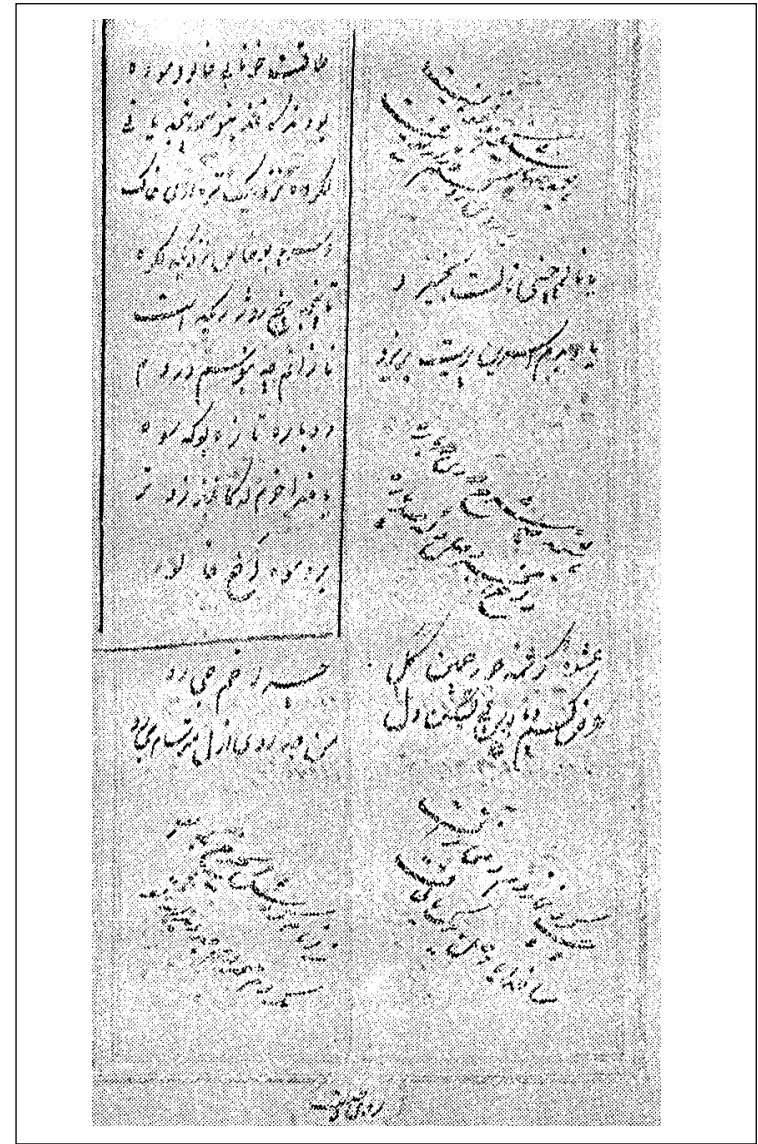

۹/۲: دهستنوس: تویا کوردیی (مهلا مهحموود)

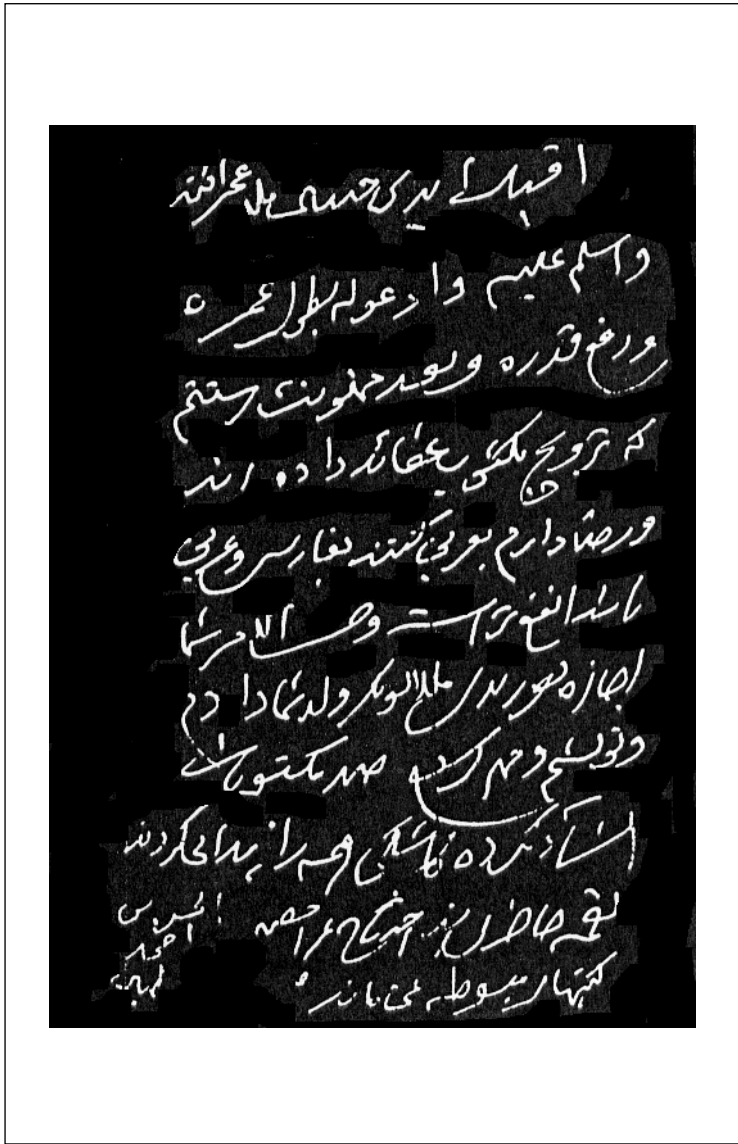
<p>طبا کوردی تالینا ملا محمودی</p>	<p>بسم الله الرحمن الرحيم و به توفیقہ</p>
<p>درمانه چاخه طیاره ی بوی بنفشه شغال و زعفران و زنجبیل و جاقه خوه بکیشین [۱۰] درمانه چاخه کوره تازه گریه بری بوی و کسبکیت هیکان چیرک زری و زله و وکان و کر بله کسبکیت خود بکیشین [۱۰] درمانه چاخه کوری لیرت کفن: زعفرانیه درمانه چاخه هوس ترکی و دلکیت قصبان بصور [۱۰] [۱۰] بری بری بوی بوی [۱۰] تازمه نو: کسبکیت - قاقا و کال - چیرک - چینان: [۱۰] قصب - خرمه:</p>	<p>بطنه تیکل هککین بکس باشی و چاخه خوه بکیشین درمانه چاخه زهره زهره بکس باشی و چاخه خوه بکیشین [۱۰] ... درمانه چاخه خورق قه هبیت: بوی بوی قو کاک کونتران [۱۰] ... درمانه چاخه مزله لای هوس بکیشین و کرکرت: آری بهاره پانک و دانی و هنی هفهور بکس لسه بپن باشی چکلی بخونا حیضی بصور زنی باشی بطنه: چاخه بکیشین [۱۰] درمانه چاخه شکروری: چکرارش پاپری داننه سر آگری کلچور تکی و شوره آقاوی بکیشین فلانلان هور رتقه بوی بکس سما شستن و چاخه خوه بکیشین: بانه خونا کونتران هشلان بکس بطنه کینه چاخه خوه [۱۰] درمانه اینشا دونا: قانملا و طویله بطنه بطنه تیکل هککین بکس لسه بپن و کرکرت هر چه آقاوی بیت و ورت درمانه و دانه بلت: کاک چاقویان بصور زنی باشی [۱۰] [۱۰] کور - ککین: [۱۰] آرد - بهاره - خنک کینه: [۱۰] شسته: ازبان: [۱۰] و دانه - روان: چاقوری -</p>

عبد الرزاق یوسفی

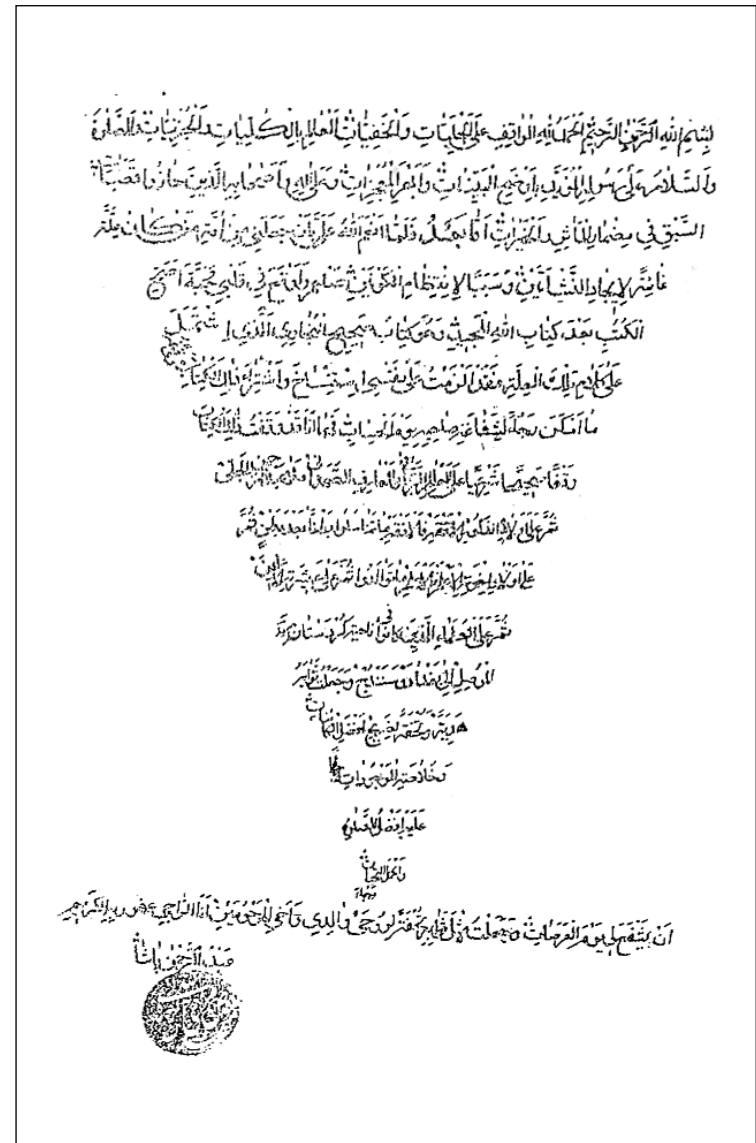
۱۰/۲: سدره قهله مه‌نامه‌ی کوردیی (مه‌وله‌ویی)

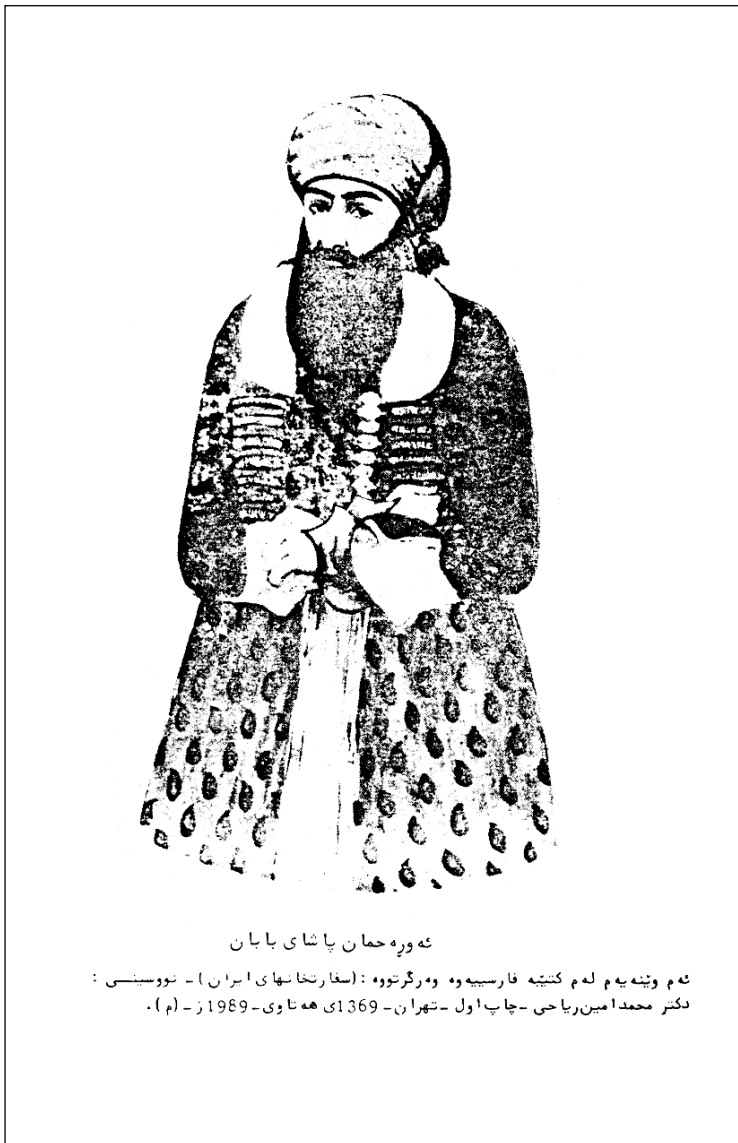
۱۱/۲: ده‌ستتووس: توپیا کوردیی (مه‌لا مه‌حموود)

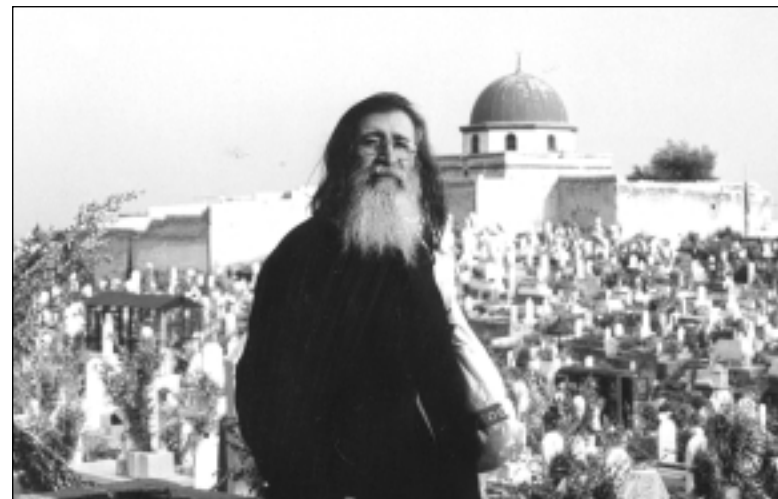

۱۲/۲: ده‌ستنوس: وه‌قننامه‌ی عه‌ره‌بیبی (عه‌بدویره‌حمان پاشای به‌به)

۱۳/۲: ئه‌وره‌حمان پاشای بابان

پستی کتیب (*)

* نه ره بیی

- ۱- أربعة قرون من تأریع العراق القریب- ه. لونگریک، ترجمة جعفر الخياط، بغداد، ۱۹۶۸.
- ۲- أصفى الموارد في سلسال احوال مولانا خالد- عثمان ابن سند الوائلي البصري، مصر، ۱۳۱۰هـ.
- ۳- اصول اسماء المدن والمواقع العراقية- المحامي جمال بابان، بغداد، ۱۹۷۶.
- ۴- الانوار القدسية- الشيخ محمد الرخاوي، (کتیبخانہی خال).
۵- بغية الواجد في مكتوبات مولانا الشيخ خالد- محمد أسعد صاحب، دمشق، ۱۳۳۴هـ.
- ۶- البهجة السننية في اداب الطريقة العلية الخالدية النقشبندية- الشيخ محمد عبدالله، الشيخ عبدالله الخاني، القاهرة، ۱۳۰۳ هـ.
- ۷- تأریخ العراق بين احتلالين- المحامي عباس العزاوي، ج ۵-۷، بغداد، ۱۹۵۳-۱۹۵۵.
- ۸- تأریخ العراق الحديث- د. عبدالعزيز سليمان نوار، القاهرة، ۱۹۶۸.
- ۹- تأریخ الممالیک الکوله مند في بغداد- سليمان فائق، ترجمة محمد نجيب الارمناوي، القاهرة.
- ۱۰- التعريف بمساجد السليمانية ومدارسها الدينية- الملا محمد القرلجي، بغداد، ۱۹۳۸.
- ۱۱- الحدائق الوردية؟ (کتیبخانہی خال).
- ۱۲- الحدود الشرقية للوطن العربي- دراسات تاريخية، مجموعة اساتذة جامعة بغداد، بغداد، ۱۹۸۱.
- ۱۳- الحديقة الندية- محمد سليمان الحنفي البغدادي، مصر، ۱۳۱۰ هـ.
- ۱۴- حكم الممالك في العراق- د. عبدالعزيز سليمان نوار، القاهرة؟
- ۱۵- حلية البشر في تاريخ القرن الثالث عشر- الشيخ عبدالرزاق البيطار، ج ۱-۳، دمشق ۱۹۶۱-۱۹۶۳.
- ۱۶- داود باشا والي بغداد- د. عبدالعزيز نوار، القاهرة، ۱۹۶۷.
- ۱۷- دوحة الوزراء في وقائع بغداد الزوراء- الشيخ رسول كركوكي، ترجمه من التركية موسى كاظم نورس، ط ۲، بيروت ۱۹۴۱.
- ۱۸- رحلة فريزر- جيمس بيل فريزر، بغداد، ۱۹۶۴.

(*) هه رچه نده له جيگه ی خو یاندا دیارن، ویستم له لایتکه وه ریزیان روونتریب و له لایتکی دیه وه خوینده وار لیم نه گری که نیوی هیندی کتیب خاوهندی یان شوین و سالی چاپیانم نه نواندوهه. راستیه که ی رسته کانم - له هه گبه ون بۆکه دا- له دهست چوه، که له کتیبخانہ کانی، ماموستا شیخ محه مدهی خال، مووزه خانہ، نه واقف، کتیبخانہی گشتی سلیمانیدا دهستگیرم بووون.

- ٢- بهیته ئه‌وه‌وه‌ و ئاخیر یان تذکره‌ العوام - مه‌لا محهمه‌دی سیوچن، ئاشنا کردن و لئ کۆلینه‌وه‌ی محهمه‌د عه‌لیی قه‌ره‌داخیی، سلیمانیه‌ی، ١٩٧٢.
- ٣- تاریخی سلیمانیه‌ی و ولاتیه‌ی - محهمه‌د ئه‌مین زه‌کی، به‌غداد، ١٩٣٩.
- ٤- تحفه‌ی موزه‌فقه‌ریبه‌- ئۆسکارمان، گۆرینی ریتنوسی و دانانی په‌راویزی، هیتمن موکریانی، ج-١، به‌غداد، ١٩٧٥.
- ٥- حاجیه‌ی قادری کۆیه‌ی - مه‌سه‌عود محهمه‌د، ج-١، ٢، به‌غداد، ١٩٧٥.
- ٦- ده‌ستووری زمانی کوردیه‌ی عه‌لییه‌ی ته‌ره‌ماخییه‌ی - عه‌لییه‌ی ته‌ره‌ماخییه‌ی، ئاشناکردن و لئ کۆلینه‌وه‌ی د. مارف خه‌زنه‌دار، به‌غداد، ١٩٧٦.
- ٧- ده‌قه‌کانی ئه‌ده‌بیه‌ی کوردیه‌ی - عه‌لاه‌ده‌دین سه‌ججادی، به‌غداد ١٩٧٨.
- ٨- دیوانی شیخ ره‌زای تاله‌بانیه‌ی - کوردیه‌ی و مه‌ریوانیه‌ی، به‌غداد، ١٩٣٢.
- ٩- دیوانی ره‌نجوورییه‌ی - مه‌لا عومه‌ر، کۆ و لئ کۆلینه‌وه‌ی محهمه‌د عه‌لییه‌ی قه‌ره‌داخییه‌ی، به‌غداد، ١٩٨٣.
- ١٠- شه‌رفنامه‌- شه‌رفخانی بدلیسی، وه‌رگه‌یران و لئ نووسینه‌ی هه‌ژار موکریانی، به‌غداد، ١٩٧٢.
- ١١- فۆلکلۆری کوردیه‌ی «به‌یته‌ی عه‌بدوهره‌حمان پاشا» - محهمه‌د تۆفیق وردیه‌ی، ب-١، به‌غداد ١٩٦١، هه‌روه‌ها ب ٢-٣، ١٩٦٥.
- ١٢- فه‌ره‌ه‌نگی ئه‌ده‌ب و نووسه‌رانی کورد- مسته‌فا نه‌ریمان، به‌غداد، ١٩٨٦.
- ١٣- مه‌ه‌دییه‌ی نامه‌- مه‌لا محهمه‌د ئه‌ب‌ن‌ول‌حاج، ئاشناکردن و لئ کۆلینه‌وه‌ی محهمه‌د عه‌لییه‌ی قه‌ره‌داخییه‌ی، به‌غداد، ١٩٧٥.
- ١٤- میرایه‌تیه‌ی بابان له‌نیتوان به‌رداشی رۆم و عه‌جه‌مد-ا- نه‌وشیراون مسته‌فا، له‌ندن، ١٩٩٨.
- ١٥- که‌شکۆلی که‌له‌په‌وری ئه‌ده‌بیه‌ی کوردیه‌ی - محهمه‌د عه‌لییه‌ی قه‌ره‌داخییه‌ی، ب-١، ٣، به‌غداد، ١٩٨٠.
- ١٦- یادی مه‌ردان- مه‌لا عه‌بدوکه‌ریم موده‌رپه‌یس، ج-١، به‌غداد، ١٩٨٣.

*** فارسی

- ١- مه‌ر و وفا- قادر فه‌تاح قاضی، تبریز، ١٩٦٥.
- * رۆژنامه و گۆفاری کوردی و عه‌ره‌بیه‌ی.
- ١- رۆژنامه‌ی: پیتشکه‌وتن- سلیمانیه‌ی، سلیمانیه‌ی.
- ٢- گۆفاری: ده‌نگی گیتیه‌ی تازه، به‌غداد
- ٣- گۆفاری، رۆژی نوێ، سلیمانیه‌ی
- ٤- گۆفاری کاروان، هه‌ولێر (به‌شی عه‌ره‌بیه‌ی).
- ٥- گۆفاری: کۆزی زانیاری کورد، به‌غداد (به‌شی کوردیه‌ی و عه‌ره‌بیه‌ی).
- ٦- مجله‌ی المجمع العلمي العراقي، به‌غداد (عه‌ره‌بیه‌ی).

- ١٩- رحله‌ ریچ- کلودیوس جیمس ریچ، ترجمه‌ و حواشی به‌ه‌ا‌الدین نوری، به‌غداد ١٩٥١.
- ٢٠- عشائر العراق- المحامي عباس العزاوي (کتیبه‌خانه‌ی گشتیه‌ی).
- ٢١- العشائر الكوردیه‌- ترجمه‌ و تعلق فؤاد حمة خورشید، به‌غداد، ١٩٧٩.
- ٢٢- علماء ومدارس اربیل- زبیر بلال اسماعیل، موصل، ١٩٨٤.
- ٢٣- علماءنا في خدمة الدين والعلم- ملا عبدالکریم المدرس، به‌غداد، ١٩٨٣.
- ٢٤- غرائب الاثر في حوادث القرن الثالث عشر، یاسین افندی العمري، نشره محمد صديق الجليلي، موصل، ١٩٤٠.
- ٢٥- فهرست مخطوطات مكتبة الاوقاف المركزية في السلیمانیه‌- محمود احمد، ج-١، ٣، به‌غداد ١٩٨٢-١٩٨٤.
- ٢٦- الفيض الوارد- أبو الثناء محمود الالوسي البغدادي- المطبعة الكستلییه‌، ١٢٧٨ هـ.
- ٢٧- الفيوضات الخالديه‌- محمد اسعد صاحب، القاھیره‌، ١٣١١ هـ.
- ٢٨- ما اسداه الاكراد الى الكتبه‌ العربیه‌، مصطفى نیمان: به‌غداد، ١٩٨٣.
- ٢٩- معجم الانساب والامارات الحاكمة في التاريخ الاسلامي «جدول مقارن بالسنين الهجرية والمیلادیه‌»؛ زامباور، ترجمه‌ د. زکی من حسن بك وحسن احمد محمود مصر - (الجدول من وشع المترجمین).
- ٣٠- مذكرات مأمون بیگه‌بک- مأمون بیگه‌بک، ترجمه‌ من التریکیه‌ ملا جمیل الروژیانی وشکور مصطفى، به‌غداد، ١٩٨٠.
- ٣١- المجد التالذ- ابراهیم فصیح الحیدری؟ (کتیبه‌خانه‌ی خال).
- ٣٢- مختصر مطالع السعود- عثمان ابن سند الوائلي البصري، قاھیره‌؟.
- ٣٣- الشیخ معروف النودییه‌ی البرهنجی- الشیخ محمد الخال، به‌غداد، ١٩٦١.
- ٣٤- ملحمة الموصل- أرجوزه؛ الشیخ فتح القادری، تحقیق سعید الدیوه‌جی، به‌غداد، ١٩٦٧.
- ٣٥- المنجد في الاداب والعلوم.
- ٣٦- الموسوعة العربیه‌ المیسره‌- لجنة من العلماء والباحثین، ج-١، ٢، القاھیره‌ ١٩٨٠.
- ٣٧- نور الهدایه‌ والعرفان- محمد أسعد صاحب القاھیره‌، ١٣١١ هـ.

** رسائل

- مولانا خالد النقشبندی حیاته وادابه‌- محمد خالد محمد عبدالله «در»، (رساله‌ ماجستیز، مخطوط، ١٩٨٠/ کتیبه‌خانه‌ی ئه‌وقافی سلیمانیه‌ی.

*** کوردیه‌ی

- ١- بنه‌ماله‌ی زانیاران- مه‌لا عه‌بدوکه‌ریم موده‌رپه‌یس، به‌غداد، ١٩٧٤.

پښ زانين

نهم كار له زنداني مه نفاذا سرگهردان و پښ ناز مابووه كه شهيداي ديداري نيشتيمان و چاپ كردن بوو... دهزگه ي چاپ و بلاوكردنه وه ي (ناراس) و كرد و كوښي دلسوژانه ي ريبه ركه ي كاك (بهردان نه حمده حبيب) فرياي كهوت و مهردانه به ده روژ له كومپيوته ريان داو كاريكيان كرد خوځ سرپه رشتي چاپيشي بكمه م.

نهو كرده وه يه كه چاكه يه بو خزمه تي نه ته وه كه م شاياني ريز و ستايشه بو ييكا به هه موو هوښ و بيړي ئينساني و نه ته وه بيمه وه سوپاسي دهزگه كه و ريبه ركه ي و بيكه بيكه ي كارمهنده كاني به تايبه تي (كاك نه ميړي حاجي داود و كاك ناراس نه كره م) ده كه م.

هيوام به خوايه دلسوژي و كرد و كوښي نهو دهزگه يه و هه ر دهزگه ييكي چاپ و بلاوكردنه وه ي كورديي هه ميشه پشتيواني روښنبيړاني كورديي و نه ته وه كه شم هوښ و بيړي گه شتر و پايه ي تي گه يشتن و پيشكه وتني به رزتربي.

عقيدة الايمان - العقيدة الكوردية

« لبّ العقائد »

« أقدم مخطوطة؛ ١٢٣٤هـ - ١٨١٨م »

جمع وتلخيص

خالد الشهرزوري النخبدي

(مهولانا خالد)

تعريف ويحث

كمال رؤوف محمد

(أبو لالو)

بابي لالو

٢٠٠٤/٢/٢٠ ميليار

۱/۲: د-۱، ۱ل

دَمَّ بَدَلْ دَرَانِم بَقِیْن بَر بَان دَلِم
 اَنَ مُحَمَّدًا جَقَّتْ اَوْ مُحَمَّدٍ اَدَمِ عَرِي
 نَا شَبِي خُشْتِ ظَرِيفِي بُرُورَا كَشَاو
 نَبِي زَلَاتُ وَاَنْ پَانِ رَنَكِ لَمَا بَيْنِ سُوْر
 ۵۲۰۰۰

۱/۲: د-۱، ۱ل

مُطْلَقَه لَبْرَتَوَا وَعَالَمُو عَمْرُ شُو كُرْتَبِي وَه
 جَهَنَّمَ نَوَا سَمَانِ وَزَمِيْنِ وَهَرَجِي لَوَانِ
 اَوْ ذَاتَه بُوْنِي جَفُو وَيَه اِبْحَادِ كَرْدُوْنِ ا
 نَبُوْنِيَانِ دِيَانِ بَا تَوْفَنِي كِيَا شُ بُوْنِيَا
 هَم اِيْدَانُو لِكُلِّ هَمُو اَنْشَرِه هِه اِيْس هَمُو اَد
 مَو اَنْدَاهِيَه حَكْمِ كَسِي بَسْرُوْنِي
 دَبِي حَكْمِ كَسْرِي
 اَجَايِنِ قَدْ وَاَقِعَ نَبُو كَاتِيَا مَتَدَا
 بُوْنِي بِي تَبِه بِي چُوْنِي اَوْلِيَا كِه دَلِيْنِ
 چَاوْمَنْ پِي دَكُوِي اَوْ جِيَا وِدَلِه يَا لِمَسْتَدَاك
 كَر بَا

۱/۲: د-۱، ۳ل

دِل بچا و سَرَفَتَانِ رَسُولِ اللَّهِ شَكْرًا
 تُو لَدُنْيَا دَانُو مِثْلُ نَذِيرُ دَايِكُ بَابِ
 فَرَزَنْدِنِيَه هَسُو جِيكَانِ لَكَلْ هَسُو
 هَسُو چِشْتَانِ لَو كِي بَدَنِ نَزِيكَتَرَه
 نَا زَانِيَه نَزِيكَ چِلُونَه لَذَاتُ هِي نَا
 لَذَاتُ تَا شَرِيكَه قَطُّ نَا تَعْرِي
 بَابِ چِسَابَه وَ بِي نَا
 نَارُو يَكِه بَشُورَه وَ تُو دُو بَرِ مِيَا
 سِنَه حَوْثُ يَاهَسْتِ تِ دَانِ آرَدِ
 تُو وَ كِ ذَاتِ يَا كِ خُو يِ بِي چُونِ هِي

۱/۲: د-۱، ۴ل

خُدَا لَو يِ كَرْدُو يَه بِي خَمْبَرِ بَفَضَلِ چُو
 لَو يِ وَ فَا تِ كَرْدُو آمَه كِي وَ هَا رَسُو
 رَوَانَه كِرَاو بِي خَمْبَرِ خُدَا كَسْرَجِنُوا
 بَاتِفَا قِ وَ آسَرِنَا يَزِ مَخْلُوقِ يِ بَا خِي
 رَكِنِ دُو مِي نِ اَمْتَا نَه اَسْتِه رَدَرِ سَتِي
 بَدَا يِ ۶
 نَسْرَجِي

۱/۲: د-۱، ۵ل

ان برور و بی لکل هو شطان دکن
 امین آمنه کعم خودا دقعه رو بگی مال
 که ملکه بو شطه طاقت بی نانو
 مند لانت بی ولاغ سوار پت بی
 وز منزه ریکات بی هم
 ریکات امین بی اگر
 لکل هو اک و تقضیدن آ
 باور و یقینت بی بمعای
 واجبہ بو بی معبودیک بحق ان د لریکه

۱/۲: د-۱، ۶ل

هیچیان و ک صفت مخلوقات بی
 عقل درک نا کرین اما نشانی
 صفتیک کو صفتانه لذات انسانه
 فرمود المیکیان لپزانن آما
 کونیزانینو ناشیزانینو پهنه
 آویختانه لکل اود
 خا
 کرد که هین
 باقیانیشیان کتو او ذاته ایجاد ک

۱/۲: د-۱، ۷ل

کَم تَرَهُ لَتَوَانِيهِ هُوَ الْعَالِمُ حَنَّاجٌ بَوِي
 أَوْ بِي حَتِّيَّاجٍ مُطْلَقُهُ أَصْلٌ دَوْمِي
 أُمَّتُهُ بَاوَرُ وَيَقِينْتُ بِي بِمَلَائِكَ
 خُدَايَ تَعَالَى كَهَمُوجِيْمٍ كَطِيفِ نُورَانِي
 كَتَوَانِي خُوِيَانِي بِدِي بِي بِي بِي بِي
 هَمُ يَا اَبِي عَبْدِ خُدَايَ تَوَلَدَ اشِي تَكِي
 فَرَا اَن دُرُويَهُ هَمُ دُوسْتِ اَبِي
 دَرُ نَاچِنِ هِيچ كُنَا هَمُ
 نِي پُورُ نُومِي دِي اَن نِي اَمَّا بِي
 عَبْدُ اللهِ كَرَامِي اَبِي طَائِفِي اَبِي

۱/۲: د-۱، ۸ل

هِيءَ جَنِّي سِي دَلِي وَ كَدِي اَن دِي شَيْطَانِ
 لَوَانَهُ هَمُ مَخْلُوقِي زُورُ تَرَنِ لَبَرُ زُورِي اَن
 خُدَايَ هِيچ كَسُ نَا زَانِي چِنْدَنِ هَمُ اَسْمَانِي
 چِي كَايِ پِيك نِيءَ كِه فَرِي شَتَهُ لَو چِي كَدَا يَا كَرُ
 يَا لَسَجِدَا اَنِي هَمُ حَشِيك نِيءَ نَه لَانِي
 نَه زَا مِي نَدَا كَفَرِ شَتِيك لَسَرَا وِي نِيءَ
 حَشَا اَن نِيءَ هِيءَ اَكَايِ لِي بِي لَعَلِي
 بِي اَن خُدَا وِ مَخْلُوقِي خُدَا اَبِي
 چِي كَدَا لَسَرِ هِي نَدِي كَفَرِ شَتَانِ هِي نَدِي
 سَرِ هِي نَدِي كَدَا لَسَانَانِ بِي پِي غَمْبَرِي رَوَانِي

۱/۲: د-۱، ۹ل

دگرین هندیك دائم لركوع دان هندیك دائم
 سجده دان هندیك غرق جمال پاك خدار
 اكایان لچچید بنیہ هر كه جيكايك معلو
 میان هیہ ناتوان تجاوز بكن لوجیه دو
 وسه سیه وچوارچوار زیاتر پریان هیہ
 ایفکیان قابوان بهشتین سرداریان
 رموان ناوه طایفسکیان قاه ان جهنمین
 کوریان مالک ناو نسقچیه قبولیک
 اوقابوانانہ یا نوزده کسن یا نوزده طایفن
 کرام الکاتبین چوار شخص دو لرو زیدان دو

۱/۲: د-۱، ۱۰ل

لسویدا یك لسه شان راستیه خیران دنوسی
 یك لسه شان چپیه شان دنوسی اوی
 اولسه شان چپیه لامر او دپدایه منکر نکر
 سوال عذاب قبریان بدستد و بعضی سائل
 مسلمانن مبشیر بشریان پیدلین هند
 یکیان بسر هند یکیان فضلیان هیہ
 افضله م تقریان ملائکگان چوار
 شخص جوار طاه یفن یکی لچوار
 شخصگان حضرت جبرئیل هرچی خدا
 فرموده گیاهند رویه بدین بران باسینه

۱/۲: د-۱، ۱۱ ل

دومینیان حضرت میکائیل قبض و بسط زهین
 و کم و زوری رزق و روزی بدسه
 سپهمنیان حضرت اسرافیل نفخ سوربده
 و جوار فو پیداد کاجار اولین هرچ
 زخده دمری غیر خدا و اولی دین
 جاردومین هموزندود بنوه جوارمینیا
 حضرت عزرا پل روح کینا کدسه
 طایفه اول اونه عرشیان هه
 جوارک لقیامتد دین بهشت شایفه
 دومین اونه نزدیک دیوان خدای تعالی

۱/۲: د-۱، ۱۲ ل

طایفه سپهمن فرشته عذاب و سردار ملا
 کائن طایفه جوارمین فرشته رحمتین
 و جوار کس و جوار طایفه فضلیان هیه
 بسره هوانسانا نوه پیغمبر نبین صالح
 و اولیای انسانان فضلیان هیه بسره
 ملا کانه اوان نبین عام ملا کانه فضلیان
 هیه کای انسانا نوه بنفخه اول
 هوه دمرن غیر او جوار شخصکان
 و او طایفه که عرشیان هلکوتوه او پاشان
 دمرن بنفخه دومین هموزندود بنوه اولاد

۱/۲: د-۱، ل-۱۳

نین کپنشدازندود بنوه که او بزركاننه
 اصدا بجا دور يا ثوهان مرد فوه پاش مردنياك
 پش هو كياندا رانداي مردنپشان لپاش
 هوانه اصل سپان امته باور و يقنت بيه
 بصو كپب خدای تعالی كه موكلام قدیم و
 صفت قائم بذات خدای تعالی وه مخلوق
 چين هم حقن هرچي لوانداي رانه هيج درو
 نيه قران لوانپدي چاتره و فرق تميز
 هيه بامه كه موي برد و نوه پاشوه بنوه
 عيك و لا يام رسول الله دا بو هتا امر و

۱/۲: د-۱، ل-۱۴

وهتا دنيا د بريتوه بيه زياد بو كهي غلط هيه
 دبي بي تو او علم اولين و اخريان تيدايه كورتزه
 معجزات رسول الله اگر هوانس و جن و ملك كو
 بنوه ناتوانين كلاميك و هالين او كتابانه
 بشورت صد و چوارن هاتونه خوار ي ديانت
 اسرادم بيغمير و پنجاه اسر شيت بيغمير و سي
 اسرا د بيه بيغمير و ده اسرا براهيم بيغمير اما
 نار و حنفة او چوار پدي تورات موسی بيغمير
 و زبور داود بيغمير و انجيل عيسى بيغمير و قران
 رسول الله محمد صلى الله عليهم و على الهيم و صبحهم

۱/۲: د-۱، ۱۵ل

اصْلُ جُورٍ مِنْ أُمَّتِهِ بَاوَرُوقَيْنِ كَيْ بَهْمُورِ سُولِ خُدَايِ
 تَعَالَانَ كَه رَسُولِ لِنَسَانِ مِرْدِي دِي دِي آزَادِي عِيَبِ
 عَلَّتْ جَانْتَرُ لَهْمُورِ كِسِ آيَامِ خُويِ پِيغَمْبَرِ نَبِي لِيَشِرُ
 پِيغَمْبَرِي دَا لِيَا شَانِي شِ هِيچِ كُنَاهِي كُورَه رُوچِي كِي نَبِي
 شَرِيَقِي رَوَانَه كِرَا پِيْتَه سِرِي لَطَرَفِ خُدَاوَه
 اَمْرِي پِكْرِي پِي كِي پِي خَلْقِ دِي اَكْرَاوَا مَرِه پِي
 نَكْرَا پِي اَو نَبِي رَسُولِ نِيَه بَاوَرُوقَه سَوُو
 اَمْتَه كَه بَرَانِي خُدَايِ تَعَالِي هَمُورِ هَلِ بَرَارِ دُونَ
 نِ بَفْضَلِ وَاكْرَمِ نَوَكِ لِهَرِ رِيَاضَتِ وَطَاهَتِ زُورِيَانِ
 وِ پِيغَمْبَرِي وِ دِي نِيَشَانْدَانِ جَلْقِي وِ تَوَاوِنِ شَانْدَانِ

۱/۲: د-۱، ۱۶ل

اَمْرِي دِي دُنْيَايَانِ هَمُورِ خُدَا اَمْرِي كِرْدُونِ بَسْجِي
 كِيَانِ دُورِيَانِه جَلْقِ دِي بَتَوَاوِي چِنْدَا نَكُورُ وُ مَنُورُ
 كِرِيَانِ زُورِيُونِ خُدَايِ تَعَالِي يَارِي دِهَه هَمُورِ دَاوَه
 بَعْجَرَاتِ اشْكَرَا دَا شَاهِدِي بُوَدِ عَوَايِ پِيغَمْبَرِي
 هِيچِ كِسِ طَاهَتِ نَبُوَه تَا سِرِ دَعْوَايِ لَكَلِ بَكَا هَمُورُ
 لَقِيَامَتِ دَا بَا ذِكِ خُدَايِ شَفَاعَتِ دَكْنِ بُو كُنَا كَا دَا
 لِيَا اَمْتَه لِي دِي وِ بَلَكُو صَالِحِ وَاوَلِيَايِ اَمْتِي
 وَ هَا نِ وَ هَمُورِ بَكْرِي دَا نَوَعِي كِ لَزَنْدُو پِيَانِ هِيَه
 خَاكِ بَدَنِيَانِ نَا خَوَالِهَرِ اَمْدَلِهَه پِي شِي دَا هِيَه
 هِي شَرِي شِرِ دَكْنِ لَعِي نِ خُو دَا چَاوِي دَلِيَانِ
 حج "نو"

چبوه

۱/۲: د-۱، ۱۷ل

جَبْرَهُ لِأَصْلِ نَبِيِّ بَيْدِ بَرَابِرِن هِيْجُ فَرَقِيَان نِيَهْ اَكْر
 كَيْسِ بَاوَزِيْ بِيْ كِيَا نَبِيْ اِيْمَانِ بَهِيْجِ كَامِيَان نِيَهْ
 قَطْمَر تَبَهْ بِيْغَبَرِيْ نَا كُوْنُ وَكْ هِيْندِيْكَ اَوَايَا اِكُوْتُوْنُ
 هِيْجَكْسِ لَانَسَانَانْ غَيْرِ بِيْغَبَرِيْ وَهِيْجَكْسِ لَاجِيُوْ مَلَايَا
 نَا كَاتَر مَرْتَبَهْ اَوَانْ اَمَّا لِيْ نُوْخُوْ يَانْدَا هِيْندِيْكَ لَهِيْدِيْكَ
 شَرِيْفِيْن لَبَرِ عَمُوْمِ دَعُوْتِ وَزُوْبِيْ اَمْتِ وَعِلْمِ وَمَعْرِفَةِ
 نَاوُشُوْرَتِ وَمُعِيْزَهْ يَكْ لَدُوْ يَكْ وَقَا جِهِيْ اَعْتَابِ لَبَرِ
 اَوِيْ سَرُوْرِ عَالَمِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَدُوْ اَبْنِ اَوْلَا
 الْعَزْمِ لِرَسُوْلَانِ رَسُوْلِ لَبْنِيَانِ اَوْضَلْتِيْن تَوَاوِيْفِيْن
 بَشُوْرَتِ صَدُوْبِيْتِ جُوَارِ هِيْزَانْدِ سِيْصَدُوْبِيْ زُوْرَهْ

۱/۲: د-۱، ۱۸ل

اِيْاَزْدَهْ لَوَانْ رَسُوْلِيْن اَوِيْ الْعَزْمِ نُوْحُ وَابْرَاهِيْمُ وَ
 عِيْسَى وَمُحَمَّدٌ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمْ وَسَلَّمَ اَوِيْغَبَرِيْ
 كَدَمَعْلُوْمُنْ سِيْ فُسِيْرِ شَخْصِ نَاوِيَانِ اَمْتَهْ اَدَمُ وَشِيْ
 اِدْرِيسُ وَنُوْحُ وَهُوْدُ وَصَالِحُ وَابْرَاهِيْمُ وَلُوْطُ وَاِيْمَانُ
 اِسْحٰقُ وَيَعْقُوْبُ وَيُوْسُفُ وَايُوْبُ وَشُعَيْبُ وَمُوْسَى
 هٰرُوْنُ وَخِيْضِرُ وَيُوْسَعُ وَالْيَاسُ وَبِيْسَعُ وَذُو الْكِيْفَلِ
 شَمُوْنُ وَاسْمُوْبِيْلُ وَيُوْنُسُ وَدَاوُوْدُ وَلُقْمَانُ سَلِيْمَانُ
 ذِكْرُ اَلْحَمْدِ عِنْدَ رُوْعِيْسِيْ وَذُو الْقَرْنَيْنِ وَمُحَمَّدِ
 عَرَبِيْ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ وَعَلَى اِلْ كَلِمِ
 وَصِيْبِيْهِ الْكِرَامِ اَمَّا لِيْغَبَرِيْ خِيْضِرُ وَلُقْمَانُ ذُو الْ
 ذُو الْكِيْفَلِ

۱/۲: د-۱، ۱۹ ل

بِالْكَفْلِ دَاقِصَةً هَيْهَ وَاجِبَةً كَزَانِي اِبْرَاهِيمَ خَلِيلِ اللَّهِ
 يَعْنِي دُوسْتِ جَانِي خُدَايَه كَدَغَيْرِ مَحَبَّتِ اُوي خَالِ
 بُوَه وَمُوسَى كَلِيمِ اللَّهِ يَعْنِي هَامُ قَصِي خُدَاي كَه
 لَكَلِ اُوي كَفْتُ كُوي كَرُدُوه وَ عَيْسَى كَلِيمَةَ اللَّهِ يَعْنِي
 قَصِي خُدَاي كَه پِيَا ب هَر بَقَصَه خُدَاي كَدَايِكُ
 بُوَه اُو دِي حَضْرَتِ پِيغمَرِ اِخِرِ الزَّمَانِ مُحَمَّدِ عَرَبِي
 صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ عَلَى اٰلِهِ وَصَحْبِهِ وَ اَمَّ بَجَنَدُ وَ جَمَانُ
 لَهُمْ پِيغمَرَانِ زِيَا تَرِ بَزَانِي هَر بَجَنَدُ اَوْ جَمَانُ
 لِحَسَابِ نَابِيْنِ وَ كُوصِفَتْ سَمَائِلُهُ كَه اُرْكُنِ اُولِي
 اِسْلَامِ دَا بِيَا نَمَانُ كُودِ وَ اَمَه كَه جَايَزِ نِيَرُ قَطَبِي

۱/۲: د-۱، ۲۰ ل

نَرَانَا شَكِيتِ خُوَارُ دُوَه وَ اَمَه كَه هَاتَنَه دِي دِي بَرِي
 خَا ضِر بُونِ حَشْرِي وَ چُونِ اَبَشْتِي اَبِشْ هُو كِي
 دَكُوي وَ لِحْمَلَه اُو وَ جَهَانَتَه بَا وُد كُودِنِ بَعْرَا ج
 اُوي لَشُوِيْدَا اَنَكُ لِحُوِيْدَا بَرُوْح وَ جَنَدُ نَكُ بَرُوْحِ
 تَنِي بَسُوَارِ بَرَا قُ لَكَلِ جِبْرِئِيلِ اَمِيْنُ لِمَكَّةَ مَبَارَكُ
 تَا قُدْسِ شَرِيْفِ لُوي تَا اِسْلَامَانَانِ لُوي شَرِ تَا خُدَا
 دَزَانِي رُوِيْرَه بَدُوْلِتِ كَفْتُكُوي خُدَاي تَعَالِي
 مَشْرِفِي وَ هَ مَدْحُ وَ تَنَائِي كَرُدُوه وَ جَوَابِ كَفْتُكُوي
 دَا وُتُوَه وَ خُدَاي تَعَالِي اِنْبِيَا هُ نُوِيْرِ لَسَرِ اُو بُوَا مَتِ
 فَرَضِ كَرُدُوه وَ چِنَدُ جَارِ بَا شَارَتِ مُوسَى پِيغمَرِ

۲/۲: د-۲، ۲ ل

و اشوهدهم بدل دزانم بیقین بویان و لیم باختیار
 اوج محمد بختت او محمد آادین عوین قورشی با شوق
 ظریفی برود کسای نار به اوان پان و نک لما بین سوویدی
 نو و نوری نورد و پندری کسوار لادی آدی ظریفتری پی سپیدی
 کبر نازکی کلفینت دیواری کور سیدل دیار بود نار بار بار پاریانی
 عیبه کرمی عبدالمطلب کرم عبدالمطلب کرد هاشم هاشم کرمی
 عبدالمناون اوداکی آمینده کچی دهب لطیفی نهریه مکه بو
 لند بو خدای کورد و به بیغمی چنه سادینه لوی وفات کرد و
 اینه کینه و هار هونک لکه روانه کور او پندری خدایه آسره چنه
 اینه با کله از آسره شایر محلو و پی باختیارن دویان

۲/۲: د-۲، ۲ ل

آسته برامتی بعد رستی بسی بوی لشو روژ لیکان بچ ف
 نو بونجی بیخی لکله چو شرط رگنیزیک بیهرین اماند زگا
 سرفطره مال خوت بدی لو چیشنانه زکایان لید کومی
 بیکینی بو کس لکه زده نیک بی دشتی بی بیست ا جواروی
 همو مانک دفعه ک برود بی کتا کدهو شرفیت طان
 بچون آسته لغر خوت دفعه رو بکی امان خدای که مکه بنید
 حج عمره بو شرط طاق بی و لاغ سوری خرچی زخیم و رجه
 بیخی نان نفقه مال مندالانت بی همتا دچی دیتوه
 امین بی کسی دپرسی ایمان چینه ایمان امته باون
 بخت بی بخش خلدن ککل هو لک تفصلان اصل

۲/۲: د-۲، ۴ل

اوله آتمه باور یقینت بیی بمعنای لطفی لفظ الله که
ذاتی‌کے واجبہ ہونی معبود دیکہ جقلہ ایماد کر یکہ مطلقہ
لموتواری عالم عرش کر سوسو شست جہنم آستان زوریں
هرجه لو انداھیمہ او ذاتہ ہون بخور بویہ ہمو چستدی
بونیک ہون ذاتہ ویدہ اجاد کردوت پیاش نبونیاں
دیان بانقہ آفتنای پیاش بونیک ییشس ہون ذابو ہ
لکل ہون نشر ہیمہ پیاش ہون نشر دبی حکم بسر ہون انداھیمہ
حکم کسی بسر و اینہ ہمو صفت کمال ہیمہ هیچ نقص
زینہ چا ویدیکو تفری در لبار اجازت قد واقع نبوہ لقیان
سد چا ویدیکو تفری دبی بلہ ہیمو فی اولیا کہ دلہی ہ

۲/۲: د-۲، ۵ل

چا ومان پید کوی آوہ پچاوی دلہ یا المستبدان کہ
چاوی دل پچاوی سرد زان رسول اللہ ش کہ چا
وی پیکوتوہ لدریادا نبوہ هیچ مثل ندن یوراکے با
بور نو فرزند بی نینہ لہمو حیوان لکل ہمو کسو چستنا
لرتی بد بی نیز بکترہ کس نازان نیز یکی چلو ند لذت
صفت فعلید اتنا وین شریکے قط نا کوری ناوی
پانی بل غایتہ چندا کو هزار یکہ بشورت و شو
نورد نو یکہ کتاب سنت حوت یا ہشت صفت
اگرلی ہون کتہ ذات پاکہ خوری ہیمو ہون ہیمو
ہیمو ہون ویدہ صفت مخلوقات نینہ بقیان
عقل

۲/۲: د-۲، ۶ل

عقود کرک ناکرین اما نشائیک لوصفتک لوصفانیه
 لذت انساندا اجار فرمودا ملکبان لی بزاین اما
 حقیقتیان کس نینا یوه ناشیزاین هر لدر ل تا ابد او صفاتا
 ککل او دانه بون هن دبی بن او صفگان امنه جتا
 علم و اراده قدره سمع و بصره و کلام یعنی زیندی و بده
 زانینه خواهشده توانینه بستنده دینه قصه کردن
 هندیک ایجاد کردن هیندیک باقیما نشاکتوه او دانه
 ایجاد کردوی که تونینو هولا احتاج بویه اوقی
 حنا مطلقه ... امتیه باور و عقیده
 علامتک حدی حلی لکن حتم لقی و کله در توان

۲/۲: د-۲، ۷ل

تویان بنو بن بکلی شکلا هر یان عبد خدان بولد
 نکچی قصه کافرن دروی هود دوست خدان هیچ لدر
 دریا چن هیچ کنا و نافرمانی ناکن میو نیرو شو میو برید
 نینه اما بقول عبد الله کرمی امام عباس طایفیکین مینه
 جن بی دایین ولدیان دبی شیطان لوبله که هو مخلوق
 ندرن لبر زوریان خدایی هیچ کس نازا لی چندن لحو
 آسمانان جیکای بییک نینه که فرشته کوچیکدا
 ناروغ یا السجد دینه هر جنتیک نینه نه لاسه نه لرمند
 که وقت و علی لبر تعیین بنی لسمو و کو خدا هو هستی
 هیده کای لبر تعیین هود و هونک ما مابین خداد
 مخلوق

۲/۲: د-۲، ل-۱۰

و اولی دین بچارد و مین هوز بند و دبنوه جوار میندین
 حضرت عزرائیل علیه السلام روح کیشان بدسته
 اقل او نه عرشیان همل کره امر و چوارن لقیامتدا
 د بن بهشت دو مین او نه نیز یک بان خدای
 بقلان . پیس فرشته عذاب طایفی سردار ملائک
 چوار مین فرشته رحمتی او جوار کس چوار طایفه
 فضلیان هیله بسر خصوا انسانا نو پیوزین صالح او
 لیای نهانان فضلیان همه سرعام ملائک انو
 او ان مین عام ملائکان فضلیان هیله بسر کنهکان
 انسانه بنجه اقل ملائکان و موزن غیر او جوار

۲/۲: د-۲، ل-۱۱

این جمله از خواهران اهل خداست
 شخصان او طایفه کد عرشیان هل کره اولان لپاشان
 دو مین هوز بند و دبنوه او ان مین لپیشد از بند
 دبنوه که او نیز کانه اصل ایجاد و شر یا نوه باش مردنیان
 همو کیاندا مرنداید مردنیشیان لپاش هموانه
 سیمین امته با و رو یقینت بی بگو کتب خدای تا که روانه
 کرد و نخواستند اسر هندیکی پیغری خوی که مو کلام
 قدیم صفت قائم بذات خدای تعالاه و مخلوق مین
 و همو حقن هر چه لواندا هیله کس هم پیوز روی نیه قران
 اول سیدی چاش و فرق تمیزی بامیه که همی برود و نه باشو
 نو عیدک و کلام رسول الله و نبوه که همی برود و نه باشو
 در نوه

روحان انوار بیست و هفت بابی
 در بیان ظهور روح در کتب انوار

۲/۲: د-۲، ل ۱۲

دین پیوه پی زیاد و کی غلط هیده دبی بی تو اوی
 علم اولین آخرینان نیدا یه کوتری معجزات
 رسول الله اکبر ^{نسی} هلمک کن دینوه نانو ان کلا
 و هابلین او کتیبانه بشورت صد و چوارن ^{تونه} کا
 خوانی ده یان اسر آدم بغیر علیه السلام و پچا آ
^{شیت} بغیر علیه السلام و سنی اسر ادریس بغیر علیه السلام
 و ده اسر ابراهیم بغیر علیه السلام امانه ناویان
 صحفه او چوار یک تو رات مویشی علیه السلام
 نپوردا و درده پیغیر علیه السلام اجمیل عیسی و غیر
 علیه السلام و قرین رسول الله صلی علیه و آله

۲/۲: د-۲، ل ۱۳

الله علیه و علی آله و صحبه و سلم
 امنه باور و یهین کنی بچور سول خدای تعالی
 که ن سول لای انسانان مردی دبی آن آذنی عیب
 علت چاهر لکوکیر ایام خوی پیقرنابن لبش پیغیر
 لپا شایش هیچ کناهی کور و چوکی نبی شریعتیکو
 روانه ان بیته سری لطف خدا و امری پیکرانی
 بیکنی مخلوقدی اگر او آخره بی بکرانی او نبیه رسول
 شیه با و دکن دن بر سولادن آفته که زانی خدای
^{مخاطب} قاهموی آله برار دون بفضل و کرم نوک لهر مر بنا
 صحت طاعات و در زیان یو پیغیری و دین نشاند
 خلق

۲/۲: د-۲، ل ۱۴

بخلق تو نوی ستاندان امری دین و تباہان
 قهو و ک خدا امری کردون بسی کیاندوبه
 بخلق دی بتو وی چند انکو در منو لومنه کران
 نور بون خدای تقاری رة هوان داو بجز
 آشکاری دا شاهد بین بود خوی پیغمبران
 کس طاقیت نبوت ناسر دعویان ککل بکا همویان لقا
 متدا باذن خدای شفاعت دکن بو کنا کاران
 لیان قبول دبی و بکو صالح اولیای آستان
 دهان همو لهرید انوعیک لزیذی بیات پر
 خاک نه بیان ناخو این امه لحدیت اهدیه

۲/۲: د-۲، ل ۱۵

نخ نو بتریش کن لعین خود اچار و دلین مجید
 صل نبی بتدا بر برن هیچ فرقان قد کبر کسی
 بیکلیان نبی ایمان بهیچ کامیان نبه قد بر تبه
 پیغمبری ناکون وک هند بک اولیا لیکو تون هیچ
 کسر انسانان غیر پیغمبر و هیچ لاجنوه ملاکان
 مرتبه اوان اما لنیو خو یاند هیند بک اهدید
 شرفترین لهر عموم دعوت زوری امت علم معرفت
 شرف بنا و شهت و دعوت یک لدوی یک وقامی شرفیت
 لهر آوی سرور عالم صلی الله علیه و آله سلم
 رسول البیان افضل من توای پیغمبران بشو

۲/۲: د-۲، ۱۶ل

صد و پست چوار هزارن سید صد و سیزده
 با پانزده لوان رسولن الوالعزم نوح ابراهیم و
 موسی عیسی محمد صلی الله علیه و سلم و غیره
 مغلوب من سیوسته شخص آدم نیت ادرین
 نوح ابراهیم صالح ابراهیم لوط اسمعیل حقیق
 یعقوب یوسف ایوب شعیب موسی هارون
 خضر یوشع الیاس یسع ذوالکفل شمعون
 سمویل یونس داود ذلقان سلیمان زکریا یحیی
 عزیز عیسی ذوالقرنین محمد عرب علیه و سلم
 صلوات و السلام علی الله و صحبه اکرام اما لیسوا

۲/۲: د-۲، ۱۷ل

خضر لقان ذوالقرنین ذوالکفل الله
 واجبه که برای ابراهیم خلیل الله یعنی در
 جانی خدا یه که لغیری محبت او خلقی نوح
 کلیم الله یعنی هام قصه خدا یه که کل او ی
 گفتگوی کرده و عیسی کلمه الله یعنی قصی
 که بیاب هر بقصی خدا کی لدا یک نوح و خضر
 پیغمبری آخر الزمان محمد عرب صلی الله علیه و سلم
 الله و صحبه و سلم چند و جهان لهم و پیغمبر
 و صحبه و سلم چند او و جهان له حساب
 و کوا و صفت شما یله که کون اول اسلام

۱/۲: د-۱، ۲۱ ل

بوکم کردنیان چو پروژور ها تو بر و ژ پروژ پر رجای
 کرده گیاندونه به پنج فرضان اوی خدا دانی
 پی کیشوه دی توبت و پستویت لکل چند هزار
 هزار خلوات و اکرام ها تو توه جی خوی خوی
 هیشا کر موبوه و امه که گوره همور سولانه مر
 پیغمبریک خدا روانه کرد پی عهد لیور کرتوه
 اگر پیش مردندا بکات بشف دیتنی اوسروره
 ایمان پی بینی ولدایشی و یارده بکا اگر نکلی لقا
 خوی او عهده و درکری هر کسی که کی بود ولت
 روح خویان باخت بکن ایمان پی بین و اما

۱/۲: د-۱، ۲۲ ل

تم النبیین که پیغمبری بذات پر کمال اوی
 او بوه لپاش اوسروره هیچ پیغمبری دی
 بی بی و حضرت عیسی پیغمبر هر چند لمو
 ش دپته خواری لسر دین شریعت میتین
 ی دی و امه که رحمته بو هو عالم و امه
 پیغمبریکه روانه کر او اسر جن و انس باقفا
 س سائیری مخلوق دی باختلاف پیغمبری
 می یکم روانه کر و نه اسر طایفه لانسانا
 و امه هچکس ناتوانی شفاعت بکا هتا او
 شفاعت کبری دکا و امه هر معجزه فضل و کرامت
 لی پیغمبران

۱/۲: د-۱، ۲۳ل

کدی بیک کدی پیغمبران عطا کرا بی بنشها هموی دراو
 گلکیدی ش کما بوانی دی نذراوه و امه معجزات
 وی غیر خدای کس حساب ناتوانی بنا و امه
 شریعت وی همو شریعت بر دونه باشوه و دین و
 امتین لهودین و امتان چاتره اما لامت دا اول
 لسموان چاتره آل و اصحابش لهمو اولیان چاتره
 کنبوه هواندا حضرت لایق بخت خلیفه ی مدینه که
 امام امامان ابی بکر کرا ابی تحاضه رضی الله عنهما
 لپاش جماعت پیغمبران چاترین اولین و آخرین
 اولاد امه خلیفه اول رسول الله صلی الله علیه

۱/۲: د-۱، ۲۴ل

آپیش ایام نبوت او سرورش هم خدای تعالی بلطف
 وی لکفر ضلالتان حفظ کردوه و لپاش اوی
 امام عمر رضی الله عنه کرا خطاب خلیفه دومینه و لپاش
 وی امام عثمان رضی الله عنه کرا عقیان خلیفه سومینه
 و لپاش اوی امام علی کرا ابی طالب رضی الله عنه
 خلیفه چوارمین و لپاش اوی امام حسن کرا امام
 علی رضی الله عنهما خلیفه پنجمینه خلیفه کما نبی
 رسول الله صلی الله علیه و سلم مدته سه ساله بوه بو پیغ
 مامانده تو او بوه و لپاش اوان امام حسین کرا امام
 علی رضی الله عنهما و الحدیث دا هیه خدیجه صدیقه
 کرا و

۲۵ ل، ۱-د، ۱/۲

كُبرى و عايشه حرم رسول الله و فاطمة الزهراء
 كچي لكل مريمه و ايلي عيسى يغمري ايسه كچي مريم
 چاترين هموزن اولاد ادمن لوه پاش چاترين
 اصحابان باقى عشره مبشرين ولو پاش اهل بدن
 ولو پاش اهل احدثن ولو پاش اهل ببعه الرضوان
 رضى الله تعالى عنهم و هر كس مسلمان بدي
 جميع ال اصحابان خوش بوي بو خوش او پستي
 جناب رسول الله صلى الله عليه و آله هر يك ايل
 ناوليني لورا او سروده فرمودي هر كس دوست
 آوان بي دوست منش هر كس در من آوان بي

۲۶ ل، ۱-د، ۱/۲

من منش هر كس ازار آوان بدا ازار من ددا
 كس ازار من بدا ازار خداي ددا هر كس ازار
 دايي بدا خدا ديكري و هم فرمودي هر كه خدا حزن
 تا بجاكي بياويك لامت من محبت اصحابه
 بن داويته دلپوه و امام و اكابر دين فرمودانه
 ئيمان برسول الله نيه هر كس بكوره نراني
 صحابه آوي و هم امام اعظم ابو حنيفه كوفي
 يا امام مالك بن انيس و امام شافعي محمد
 بصري كرا دريس و امام احمد حنبل بن عبد ادي
 رضى الله عنهم همو امام برحقن امر السنين
 هر كه باي

۲۷ ل، ۱-د، ۱/۲

هر کس تابع بیگی ما نماند بنی لظردایه جایز نیست
 هر چند سایر امام دیش بر حقن اما مذ هبیان
 امیسته لظطدایه لبر امر سببه هیچکام
 لاحبابه کرامیش هم تقلید ناپیکه و لبر
 عین امر لعقیده شد تابع بون بغیر امام ابوالحسن
 شعری و امام ابو منصور ما تریدی جایز نیست
 و طریقت اولیان همو حقه لحقطه اسر بوی خنالغ
 شریعت شیه هر چند بظاهر بعضی امور اربان وها
 نانوبین اصل پنجمین امته با وند یقینت
 بیه برورد قیامت که لوقت مردنی وید تا اخر حشر

۲۸ ل، ۱-د، ۱/۲

که هر چه حضرت سید المرسلین صلی الله علیه
 لی الله و صحبه اجمعین خرداوه لشط نشانه و
 ندمان و کظهور محمد مهتد و هانت خوارچی عیبی
 بمبری خروج دجال و دایه الارض و یا جوج و
 اجوج و غیردی لکل سایر ماجرای قیامت همو
 راستن دین دین بکم زیاد و مفصل امته بدیقین
 مزانی عذاب بیری بو کافرو بدکاران و راحت قبر
 بوملکان د الحیان دبی که مردوزندود کوه
 لقریداروی دین و منکر نکر دین و لبرین
 لخدای تو و پیغمبر تو کیسه و دین و امامت کامه
 واکر جابی

۲۹ ل، ۱-د، ۱/۲

وَاكْرَجَوَابٍ دُرُوسْتِ دَايَهْ وَهَ قَبْرِي بُو فِرَاوَانِ دَبَسْتَوَه
 كَلَا نِكِيكِ لَبَهَشْتَوَه بُو تَيْدِي شُو رُو زُجِيكَايِ
 خُوِي لَبَهَشْتِ دَبِي لِكَلِ نِعْمَتِ بَشَارَتِ لَجِي
 دِيلِنُ وَدَرُونُ وَاكْرَجَوَابِ تَرَانِي وَهَائِي لِيدَدَن
 بَكْرُزِ اسْتِينِ غَيْرَانِسُ وَحِي نَالَه نَالِ دَبِي
 وَقَبْرِشِ وَهَائِي دَكُشِي پَرِ اسُوِي رَاسْتِ چِيَانِ
 تِيكِ دَبِي تَيْدِي كَلَا نِكِيكِ لَجَهْمَرَه بَرِ دَبَسْتَوَه
 لَقَبَرِ بَدَا شُو رُو زُ جَاوِي لَجِيكَايِ خُوِي دَكُوِي
 لَجَهْمَرَه دَا بَانَوَاعِ عَذَابِ كُوفَتَارِ دَبِي نَا حَشْرِي
 وَهَم بَاوَرْدِ بَلِي جَارِ يَكْدِيشِ هَمُو مَخْلُوقِ لَبِشِ مَرُو تِيَانِ

۳۰ ل، ۱-د، ۱/۲

رُزِي بِي وَجِهَ اَعْضَائِي مَتَفَرِّقِ بُو بِي وَجِهَ نَابُو تِ
 بِي وَجِهَ نَابِي وَهَرَجِهَ مَا بِي هَمُو يَانِ بِي دَا كَنُوَه
 بَرِ تَيْبِيَانِ دَدَنُوَه وَرُو جِيَانِ دَكَنُوَه لَجِي مِيَا نَدَا
 تَبَرِي دَا دِيَانِ بِنَه جِيكَايِ حَشْرِي دَفْتَرِ عَمَلِ چَا كَانِ
 طَرَفِ رَاسْتَوَه دَبِي تَرِ اَدَسْتِ رَاسْتِيَانِ وَدَفْتَرِ
 دَا كَارَانِ لَبَسْتَوَه يَالَ طَرَفِ چِي وَهَ دَبِي تَرِ دَسْتِ چِيَانِ
 وَ مِي سَابِ عَمَلِ چَا كِ خَرَابِ وَ كُودِ وَ لُجُوكِ وَ دَرِيوُ
 اَشْكُرَايَانِ چِرَ لَدَفْتَرِ عَمَلِيَانِ دَابِي وَجِهَ اَعْضَائِيَانِ
 شَاهِدِ دَدَنِ وَجِهَ لَعَلِمِ خُدَائِي دَابِي هَمُو يَانِ اَشْكُرِ
 دَكُنِ وَ سَوَالِ دَكُنِ لَمَّا نَكُرِ وَا نِسُ وَ جِيَانِ اَوِي
 خُدَا

۱/۲: د-۱، ۳۱ل

خدا امری کردونی بچیان هیناوه یانه
 جزای چاکیان ددنون بچاکی و جزای خرابیان
 جزای هیندیکان ددی سبب بکناهیک
 چوک بعدل لکناهی کور و چوک هیندیکان
 خوش دبی بفضل لور که خواهشت بی لهمو کناها
 خوش دبی غیر شرک اما هرگز لشرکان
 خوش نابی و ترازوی قیامت که بقول مختار
 ترازویکه اگر هموارض و آسمان بینه نایکی
 جی و پتوه نای چاکیانی نورانی لطف بهشتوه
 که لای راست عرشیه دبی نای خرابیانی

۱/۲: د-۱، ۳۲ل

لمت اویه لطف جهنم وه که لای چپ عرشه
 بی همو عمل چا کو خرابی پد کیشن نای کرانی
 میل بر ژوردکا و نای سوکی میل بر ژیر دکا
 بکس ترازوی دونیای و پرد صراط که پرد بکه
 لویاریکته و لتیخ تیرته بفرموده خدای دینینه
 سرپشت جهنمی امر دکنه همو مخلوق که برید
 زابورن هرکس بهشتی بی هیندیک وک بر و سکه
 و هیندیک وک با و هیندیک وک اسپ لیکد زاده
 دچنه بهشتی و هرکس که نیادا چاتر بسر ریجک
 شریعت دارا بود بی چاتر بسر پرد جلال دارا بود
 تا خرابی

۱/۲: د-۱، ۳۳ل

ناخرا بتر خرابتن و جهنمیان بیان لی هلد خلیصک
 دگو نوه جهنموه و حوض کوثر که حوضیکه دیکای
 مانیک کورید آوی لشری سپه توه بونی لیسک
 خوشتره لاستیره اسمانان زیاتر بیاله لسه هر کس
 دفعه لیخواتوه اگر چند سال جهنمدای تینوی ناب
 و انبیا و اولیا و ملائکه و صلحان شفاعت دکن
 بو هو کناهی کوردو بچوکی مسلمانان چندا نکو بیوبه
 مردین و شفاعت لوردو دایبج نوعه یکیدیان
 بو حساب زو لکل کردنیانده دوعین بواسانی سل
 و سوکی حسابیان سیمین بونا ویتنی خطا کارانه

۱/۲: د-۱، ۳۴ل

اجنهم چوارمین بود رهینا نوبانه لپاش اویتیان
 اجنهم پنجمین بو مرتبه کوروو بابی بلندبانه
 لبهشتی و بهشت دائمیه و نعمت بحسابه و بهشت
 ابدی بهشتی دین و بهشت هشت مرتبه هیه
 بهشت هر کس بقدر ایمان و عمل خوی مرتب
 بلند دلی جهنمش دایمه و اهل جهنم هیندیکیان
 داینین هر دو کیان امر و اهن بهشت لژ و دایمان
 هفتمین جهنم لژ بر طبقات زمینه اصل شمیمین
 امت که بیشک کمان باورد و یقینت بی و بزانی
 هر چه جناب پان خدای تعالی خواهست نوه

و منظره

۱/۲ : د-۱، ۱-۳۵

وَمُقَدَّرِ فَرْمُوهُ كَه بِي يَا نَبِي زِيَادِي وَتَقْصَان
 هَرَوَاهَا دِي هَرَجِي خَوَاهِشْتِ بُوهُ بِيُوِي نَبُوِي
 عَمَالَه هَر دِي وَهَرَجِي خَوَاهِشْتِ بُوهُ بِيُوِي
 عَمَالَه هَر دِي بُونِ عَمَالَه وَهَر كَرِي نَابِي

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

۲/۲ : د-۲، ۱-۱

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ وَتَسْتِیْن
 ہند الباب لب العقاید الکریمی فی ترجمہ و مختصر جمع
 حضرت قدوة الدارین وزبدۃ المتحققین مولانا ملاذنا الشیخ
 قدس سرہ و وفام علیہا کما افاض علی العالمین ربوبت بستیروا
 بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ لَکَرَسِی دِی بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ
 سَخِرْ کَرَسِی سَخِرْ کَرَسِی سَخِرْ کَرَسِی عَاقِل بِالْبُحْرَانِ وَجِبْتِ بِرَافِی
 عَمَلِ بَکَرِی اَوَّلِ اُمَّتِهِ شَهِدَ بَدَلِ دِرَازِی بَیْقِیْنِ بَرِزَانِ
 دَلِیْمِ بَاخْتِیَارِ اَنْ لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ بِحُجِّ مَعْبُودِیْنِهِ
 لَابِقِ بِپُوسْتِیْنِ اِلَّا اَوْزَانِ بِنِی وَجِبْتِ بُونِ بَیْشَلَدِ
 رَصْفَتِ کَمَالِ تَعَبِی لِحُجِّ نَقْصِ بَتِدِ سَمِ اللّٰهِ

۲/۲: د-۲، ۱۸ ل

پان مان کوردوه امله که جازینه قط بلی لشارند
 شکست خواردوه و امله لهاتن اداری قیبره
 بون هشری جونی بهشتی ایش هموکسیک دکوی
 ولجمله او وجهانته باور کردن بمعراج اوی لشیو
 نکه لخوید ابرو ح جسد نک بروح ن بسوا
 براق کلل جبریل علیه السلام ملکه مبارک ناقده
 شریف لوی تا آسمانان لویش تا خدا درانی رویوه
 بدولت گفتگوی خدای لعا مشرف بوه مدح
 ثنای کردوه و جویب گفتگوی خدا و توه و خدای
 تقایب جانو شری لیسرا و یوا اقیبت فرض کردوه

۲/۲: د-۲، ۱۹ ل

و چند جاریه باشارت موسی بیخبر علیه السلام
 بگویم کردنیان چو بره زور رهانو توه بره شری
 بگودوه که اندوه به پنج فرضان اوی خدای در
 بی کشته دیتویت و بیستویت لکل چند هزار
 خلادت اکی ام هاتوتوه اچی خوی هینتای حرم
 بوا و امله و کله کورد هه مورسولات هر پیو برید
 خدارانده کردی عمه دلی و رزق توه اکر لپتین مردندا
 بکات بشرف دینی او سرورده ایمان بی سنی و لده
 یاری دنی یکا اکی لکی لقوم خوی و عمره ندا و کبری محرکی
 بگو بود و لکنه روح خوبان باخت بکن ایمان

۲/۲: د-۲، ل-۲۰

وَاَمَّا كَلِمَةُ خَاتَمِ النَّبِيِّينَ كَلِمَةُ يَسْمَعُونَ بِذَاتِ
 تَمَّ كَالْمَعْنَى تَوَابُوا وَبَوَّأُوا لِبَاشَرِهِ سِرِّهِمْ يَسْمَعُونَ بِذَاتِ
 نَابِ جِي وَحَضْرَةِ عَيْتِهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ هَرَجِدْ لَمَوْ بِاشَرِ سِتِّهِ خَوَّ
 كَسَرْدِينِ شَرِيعَتِ مَتَبِنِ اَوِي دَبِي وَامَلَهْ كَلَوْرِ حَتَّهْ
 بُوَهْمُو عَالَمِ وَبِغَيْرِ يَكِدِهْ رَوَانِ كِرَاوَهْ اَسْرَجَتِنِ نَسِنِ
 بِاتْفَاقِ وَهَر سَاسِرْ مَخْلُوقِ دِي بِاخْتِلَافِ بِيغَيْرِ
 دِي هَر يَكِدِهْ رَوَانِ كِرَاوْنِ اَسْرَطَانِفِدَهْ لَاسْنَانِ
 وَامَلَهْ هِيچِ كَسْرِنَا تَوَانِ شَفَاعَتِ بِيكَاتَا اَوْ شَفَاعَتِ
 يَكْبَرِي دَكَا وَامَلَهْ هَر مَجْرُوفِ فَضْلِ وَكِرَامَتِ كَهْ بِيكِي لَهْ
 بِيغَيْرِ اِنْ عَطَا كِرَانِي تَعَا هَمُوِي دِي رَوْتِ كَلِيكِي نِي

۲/۲: د-۲، ل-۲۱

بَوَانِ هِي نَدَارَوَهْ وَامَلَهْ مَعْجَزَاتِ اَوِي غَيْرِ خَدَا كَرِي
 نَا تَوَانِ بِيكَاتَا وَامَلَهْ شَرِيعَتِ وَي هَمُو شَرِيعَتِ كِي بَرُو
 بِاشَوَهْ وَدِينِ اَمْتِنِ لَهْمُو دِينِ اَمْتَانِ چَا سَرَهْ اَمَّا
 لَآمَتِدَا اَوْلِيَا لَهْمُو اَنْ چَا تَرِنِ اَلْ اَصْحَابِشِرْ لَهْمُو
 اَوْلِيَانِ چَا تَرِنِ لِنَبِيِّ هَمُو اَنْ اَحْضَرْتِ لَدِي قِ بَتَحْتِ خَلِيفَةِ
 صَدِيقِ كَبِيرِ اِمَامِ اِمَانِ اَبُو بَكْرٍ كَرِي اَتْفَاقِدَهْ رَضِيَ اللهُ عَنْهُمَا
 لِبَا شَرِيعَتِ بِيغَيْرِ اِنْ چَا تَرِنِ اِقْلِينِ اَخْرَبِ اَوْلَادِ
 اَدَمَ خَلِيفَتَهْ اِقْلِ رَسُوْلِ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَلِيْبِشِ اَبَا
 نَبُوَّةِ اَوْ سَرُوْرِي شَرِيعَتِ خَدَايِ تَبَا لَطْفِ خَوِي لَكْفَرِ خَلَا
 هَفْظِ كَرْدِ وَهْ لِبَاشَرِ اَوِي اِمَامِ عَمْرٍ رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ كَرِي

۲/۲: د-۲، ۲۲ل

خلیفه سومین و بیاضی امام عثمان رضی الله
 عنه که چنانچه خلیفه سیمین و بیاضی امام
 رضی الله عنه بری در طلب خلیفه چواری
 و بیاضی امام حسن کرمی امام علی رضی الله تعالی عنها
 خلیفه پنجمین خلیفه که نبی رسول الله صلی الله
 بویچ امامانده تو او و بیاضی او ان امام حسین کرمی
 امام علی رضی الله تعالی و حدیثا هیده خدیجه کبری
 و عایشه صدیقه رضی الله عنها حمیر رسول الله
 صلی الله و فاطمه الطهری رضی الله عنها کلم مرید
 علی حضرت عیسی پیغمبر علیه السلام آسینه کی مزارحم

۲/۲: د-۲، ۲۳ل

با برین همو شرن اولاد آدم لویا شرت چنانچه
 فی عشره مبشرین و لویا شرت اصل بدین و بیاضی اصل
 خدن و لویا شرت اصل بیاضی آله و ان خلیفه چنانچه
 و کسی مسلمان بی در جمع ال اصحابان خوش بوی خوش
 او بیست جناب رسول الله صلی الله هر یک کیمان نبوی
 لوزا و سرور و موی هر کس و وست او ان بی دوست
 منیش هر کس در من او ان بی در من منیش هر کس از ارفا
 بد ازار من رد هر کس از من بد ازار خدا بد
 هر کس از خدا بد اهدا دیکری و هم فرموده هر که
 خدا حزبا بچاکی بیو یک لاقت من محبت اصحاب

۲/۲: د-۲، ۲۴ل

من داوینده دلی نوه و امام اکابر دین فرموده اند ایان
 رسول الله سید هر کس گوید سران اصحابی او و اما
 اعظم بن خنیفه کوفی و امام صالح مدنی سنی هر
 و امام شافعی محمد مصری کوفی ادریس و امام احمد حنبل
 بغدادی رضی الله تعالی عنهم همو امام برحقن امر و
 لسزمین هر کس تابع یکی مانده نبی خاطر اید چایند
 سید هر چند سائر امام دیش برحقن اقامه هبیدان
 امته لضبطد انیه لبرام سبیه هیچکام اصحابی
 کی امین هم تقلید مای یکی و بر عین امه لعقیدت
 تابعین بغیر امام ابوالحسن مشهور امام ابو مصعب

۲/۲: د-۲، ۲۵ل

بجایزیه و طریقت اولیان هر حقه له قدا سرهوی
 مخالف شریعت سید هر چند بعضی اطوار بیان بظاهر وها
 نانوینین امته باور و یقینت بی بر و تزیینت
 که لوقت مردن و بیه تا آخر حشر بامه که هر چه حفره
 سید المرسلین صلی الله و علی له و صحبه جودین
 خبر د او و لشرط نشانه مقدمان کظهری محمد مهدی
 و هاشمه خواری عیسی پیغمبر علیه السلام و خروج دجا
 و د ابته اکثر و یا جوج ما جوج و غیر دی ککل سایر
 ماجرای قیامت هم راستن دین دین بیکم زیاد و تفصیل
 امته بر افعال و قری بکار و بدکاران و رحمت
 بو

لَعَلَّ يَهْمُ لَكَ تَقْضِيَانِ اَصْلَ اَوَّلِ اُمَّتِهِ بَاوَرِ دَقِيقَتِ بَيْتِ
 بِمَعْنَى لَقَدْ اَللّٰهُمَّ كَمَا زَانِيكُمُ وَاَجِبُهُ بِوَسْطِهِ مَعْبُودِيكُمُ بِحَقِّكُمْ
 اِجَادِكُمْ مَطْلُوعُ كَبْرُوتِ اَوَّلِ عَالَمٍ مَوْجُودٍ مَشْرُوعِي رَهْمَتِ
 جِسْمِ دِاسْمَانِ وَرَمِيْنِ مَرْجِلِ لَوْلَا اَنْتَ يَا اَوَّلُ بُوْنِ مَجْمُوعِيَّةِ اَمْوِ
 جِنْتِي دِي بُوْنِيَانِ بُوْنِهِ وَبِهِ اِسْتِجَادِكُمْ جَرِيْنِ لِبَاسِ بِنُوْنِيَا
 نِ دِي شِيَانِ بَاوَرِ نَبَايِ لِبَاسِ بُوْنِيَانِ پِيْسِ هَمْدَانِ
 بُوْنِهِ تَقْوِيَانِ اِسْمَانِيَّةِ لِبَاسِ هَمْدَانِيْسِ دِ بَيْتِ هَمْدِي
 سَمَاءِ بِيْتِ بِيْحِ لَفْطِي نِيْتِ جَاوِ بِيْتُوْنِي دُنْيَا جَاوِيَّةِ وَاَجِبِ بِنُوْنِهِ
 لِيَا مَسْأَلَةِ بَيْتِ بِيْحِ بِيْتِ بِيْحِ مِثْلِ دَلْفِي وَايَكُوْنُ بَاوَكُو
 زَنُوْفِرِ زَنُوْرِيَّةِ لِمَوْجِبِ كَمَا بِيْتِ لَقَدْ مَعْدُوْرُ هَمْدَانِ
 يَا اَللّٰهُمَّ كَمَا بَدَنِ نَزِيكِيَّةِ كَمَا نَاوَرِ اَنْتَ بُوْنِي بِيْتِ جَلِيَّةِ
 لَدُنِّي دَعْوَاتِ فَعَلَلَا تَنْهَاوِ بِيْتِي كَمَا قَطْلَا نَاوَرِيَّةِ يَا كَرِيْمُ
 بِيْتِي بِيْتِي بِيْتِ جِنْدَانِكُمُ هَزَارِ دِي كَمَا بِيْتِ نَزْدِ دُوْرِي
 كَمَا بِيْتِ بِيْتِ هَمْدَانِ بِيْتِ صَفَرِ زَانِيَّةِ اَسْرَارِ لِمَعْدِ
 وَاوَرِ نَزْدِ حُوسِ بِيْتِ بِيْتِ بِيْتِ بِيْتِ وَاوَرِ صَفَرِ مَجْمُوعِ
 نَاوَرِ بِيْتِ بِيْتِ بِيْتِ بِيْتِ بِيْتِ نَاوَرِ اَمَّا نَاوَرِ نِيْتِ كَمَا

لَوْ صَقَّانَهُ لَذَاتِ اَنْتَ اَنْدَا اِجَادِ فَرْمُوْةِ وَايَكِي كِيَانِ
 بَرَا نِ اَمَّا حَقِيْقَةُ كَسِ نِيْزَانِيَّةِ نَايِ شِيْرَانِ
 صَفِي كِيَانِ اُمَّتِهِ زَنْدُوْهَ زَانِيَّةِ خَوَارِ شِمْتِهَ تَوَانِيَّةِ
 بِيْتِنِهَ دِيْتِنِهَ قَصَّةِ كَرْدِنِهَ بَعْضِي كِ اِجَادِكُمْ دِرُوْنِ
 بَاوَرِ مَانِي شِيَانِ كُوْتُوْهَ اِجَادِكُمْ دِرُوْنِي كَمْتَرِهَ لَتَوَانِي
 هَمُوْ عَالَمِ مَحْتَا جِ بُوْنِيَّةِ اَوْ بِلَا حَتِيَا جَهَ اَسْمَانِ
 اُمَّتِهِ بَاوَرِ كِي بِيْتِ جَلَايِكِي خُدَايِ تَعَالَى كَمَا حُوْسِمِ
 لَطِيْفِ نُوْرَانِي دِتُوَانِ خُوْيَانِ بِنُوْنِي بِيْتِ كَمَا
 شِكْلَانِ هَمُوْ عِبْدِي خُدَانِ نَهَ وِلْدَشْتِي نَهَ كِنِي قَصِيَّةِ
 كَا فَرَانِ دِرُوْنِيَّةِ هَمُوْ دُوْسْتِ خُدَانِ لَامِرِ وِيْدَانِ
 هِيْجِ كِنَاةِ نَاوَرِ مَانِي مِيْنِي نِيْرُوْ زَنُوْمِيْرِ دِيْتِي اِنِيَّةِ
 اَمَّا بَقُوْلِ عِبْدِ اَللّٰهِ كَرِيْمِ اَمَامِ عَبَّاسِ رَضِيَ اَللّٰهُ عَنْهُمَا
 طَايْفِي كِيَانِ هِيَّةِ جِيْتِي اِنِ بِيْدِلِيْنِ وِلْدِيَا نِ
 دِ بَيْتِ شِيْطَانِ لَوَا نَهَ لِمَوْجُوْلُوْقَانِ زُوْرْتَرِنِ

۵/۲: ۵

لبر زوریان خدای هیچکس نایزانی چندن لهنو
 آسمان جن بییک نیه که یلیک لوان لوجیکدا
 یال رکوع یال سجده دانیت هیچ چشتیک نیه نه له
 آسمان نه لر زمیند که ملائیکلی لستعین نبی
 بامر خدا اکای لی بیت بینه عمل همو و سطن لبین
 خالق مخلوق داو بعضی و سطن لبو هنر یک لخوان
 هندیک روانه کراون له هندیک انسانا به
 پیغمبری هندیکیان دایم لر کوع دان هندیک
 دایم له سجده دان غرق حضور خدا انکایان
 له هیچ نیه هرگی جیکای خوی معلومه ناتوان
 تجا وز بکن و درسته چوار چوار پریان هیه
 هندیک قاپیوان بهشتن کوره رضوان ناوه
 هندیک قاپیوان جهنمن کوره یان مالکی ناوه

۶/۲: ۵

نتقی حصه می بقولیک تو قاپیوان نوزده کسن
 یا نوزده طایفن کرام الکاتبین چوار شخص
 دولشویدا دولر ژویدا ایکیکیان لشرشان رسته
 خیران دنوسیت یکیکیان لشرشان چپه
 شتران دنوسیت اوی لشرشان چپه لامری
 اوی لشرشان رسته ایته منکر و نکیر ملکی سوال
 عذاب قرن لبو مسلمان و کافران لکن هنر یک
 مسلمانان مبشر و بشیران پید لین هندیکیان
 فضیله هیه به هندیکیان دا افضل چار طراکینان
 چوار شخص چوار طایفن یکیک لچوار شخصکان
 جبرئیل علیه السلام هر چه خدا پی فرموه کیاندویه
 به پیغمبران بامینی در مسینان حضرت میکائیل
 علیه السلام رزق روزیوتنکانیو فرواتیو مخلوق
 روی ارضی بدسته سیمیان حضرت اسرافیل
 علیه السلام نفع صوری بدسته چهار پیغی
 پیدادکات

۷ل: ۵/۲

پیدا کات بجار اول هر چه زندوه دمريت
 غير خدا نبی بجار دو مین هر چه مردوه زندو دوتوه
 چوار مین حضرت عزرائیل علیه السلام روح کیشان
 بدسته طایفی اولین اوانه عرشیان هلکرتوه
 غیر او چوار که او طایفی عرشیان هلکرتوه او انیش
 لپاشان دمرن آم چوارن لقیامت داد بن بهشت
 داخل دین طایفی دو مین او نه نیز کین جبارگاه خدای
 تعالی طایفی سیمان فرشته عذاب سردر ملایکان
 طایفی چوار مین فرشتی رحمتین آم چوارک نو چوار
 طایفانه فضلیان همه بسر هم ملایکتا نوه غیر او چوار
 کتا نو او چوار طایفه عام ملایکتان فضلیان همه
 بسر کنه کاری ان نانوّه بنفّه اول همو ملایکتان

۸ل: ۵/۲

دمرن با فرخدای تعالی بنفّه دو مین هموزندو دبنوه
 او ان بن او ان لپیش دازندو دبنوه با فر خدا بتعالا
 لوترا ام بزرگانه لاصل ایجاد کرد نور روح لبر خستیان
 لپیش هموزیرو چیکد ابوه مردنیشیان لپاش همون
 د بیت اصل سیمین اوته با و روقین یکی به کتیب
 خدای تعالی که روانه کردو نه خواروه اسر هندیک
 له پیغمبری خوی به امه که همو کلام قدیمین صفت قات
 چمن بذات خدای تعالاوه مخلوق نین همو حقن
 هر چه لو انداهیه زکسته هیچ در نینه قرآن همونی
 برو و ته باشوه له همون چاتره بامه که هر لایام
 رسول الله و تا امر و هر تا دنیا ش دبریتوه به بی
 زیاد یو کمیو غلط نینه علم اولین آخرین تیدانیه کوره

تائمن کلمه

تری

۹ ل: ۵ / ۲

تری معجزات رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم اگر همچون انس
 کرد بسنوه ناتوانن کلا سیکه و ما بلین گت بکان همو
 صد و پست چوارن ده یان ما تونه اسر آدم پیغمبر
 پنجایان ما تونه سر شیت پیغمبر سینا ما تونه سر دریس
 پیغمبر ده یان ما تونه سر ابراهیم پیغمبر امانه صحفین
 تورات موسی پیغمبر زبور داود پیغمبر انجیل عیسی
 پیغمبر قرآن بو محمد صلی اللہ علیہ وسلم ما توه اصغر حور
 امته با و تو یقینت بی به مور رسول خدای تعالی
 که رسول له انسان میرد دب آزاد چا ترو بعبیب علت
 تر له موس ایام خوی پیغمبر نین لپش پیغمبر بیدا
 لپا شانیش هیچ کناه کوره پچوکی نین شریعتیکه
 روانه کرا بته سری امری پی کرا بیل بیکینی بخلق
 بکلیان اکر او امره پکنرا ب اوه بیسه رسول نینه

۱۰ ل: ۵ / ۲

با و ز کردن برسولان امته که بزانه خدای تعالی هموی عمل
 بزاردون بفضل خوی نوک لسه روز و ریاضت عتیا
 لبو پیغمبری زنی نشاندون بخلق نشاندان امر دین
 دنیا یان هر چه پسیان فرمواوه کیانده یانه بخلق بسعی
 توای چند انکو دشمن لومه کریان زور بون خدای
 تعالی یاریدی هموان داوه بمعجزات شکر ادا شاه
 بن بو پیغمبر یان هیچکس طاقت دعوی بنوه تا شتر
 لکلیان بکا هموان لقیاستد باذن خدای نفاعت
 دکن بو کنه کاران قبولیش دبی بکو صالح اولیائی
 امتشیا و نایه همویان لقب و انوعه زند و یکیان هیه
 خاک قد بدنیا نا خوا الحیث دا هیه حج و نوزیش
 دکن لعین خدا چا اولیان بنجره لاصل نبوت دا
 همو بر برن اگر کسی با و زنی بیکلیان نبی هیچ کامیان
 نینه قطله پیغمبری ناکون دک هندی اولیالی کو تون
 یچک

۱۱۷: ۵/۲

هچکس نه لایمان نه له خیانان نه ملکان ناکاته
 مرتبه اوان آمانا و خوباند اهنه کینان له مندیکیان
 شریف ترن او شریفیه یان لبر عموم دعوت زور مته
 علم معرفت ناو و ثورت معجزه ویک له ویک قایمی
 شریعت لبر اوه سروری عالم صلواتی علیهم لهما اولو
 العزم له رسولان رسول له نبیان افضل ترن تولوی
 پیغمبران بشورت صد و بیست چوار هزارن سیصد
 سیزده یا پازده لوان رسولان اولو العزمیش پنج
 شخص نوحه ابراهیم موسایه عیسی یوحنا صلی الله
 علیه وسلم او پیغمبر معلوم سیرت شخص ناویان
 امته آدمه و شیشه و ادربسه نوحه و هوده صالحه و
 ابراهیم و لوطه اسماعیل و اسحاقه یعقوبه و یوسفه و یونس
 شعیبه و موسایه فارونه و حفزه و یونس و الیاس و
 یسعه و ذوالکفل و شمعونه و شمویل و یونسه داود و
 لقمانه و سلیمان و ذکر تایه و حجاب و عنزیره ذوالقرنین
 پیغمبران رسالین محمد عربیه صلی الله علیه وسلم آمانه پیغمبری

۱۲۷: ۵/۲

خضر و لقمان و ذوالقرنین ذوالکفل اقصه عینه و آجبه که
 بلزانی ابراهیم خلیل الله به یعنی له غیر محبت خدای خالیه
 موسی کلیم الله به یعنی کفتگوی ککل خوا کرده عیسی روح
 الله به بکلیمه خوا می بوه بی با و کولد ایک چاترین اولاد آدم
 یعنی محمد عربی صلی الله علیه وسلم و آجبه بزانی بلکله لیلی اوان
 ککل و جهان تمیز یوا فضل عینه لهما اولو و جهان
 لحساب ناین یکنیک لو و جهان او وصف شمایل لاول
 رکن اسلامه آمان بورد و هم امه قطن لندر اندانشکاه
 لکم لسه پیشه خواند القبر و ادبته دروه لچیکه حشر حاضر
 دله هم دچیته بهشتی هم امه باور بکا بمعراج او سروره
 لبر شیار لاشود الکتوه تا مسجد الاقصی له مسجد الاقصی
 تا سدقه المنتهی بسواری براقی ککل حضرت جبرئیل
 چوه لویوه بتنهما زویوه تا دنک کلمی بلایکتان بستوه
 لویوه زرفیان بوهینا و بسواری زرف چوته
 لامکان عرش زمان مکانی کجی هیشته کیوته حضور
 خدایتعالی چاوی پی کوتوه وک لقیامت اچاویان
 لیدکوی

۱۳۷: ۵/۲

په دکوی به پچونی مد حوثنا و کشتکوی کرده جواب
 داوتوه بلطف مرحمت پنجاه نو ترله سرخوی امت
 فرض کرده چند جار تا تونه خواری بقضی موسی پیغمبر
 چونوه بره ژور دیوان کرده تاکیان دوی به پنج فرض
 اوتی خداوزان بوسروره کیشته وکل چند هزار هزار خلافت
 اگر ام تا تونه جی خوی خوی ایشتا کرم بوه هم امه که کوره
 ترین همو پیغمبرانه هر پیغمبری خوی روانه کردی عه مدلی
 و در کتوه اگر پیش مردنید ابکاته بخدمت اوسروره
 ایمان پی مینی هم پیغمبری پر کمال اوی تو اوبوه لپاش
 اوی هیچ پیغمبری دی نابینا مو پاش که دینه خوارده
 لسردین شریعت اودبی هم امه که رحمت بوه مو عالم
 که هر زده هزار عالمه محتاج خوان نعمت رحمت دین
 هم که هر اوه روانه کراوتوه سرجن انس با اتفاق اسر
 ملکان سایر مخلوقات دیش با اختلاف پیغمبری دی هر یک
 لسر طایفیک لافانان روانه کراون هم امه خواتی دعا
 بینهما فضل معجزه رکرامتی هم پیغمبرانی داوتی و کل یک

ایستی پیغمبر

۱۴۷: ۵/۲

چستی دیش که باوان نداده هم امه پیش همواندا
 او شفاعت دکا هم امه معجزه کرامتی خدا بی کس نازان
 چنده هم شریعت اوی همو شریعتان بردونه پاشوه
 هم امه دین و امتی له همو دین امتان چاترن آمانا و
 امتیاد لیا له هموان چاترن و آن اصحاب له همو اولیا چاترن
 له نیو همواند حضرت ابو بکر کرمی قحافه رضی الله عنهما له پاش
 پیغمبران چاترن اولین آخرین اولاد آدمه خلیفه له قول
 رسول تیه له پیش پیغمبری رسول الله دا خدا پار استویه
 کفر و ضلالتان لپاش اوی امام عمر کرمی خطاب رضی الله
 عنه خلیفه دومینه لپاش اوی امام عثمان کرمی عقیانه
 خلیفه سیمینه لپاش اوی امام علی کرمی ابی طالب رضی
 الله تعالی عنه خلیفه چوارمین لپاش اوی امام حسن کرمی
 امام علی رضی الله عنهما خلیفه پنجمینه خلیفتی که به بنتی رسول الله
 بوه لو پیچانه تولد بوه مدتی خلیفتی سه سال بوه
 لپاش او ان امام حسین و باقی عشره مبشره له هموان
 چاترن لپاش او ان اهل بیدر لپاشان اهل اُحد
 لپاش او ان اهل بیعت الرضوان رضوان الله تعالی
 علیه اصحابین

۱۵ ل: ۵/۲

علیهم اجمعین بهم آتمه هر کسی مسلمان بی دبی جمیع
 آل اصحاب خوش بوی لبر خوشه ویستی خدا
 رسول خدای آوزا او سروره فرموتی هر کسی دوست
 اوان بی دوست همیشه هر کسی دشمن اوان بی
 دشمن همیشه هر کسی آزار اوان بد آزار من دوا
 هر کس آزار من بد آزار خدا و هر کس آزار خدا
 بد خدا دوی گری همس لحدیث اهی خدیجه و عایشه
 حرم رسول الله فاطمه کچی کحل مریمه و ایکی عیسی پیغمبر
 عایشه کچی مزاحم جاترین هموزن اولاد آدم
 بهم آتمه سر زدهب چورن امام حنیفه امام مالک
 امام محمد شافعی امام احمد حنبله رضی الله عنهم
 مذهب هموان حقه هر کسی سر مذهب یکی نبی مذ
 درست نیه چند انکو امام دیش زور بون همو
 مذهبیان حق بوه چونکه لضبط این مذهبیان

۱۶ ل: ۵/۲

بویه جائز نیه عمل بی کردنیان بغیر او چور مذهبه که
 زامان بورد بهم امام عقیده دوانن ابولحسن
 اشعریه له مذهب شافعیه ابو منصور ماتریدی
 لمذهب حنفیه هر کسی سر عقیده یکی لوان نبی عقیده
 درست نیه بهم طریقتی اولیا حقن له حقیقتا
 هیچکس مخالف شریعت نیه اصل پنجاه امت باورد
 یقینت بی بر دوی قیامت کی لا اول مردنیوه تا
 آخر ماجرای روز حشر بامه که هر چه حضرت رسول
 الله صلی الله علیه و سلم خبری دوه شرط نشا نو ما برار
 و ک ظهور محمد مهدی ناته خوار ی عیسی پیغمبر خروج
 و حال دابة الارض و یا جوج ما جوج سایر ماجرا
 دیش هموز استه و بیت بی زیاد یو کمی هم یقین
 بران عذاب قبر لبو کافر و کنه کاران هیه هم رحمت
 قبر لبو مسلمانا نو کار چاکان هیه که هر کسی مرد زندو
 و کتوه لقب ریداروی دنین منکر و نکیر دین لید
 پرسین که خدای تو پیغمبر تو کیه دین امامت

حیبه

۱۷۷: ۵/۲

چیه اگر جوابی بدستی دایوه قبری لبو فراوان دیتوه
 کولانیکه له بهشتی بظرف قبری لوی دکرتوه شور و زحیکئی
 خوی له بهشت جا و بی دکویت بکلیک نعت بن ت
 بجی دین دزون پی دین موم گنوم العر دین
 یعنی بوخوت بنوه بمنل نوشتنی زاوا و بوکان
 اگر لجاو ادا و استا بکرزی اگرین که کزیکه که خدای
 تعالی له اگر خوش دوزخ خلق کرده بو عذاب
 او کانی که لدنیاد استکر نصایح مشایخ اولیا یان
 بویا بوخوی کنه کار بی و مای لیددن اول قبری
 پرد ب له اگر سرتاپی بدنه دیته جوش بقدران
 بغیر جن انس ناله لوی دین قبریش و مای دگشیت
 پرا لوی رست چینی تیکد پرینی و هم لطف جهنم وه
 کولانیکه بود دکرتوه همو ایوار و سببنا جی خوی
 چا و پیکد کویت لجهتی بانواع عذاب دیش تار و زر
 حشری گرفتار دبت هم با و زکی دفعیکی دی همو
 مخلوقی لپایش ز زمینیا جوی بو نوّه جهله اعضایان

۱۸۷: ۵/۲

خدای تعالی کردیان دکاتوه رکیان دکاتوه
 روحیان ببرد او دکاتوه لقبرید اهلایان دستیت
 بقدرت خوی دیان بانه جیکای حشری همو عمل چاکان
 له لای رستوه دیته دستی هر چه خرابان هیله پسته
 یالده لای چپوه دیته دست چپیان همو عمل چاکو
 خرابو چوکو کورو و تشکار و دزیان چه لد فتر علیان
 دابیت چه اعضای خویان تان هدی یان لید دت
 چه لعلم خدا دابیت همو یان آشکار دکات لییان
 در سیت جزای چاکیان دداتوه بچاکی همیه بخراپان
 بخرا ب هم هیدیکان دکرت سبب بکنا بیک صغیره
 بعدل له کناه هیدیک کناه کاران خوش دبت
 بنیر کفر قط کافران خوش نابیت هم ترزوی قیمت
 تانی چاکیان نوردانیه لطف بهشت که له لای رسته
 عرشوه دی تانی خرابیان ظلمت اویه لطف
 جهنم وه که له لای چپ عرشوه دی اگر همو اررض
 آسمان بنیته تا یکی جیکای دبتوه همو عمل چاکان
 خرابیان

۱۹ ج: ۵/۲

ہیچکس خرابان پے دیکشیت تاگر ان برہ ژورہ
 تائی سوکی برہ زیرہ میلی دکا بعکس ترازوی دنیای
 پردی قیامت کہ پردیکہ لمو باریک ترہ لئیغ شیرترہ
 بامر خدای تعالیٰ دینینہ سرشت جہنمی امر دکنہ مو
 سرید ترا بورن هر کسی ہشتی بی ہنڈیک وک بروکہ
 ہنڈیک وک باہنڈیک وک انپ لنگ سرید ترا
 و بورن هر کسی جہنمی بی بی ہلا خلیکے دکویتہ
 جہنموہ خدای تعالیٰ دنیای بی مقدرہ هر کسی دنیا
 دالسر تیکای شریعت چا تر ژا بور دے بسر پرد
 قیامت چا تر ژا بوری حکم حوض کوثری حوضیکہ
 ریکہ مانلیک کورہ یہ آوی لہ شیر بی ترہ لمسک
 پنی خوشترہ هر کسی دفعہ پنخواتوہ اگر چند سال
 لہ جہنم داپت تینوی ناپت ہم انبیا اولیاو
 ملایکہ وصالحان شفاعت دکن بوکناہ کورہ و
 چو کہ مسلمانان چند انکو دے توبہ مردن شفاعت
 لو روزہ دا پنچ نوعہ یکیک بو اوہ یہ زوحا پن
 ککل بکن لیکای حشری دوین بو اوہ یہ بسو کو

۲۰ ج: ۵/۲

اسا حسابیان ککل بکن سیمین بو اوہ یہ کناہ کار
 ناوینہ جہنمی خلاصیان بکن لعذاب چو آریا بن بو اوہ
 کہ جہنمیان بینتہ دروہ لپاش او انہ پنجمین بو اوہ یہ
 مرتبہ چا کو عالی پایہ بلند بیان بدنہ لہشتی ۵

تمت کتاب عقیدہ کردیہ از

مصنفات حضرت مولانا خالد

رحمہ اللہ از دست کعبہ

کابلہ برار حرم شریف

علمان افکار

مسلمین

۳/۲: د-۳، ۱ل

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ وَبِهِ نَسْتَعِينُ

سبع و پرستی اسلام چیه اسلام پنج رکن درست کرده
 سر جو مسلماً عاقل بالغ واجب بر لای علی بکار گرا اول ائمه
 اشهد بیده و زانم بیقین بزبان ولیم با اختیار ان لا اله هیج
 عبود نیه لای بی به پرستن بل الله الا و ذاته بی واجب یون
 به مثل جو صفت کمال هیبه هر کس نیه ام الله به و تصد عم
 بدلد و زانم بیقین بزبان ولیم ان محمد لکفیت او آدم به پر
 فر شبیه ها شمه و و منظر بفر بر و راکشا و چاوش
 نا و چاوان پانه رنک ما بید و و سپه نر و نوری نر
 بلند و لیم اولاد آدم چا نر و سپهر بر ناز که لطیفان دیور
 لر منوه و بار بوه نا و مبارک کل نا و بابا پر محمد کر می عقد
 عبداللہ کر می عبدالمطلب کر می هاشم هاشم کر می عبد
 کر می نصبه کر می کلاب الخ نا و ذیک آمنه کج و حب لطائفه
 هر پانه لکه مبارک بولد بوه خلا کرد و بن به پیغمبر فضل
 مرحمت چونه محمد بن و فات کرد و امر کبیه و هابه خو
 شه و پست پامردی خلا به اسرجن انش بانفان لسر جو
 نلو دیکه با خنلا رکن و و من ائمه بر اسع بک

۳/۲: د-۳، ۱ل

سبع و پرستی اسلام چیه اسلام پنج رکن درست کرده
 سر جو مسلماً عاقل بالغ واجب بر لای علی بکار گرا اول ائمه
 اشهد بیده و زانم بیقین بزبان ولیم با اختیار ان لا اله هیج
 عبود نیه لای بی به پرستن بل الله الا و ذاته بی واجب یون
 به مثل جو صفت کمال هیبه هر کس نیه ام الله به و تصد عم
 بدلد و زانم بیقین بزبان ولیم ان محمد لکفیت او آدم به پر
 فر شبیه ها شمه و و منظر بفر بر و راکشا و چاوش
 نا و چاوان پانه رنک ما بید و و سپه نر و نوری نر
 بلند و لیم اولاد آدم چا نر و سپهر بر ناز که لطیفان دیور
 لر منوه و بار بوه نا و مبارک کل نا و بابا پر محمد کر می عقد
 عبداللہ کر می عبدالمطلب کر می هاشم هاشم کر می عبد
 کر می نصبه کر می کلاب الخ نا و ذیک آمنه کج و حب لطائفه
 هر پانه لکه مبارک بولد بوه خلا کرد و بن به پیغمبر فضل
 مرحمت چونه محمد بن و فات کرد و امر کبیه و هابه خو
 شه و پست پامردی خلا به اسرجن انش بانفان لسر جو
 نلو دیکه با خنلا رکن و و من ائمه بر اسع بک

۳/۲: د-۳، ۳ل

همه یچ نصیر نه لایها چله کونج جازره قط واقع بوی لقیبا
 چار چو پانویخ در بیرونه همه مثل نظیر داک باب ز نو فزند
 نه لایه و جبهه لایه چو چشمان لری که بک تریه کسبش
 ناز لایه نریک بوی جلونه لذات صفات فعله لایه او شهر
 قط ناکو تری ناز لایه با جبهه غایت چند هزار یک شهرت
 نو و نو به بک است هفت لایه از نا هوی وک ذات
 پاک خوی با جویان همه چینی وک صفت مخلوقه بن
 بقیاس عقل وک ناکری اما نشانیک لوصفا نانه لایه
 انسان داو و فرمه و لایه کسان لایه ان اما حقیقتا کس
 بنزانیون و لایه شایان لایه هر لایه از لایه هر تا ابد شیخ بون
 همه در پیشین صفت کسان امن زیند و لایه خواسنه
 نو لایه پسنه و لایه کسه ایجاد کرده بلا مانه ایجاد کرده
 کسه لایه ان هو محتاج بوبه او چه اصحاب نه اصله
 امنه باور باین یک به مو لایه خدای تعالی هو یکنه
 جسم لطیف و لایه ان در نون خویان بنویمن بک لایه
 هو با عبد لایه لایه ان کسه هو با و سیه خدای لایه او

کس هوی

یاهش

۳/۲: د-۳، ۳ل

همه سنه ناز لایه بنویسنه و لایه میرد یا نانه اما بقول عسکه
 کرسی امام عیسی ما لقیان همه شایان پادشاه و لایه ان بن
 شیطان لایه لایه مخلوق نریه و لایه ان لایه خدایه
 کسی ناز لایه چندن هو اسه لایه بیک نه کسبک لایه ان کو
 چیکدا بالکوع یا السجده و لایه ان همه چشمتیک نه نه
 لایه ان نه لایه ان کلا لایه لایه ان نکر لایه با مر خدا
 اکای لایه ان لایه ان هو بان واسطنه لایه ان خانی
 مخلوق و لایه ان بیک لایه ان واسطنه لایه ان بیک لایه ان
 هنک بیک لایه ان کرا و نه سر عسکه لایه ان نایه پنی
 هند بیکان غری جال پاک خدان اکا لایه ان بیک نه هو با
 جی خویان معلومه ناتوان همه با و نری بکن دود و سله
 بی چار چار و زیاتر پریان همه هند بیکان در بوان ن
 بهشبن کوریان رضوان نان هند بیکان در بوان چشمتین
 کوریان مالک نان نسف چشمتی بولیک او در بوانه یا
 نوزده کسبیا زین نوزده طائفان کرام الکائین
 بو هو انسانیک جوارن و لایه ان و لایه ان و لایه ان
 یک

۳/۲: د-۳، ۵ ل

یک لیسر شان راستی چو ان دتو بی یک لیسر شان چو لیسر شان
 دتو بی اوی لیسر شان چسپه لامرو لیسر شان راست دی
 یکنیز کیر ملک سوله عذاب قبر ان لبوسلن کافران
 لبوسلن یک مسلمان مبنه اشیران ۲ دلین هند یکیان فصلان
 هند یکیا دافقل چا تری ملا لکان چوار کس چوار
 لافقل یکیا لوجوار کسانه حضرت جبرئیل هر چه خلک
 پانوه کیان ویه به پیغمبران با منی دویمنیا حضرت
 افق سوره سته دوجار نوپه دکا بدفع اولهجه هر چه
 ویدوه وری غیر خدا بدفع دویمن هر چه مردوه نزدیک
 دیتوه ای سپه پناه حضرت مهکا بپله زرق روشری
 بد سته نمکا فرعا ارض بد سته چوار مهنیا حضرت
 عزرا بپله روح کپتان بد سته طائفه اولین امر شیب
 عکرتوه اور چوارن لهما مے دینه هشت طائفه ۲۰
 امن نردیکن بدیوان خدای طائفه سیمین فرشته عدان
 سرور ملا نکان چوار مهنیا فرشته دجین او چو
 کس چار طائفه فضیله هیم بر هویدو لکانوه
 غیر او چار کسو چار طائفه عام حلا لکان فضیله

۳/۲: د-۳، ۶ ل

حیه بسر کناه کارانانوه بنفحه اولین هویدو لکانوه
 دمرن بامر خدای لکانوه او چار کسو چار طائفه نبی
 عشیان هلکرتو او ان لپادشان دمرن بنفحه دوه
 مین هو یان زند و پوه او دپیش دازند و دبنوه لوط
 او بزرا کانه لاصل او چار کس دویمن بسر خستیان
 پیش هو ذیر و حیکه دویمن مردنیشیا لپادشان هو ان
 دلی اصل ستمین امتها و دیتین یک بر هو کتب
 خدای تعالیان کوفان کور و دخواه اسر هذیک لیسر شان
 خوی با مر که هو کلام قدین صفت فاعن بدلر خدای
 تعالیانوه مخلوق نین هو حقن هر چی لواندا هیبه راسته
 هیچ درو نیه قران هووی بر دونه پاشوه لپهل
 نیش چاره با مه که لایام رسول الله صلی الله علیه
 وسلم نا امر هر کاد دنیا ش دیر نیوه بی زیاد
 کس غلط علم اولین آخرین نیداره کور تری معجزات
 و الله صلی الله علیه و آله و سلم الو هو جن انس کور به بیقوه
 ناتو لکل صلیک وها بلین کتا بکا هو یان صد چا
 دن دنیاان هانوته سر آدم پیغمبری نیچایان ها

هانوته

۳/۲: د-۳، ۷ل

هاتو ته سر شیت پیغمبری قیان ها تو به سراد و لیس پیغمبری
 زبان ها تو ته سر ابراهیم پیغمبری امانه به مو صغیان و ولین
 تو برات یوموسی پیغمبری دژ تبر بوداود پیغمبری انجیل یوحنا
 قرآن بو محمد صلی الله علیه و آله ها تو ه اصل حوارج امانه و فرقیان
 به سر رسول خدا و یقنه که رسوله انسا و دیگ انرا حواتو
 عیب عقلت و لهو کسی با م خری پیغمبر نبین پیش پیغمبری
 و العیا شانش هیچ کناه کور به بچو و نبین شس بتتیک روان
 کرید پیغمبری امری که لای بیکی پی بخلق دیش آوا و پیغمبری
 پیغمبری رسول غیر با و ز کردن بر رسول امانه که بر ان خدای تعالی
 لان بهیوی به بزار و در ان بفضلی نولت لبر زور و سبانه
 طاعیان بر پیغمبری ری نشان دان خلیفان و کور کور
 ین دنیا یان هر مخلصی از فرعون کیانند و یانه بخلقت
 بتو ای چندا که دشمن لومه کویان زور و بون یارید
 دیموان داوه بجزات کشک و انشا هدی بو پیغمبر
 بهیویان نصیامتدا با ذن خدای تعالی ان کن بو کویا
 ه کاران قبولش دی بلکو صالح اولیای امتشیمان و بها
 لغبر مشدا نوع زرد و یکی ن هیبه خالت بدنیا ن فقط

شفاعت
 تاخوه

۳/۲: د-۳، ۸ل

خوه لبر خود اچا و دلیان بجز و لاص بنیاد کابرا
 برن اگر کس با و ربه نکیکیا لبر لایح کاهیان نیم فقط
 لبر پیغمبری نا کون و گت هند بکت اولیا لیکو تون کون
 کانه سر بنده او ان اما لیس و با ندا هند بکیان لهند
 یکیان و شرفیترن او شرفیسیان لبر زور امانت
 علم معرفت نا و شهورت معجزه یک لبر و دیگ قائم
 شرف و همت لبر او سر و عالم صلی الله علیه و سلم لهما
 اولوالقربان رسوله نبییا افضلتری تواری پیغمبر
 به شهرت محمد بیست جزا خزان سصد و سیزده رسوله
 اولوالقربان روح ابراهیم موسی عیسی محمد صلی الله علیه و آله

و بیست و نوزده نبی و غیره
 اربعه هکذا و جمله انک رساله
 المکیه و انما الحقی محمد الزکی
 اولوالقربان آن سب
 که باعث انسخ دین
 سابق کرد چون
 محمد صلی الله علیه و سلم
 که باعث نسخ دین
 حضرت عیسی شده
 سبب المیزان و الثانی

او پیغمبر که معلوم سی و دو شخص نبی و بیان امانه آدم شیب
 ادراس روح هور صالح ابراهیم لولیا سما عبد است پیغمبر
 یوسف ابوبه شعیب موسی هارون خضر الیکس یوشع
 ذوالکفرا بشعرون شمسیل یونس داود الفان سلیمان ذکر یا
 عیسی عزیرت عیسی سید المرسلین محمد علی صلی الله علیه
 نبینا و علیهم اجمعین اما لبر پیغمبری خضر نقی است کسند بر
 ذوالقربان ذوالکفل فصم هبه بعضی بعضی فرمونه

۳/۲: د-۳، ۹ ل

دل بوون واجبہ کہ تالی ابراہیم خلیل اللہ بے لغیر محبت خدای
خالہ و مویس کلم اللہ بے گفتگو کو کرمه اللہ خدای و جلس کلمه اللہ
بے تکلم لداکی بوه بده بابی چاترین اولاد آدم بے سخن عرفی صلی اللہ
علیہ وسلم بکرتک جلد او ان کلک وجهان افضرت لہو ان چند
نگد او وجهانہ لیس نایمن بکت لو و جہانہ او شکل صفاتہ تک
دا و کزن اسلام کو نمان ہم امہ لہو ان اقل شکا و ہم امہ با
و کزدنیہ معراج او سرورہ بسو شیار و شو دلکہ ناکد و سرہ
لقد و سن ناسدرة المنہن لیساری برانی کل حضرت جبرئیل و جبرئیل
یو ہتہا یوہ ناد نک فملا لکتا استوہ پستان رفوہ یان
بوہ ہنا و سوار بوہ لکری تریوہ حکمہ عرش مجید وی شوکتا
مکان خونہ پشت خوبوہ کیزہ حضور خدای چا و مجال پاک خدای
کیزہ و کت لقیامتدا چا وی دکوی بہ بچو صلح تبا و گفتگوی کردہ
جواب دا توہ بلطف و رحمت پیا نو تری سو خوی امت فرض کرد و
چند جا رہا توہ خواریہ چو توہ برزہ و بقصہ مومین پیغمبری دہان
کرتہ کیا ندیہ بیخ فضائل اوکی خدای دنا دے کیشوہ بلیتوبہ
دنیویہ لک چند ہر اجلا ت اکرام دی ہا توہ جبکہ خوی
ہدیتان جبکہ کرم بوہ ہم آپ کو تری مسولانہ چہ آدم چہ

۳/۲: د-۳، ۱۰ ل

خیرای اولک شفا عتکری ہوانہ ہر پیغمبریک خدای تعالی
مرہانہ کو دی عرش و کرکرتہ اگر لہنس مردندا کجا بخت
اوسرورہ ایمان بے بدینہ بالقوم خویا و عمدہ و کزی ایمان
بے ہنس ہم پیغمبری بقات برکات و نوا و بوہ لیا تسوی
ہیچ پیغمبری دو بان عیسے پیغمبر لہ و پیش کہ دہنہ خویا کتر
شریعت وی پی ہم امہ ہو مجزہ فضل پیغمبران دا و فی کلک
دیش دا و فی کربون ندا و ہم شریعت وی ہوشریعت برزہ
پاشوہ ہم دینی امتیہ لہو دین امتان چاترہ ہم لہو شہید
اولیا لہو ان چاترہ الا اصحاب لہو اولیا ان چاترہ لہو
ہو ندا حضرت ابو بکر صدیق رضی اللہ تعالی عنہ لیاک پیغمبران
لا دلین انین اولاد آدم چاترہ خلیفہ اولیہ رسول لیتک بنوت
رکنا مثلا خدای تعالی ان پارسوہ لکفر ضلالتا لیاک اولیام مرہ
خلیفہ دومینہ لیاک امام عثمان خلیفہ سیمینہ لیاک اولیام امام علیہ خلیفہ
چارہ سینہ لیاک اولیام امام حسن خلیفہ پنجمینہ خلیفہ کہ لیتک رسول اللہ
باد پیغمبران نوا و بوہ لیاک اولیام امام حسین و بابا غزہ مدترہ و لیتک
لہو ن چاترہ ہر کہ مسلمان بادہ جمع الا علی بان عرشوہ چاترہ
یستہ و کول اللہ لو آد سردہ فرس بے عکس صورت وان باو ستمینہ

عورک

۳/۲: د-۳، ل ۱۱

هر کس از من وان بی دشمن من بشه هر کس از من بد از من دوا
 هر کس از من بد از خدای د ^۴ هر کس از خدای بد اخدا
 دیگری هم حدیث دایم خذیم و عاقبت هم رسول الله فاطمه
 کج کس سیده دایم عیسی پیغمبر آسمه کج عیسی جان نین بهمن نان
 اولاد آدم هم امام سر مذهب جان امام خدیجه امام مالک امام فخر
 امام احمدیه مذهب بهمان حق هر کس که سر مذهب بکیران بن
 مسلمان حابینه امام عقیده د و ابوالحسن شریع مذهب
 فعیل ابومصوب ماتریدیه مذهب خفید امی مقن بهیج بیان
 مخالف شریعت نیه **اصول** بهیچ امته بان بکد بوز
 قیامت که له اول مرد نبیه تا آخر حشر هم هر چی رسول الله
 فرمود یه لشکر شوق بی ما جزو کد طوبی محرق متدیبه و هاننه
 خوار ی علی پیغمبر د جان دایه الارض عیروسی به نیا د که
 د ج به بهم باور بیک هر که مرد د لفر خوی د از بندگی د کسواد
 بی من خدان پیغمبر تو کبید دین ایمانت کامه اگر بتوازی جلوب
 دایره فیل بس فراوان د توه کلا نیک لبولمت تیوه د بیتیوه
 ابوارو صبحینه جان محی خوی د کوی لبشع اگر بتوازی جواب
 ندایوه و هالیکن بکیر آسمان غای من بهی مخلوق

۳/۲: د-۳، ل ۱۲

دین قهر و پشیمانی کونین براسی داسه لرا سوی چه دیرین بیک
 عذاب دین گرفتار د تا حشر هم د فعیک دین علم مخلوق لبان بن د
 بنیان زندگیا ن کوه دبان بنه حشری هم جا کد ضارب زوی
 آنسکر بیان حسد د کن چه لفر عملیان داج چه اعضا ی جوان بنیا
 هدیان لبیدا آنسکر بیان دکن جزای جاکیان بیکه د د فوه او
 جزای ضرابان بخراج هم خدای تکلان هندیک کد کوی سبب
 بکنا هیک بهی کله لبید لهر کنه هی هندیکان خوشد د لفضل
 لوبه کج بیک لهر کنه هی مسلمانان خنشد د کافونیه کف
 لکافران خوشن با د هم تر از قیامت نای جاکیان نو نیه لظرف
 بهشتیوه لای راست عرشه نای حیران ان ظلمت اویه لظرف
 جهنم لای صیه اگر دض آسمان و نایک چه بیتوه بهی
 عمل جاکیان ضرابان د د کیشن هم کوه حرط لوی باد بکتره لشیع
 نین تره بام خدای د نیت سلسله صانع امر دکنه بهمان بسری
 دار بوند هر چی بهشتی د هندیک کاسه لبیک د ا هندیک
 لبست لیسر د ا بوندی خدانشو های د عقده هر کس
 د دنیا ما بری مشرعی جا بوندی جان لیسر د حرط قیامت
 د د بری هر کس صبیح د د حد خلیسک د کویته جهنم هم

فوسک هندیک کد
 با بهشتی و کد

صحنی

عەقیدەى کورپى مەولانا خالیدی نەقشەندى

محەممەدى مەلا کەرىم
سافى کردودەتووه و
پیتشەکیى بۆ نووسيووه و
پەراوتىزى بۆ کردوه

پیتشەکیى

ئەمە نامىلكەيەكە ، وەك نووسەرەووەكەي لە پیتش دەست پەنج کردنى تىكستەكەيەووه نووسيووه ، ناوى (عقیدەنامە، کردیە) و ، وەك لە پاش لێبووتەووەووه نووسيووه ؛ (عقیدە کردیە) . هەركامیان پەنج یا نەپەنج و ، ناو بە فارسی پەنج یا بە کوردی بووین ، ئەپەنج لە ناو خەلكدا یا بە (ئاقیەى مەولانا) یا بە (ئاقیەى کوردی) مەشهور بووین . ئەم نامىلكەيە ، وەك لە داوتنى دەستووسەكەيەووه نووسراوه ، دراووتە پال مەولانا خالیدی نەقشەندى (١) و ، وەك بە بار و دۆخى سیاسى و كۆتووری ئەو

(١) خالیدی کورپى ئەحمەدى کورپى حوسەینی جافى مەكەبەتێى كە پاشان بە مەولانا خالیدی نەقشەندى شارەزورى ناوبانگى پەیدا کردوه . مەلایەكێ گەوره و شەخەتێكى پەهلەند بووه . سەفەرێكى هیندستانى کردوه بۆ وەرگرتنى تەریقەت لەسەر دەستی شیخ عەبدوللای دېهلەوى دا . لە سالى ١١٩٢ هـ هجرى [١٧٧٦ م] دا لە قەرەداغ لەدايك بووه و لە سالى ١٢٢٢ [١٨٢٧] دا لە شام كوچى دوايى کردوه .

سەر دەمه و بە هەنسورپان و چالاکیى مەولانا خالید خۆشیدا دەر ئەکەوئ ، ئەو درانە پانە راستە و نامىلكەكە هێى مەولانایە . كەواتە يەكەمى دوو كۆترین پەخشانی کوردی بە دیالێکتى کرمانجى خواروو - ناوچەى سلێمانى يە و ؛ لە گەئ مەولودنامەكەى شیخ حوسەینی قەزازی (٢) ، بەجووتە ، ئەستیرەى دانانى بەردى بناغەى پەخشانی کوردی یان بەسەر شانەو یە ؛ هەرچەند مەولودنامەكەى شیخ حوسەین ، شان بەشانی ئەو ، لەبارەى هونەریشەووه زۆر بالا يە و گەیشتووته پایە يەكێ ئیجگار بەرز و پلەند .

لەبارەى ناوەرۆكەووه ئەم نامىلكەيە شتیكى ئەوتۆی تیا ئی بە زیاد لەو شتانەى ئە دەیان سەرچاوهى تری عەرەبى و فارسى ئایینیدا هەن . پایەخى راستەقینەى ئەم نامىلكەيە لەوهدایە يەكەمین هەنگاوه بە پێنگای جێبەجێ کردنى داخواری يە گیانى و كۆتووری يەگانى كۆمەلەى كوردەواریدا بە زمانى خۆى ، چونكە هێچ پەمو ئی بە گەلێك تەنانەت بۆ زاینى باود و داب و نەرتە ئاینى بەكایشى پەنا بەر زمانى ییگانە بەرئ و ، بە زمانەكەى خۆى كەرەستە يەكێ لەدەستدا نەپەنج . بەلكو لەم مەیدانەدا ئەم نامىلكەيە هەنگاویكى تریش بۆ پیتشەووه چووه ، ئەویش ئەووتە پاش سالی هەى باوپی شیعری ئاینى بە کوردی ، بابەتێ ئاین بە پەخشانی ئەخاتە بەر دەست و بەمە بەردى بنەرەتێ دروست کردنى پەخشانی کوردی لە بابەتێ ئاینیدا دا ئەپەنج .

(٢) کورپى سەبید مەحمودى نەجیبى کورپى شیخ ماری نۆدى . لە ١٢٠٥ هـ هجرى [١٧٩٠ - ١٧٩١ م] دا لە سلێمانى لەدايك بووه و لە ١٢٨٥ [١٨٦٨ - ١٨٦٩] دا هەر لەوئ كوچى دوايى کردوه . مەولودنامەكەى لە سالى ١٢٣٥ دا لەسەر ئەركى مەلا عەبدولكەرىمى هەكزی لە چاپخانەى نەجاش لە بەغدا لە چاپ دراوه .

٤/٢: ٤-د، ٣ل

٤/٢: ٤-د، ٤ل

له بارهی شیوه شهوه ، وهك ههر ههنگاوێکی به كه م له ههر مهیدا تێكدا ؛
 نیشانهی كان و گرچی پێوه دیاره و ؛ نهگه ته ئێین هه لهی نووسه رهوه
 کاری خۆی له م مهیدانه دا کردوه و تێکسته که ی له هه ندی شویندا شیواندوه ،
 گه لهی هه لهی ریزمانی شی تیا به دی نه کرێ که له پهراویزه کاندای نه و نه دی
 پیمان زانیین - ده سنیانمان کردوو . نه مه سه ره پرای وشکی و قورسی
 دارشتییش له گه لهی شوینی تر دا .

له گه لهی نه وه شدا ؛ وه کوو سه چاوه به کی کۆن ، بۆ دیاری کردنی باری
 نه و پرۆژهی نووسینی کوردی و چار کردنی گهرو گه رته کانی و بۆ به دی کردنی
 سیمای گۆرانی و به ره و پێش چوونی زمانی کوردی ، شایانی که تک لێ
 و مرگرتنه .

بۆ نموونه له خۆتنده وهی ئهم نامیلکه وه ده رته که و ئی که وا له
 سه رده می مه ولانادا ؛ سلیمانی هه شتا دیالیکتیکی چی گرتوو تیا نه وه ،
 نا به واته به کی تر ئاخاوتنی خه تکی سلیمانی سه ر به دیالیکتیکی نایه تی
 نه بوه . شاره که که دروست کرا ، دیاره خه لکیکی زۆری له گه لهی لای
 ناوچهی سۆران و بابان و موکریان و هه ورامان و سه و شاره زوو و
 شوێنانی تره و تێ مرۆشاه ئه مانه هه مو وهك داب و نه رتی چاک و خراپی
 ناوچه گانی خۆبانیان له گه لهی خۆیان هه بناوه ، زمانی خۆشیانیان هه بناوه .
 به کاره یێانی هه ندی وشه له م نامیلکه یه دا که هه ره که هه سی ناوچه به کی
 دیارین و ؛ دانانی هه ندی باشگر له سه ر وشه که ئیستا له سوله یمانی
 دانانی و له شوینی تر هه ن ، نیشانهی ئه وه هه مه زهنگی به ی ئه وه سه رده مه ی
 شاره گه ن .

له م نامیلکه یه دا تیبی (ئه) به سه ر فیعله وه نایبیرێ که ئه و دس وائه گه به ن
 له وه سه رده مه دا هه شتا ئه وه قۆناغی ئاسانکاری به نه ها تبه وه پێشه وه که پاشان
 (ده) ی سه ر فیعله موضاریمه کانی هه موو کرد به (ئه) .

به لام هه شتته وه ی هه ندی تیبی (ت) ی نیشانه ی فیملی موضاریم به دوای
 فیعله وه و لایردنی له پاش زوربه ی فیمله کان ؛ نیشانه ی ئه وه به قۆناغی
 لایردنی ئه وه (ت) یانه ؛ له وه سه رده مه دا ، تریک به بگاته کۆتایی .
 هه ره وه ها له م نامیلکه یه دا (دی) له بریتی (تری) ئیستای ناوچه ی
 سلیمانی به و ، وشه ی (بۆن) به جاری نیه و هه ر (بێن) ه و ، (بچووک)
 هه مووی (بچوک) و (خراب) هه ر (خراب) ه .

له باره ی ریتووسیه وه نووسینی (ک) به (ک) و دانانی سێ نوخته
 له سه ری ، ده رنه خستی زوربه ی (وی) عه طف و (ی) ی ئیضا فه و ،
 گه لهی چار دانه تانی (ژیر) و (بۆر) ییش له بریتی بان ، سه ر و ژیر و بۆر کردن
 بۆ وشه بۆ خۆتنده وه ی به راستی که ئیمه ئیستا پیت له جیاتیی ئه وه سه ر و
 ژیر و بۆرانه دانه تین ، ته نانه ت نه نووسینی ضه میری (ی) ییش له دوایی
 وشه وه و دانانی به (حه ره که) و به چی هه شتتی بۆ فامی خۆتیه ره وه و
 جاروباریش نووسینی حه ره که که ؛ نووسینی (ه) به کی نووسای دوایی
 له جیاتیی (ی) ی ضه میری غایب ، دانانی هه لکشائی له ژیر (ی) وه بۆ
 نیشانه ی دریزی (وهك) : تێ له ریتووسی کۆری زانیاری کورددا) یا بۆ
 نیشانه ی بۆشی (وهك) : ئی (جوئ کرده وه ی پیشگر له ریشه ی فیعل وهك
 له (بی زانیت) دا . . . ئه مانه هه ندیکن له و سیمایانه ی زمان و ریتووسی
 نه و پرۆژه مان و ، من با وه رم وایه ده سنیان کردنی ئه وه خاسیه تانه له
 ده سنوسه کوردی به کۆنه کاندایا بایه خپکی زۆری بۆ نووسینی میژووی
 گۆران و پێشکه وتی زمان و ریتووسی کوردی هه یه .

من ئهم نامیلکه یه م به مه به ستی مه یدان نه دانی له ناوچوونی به کی له
 کۆترین نموونه گانی به خشانی کوردی و ئایین نووسین به کوردی و ،
 بۆ وه فاداری به مه ولانای که له پیاوی کورد و ، بۆ ئاگادار کردنه وه ی
 لیکۆله ره وه کاندان له که ره سه ته به کی کالی کوردی - ساغ و بلاو کرده وه .

٤/٢: د-٤، ل٥

سەد یریا دەرفەتى ئەوە بوايە ھەموو لاپەرەکانى ئەسڵە دەسنووسە کەشیم
لە گەلیدا بە کلیشە بلاویکردایە ئەوە : بەلام بۆم ئەکرا : دەبا بیتیى بۆ
ھەئیکى تر .

ئێتر ھیواموایە ئەم بەرھەمە لەم پروانەوہ جیى خوۆى بگرتی و
سوودبەخش یى .

لەبارەى دەسنووسە کەى ئەم نامیلکە یەوہ

دەسنووسى ئەم نامیلکە یە یەکیکە لە شەش نامیلکەى دەسنووس و
ھەندئى وردە بابەتى دوعا و سەلاوات کە تیکرا لە یەك سەردەمدا
نووسراونە ئەوہ و یەك کەس نووسیونێتەوہ و پیکەوہش جزووبەند
کراون و ئیستا بە ھەموویان کتیبیکن لە کتیبەکانى کتیبخانەى مەرکەزى
ئەوقافى سلیمانى و سەرچەمیان ژمارە ٢٥٤٧ - ٢٥٥٢ یان لەسەر دازاوہ .

روونووس کەرەوہى ھەر شەش دەسنووسە کە ئیسماعیل ناوی کورپى
سلیمانى گەلەئەببى یە (٢) : سلیمانىش - وەك كاك مەحموود ئەحمەد
موحەممەدى بەرتوہ بەرى کتیبخانە کە پیتی وتم و ھەر خوۆشى بوو لەم
دەسنووسانەى ئاگادار کردم و ئەم نامیلکە یەى بۆ ورتە گرتەوہ - بە گۆزەرى
ئەوہى لە داوینى قورئانیکەوہ نووسراوہ کە ئیستا لە کتیبخانەى
موزەخانەى عێراقدا یە لە بەغدا ، کورپى سۆفى رەبەتە و ، ئیستاش باخیک
لە گەلە ھەبە پیتی ئەئین (باخى سۆفى رەبەن) .

نامیلکەکانى ناو ئەم کۆمەلە دەسنووسە بەرپز ئەمانەن : (١) کیمیاء
السعادة کە لە ١٦ى سەفەرى ١٢٩٤ [١٨٧٧/٣/٣] دا نووسراوہ تەوہ .
(٢) عقیدە نامە یەك بە عەرەبى کە لە کتیبیکى ئیمامى ئەوہوى وەرگیراوہ .
(٣) گەلە دئی بەکە سەر بە ناوچەى مناوہت لە ھەریمی شارباژێر لە
شارستانی سلیمانى .

٤/٢: د-٤، ل٦

(٣) عقیدە نامە کەردیە کە ئەمەى بەردەستمانە * (٤) نامیلکە یەك لە بابەتى
ئەحوالى شیخی و مریدى بە فارسی * (٥) نامیلکە یەك لە باسى ھەجدا بە
فارسی (٤) * (٦) نامیلکە یەكى دوعا و سەلاوات کە لە ٢٩ى جومادای
یەكەمى ١٢٩٤ [١٨٧٧/٧/١١] دا نووسراوہ تەوہ . کەواتە ئەببى ئەم
نامیلکە یەى مەولانایش لە تیوان مانگی سەفەر و جومادای یەكەمى ئەوسالەدا
نووسرایتتەوہ .

ئە داوینى (عقیدە نامە کەردیە) کەوہ ئەم چەند دیزرە نووسراوہ :
« تبت کتاب عقیدە کەردیە از مصنفات حضرت مولانا خالد رحمة الله : از
دست اسماعیل گلالە: برای نور چشم شیخ عثمان القادری (٥) مبارکش
باد * آمین » . واتە : کتیبى عقیدەى کوردی کە یەکیکە لە دازاوہ کانى
مەولانا خالید رەحمەتى خودای لى بى ، بە دەستى ئیسماعیلی گەلەئەببى
تەواوبوو بۆ نوورى چاوم عوسمانى قادری ، خوا بکا پیرۆزى بى » .

(٤) لاموا بى ئەم دوو نامیلکە بەش ھەر ھى مەولانا بى . ئەودش بزانیى کە
مەولانا نامیلکە یەكى بە فارسی ھەبە لە باسى ئادابى شیخی و مریدىدا
لە شارى قازان لە ناوچەى تانارستان لە چاپدراوہ ، بەلام نوسخە ئیمان
نەبوو تا لە گەل ئەم دەسنووسە بەراوردیان بکەن و بزانیى یەکیکى یا
جیان .

(٥) کاک مەحموودى بەرتوہ بەرى کتیبخانەى ئەوقافى سلیمانى ئەللى ئەم
عوسمان ناوہ خەلیفەى مەولانا بوہ ، بەلام ئەم ناوہ نە لە پىزى
خەلیفەکانى مەولانا و نە لە پىزى مەنسووبەکانیدا نى بە [پروانەرە :
بەدى مەردان ، بەرگى یەكەم ، ل ٨٣ - ٨٦ ؛ ١١٦ - ١٢٢] . لەمەش
بەلواوہ ئەگەر لەوہ ورد بێنەوہ کە مەولانا لە ١٢٤٢ى ھىجریدا کۆچى
دوا بى کردوہ و دەسنووسە کەش لە ١٢٩٤ دا نووسراوہ تەوہ و
نووسەرەوہ کەش نووسیویە « برای نور چشم شیخ عثمان القادری »
واتە : بۆ نوورى چاوم شیخ عوسمانى قادری کە ئەو (نوورى چاوم) ە
نیشانەى مندالبى شیخ عوسمانە کە یە : بۆمان دەرئەکوۆ کەوا ئەگەر
مەولانا خەلیفە یەكى شیخ عوسمان ناوی - جگە لە شیخ عوسمانى
تەوتکە - بوو بى : ئەم شیخ عوسمانەى ئێرە نى یە .

٧/٢ : ٤-د ، ٤ ، ل

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

وبه نستعين

ئەگەر کەسێ دەبڕسێت ئیسلام چۆ دە ؟ ئیسلام پێنج روکنی هەیە : ئەسەر هەموو موسولمانێ عاقل و بالغ بێ واجبە بیزائیت ، عەمەلیشی بێ بکاه ئەووەل ئەووتە (أشْهَدُ) : بە دل دەزانم بە یەقین ، بە زوبان دەئێم بە ئیختیار (أَنْ لَا إِلَهَ) : هیچ مەعبودێ بە حەق نێرە لایق بە پەرستن بێ (إِلَّا اللَّهُ) ئیلا ئەو زاتە (٦) ئەبێت واجبە بوونی ، بێ مێلە ، هەموو سێفەتی کەمالی هەیە ، هیچ ئەقسی نێرە ، ئیسی ئەلایە (٧) . (وأشْهَدُ) هەم بە دل دەزانم بە یەقین ، بە زوبان دەئێم بە ئیختیار (أَنْ مَحْسَدًا) بە حەقەت ئەو موخەمەدە (٨) ئادەمی بە (٩) ، عەرەبی بە قورەیشی بە ، هاشمی بە ، روومەتی زەریفە ، برۆ پاکشەو ، چاوەرەشە . ناوچاوان پانە ، رەنگی لە مابەینی سوورو سپیایە ، ئە زۆر ئەوی بە ئە

(٦) لە دەسنووسە کەدا (ذی) (ذات) بە (ز) نووسراوە . من پێم زانیین ئەمە تاکە تیبیکێ عەرەبی بە ئەم نامیلکە بەدا بە گوێرە ی بە دەمدا هاتنی لە کوردیدا - نووسرا بێ .

(٧) ئەم وشە بە لە دەسنووسە کەدا بەم جۆرە نووسراوە : (إِلَّهِ) .

(٨) نووسەرەو لێرەدا : بە پێچەوانە ی شوێنەکانی تری لەم چەشنەو ، کە حالەتی فەحە ی دوایی وشە بە (ه) ئەنووسن ؛ (مَحْسَدًا) ی نووسیوە .

(٩) کوردنی (ئادەمی بە) بە خەبەری (أَنْ) و عەطف کردنەو ی خەبەرەکانی باشەو هەش بۆ سەری ، هەلە بە ، چونکە خەبەری (أَنْ) دەکە (رسولُ اللّٰهِ) بە کە پاشان دێت و خراوەتە ناو رستە کوردی بە کاتەو . سەرەرای ئەمەش ئەوانە بە کەستیک گومانی بۆ ئەو بچن ئەم جەموو سیفەتە ئە لە قەڵی شەهادە کەو دەرنە کەون ، کە واش نێرە .

٨/٢ : ٤-د ، ٤ ، ل

زۆر بڵندە ، لە هەموو ئەولادی ئادەم زەریفترە ، بێ سێبەرە ، لە بەر تازکی و لە تیفی بان دیوار لە روومەتدا - دیارە (١٠) . ناوی باوگ و باپیرانی عەبدوللایە کوری عەبدولموظەلیبی کوری هاشمی کوری عەبدولە نافی (١١) ، ناوی دایکی (١٢) ئامینە کچی وەهەبی لە تائفە ی زوهرە ی بە (١٣) . لە مەککە بەو ئەلەد بوو . خودا کردوو بەتی بە پێغەمبەر بە فەزلی خۆی . چوو بە مەدینە و فاتی کردوو . ئەمە کێرە وەها یە ؟ پەسوولوللایە (١٤) . پەوانە کراوە ، پێغەمبەری خودایە ئەسەر (١٥) جین و ئینس بە ئیفتاق ؛ ئەسەر سائیری مەخلووقی تر بە ئیختیلاف .

روکنی دووەم ئەمەتە بە راستی و بە دروستی ، بە سەعی : بە دایمی لە شەو و پۆژیکدا پێنج فەرز نوێز بە جێ بێنی لە گەل تەواوی شەرت و روکنانی .

روکنی سێین (١٦) ئەمەتە سەرفیتەر و زە کاتی مالی خۆت بەدی لەو

(١٠) بە نیشانی ئەو دەدا کە وشە ی (روومەت) لە دەسنووسە کەدا (زەنە) بەکی بۆ کراوە - کە من لام وایە راستە کە ی (روومەتی) بێ - ئەبێ تیکرای نیمچە رستە ی (دیوار لە روومەتدا - دیار) خەبەرێکی تری پاش خەبەری (أَنْ) بێ .

(١١) ئەم وشە بە لە دەسنووسە کەدا بەم جۆرە نووسراوە : (عبدالمناف) . دیارە ئەمە بە پێی دیالیکتی ناوچە ی پۆدەر و موکریانە کە (ی) بەک دەخەنە سەر (مضاف الیه) و ضمیری پێوەندی (ه) دانائین .

(١٢) لە دەسنووسە کەدا : نووسراوە (دایکە) .

(١٣) ئەم وشە بە لە دەسنووسە کەدا بەم جۆرە نووسراوە : (زەریفە) .

(١٤) ئەم وشە بە لە دەسنووسە کەدا بەم جۆرە نووسراوە : (رسولُ اللّٰهِ) .

(١٥) ئەم (ئەسەر) کە بەمەنای (علی) ی عەرەبی بە ، جارێ بە کارهێناتی لە ناو مەلا و فەقیدان زۆر باو بوو . بە داخووە ئیستە لە زمانی ئە دەبیماندا بەرچاو و گوێ ناکەوێ . بە رای من ، وەک وشە یەکی پەسەن ، شایانی ژباندنەو بە .

(١٦) ئەم وشە بە لە دەسنووسە کەدا بەم جۆرە نووسراوە : (سین) . دیارە مەبەستی (سین بەمین) .

٤/٢: د-٤، ل٩

چشتانه زه کاتیان (١٧) لیج ده که ویت ، بیگه بییت به وکه سانه (١٨) زه کاتیان
بیج ده سیت به بیج منعت .

پروکنی چواردمین ئەمه ته مانگی رهمه زان به پۆژوو بیت به نه وای
نه گه ئ هموو شهرتانی .

پروکنی پینجه مین ئەمه ته له هموو عومری خۆت ده فعه ییک (١٩)
پروبوکه به ئەمانی (٢٠) خودای که له مه که به به نری ته تی حه ج و عمره
به وشهر ته ی تاقه نت بییت ، ئولاغی سواریت بییت ، خه زجی و زه خیره ی
پینگه ت بییت ، نان و نه فقه ی مندالانت بییت (٢١) ، هه تاوه کو ده چی و
دیه وه پینگه ت ئەمین بییت .

ئەگەر که سیج ده پرسن ئیمان چی به ؟ ئیمان ئەمه ته باوهر و یه قینت
بییت به شەش ئەصالان له گه ئ هموو لک و ته فصیلاز .

ئەصلی ئەووه ل ئەمه ته باوهر و یه قینت بییت به معنای له فزی (الله)
که زاتیکه واجه بوونی ، معبودیکى (٢٢) به حقه ، ئیجادکهری موله فقه
له بز ته وای عالم و عرش و کورسی و به هشت و جهه نهم و ئاسمان و
زمین و هرچی له واندا هه به . ئەوه بوونی به خۆوه به ، هه ر چشتی دی
بوونیان به وه ، وه به ئیجادى کردوون له پاش نه بوونیان ، ده ییشیاناته وه
فه نای له پاش بوونیان . له پیش هه مواندا بووه . له گه ئ هموانیش هه به .

(١٧) له ده سنووسه کهدا به هه له نووسراوه : (ذکاتیان) .

(١٨) راسته که ی یا (بیگه بییته نه وکه سانه) یا (بیگه بییت به وکه سانه) به .

(١٩) ئەم وشه به له ده سنووسه کهدا به مچۆره نووسراوه : (دفعیه یك) .

(٢٠) راسته که ی (پروبوکه به مانى . .) به .

(٢١) له ده سنووسه کهدا ئەم (بییت)ه و سچ (بییت) ی پینشه وه ی به مچۆره
نووسراون : (به بییت) . له هه ندی شوینی تریشدا هه ر به مچۆره
نووسراوه .

(٢٢) له ده سنووسه کهدا نووسراوه (معبودیکه) .

٤/٢: د-٤، ل١٠

له پاش هه موانیش ده بییت . هه موو سیفه تی که مالی هه به . هه یج نه قسی
نری به . چاوپه ک و تنی له دنیا جائیزه ، واقع نه بوه ، له قیامه تدا ده بییت به
بیچوونی . هه یج میشل و نه ظیر و دایک و باوک و ژن و فرزه ندی نری به . له
هه موو چینگایک له گه ئ هموو کهس و هه موو چستان هه به . له په گی
به ده ن نریکتره . کهس نازانیت به و نریکی به چلۆنه . له ذات و صیفات و
فیعلدا ته نها و بیج شهریکه . قه ت ناگۆریت ، ناوی پاکى بیج حساب و
بیج غایه ت . چه ندانکی هه زار و په که به شوهره ت ، نه وه د و تۆمه به
کتاب و به سوتنه ت (٢٣) . هه فت (٢٤) یا هه شت سیفه تی زاتی ئەزه لی هه موو
ودک زاتی خۆی بیچوون هه به تی ، هه یجان وه ک سیفه تی مه خلوقاتی نین ،
به قیاس و به عه قل ده رک ناکرین ، ئەما ئیشایکی (٢٥) له و سیفه تانه له زاتی
ئینساندا ئیجاد فرمووه دا په کیکیان بزانی . ئەما حه قیقه تهن (٢٦) کهس
نه بزانیوه و نایشیزان . سیفه تیکیان (٢٧) ئەمه ته (٢٨) : زنده وه ،
زاینه (٢٩) ، خواهیشته ، توانینه ، بیسته ، دینه ، قسه کردنه . به عزتکی

(٢٣) ئەم رسته به له به بییتی شمر ده چی .

(٢٤) په کاره یانی (هه فت) له جیاتی (حه وت) ی کوردی ، نیشانه ی مانه وه ی
ته نشیری زمانی فارسی به به کوردی به وه له و سه رده مه دا .

(٢٥) له ده سنووسه کهدا نووسراوه (نشانیك) . من ئەو دم به لاود هه له بوو .

(٢٦) به کوردی نووسینی (حقیقه) ه .

(٢٧) ئەبوو (سیفه ته کان) بوایه .

(٢٨) راسته که ی (ئهمه نه) به .

(٢٩) ئەم عه فقه نادرسته چونکه عه طفی (مصدر) ناکریته سه ر (ذات) ؛

له به نه وه لاموايه (معطوف علیه) په که له راستیدا (زیندوی به) بووین ،

به لام له ده سنووسه کهدا (زیندوه) نووسراوه . نه وه شی هه به که زۆر

جار له جیاتی (ی) (ه) ئەنووسن ، بۆیه دوور نی به هه ر (زیندوی به) ی

مه به ست بووین و (ی) که ی به (ژیر - که سه ره) ی (و) که دانایین و مه به ستی

له (ه) که ییش (ی) بووین . ئەشگونچ رسته که هه مووی راست بچ

به مچۆره : «سیفه تیکیان ئەمه ته زیندوه» و ، سیفه ته کانی تری پاشه وه ی

به سه ره خۆ باس کردین .

٤/٢: د-٤، ل ٩

ئيجادکردنه و (٣٠) باقی مانیشیانی (٣١) گوتوووه . ئيجادکردوی که متره له توانینی . هه موو عالم موحتاج بهوی به . ئهو به ئیختیاجه .

ئەسلی دووهم ئەمەتە باوەڕ بکەي به مەلایکەي خودای تەعالا که هه موو جیسی له طینن ، نوورانن ، دەتوانن خۆیان بنوێنن به گەلیک شکلان . هه موو عەبدی خودان ، نه وه له دشنی نه کچنی (٣٢) . قسەي کافران درۆیه . هه موو دۆستی خودان ، له ئەمری ویدان . هیچ گوناھ و نافەرمانی و مینیی و تیری بو (٣٣) ژن و مێردا په تیری سان نیه . ئەمسا به قولی عەبدو للاً کوری ئیمامی عەباس (رضی اللہ عنہما) تائیفە یەکیان هە یە (چین) یان پە دە لێن وه له دیان دە ییت ، شەیتان له وانه . له هه موو مەخلووفان زۆرتن . له بەر زۆری یان خودا تە پە هیچ کەس نایزانن چەندن . له هه موو ئاسمانان جیی (٣٤) پە یێک نیه که یە کیک له وان له و چیکەدا یا له رۆکووع یا له سو جەدا تە ییت . هیچ چشتیک نیه نه له ئاسمان نه له زە میندا که

(٣٠) له دە سنووسە کهدا بهم جۆره نووسراوه : (ئيجادکردنو) . لام دور نیه مە بەستی (ئيجاد کردوون) پە . ئە گەر وابسج له عە طفە که ی باشه و دی باشتەر نه گونج .

(٣١) ئەم وشە یە له دە سنووسە کهدا بهم جۆره نووسراوه : (باقی مانیشیان) . لام وایە مە بەستی (باقی مانە یشیانی = باقی مان دە یشیانی) به وانه (ئەوانی کە یشیانی) .

(٣٢) ئەم وشە یە له دە سنووسە کهدا بهم جۆره نووسراوه (نه ولدشنی نه کچنی) . تارمایی (ژیر) یکیش له ژیر (د) هکه و ، (زە نه) یە که له سەر (ش) هکه و (چ) هکه به حال و ناحاتی ک دبارە که له وانه یە بیکا به (نه وه له دیشنی و ..) . به لام راسته که ی (نه وه له دیشنی و نه کچیشنی) یە . خۆ ئە گەر بشلێین (ی) کاتی (ولدشنی) به (ژیرای (د) هکه و (ژیر) یکی نیشانه یۆ له نووسراوی (ش) هکه یینە ئە کا ، ئە ی له (کچنی) دا چۆن که (زە نه) که بوه به تە گەرە و (ش) هکه ییش نیه .

(٣٣) ئەم دور وشە یە له دە سنووسە کهدا بهم جۆره نووسراون : (سبی و نیرسو) .

(٣٤) ئەم وشە یە له دە سنووسە کهدا بهم جۆره نووسراوه (جی) .

٤/٢: د-٤، ل ١٠

مەخلووقی رۆوی ئەرزى به دەسته . سیمینان (٤٠) هەزره تی ئیسرافیل (علیه السلام) تە فخی صووری به دەسته دوو جار پنی پیندا ده کات . به جاری ئه ووه ل هەرچی زیندوووه دەریت غهیری خودا تە پە . به جاری دووهمین هەرچی مردوووه زیندوو ده یته وه . چوارهمین هەزره تی عیزرائیله (علیه السلام) رۆح کیشانی به دەسته . تائیفە ی ئه ووه له مین ئەوانه نه عەرشیان هه لگرتوووه . غهیری ئه و چوار کە سه ئه و تائیفە ی عەرشیان هه لگرتوووه ، ئەوانیش له پاشان دمرن . ئەم چوارەن له قیامه تدا دین (٤١) به به هشت داخل دهن . تائیفە ی دووهمین ئەوه نه نرێکن به باره گاهی خودای تەعالا . تائیفە ی سیمین (٤٢) فریشتە ی عذاب و سە ردار ی مە لایکانن . تائیفە ی چوارهمین فریشتە ی پە حمه یین . ئەم چوار کە سان و چوار تائیفانە فەزلیان هە یە به سەر هه موو مە لایکە تانە وه . غهیری ئه و چوار کە سانه و ئه و چوار تائیفە عاممی مە لایکە تان فەزلیان هە یە به سەر گوناھکاری ئینسانانە وه . به نە فحە ی ئه ووه ل هه موو مە لایکە تان دمرن به ئەمری خودای تەعالا . به نە فحە ی دووهمین هه موو زیندوو دهنه وه ئەوان تە پە . ئەوان له پیشدا زیندوو دهنه وه به ئەمری خودای تەعالا . له ورا ئەم بزور گانه له ئە صلی ئيجادکردن و رۆح له بەر خستیان له پیش هه موو ذی رۆحیکدا بووه ، مردیشیان له پاش هه موو ده ییت .

ئەسلی سیمین (٤٣) ئەوه نه باوەڕ و یە قین بکە ی به هه موو کوتویی خردای تەعالا که پە وانە ی کردوو نه خواره وه ئە سەر هە نڈیک له پیغمه بیری خۆ ی به ئە مه که هه موو کە لامی قە دینن ، صیفە تی قائیسن به ذاتی خودای تەعالا وه ، مەخلووق نین ، هه موو حە ققن ، هەرچی له واندا هە یە راسته

(٤٠) له دە سنووسە کهدا (سیمینان) نووسراوه .

(٤١) له دە سنووسە کهدا به هه لە نووسراوه (دین) .

(٤٢) له دە سنووسە کهدا نووسراوه (سیمین) .

(٤٣) له دە سنووسە کهدا نووسراوه : (سیمین) .

٤/٢: د-٤، ل ١١

مهخلوقی پرووی ئه‌رزوی به‌دهسته • سیمینان^(٤٠) هه‌زره‌تی ئیسرافیل (علیه السلام) نه‌فضی صووری به‌دهسته دوو چار پنی پیتدا ده‌کات • به جاری ئه‌ووه‌ل هه‌رچی زیندوو ده‌مریت غه‌یری خودا نه‌بین • به جاری دووه‌مین هه‌رچی مردوو زیندوو ده‌پیته‌وه • چواره‌مین هه‌زره‌تی عیزرائیله (علیه السلام) رۆح کیشانی به‌دهسته • تاینه‌ی ئه‌ووه‌له‌مین ئه‌وانه‌ته عه‌رشیان هه‌لگرتوو • غه‌یری ئه‌و چوار کهسه ئه‌و تاینه‌ی عه‌رشیان هه‌لگرتوو • ئه‌وانیش له‌پاشان دهرن • ئه‌م چواره‌ن له‌قیامه‌ندا دین^(٤١) به‌به‌هشت داخل دهن • تاینه‌ی دووه‌مین ئه‌وه‌ته نزیکن به‌باره‌گاهی خودای ته‌عالا • تاینه‌ی سیمین^(٤٢) فریشته‌ی عذاب و سه‌رداری مه‌لایکانن • تاینه‌ی چواره‌مین فریشته‌ی په‌حه‌تین • ئه‌م چوار کهسان و چوار تاینه‌ی فه‌زلیان هه‌یه به‌سه‌ر هه‌موو مه‌لایکه‌تانه‌وه • غه‌یری ئه‌و چوار کهسانه و ئه‌و چوار تاینه‌ی عاممی مه‌لایکه‌تان فه‌زلیان هه‌یه به‌سه‌ر گوناهاکاری ئیسانانه‌وه • به نه‌فخه‌ی ئه‌ووه‌ل هه‌موو مه‌لایکه‌تان دهرن به‌ئهری خودای ته‌عالا • به نه‌فخه‌ی دووه‌مین هه‌موو زیندوو ده‌بنه‌وه ئه‌وان نه‌بن • ئه‌وان له‌پیتدا زیندوو ده‌بنه‌وه به‌ئهری خودای ته‌عالا • له‌وړا ئه‌م بزورگانه له‌ئصلی ئیجادکردن و رۆح له‌به‌رخستیان له‌پیش هه‌موو ذی‌رۆحیکدا بووه ، مردنیشیان له‌پاش هه‌موان ده‌پیت •

ئهللی سیمین^(٤٣) ئه‌وه‌ته باوهر و په‌قین بکه‌ی به‌هه‌موو کوتوبی خودای ته‌عالا که په‌وانه‌ی کردووئه خواره‌وه ئه‌سه‌ر هه‌ندیک له‌پینه‌مه‌ری خۆی به‌ئمه که هه‌موو کهلامی قه‌دینن ، صیفه‌تی قائمین به‌ذاتی خودای ته‌عالاوه ، مه‌خلوق نین ، هه‌موو حه‌ققن ، هه‌رچی له‌واندا هه‌یه راسته

- (٤٠) له ده‌ستوو سه‌که‌دا (سیمینان) نووسراوه .
 (٤١) له ده‌ستوو سه‌که‌دا به‌هه‌له نووسراوه (دین) .
 (٤٢) له ده‌ستوو سه‌که‌دا نووسراوه (سیمین) .
 (٤٣) له ده‌ستوو سه‌که‌دا نووسراوه : (سیمین) .

٤/٢: د-٤، ل ١٢

هیچی درۆ نی‌یه ، قورئان هه‌مووی پر دووه‌ته پاشه‌وه ، له هه‌موان چاره • به‌ئمه که هه‌ر له ئه‌یامی په‌سولوللاوه تا ئیسپۆ و هه‌رتا دنیاش ده‌پیته‌وه به‌بێزبادی و که‌می به‌و غه‌له‌تی نی‌یه • عیسی ئه‌ووه‌لین و ئاخیرینی پیتدا به‌گه‌وره‌تری مو‌عجیزاتی په‌سولوللاویه^(٤٤) (صلی الله علیه وسلم) ؛ ئه‌گه‌ر هه‌موو جین و ئینس گردینه‌وه ، ناتوانن که‌لاییکی^(٤٥) وه‌ها بلین • کوتوبه‌کان هه‌موو سه‌د و بیست و چوارن^(٤٦) ، ده‌یان هاتووئه ئه‌سه‌ر ئاده‌م پینه‌مه‌ر ، په‌نجایان هاتووئه سه‌ر شیث پینه‌مه‌ر ، سی‌بان هاتووئه سه‌ر ئیدریس پینه‌مه‌ر ، ده‌یان هاتووئه سه‌ر ئیبراهیم پینه‌مه‌ر • ئه‌سه‌نه صوحوفن • ته‌ورات به‌مووسا پینه‌مه‌ر ، زه‌بوور به‌داوود پینه‌مه‌ر ، ئینجیل بۆ عیسا پینه‌مه‌ر ، قورئان بۆ موحه‌مه‌د (صلی الله علیه وسلم) هاتوو •

ئهللی چواره‌م ته‌مه‌ته باوهر و په‌قیته‌ت بین به‌هه‌موو په‌سولوی خودای ته‌عالا ؛ که په‌سول له ئیسانی بێرد دهن ، ئازاد و چار و بێ‌عه‌یب و عیله‌ت‌تر له هه‌موو که‌سی ئه‌یامی خۆی • پینه‌مه‌ر نین له‌پیش پینه‌مه‌ریدا • له‌پاشانیش هیچ گوناھی گه‌وره و بچووکی^(٤٧) نین ؛ شه‌ریعه‌تیکی^(٤٨) په‌وانه کرایته‌ سه‌ری ئه‌مری بێن کراین بیگه‌تینی به‌خه‌نتی • دیسان ئه‌گه‌ر ئه‌و ئه‌مری بێن نه‌کراین ئه‌وه نه‌بی‌یه ؛ په‌سول نی‌یه •

باوهرکردن به‌په‌سولان ئه‌مه‌ته که بزانی خودای ته‌عالا هه‌مووی هه‌لپێاردوون به‌فه‌ضلی خۆی ؛ نه‌وه‌ک له‌سه‌ر رۆژوو و ریسازه‌ت و

- (٤٤) ئه‌م وشه‌یه له ده‌ستوو سه‌که‌دا به‌م‌جۆره نووسراوه : (رسول اللیه) .
 (٤٥) ئه‌م وشه‌یه له ده‌ستوو سه‌که‌دا به‌م‌جۆره نووسراوه : (کلامه‌ک) .
 (٤٦) راسته‌که‌ی (سه‌د و چواره) ، وه‌ک له‌ ژماردنی صوحوفه‌کانیشه‌وه دهرئه‌که‌وی .
 (٤٧) له‌م نامیکه‌به‌دا وشه‌ی (بچوک) هه‌موو به‌ (بچوک) نووسراوه .
 (٤٨) ئه‌م وشه‌یه له ده‌ستوو سه‌که‌دا به‌م‌جۆره نووسراوه : (شه‌ریعه‌تیکه‌)

٤/٢: د-٤، ل١٣

تاعه تیان ، له بق پیغه مبهری . رتی (٤٩) نیشان داون به خه تقی - نیشان دانی
 نه مری دین و دنیا یان ، هه رچی پیران فەر مواوه (٥٠) گه یاندوو یانه به خه تقی
 به سه مری و ته وای . چه ندانکو (٥١) دوشمن و لومه که ریان زور بوون ،
 خودای ته عالا یاریده هه موانی داوه به موعجزاتی ئانکرا دا شاهید
 بن بق پیغه مبهری یان . هیچ کس تا قه تی ده عوای نه بوه تا شه له گه لیان بکا .
 هه موان له قیامه تدا به ئیزنی خودای شه فاعه ت ده کن بو گونه هکاران و
 قوبولیش ده بین ، به لکو صالح و ئه و لیا ئی ئومه تیشیان وه هایه .
 هه موویان له قه بردا نه وعه زیندوی به کیان (٥٢) هیه . خا ک قه دد و به ده لیان
 ناخوا . له هه دیشدا هیه به حج و نویش ده کن . له عه نی خه ودا (٥٣)
 چاو و دلیان به خه به ره . له ئه سلی نو بووه تدا هه موو به رابه رن . ئه گه ر
 که سن باوه ری به یه کیکیان نه یج ، به هیچ کامیانی نه به . قه ت له پیغه مبهری
 نا که ون وه ک نه ندی ئه و لیا ئی که توون . هیچ کس نه له ئینسانان نه له
 حیوانان (٥٤) نه له مه له کان نا گاته مه رته به ی ئه وان . ئه ما له ناو خۆ یاندا
 هه ندیکیان له هه ندیکیان شه رفترن . ئه و شه رفی به یان له به ر عومومی
 ده عوه ت و زوری ئومه ت و عیلم و مه رفی نه ت و ناو و شه رده ت و موعجزه و

(٤٩) له ده سنووسه که دا نووسراوه : (ری) .

(٥٠) من به ش به حالی خۆم ئه مه یه که مجاره ئیسمی مه فاعول له مه صددی
 (فهرمون) به م شتویه نه بینم ، به لام هه گه ش نی به .(٥١) ئه م وشه یه م نه له کوردی و نه له فارسیدا بیشتتر نه بیستووه . دباره
 لیره دا به سه منای (هه رچه ند) به کاره یتر اووه . وه نگه له سه ر شتویه
 (باوه کوو) و (باوه جوو) و ئه وانه یج .

(٥٢) ئه م وشه یه له ده سنووسه که دا به م چۆره نووسراوه : (زیندویکیان) .

(٥٣) له ده سنووسه که دا نووسراوه : (خدا) ، به لام هه له به . به بۆ چوونی من
 من ئه م هه له به وا هاتووه : نووسه ره و (خودا) - خودای به (خدا -
 خودا) زانیوه و وای نووسیه ته وه .

(٥٤) له ده سنووسه که دا به هه له (حیوانان) نووسراوه .

(٥٥) مه به ستی له (قایمی) به واته (به زبانی) .

٤/٢: د-٤، ل١٤

یه که له دوو یه ک قایمی (٥٥) شه ریعه ته . ئه به ره وه به (٥٦) سه ره مری عاله م
 (صلی الله علیه وسلم) له هه موان ، ئه لوله مزم له ره سوولان ، ره سوول له
 ته بی یان نه فضا لترن . ته وای پیغه مبه ران به شه رده ت صد و بیست و چوار
 هه زارن . سیصد و سیزده یا یازده له وان ره سوولن . ئه لوله مزمیش پینج
 شه خسن : نوحه ، ئیبراهیمه ، موسایه و عیسیاه و موحه سه ده (صلی الله
 علیه وسلم) . ئه و پیغه مبه ری مه علومن سی و سب شه خسن ، ئه و یان
 ئه مه ته : ئاده مه و ، شیشه و ، ئیدریسه و ، نوحه و ، هووده . صالحه و ،
 ئیبراهیم و لووله . ئیسماعیله و ، ئیسه حاقه . به عقوبه و یوسفه و
 ئه یووبه و شوعبیه و موسایه . هاروونه و خضره و یوشع و ئیلیسه و
 یه سه عه و ذولکیفله و شه معووه و ئیسه و یله و یونسه . داوود و لوتمانه و
 سوله یمان و زه که ربیانه و به حیایه و عوزه یره . ذولقهرنه بن و سه ییدولورسه بن
 موحه سه دی عه ره بی به (صلی الله علیه وسلم) . ئه ما له پیغه مبه ری خضر و
 لوقمان و ذولقهرنه بن و ذولکیفله قسه هیه . واجه که یزانی ئیبراهیم
 خه لیلو ئلایه به عنی له غه ری مه حه به تی خودای خالی به ، موسا که لیلو ئلایه
 به عنی گه تگۆی له گه ل خوا کردووه . عیسا و حو ئلایه : به که لیه ی خوی
 بووه بن باو ک و نه دایکی . چاترین ئه ولادی ئاده م به عنی موحه سه دی عه ره بی
 (صلی الله علیه وسلم) ، واجه بزانی یه کیکه له جومله ی ئه وان ، له کوللی
 وه جهان ته میزی و نه فضا لیه هیه له هه موان ، چه ندانکی ئه و وه جهاته له
 حساب ئایه ن . یه کیکه له و وه جهاته ئه و وه صف و شه با یله به له ئه و وه ل
 روکنی ئیسلامدا راما نیوارد ، وه هه م ئه مه قه ت له شه راندا نه شکاوه . هه م
 ئه مه له پیش هه مواندا له قه بردا (٥٧) دینه ده ره وه ، له چیگه حه شر حاضر
 ده بین ، هه م ده چینه به هه شتیج . هه م ئه مه باوه ر بکا به میعراجی ئه و سه ره ره

(٥٦) ئه م وشه یه له ده سنووسه که دا به م چۆره نووسراوه : (لبراووه) .

(٥٧) ئه م (دا) به زیاده .

٤/٢: د-٤، ل١٥

به هوشیاری له شه‌ودا له مه‌که‌وه تا مه‌سجیدولنه‌قضا ، له مه‌سجیدولنه‌قضا تا سیدره‌تولوتنه‌ها به سواری بوری له‌گه‌ل حه‌ضره‌تی جوهره‌ئیل چووه ، له‌وتوه به‌ته‌نها رۆپوه تا ده‌نگی که‌لبه‌ی (٥٨) مه‌لایکه‌تانی بیستوه : له‌وتوه رده‌فیه‌یان بۆ هیناوه به سواری په‌رفه‌ چووه‌ته لامه‌کان ، عه‌رش و زه‌مان و مه‌کانی به‌جێ هه‌شتوه ، گه‌یوه‌ته حو‌ضوری خودای ته‌عالا ، چاوی پسێ که‌وتوه وه‌ک له قیامه‌تا چاویان پێ ده‌کوێ به بیچوونی . مه‌دح و نه‌با و گه‌نگۆی کردوه . جوابی داوه‌توه به لوظف و مه‌رحمه‌ت . په‌نجام نوێزی له‌سه‌ر خۆی و ئومه‌تی فه‌رض کردوه . چه‌ند جار هاتوه‌ته خوارێ به‌قه‌سی مووسا پێغه‌مبه‌ر چووه‌ته‌وه به‌ره‌ ژوور دیوانی کردوه تا گه‌یا‌ندوو به‌ پێنج فه‌رز . ئه‌وی خودا ده‌زانێ : به‌وه سه‌روه‌ گه‌یشتوه له‌گه‌ل چه‌ند هه‌زار هه‌زار خه‌لات و ئیکرام . هاتوه‌ته جێی (٥٩) خۆی (٦٠) ئیستا گه‌رم بووه . هه‌م ئه‌مه که‌ گه‌وره‌ترین هه‌موو پێغه‌مبه‌رانه ، هه‌ر پێغه‌مبه‌ری خۆی په‌وانه‌ی کردبێ عه‌دی لێ وه‌رگرتوه ئه‌گه‌ر له‌پێش مردنیدا بگاته به‌ خدمه‌تی (٦١) ئه‌وه سه‌روه ئیمانی پێ یێت . هه‌م پێغه‌مبه‌ری به‌ زاتی پرکه‌مالی ئه‌وی ته‌واو بووه . له‌پاش ئه‌وی هه‌ج پێغه‌مبه‌ری دی نابن . عیسا پێغه‌مبه‌ر له‌مه‌وپاش که‌ دێته خواره‌وه له‌سه‌ر دین و شه‌ریعه‌تی ئه‌وه ده‌بێ . هه‌م ئه‌مه که‌ په‌حمه‌ته بۆ هه‌موو عه‌لم که‌ هه‌ژده هه‌زار عه‌لمه‌ موختاجی خۆانی نیعمه‌ت و په‌حمه‌تی وین . هه‌م که‌ هه‌ر ئه‌وه په‌وانه کراوه‌ته سه‌ر جین و ئینس به‌ ئیستیفاق ، ئه‌سه‌ر مه‌له‌کان و سائیری مه‌خلووقاتی دیش به‌ ئیختیلاف و ، پێغه‌مبه‌ری دی هه‌ر به‌ک له‌سه‌ر تایفه‌تیک له‌ ئینسانان په‌وانه

(٥٨) له ده‌ستووسه‌که‌دا نووسراوه : (کلمی) . راسته‌که‌ی ئه‌بێ (که‌لامی) پێ .

(٥٩) له ده‌ستووسه‌که‌دا نووسراوه : (جی) .

(٦٠) له ده‌ستووسه‌که‌دا له‌م شوێنه‌دا (خوی) یێکی تریش هه‌یه ، به‌لام دیاره زیاده .

(٦١) راسته‌که‌ی یا (بگاته خدمه‌تی) یا (بگات به‌ خدمه‌تی) به .

٤/٢: د-٤، ل١٦

کراون . هه‌م ئه‌مه خۆی ته‌عالا : به‌ته‌نها فه‌زل و مو‌عجیزه و که‌رامه‌تی هه‌موو پێغه‌مبه‌رانی داوه‌تی و گه‌لێک چشتی دیش که‌ به‌ ئه‌وانی نه‌داوه . هه‌م ئه‌مه له‌پێش هه‌مواندا ئه‌وه شه‌فاعة‌ت ده‌کا . هه‌م ئه‌مه مو‌عجیزه و که‌رامه‌تی ، خودا نه‌بێ که‌س نازانێ چه‌نده . هه‌م شه‌ریعه‌تی ئه‌وی هه‌موو شه‌ریعه‌تانی بردوه‌ته پاشه‌وه .

هه‌م ئه‌مه دین و ئومه‌تی له هه‌موو دین و ئومه‌تان چاترن . ئه‌ما له‌ناو ئومه‌تیدا ئه‌ولیا له هه‌موان چاترن و ئال و ئه‌صحابه له هه‌موو ئه‌ولیا چاترن و له‌پێش هه‌مواندا حه‌ضره‌تی ئه‌بووبه‌کر کورێ قوحافه (رضی الله عنهما) له‌پاش پێغه‌مبه‌ران چاترنی ئه‌وه‌لین و ئاخیرینی ئه‌ولادی ئاده‌مه ، خه‌لیفه‌ی (٦٢) ئه‌وه‌لی ره‌سووللایه (٦٣) ، له‌پێش پێغه‌مبه‌ری ره‌سووللادا خودا پاراستوه له‌ کوفه‌ر و ضه‌لاله‌تان . له‌پاش ئه‌وی ئیمام عومهری کورێ خه‌ططابه (رضی الله عنه) ، خه‌لیفه‌ی (٦٤) دوومه‌ینه . له‌پاش ئه‌وی ئیمام عوثماني کورێ عه‌فانه ، خه‌لیفه‌ی سێمه‌ینه . له‌پاش ئه‌وی ئیمام عه‌لی کورێ ئه‌بی‌طالب (رضی الله عنه) ، خه‌لیفه‌ی چواره‌مه‌ینه . له‌پاش ئه‌وی ئیمام حه‌سه‌نی کورێ ئیمام عه‌لی (رضی الله عنهما) خه‌لیفه‌ی پێنجه‌مه‌ینه (٦٥) . خه‌لیفه‌تی که‌ به‌ ئه‌وی ره‌سووللایه بووه له‌وه پێنجانه ته‌واو بووه . موده‌تی خه‌لیفه‌تی سی سأل بووه . له‌پاش ئه‌وان ئیمام حوسه‌ین و باقی عه‌شه‌ره‌ی مو‌به‌ششه‌ره له هه‌موان چاترن . له‌پاش ئه‌وان ئه‌هلێ به‌در ، له‌پاشان ئه‌هلێ ئوحود ، له‌پاش ئه‌وان ئه‌هلێ (بیعة الرضوان) (رضوان الله تعالی علیهم اجمعین) . هه‌م ئه‌مه هه‌ر که‌سێ موسولمان بێ ده‌بێ جهمی ئال و ئه‌صحابی

(٦٢) له ده‌ستووسه‌که‌دا (خلیفه‌یه) نووسراوه .

(٦٣) له ده‌ستووسه‌که‌دا ، ئیترشدا ئه‌م وشه‌به به‌م جو‌ره نووسراوه : (رسول الله) .

(٦٤) له ده‌ستووسه‌که‌دا نووسراوه (خلیفه‌ه) .

(٦٥) له ده‌ستووسه‌که‌دا نووسراوه (بنجمینه) .

٤/٢: د-٤، ١٧ل

خۆش بوئی له بهر خۆشه‌ویستی خودا و په‌سولوی خودای ، له‌ورا ئه‌و سه‌روه‌ره‌ فرموویه‌تی هه‌ر که‌سێ دۆستی ئه‌وان بێ دۆستی منیشه ، هه‌ر که‌سێ دوشمنی ئه‌وان بێ دوشمنی منیشه . هه‌ر که‌سێ ئازاری ئه‌وان بدا ئازاری من ده‌دا . هه‌ر که‌س ئازاری من بدا ئازاری خودا ده‌دا . هه‌ر که‌سێ ئازاری خودای بدا خودا ده‌یگرێ . هه‌م له‌ هه‌دیندا هه‌یه‌ خه‌دیج و عایشه‌ حه‌رمی په‌سولولۆ و فاطیمه‌ی کچی له‌ گه‌ل مه‌ریه‌مه‌ی دایکی عیسا پینغه‌مبه‌ر و عاسیه‌ی (٦٦) کچی موزاحیم چاترینی هه‌موو ژنی ئه‌ولادی ئاده‌من .

هه‌م ئه‌مه‌ سه‌ره‌ زه‌هب چوارن : ئیمان هه‌نیفه (٦٧) ، ئیمان مالیک ، ئیمان موحه‌مه‌دی شافیعی ، ئیمان ئه‌حمه‌دی هه‌نبه‌لی‌یه (رضی الله عنهم) . مه‌ذه‌بی هه‌موان هه‌قه . هه‌ر که‌سێ له‌ سه‌ر مه‌ذه‌بی یه‌کن (٦٨) نه‌بێ مه‌ذه‌بی دروست نیه‌ چه‌ندانکو (٦٩) ، ئیمامی دیش زۆر بوون و هه‌موو مه‌ذه‌بیان هه‌ق بووه ، چونکه‌ له‌ ضه‌بطدا نین مه‌ذه‌بیان ، بۆیه‌ جایز نیه‌ هه‌م له‌ پین کردنیان . به‌ غه‌یری ئه‌و چوار مه‌ذه‌به‌ی که‌ پامان بوارد هه‌م ئیمامی عه‌قیده‌ دوانن : ئه‌بولحه‌سه‌نی ئه‌شعه‌ری یه‌ ئه‌ مه‌ذه‌بی شافیعیدا ، ئه‌بوومه‌نصورێ ماتوریدی له‌ مه‌ذه‌بی هه‌نفیدا . هه‌ر که‌سێ له‌ سه‌ر عه‌قیده‌ی یه‌کن له‌وان نه‌بێ عه‌قیده‌ی دروست نیه‌ .

هه‌م طه‌ریقه‌تی ئه‌ولیا هه‌ققن ، له‌ حه‌قیقه‌تدا هه‌یچان موخالیفی شه‌ریعه‌ت

نیه‌ .

ئه‌سلی پینجه‌مین ئه‌مه‌ ته‌ باوه‌ر و یه‌قینت بێن به‌ رۆژی قیامه‌تی که‌ له‌

(٦٦) ناوه‌ که‌ له‌ راستیدا (عاسیه‌) یه‌ .

(٦٧) راسته‌ که‌ی (ابوحنیفه‌) یه‌ .

(٦٨) ئه‌بوو (به‌کن له‌وان) یا (به‌کنیکان) بوایه‌ .

(٦٩) ئه‌مه‌ جارێکی تریش (چه‌ندانکو) به‌مه‌عنا (هه‌رچه‌ند) .

٤/٢: د-٤، ١٨ل

ئه‌وه‌و ئه‌ی مردنیوه (٧٠) تا ئاخیری ماجه‌رای رۆژی هه‌شر . به‌ ئه‌مه‌ که‌ هه‌رچی هه‌ضه‌رتی په‌سولولۆ خه‌به‌ری داوه ، شه‌رط و نیشانه‌ و ماجه‌رای ، وه‌ک ظوه‌رووری موحه‌مه‌دی مه‌هدی ، هاته‌نخواری عیسا پینغه‌مبه‌ر ، خو‌رووجی ده‌ججال و دابه‌تولئه‌رض و یاجووج و مه‌ئجوج و ساپری ماجه‌رای دیش هه‌موو راسته‌ ده‌ییت به‌ پینزایدی و که‌می . هه‌م به‌ یه‌قین بزانی عه‌زایی قه‌بر له‌ بۆ کافر و گوته‌هکاران هه‌یه . هه‌م راحه‌تی قه‌بر له‌ بۆ موسولمانان و کارچاکان هه‌یه که‌ هه‌ر که‌سێ مرد زیندووی ده‌که‌ نه‌وه‌ له‌ قه‌بریدا رۆی ده‌تین ، مونکبه‌ر و له‌ کبه‌ر دین لینی ده‌پرس (٧١) که‌ خودای تۆ ، پینغه‌مبه‌ری تۆ کی‌یه ، دین و ئیمات چی‌یه ، ئه‌گه‌ر جوابی به‌ دروستی دایه‌وه‌ قه‌بری له‌ بۆ فراوان ده‌یینه‌وه ، کولایتیکی (٧٢) له‌ به‌هه‌شتی به‌ شه‌رفی قه‌بری ئه‌وی ده‌که‌رتنه‌وه ، شه‌و و رۆژ جیگه‌ی خۆی له‌ به‌هه‌شت چاو پینده‌که‌وێت ، به‌ گه‌لێک نبعه‌ت و به‌شاره‌ت به‌جیی دین و ده‌رۆن و پینی ده‌تین (تَمَّ كُنْتُمْ الْعَرُوسُ) (٧٣) یه‌عنی بۆ خۆت بنوه‌ به‌ میثلی نووستی زاوا و بووکان . ئه‌گه‌ر له‌ جوابدا پاره‌ستا به‌ گورزی ئاگرین که‌ گورزیکه‌ که‌ (٧٤) خودای ته‌عالا له‌ ئاگری جۆشی دۆزه‌خ خه‌لقی کردوه‌ بۆ عه‌زایی ئه‌وه‌که‌ سانه‌ی (٧٥) که‌ له‌ دینادا

(٧٠) ئه‌بوو (مردنیوه‌یه) یا (مردنه‌وه‌یه) بوایه‌ بۆ ئه‌وه‌ی باشان پرسته‌که‌ ناته‌واو ده‌رنه‌چن .

(٧١) له‌ ده‌ستووسه‌که‌دا نووسراوه (لیدیرسین) . دیناره‌ هه‌له‌یه .

(٧٢) له‌ ده‌ستووسه‌که‌دا نووسراوه (کولایتیکه‌) .

(٧٣) له‌ ده‌ستووسه‌که‌دا نووسراوه : « تَمَّ كُنْتُمْ الْعَرُوسُ » .

(٧٤) ئه‌م (که‌) یه‌ زیاده .

(٧٥) له‌ ده‌ستووسه‌که‌دا (مشایخ) نووسرایوو که‌ بۆ (مه‌شایخی) بێش و (مه‌شایخ و)ایش ده‌سته‌ئه‌دا . من (مه‌شایخی)م پین گونجاوتر بوو .

۴/۲: د-۴، ل۱۹

۴/۲: د-۴، ل۲۰

مونکیری نہ صابیحی مشایخی (۷۶) ئولیا یان پین (۷۷) ودا بۆ خۆی گوته هکار پین ، وهای لین دهن ئووول قهبری پر دهن له ئاگر ، سه رتاپای به دهنی دینه جۆش . به عد ئه زان (۷۸) به غهبری جینن و ئینس ئالهی ئهوی ده بپین (۷۹) ، قه بریش وهای ده کوشیت (۸۰) په راسووی راست و چه پی تیک ده پهرین . وه هم له طه رفی جه هته مه وه کولایکی بۆ ده کرتیه وه هموو ئیوار و سه نیان جیی (۸۱) خۆی چاوپر ده کویت له جه هته من ، به ئه نوعی عذاب دیش تا رۆزی حشری گرفتار ده بیت .

هم با وهر بکئی ده فیه یکی دی هموو مملوقی له پاش رزنیان و جوئی بوونه وهی جو مله ی ئه عضایان ، خودای ته علا گردیان ده کاته وه ، پرتکیان ده خاته وه ، رۆحیان به بردا ده کاته وه ، له قه بریدا هه لیانده ستیتیت به قودره تی خۆی ده یاناته جینگای حشری ، هموو عمه لی چاکان له لای راسته وه دینه ده ستی ، هرچی خراپان هه یه له پشته وه یا له لای چه په وه دینه ده ستی چه بیان . هموو عمه لی چاک و خراپ و پچووک و گوره و ئاشکار و دزی یان چ له ده قتری عمه لیاندا بیت ، چ ئه عضای خۆیان

(۷۶) له ده ستوسه کهدا (اوکسانی) نووسراوه ، جا خواه به (ئوکسانه ی) بخوینریتیه یا به (ئوکسانه ی) بخوینریتیه ، ئه بوو به نیشانه ی فیله کانی پاشه ویدا که ضمیری فاعیله که یان بۆ ئه م ئه گه پرتیه وه - (ئوکسانه ی) بوايه .

(۷۷) ئه م حوکمه به م موطله تی به ته وای نیه به گویره ی ئاین مه گه پاش پینه و په رۆیه کی نۆر . بۆیه ئه پین هه گه و ده ست تپوهر دایکی تیندا رووداین ، چونکه مه ولانا که سیک نه بوه له ئاین پین ئاگا پین .

(۷۸) به عد ئه زان - به د ازان : نیمچه رسته یه کی فارسی به ، واته پاش نه وه .

(۷۹) له ده ستوسه کهدا نووسراوه (دپین) .

(۸۰) به مه دا دیاره له مو سه رده مه دا له دیالکتی سوله یماندا نه (وشاردن) و نه (گوشاردن) باو نه بوه .

(۸۱) له ده ستوسه کهدا نووسراوه : (جی) .

شاهیدی یان لین ده دات (۸۲) ، چ له عیسی خودادا بیت ، هموو یان ئاشکار ده کات ، لپیان ده پرستیت ، جه زای چاکیان ده داته وه به چاکئی ، هپی (۸۳) به (۸۴) خرایان (۸۵) به خرابی . هم هیندیگان ده گرتت سه به به گونا هینکی سه غیره به عدل . له گوناه ی هیندیگ گونا هکاران خۆش ده بیت به غه بری کوثر . قه ت له کافران خۆش ناییت . هم ترازووی قیامت تای چاکیان نوورانی به له تره فی به هه شت که له لای راستی عه رشه وه دئ . تای خرایان فو له ت ، ئه وه به له طه رفی جه هته مه وه که له لای چه پی عه رشه وه دئ . ئه گه هموو ئه زز و ئاسمان بیت (۸۶) تابه کی ، جینگای ده بیتیه . هموو عمه لی چاکیان و خرایانی پین ده کیشیت . تای گرانی به ره ژووره ، تای سووکی به ره ژیره ، مه یلی ده کا به عکسی ترازووی دنیای .

پردی قیامت (۸۷) که پردیکه له موو باریکتره ، له تیغ تیزتره ، به گه مری خودای ته علا ده بیتیه سه ر پشتی جه هته می ، ئه مر ده که له هموان به سه ریدا رابوورن . هه رکه سنج به هه شتی پین ، هیندیگ وه ک پره وسکه ، هیندیگ وه ک با ، هیندیگ وه ک ئه سپی لنگ (۸۸) به سه ریدا راده بوورن . هه رکه سنج جه هته می پین پیتی (۸۹) هه لده خلیسکی ده کویت جه هته مه وه ، خودای ته علا وه های پین موقه دده ره هه رکه س له دنیا دا له سه ر پرتگای

(۸۲) ئه بوو (بدات) بوايه .

(۸۳) ئه م وشه به له ده ستوسه کهدا به م چۆرد نووسراوه : (هیه) .

(۸۴) ئه م (به) به زیاده .

(۸۵) له م نامیلکه به دا وشه ی (خراب) همووی به (خراب) نووسراوه .

(۸۶) له ده ستوسه کهدا نووسراوه (بیتیه) .

(۸۷) ئه م ئاوانه گه لپ له وه راستتره که ئیستا باوه : که له گتین (پردی صیراط) چونکه (صراط) خۆی به عه ربی واته برد .

(۸۸) لنگ : غار .

(۸۹) له ده ستوسه کهدا نووسراوه : (په) .

٤/٢ : د-٤ ، ل٢١

نهریعه تندا (٩٠) چاتر رابور دین ، نهر پردی قیامه تندا چاتر راده بووری .
 همم ههوضی که وئهری حوضیکه ریگه ی مانگیك گه وره به ، ئاوی
 نه شیر سبی تره ، نه میسك بیئنی (٩١) خوشتره . هه رکهس دهنه ی بیخوانه وه
 نه گه ر چه ند سال له جه هه نه مندا بیئ تینووی ناییت .

همم نه نیا و نه ولیا و مه لایکه و صالحان شه فاعهت ده که ن بۆ گوتاهی
 گه وره و پچووکی موسولمانان چه نندا نکو (٩٢) بی ته و به مردین . شه فاعهت
 له ورۆژدها پینج نه وعه . به کیك بۆ نه و به زوو حیسایان له گه ل بکه ن
 له جینگای هه شری . دووه مین بۆ نه و به به سووک و ئاسانی حیسایان
 نه گه ل بکه ن . سیمین (٩٣) بۆ نه و به گونا هکاران ناوتنه جه هه نه مین ،
 خه لاصیان بکه ن له عزاب . چواره مین بۆ نه و به که جه هه ته می یان پینه
 ده ری (٩٤) . له پاش نه وانه پینجه مین بۆ نه و به مه رته به ی چاک و عالیی
 پایه بلندیان بده نین له به هه شتی .

* دهستنوس عه قیده ١٨٧٧

* ئه مه ته وای فۆتۆکۆبیی (د-٤) ی بلا و کراوه ی محمه دی مه لا که ریه که
 نه و به ته نین سه ره تا و کۆتایی ده ستنوسه که ی له گۆفاری کۆردا بلاوی
 کرد بووه و بۆی نه لوا بوو هه مووی بنوینی من بۆ پشت گرتنی کاره که ی و
 که لکی لی کۆله کانی زمان و نه ده بی کورد ، هه موویم نواند که له
 کتیبخانه ی نه و قافی سلیمانیه وه وه رمگرتووه .

(٩٠) یا ئه م (دا) به زیاده ، یا نه یین (له سه ره) که ی پی شه وه ی (به سه ره) یین ،
 هه روا له وشه ی (قیامه تندا) ی باشه ره شدا .
 (٩١) نالیی شاعیریش له جیاتی وشه ی (بۆن) که ئیمنا له دیالیکتی سوله یمانیدا
 به کار نه هینری ، (بیئ) به کار دین . ئه م وشه به دمه تیکه به ته وای له م
 دیالیکته دا له بیر چه وه .
 (٩٢) ئه مه ش (چه نندا نکو) به کی تر هه ر به مه عتای (هه ر چه ند) .
 (٩٣) ئه م وشه به له ده ستنوسه که دا به م چۆره نووسراوه : (سیمین) .
 (٩٤) له بر پردی ده ستنوسه که دا (دروه - دهر وه) نووسراوه ، به لام له
 به راویزه وه نووسراوه (دری - ب) وانه (ده ری) له جیاتی (دهر وه)
 دانتین .

۶/۲ : د-۵ : ۳ل

له ازل اده هیچ موهب نوه سرکاک لربزاد خلق کرده
هر چه دیزد نفس پلینی او نقصان او در سینه یقین
هر که بزوتیان آسکن بویان در خطو یاتین نابت چو یان
چی نه خلقی بیع موهب نایب در هوشنیک جن خدا با
له زره خاکه نچد گیکی له جزئیات بلکه کلا ی
قدرت خدای کر که گل گلی بیک نیم طرف پاک دم ربا
پاکیان در انیز دینو رسیه محتج بدل چاد گوی نیه
فظ او هیچ نش احتیاج نیه او هوشنیک محتج بوم
هر نوبه بزافین که با مکانه جسته لراض نه آسمانه
هیچ مکان نزه ارقدم بومه احتیاجی هیچ مکان بزه
الان ممکن احتیاج نیه اگر محتج با بود ارفقه
گر هو ذریع پاکین سجاری اطلب بکن هر یک کو آکا
سجاری پاکین سجاری هیچ پندیش نه بزبان
سر پاک دینا یا غلط نایب اگر دایمی نایب خدا با
سبحان من لا یسخره شاخله لا تغلط غنه الما مره
خان جزه خالی شوره خان بقعه خالی جزه
او به شریکیم با و زیره بی مثل ششم با نظیره
قدیم هر بوه او ارسب باه ارسب او ابره

Handwritten notes:
 سرکاک لربزاد خلق کرده
 هر چه دیزد نفس پلینی
 هر که بزوتیان آسکن بویان
 چی نه خلقی بیع موهب نایب
 له زره خاکه نچد گیکی
 قدرت خدای کر که گل گلی
 پاکیان در انیز دینو رسیه
 فظ او هیچ نش احتیاج نیه
 هر نوبه بزافین که با مکانه
 هیچ مکان نزه ارقدم بومه
 الان ممکن احتیاج نیه
 گر هو ذریع پاکین سجاری
 سجاری پاکین سجاری
 سر پاک دینا یا غلط نایب
 سبحان من لا یسخره شاخله
 خان جزه خالی شوره
 او به شریکیم با و زیره
 قدیم هر بوه او ارسب

۶/۲ : د-۵ : ۴ل

هیچ تصدیق تغییر گویا نایب هر که با عیب هر چه با
ایمیر مطلقانزده بو طاعت کردن تک و کیوانت بو خواردن
بارد زینتی بوجه رحمت دانغلین که بوری هایت
نوحه ابن عمه اله اشرف الوری او حسب اله
عبد المطلب با بر دیه ابن داشته او قربت
راکت آینه کلی ما بسببه لگوره لگوره سل مسر به
آبال اجداد هتا سر آدم گوره عصر بون اکرم خالاکم
له که شریف بولد بوه هجرت لبو رینه کرده
روضه شریف له به سینه آکای له کل امت هیه
بازر یان به کین که چین دایم موهبون له ارض کسان
بجو خواردن باک مخطت دایم مشغول بگره طاعت
هر یک بزوی هر کس با دایم امری ناکن هیچ قرار
فران و اسجیل نوات لبوه صحف هر چه بون کر کم کرده
عجوبان با شک نام خدان اما موهبان سخن بفراسن
صده بیت اچار هزار سبغ که خانا در دله بوری خیر بر سر
بازر بان پاکین همو ان سخن دان گوره تر جمیع خلقن
سیصد سیزده هزار فاضل زیاتر له همو ان چونکه سر سخن
لواشیش عجیبان افضلترین اولوا العزمین را عظیم دین
منبع ابراهیم حضرت من عیسی روح اله احمدی نقلی
کردن

Handwritten notes:
 هیچ تصدیق تغییر گویا نایب
 ایمیر مطلقانزده بو طاعت کردن
 بارد زینتی بوجه رحمت
 نوحه ابن عمه اله
 عبد المطلب با بر دیه
 راکت آینه کلی ما بسببه
 آبال اجداد هتا سر آدم
 له که شریف بولد بوه
 روضه شریف له به سینه
 بازر یان به کین که چین
 بجو خواردن باک مخطت
 هر یک بزوی هر کس با
 فران و اسجیل نوات لبوه
 عجوبان با شک نام خدان
 صده بیت اچار هزار سبغ
 بازر بان پاکین همو ان سخن
 سیصد سیزده هزار فاضل
 لواشیش عجیبان افضلترین
 منبع ابراهیم حضرت من
 کردن

۶/۲ : د-۵ : ل ۵

سرورار همون لیلیه
 نه پیش همون او چی خلقی که
 رین وی باسج همو دینام
 له سره ختمه ربه لست
 گوره ترین خلقی لودا انبیا
 ادریش تزیب تبه خلقت
 بود و خفقان و خسل
 هر چه فرمودی حدی ایه
 سوال قره و عذاب نعمت
 قریب و عیال روضه چنان
 یاور و رحمت یا خورشید
 جمع زبرد جان هر که در بار
 انسان ملک همیو صورت
 اوسا سیال جلیلی بی
 جمع مخلوقات حتی انبیا
 کس یاری خلق نشین
 مندل معصوم بود و محنت
 حرمتم حلقه له مخلوق
 یعنی محمد شفا خوی طهر
 از دای همون او وی نارود
 معلوم افضل جمع وینام
 دین وی باسج همو دینام
 چهار یه نبی یعنی خلفا
 یکله رین باسجی خلافت
 در دوی ازان جمع اصحاب
 امانه و تمان شک و با
 له سرش دشاوی موح و حبه
 آقا و فاسق بیر سیرانه
 هر کس بی عیال دوی قیامت
 زنده دین و لا واحد القهار
 پاک جمع درین لانا و عرصه
 گران زاری خوف و شسته
 غیر از حضرت پاک مصطفی
 اوروزه روزی نفسی قیام
 سریان سفینه له سرک و سب
 ری عیال ره له هر چا که از
 لای اقام از جان امانت لالا
 شدر در وان جران قانتان بالا

بعضی اهل ذریه زود سید حق
 بگریه مایه علاج ناکری
 رضای لیسج لالی
 رحمت و فری خالی اکبر
 له پیشه حشر حیران است
 سخته بخته میزان و خیرین
 گزرا چه بی خاشا و کما
 بی دین شاه پک اعضا لمان
 رخصت ترسه لو نمانه
 نیکه آنیکی بو ازن خود
 در نه لاجیل او دسیستن
 ایچ دن نایه پاک دینه دفتر
 لا ظلم لیوم پاداش در می
 بیشیلان سلب ایمان کوبه
 حی دان جهنم با به یه
 لگانه خویان خجالت بارن
 بعضی خلاصی رحیمان پدکا
 اکناه خویان عفو مکران
 لاله

بنا از لغت فرشته لاهم
 نمت الکتاب چون که در است
 در دست مصطفی در روز
 نموده است
 در بیان منظرین
 بعد الله الرحمن الرحیم
 در به نعتیما
 او جاره
 هر کس بی پایه با نکر خدا
 او سالال بی موم دگری نرنگه
 ری دی وارطالو محالسه
 هر کس بی کس می کرد به
 اگر احسان نبوی له دستین
 مشاکله زده له حیر دل شتر
 بزیران حق مقابل در کری
 کس که خیزه بو حال مرد به
 حساب پرسیان بی
 باقی مسلمان چی گناه کارن
 پیغمبر بو وان شفاقت دکا
 بی گنه کار لو دوا ما ورد

بعضی اهل ذریه زود سید حق
 بگریه مایه علاج ناکری
 رضای لیسج لالی
 رحمت و فری خالی اکبر
 له پیشه حشر حیران است
 سخته بخته میزان و خیرین
 گزرا چه بی خاشا و کما
 بی دین شاه پک اعضا لمان
 رخصت ترسه لو نمانه
 نیکه آنیکی بو ازن خود
 در نه لاجیل او دسیستن
 ایچ دن نایه پاک دینه دفتر
 لا ظلم لیوم پاداش در می
 بیشیلان سلب ایمان کوبه
 حی دان جهنم با به یه
 لگانه خویان خجالت بارن
 بعضی خلاصی رحیمان پدکا
 اکناه خویان عفو مکران
 لاله

۶/۲ : د-۵ : ل ۶

بعضی اهل ذریه زود سید حق
 بگریه مایه علاج ناکری
 رضای لیسج لالی
 رحمت و فری خالی اکبر
 له پیشه حشر حیران است
 سخته بخته میزان و خیرین
 گزرا چه بی خاشا و کما
 بی دین شاه پک اعضا لمان
 رخصت ترسه لو نمانه
 نیکه آنیکی بو ازن خود
 در نه لاجیل او دسیستن
 ایچ دن نایه پاک دینه دفتر
 لا ظلم لیوم پاداش در می
 بیشیلان سلب ایمان کوبه
 حی دان جهنم با به یه
 لگانه خویان خجالت بارن
 بعضی خلاصی رحیمان پدکا
 اکناه خویان عفو مکران
 لاله

۶/۲: ۵-۷ ل

نه پر مرطاب بعد رو خم
 رگه نه خناری بو تا دهنست
 خرقه باله لریه سجینه
 و در وقت تنگی سجینه
 ازل انقلاب استین داوری
 و کوشش پهلوا دوسری
 پتا دوسره در قلب داوری
 ایقان و کوشش پکیا بله کزی
 سر پاک طهرشی و بر دین خوار
 دیان و دین کن هرگز اولبار
 بله اولبار روز روز خراب
 و سوره دیان اول چا تر
 هر دم دستوره هر تاتیا سب
 هر غراب دوری سوزن ما ب
 مار و پشنگ رگت خرابتر
 حاحلقه نوز سر پاک لگه
 هر کس پیوه دن بوی ما دیلا
 هت حضا سال داو ستران و کما
 لودا داوری لا سیلان و کما
 غل ابر کجیر بان که گردن دکن
 هر کس بنجی خدایان دکن
 سخت عبت هر لایا رگزی
 مردن روز خوش اما امری
 معلوم جهنم حوت طبعیه
 هر طبعیک لبو فرقیه
 هر ماوار ماوار پروا دیلا
 او کین منجم عین صمیمه
 یا عین العزله او رفیع کیمه
 خوراکین وضع فرض زرقه
 او گرم بوگن هم آمل ستره
 در خوار و بان وضع و زرقه
 اران و گرین لک حلقم
 نه در چینه بوی دسته در
 ماوار ماواریه اوم مینه سر

۶/۲: ۵-۸ ل

هزار باره آوی بو دینی
 که در کوزا نوسک پاک و ادرت بی
 سبک خدایان مایه نظیر
 بر حوی فرویه و بس المصیر
 هر کس او نیت خلقی زور بل
 بو ظلم خلقی زور نه کوشا ب
 اوز در زلیله خیسبا به سخته
 زیا تر نه همان عذاب سخته
 آخر زور و گرین روز شکار کن
 تا محوت هزار سال ما و یاد کن
 هزار سال آثار دلین اجتناب
 هزار سال دلین ماوار عطوفت
 هزار سال دلین ماوار با روه
 هزار سال دلین با جمیع ماوار
 هزار سال دلین با کرم ماوار
 هزار سال دلین با رحمن
 رحمان به و لیا پاک شای جان
 تا جبر بل دی بلنه او حاله
 دین کیه او نور حماله
 دلین جبر بل این داور
 که خدا نارودیه بولای پیغمبر
 ادراس که ماوی پیغمبر دین
 پاکیان سجاری لیک لایکن
 بار اول الله به ماوار مان
 سینه اخراچ به و حال مان
 جمع انبیا لکل پیغمبر
 شفاعت دکن دیان هیننده در
 هر کس شادت کجی بنیابا
 بو حال مردیه ایما نا ب
 پاکیان دینه در بنج تیان
 او دخته داخل هشتیان و کن
 بیع هشتی مایه کفار
 حیات کجی سخته اله انار
 معلوم راسته هشت طبعیه
 او هشت طبعیه صد بهر جیه

۶/۲: ۵-۹ ل

هر کس باور دانا طلب
 او چاکر دبا جی بالا و چاکر با
 بعضی کتونه زرد بشفا نه
 منع روایت مادران کا
 بعضی جز خدا ما زانجا چه
 هر کس حقیق فرزندش لرن
 هر کس جوهری دلسر حقا
 گویا سپرد زین رزوه
 نه خدمت کردن هیچ باضوان
 خوش نام خوش کت نام و شیرینه
 حلوا در کت رون نام نقل نبات
 فرمای کی نرد بنوع جی بان
 یک لستر شیرین عجب شیرینه
 اظهار ایمان سبیل لاله در نونه
 گوشت هر طبری تو مست دینی
 لوددا بندزی و چیه جی خوی
 حامی شراب لدر سر زوش دکا
 با ادیت لدر جمع بن رسته در
 اولک ورت پاکرم دکا
 در دنا رسته منتزل ونا
 بعضی کتونه زرد بشفا نه
 منع روایت مادران کا
 بعضی جز خدا ما زانجا چه
 هر کس حقیق فرزندش لرن
 هر کس جوهری دلسر حقا
 گویا سپرد زین رزوه
 نه خدمت کردن هیچ باضوان
 خوش نام خوش کت نام و شیرینه
 حلوا در کت رون نام نقل نبات
 فرمای کی نرد بنوع جی بان
 یک لستر شیرین عجب شیرینه
 اظهار ایمان سبیل لاله در نونه
 گوشت هر طبری تو مست دینی
 لوددا بندزی و چیه جی خوی
 حامی شراب لدر سر زوش دکا
 با ادیت لدر جمع بن رسته در
 اولک ورت پاکرم دکا
 در دنا رسته منتزل ونا

۶/۲: ۵-۱۰ ل

هر کس باور دانا طلب
 او چاکر دبا جی بالا و چاکر با
 بعضی کتونه زرد بشفا نه
 منع روایت مادران کا
 بعضی جز خدا ما زانجا چه
 هر کس حقیق فرزندش لرن
 هر کس جوهری دلسر حقا
 گویا سپرد زین رزوه
 نه خدمت کردن هیچ باضوان
 خوش نام خوش کت نام و شیرینه
 حلوا در کت رون نام نقل نبات
 فرمای کی نرد بنوع جی بان
 یک لستر شیرین عجب شیرینه
 اظهار ایمان سبیل لاله در نونه
 گوشت هر طبری تو مست دینی
 لوددا بندزی و چیه جی خوی
 حامی شراب لدر سر زوش دکا
 با ادیت لدر جمع بن رسته در
 اولک ورت پاکرم دکا
 در دنا رسته منتزل ونا
 بعضی کتونه زرد بشفا نه
 منع روایت مادران کا
 بعضی جز خدا ما زانجا چه
 هر کس حقیق فرزندش لرن
 هر کس جوهری دلسر حقا
 گویا سپرد زین رزوه
 نه خدمت کردن هیچ باضوان
 خوش نام خوش کت نام و شیرینه
 حلوا در کت رون نام نقل نبات
 فرمای کی نرد بنوع جی بان
 یک لستر شیرین عجب شیرینه
 اظهار ایمان سبیل لاله در نونه
 گوشت هر طبری تو مست دینی
 لوددا بندزی و چیه جی خوی
 حامی شراب لدر سر زوش دکا
 با ادیت لدر جمع بن رسته در
 اولک ورت پاکرم دکا
 در دنا رسته منتزل ونا